

رؤسان

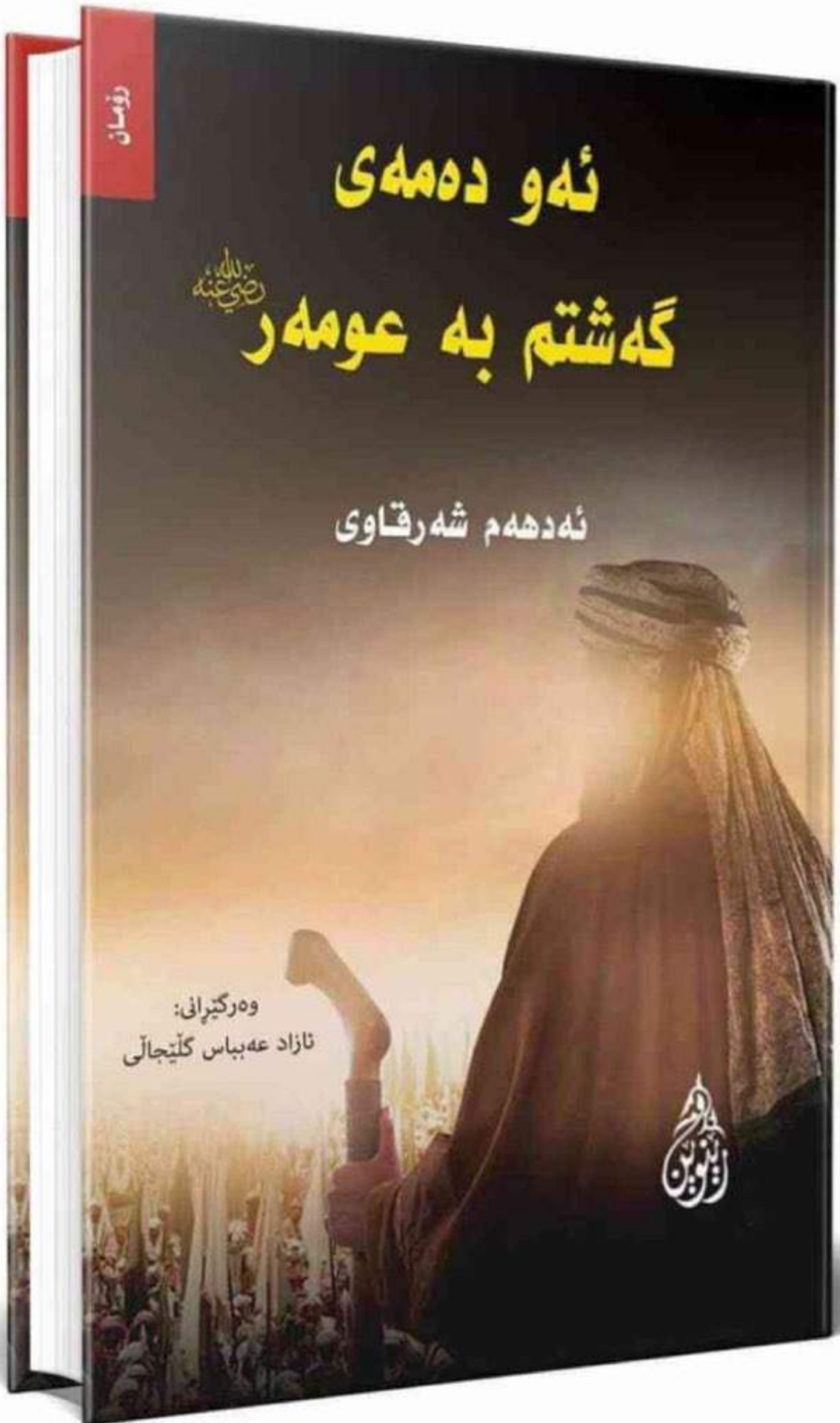
نُه و دهمی

رضی عنہما

گہ شتم به عومهر

نُه دهم شهرقاوی

وه رگیزانی:
نازاد عه بباس گلچجالی

نه و ده‌مهی گه‌شتم به عومهر ^{سوره}

نه و دهمی

گه شتم به عومهر ^{رضی الله عنه}

نه دهم شهرقاوی

ومرگیرانی، نازاد عه بباس گلنجالی

پیناسی کتیب

- ناوی کتیب؛ ئه و ده‌مه‌ی گه‌شتم به عومه‌ر
- بابه‌ت؛ رۆمان
- نووسه‌ر؛ ئه‌ده‌م شه‌رقاوی
- ناوی وه‌رگێر؛ ئازاد عه‌بباس
- دیزاین؛ ناوه‌ندی رینوین
- ژماره‌ی چاپ؛ یه‌که‌م
- تیراژ؛ ۱۰۰۰
- نرخ؛ ۸۰۰۰ دینار

له به‌رپۆه‌به‌رایه‌تی گشتی کتیب‌خانه گشتیه‌کان
ژماره سپاردنی (۱۳۸۳) ی سالی ۲۰۱۸ ی پین دراوه.

ناوه‌ندی رینوین

0751 140 8868 - 0750 126 9689

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

سلێمانی - بازاری ناوباریک - له‌وه‌می یه‌که‌م
به‌رامبه‌ر کاسۆمۆن - دوکالی ژماره (۶۶)

گەرەم عومەرا

ئەم نامە يە پېشكەش بە تۆ،

لە خۆتەو پېشكەش بە خۆت،

دەزانم تۆ هېندە گەرەيت، نەك لە كتيب،

لە گشت كتيبخانەكانيش گەرەتري،

بەلام چيبكەم؟

ھەر ئەوئەندەم لە دەست ديت و، ديارىي شوانەويئەكانيش

ئالەكۆكە،

ئا لەم وەرزی بە ھارەدا

ئەم ئالەكۆكەم بۆ تۆ بى!

بە ھومئەم لئەم وەرەگري.

”ئەگەر لە دوای من پێنەمبەر هەبووایە، ئەوا عومەر پێنەمبەر دەبوو.“

پێنەمبەری ئیسلام

— ”ئەگەر سبەی، خوا لێی پرسیت: ’بۆچی دوای خۆت، عومەرت کرد بە خەلیفە؟‘ چی دەلێی؟“

- دەلێم: ”خوایە! باشتەری بەندە ی تۆم کردوو بە خەلیفە!“

ئەبوو بەکری صدیق

- ”ئیمانپێنانی سەرکەوتن، کۆچەکەشی سەرکەوتن و خەلافەتیشی رەحمەت بوو.“

عەبدوللای کوری مەسعود

منه ، لذا تلاطمت نيل الحكم
ليبيك الاسلام على موتِ عمر؟
وَدَعُ هَوَى هَمَازٍ أَوْ لَمَازٍ

”وَجُودُهُ وَ جُودُهُ بَحْرٌ خِضَمٌ
أَلَمْ يَقُلْ جِبْرِيلُ يَا خَيْرَ الْبَشَرِ!
نَدَّ نَدَدًا نُدُودًا لِشَانِ الْبَازِي

مەولهوی تاوگۆزی

خەلیفەى ئانى يەنى (ابن خطاب)
عەبائى بوو عدالت ، هاتە بەر ئەو
ئىدائى ئەلجەبەل چۆن گەببە سارى
لە دوى من گەر نەبى بووبا عومەر بوو

بە روشدى حەزرىتى مەحبوبى وەھھاب
خەلافەت بوو بە تەشرىفى عومەر ئەو
لەسەر باش گەر نەبوو ئەحکامى جارى
دەفەرموئى ئەو كەسەى خەيروول بەشەر بوو

هەژارى موكرپانى

— ”موسلمانبوونى عومەر، خالى وەرچەرخانى ميژووى ئىسلام بوو.“

تۆماس ئارنۆلد

— ”عومەرى كورپى خەتتاب كەسىكى بېوینە بوو، پۆلىكى سەرەكىى بىنى لە
بلازەپىكردى ئايىنى ئىسلاما.“

د. مايكل هارت

— ”لە سەردەمى عومەرا، حوكوومەتى ئىسلامى لە ئەمارەتەوہ گۆرا بۆ ھىزىكى
ئىودەولەتى.“

مەوسوعەى بەرىتانى سالى ۲۰۰۹

به ناوی خوای گه وره و میهره بان

خوینهری هیژا و بهر یزا بیستبووم کاک حه کیمی خاوه نی کتیبخانه ی رینوین،
 زور سووره له سهر وهرگیترانی کتیبی "عندما إلتقیت عمر بن الخطاب" نه مده زانی
 بو؟! دوایی وه لامه که ت گیر ده که وی!

قسه کردن له سهر زاتیکی وه ک حه زره تی عومه ری کوپی خه تتاب، بوپرییه کی
 گه وره ی ده وی، نه ک له ناو میژووی نیسلاما، به لکو له ناو هه موو میژوودا، پیاوی وه ک
 حه زره تی عومه ر زور به که می و نه گهر بشلیم: له وانه یه ده ست نه که وی، زیاده
 رهویم نه کردوو، جا که سایه تیه کی ناوا گه وره، مرؤف هه رچه ندی له سهر بنووسی و
 بخوینیتته وه، هیشتا که مه! به لام عه ره ب ده لی: "ما لا یوجد کله لا یترک جله."
 دیسان ده لیم: "خیر الکلام ما قل و دل." نووسه ری لاو و بهر یزا، کاک نه ده م
 شه رقاوی یه کیکه له و نووسه رانه ی فه له ستین که له ته مه نی لاویدا ناوبانگی په یدا
 کردوو، به ره می زور و پاک و پوخته ی هه یه، یه ک له و به ره مه مانه کتیبی "عندما
 إلتقیت عمر بن الخطاب" ه که به راستی کتیبیکی بیوینیه یه، من خوم به ش به حالی
 خوم، زور حه زم له خویندنه وه ی ژیاننامه ی پیاوه ناوداره کانه، چیژی لی وه رده گرم،
 به لام سویندتان له سهر م نییه، نه وه نده ی چیژم له م کتیبه وهرگرت، ته نها له یه ک
 کتیبی ترم وهرگرتوو، نه گهر خوت بیخوینیتته وه و سه رنجی بده ی و به په له
 هه لینه پروزینی، ده زانی بوچی وا ده لیم؛ به لام دیسان یه ک دوو خالت پی ده لیم:

یه که م: نه گهر تو ده ست به خویندنه وی ژیننامه ی هه ر که سیک بکه ی، له
 پینشه وه ده بینی که یه ک- دوو لاپه ره ی هه ر به باسی نه وه وه کوژراوه که فلان رور و
 فلان میژوو له دایک بووه، ناوه راسته قینه که ی نه مه یه و نه وه نییه، باوکی ناوی
 نه وه یه و دایکی نه مه، هوزه که ی نه وه و تیره که ی نه مه ...

من وا هه ست ده که م که نه و جوه شتانه، هه موو کاتیک پپویست نه بن، که وتت
 حه زره تی عومه ر، نیتر ته واوا بوچیمه هوزه که ی ناوی چییه؟ باپیره هه ره گه وره که ی
 کن بووه؟ دایکی دایکی ناوی چی بووه؟

من دهمه وئ خوی بناسم! بزائم نه و عومه رهی که ناوبانگی هر چوار قورنهی
 نهم دونیایه ی تهنیوه، چی کردووه؟ بو وا به ناوبانگه؟

دووهم: له نووسینه وهی کتیبیکي مامناوه ندیدا نهک پتویست ناکا، به لکو ناکرئ
 ورد و درشتی به سهرهاتی که سیکي به ناوبانگ بنووسریتته وه، به لکو دهبی لایه نه
 گرنکه کانی ژیانی نه و که سه بخریتته پیش چاو، له نه مرؤدا که دادگری بووه به
 نه فسانه، وا باشه زیاتر لایه نی دادگریی حه زره تی عومه ر باس بکری، با خه لکی
 ناسایی بزانی که نیسلامی دوینئ، وهک به ناو نیسلامه که ی نه مرؤ نه بووه، با بزائم
 که پیشه ی دادگری له ناو نایینی نیسلامه وه هاتووته ده ری، پیاوانی وهک عومه ر
 په روه رده یان کردووه، با گه وره کانیش نه گه ر فیسیان^۱ به ریدان و خویندیانه وه، که میک
 خه جاله تی بیانگری؛ نه وانیش بزائم که دونیا وهک کورد ده لی: ”پنچی میزهره و
 زوو کو تایی دیی و ده روا،“ به لکو که میک به خو یانا بچنه وه و شهرم بیانگری و چاو
 له حه زره تی عومه ر بکه ن و که میک خو یان به ره و باشه بگورن!

جا، من واده زائم کاک نه دهه میش هر نه وهی مه به ست بووه، بو یه هر له
 سه ره تای کتیبه که وه چووته ناو باسه کان، نیتر باسیک له ناو و بنه ماله و خیل
 و... نه مانه ناکات، به کورتی و به پوختی، وینای حه زره تی عومه ری کردووه.

من به ش به حالی خووم، وا ده زائم نهم کتیبه هر چه نده له قه باره دا گه وره نییه و
 یهک به رگه، به لام به قه د کتیبیکي سی-چوار به رگی، حه زره تی عومه ری به خه لک
 ناساندوه، وا تیده گم تویش به خویندنه وهی نهم کتیبه؛ هه مان بیرو پای منت بو
 دروست ده بی!

نهمه لایهک، لایه که ی تر، خویندنه وهی میژوو و به سهرهاتی که سیک به شیوه ی
 نووسینه کانی کون، که میک مرؤف ماندوو دهکات، وشکه، به لام نهم شیوه نووسینه ی
 کاک نه دهه م که وهک پرؤمانیک خو دهنوینئ و به خه یال گه شتووه به حه زره تی
 عومه ر، شته راسته دوور له خه یاله کان باس دهکا، تام و چیژیکي تابه تی داوه به
 کتیبه، پروا ده که ن یا نا که یفی خو تانه، به س به خوا من له و ماوه یه ی که خه ریکی

وهرگيڙانه که ی بووم، وام دهزانی هر به راستی خوّم له خزمهت حه زره تی عومه رام، کاتيکيش که ته و اوم کرد، تير گريام؛ وام دهزانی تازه به تازه، ئا ئيستا حه زره تی عومه شهيد کراوه. نه مجا زانيم بوچی کاکه حه کيم نه وهنده سووره له سر وهرگيڙانی نه و کتیبه، وه لّاهي ناهه قی نه بوو.

پيم خوشه يه ک خالی بچوو کيش باس بکه م، نه ویش نه وه يه؛ وهرگيڙانی کتیب بو نه وه نييه خوینهر فيری وشه بکا، به لکو مه به ست نه وه يه که ناوه رپوکی نه و شته ی وهریده گيڙی، بگه يه نی. ئيتر گرنک نييه تا چه نده وشه کان رپک وه ک خو ی وهرگيڙاوه، بو نموونه من له م کتیبه دا هه ندی دهسته واژهم به کار هیناوه که له وانه يه له ناو عه ره با هر نه بی، یان جاری وا هه يه مه فهم و ناوه رپوکی بابه ته که م نووسیوه، نه ک وهرگيڙانی ده قه به بی که م و زیاد، وا ده زانم وهرگيڙانی ده ق به بی که م و زیاد، توژیک وهرگيڙان قورس و وشک ده کا، له وانه يشه وانه بی، به لام ئيتر هه رچون بی؛ گرنک نه وه يه مه فهم و کاکله ی نه و شته بگه يه نیت.

خوینهری خو شه ویس! من هه رچی بلیم هر پیشه کیه و ناوه رپوک نييه، بو یه له مه زیاتر کاتت ناگرم، بو نه وه ی زوو ده ست بکه ی به خویندنه وه ی کتیبه که و، چيڙی رۆحیی لی وهر بگری، هیوادارم منیش توانی بیتم به باشی وهری بگيڙم، نه گه ر باش بوو، نه وه فه زلی خوی گه وره يه، نه گه ریش خراب بوو، نه وا ته نیا ناوچاوی خوّم ده گريته وه.

والسلام.

براتان

نازاد عه بهاس گلجالی

گوندی قه ره گولی حاجی جه زا

خوينەرى ئازيزا! ھەندى وشەي كوردى لەم كتيپەدا ھەيە، لەوانەيە لاي ھەندى
خوينەر ماناكەي پروون نەبى، ئەو كەسانە دەتوانن لەم لاپەرەيەدا ماناكەي
بدۆزنەوہ:

وشە و ماناكەي	وشە و ماناكەي
خەلە: دەغل و دان، خەلەوخەرمان	ئاتاج: ھەژار و نەدار، موحتاج
دارا: دەولەمەن، زەنگين	ئارخەيان: خاترجەم، دلنيا
دزىو: ناحەز، ناشيرين	ئاريشە: دژوار، موشكىلە
دەرەتان: رېگەچارە	ئاوہز: عەقل
رۆژى سەلا: قيامەت، پەسلان	بلەژنانى: پياويك كە ئاكار و دەداي
رەفتەنى: ئەو كەسەي كە بو دواجار	ژنانە لە خۆي دەرپينى
دەرپواو مالتاوايى دەكا، تاراو	بنكلېشە: چونە ناو فكر و دەرون
زەنگين: دەولەمەن، دارا	بەرپىوار: ناديار، غەيب
سەردولكەبىژ: ئەو ژنانەي لە تازيەدا	پلېشاو: لەبەرەكچو، پان و فلچ بوو
مردوو دەلاوېننەوہ	پەسن: وەسفكردن بە چاكە
سەنسەنە و تەنتەنە: جەلال و شكۆي	پۆزىش—ھەينانەوہ: داواي لىب—وردن،
پاشايانە	بىانووي بەجى
شەنگلەبەرەكەتە: دوو دانە بەر يان ميوەي	تاقت كردن: شاردنەوہ
پىكەوہ نووسراو	تالووكە: پەلە، عەجەلە
فەتەرات: بەلاو موسىبەت، چۆرتم	تراويلكە: سەراب
عوززا، لات، مەنات، ھوبەل: ناوي بتە	تژى: پر، لىوانلىو
زلەكانى شارى مەككە	تۆرەمە: وەچە، ھنەمالە
كرپت: ناحەز، نەباش و خراپ، دزىو	توتوو: بەتوتوو: بەھىچ جۆرېك
كەمەندكىش: راکيشانى كەس بە ھۆي	تەكووز: رېكويېك
عەشقەوہ	پىرەك: پىرەژن

<p>گلیڤکردنەوہ: کۆکردنەوہ گۆری: بەقوربانبوون گێچەل: ئازاوە لە منت کەوئ: قوربانەت بێ، ئافەری لاشیپانە: لای خوارەوہی چوارچیوہی دەرگا مرخخۆشکردن: تەماحتیڤکردن مکوڤ: سووربوون لەسەر کاریک ناحەز: ناخۆشەویس وەج: حورمەت، ڕیز یاو: نەخۆشی تا.</p>	<p>جووقەوار: گیان لەبەر جەغزی بەتال: بازنە ی بەتال جەفەنگلیڤدان: گەپ و گالتهکردن چتۆ: چۆن چۆنی چالەپەش: زیندان، سجن چلۆسک: داری نیوہ سووتاوی بە گڤ حەوسەلە: تاقەت، سەبر و پشوو خاترجەم: دلتیا، بیخەم خوسپ: زەم، بە خراپە باسی کەسی کردن خەشم: توورەیی</p>
--	---

پېش ھەموو شت:

لە دوور پرا ھات...

بەژن و بالاي ھېندە بەرز بوو، دەتگوت خزمى دار چنارە...

ھېند پتەو بوو، دەتگوت پارچەي كەژ و كېوہ...

دەستى چەپى گالۆكىكى پى گرتبوو، بۇ ۋەي نەبوو خۇي بە گۆچان پاكير بكا.

ۋەھا دەيچەقاند بە خاكا، ۋەك بېھوئ سوورپى زەوى بووھستېنى...

رېشى پىر و ماش و برنج، تالى رېشى ھېندە رېش بوو، ۋەك رېشىي بەردە

رېشەكە... سېپەكەي ھېندە سېي بوو، ۋەك پشتهمالى حاجىيان...

پۆشاكى ھېندە كۆنە بوو، دەتگوت عارەبى ھەژارە...

دەموچاۋىكى نوورانى و ناوچاۋى گەش، سىماي ۋەك گۆرەپانى جەنگ لىكردبوو.

دەزانى بۇ؟! بريسكەي ھەردوو چاۋانى، دەتگوت تيشكى تىژى خۆرە كاتى لە

مەيدانى جەنگا لە شمشېرى دەبان دەدا...

ئا لەم پەنگە كەم كەس ھەبوو، مرقۇئىكى ۋەھا نەبوو ھەموو جارئ لە ۋېنەي ئەو

بەدى بكەي...

ھەرچى پەسن و مەدحى ھەبوو، نوپنەرى چىرۆككېك بوون، بگرە چەند چىرۆكى جيا

جيا...

ورده ورده لىم نزيك بوو، گەشتە لاي من، ويستم پرسىارى لى بكەم: "قوربان تۆ

كىنى؟!"

بەلام پياو و مەردى وا ھەن، ھېندە بە سام و ھەيبەتن، مرقۇي بە غېرەتسى دەۋئ

لەلايان لىو بترەكېنى و گەفت و لەفتى ناو دلى خۇي ئاشكرا كا...

ئەۋىش پياۋىكى ئاۋا بوو...

بە سەر سامى لە جىگەي خۇم ۋەك ھت ۋەستام...

چاۋم زاق زاق سەپرى سىما و بالاي دەكرد، ھەزار و يەك بىر و خەيال

ھروژمىان كرده نىو مېشكەم، لەپەر دەنگى پىر لە سۆز و زەلالى ئەو، منى بە ئاكا

ھېناۋە...

- "کاکە سلاوا"

دەنگی وەکوو سەر و سیمای بە ھەیبەت بوو، بەلام پەر سۆز، وەکوو دەنگی
دایکێ ڕۆلە ی بیماری خۆی بلاوینێ، وەکوو دەنگی سەلای نوێژی بەیانێ بوو...
زۆر بەپەلە ھاتمە دەنگ:

- "سلاو سەرچاوا"

لێمێ پرسى: "تۆ خەلکی کوپى؟"

گوتم: "نەزبەنى عەرەبم."

گوتم: "عەرەب لقی زۆرە، کامەیانى؟"

- "لەو عەرەبەم شان و شەو کە تیان نەماو... لەو عەرەبەم سەر بەرزى
جارانیان نەما... لەو عەرەبەم لەسەر سفرەى ناپیاوانن، لە نانى خۆیان تیر نابن...
بى زەحمەت تۆ ناوت چىیە؟"

- "عومەرى کوپى خەتتەبم... عومەرى پیاوی مەیدانم... ئەو عومەرەم ئاھم
بە گیانی نیوگیانی دادگەریدا ھینایەو... ئەو عومەرەم ڕێز و حورمەت و شەرەفم
بۆ سیاسەت گەراندەو... ئازایەتیم دا بەوانەى بیکەس و تەنیا و بێنەوان... ھیوام
دا بە ئەو کەسانەى ھیوا بڕا، دەستە و ئەژنۆ دانیشتبوون... ئەو عومەرەم یە کسانیم
زۆر بە یە کسانى دابەش کرد و دیل و یە خسیریش بەشیان بوو... ئەو عومەرەم
ھەرچى پیاوی ھەرچى و پەرچى و ناپیاو ھەبە، بۆ ساتیکیش لە بەردەمما
نەیانتوانى خۆراگرن... ئەو عومەرەم بووم بە مەرگى بیری پوچى ئاغاىەتى و
بەرتیل و گەندەلى و تیرۆر... ئەو عومەرەم حوکومەتم خستە سەرى، سوپای
بەھیزم دروستکرد... فارسەم شکاند... ئیمپراتۆرم جى لەق کرد... ھاوړى و
دلسۆزى پێغەمبەر ﷺ... چى لەسەر وى دۆستایەتى پێغەمبەرە، تا پیاو شانازى
پى بکا؟!... کام نەژاد و تۆرەمەبە ھیند دۆستایەتى پێغەمبەر، مایەى شانازى
مروڤە و خاوەن ڕێز و خوشەوېسە؟..."

بەئى كاكە! ئەو عومەر بوو، ئەو عومەرەى ھېچ چىرۆكى لە پشت نەبوو، خۇى
چىرۆك بوو...

ئەو عومەرەى پرسىھارى مېژوى لى دەكرا... نەك لەبەر ئەۋەى ھادار^۱ بوو، لەبەر
ئەۋەى خۇى مېژووۋەكەى دروست دەكرد... من لە خزمەت عومەردا بووم، بۆيە بە
دەرفەتم زانى... ويستم چىرۆك لە زارى چىرۆك ببىسم... ويستم بىم بە
پەرجووناس، پەرجوو لە پەرجوو^۲ ببىسم... مەبەستىشم مېژوو نەبوو، تەنيا مەبەستم
عومەر بوو...

لە پاش ئەمە:

عومەرى كورى خەتتاب بەلگەيەكى زۆر نەمرە، تا بزانىن دىنى ئىسلام مروف
چۆن پەرووردە دەكا... چۆن ستەمكارى نيوەرۆ دەكا بە تەرکە دنيايەك، لەسەر
بەرمالى شەونويژى بە جى دىلى... جاف دەكاتە شارستانى، بېھىزىش وا بە ھىز
دەكا كە دىكتاتور ئەروخىنى.

ھەر ئەو پياۋەى سەر لە بەيان بە ھەويرى خورماى خۇيان خوداى بو خۇى
دروست دەكرد، پاشان ئىۋارە لە برسا بە دوو قەپال ھەموى دەخوارد، سەيركە بزانه
چى لىھات؟

ھات ئەو دارەى كە ياوەرەن لە سىبەريا پەيمانىان بە پېغەمبەردا، لە بن بىرى!
دەزانى بو؟ نەۋەك كەسى مەيلى دلى بو ئەو دارە بچولت و كەمىك لە
خۇشەۋىسى خۇى جياتى خودا، بە دار ېدا.

ھەر ئەو پياۋەى لە ماۋەى چاۋ تروكانا تورەيى خۇى بە سەر ئەو كەسەدا
دەرپشت كە بېگوتا: "اللە نەبىك ھېچ كەسىتر خودا نىيە،" بزانه ئىسلام چىسى
لىكرد!

^۱ ھادار: ناگادار، خەبەردار

^۲ پەرجوو: موعجىزە

دەيگوت: "خوایه! زۆر دەترسم لەلای فورات حوشتری بار پپی بخلیسکی وک لە پەسلانا بەرۆکی من بگری بلیی: 'عومەر! کام بوو پپکا و بانته؟'"

عومەر لە تەمەنا لاو بوو، بیست و شەش بەهاری دیبوو، پینغەمبەری ئیسلام بە دل نزای دەکرد: "خوایه ئەم دینه بە هیز کەي، بەو کەسەي لات خۆشەویسە، بە عومەری کورپی خەتتاب، یاخود عەمری کورپی هیشام." نزا بۆ عومەر گیرا بوو، ئا بەم شیوه چیرۆک هاته دروست بوون و دەستی پیکرد.

نزای حەزرت چەند خاوین بو! عومەر لە تاریکی کوفرا دەخاتە نیو پۆشنایی دین، لە گۆماوی پەستی و کەمی دەیباتە لوتکەي سەرودەري! لە داروننەدوہي دەردیئەي، بۆ دارولئەرقەمی دینی.

بەلێ وایه، گیا لەسەر بنجی خۆي دەپوئ، هەرکەس کاتی خۆي باش بووی، ئیستەيش باشە، لەسەردەمی نەفامیدا هەرکەس باش بوو، لە کاتی موسلمان بوونا باشتريش بوو.

ئەو عومەرەي لەسەردەمی نەزانیدا نیشانەي گەورەي تیا بوو، لەسەردەمی دینی ئیسلام بوو بە پیاویکی هیند مەزن، چاک و خراپ، هەق و ناھەق، دروست و چەوت، گەنم و مرۆر^۱، هەموی وەکوو خۆي دەناسی، هەموو شتی تەتلە دەکرد^۲، جوان دەبیژنی، باش و ناباشی گیا دەکرد.

عومەری دەمی نەفامی ئامادە بوو ببی بە عومەری فاروق، کئی وەک ئیسلام ئامادەيە و باش دەتوانی مرۆفەکان لەسەر پا دابپژیت و باشیان بکا؟! ئیسلام دژی سروشتی هیچ کەسێ نییە، ئیسلام سروشت خاوین دەکا، داب و نەرتی هیچ قەومێک لەناو نابا، جەلای دەدا^۳، عومەر لە کاتی ئیسلاما وا خاوین بوو، وا جەلا بوو، تا هەتایە میژوو جارپکیتەر عومەر هەرگیز بە دووچاوا نابینی.

^۱ مرۆر: دەنکیکی تالە لەناو گەنمدا

^۲ تەتلەکردن: هەلتهکاندنی دەغل بۆ پاکبوونەوه.

^۳ جەلادان: پاککردنەوهی شتیەک تا بەرسکەي لێ دئ.

ئىسلام ھات و كوفرى عومەرى لەناو برد، كەسايەتى عومەرى ۋەك خۆى
 ھېشتەۋە، تەننەت بەرى بۆ شل كرد تا بە عەقلى نوئ و جوانەۋە دەست بە كار
 بئ. ئەو كەسەي لەسەر نەفامى زۆر شىلگىر بوو، لە كاتى ئىسلام شىلگىرتەر، بەلام
 ئەمجارە جىاۋازە، شىلگىر لەسەر حەق پەرەستى؛ شىلگىرە بۆ فرىارەسى.
 ئەو كەسەي زۆر بە ئازادى و بئ ترس و لەرز شانازىي بە كوفر دەكرد.
 ئىستائىش ھەروا زۆر ئازادە و ترس و لەرزى لەلا نىيە، دىسان خەرىكى شانازى.
 بەلام ئەم جار شانازى بە ئايىن دەكا.

لەوانەيە پرسىارىكت بۆ بىتە پىش بە خۆت بلىئى:

ئىمە ھەردەم وتومانە دىنى ئىسلام دژى سروشتى خەلك نىيە، بەلكو خاۋىنى
 دەكات و دژى خدەي^۱ كەسەش نىيە، بەلكو تەنيا جەلاي دەدا، چاك دەشزانين ئەو
 توند و تۆلىيەي عومەر بووى، سەردەمى نەفامىش ھەيبوو، بەلام ئەو كات بۆ
 مەبەستىكى تر بوو، ئىستادش بۆ مەبەستىكى تر، ئەو نەرمونىيانىيەي لەسەردەمى
 ئىسلاما بووى، كوا لە پىشا بۆچى نەيبو؟ ھەر ئەو نەبوو كارىكى واى بە خزمەكانى
 خۆى كرد با بە دەۋارى نەكردبئ، ھەر لەبەر ئەۋەي ئىسلام بوون؟! تەننەت
 خزمى زۆر نزيك بەر شالاۋى تورپەيى عومەر دەكەوت و ك بەزەيى بە كەس
 نەدەھات، ئىتر كوا سروشتى عومەر لەو كاتەدا نەرمونىيانىي تىدا بوو؟

تۆ ئازادى لەم پرسىارە، بەلام پرسەكەت ناجىيە! بلىئ بۆچى؟ ئەم پرسىارە وا
 دەردەخا توندوتۆلى و نەرمونۆلى دژى يەكن، بەلام لە راستا وانىيە، توندوتۆلى و
 نەرمونىيانى دوو ئاكارى لىك ساچاون،^۲ دەكرى ھەردوو لە يەك كەسدا كۆ ببەنەۋە.
 دژە وشەي نەرمونىيان؛ دلرەقىيە، نەك توندوتۆل. عومەرىش لە كاتى خۆيدا توندوتۆل
 بوو، نەك دلرەق بئ، بەلام ھىندە توندوتۆل بوو، خەلكانىك واپان دەزانى كە دلرەقە.
 ئى خۆ عومەر خۆى لىرەيە، مادەم واپە، بۆ لەبارەي عومەر بلىين؟ با ھەموومان
 بە گوئى خۇمان لە زارى خۆى شت بېبسىن، ئىمە وتمان نامانەۋى باسى بكەين.
 دەمانەۋى لىي بېبسىن.

^۱ خدە: خوو

^۲ لىك ساچاون: پىكەۋە سازاون

بۆیە ڕوو لە خودی پێشەوا عومەر دەکەم و، لێی دەپرسم:

- دەنگوباسی تۆ و لەیلای کچی حەنتەمەم بێستوووە قەزبە چیبیە و چۆنە؟

- ئێی کۆری خۆم! ئەو دەمانە ی لە مەککە بووین، من هێشتا موسلمان نەبووم.

بەلام لەیلا- کە خزمی نزیکمی من بوو- خوا پێنویستی کردبوو، موسلمان بوو.

پێغەمبەریش فرمانی دا بوو بە یاوهرانی لە مەککەو کۆچ بکەن بۆ حەبەشە.

لەیلایش خۆی ساز کردبوو بۆ کۆچ کردن. ڕۆشتم بۆ لای، کۆل و باری ئامادە بوو.

وتم: دەتەوی کۆچ بکە ی؟

وتی: بە لێ، زهوی هەر زهوی خودایە، لێرە ئێو ئەزبەت و ئازارمان ددەن، لێ

ناگەرین بۆ خۆمان بە ئازادی بژین، دەرۆین بزانیین خوا چی دەکا، تا ئەو کاتە ی

پێگا چارە و دەرەتانی کمان گیر دەبێ.

منیش وتم: خواتان لە گەل.

- بە پاست گەرەم! دوایی لەیلا ئەم باسە ی بۆ عامر دەگێراییەو، دەزانی چی

گوت؟

- نا، چی گوت؟!!

- گوتی: لە ژبانی خۆم هەرگیز هێندە ی ئەم ڕۆ ئاوا عومەرم نەدیو، زۆر لەسەر

خۆ و نەرمونیان!

بەو قسە ی من، زنجیرە ی خەپالی عومەر بۆ ئەو کاتە گەرایەو، بە دل ئاواتی

دەخواست ئەو سەردەمە پیاویکی موسلمان بایە، بۆیە زۆر زوو ئەو زنجیرەم پس پس

کرد و هاتمە دەنگ و گوتم:

- ئە ی دەزانی عامر چی وت؟

- نا، ئەو چی گوت؟

- وتی: لەیلا! وادیارە قرمت^۱ لە موسلمان بوونی عومەر خۆش کردووە؟!!

وتى: بەلى.

عامر وتى: ئەيھو لەيلا-ئىسلام كوجا و عومەر كوجا-تا بەردەكەي مالى خەتتاب نەيەت و خۆي تەسلىم نەكا، عومەر نابى بە موسلمان . پاشان بە پەلە پرسىيارىكم هينايە پيش، وتم:

- قوربان تۆ ئەو پۈژە چۆن ئەۋەندە دلنەرم بوى، خۇ تۆ، تۆ بووى؟!

- پۈلە! پياۋي جوامير لە كاتى دۈستى و دوژمنى، ھەر جواميرە، ئەو كەسانەي

لە كاتى دوژمنايەتى ھەق نالين و دەيشارنەۋە، بە ناو پياۋن، ئەو كەسانەي سۆزۈ بەزەيان بەرابەر خزمان نىيە، كەي مروڧن؟

- مادەم وايە ئەي دوژمنايەتى لە پاى چى بوو؟

- من دژايەتى بيروبوچونم دەكردن، نەك دژايەتى خودى خويان، خۇ من ئەبوو

سوفيان نەبووم دەۋلەمەن بىم، بانگەشەي ئايىنى تازە ترسى بۆ سامانم ھەبى. ۋەكوو

خالە ئەبوو جەھلىش نەبووم، زۆر بە خەستى لەگەل تيرەي عەبدولمەناف لە

پيشبركى و پيش پيشان بىم، ئەبوو جەھل ھەردەم دەيوت: "ئىمە و تيرەي

عەبدولمەناف ھەسكە ھەسكى ئەۋەمانە پيش بىكەوين، ئەوان مالدارو نانبدەن،

ئىمەيش نان و مالمان بۆ گشت كەسى كراۋەيە. ئەوان بەخشندەو و دەستباۋن،

ئىمەيش ھەروا، ئەوان يارمەتى خەلك دەدەن، ئىمەش يارمەتيدەرى خەلكين. ۋەك

دوو سواری نىو مەيدانين، بزانين كى سەردەكەۋى؟ ئەوان دەلىن: "ئىمە

پىنخەمبەرىكمان ھەپە لە ئاسمانەۋە نيگاي بۆ ديت، ئىمە چىبىكەين؟! ئىمان بىنەين؟

بلىين وايە؟! ھەرگىز شتى وا پروو نادا وك ماقول نىيە!

من ۋەكوو ۋەلەيدش نەبووم، خۇي زۆر بە گەۋرە بزانى و موخەمەد ﷺ بە

كچكە سەير كا، وا بزانى تەنبا ئەو قابىلەتى ئەۋەي ھەپە لە ئاسمان را نيگاي بۆ

بىت، ۋەلەيد دەيگوت: ﴿لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْفَرَسَاتَيْنِ عَظِيمِ﴾ الزخرف: ۳۱

'ئەۋە بۆ ئەو قورئانەپە دانەبەزىنرا بۆ سەر پياۋيكى مەزنى دوو شارەكەي مەككە و

تائىف؟ مەبەستى لە پياۋى گەۋەرى شارى مەككە، خودى خۆى بوو؛ مەبەستى لە پياۋى گەۋەرى شارى تائىف، عەمرى كۆرى عومەرى سەقەفى بوو.

من وهك عوتبەى كۆرى رەبىئەش وا نەبووم چونكە دەيگوت: 'واز لە موخەممەد ﷺ و عەرەب بېنن، ئەگەر عەرەب موخەممەدىان كوشت، ئەوا ئىمە رزگار دەبين، ئەگەر موخەممەدىش سەرکەوت، ئەو خۆ ئەۋىش عەرەبە، سەرکەوتنى سەرکەوتنى ھەموومانە.'

من تەنيا دژى بىروبوچونى ئىسلام بووم، ئەو ئىسلامە كاروبارى قوردەيشى ۋەك خۆى نەھىشت، نىۋان خەلكى ۋەك خۆى نەما، كۆر لەلايەك باوك لەلايەكى تر و برا لەم سەر ئەۋىترىان لەو سەر دەبوو.

- قورىان تۆيەكى وا ژىر و لىزان، چۆن زوو دركت بەۋە نەكرد ئىسلام راستە؟ تۆى وا ژىر و خاۋەن ئاۋەز، چۆن خۆت بە خورماى مالى خۆت بتت دروست دەكرد، سەرلەبەيانى سەجدەت بۆ دەبرد و ئىۋارە دەتخوارد؟!

- كۆرى خۆم! ئىمە ژىر و ئاۋەزدار بووين، بەلام ھىدايەتەمان نەبوو، ئەو ئاۋەزەى ھىدايەتى لەگەل نەبى، ۋەك ئەسپىكى سەررەپۆ و شىت واىە، خاۋەنەكەى چارى ناكە و مىلى سۈۋارەكەى دەشكىننى، ئىمە بە ژىرى و ئاۋەزى خۆمان سەرکردايەتتى خەلك ناكەين. ھىدايەت نوورىكە، خوا دللى خەلكى پى پۆشن و پروناك كرىۋتەۋە. زۆر كەس دەزانم لە ژىرى زۆر لە عومەر لە پىشتىرن، بەلام ئەو ژىرى و ئاۋەزە لە ئاگرى نەپاراستوون، زۆر كەشىش ھەن سادە و ھەزار، بەلام خودا دللى بۆ پروناك كرىۋون و ئىمانىكى وايان ھەيە، بۆ خەلكانىكى زۆر مەزن بوون بە چرا.

عومەر ھەروا باسى ھىدايەتى بۆ من دەكرد، لەو دەمەدا بىرم لەو كەسانە دەكردەۋە بەناو بۆشايى ئاسمانا گەشت دەكەن و دەچنە سەر مانگ و زۆر شوينى تر، يان ئەو پزىشكانەى كەوا نەشتەرگەرى بۆ خەلكى دەكەن و ئەو ھەموۋە وردەكارى نىۋ لەشى مرؤف دەبېنن، كەچى ئىمانىش ناھىنن! بەلى، قەى عومەر راستە، ئەم مەسئەلە پەيوەستىي بە دللى مرؤفەۋە ھەيە، پەيوەندىي بە ژىرى نىيە.

باسەكەمان باسی هیدایەتی خوا بوو، بۆیە منیش ئەو باسەیەم بە ھەل زانی.

وتم:

- قوربان! باسی ئەو ساتەم بۆ بکە موسلمان بووی!

- ئەو ساتە، ساتیک بوو لە ئاسمانا بۆم نووسرابوو، لە زەویدا جیبەجی بوو. من

زۆردار بووم، موسلمانان هیچ کات برۆیان وا نەبوو عومەر ئیمان بەینیت و بچیتە

نیو ریزی ئەوان، بەلام پیغەمبەری ئیسلام ﷺ مەلەفی قەزیە ی عومەری لە زەوی پرا

بۆ ئاسمان گواستەو، ھەردوو دەستی بەرز کردەو، پارایەو، فرمووی: "خوایە! ئەم

ئیسلامە بەھیز بکە، بە موسلمان بوونی یەک لەم دووانە: یان عومەری کۆری

خەتتاب، یان عەمری کۆری ھیشام." ئیتر ئەو نزا و پارانەو بۆ من گیرا بوو،

پۆژیک پیش ئەوێ موسلمان بۆم، بیستم کە پیغەمبەر دۆعیەکی وای کردوو، ئەویش

لە عەبدوللای کۆری مەسعودم بیست، ئا لەو پۆژەدا بینیم ئەبوو جەھل لە

عەبدوللای کۆری مەسعود دەدا، خستیه سەر خۆل و خاک و لیدانی کرد، منیش بە

دل بەزەیییم پیا ھاتەو، دەستم بۆ راکیشا تا ھەلبسی... عەبدوللا وتی: "سویند

بە خودا! تۆ لە عەمر باشتری، وا دەزانم دۆعی پیغەمبەرت بۆ بکەویتە کارو ئیمان

بێنی!" بەلام گویم بە قسە ی عەبدوللا نەدا و پۆشتم. دوایی زانیم ئەو نزایە ی لە

ئەرزا بکری و بۆ ئاسمان بەرز بێتەو، چی دەکات و چۆن گیرایە!

ئەو شەو ھەتا بەیانی بیرم لە پیغەمبەر دەکردەو، بیرم لە قورەیش دەکردەو.

چییان لیھاتو، برپارم دا سبە ی بچم بیکوژم، دوایی بچم خۆم تەسلیمی بەنی ھاشم

بکەم تا لە جیاتی پیغەمبەرا بکوژنەو، خوینی پیاویک ھەر پیاویکە... ئیتر مەککە

دەچیتەو دۆخی جارن، بۆ بەیانی، دەستم دا یە شمشیرەکەم، وتم: "دەبی ئەو

کارە ی برپارم لەسەر داو، ھەر بیکەم و لپی پەشیمان نەبەو، لە رێگەدا گەشتم بە

نوعەیمی کۆری عەبدوللای عەدەوی، ئەم نوعەیمە لە ترسی خزمەکانی خۆی بە

پەنامەکی موسلمان بوو، نوعەیم لە منی پرسی!

- عومەر، ئەو بە بۆ کوی دەپۆی؟

- دەپۆم موحمەد دەکوژم، ئەو کەسە و قورەبەشی تێکدا بە سەر بەکا، پەخنە
 لە ئایینی باب و باپیرانی ئیمە دەگری، هەر دەیکوژم!
 - سویند بە خودا! تۆ تێک چویت و خۆیشت نازانی چی دەکە، ئەگەر
 موحمەد بکوژی، هۆزی عەبدولمەناف چۆن دەهێلن بە زیندووویی لەسەر خاکا
 بەئینیت و بۆ خۆت بژیت؟! ئەی بۆ نارۆی بۆلای خزمەکانت چاردی دەردی ئەوان
 بکە؟

- کام خزمانم؟

- فاتمەى خوشکت، ئامۆزاکەت، هەم زاواتە هەم ئامۆزا، وەلا ئەوانیش ئیمانیان
 بە موحمەد هیناوە و موسلمان بوون!
 نوعەیم بۆیە ئەوەی بە من گوت، تا شەری من لەسەر پێغەمبەری خودا کەم
 بکات و، لەنیوان دوو بەلاو ئازار، ئەوەی هەلبژارد کە ئێشی کەمتر دەبێ، نە ئەو
 زانی، نە من زانیم مالتیکم پێی پیشان دەدا بە کافری تێی دەچم و، بە دینداری لێی
 دیمە دەر!

بە تورپیی بەرەو مالى فاتمەى خوشکم و سەعیدی زاوام پێکەوتم، لە نزیک
 دەرگای مالهەکیان، گویم لە دەنگی خەببایی کورپی ئەرەت بوو قورشانى بۆ
 دەخویندنهو، زۆر بە توندی دام لە دەرگا و، هاوارم کرد بیکەنەو!
 خەببای یەکسەر خۆی شاردهو، سەعید دەرگای بۆ کردمەو، چوو مە زۆرو وتم:
 'ئەو ورتە ورتە چی بوو؟'

فاتمە وتی: 'من گویم لە هیچ نەبوو، من و سەعید پێکەو، دەدواین و باسی
 پۆژمان دەکرد.'

بەلام ئەم وەلامەى فاتمە بۆ من قاهیلی قەبول نەبوو، وتم: 'بووی بە دوژمنی
 گیانی خۆت و، بپروات بە ئیسلام هیناوە؟' فاتمە کر و بەندەنگ و بەی وەلام، لەوی

نەتروكاند و هيچى نەگوت! نەمجار پرووم كرده هەردوووكيان وتم: 'وا بزنام خۆتان لە خشته بردهوه و موسلمان بوون؟ ئايىنى باب و باپىرانتان واز ليهينا؟'
سەعيد وتى: 'عومەر! ئەي نەگەر ئايىنى تۆ راست نەبى و، ئەو ئايىنە تازە راست بى، تۆ چى دەكەي؟'

من بەرگەي ئەو قسەم نەگرت، تا هيژم بوو زللهيهكى زلم ليدا، فاتمە هەستا من لە سەعيد دوورخاتەوه، لەويشم دا، خوئين بە سەر و چاويە هاتە خوارەوه. فاتمە بە دەم خوئين سەپنەوه و بە تورەيى وتى: 'بەلئى كاكە! من موسلمانم، چيەت لە دەس دى، دريغى مەكە!' منى جيەهيشت، رۆشت لە جيگاگەي خۆي دانيشت. هەرگيز فاتمە بەوجۆرەيه بەرانبەر ب هەمن نەوهستابوو، دەمبيني خوئين بە سەر و چاويە دەهاتە خوار، دلم بۆ فاتمە زۆر سووتا، پيش ئەوهي قسە بكەم، چاوم بەو لاپەردەيه كەوت كە لە منيان شاردبوويهوه، وتم: 'ئيوە ئەمەتان دەخويندەوه؟ ئادەي بىمدەري سەيري بكەم!'

فاتمە وتى: 'تۆ مرۆفئىكى پيسى، ئەم قورئانە نابى دەستى مرۆفئى پيسى بەريكەوي، هەستە و پاك پاك خۆت بشۆره.' ئەوه يەكەم جار بوو كەوا هەست بە پەستى شيرك و زەليلى موشريكەكان بكەم. ئەو فاتمەيهي كەوا هەرگيز بەرانبەر من پانەوهستابوو، ئيسته دەنگى بە سەر منا بەرز دەكات و بە من دەلئى: 'بەلئى كاكە! من موسلمانم، چيەت لە دەس دى، دريغى مەكە!' نايەلئيت دەستم لە پەرە كاغەزىك بدم.

هەستام خۆم شوشت، لاپەرەكەم لى وەرگرت و خویندمەوه.

- قوربان! كام سوورەتەي تيا نووسرابوو؟ ئەو دەمانەي دەتخويندەوه هەستت

چۆن بوو؟ چيەت بە خۆت وت؟

- سوورەتى تاهاى تيدا بوو. هەر لە سەرەتاوه، نەگەر ئەو سوورەتەم ديبا، بەرەو

ئىسلام پرايدەكيشام، بەلام ئيدى هەموو شتيك بە قەزا و قەدەرە، ئەو ئايەتانەي

لەسەر دلم زۆر كاريگەر بوو، دەتگوت پاچە و خۆشەويىسى هوبەل و لات لەسەر دلم

هه لده که نی و فرهی دها و له جیگه یان خو شه ویسی خوی تاقانه نه نه خشینی، نه و خودایه ی که خاوه ن و داهینه ره، وهک گزنگی به یانی بوو؛ تاریکایی شه و رامالی و دونیا رو شن بکاته وه. به لئی، سه ره تای سوورته ی تا های تیا بوو، هه موو شتیک که من به هوئی تیدا هه بوو، نه و قورثانه له گه ل پیغه مبه را قسه دهکا و بیرو باوه ری مروف وهک پولا قایم دهکا، باسی پیغه مبه ر موسا ده گپر پته وه، وره ده داته به ر نه وانه ی ده یانه وئی ده ست به کار بن. وام ده زانی من له جیگه ی موسام، به خو م وت؛ بو منیش ده ست پی نه که م؟

- قوربان باسی نه وه م بو بکه که نه و ئایه تانه چیان به سه ر هینای، له نیوان قسه کردن له تهک پیغه مبه ریکا و گپرانه وه ی باسی پیغه مبه ریکی ترا، هه ستت چون بوو؟

— ﴿ مَا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ۝١ طه ، نه ی پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ، ئیمه نه و قورثانه مان دانه به زاندوه تا تو تووشی خه م و په ژاره ببیت . ته ماشا بکه چ گفتو گو یه کی ئارام و دلنیا که ره وه یه ! من خو م زمان پاراوم و باش له ره وان بیژی تیده گه م، ده زانم مه به ستی نه م ئایه ته نه وه یه که ئیمه بو یه بو مان نار دووی، هه تا دلنیا و ئارخه یان و ئارام بیت. نه مجا تیگه شتم چون پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و هاوه لانی به رابه ر نه و هه مووه ئیش و ئازارانه ی که دهران، نه ونه خو پاراگر و پشوو دریز بوون. ئیمه جه ستی نه وانمان ئازار دها و وامان ده زانی به ئازاردانی جه سته یان، ده توانین له ئایین و بیرو پروای خو یان وه ریانبگی پینه وه و دلیان به ده ست بپنینه وه. له راستیا، نه و دلانه له ئاسمانه وه تژی و پر کرابوون له موژده و مزگینی و ئیش و ئازار به قه د سه ره نینوکی کاری تی نه ده کردن، ئیمه وامان ده زانی نه گه ر جه سته یان به ده ست بپنین، دلشپان به ده ست دپنن، به لام دوایی تیگه شتم نه و که سه ی گیان و دلی به ده ست هینراوه، سه د جار جه سته شی هی تو بیت، تازه تو ناتوانی تاقه سه جده یه کی پی به ی. پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ریگ وای کرد بوو، نه و دل و

دەروونی كۆپلە و ھەژارانى بە دەست ھېنا بوو؛ ئەو كۆپلانەي كە موسلمان بوون، خوا تاشراوھەكانى قورھېشيان لا بچووك بوو بووبەو، ئاغاكانىشيان كە سەجدەيان بۇ ئەو خوا سووك و چرووكانە دەبرد، زۆر لە خوا تاشراوھەكان سووكوسەليمتر بوو بوون. من باسى خۇپراگرى و ئارخەيانىم كرد، ونبووى خۆم دۆزىەو، ئەو خودا تاشراوانە كە لە دار و بەرد تاشرابوون، ئىمەيان بۇ ژيان جىھېشتبوو، ھەرچىيان بوئ بە ئىمەي بىكەن، ئىمەيش ھەرچىمان ويست بەوانى بىكەين، بەلام ئىستە دۆخەكە جۆرىكى ترە، خوايەكى راستەقىنە و بەسۆز، وەك بتەكان نىيە، ئەو خوايەكە ھەموو شتىكى دروست كردوو، ئەو ئىمە كۆدەكاتەو و دەيەوئ تووشى ناپرەحتىي ئىش و ئازار نەبين. دەي كئى واز لەم خوا راستەقىنە دەھىئى و پەنا دەباتە بەر خواي لە دار و بەرد داتاشراو؟

- ئەي دواتر چى قوربان؟

— دوايى ئايەتى ﴿إِلَّا نَذْكُرَهُ لِمَنْ يَخْشَى﴾ ھات. ”ياد خەرەوھە بۇ ئەو كەسانەي كە لە لىپرسىنەوھى پەرورەدگار دەترسن.“ لىرە خراپە و وشكايى و بىھەستى شىركم بۇ دەرکەوت. سۆز و بەزەيىي ئىمانم بۇ دەرکەوت. بە قامچى لىماندەدان، بۇ ئەوھى نانى نىوچاوانى ئەوان ئىمە بىخۆين، بە سەر وردە بەردى گەرم و داخى مەككە پالمان دەخستن بۇ ئەوھى پشتيان بسوتىئىن، قورئانەكەش نافەرمووى؛ ئەوان چىيان بە ئىوھە كرد واپان لىبىكەنەو، نافەرمووى؛ پاليان بخەن، بىانبرئىنن، لىياندەن، بەلكو دەفەرمووى؛ (نَذْكُرَهُ) ”يادخەرەوھە“ چەند نامۆزگارپەكى جوانە، چەند وشەپەكى پەر سۆز و ھەستە، چەند نەرمونىانە! ئەمە كارى لە پىشىنەي پىغەمبەر بوو. ئىمە وامان دەزانى ئەو لە بەر پۇست و دەسەلات وا دەكا، ويستمان بىكەين بە دەولەمەندترين كەسى عەرەب، بۇ ئەوھى واز لە بانگەوازەكەي بىئى. وامان دەزانى بۇ ژن وا دەكا، ويستمان جوانترين و شىرىنترين كچى عەرەبى پىئى بىدەين، بەلام بەو مەرچەي واز بىئى. وامانزانى داواي

سەرۆكايەتى دەكا، ویستمان بیکهینه سەرۆك، بەلام واز بیئی. وامانزانی داوای پله و پایه دەکا و بای ناغایەتی له سەریەتی، ویستمان کلیلی مالی خودای بدەینه دەست، بەو مەرجهی دانیشی و واز بیئی. دوایی بۆم دەرکەوت نەخیر، ئیمە له کوئی و ئەو له کوئی. ئەو تەنیا ئەرکی سەرشانی جیبەجیی دەکا، پاسپاردەیه و پەيامی خوئی دەگەیه نیت، کلیلی دلای کەسی بە دەست نییە، ناتوانی سەربەخۆ هیدایەتی خزمە نزیکەکانیشی بدات، ئەو تەنیا پیغەمبەرە. پیغەمبەر، پیغەمبەری ئەو کەسەیه کە کلیلی هەموو دلەکانی بە دەستە، هیدایەتی هەموو کەسیکی بە دەستە.

- دوایی چی قوربان؟

- دوایی ئەم ئایەتەم خویندەوه ﴿ تَزِيلًا مِمَّنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْعُلَى ﴾ ”قورئان له لایەن زاتیکیکەوه دابەزیووه کە زهوی دروست کردووه و ئاسمانە بلنەدەکانی بەدیھیناوه. “ ئا لێرە، بە تەواوی نەنگی و شورەیی شیرکم بۆ دەرکەوت، هەیاران! ئیمە تا ئیستا چیمان پەرەستیووه؟ بت! ئەمە جیاوازیی نیوان دروستکەر و دروستکراوه، خۆمان بە پارەى خۆمان بەندە و کۆیلە دەکړین، دوایی پێیان دەلێین: ”بتیکمان بۆ دروست بکە با نوێژی بۆ بکەین و بیپەرەستین. “ خۆیەک کە بەندە و کۆیلەکان دروستی بکەن، چتۆ خۆیەکە؟ خۆی پاستەقینە خاوەنی هەموو شتیکی و هەموو شتیکی دروست کردووه: ئەو زهویەى لەسەری دەژین، ئەو ئاسمانەى بەبج ستوون لەسەر سەرمان راوهستاوه: ئەمە جیاوازییەکی نیوان خۆیەکی ناتەوان و خودای توانایە، جیاوازیی نیوان خۆیەکی دروستکراو و خۆیەکی دروستکەرە. بە خویندەنەوهی ئەم ئایەتە، دەزانی ئەو هەموو شتەى کە دەیبینی خۆی هەیه. ئەو پارچە بەردانەى کە دەمانپەرەستن، لەوه لاوازترن کە شتیکی زۆر سادەیش دروست بکەن، ئیتر چۆن ئەم دووانە وەک یەک تەماشای بکړین و بپەرەستړین؟ چۆن دروستکەر و دروستکراو وەک یەکن؟ چۆن ئەو دار و بەردەى ناوی خویان لێ نراوه

و كەرو لالەن، وەك ئەو خوايەن كە دەفەرمووی: "من نامەوی تووشی ناخۆشی و نارەحەتی بیت؟"

- دوايى چى قوربان؟

- دوايى ئايەتى ﴿الرَّحْمَنُ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى﴾ "دەسەلاتى خواي مېھرەبان زالە بە سەر عەرشا،" خوا پېت دەفەرمووی كە ئاسمانەكان و ھەر حەوت چىنى زەوى ئەو دروستى كر دوون، ناشفەرمووی: خواي خاوەن ھىز، خواي دەسەلاتدار، بەلكو دەفەرمووی: "خواي مېھرەبان،" بەلى مېھرەبان، ھەرچەند تۆلە دەسەنیتەو و تۆلە سەندنەوى بە دەستە، ھەرچەند نەخۆشى و رزق و پۆزىسى بە دەستە، ھەرچەند مردن بە دەست ئەو، بە سەر عەرش، ئەو عەرشە دوورە، لە عەرشەو فرمانەكانى خواي مېھرەبان دیتە خوارەو و جىبەجى دەكرى، ئەو عەرشە دوورە، بەلام سۆزى خوا زۆر نزيكە، دەيەوى پېت بفرمووی: ھەرچەند عەرش دوورە، بەلام خواي عەرش ھەميشە لەلای تۆيە، ئاگاي لیتە، دەيەوى دلتيايىت پېبدا، نايەوى ترس بخاتە دلتەو، دەيەوى لىي نزيك بيتەو، نايەوى لىي پاكەي، دەيەوى چەندە لىي دەترسى، لەو زياتر خۆشت بوى!

- ئەي دوايى چى قوربان؟!

— دوايى ئايەتى ﴿لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الثَّرَى﴾ دیت، خوا دەفەرمووی: "ھەرچى لە ئاسمانەكان و لەسەر زەوى و لەژىر زەويدا ھەيە، ھەر ھەمووى ھى ئەو،" پېت دەفەرمووی: من ئاتاجى تۆ نيم، دەولەمەندم لەگەل ئەو ھيشدا تۆم دەوى، وەرە بۆ لام، ھەرچى فرېشتەي سەر ئاسمانەكانە ھەناسە ھەلمژېن و ھەناسە دانەو ھى ھەر ھەموويان ھەر زىكرو يادى خوايە، بەلام لەگەل ئەو ھيشدا تۆي دەوى، دەيەوى ھيدايەتت بدات و رپى راستت نیشان بدات، ئەو ھيش لە بەر خۆت نەك لەبەر خۆي، ئەگەر تۆ كافر بى، ھىچ لە دەسەلاتى خوا كەم ناكات؛ موسلمانىش بيت، ھىچ لە دەسەلاتى خوا زياد ناكات. كەوابوو

دهوله مه نترینی دهوله مه نه کان، زهنگینی راسته قینه ئیمه ی هه ژارو ئاتاجی دهوی. خاوهن هیزی راسته قینه ئیمه ی لاواز و بیهیزی دهوی. دروسته که رو به دیهینه ر، ئیمه ی دروستکراو و به دیهینه راوی دهوی. ئیتر چ شه ره فیک له مه گه وره تره؟ چ سه روه ربیه ک نه وهنده سه روه ره؟ چ میهره بانیک نه وهنده میهره بانه؟! - دوی نه وه چی قوربان؟

— دواپی ئایه تی ﴿وَإِنْ جَهِرَ بِالْقَوْلِ فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَّ وَأَخْفَى﴾ دیت، خوا ده فرمووی: ”به ئاشکرا قسه بکه یت (یان به نهینی)، به راستی خوا هه موو شتیکی په نهان و له په نهانیش په نهانتر ده زانی.“ به خویندنه وهی ئەم ئایه ته، بۆم پروون بوویه وه که ئەم ئایینه بۆچی وا په ره ی سه ندووه. پۆژیک پیاوی له نه شکه وتی حیرائه وه دیته خواره وه و، وهک ئاگر بکه ویته گیانی پوش و په لاش، ئاوا که وته گیانی کوفره وه. نه وه خوایه کی هه یه که هه موو شتیکی ده زانی و هیچی لی په نهان نابیی، ته ماشای نیو دل ده کا، هه ر دلێک خیر و چاکه ی تیابی به ره و لای پیغه مبه ره که ی که مه ندکیچی ده کا. ئیتر زانیم تۆرهمه^۱ و بنه ماله و نه سه ب هیچ پۆلنکی نییه. هۆکاری نه وه م بۆ ده رکه وت که بۆچی بیلال زۆر زوو موسلمان ده بی و نه بوو جه هل و عوتبه هه ر پاده که ن و زیاتر له خوا یاخی ده بن، نه مه چیرۆکی دل و پروونا کایی ناو دل، نه ک لاشه و جه سته یه ک که ره ق و وشک وهک به رد و گله، نه مه چیرۆکی پۆج و گیانه، نه ک چیرۆکی بنه ماله و که سوکاری ئەم زه مانه. نه و کیشانه یه ی خوی میهره بان خه لکی پی ده کیچی، هه مان کیشانه نییه که قورده ی خه لکی پی ده کیشا. دواپییش تیگه ی شتم که خوا ده فرمووی: ”هه موو شتیکی په نهان ده زانم.“ نه مه هه ره شه نییه و ترساندنیک له ئارا نییه. هه رچه ند به پرواله ت وایه، به لام وا نییه، خوا ناهه فرمووی: نه ی موحه ممه د لی م بترسه! من په نهانه کانیشته وهک شته ئاشکراکان ده زانم، نه خیرا نه مه میهره بانیه، گفتوگو یه که

مرؤف ئاسووده و دئلیا دهکا. خوا دهیهوئ بفهرمووی؛ من وهک چؤن به ئاشکراکانت دهزانم و پشتیوانیت لی دهکهم، به همان شیوه نهئینییهکانیشت دهزانم و پشتیوانتم، دلت رادهگرم و ئارخهیانست دهکهم، نهگەر نهو خه لکه له گوئییان کردی، به ده مه ته وه هاتن، نهوا منیش زیاتر چالاکت دهکهم، نهگه ریش به ده مه ته وه نه هاتن و به گوئییان نه کردی، نهوا منیش دئلیاییت پی ده به خشم و سه بوریت ددهم بؤ نه وهی ماندوو نه بی، خوا دهیهوئ بفهرمووی؛ خه فته مه خؤا ته نانه ت نهو ئیش و ئازارانه ی که به زمان باسیان ناکه ی، من پی دهزانم و ده رمانی دهکهم، دهزانم له دمه وه چهند خه فته بؤ نهو خه لکه ده خوی، دهزانم چی له ناو دلتا گوزدر دهکا: دئلیاییت پی ده به خشم.

- دهی قوربان چیترا؟! -

- دوایی ئایه تی ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾ م خوینده وه. خوا ده فهرمووی: "زاتی الله خوداییکه، جگه له نهو هیچ کهس بؤ په ره ستن نابی و ناوه هه ره پیروزه کان هه ر بؤ نه ون." ئا لی ره بوو که بته زله کانی قوره یش هه ر هه موویان وه بهر گورزی خوا که وتن و هیچ نرخیکیان له لای خه لکی بؤ نه مایه وه، خؤشه ویسی خودای خاوه ن هیز و ده سه لات و، خودایه کی درؤینه ی له دارو به رد ئاشراو له نیو هیچ دلنکا کؤ نابنه وه، کهس ناتوانی ئیمان به هه ردوو لا بی نی. به خؤم وت: "تؤ ناتوانی خودای خه تتابی باوکت و، خوای موحه مه د به یه که وه به ره ستی، نه م کاره یه هاوبه شی و شه ریکایه تی هه لئاگری، خوا پیو بیستی به وه نییه هاوبه شی بؤ به پار به دن، نهو خوا به که، یه ک دانه یه و یه کتاپه ره ستیی لی م ده وی، خوا دهیهوئ جل و بهرگی پیسی شیرک و به تپه رستی له خؤم رامالم و خؤم خاوین و پاک که مه وه، چؤن له نیو یه ک دل تاریکایی و رؤشنایی به یه که وه کؤ ده بنه وه؟! کوفرو ئیمان له ناو یه ک دل؟! زؤر مه حاله، خوا یه ک خوا به و هیچ شه ریک و هاوه لیککی قه بول نییه، به لام هوبه ل خوای درؤینه ی قوره یشه کان شه ریکاتی قه بول

دەكا، پىيى سادەيە يان ھەر نازانىي كە مەنات و لات و عوززا ھاوبەشى خودايى ئەون، بەلىي ئەمە نىشانەي بېھيىزى و لاوازيى بتەكانى نىو مەككەيە. خىواي مەزنىش لە ئىيمە داوا دەكات كە لە تەك خۇشەويىسى ئەوا، خۇشەويىسى ھىچ شتىكى تر كۆ نە كرىتەۋە، جگە لە ئەو ھىچ كەسىك و ھىچ شتى بە خوا نە زانىن.

- ئەي قوربان دواتر چى پرووى دا؟!

- دواتر ئايەتى ﴿وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى﴾ م خويىندەۋە، خوا دەفەرمووى: "ئاخۇ بەسەرھاتى موسات بۇ ھاتوۋە؟" ئەم ئايەتە گوچكەو دل و گىانت بەرەولاي خۇي پادەكيشى، خۇي دەزانى باسى موسات نەبىستوۋە، تۆ ھىچ كاتى چاوت بە موسا نەكەوتوۋە، بەلام ئەۋە ئەدەبىكە خوداي مەزن بە كارى دەھىنىي، خۇ ئەگەر خوا بىفەرمووبا: گوئى بگرە لە بەسەرھاتى موسا، تۆ نايزانى با بۆت بگىرمەۋە، ئەۋە تەواۋ پاست بوو. خۇ ئەگەر بىفەرمووبا: تۆ بەسەرھاتى موسا نازانى، دەي گوئى بگرە با بۆت بلېم، ديسان ئەۋەيش ھەر پاست دەبوو، بەلام خودا زۆر بە سۆز و مېھرەبانى و ئەدەبەۋە پرسیار دەكا و پىيى دەفەرمووى: "ئايا بەسەرھاتى موسات بۇ ھاتوۋە؟" منىش لەبەر ئەۋەي ھەتا ئەو كاتە باسى موسام نەبىستبوو، زۆر ھەزم دەکرد زوو پىيى بگەم و بىخوینمەۋە، تا بزانم بەسەرھاتى موسا چى بوو؟ پاشان با بزانم بۆچى خوا لېرە تەنيا ناوى موسا دەبا؟ خالى ھاوبەشى عومەر و موسا چىيە؟ بۆچى وام ھەست دەکرد خالىكى ھاوبەشمان ھەيە؟!

- ئەي دوايى چى قوربان؟

- دوايى ئايەتى ﴿إِذْ رَأَىٰ نَارًا فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ نَارًا لَّعَلِّي آتِيكُمْ مِنْهَا بِقَبَسٍ أَوْ أَجْدَعَلِي النَّارِ هُدًى﴾ - م خويىندەۋە، خوا دەفەرمووى: "ئەو كاتە كە موسا ئاگرىكى دى و، بە مال و خىزانەكەي گوت: 'لېرە مەجولېن، من ئاگرىكم بەدى كرد، بەشكوو لەوى چلۆسكىكتان بۇ بەيىنم، يان ھەر لەوى كەسىكم بۇ شارەزايى دەسكەۋى." بەلىي، ئەمە خالى ھاوبەشى نىۋان عومەر و موسا بوو، ھەردوو بۇ

شتېك دەگەپراين لە دۇنيادا كەلكى لىن وەربگرين، بەلام شتېك بەدواي ئېمەدا دەگەپرا كە لە ئاخىرەت و پەسلان^۱ بە كەلكمان بېت، موسا لەو سارا چۆلەدا بۆ ئاگرېك دەگەپرا و بەرمو ئاگرېك دەپرۆيشت، بەلام بە نوورەووە هاتەووە. عومەر بۆ كوشتنى پېغەمبەر دەگەپرا، وەك ئاگرەكە، بەلام بە نوورى ئيمانەووە گەپرايەووە. هەردوو بۆ ئاگر دەگەپراين، بە نوورەووە گەپراينەووە.

- دواتر چى پرووى دا قوربان گيان ؟

- دوايى ئەو ئايەتانەم خویندەووە كە دەفەرمووى ﴿ فَلَمَّا أَنهَا تُودِي يَمُوسَى ﴿۱۱﴾ إِنِّي أَنَارِيكَ فَاخْلَع نَعْلَيْكَ إِنَّكَ بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ طُوًى ﴿۱۲﴾ وَأَنَا اخْتَرْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَى ﴿۱۳﴾ خـ و دەفەرمووى: ” ئەو كاتەي گەيشتە ئاگر بانگى لېكرا: ’ئەي موسا! من، منم پەرورندەي تۆ، پىلاووەكانت داكەنە، تۆ واى لەناو شىوى پىرۆزى ”تووا“ دا، هەر خۆم تۆم دەسنیشان كرد، دەي گوى لە پاسپېرېم بگرە. “

تۆ تەماشاش ئەو گوفتارە چەن شىرىنە! من خۆم تۆم هەلبژاردووە! لەنيو هەزاران و زياتر مرۆفئى سەر ئەم زەويە، خودا موساى هەلبژارد و داوا لە موسا دەكا كە گوى لە سرووش و وەحى بگرئ! ئا لەو كاتە، هەستىكى وا منى داگرت، وام دەزانى خوداى گەرە داوا لە من دەكا گوى بۆ بگرم، نەك لە موسا. خوداى گەرە منىشى هەلبژاردووە بۆ ئەوەي ئيمان بەيئىم، لەناو ئەو هەموو خەلكەي شارى مەككە و پىا و ماقولانى داروننەدووە، منى دەسنیشان كردووە، وەك چۆن موساى لە مەديەنەووە هينايە شىوى تووا، بۆ ئەوەي گوى لە سرووش بگرئ؛ ئاوا منىشى هينايە ماله خوشكم تا ئيمانى پىن بەيئىم. ئەو بەكەم چىژى ئيمان بوو كە من چەشتم، بەلام هىشتاش موسلمان نەبوو، وەك چۆن موسا بەكەم تامى پېغەمبەرايەتى لە تووادا چەشت و هىشتا ئالاي پېغەمبەرايەتىشى هەلنەگرتبوو، ئەو چىژى هەلبژاردن بوو، ئەوەي منى هەلبژاردووە پىاوماقولىكى قورەيشى نەيە تا بېنگارىكم پىن بكا، ئەو

^۱ پەسلان: پۆزى زىندوو بوونەووە

خوایە، خودای مەزن ھەلیبژاردم بۆ ئەو ھەي کاری قیامەتیم پیا بەدا. ھەر ئا لە ویا
 بپیارم دا ھەچ کاریکم بۆ دیاری بکا، بئ دوودلی بە کسەر بیکەم. دوایی زانیم ئەو
 پیاو ھەي کہ من بۆ کوشتنی دەگەرپم، ئەو دەستە و دوایە و، لە خوا داوا دەکا کہ
 ھیدایەتی من بەدا.

- ئەي گەرەم دواتر چی پرووی دا؟!

— دواتر ئایەتی ﴿إِنِّي أَنَا اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي﴾ م
 خویندەو ھە، خوا دەفەر مووی: "ئەمن خودام، جگە لە من خوای تر نییە. سا تۆ ھەر
 من بپەرستە و نوێژیش بکە، تا وە بپەر خۆتم خەیتەو ھە."

پیش کہ میک خوای گەرە زۆر بە پاشکاوی بۆی باس کردین کہ ئەو خوایە،
 بەدیھیتنەرەي گشت شتیكە، دەسەلاتدار و بەھیزە، خەلک دەمرینئ، خەلک دەژینئ،
 ئەمانە ھەمووی باو ھەر بوو، داوای ھیچ کاریکی نەکرد، ئەوا ئیستا پیمان دەفەر مووی:
 باو ھەر ھینان بەبئ تیکۆشان و کارنەکردن سوودی نییە. ئەو دەیەوئ نوێژی بۆ
 بکەین، ئەو دەیەوئ تەنیا سەجدە بۆ ئەو ببەین، نەک بۆ بت و دار و بەردی
 تاشراو. تەنانەت ئەو رازی نابئ سەجدە بۆ پیغەمبەران و فریشتەکانیش ببری، ئەو
 دەیەوئ پروو لە مالەکەي بکەین و نوێژ دابەسین و بلین: اللہ اکبر، ھەموو دونیا
 پشت گوئ بخەین، ئەو لە ھەموو شتی گەرەترە؛ گەرەترە لەو شتانەي کہ تۆ
 لییان دەترسی، لەو کەسانەي خۆشت دەوین، لە نەخۆشی، لە لەشساغی، لە خەم،
 لە خەفت، لە دارایی. گوفتاری ھیندە شیرینە، دلئ پیش زمانت قسەکانی
 دەخوینئتەو ھە. پکوعی بۆ دەبەي بۆ ئەو ھەي بەرز بیتەو ھە، سەجدەي بۆ دەبەي بۆ
 ئەو ھەي ببی بە خاو ھەر پیز و پلە و پایە. بەلئ، بەندایەتیکردن بۆ خودا، ئەو ھە
 ئازادی ھەرە گەرە و راستەقینەيە، بەندایەتیکردن بۆ غەیری خودا، کۆیلایەتی و
 خۆگچکەکردن و سەرئۆرپە، بەندایەتی کردن بۆ غەیری خودا، مەرج نییە تەنیا
 وەک بتپەرستی بئ؛ گوێرپایەلئیی زالم، گوێگرتن لە ئارەزوو و ھەو ھەس، گویندەدانە

کاری چاکە، ئەمانە و سەدانی تری وەک ئەمانە، هەمووی بەندایەتیکردنە بۆ غەیری خوا.

- ئەی دوای ئەو چی، ئەی گەرەم؟!

- دوایی نایەتی ﴿إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أُخْفِيهَا لِيُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسَعَىٰ ۗ فَلَا يُصَدِّدُكَ عَنْهَا مَنْ لَّا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ﴾ م خۆیندەو، خوا دەفرمووی: "پۆژی سە لا ها لە پێدا، من دەمووی ئەو پۆژەیه جاری ئاشکرا نەبی و بیشارمەو، بۆیه ش دیت بۆ ئەو دی هەرکەسی بە گوێرە کرداری خۆی لە دنیادا پاداشتی بدریتەو. دەی ئاگادار بە، کەسی کە خۆی باوەرپی بە قیامت نییە و شوین ئارەزووبازی خۆی کەوتو، پێت لێ نەگری لە باوەرپێنان بە پۆژی قیامت: تۆیش بەو هۆیهو بە هیلاکا بچی."

بەلێ قیامت هەیه، حیساب و کیتاب هەیه، کێشانه و ترازوو، دەفتەر و نووسراو، ئاشکرابوونی نەیتنی، هەموو ئەندامەکان دینە زمان، ئەم دونیایە تەنیا ئەزموونە، هەڵدانیکێ زۆر کەم بۆ مانەو دیهکی هەتا هەتایی لە بەهەشتا یا لە ئاگر، ئیسکی پواو وەک جاری جاران چاک دەبیتەو، گوشتی پزێو و پلێشاو هەمووی وەک جاری جاران خۆش دەبیتەو. ئیمە وامان دەزانی چەرخ و خولی پۆژگار کاریگەری هەیه و زیندوو بوون و مراندن ئەو دەیکا، بەلام وا نییە. ئەو چەرخ و خولەش وەک هەموو شتی تر هەر سەبەبە و دەستکردی داھینەری هەرە گەرەیه، ئەم چەرخ و خولەش هەر تاقی کردنەو دیهکە و بەس^۱. دوایی زانیم کە ئەو موسلمانانە چون بەرگی ئەو هەموو ئیش و ئازار و ژانەیان گرتوو کە بە دەست ئیمەمانان تووشی

^۱ ها لە پێدا، ئەو هەتا بەرپو

^۲ مامۆستا هەزار لە خەیبامی هەزارانەدا دەفرمووی:

"وہیزانہ جیہان بہ نازہ زووی تۆ دہگہ پئی ئەم چەرخ و خولی ہەمووی بہ فووی تۆ دہگہ پئی

وہیزانہ کە سەد سالی ژہای پاشان چی مەرگیکە لەسەر پینگە، لە دوی تۆ دہگہ پئی."

ھاتبوون. خودای مەزن پېش ئەوھى ھەنگاوى ئەوانە توند و تۆل بکا، دلى ئەوانى توند و تۆل کردبوو. ئەھا خوا دەفەر مووی: "ئەو ئارەزووبازەى کە خۆى برۆای بە قیامت نییە، رپت لى نەگرئ!" خۆای گەورە پېغەمبەر و موسلمانانى ئاگادار دەکردهوہ لەوہى کە ئیمەمانان بتوانین رپیان لى بگرین، دلى دەدانەوہ. ئا لەبەر ئەوہ ئیمە ھەرچەند بەھیز بووین، ھەر دۆرین: ئەوانیش ھەرچەند ژمارەیان کەم بوو و لاواز بوون، بەلام ھەر سەرکەوتن.

- ئەى قوربان پاش ئەمە چیت فەر موو؟

- وتم: ئەوہ قورەیش لەم قورئانە ھەلدین؟ ئا موھەممەد پى نیشان بدن.

- دواى چى قەوما؟

- کە خەبباب گوپى لەم قسەىە بوو، خۆى ئاشکرا کرد و ھاتە دەر و پىنى وتم:

"عومەر مزگینتم بدەرئ، ھیوام وایە ئەو دۆعاىەى کە پېغەمبەر ﷺ شەوى پىنج شەممە کردى، بۆ تۆ گىرا بووبى، پېغەمبەر ﷺ دۆعاى کردو فەر مووی: 'خوایە بە موسلمان بوونى یەکیک لەم دووانە: عومەرى کورپى خەتتاب یان عەمرى کورپى ھیشام، ئایینى ئىسلام بەھیز بکە.' ئەوہ دووہم جار بوو ئەو قسەىە ببیسم."

- ئەى قوربان دواى چیت کرد؟

رۆشتم بۆ مالى ئەرقەم. حەمزە و تەلحە لە بەر دەرگا راوہستابوون. حەمزە سى رۆژ بوو موسلمان بووبوو، ئەو خەلکانەى کە لەوئ بوون، منیان بینى و حەمزە نەبى ھەموویان ترسان، ئەو پیاویکی زۆر بوپۆر و دلپۆر بوو، کە خەلکەکەى بینى ئاوا ترساون وتى: "بەلئ! ئەمە عومەرە، ئەگەر خوا چاکەى عومەرى بوئ، ئەوہ موسلمان دەبى، ئەگەر نا زۆر بە ئاسانى لە کۆل خۆمانى دەکەینەوہ."

دام لە دەرگا، پېغەمبەر ﷺ خۆى دەرگاکی بۆ کردمەوہ، یەخەى گرتم، زۆر بە توندى بەرەو لای خۆى راپیکیشام، فەر مووی: "خوایە! ھىداىەتى عومەرى کورپى خەتتاب بەدەى، خوایە بە موسلمان بوونى عومەر ئایینى ئىسلام بەھیز بکە!"

- ئەي قوربان تۆ چىت فەرمو؟

- پىم وت: شايبە تى دەدەم كە تۆ پىغەمبەر و نىردراوى خواى .

- ئەي قوربان بۆچى پىغەمبەر ﷺ ناوى ناى فاروق؟

- ئەو ھەر مۇسلمان بووم، يەكسەر وتم: قوربان! نىمە ئەگەر بىرىن يان بىزىن،

ھەر لەسەر ھەق نىين؟ فەرمووى: "بەرى وەللا! بىرىن و بىزىن، نىو ھەقن و راستن!"

منىش وتم: دەى بۆچى وا خۆمان ھەشار بەدەين و بىرسىن؟! سۆيند بە خوا!

دەبى بە ئاشكرا بچىنە دەر و مۇسلمان بوونى خۆمان رابگە يەنەن، بووینە دوو رىز و

چوینە دەرەو، ھەمزە پىشپەوى رىزىك و منىش پىشپەوى رىزەكە يتر. قورەيشىيەكان

نىمە يان بىنى و لە داخا وەك قىر رەش داگەران، خەم و خەفت وەخت بوو

بىاننە قىنى، نىتر پىغەمبەر ﷺ ناوى لىتام فاروق، يانى جىياكەرەوى ھەق و ناھەق لە يەكترى .

- ئەي قوربان دواى ئەو چىت كرد؟

- يەكەم كارىك كردم ئەو بوو: رۆشتم بۆ مالى ئەبوو جەھل، دام لە دەرگا .

ھات و دەرگای كردهو، وتى: "ھا خوشكەزا! چۆنى؟ چۆن ھاتووى بۆ نىرە؟" منىش

وتم: "ھاتووم پىت بلىم: من باوهرم بە موھەممەد ھىناو و مۇسلمان بووم!" لە داخا

بە توندى دەرگاگەى پىوھدا و وتى: "دەك بە ناخىرى گىانت بۆ خۆت و ھەوالت!"

- ئەي قوربان تۆ بۆ وات كرد؟ خۆ تۆ ئەبوو جەھلت دەناسى!؟

- بەلى! من بە خۆم وت: ھىي عومەر! چۆن بە ئاشكرا كافر بوويت، دەبى

ئاواش بە ئاشكرا مۇسلمان بىت. بۆيەش چومە بەردەرگەى مالى ئەبوو جەھل:

چونكە ئەو خزم بوو، خالم بوو، دەمزانى چەندە دزى ئىسلامە. دواى ئەو ھى ئەبوو

جەھل دەرگای لى داخستم، رۆشتم پرسىارم كرد وتم: "لەم شارى مەككە يە، كى دەم

نەوئىساوترىن كەسە؟" وتىيان: "جەمىلى كورپى مەعمەر، ئەو قسە لە دەمىيا

راناوھسىت و، يەكسەر ھەموو خەلكى پىا دەگە يە نىت." رۆشتم بۆلاى جەمىل، وتم:

”جەمیل بەینی خۆمان بێ، دەزانی من موسڵمان بووم؟“ سوپەند بە خوا یەک وشە ی لە دەم نەهاتە دەر، یەكسەر پای کرد و، منیش بە دواپا، رۆشت بۆ داروننەدو، پەر بە دەمی خۆی قیڕاندی و هاواری کرد: ”کوره خەلکینە! عومەری کورپی خەتتاب وازی لە دین هیناو.“

منیش وتم: کوره وەللا درۆ دەکە ی، موسڵمان بووم.

- ئە ی قوربان ئا لە و ساتەدا خەلک چیان کرد؟

- هەموویان هاتن لە منیان دەدا و منیش لەوانم دەدا. خالە ئەبوو جەهلم هات و

وتی: ”هۆ خەلکینە! ئاگادار بن، عومەر لەژێر ئەمانی منایە و، نابێ کەس لیبیدا!“

ئیتەر وازیان لێ هینام.

- ئە ی قوربان پیت خۆش بوو ئەبوو جەهلم ئەمانی دای؟

- کوره نەوەللا پیم خۆش نەبوو. پیم ناخۆش بوو موسڵمانەکان لێیان بدری و من

لیم نەدری.

- ئە ی قوربان چیت کرد؟

- رۆشتم بۆلای خالە ئەبوو جەهلم، لە پەنای کەعبەدا دانیشتیبوو، وتم: ”خالە!

گویت لیمە؟“ وتی: ”گویم لیتە!“

وتم: من نامەوی لەژێر پەنای تۆدا بام!

وتی: وامەکە!

وتم: وەللا وا دەکەم، ئەو پەنادانەم ناوی!

وتی: کەیفی خۆتە!

ئیتەر بەردەوام لیم دەدرا و لە خەلکم دەدا، تا بە تەواوی موسڵمان بوونم دەنگی

دایەو و هەموو خەلک زانییان.

- ئە ی قوربان باسی کۆچکردنی خۆتم بۆ بکە لە مەککەو بە مەدینە، وام

بیستوو جگە لە تۆ، کەس بە ئاشکرا کۆچی نەکردوو!

- كەس بە ئاشكرا كۆچى كىردووۋە يان نا، ئەوۋە خوا دەزانى. ھەركەسەو بە گۈزەي زىروفى خۇي ھەلسوكەوت دەكا، مەرج نىيە ھەر كەس بە ئاشكرا كۆچى كىردى، لەو كەسە باشتر بى كە بە نەينى كۆچى كىردووۋە، خۇ پىغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەكر بە نەينى كۆچيان كىرد، دەي ئەوان لە كۈنى من، لە كۈي؟

- دەي قوربان باسى كۆچەكەم بۇ بكا!

- ئەو رۆزەي بىرىارى كۆچكىردىم دا، شمشىرەكەم كىردە ملىم، كەوانەكەم كىردە شانم، چەند تىرىكەم بە مەش گىرت و بەرەو لاي كەعبە رۆشتم. دەوروبەرى كەعبە لەگەل خەلكدا جەمەي دەھات، حەوت جار بە دەورى كەعبەدا سوورامەوۋە و تەوافم كىرد. لە مەقامى حەزرىتى ئىبراھىمىشا دوو پىكات نوپۇم كىرد. دوایی بە دەنگى بەرز بانگى خەلكەكەم كىرد و وتم: "دەك ئىسكەتان خواتەوۋە! ھەر كەس دەيەوئ دايكى رۆلەپۇي بۇ بكا، ھەركى دەيەوئ مىندالەكەي ھەتىو بىي، ھەر كەس دەيەوئ زنى بىوئىن بكاوئ؛ يا بىتە پىشت ئەو دۆلەوۋە، من كۆچ دەكەم بۇ مەدىنە، كى خۇي بە پىاو دەزانى بىت بەرم پى بگى."

- ئەي قوربان كەس ھات؟

- كورە نەوئلا خەدىان چىيە.

- ئەي قوربان بە تەنيا بەرەو مەدىنە رۆشتى يان ھاورپىت بوو؟

- ھاورپىم ھەبوو.

- كى بوو قوربان؟

- من و عەبىاشى كورى رەببىعە و ھىشامى كورى عاص رىككەوتنىمان كىردىبوو كە لە پىشت بەرزايىپەكانى مەككەوۋە بەك بگىرىن و كۆچ بكاين. وا رىككەوتىن كە ھەركەسى بەيانى لەوئ نەبوو، ئەوۋە يانى گىراوۋە و با ئەوانى تر بىرۇن. من و عەبىاش نامادە بووين، بەلام ھىشام گىرى كىردىبوو، ئىتر ئىمە بەرەو مەدىنە رۆشتىن. - ئەي قوربان عەبىاش بۇچى دوای ئەوۋەي گەشتە مەدىنە گەرايەوۋە بۇ مەككە؟

- كاتى گەشتىنە مەدىنە، لاي خېلى بەنى عەمر لە قوبى لاماندا، خالە ئەبوو جەهل و خالە حارسم هاتن بۆلای عەيياش، عەيياش لە دايكەوۋە برايان بوو، پېغەمبەرىش ھېشتا كۆچى نەكردبوو ھەر لە مەككە بوو. ئەبوو جەهل و حارس بە ھىشاميان وت: "دايكمان سوپنى خواردوۋە شانە نەكا بە سەريا تا تۆ نەبىنپتەوۋە. لە بەر خۆرەتاو دانىشتوۋە دەلى: 'ناچمە بەر سېبەر تا عەيياش نەيەتەوۋە.' " ئىتر عەيياش دلى بۆ دايكى سووتاو گەپرايەوۋە بۆ مەككە.

- ئەى تۆ چىت كرد قوربان؟

- بە عەيياشم وت: "كوره عەيياش! بە خوا ئەوانە دەيانەوئى لە خىشتەت بەرن، بە خوا ئەگەر سېئى بداتە سەرى دايكت ناچار دەبىئى شانەى بكا، ئەگەر گەرما تىنى بۆ بېئى، بېدەنگ پرا دەكاتە بەر سېبەر."

- ئەى عەيياش چى كرد؟

- عەيياش بە منى وت: "قەيناكە لەگەلىان دەچمەوۋە، با دايكم ھېور بېتەوۋە و منىش ھەنى سەرۋەت و سامانم ھەيە دەيھېئىم و دېمەوۋە."

- ئەى تۆ چىت پىئى وت قوربان؟

- وتم: "كوره بە خوا تۆ دەزانى من يەككىم لە دەولەمەنەكانى قورەيش، نىوۋى سامانەكەم بۆ تۆ، بەلام نەچىتەوۋە."

- ئەى قوربان قەبولى كرد؟

- نە، پازى نەبوو.

- ئەى دوايى چىت كرد؟

- عەيياش لەسەر پۇشتنەوۋە سوور بوو، منىش وشتىكى چاكم ھەبوو، دام بە عەيياش وتم: "با ئەم وشتىتە پىئى بىئى، وشتىكى خېرا و گوپرايەلە، ئەگەر ھەستت كرد فېلت لى دەكەن بۆى دەرچەو خۆت نەجات بەدە."

- ئەى دوايى چى پرووى دا؟

- عەبىياش لە گەلىيان رۆشەنەو، لە پېنگەدا ئەبوو جەھل پىي وتبو: "برا! وشترەكەم زۆر مانو، بۆ لە پاشكۆي خۆتەو، سوورم ناكەي؟" عەبىياش وتبووي: "باشە."
 عەبىياش وشترەكەي يىخ' دابوو، ھەر كە وشترەكە يىخى خواردبوو، بە ھەردوو كيانەو، شالايان بردبوو، سەر عەبىياش و دەست و پىيان بەستبوو، بەرديانەو، بۆ مەككە و بەناو خەلكدا گەرانديان وتيان: "كۆرە خەلكينە! ئەو، ئىمە برا بىعەقلەكەي خۆمان ئاوا گرت و ھىنامانەو، ئىوھىش برۆن كە سوكارە بىعەقلەكانى خۆتان بىننەو."
 - ئەي قوربان تۆ چۆنت زانى ئەبوو جەھل و حارس دەيانەوئى فيل لە عەبىياش بگەن؟

- كۆرى خۆم! ھەركەس ھەر ئەو شتەنە بىيىنى كە بە چاوى سەر دەبىنرەين، ئەو ئەو كەسە كۆرە. من بە درىژايى ژيانم فيلم لە كەس نەكردو، نەيشمەيشتو، ھىچ كەسى فيلم لى بگات، بۆيە قسەي ئەبوو جەھل و حارس كارى لە من نەكرد، باش دەمزانى ئەگەر گەرانەو، عەبىياش بۆ مەككە خىردار بووايە، ئەبوو جەھل نەدەھات بە دوايا. ئەبوو جەھل خالى من بوو؛ باش دەمناسى، تەنيا بۆ ئەو ھاتبوو بەر بە ئىسلام بوونى بگريئت، ئەبوو جەھل فيلاوى بوو، ھەتا مردنيش ھەروابوو.

- ئەي قوربان ئەگەر ئەبوو جەھل و حارس راستيان بگردايە، ئەو ئەو كاتە چۆن دەبوو؟

- كۆي بگرە پۆلە! بزەنە چىت پى دەلیم؛ سویند بە خوا! ئەگەر باش باشىك بەمزانيايە راست دەكەن، پاي خۆم نەدەگۆرى، گۆپرايەلپى خوداي مەزن لە سەروو گۆپرايەلپى ھەموو كەسكە وەيە، ئەو كەسە دايك بى يا باوك يان ھەر كەسكى تر، ئەگەر خەتتابى باوكى من بەو جۆرە سوپنى خواردبا، ئەو سویندەم بە ئەرزا دەدا و دەمشكاند و بە گویم نەدەكرد و بەرەو مەككە نەدەگەرامەو، ئىمە قورشان فيرى كردووین مافی خودا لە سەروو ھەموو مافیكەو، پازىبوونى خودا پىش، پازىبوونى

هه موو كه سيكه، نه مەيش يه كه م جار نه بوو كه موسلماننك له نيووان نايين و
گوپرايه لى دايك و باوكيكي كافردا سه ريشك بكرى.
- نهى جارى يه كه م كنى بوو؟ چون بوو؟

- جارى يه كه م سه عدى كورى نه بوو وه قاس بوو، چيرۆكه كه ناوا بو: "سه عد
يه كيك بوو له و كه سانهى هه ر له سه ره تاي هاتنى ئيسلامدا بهر واي هينا، پيش
ئوهى نويز له سه ر موسلمانان فهرز بكرى، ته مەنى حه فده سال بوو، نه بوو به كر
پنى وت موسلمان ببى و، نه ويش داواكه ي په سه ند كرد، دايكى سه عد نا پارزى بوو،
سه عد له ته ك دايكي دا زۆر زۆر ميه ره بان بوو، زۆر گوپرايه لى دايكى بوو، دايكى
وتى: "نه گه ر موسلمان بى و، پاشگه ز نه بيه وه، نه وا نه نان ده خۆم نه ناو." سه عد
وتى: "دايكه گوئ بگره! سويند به خودا! نه گه ر هه زار گيانت تيا بى، دانه دانه
هه مووى دهرچى، واز له م نايينه ناهيتم." پاش ئوهى دايكى ئوميد پراو بوو، دستى
كردوه به خواردن و خواردنه وه. خواى گه وره يش نه م نايه ته ي نارده خواروه:

﴿ وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا
مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَيَّ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴾

لقمان: ١٥ واته: "نه گه ر (باوك و دايكت) نه و په رى هه وليان دا له گه لت، بۆ
ئوهى شتى بكه يت به هاوبه شى من كه هيج زانيار بيه كت پنى نيه، نه وه
گوپرايه لىيان مه كه، به لام له دنيا دا زۆر به چاكى هاوړن بيه تيبان بكه و شوين رنكاي
كه سيك بكه وه كه به دلسۆزى گه راوه ته وه بۆ لاي من، (له دوا رۆژدا) گه رانه وه تان
ته نها بۆ لاي منه: ئينجا هه والتان دده مەنى به و كرده وانەى كه كردوتانه."

- نهى قوربان بۆچى به عه بياشت وت: "نيوهى سامانم بۆ تۆ بى؟! بۆ ته نيا
ئامۆزگاريت نه كرد؟

- ئامۆزگار يكر دنيش چاكه و سه ده قه به، به لام كرپنه وهى بهر و باوه رى براهه كى
هاوئا يينم به نيوهى سامانه كه م، نه ك هه ر زه ره ر نه بوو، به لكو قازانجى كى گه وره يش

بوو. پۆلە نە تىببىستوو: "چلكى دەستە مالى دونيا،" سامان ژيان پيش دەخا، بەلام ژيان نىبە. جا بيشزانە جياوازي زۆرە لە نىوان ئەوەي تۆ خواەنى سامان بى لەگەل ئەوەدا كە سامان خواەنى تۆ بى، سەرۆت و سامان خزمە تكارىكى باشە، بەلام گەرە و ئاغايەكى تا بلئى خراپە، خواي گەرە سەرۆت و سامانى بۆ خزمە تكارى داناو، نەكەي هەرگيز سەرۆت و سامان بکەي بە گەرەي خۆت.

- بە خوا قوربان ئەم ئامۆزگارىه زۆر بەسوودە، ئەگەر هەموو كەس وەك تۆ سەيرى سەرۆت و سامانيان بکردايە، هەموو كەس خۆشبهخت و ئارام و ئاسوودە دەبوو.

- پۆلە ئەم هەموو خەلكە، هەرچەند بە لەش و لار زۆرەيان لە يەك دەچن، بەلام لە ژىرى و ئاوەزا كەمتر لە يەك دەچن، ئايين و كاروبار و بۆچون و كردهوەيان زۆر لە يەكتر جياوازه.

- بە خوا! قوربان، من وا دەزانم كە خواي گەرە هەق و پاستگۆيى بە تەواوى خستۆتە سەر دل و زمانت، قوربان ئەو خەلكە بۆچى لە يەك ناچن و ئاوا لە يەكتر جياوازن؟

- ئەو پەيوەندىي بە ميزاج و دروستبوونى خەلكى هەيە.

- چۆن چۆن قوربان بۆم پروونكەو؟

- خوداي مەزن باوكە ئادەمى لە مشتى گلى زەوى بەديهينا، ئەو مشتە گلە گلى هەموو شوينىكى تيابوو، نەوەي ئادەم وەكوو گلن، سوور و سپى و پەش و بۆر و... پيس و پاك و وشك و نەرم و... ئاوا هەمە جۆرەي تيايە.

- ئەو لەبەر ئائەمەيە تۆ و ئەبوو بەكر لە ئيماندا وەكوو يەكن، بەلام ميزاج تەبيعەتتان لىك جياوازه؟

- تۆ هەر باسى ئەبوو بەكر مەهينە ناو، ئەبوو بەكر نە لە ئيمان نە لە ميزاج وەك كەس نىبە، ئيمانى ئەو وەكوو پۆلا و بگرە لە پۆلايش رەقتەر و بەهيزترە، ئەو دلەشى هيندە نەرمە وەكوو داىكىكى بەسۆزە.

- قوربان مه به ستت نه ویه له یه ک کلن. به لام وهک چۆن نه و مشتته کله. کلی هموو جینگایه کی زهوی تیا بوو. ئیوهیش ناوا ته بیعت و میزاجتان لیکتر جیاوازه؟
- به لئی... به لئی. من وا دهزانم نه و کلی کینلگه ی بهرکه وتوووه. میو دهروینی. به خشندهیه. گزوگیا زۆر جوان سهوز دهکا. گلینکی نه رمونیانه. کینلانیشی زۆر ئاسانه. وا دهزانم منیش له کلی چیاکانم. کلی چیا به خشندهیه. گیا سهوز دهکا. به لام رهقه. من و نه بوو بهرکه ئاوه هاین. نه و زۆر نه رمه. منیش رهقم. هموو خه لکی. ته نانهت پیغه مبه رانیش وهکوو یه ک نین. جیاوازییان تیدا هه یه.

- قوربان پیغه مبه رکانیش!؟

- با پیت بلیم: نموونه یه کت بۆ دینم تا جوان له من تیبگه ییت و حالی ببی.

- دهی زوو قوربان له شم همووی کردوو به گوئی.

- پۆژی به در له داوی نه وهی شه پ کۆتایی پیهات، خودای مه زن سه رکه وتنی به ئیغه به خشیبوو. کۆمه لیکتی زۆرمان به دیل و یه خسیر گرتبوو. پیغه مبه ریش ﷺ هیچ دهقیکی قورنانی له لا نه بوو. چۆن مامه له له ته ک دیل و یه خسیر بکا. بۆیه پراویژی پینکردین. فهرمووی: "چی بکه یین؟" نه بوو بهرکه وتی: "قوربان! نه و دیلانه هموویان عه شیردت و خزم و که سووکاری خۆتن. ده ست پینشخه ر به. داوی ته و به یان لی بکه. به لکو په شیمان ببه وه و ته و به بکه ن و. خودای مه زن لینیان خۆشبی. منیش وتم: "نه خیر قوربان! نه وانه گشتیان کافرن. تو یان له شاری مه ککه درکرد. پینیان وتی: 'درۆزنی!' با له گه ردنیا ن بده یین. هه ره موویان بتۆپینین!"

پیغه مبه ر ﷺ به بی نه وهی یه ک وشه به فرمووی. هه ستا ته شریفی برده نیو خپوته ته که ی. خه لکی بوونه دوو به ره وه. به ره په کیان ده یانگوت: "پیغه مبه ر به قسه ی نه بوو بهرکه ده کات." به ره که یتر ده یانوت: "به قسه ی عومه ر ده کا... " دوا یی ته شریفی هاته ده ر فه رمووی: "خودای مه زن دلای هه ندی که س وا نه رم ده کا له نه رمیش نه رمتره. دلای هه ندی که سیش وا توند ده کا له به ردیش توندتره. نه ی

ئەبوو بەكر توأ پېك وەكوو ئىبراھىم وای، (خودا باسى ئىبراھىم دەكا كە) دەیفەرموو: ﴿فَمَنْ يَتَعِنِ فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ إبراهيم: ۳۶ واتە: 'سا ھەركەسى شوپىنى من كەوت، ئەو ئەو كەسە لە خۆمە، ھەركە سىكىش لىم ياخى بوو، ئەوسا ئەتۆ خەتا بەخش و دلۆفانى.' وەك عىسا وای (خودا باسى عىسا دەكا كە دەیفەرموو): ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَإِنَّهُمْ عَبَادُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ﴾ العائدة: ۱۱۸ واتە: 'گەر بتهوى ئازارىان دەي: بەندەي خۆتن، گەر بشتهوى لىيان خۆشبى خۆت دەزانى و ھەر بۆ خۆتى كە دەستەلاتت بە دەستە و لەكارزانى.'

عومەرىش پېك وەكوو نوحە (خو دەفەرموو) نوح دەیفەرموو: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ نوح: ۲۶ واتە: 'خوایە! لەم سەر ھەردە ئەو كەسانەي تو نانس، جووقە وارىان' لى مەھىلە.' وەكوو موسای (خودا باسى موسا دەكا كە) دەیفەرموو: ﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوُا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ يونس: ۸۸ واتە: 'خودای گەرە! مالىيان لى تەرت و توونا كە، دلىيان پتر پرق و پەش كە، با ھەرگىز باوەر نەھىنن؛ ھەتا جەزرەبەي زۆر بە ژان بە چاوى خۆيان دەبىنن.' "كورم! ئىستاكە دەزانى ئيمان چۆن خەلكى وەك برا لى دەكات و كويان دەكا؟ بەلام تەببەت و مىزاج لە يەكترى جىيان دەكا؟!

- بەلى قوربان! ئەو بەيە ئەو خەلكى ھەرچەن بېروباوەرپان لە مەر خودا وەك يەكتر بى، بەلام ھىشتا لە راوېچونى ئايىنى وەكوو يەك نىن؟

- بەلى راستە، بەلام تەنيا لە ئايىندا ئاوا نىيە، لە كاروبارى دونياشدا ھەر ئاوايە. تاقىكەو، بېرۆ بۆلاي دە- پانزە پىا، دانە دانە پىيان بلى: "ژنەكەم زۆر دەبۆلنى و بەرسەردا ھاوار دەكا و قسە دەكا." بزانە لەو پانزە كەسە، چەند پراي

جياوازت گير دەبى؟ ئا ئەو كاتە باش دەزانى ئەو خەلكانە لە چەند جۆرە گل دروست بوون. يەكيان ئىژى؛ "خەتاي خۆتە، ئەوەندە نازت پىداوہ سواری ملت بوو، ئەگەر ھەر لە يەكەم جاردا چاوت لى سوور بگردايە، نەيدەو پىرا ئاوا بكا" جا بزانه! ئا ئەم كەسە لە گلئىكى رەق و پتەو دروست كراوہ. يەكئىكى تر دەلى؛ "ژنان ھەروان، زوو ھەلدەچن، بزانه لە چ كارئىكت تورپە، واز لەو كارە بئىنە. ژنان ھەموويان ئاوەھان، ھەموو مالئىك ژنئىكى واى تىدا ھەيە، رۆژئى خۆشى و رۆژئى ترشى، لىي بگەرئى، ژيانى خۆت ھەرگىز تىك مەدە، سبەينئى خۆى چاك دەبى." جا بزانه ئەم كەسە يە لە گلئىكى زۆر بەرپىز و بەخشنەيە، ھەر دەبەخشئى و ھىچى ناوئى. يەكئىكى تريان پىت دەلى؛ "ئەوەندە رەق مەبە بشكئى، نەرمىش مەبە با نەتگوشن، چوست و چالاک و وريابە و، رەشۆى مالدارى بگرە دەست، سنوورئى بۆ دابنئى با پئى لە بەرپەى خۆى زياتر پانەكئىشئى، بەلام ھەرگىز بىرت نەچئى، ژنىش وەك تۆ مرؤقئىكە، گشت مرؤقئى تورپە دەبى و ھىور دەبى، بيمؤچئىنە^۱ و مەيشكئىنە." جا بزانه، ئەم جۆرەيان لە گلئىكە لەنىوان دوو گلى پئىشوو.

ديسان برؤ ئەو خەلكانە تاقىكەوہ، بلى؛ "براكەم مىراتم پئى نادات و ھەمووى بۆ خۆى بردووہ،" رايؤز بە چەند كەسئى بگە... يەكئى دەلى؛ "سامان و گيان وەكوو يەكن، ھەرگىز لەو مافەى كە ھەتە واز نەھئىنى، بە دەستى خۆت، ھەقى خۆتى لى بستئىنە؛ واى نىشانە بىرى بەلايدا نەچوبئى." باش بزانه، گلى سروشتى ئەم پىاوہ، لە گلئىكە ھەر وەردەگرئى و ھىچ نابەخشئى، ھەموو شتئى لە پئىناو بەرژوہەندى بەكار دئىنى. يەكئىكى تريان پىت دەلى؛ "قەينا تۆ وەكوو ھابىل بە، ھابىل بە قابىلى دەوت؛ ﴿لَنْ أَبْسُطَ إِلَيْكَ لِنَقُلْنِي مَا أَنَا بِأَسْطِرَ يَدِي إِلَيْكَ لِأَقْنُكَ﴾ المائىدە: ۲۸

ئەگەر تۆيش دەستم بۆ درپز بەكەى كە بىكوژئى، من دەست لە تۆ ناكەمەوہ تۆ بكوژم.^۱ دونيا ھەمووى بەجئى دئلىن، ئئىمە ھەموو بە كار و كردەوہى خۆمان بەرەو

^۱ بيمؤچئىنە: نامؤزگارئى بە

قيامەت دەپۆين و، كەس مالى خۆي ناباته نىو قەبرى خۆي. خوداي مەزن بە گوپرهى دەولەمەنى و ھەژارى لىپرسىنەو ھە ناك، نافەر مووى مادەم فلانەكەس ھەژار بوو، بىخەنە نىو دۆزەخەو، مادەم فلانەكەس دەولەمەن بوو؛ بەھەشتىە. زۆر سپاسى خودا دەكەم ماف خوراوم ماف خۆر نىمە. “جا بزانه! ئەم ئىنسانە لە گلىكە كە باشتىن جۆرى گلە، ئەو گلىكە بە پروالەت لەسەر ئەرزە، بەلام لە راستىدا لە بەھەشتە. سىيەم كەسيان بە تۆ دەلى: “لە مافى خۆت قەت خۆش نەبى، دلى براكەيشت رابگرە، گفتوگۆي لەگەلدا بكە، ھەم مالەكەت وەر بگرەو و ھەم دلى ئەوئىش رابگرە. باسى مافى برا بكە، بە قيامەت بىترسىنە، ئەگەر وەك پىاو ھاتە پىشەو، ئەو ھەم مىراتت دەس دەكەوئ و ھەم براكەت زوئىر ناكەي. ئەگەر بە گوپىشى نەكردى، برۆ لاي دادوەر سكالاي لە دژ تۆمار بكە؛ جا ئەو كاتە مىراتەكەت بە دەست بخە و ئىتر برا زىز دەبى يان نە بە تون و تەوەس. “جا ئەم كەسە لەو گلەيە كە لەنىوان ھەردوو جۆرى پىشودايە، ھەندى نەرمى و ھەندى رەقى تىا دەبىنرى.

- بەلى قوربان وەك دەفەر مووى ھەر ئاوايە، بەلام قوربان تۆ و ئەبوو بەكر چەند خالىكى ھاوبەش و نزيكتان ھەيە، ئەو باسانەي ئەبوو بەكر كە تۆ كردت ھەمووى وايە، بەلام من ھىشتا زياترم لە تۆ دەوئ، من دەزانم ئەم ھاوبەشىيەي نىوان جەنابت و جەنابيان لە سروشت و تەبىعەتى خۆتانەو سەرچاوەي وەرگرتوو. ھەندى شتى ئىو وەكوو يەكە، گەورەم! ئەم خۆھەلقورتىيىيەم لى وەرگرە و وەلام بەدەرەو.

- باشە كورم چى دەپرسى لىم بپرسە.

- ئەو جىاوازييەي نىوان تۆ و ئەبوو بەكر، جىاوازيى سروشت و تەبە، نەك جىاوازيى نىوان ئىمان، پىك وەك ئەو جىاوازييەي لەنىوانى ئىبراھىم و عىسا لەلايەك و موسا و نوح لەلايەكى تر. ئەي ئەبوو بەكر ھەموو كاتىك ھەر وا نەرم نىان بوو؟ ھەرگىز تورەيى يان توندى پرووى تى نەدەكرد؟

- هر چه ند به راورد له نیوان نیعمانی پیغه مبه راندا رهوا نییه، به لام نیعمانی هیچ که سی هیندهی نیعمانی نه بوو به کر به هیز نییه. سویند به خودا! نه بوو به کر پله یه ک له سهرووی هه موو مرؤفه کانه وه بوو، پله یه ک له دوا ی پیغه مبه ران. نه من و نه غهیری من له نیعماندا ناگهین به نه بوو به کر. له مهر سروشت و تهبعه وه، نهو که سیک ی هه تا بلنی نه رمونیان و به سۆز بوو، هه تا مردنیش هه روا بوو، به لام هه رکات پیوستبایه، نه م مرؤفه دلؤقان و زۆر به سۆزه، وه ک شیر ی بیسه لان ده بوو، هیند توند ده بوو که س نه ده گه یشته به جی پییدا. نهو کاتانه ی نیمه لاواز ده بووین، نهو به هیز بوو. نیعه نه رم، نهو زۆر زۆر توند، نهو ماوهیه ی خه لیفه بوو، زۆر شتی نه ومان بو درکهوت که هیچ کاتی ته سه ورمان لی نه ده کرد.

- چۆن... چۆن قوربان؟

- با بو ت بلیم، نا نهو ره ژده ی که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، خه لکی هه موو وه ک تیک چووین، ناوه ها بوون. نهو خه فته هیند مه زن بوو، که س نه یده توانی شانی بداته بهر، من خۆم به ناو مزگه وتدا ده هاتم و ده چووم، ده مگوت: "هه رکه س بلنی پیغه مبه ر مردووه، به م شمشیره لیی ده دم، ده یکوژم؛ پیغه مبه ر نه مردووه، وه کوو موسا بو گفتوگۆ بۆلای خودا ره یشتوه و ماوهیه کی تر دیته وه، نهو که سانه ی که وا ده لین: 'نهو مردوه،' ده مگوت ده بن. نه بوو به کر له مالی خۆی به ره و مالی پیغه مبه ر ﷺ وه پیکه وت، ره یشته مالی دایه عایشه، نیوچاوانی پیغه مبه ری ماچ کرد و وتی: 'به زیندویی و به مردویی چه نده پاکی!' دوا یی هاته مزگه وت، من هه روا شمشیره که م هه لده سووراند، هه ره شه م له و که سانه بوو که وا ده لین: 'پیغه مبه ر وه فاتی کردووه...' نه بوو به کر وتی: 'عومه ر دانیشه!' دوا یی پر به دم هاواری کرد: 'هو خه لکینه! نهو که سانه ی موحه مبه دیان ده په رست، نهوا موحه مبه د وه فاتی کرد، نهو که سانه یش که خوا ده په رستن، خودا نه مره و هه رگیز نامری!' دوا یی نهو شایه ته ی قورثانی خوینده وه که ده فه رمووی:

﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ انْقَلَبْتُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَىٰ عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَضُرَّ اللَّهَ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴾ آل عمران: ۱۴۴ واته: 'موحه ممه صلواته ته نها پیغه مبه ریک نه بووه وه فات بکات، بیگومان پیغه مبه رانی پیش نه میش (وه فاتیان کردووه،) ثایا نه گهر وه فاتی کرد یان کوزرا و شهید بوو، ئیوه پاشگه ز ده بنه وه و هه لده گه ریینه وه؟! خو ئه وهی هه لبگه ریته وه و پاشگه ز بییته وه، نه وه هه رگیز زیان به خوا ناگه یه نیت، له داهاتوو یه کی نزدیکدا خوی گه وره پاداشتی سپاسگوزاران ده داته وه. ' دوی ئه وهی نه بوو به کر نه و ئایه ته ی خوینده وه، به هوش خوّم هاتمه وه و ده تگوت هه رگیز نه و ئایه ته م نه بیستوو، ئیتر بۆم پروون بوییه وه: به لئی، پیغه مبه ر صلواته به پاستی وه فاتی کردووه!

ئا لیره دا که سایه تی به هیزی نه بوو به کر دهرده که وی. بۆ من دهرکه وت که نهرمونیا نی و توندوتۆلی دژی یه ک نین، میهره بانی و خوڤراگری دژی یه ک نین، خو نه گهر ته ماشای ته بیعت و سروشتی من و نه بوو به کرت کردبایه، ده بووا نه و باوڤری به وه فاتی پیغه مبه ر صلواته نه کردایه و، من نه وم هیور بکردایه ته وه، به لام به عه که سه وه، نه و عومه ره ی که زۆر توندوتیژ بوو، نه و پۆژه پرووخوا، نه و نه بوو به که ره ی که زۆر نهرمونیا نی بوو، وه ک چیا خو ی پراگرت. مرؤف ئا له و کاتانه دا ده ناسری، جاری واهیه، به گومان وا ده زانی فلانه که س زۆر توندوتیژه، به لام دوا یی دهرده که وی که زۆر نهرم نیانه، به پیچه وانه یش مرؤفی به پروالته نهرمونیا نی، سه یر ده که ی توند وتیژه. به لئی، نه بوو به کر ئاوا بوو، که سایه تیه کی تییر و ته واو، نه و کاتانه ی که کاتی نهرمونیا نی بوو، نه و نهرمونیا نی و، نه و کاتانه یه ی که کاتی توندوتۆلی و توندوتیژی بووایه؛ توندوتۆل و تیژ ده بوو.

- په حمه تی خوا له نه بوو به کر، چ که سایه تیه کی ته واو کامل بوو!

- به لئی، به خوا وا بوو.

- بە خوا قوربان! تۆ زۆر گەورەي. زۆر بە سەیری باسی ئەبوو بەکرت کرد. ئەمە پراستگویی و نەجابەتی جەنابت دەردەخا.

- کۆری خۆم! مەرۆقی گەورە ھەر گەورەییە، کەس بە خراب باسکردنی مەرۆقی مەزن، مەزن نابێ. مەرۆقی بەپێز و مەزن ئەو کەسە یە کە مەرۆقە بەپێز و مەزنەکان نیشانی خەلک بدات.

- ئەي قوربان! باسی تر ھەییە کە کەسایەتی ئەبوو بەکرت دەریخات و خەلک پێی وابێ کە زۆر نەرمونیانە، کەچی توندوتۆل و تیژ بێ، یان پێیان وابێ واز لە شتیک بەیئێ، کەچی ئەو سوورتر بێ؟

- کورە ئەو بە پراستتە؟! ئەردەدلا شتی وا پزوی داوہ ئەبوو بەکرت دلی نەرم نەبوو، ئەگەر بە سەر کێدوا بەاتایە، نەرم دەبوو؛ ئەبوو بەکرت. ئەبوو بەکرت بو! دەبوو چۆن بێت پێک ئاوابوو.

- دەي قوربان بۆم باس بکە، بزائم چییە و چۆنە؟

- دواي وەفاتی پێغەمبەر ﷺ، ئەبوو بەکرت بوو بە خەلیفە، عەرەب بوو بە سێ بەشەو، بە شیکیان لەسەر ئایینی خۆیان مانەو و نەگۆران، بە شیکیان گەرانەو سەر ئایینە پووچەکی باوک و باپیرانیان، بەشەکەیتەر بە موسڵمانی مانەو، بەلام دەیانگوت زەکات نادەین! ئەبوو بەکرت کۆی کردینەو و پرس و راویژی پیکردین، زۆر بەمان تەنانەت منیش پێمان وابوو واز لەوانە بێنین کە زەکات نادەن بۆ ئەوێ ئەوانیش وەک بەشی دوو، پشت لە ئایینی ئیسلام نەکەن تا ئەو کاتێ دلیان بە تەواوی لەسەر ئایینی ئیسلام دادەمەزرێتەو و دواتر زەکات بدەن، بەلام ئەبوو بەکرت ئەم پایەیی پەسەند نەکرد، وتی: "شەپان لەگەل دەکەم،" ئەم بەپارەي ئەبوو بەکرت پێچەوانەي سروشت و تەبەي ئەو بوو، ئەو نەرمونیان بوو، بەلام بۆچونەکی توند بوو. منیش لەگەل پایەکی نەرمدا بووم، کەچی سروشت و تەبەم توندوتیژ بوو، مەسەلە کە پێچەوانە بوو بوو، ئەبوو بەکرتی دلنەرم و مېھرەبان، توندوتیژ بوو بوو؛ عومەري توندوتیژ، نەرم و نېیان بوو بوو.

- ئەي تۆ چیت کرد قوربان؟

- مەن بەردەوام دەچووم بۇلاي ئەبوو بەكر و ھانم دەدا بۇ ئەوھى لە پاكەي پەشيمان بېيئەتەو، دەمگوت؛ "ئۇ چۇن شەر لەگەل كەسانىكدا دەكەي كە شاھەتومانيان ھىئاوھ؟ مەگەر تۇ نازانى پېغەمبەر ﷺ فەرمووېتەي؛ 'فرمانم پېكراوھ شەر لە تەك كافراندا بكەم تا شادە دېنن و دەلېن؛ لالە الا اللە، شادەيان ھىئا، ئىتر خوېن و مالىيان لەسەر مەن حەرام دەبې و نابې لەگەلياندا بھەنگم، مەگەر بۇ ھەقىكى شەرى و ئىسلامىي نەبې، ئىتر حېساب و كىتابىشيان لاي خودايە.' "

- ئەي ئەو چى دەفەرموو؟

- پېي دەوتم؛ "بەخوا ھەركەس جىاوازي بخاتە نىوان نوپۇز و زەكاتەوھ لە تەكيدا دەجەنگم، زەكات مافى خەلكە، بەخوا ئەگەر لە سەردەمى پېغەمبەردا رەشۇي و لاخىكيان لە زەكاتدا دابې، دەبې ئىستەيش بېدەن، ئەگىنا بۇي دەجەنگم."

- ئەي دوايى چى پرووى دا؟

- مەن بەردەوام لىي دەپارامەوھ نەجەنگى، دەمويست خوېنى كەس نەپۇزى، ئەبوو بەكر تورپە بوو، يەخەي گرتەم و وتى؛ "كۆرەكەي خەتتاب! ئەوھ تۇ بۇ لە سەردەمى جاھىليدا توندوتىز بوويت و، ئىستە ئاوا نەرمونيان و ترسونۇكى؟"

- ئەي دوايى چى پرووى دا؟

- خواي گەورە دلى منىشى وەك دلى ئەبوو بەكر لىكرد، زانيم ئەو لەسەر ھەقە و راستە، ئەو پۇژە بۇم دەركەوت كە ئىمانى ئەبوو بەكر بەرابەر ئىمانى ھەموومان و بگرە زىاترىشە.

- كەوابې پاكەي ئەبوو بەكر راست و دروست بوو.

- بەلى بېگومان! ئەو سەردەم و كاتە رېك ئەو رايەي ئەبوو بەكرى دەويست، كارمان بە راي ھەركەسىكى تر بگردايە، تېك دەشكايەن و دەرووخايەن، بەخوا ئەگەر روحمى خوا و پاشان ئەو سووربوونەي ئەبوو بەكر لەسەر پاكەي خۇي نەبايە، ئەوا مېژوو دەگۇرا، پەلەكانى كاتژمېر بەرە و دوا دەھاتنەوھ، سەردەمى نەفامى دەگەرايەوھ؛ فېتنە و فەساد دەستى پى دەكردەوھ، ئەو تېگەشتەي ئەبوو

بەكر، بوو بە چرا بۇ ئىسلام. ئەو غىرەتەي ئەبوو بەكر و ڤاگرتنى ئەو كاتە وەك سەردەمى پىغەمبەر ﷺ، ئەو ھەلوپىستىكى جوامىرانە بوو؛ ئەو ھەلوپىستە ھەلوپىستىك بوو كە خۋاي گەورە بە ئەبوو بەكرى بەخشىبوو. دۋاي سۆزى خوا، جوامىرىي ئەبوو بەكر بوو، ئايىنى ئىسلامى ڤاۋەستاۋ كرد. ھەموومان، تەنانت مېژوو شايەتتى ئەۋەماندا كە ھەلوپىستى مەردانەي ئەبوو بەكر بوو كە ئايىنى بەرابەر بە ھەموۋە ھەلگەرانەۋە و شەپوشۆرە ڤاۋەستاند، ئەو ھەلوپىستە وەك ھەلوپىستى پىغەمبەران بوو.

- پرسىك ماۋە لىت بېرسم، شتىكى تر خالى ھاۋبەشە لەنىۋان تۆ و ئەبوو بەكردا، ھەز دەكەم وەلامەكە لە خۆت ببىسم و پشتگوپى نەخەم، دواتر دەمەۋى باسى خۆت، لە خۆت ببىسم!

- چىيە كورم، بىلى!

- وەللا باسى سەقىفە^۱ و بەيەتدان بە ئەبوو بەكرە، ئەو رۆژە چى ڤوۋى دا؟
چۆن ئەبوو بەكر بوو بە خەلىفە؟

- دۋاي ئەۋەي پىغەمبەر ﷺ وەفاتى كرد، خزمە نىكەكانى خەرىكى شۆردن و كفنكردنى بوون، من و ئەبوو بەكر لە مزگەوت بوۋىن، كەسىك ھات و وتى؛
”ئەنصارىيەكان رۆشتون بۇ سەكۆي بەنى ساعىدە، دەيانەۋى خەلىفەيەك بۇ
موسلمانان ھەلبۇزۇن،” ئەو كارە نەدەبوو ئىمەي تىيا بەشدار نەبىن، بۆيە يەكسەر
بانگى ئەبوو بەكرم كرد و باسەكەم بۇ گىڤرايەۋە؛ بېرپارماندا ئىمەيش بچىن بزانىن
چى دەكەن؟“

بە ئەبوو بەكرم وت: ”لەگەلمدا ۋەرە، با بچىن بۇلاي برا ئەنصارىيەكانمان.“
رۆشتىن، لىيان نىك بوۋىنەۋە، گەشتىن بە دوو ڤىۋاي زۆر بەرپىز و چاكى ئەنصارى،
وتيان: ”بىراكانمان بۇ كۆي دەچن!“

وتمان: ”دەمانەۋى بچىن بۇلاي برا ئەنصارىيەكانمان.“

وتیان: "نا مەچن، نزیکیان مەبنەو، پرۆن بە دەم کاری خۆتانەو." "

منیش وتم: "وہللا دەبی بچین"

رۆشتین، گەشتینە سەکووی بەنی ساعیدە، پیاویکیان تیا بوو چاکەتیکی لە بەرا

بوو. وتم: "ئەمە کییە؟"

وتیان: "سەعدی کوپی عوبادە."

وتم: "ئەو چییەتی؟"

وتیان: "ئەو یاوی 'هەیە، تەواو پەکی خستووہ."

دانیشتین، زۆری پی نەچوو، وتەبیژەکیان هەستا بۆ قسەکردن، سپاس و

ستایشی خوای کرد، دوایی وتی: "ئیمە ئەنساپوللاین، سوپای ئیسلامین: ئیوہی

کۆچەریش کۆمەلیکن لیڕەن، دەبی کاروباری ئیسلام بە دەست ئیمەوہ بی، ئیمە

خۆمان خەلکی ئەم شارەین." "وہلامیکم پی بوو ویستم قسە بکەم، ئەبوو بەکر وتی:

"عومەر لەسەرخۆ بە!"

پیم ناخۆش بوو قسە ی ئەبوو بەکر بشکیئم؛ بیدەنگ بووم. ئەبوو بەکر هەستاو

دەستی کرد بە قسەکردن. سویند بە خوا هەرچی لە دلمدا بوو، ئەبوو بەکر بە

زیادەوہ هەمووی وت، دوایی وتی: "برا ئەنصاریەکان! بە خوا هەر پەسنیکی ئیوہم

دابئ، کەمی هەیە و زیادی نییە. بە خوا ئیوہ لەوہ زۆر زیاترن من باستان بکەم،

بەلام کاروباری خەلیفایەتی دەبی قورەیشی بەرپۆہی ببا، پیغەمبەر صلی الله علیه و آله خۆی

کۆچەری بوو، دەبی جیگرەکەیشی هەر کۆچەری بی. من خۆم بە خەلیفایەتی ئەم

دوو پیاوہ رازیم ئیوہ یەکیکیان هەلبژیرن.

دوایی دەستی من و ئەبوو عوبەیدە ی جەرپاحی بەرز کردەوہ. ئەو رۆژە ئەبوو

بەکر هەرچی وت، هەمووی بەلامەوہ پەسەند بوو، تەنیا ئەوہ نەبی کە منی

دەسنیشان کرد بۆ خەلیفایەتی، ئەوہیان پیم ناخۆش بوو و، وتم: "سویند بە خوا!

پیم خۆشە لە گەردنم بدرئ بەلام پیم ئەبوو بەکر نەکەوم."

پياۋيىكى ئەنصارى ھەستا و وتى: " دەى با دوو خەلىفەمان ھەبىن، يەك لە ئىمە و يەك لە ئىۋە. "

منىش وتم: " دەى بە خواا ئەۋە يەكەم ھەنگاۋى دووبەرەكى و ناكۇكى دەبىن. ناكرى، دەبى تەنيا يەك كەس خەلىفە بىت. كاكە سەعد تۆ خۇت گونىت لى نەبوو كە رۇژىكىيان پىغەمبەر ﷺ فەر موۋى: ' سەركردايەتى بۆ ئىمەى قورەپشە و ۋەزىرايەتى بۆ ئەنصارەكانە؟ ' "

بە خوا سەعد زۆر راستگۆ بوو، بەلام ھىچى نەوت، چاۋەرئى بوو بزانى چى رودەدا.

ئەبوو بەكر بە منى وت: " عومەر دەستت بىنە، با بە يەتت پى بدم. "

منىش بە ئەبوو بەكرم وت: " تۆ لە من باشتى و شايانترى. "

وتى: " تۆ لە من بە ھىزترى. "

وتم: " ھىزم ھەموو بۆ تۆيە، نابى دواى پىغەمبەر ﷺ پلە وپايەى كەس لە پلە وپايەى تۆ بەرزتر بىت. تۆ لە كاتى كۆچدا، لە ئەشكە و تدا، لە خزمەت پىغەمبەردا بوۋى، ئەو ئايەتەى كە دە فەر موۋى: ﴿ثَانِيًا أَتَيْنَا مَهَبَسْتِي خَوَاتُ و پىغەمبەرە ﷺ، پىغەمبەر ﷺ لە كاتى نەخۇشيدا تۆى كرده پىش نوئىز، تۆ لە ھەموو كەسك لە پىشتى و شياوترى. "

دواى دەستى ئەبوو بەكرم گرت و، بە يەتم پى دا. ئىتر ھەرچى لەو شونەدا بوو، ھەموويان بە يەك دەنگ بە يەتت پى دا. بۆ بە يانى، ئەبوو بەكر چوۋە سەر مېنبەر و، منىش لە خوارەۋەى ۋەستام، وتم: " ھۆ خەلكىنە! وا ديارە خواى گەرە باشتىن كەسمانى دەستنىشان كروۋە بۆ ئەۋەى بېن بە خەلىفە، ھاۋرئى و ھاۋەلى پىغەمبەر ﷺ، ئەو كەسەى كە لە ئەشكە و تەكەدا لە خزمەتيا بوو، باشتىن كەس بۆ بەرپۆۋە بردنى كاروبارتان، دەى ھەستن بە يەتتى پى بدن. ئىتر ھەموو ھەستان و بە يەتت پى دا. "

- که و ابوو رۆژی سه کۆکه که به ناوبانگه، ئا به و جۆره بووا ئه ی باشه قوربان
 بۆچی ئه نصاریه کان چاوه پروانی ئه وه بیان نه ده کرد تا له کفن و دفنی پیغه مبه رمان ﷺ
 ده بنه وه، پاشان خه لیغه دیاری بکه ن؟!

- ئه نصاره کان مه به ستیان ئه وه نه بوو که له دونیادا به ش و پله و پایه بیان هه بی،
 ئه وان ده یانزانی که به پڕۆه بردنی ئایین و ولات، به بی سه رکرده و گه وره به پڕۆه
 ناچی، ئه گه ر خه لکی سه رکرده یه کی ئازا و لیها توپان نه بی، له کتوپرێکدا هه رکه س
 بۆ خۆی و پشیوی پروو ده دا—خوای گه وره له قورئاندا فرموویه تی: ﴿ خُلِقَ
 الْإِنْسَانُ مِنْ عَجَلٍ ﴾ الانبیاء: ۳۷ واته: ”مرؤف ئه وه نده به په له و تالووکه یه^۱، (هه ر
 ده لیتیت) له په له و تالووکه دروستکراوه.“

ئهو پرسیاره ی تۆیش به جییه، ده بوو زۆر په له نه که ن تا ئیغه یش هه موومان
 ئاماده ده بین، به لام قه زاوقه ده ر و ابوو.

- باشه ئه وان بۆ پێیان و ابوو له ئیوه زیاتر لایه قی فرمانه ر ه وایین؟

- ئه وان له و پروانگه وه سه یریان ده کرد که خۆیان خه لکی شاره که ن و ئیغه وه ک
 میوان واین، هه رچه نده ئایینی ئیسلام هه موومانی کردبووه برا و ئه و من من و تو
 تۆیه ی که له سه رده می نه فامیدا هه بوو، نه ما بوو، به لام خاوه ن مال هه ر خاوه ن ماله .
 ئه وان له و پروانگه وه خۆیان به شیواتر نه ده زانی که بلین: ”ئیغه له ئیوه باشتترین،“
 هه ر ته نیا له به ر ئه وه بوو که خۆیان خه لکی شاره که ن و ده بی ئه وان به پڕۆه به ریش
 بن. دوای ئه وه ی فرمووده که ی پیغه مبه رمان ﷺ بۆ باسکردن که ده بی
 سه رکردایه تی له نیو قوره یشدا بی، ئیتر هیچ ناره زایه تیه کیان ده رنه بپی و، بیده نگ
 به یعه تیان به ئه بوو به کردا. خوای گه وره له ئه نصاریه کان پازی بی، ئه وان یه که م
 که س بوون، بوونه پالپشتی ئیسلام. یه که م که س بوون به یعه تیان دا، نه له به ر دونیا
 پالپشتی ئیسلام بوون و نه له روی لاوازه وه به یعه تیان دا، به لکو ته نیا مه به ستیان
 په زامه ندی خوا بوو.

^۱ تالووکه: هه شتاو، هه لپه، سه رپی، له ز

- ئەي ئەبوو بەكر دەستی گرتی و ویستی بە یعەتت پېیدا، بۆ پازی نەبووی؟
 - چونكە ئەبوو بەكر لە من باشتر بوو، لە ھەموومان شیاوتر بوو، ئەو یەكەم پیاو
 بوو كە موسلمان بوو، ھاواری و ھاوسەفەری پېغەمبەر ﷺ بوو، دووھم كەسی نیو
 ئەوشكەوتە كە بوو؛ نەینپاریزی پېغەمبەر ﷺ بوو. راستە پېغەمبەر ﷺ خۆی ھیچ
 كەسی بۆ خەلیفایەتی دیاری نەكرد، بەلام ئەو خۆی لە كاتی نەخۆشیدا ئەبوو
 بەكری بۆ بەرنوێژی دیاری كرد، ئیتر چۆن من بە خەلیفایەتی پازی بام؟ بە خوا
 ھەر شیاوی ئەبوو.

- ئەي بۆچی ئەبوو بەكر فەرمو بووی تۆ لە من بەھیزتری؟
 - ئەبوو بەكر تەمەنی شەست و یەك سأل بوو، زۆر كەسیكى لەسەرخۆ و
 نەرمونیان بوو، دەیشیزانی كە كاروباری خەلیفایەتی ناپەحەتە و ئاریشەي^۱ زۆرە. لە
 ھەمان كاتدا خەلیفایەتی تەكلیفە نەك تەشریف. ئەو لەو دەترسا، بەو تەمەنەو و
 بەو نەرمونیانییەي كە ھەیبوو، نەتوانی خەلیفایەتی بەرپۆھ ببا. بەئێ، ئەو ئەبوو
 بەكر، كەسیكى دوورەپەریز لە ھەموو شتیكى دونیایی، تەنانەت لە سەركردایەتی
 كە ھەموو كەس حەزی لێیەتی. بەخوا! ئەبوو بەكر پیاوی خوا بوو، بۆ خوا زیا، لە
 پیناوی خوادا وەفاتی كرد.

- ئەي قوربان! بۆچی ئەنصار بەكان وتیان: "با دوو خەلیفە ھەبئ، یەك لە
 ئیمەو یەك لە ئیوہ؟"

- ئەو بە پای من بۆ دوو ھۆكار دەگەرپۆتەو، یەكە میان، پیم وتی، ئەوان خەلكی
 مەدینە بوون، پینان وابوو دەبئ خەلیفە خەلكی شارەكە بئ. دووھم ھۆكار، ئەو ھەبوو
 كە ھەر لە كۆنەو ھۆزەكانی عەرەب پینان وابوو دەبئ كاروباریان خۆیان بەرپۆھ
 ببن و نابئ غەیری خۆیان—ھەرچەند ئازاتر و لێھاتوتر بئ—بئ بە
 سەركردەیان. ئئ خەلكیش بە گوێرەي عادت و دابونەربئتی خۆی رەفتار دەكا.

ئۇمە وتەمان: "ئىسلام دابونەرىتى سەردەمى ئەفامى دەشواتەوۋە و باوۋەرى پىنى نىيە،" بۇيەيش ئەوان بە سىنگىكى فراوانەوۋە بەيەتەتەيان بە ئەبوو بەكر دا و، وەك چۆن پىشت و پەنای پىغەمبەر ﷺ بوون، ئاوا بوونە پىشت و پەنا بۇ ئەبوو بەكرىش؛ لەگەل ئەبوو بەكردا جىھادىان كرد، فرمانەكانى ئەبوو بەكرىان جىبەجى دەكرد، كەسىان لارىسى لە سەركردايەتتى ئەبوو بەكر نەبوو. ئەوان كەسانىك بوون كە فرمانەكانى خوا و پىغەمبەرت بە بىرىان بەئىنايەتەوۋە، يەكسەر پىنى رازى دەبوون.

- ئەى دوايى چۆن خەلافەت بەر تۆ كەوت؟

- ئەبوو بەكر وەسىەتى كرد من بكرىم بە خەلىفە.

- ئەى قورىان خەلىفەتتى بە وەسىەتكردن دەبى؟

- خەلىفەتتى برىتتە لە بەئىندانىك لەنىوان سەركردە و خەلكىدا. خەلىفە بەئىن

دەدا كە كاروبارى خەلك بەرپۆتە بىا، فرمانەكانى خوا جىبەجى بكا، رەچاوى بەرژمەندى گىشتى بكا، سەرۆت و سامانى گىشتى بە ھەدەر نەدا و بە دادپەرۆھرى دابەشى بكا، ھەول بەدا ئاسايش و ئەمنى قەومى دابىن بكا، دادگەر بىت، سوپاى تىر و تەواوى ھەبى — بۇ بەرگرى. خەلكەكەيش گوپرايەل بن، لە كاتى خۆشى و ناخۆشى لەگەل خەلىفەدا بن، لە فرمانە چاكەكاندا بە گوپى بكەن و درىخى نەكەن. نابى لە كار و فرمانىكدا كە پىچەوانەى فرمانى خوايە، لە گوپى بكەن. كەوابوو خەلىفەتتى من بە وەسىتتى ئەبوو بەكر نەبوو، بەلكو بە رەزامەندى خەلك بوو. ئەوان بەو وەسىتەتى ئەبوو بەكر رازى بوون و، بە دل و گىان و رەزامەندى خۇيان، بەئىن و بەيەتەيان بە من دا.

- ئەى قورىان ئەبوو بەكر خۆى برپارى دابوو كە تۆ خەلىفە بىت؟

- سەردەتا ئەبوو بەكر برپارى نەدابوو، ئەو باش بىرى لەو كارە كردبوويەوۋە، پرس

و راونىزى كردبوو، دوايى بە گومانباشى خۆى، منى بە شىا و زانى.

- پىش ئەوۋە تۆ ئاگادار بكا، چى كرد؟

- نه بوو به کر پیش وه فاتی، پانزه پوژ نه خووش بوو، ههستی کردبوو کاتی مردن نزیك بووه ته وه، بۆیه عه بدورپه حمانی کوپی عه و فسی بانگ کردبوو، به عه بدورپه حمانی وتبوو: "باسی عومەری کوپی خه تتابم بۆ بکه؟!"
نه ویش وتبووی: "دهی قوربان خۆت له من باشتری ده ناسی!"
نه بوو به کر وتبووی: "به لئی! به لام پیم خووشه له ده می که سیکی تر باسی عومەر بیسم."

عه بدورپه حمان وتبووی: "به خوا قوربان! زۆر له وه باشتره تۆ بیری لئی ده که یته وه."

دوایی بانگی عوسمانی کوپی عه ففانی کردبوو و پیتی وتبوو: "باسی عومەرم بۆ بکه."

عوسمان وتبووی: "قوربان! تۆ باسی عومەر بۆ ئیمه بکه!"
نه بوو به کر وتبووی: "پیم خووشه له ده می تۆوه بیبیسیم."
عوسمان وتبووی: "به خوا زۆر له وه باشتره که ده رده که وی."
نه بوو به کر وتبووی: "خوات لئی پازی بی، به خوا ته گهر وازت لئی بهیئایه، وازم لئی نه ده هیئای."

- قوربان نه و قسه یانی چی؟

- مه بهستی نه وه بوو که عوسمانیش شیای خه لیفایه تیه، ته گهر عوسمان منی به دل نه بایه، نه وه نه بوو به کر نه وی ده ست نیشان ده کرد بۆ خه لیفایه تی.

- نهی قوربان نه بوو به کر له ناو نه و هه مووه خه لکه دا، ته نیا پرس و پراویژی به و دوانه کرد؟

- نه خیر، نه و پراویژی به کۆمه لئی که سی موهاجیری و نه نصاری کرد، له وانه: سه عیدی کوپی زهید، ئوسهیدی کوپی خوزهیر، پیتی وتبوون: "راتان چیه له باره ی عومەر وه؟"

ئوسهید وتبووی: "دوای تو له هه موومان باشتره، به چاکه پازیه و به خراپه ناپازی، نهینیه کانی له ناشکراکانی باشتره، کس وهک نهو شیایوی خه لیفایه تی نییه: که سیکی به هیژه."

- نهی نهوانی تر چییان وتبوو؟

- هه نهوهی که ئوسهید وتبووی.

- نهی هه موویان بهو وهسیه تهی نه بوو به کر پازی بوون؟ پای هه موویان وهک

پای عوسمان و عه بدورپه حمان و ئوسهید بوو؟

- نه خیر، پای هه موو کهس وهک یهک نییه، هه رکهسه و تیبینی و بیروبوچونی

تایبته به خوئی هه یه. هه ندیکیان منیان هه م له سه رده می پیغه مبه ر و هه م له

سه رده می نه بوو به کردا ده ناسی، ده یانگوت: "زور توندوتیژه." مه به ستیان نهوه بوو

که نه عومه ره هیچبه دهسته، ئاوا توندوتیژه: باوکه رو! نهی نهگه ر کاربه دهست

بی؟!

- نهی نهوانه چییان کرد؟

- دوو روژ پیش وهفاتی نه بوو به کر چوبوون بو لای، پییان وتبوو: "تو دهزانی

عومه ر چند توندوتیژه! نهگه ر خوا لیپرسینه وهی لیکردی به رابه ر نهو وهسیته، چی

وهلامی خوا ده دهیته وه؟"

نه بوو به کر وتبووی: "دامنیشینن!..."

نهو له سه ر چی که وتبوو، دایاننیشانده وتی: "نهوه نه مترسینن خوا لیپرسینه وهه م

له سه ر عومه ر له گه لدا بکا! به خواا هه رکهس زولم بکا تا بنه گوئی زهره ر دهکا و له

ژیری ده رناچی، ده لیم: 'خوایه! باشترین کهسم بو خه لیفایه تی دیاری کرد!' خوایه

خوت نه م قسه یه م راگه یه نه!"

- نهی قوربان دوای نهوهی نه م دهنگوباسهت بهست، ههستت به رابه ر نهو

که سانه چون بوو؟

- کورم! خو من ههولم بو خهلافهت نه دابوو تا لئيان زوير بم. به خوا نهوان ههوليان دابوو نهو شرکهم له کول بکه نهوه که خوڻم لئى هه لدهاتم، نه گهر من خهليفايه تيم ويستبا، نهو روزهى که نه بوو به کر له سهر سه کۆکه پئى وتم: "دهستت بيته به يعهتت پئى بدهم،" هه نهو روزه ده بووم به خهليفه. دواتر کهى رهوايه من رگ و کينه له که سيک بيته، هه له بهر نه وهى راي خوڻى له مه ر منه وه دهرخستوو! من خوڻم دواى نه وهى کرام به خهليفه، پيم وتن: "رهحه تى خوا لهو که سه بيته عيب و عاره کانم به ديارى بو دهينته وه." نه مه قسهى من بوو له کاتى خهليفايه تى، دهى نه گهر که سيکى ناسايى بام، قسهى له وه زياترم ده بوو؟

- قوربان تو کاتى خوڻى بوئه به خهليفايه تى رازى نه بووى؛ چونکه نه بوو به کرت له خوته به شياوتر ده زانى.

- دهى باشه خو نه مه ماناى وا نييه نه گهر نه بوو به کر مرد، ئيتر من چه زم له خهليفايه تى ده بئى. کورم! مرؤقى واريح و خو پاريز نه وهيه خوڻى له کاروباريک دوور بخاته وه که ترسى نه وهى لئى هه بئى نه توانئى به باشى به رپوهى ببا. به خوا! منيش دهرسام خهليفايه تى باش به رپوه نه بهم، بوئه پيم خوڻم نه بوو بکر يم به خهليفه.

- نهى دواتر چى رووى دا؟

- نه بوو به کر ديسان بانگى عوسمانى کرد بوو، فرموبووى: "چيت پئى ده ليم بينووسه."

عوسمان وتى: "چى بنووسم؟"

نه بوو به کر وتى: "بنووسه به ناوى خواى به خشنده و ميهره بان، نه مه کوته وه سئتى نه بوو به کرى کوپى نه بوو قوحافه به، له کاتيکدا خهريکه دوا مه نزلئى دونيا به جئى دهه لئى و خهريکه به ره و به کهم مه نزلئى قيامهت وه رپئى بکه وئى؛ نه و قيامه تهى که تئيدا کافر به روا دهه لئى و تاوانبار دلى پر ده بئى له به قين و دروزن واز له درؤ دهه لئى. نهوا من عومهرى کوپى خهتتاهم وهک خهليفه دهست نيشان کرد. گوپرايه لئى بن و فرمانه کانى جي به جئى بکه ن، منيش بو ره زامه نديى خوا و

پېئەمبەرى خوا و ئايىنى ئىسلام و بۇ خۇم و بۇ ئىۋەيش لە چاكە كردن دريغيم نە كردووہ. ئەگەر عومەر دادپەرۋەر بوو، ئەوا گومانەكەي من پىكاۋىيەتى و بەراست دەرچووہ، ئەگەريش وا نەبوو، ئەوہ ھەركەس خراپەكەي لە ئەستۆي خۇيدايە، منيش جگە لە خيّر و چاكە ھىچى ترم مەبەست نەبووہ، خۇ من ئاگادارى بەرپىواران نىم، ﴿وَسَيَعْلَمُ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ﴾ ناھەقانىش زۆر پىناچى لەوہ دەگەن كە سەرەنجام بۇ كۆي دەچن. سلاو و ميھرەبانى خۋاي گەورە برژى بە سەر ھەموو لايەكتاندا.

پاشان نووسىنەكەي مۆر كرد.

- ئەي دۋاي ئەمە چى پروي دا؟

- ئەبوو بەكر بە عوسمانى وت: "ئەم نووسراوہ ببە و، برۆ بزانە خەلك پىي پازىن؟"

عوسمان رۆشت و بە خەلكى وت: "خەلكىنە! ئىۋە بەيەت و بەئىن دەدەن بەو كەسەي كە لەم نووسىنەدا ناۋي ھاتووہ؟"

ھەرھەموويان وتيان: "بەئى! ئىمە پازىن..."

دواتر عوسمان نووسراوہكەي كردهوہ و بۇ خەلكى خويىندەوہ. خەلك ھەموو بە يەكدەنگ بەيەتيان پىدام و، ئاوا كرام بە خەليفە.

- كەوابوو پىش ئەو نووسراوہ و دۋاي نووسراوہكەيش، ئەبوو بەكر باسى خەليفايەتى لاي تۆنە كردبوو؟

- نەخىر پىش نووسراوہكە باسى ھىچى لاي من نە كردبوو، بەلام دۋاي ئەوہى خەلك بەو نووسراوہ پازى بوون، چووہە خزمەتى نەبوو بەكر و وتم: "ئەبوو بەكر! من پىۋىستم بە خەليفايەتى نىيە و خەزم لىي نىيە..."

ئەبوو بەكر وتى: "عومەر گيانا خەليفايەتى پىۋىستىي بە تۆيە!"

- مه بهستی چی بوو؟

- مه بهستی نه وه بوو به من بلئی؛ من له بهر نه وه تۆم ده سنیشان نه کړدوه پټو بستت پټی بیت، به لکو من وا ده زانم که تۆ شیاوترین کهس بیت بؤ نه و کاره. نه بوو به کر هه میسه و ابوو، به خشنده یی نه و، ته نیا بؤ په زامه ندی خوا بوو، گیردانیسی^۱ هه ر له بهر په زامه ندی خوا بوو، هه ر له بهر نه وه بوو وهرگرتنی خه لیفایه تیم به لاره ئاسان بوو. برپارم دا بچم به پټی پیغه مبه ر و نه بوو به کړدا، هه رچه ند هه رگیز ناگه م به وان. پیغه مبه ری ئیسلام هیچ پیغه مبه ریکی تر پټی ناگا، چ جای عومه ر؛ نه بوو به کریش نه وه نده ی پټم بکری وک نه و ده بم، جا نه گه ر به ته وای وک نه و نه بم نه و به گویره ی توانا، عه ره ب ده لئی: ”هه رچی هه مووی دس ناکه وئ، واز له هه مووی ناهیندرئ.“

- نه ی قوریان له کوټا دیدارتدا له گه لیدا، هیچ وه سیه تیکی بؤ کردی؟

- به لئی.

- چی بوو؟

- وتی: ”عومه ر لیم نزیک به ره وه.“ منیش لئی نزیک بوومه وه و، وتی: ”من ده تکه م به خه لیفه. نه ی عومه ر! ئاموژگاریت ده که م هه میسه ترسی خوات له دلدا بی. عومه ر! نه وه یش بزانه خوی گه وره هه ندئ داوای له شه ودا هه یه، له رۆژدا وهریان ناگری و؛ هه ندئ داوای له رۆژدا هه یه، له شه ودا وهریان ناگری. جا بزانه، هیچ کاریکی سونه تت لی وهرناگیری تا فره زه کانت به ته وای به چی نه هینابی. نه و که سانه ی که له قیامه تدا تای ترازوی چاکه یان قورس ده بی، نه وه به شوینکه وتنی پاستی قورس بووه. نه و تای ترازوه ی که ته نها پاستی پی ده کیشرئ، مافی خو په تی که قورس بی. نه و که سانه یشی که له قیامه تدا تای ترازویان سووکه، نه وه به هو ی شوینکه وتنی لاره پئ و نارپه واه سووک بووه. نه و تای ترازوه یش که

^۱ گیردان: منع، پټگریکردن

تهنها نارہوا یه تی پی ده کیشری، مافی خۆیه تی که سووک بی. خوای گه وره بو یه باسی به هه شتییه کان به چاکه دهکا؛ چونکه چاک بوون (تای ترازوی چاکه یان قورستر بووه)، نیتتر نه ویش چاوپۆشی له خراپه کانیان دهکا. هه رکات باسی نه و به هه شتیانه ت کرد بلی؛ 'زۆر ده ترسم من یه کیچ نه بم له و که سانه' خوای گه وره له هه ندی ئایه تدا باسی سۆز و به زه بی خۆی دهکا و، له هه ندی ئایه تی تردا باسی سزا و خه شمی خۆی دهکا؛ نه وه ویش له بهر نه وه ی به نده کانی هم لپی بترسین و هم هیوا یشیان پی هه بی. له هه ق زیاتر، هیچی تر له خوا چاوه پروان ناکری. کهس به ده سستی خوای گه وره ناخریته نیو فه ته رات و به لاوه. نه گه ر نه م ئامۆژگاریانه ی منت وه رگرت، نه وا هیچ به ریپوار و نادیارکت هینده ی مردن خوش ناوی و، هه رگیز ناتوانی مردن بیه یز و ده سه لات بکه ی.

- به خوا قوربان نه م ئامۆژگاریانه، ئامۆژگاریی که سیکی رفته نییه^١. مرۆف نه و کاته ی که پشت له دونیا ده کات و خه ریکه به ره و قیامه ت بارگه و بنه بیچیتته وه. له هه موو کاتی زیاتر راستگۆیه. نه بوو به کر به درێژیی ژیا نی هه ر راستگۆ بووه. چ جای نه و کاتانه. به لام قوربان پیت ئاساییه چه ند پر سیاریکت له مه ر نه و وه سیه ته لی بکه م؟

- بۆ نا؟ ده ی کوپم چیت له دلدا یه بپرسه.

- بۆچی نه بوو به کر وه سیه ته که ی به "نه ی عومه را! ئامۆژگاریت ده کم هه میسه

ترسی خوات له دلدا بی" ده ست پیکرد؟

- چونکه ده یزانی وه رگرتنی ده سه لات تا قیکردنه وه یه کی زۆر سه خته، زۆر به ی

خه لک له و تا قیکردنه وه یه دا ده رناچن، کابرای ده سه لاتدار هیز و پاره ی له

به رده ستدایه، خه لک به رابه ر ده سه لاتدار لاواز و بیه یزن، زۆر که من نه و که سانه ی

که پاره و هیزیان هه بی و نه بنه تاغوت، نه بوو به کر و یستی به بیرم بیئیتته وه که

خوای گه وره ئاگاداری هه موو کاره کانم ده بی، له م ده پروانی بزانی له کاتی کدا له

^١ رفته نی؛ نه و که سی که بۆ دوا جار ده روا.

لوتكەى دەسەلاتدام چى دەكەم، ئەۋ پارە و سامانەى لە بەردەستە چۆنى بەكار دىنم و خەرجى دەكەم، چۆن لە تەك ئەۋ خەلكەى لە ژىر دەستەدايە دەجولئىمەۋە. دەسەلاتدار شىۋاوترىن كەسە كە بىترسىنى و خۋاى ۋەبىر بەيئىتەۋە، چۈنكە جگە لە خوا كەس لە دەسەلاتدار مەزنتىر نىيە. خەلك بۆيە لە دەسەلاتدار دەترسى، چۈنكە ھىزى ھەيە. بۆيە خۆى لە دەسەلاتدار نىزىك دەكاتەۋە، چۈنكە سەرۋەت و سامانى ھەيە، بەلام خودى دەسەلاتدار ھىچ كەسىكى لەۋ مەزنتىر نىيە تا لىتى بترسى، ھىچ سەرۋەت و سامانىك بە ئەندازەى ئەۋ سەرۋەت و سامانە نابى كە لە ژىر دەستى ئەۋدايە تا خۆى لى نىزىك بكاتەۋە. ئەۋو بەكر وىستى ھەمىشە خودام لە بىردا بىت و لىتى بترسم و، لە ھەموو كار و وتارىكمدا ۋا بزىنم خوا دەبىنم .

— ئەى مەبەستى لە ”خۋاى گەۋرە ھەندى داۋاى لە شەۋدا ھەيە، لە رۆژدا

ۋەرى ناگرى: ھەندى داۋاى لە رۆژدا ھەيە، لە شەۋدا ۋەرى ناگرى“ چى بوۋ؟

- وىستى پىم بلى: نەكەى بە گوپرەى رەفتار و كردارى خەلك ھەلسوكەوت

بكەيت و دىنى خۆتت لە بىر بچى، تۆيش بەندەيەكى لە بەندەكانى خوا، خۋاى

گەۋرە ھەندى كار و پەرسشى لەسەرت فەرز كردوۋە، نەكەى لەبەر كاروبارى

خەلافەت، ئەۋ فەرزانە لە بىر بكەى. وىستى پىم بلى: ئاگادارى نوپز و رۆژۋەكانم

بم، خەلك لەسەر ئايىنى دەسەلاتدارە، ئەگەر دەسەلاتدار چاك و پاك و لە خواترس

بوۋ، خەلكىش ۋا دەبن. ئەگەر تىكۆشەر و خەباتكار بى، خەلكىش تىكۆشەر و

خەباتكار دەبن. ئەگەر ھەمىشە بىرى قىامەتى لە دلدا بى، ئەۋانىش بىرى قىامەتبان

لە دلدا دەبى. ئەگەر پىش گەندەل و فەسادكار بى، زۆربەى ئەۋانىش گەندەل و

فەسادكار دەبن. سەركرە ناۋى خۆى بە خۆپەۋەپە ۋەك سەرى گەل ۋايە، گەلىش

ۋەك جەستە ۋان، سەركرە بەرەۋ ھەركوئ و ھەرچۆن بىروات، جەستەيش بەرەۋ

ئەۋ شوپنە و بەۋ جۆرە دەپۇن.

- ئەي مەبەستی لە "هیچ کارێکی سوننەتت لێ وەرناگیرئ، تا فەرزەکانت بە تەواوی بە جینەهینابئ" چی بوو؟

- ویستی پێم بڵئ کە لای خوا هیچ کار و کردەوویەک بە ئەندازە ی ئەو کار و کردەوانە خۆشەویس نین کە خۆی لەسەر بەندەکانی فەرز کردوو، هەر بەندەییەک سوننەتەکان بکات و فەرزەکان پشت گوئ بخا، ئەو تەنیا خۆماندووکردنی بۆ دەمیینتەو، خۆ ئەگەر فەرزیش و سوننەتیشی ئەنجامدا، ئەو نووری عەلا نوورە و هەرچی خێر هەیە، هەمووی دەسگیر بوو. ئەگەر کەسیک بە قەستی، پۆژیک پۆژووی پەمەزانی خوارد و نەيگرت، یانزە مانگ بە پۆژوو بی، جیگە ی ئەو یەک پۆژە پۆژوووی پەمەزان پڕ ناکاتەو. ئەگەر نوێژی بەیانی بە کۆمەل بکا، خێری لە شەونوێژی سەرتاسەری شەو زیاترە. ئەگەر هەزار سەدەقە بدات، بە ئەندازە ی زەکاتیک خێری نییە، هەرچەندە سەدەقەکانیش زۆر لەو زەکاتە زیاتر بی، چونکە سەدەقە سوننەتە، بەلام زەکات فەرزە. ویستی پێم بڵئ کە خوای گەورە هەندی شتی لەسەر سەرکرده فەرز کردوو، ئەگەر ئەو شتانە نەکا و هەرشتیکێ تر بکا، بیسوودە، ئەگەر سەد جار لە فەرزەکە زیاتریش بی. خوای گەورە فرمانی کردوو کە داھات بە یەکسانی لەنیوان خەلکدا بەش بکریت، ئەگەر سەرکرده ئەو داھاتە ی بۆ خۆی برد و، دوایی زۆر لەو زیاتری کردە خێر، بیسوودە و تاوان و گوناھ نەبی هیچیتری گیر نابئ، چونکە مافی بە خاوەن ماف نەداو؛ ئەو وەک ئەو وایە مافی خەلکی بخوات و دوایی بەخشندهیی بکا!

- ئەي مەبەستی لە "خوای گەورە لە هەندی ئایەتدا باسی سۆز و بەزەیی خۆی دەکا و، لە هەندی ئایەتی تردا باسی سزا و خەشمی خۆی دەکا؛ ئەویش لەبەر ئەو ی بەندەکانی هەم لێی بترسن و هەم هیواشیان پێی هەبی، لە هەق زیاتر هیچی تر لە خوا چاوەروان ناکرئ، کەس بە دەستی خوای گەورە ناخریتە نیو فەتەرات و بەلاو" چی بوو؟

- مەبەستی ئەو بوو كە قورئان ئەوئەندەي يەكدي ترس و هيوا، ئەفین و خوڤي باس كرددووه، چونكە ئەگەر هەر باسي ترسي كردبا، دلي باوه پداران لە ترسا دەتۆقي و زەندەقيان دەچوو؛ خواپەرستی وەك بېگاريي ئاغيەكي زالمى لئ دەهات. ئەگەريش تەنيا باسي هيوا و ئەفيني كردبا، خواپەرستی وەك كاري ئەو كۆيلەيەي لئ دەهات كە خاوەنەكەي ئەونە بەسۆزە، كۆيلەكەي ئيستىغلالي ئەو سۆزەي كرددوو و كوي بە فرمانەكاني نادا. خوا دەيەوي بەندەكاني لئى بترسن و خوڤيشيان بوي، لئى بترسن و چاوه پرواني پاداشتيشي لئ بكن. خوا دەسەلاتي هەموو جۆرە سزادانئىكي هەيە، كەچي باسي لئبوردەيي و سۆزي خوڤيشي دەكا، لەگەل ئەوئەي كە زۆردارە، خاوەن سۆزيشە، ئەو دەيەوي بە دەم ترس و خوڤيشە ويسيەو بەندايەتي بۆ بكن، خوا پئى خوڤيشە لئى بترسين، پئى خوڤيشە خوڤيشان بوي.

- قوربان ئەمە كۆتا دیدار و گفتوگو بوو لە تەك ئەبوو بە كرده، ئەي سەرەتاي خەليفايەتيت چۆن بوو؟

- يەكەم پۆزي خەليفايەتيم چومە سەر مينبەر، سپاس و شوكري خوام كرد، دوايي وتم: "بيستووومە خەلكانيك لە توندوتيزيي من دەترسن، وتويانە: 'عومەر، پئغەمبەر مابوو توندوتيز بوو، لە سەردەمي خەليفايەتي ئەبوو بەكر توندوتيز بوو، باوكە پۆ ئەي ئەگەر خوئ سەر كرده بي چي؟!"

"خەلكينە! ئاگادار بن، ئەو توندوتيزيەم زۆر زياتر دەكەم، بەلام بۆ ئەو كەسانەي لە پئلا دەرن و تەعەدا لە موسلمانان دەكەن. هەرچي موسلمان و پياوي چاك و بئوئەي هەيە، ئەو من لە هەموو كەس زياتر لەگەلئاندا نەرمونيان دەبم، من ناهيئلم هيچ كەس زولم لە هيچ كەس بكا، سەري زالم لە بەرد دەدەم، بە پئ دەچمە سەر سەري، تا تەوبە دەكات و دان بە هەقا دەنيئت، لەگەل ئەوئەيشدا سەرم دەخەمە بەر پئى ئەو كەسانەي چاك و چاكەكارن.

”خەلكينە! ئۆۋە چەند مافىكتان بە سەر منەۋە ھەيە با پىتتان بلىم:

من بۆم نىيە باج و خەراج و داھاتى ئۆۋە بە ھەدەر بدەم، دەبىي بەو جورەي سەرف بىكەم كە خوا پىي خۆشە. ئەو مافەتان ھەيە كە ھەر دەستكەوت و داھاتىكەم ھاتە دەست، بە باشى و يەكسانى پىتتان ببەخشم. ئەو مافەتان لەسەر من ھەيە بە ھومىدى خوا ژيان و گوزەرانتان باشتر بىكەم. ئەو مافەتان لەسەر من ھەيە كە نەتانفەوتىنم و نەتانخەمە تەنگانە و نارەھەتتەۋە. ئەو مافەتان لەسەر من ھەيە كە بە ھومىدى خوا بەرگريتان لى بىكەم و نەھىلم دوزمن بە سەرتاندا زال بىي. ئەو مافەتان لەسەر من ھەيە كە لە كاتىكدا لە جەنگدان و لە مال و مندالتان دوورن. نەھىلم مال و مندال و خىزانەكانتان بىناز بن، تا خۆتان دەگەرپىنەۋە.

دەي ترسى خواتان لە دلدا ھەبىي و ھاوکار و يارمەتيدەرم بن. ھاوکار و يارمەتيدەرم بن؛ چاكەم نىشان بدەن و فرمانم بە چاكەكارى پى بىكەن، دەستم بىگرن مەھىلن ھەرگىز خراپە بىكەم، ئامۆزگاريم بىكەن.

— قوربان بىروام پىي دەكەي، ئەگەر بلىم ئەم وتارەي جەنابت لە ناخەۋە ھەژاندىمى؟!

- بەلى بىروات پىي دەكەم بەلام بۆچى ھەژاي؟ چاۋەپىي ھىچ شتىكى تر بووى؟
 - ھەئى لەو قسانە ئاسايى بوون، چونكە تۆ ئەو كەسەي كە خۋاي گەورە ھەقى لەسەر دل و زمانت دانائە. تۆ بىروا ھىنانت بە پىغەمبەر خراۋەتە نىۋ دلەۋە، لەمەودا باسى وتارەكەت دەكەين، بەلام قوربان پىيگەم بدە با سەرسامى خۆم دەرىپم.

- سەرسامى؟!

- بەلى قوربان سەرسامى!

- سەرسامى لە چى؟

— له سه ره تاي وتاره كهت، دواي نه وهی سپاسی خوات كرد و په سنی پیغه مبهرت دا، به شیوه یه کی گشتی پروت له و خه لکه كرد و قسه ت بو كردن، دوايي ناراسته ی قسه كانت گوړی و تايبه تت كرد به و كه سانه ی له توندوتیژی به كهت ده ترسان. تۆ له سه ر توندوتیژی خۆت سوور بووی، من وا گومانم برد بلیی ئیتر توندوتیژ نابم، كه چی سوور بووی!

— تۆ چاوه پروانی نه وه بووی كه به و خه لکه بلیم: خه لکینه! بیستوومه هه ندیكتان له توندوتیژیی من ترساون و وتوتانه: ”له سه رده می پیغه مبهردا عومەر توندوتیژ بوو، نه بوو به كر مابوو وا بوو، باوكه رۆ ده بی ئیسته چون بی نه وان نه ماون و خۆی سه ركرده و هه مه كاره یه؟!“ خه لکینه ئاگادار بن! نه وا من وازم له توندوتۆلی و توندوتیژی هیئا؟

— نه ی بو قوربان؟ بو وات نه وت؟

— رۆله! نه و ده سه لاتداری كه لاواز و بی سام و هه یبه ته، ناتوانی باش كاره كانی به رپوه ببا. هیژداره كان بیه یزه كان ده كرپینه وه، بیكه س و ده ره تانه كان ده ترسیترین. من ده بوو هه ر له یه كه م رۆژی ده سه لاتمدا هۆشدار ی بده مه به هیزه كان، بو نه وه ی بیری خراب نه كه نه وه، لاوازه كان دلنیا بكه مه وه كه كه س ناتوانی زولم و زۆریان لی بكا، خه لك هه موو یه كسانن كه س له كه س پیاوتر نییه، به هیژ لای من كه سیكه كه له سه ر هه ق بیئت، ئیتر كه یفی خۆیه تی به جه سته و سامان لاوازه یا نه. لاواز لای من، نه و كه سه یه كه نا هه ق بی، با سه د جار زه نگین و ده ست رۆشتوو بی، لای من كه س به ده وله مه نیدا نه نازی، كه س به نه سه ب و باوك و باپیریا نه نازی، خواي گوره به لپن و هه ره شه ی هه یه، به لپن به چاكه كاران ده دا و، هه ره شه له خراپه كاران ده كا. ده ی ئیتر بو لومه ی عومەر بكری، نه گه ر بیه وی ته رازوی دادگه ربی هه بی و خه لك به تاي ترازوی دادگه ربدا بكیشی و لاواز و به هیژ لای نه و نه خوا، ته نیا پاسالی ده وری هه بی؟ نابی له سه رده می ده سه لاتی منا مافی كه س بخورپت، نابی هه ژاران بچه وسپنرپنه وه.

- قوربان قسەكانت تەواون، من مەبەستم ئەو نەبوو. مەبەستم ئەو بوو پاكانهى خۆت بگەى لەو تۆمەتەى بۆت كراوه، نەك بە سەر خۆتیدا ساغ كەیتەوه!
 - باشە، دەبى مرؤف واز لە چاكەيەك بىنى، هەر لەبەر ئەوهى كەسانىك رقيان لە چاكەيه؟! نە بە خوا نابى. عومەر دەبى تەنيا رەزامەندىى خواى لە بەر چاو بى، ئىتر خەلك پازىن يا نە، كەيفى خۆيانە. من خۆم بە تەنيا دەمرم و دەچمە قەبرەوه، بە تەنيا زىندوو دەبمەوه، بە تەنيا پرسىارم لى دەكرىت، بە تەنيا دادگايى دەكرىم، تەنيا هەق و راستى فرىام دەكەون. ناھەقى و ناراستى مالم وىران دەكەن. ئەگەر خەلك لە بەر شتىكى هەق لىم بترسن و رقيان لىم بىت، ئەوهم لا پەسەندترە لەوهى كە لەبەر گەندەلى و ناھەقى منيان خۆش بویت.

- بە خوا قوربان راستە خواى گەرە هەق و راستىى خستۆتە سەر دل و زمانت، من نەمويست تورپەت بكەم يان خۆم لە بىروراي جەنابتدا هەلقورتىم. من تەنيا داواى رپوونكردەوه و زياتر زانىاريم كرد. من بەلاى خۆمەوه چاوپەرى شتى تر بووم.

- تۆ دەتەوى بلىى: "دلىيايىيت پى بدانايە؟"

- بەلى قوربان.

- ئى وام كرد.

- چۆن؟

- ئەى من نەمگوت: "توندوتىژىم بۆ سەر خەلكى زالم و بەدكار زياتر دەكەم؟"
 ئەى من نەمگوت: "ئەو كەسانەى پاسال و چاكەكارن، ئەوپەرى نەرمونيان دەبم لەگەلىاندا؟"

- ھا قوربان وتت.

- دەى ئىتر ئەمە دلىيايى و ئارخەيانى نەبى چىيە؟ كورم! من هەرەشە و گورەشەكانم بۆ ئەو كەسانە بوو كە زالم و ستەمكار و بەدپەفتار بوون. جا هەر كەس ستەمكار نەبووبى، ئەو ئەو هەرەشانە دلىيايىكەر بووه بۆى، هەر كەسىش ستەمكار

بووبى، ئەو ھەرەشە و گورەشەيەكى توند بوو ھەقى. نابى ستمكار خاترجەم و دلىيا بىكەى تا دلىيايى نەدەى بە ستمەلىكراو. ئەگەر دلىيايى و خاترجەمى بە زالم و ستمكار بدرىت، دەس دەكەن بە ترساندن و تۆقاندنى خەلكى داماو و بى دەسەلات. من وتارم بو كەسانىك دا، دەمزانى ستمكارىان تىا نىيە، ئەوانە خەلكىكى ئاسايى و سەلامەت بوون، ئەگەر لەم پرووھە سەرنجەت دابى، من خالم لەسەر قسەكان داناو و ھەرەشە و گورەشەم نەكردوھە.

- بە خوا وایە قوربان! تا ئیستا گویم لە قسەى ئاوا پوخت و پارا و نەبووھە.

- كام قسە؟

- ئەو ھەقى فەرموت: "ناھیلەم كەس ستم لە كەس بكا، سەرى ستمكار دەخەمە سەر زەوى و بە پیلەقە دەچمە سەر سەرى ھەتا پەشىمان نەبیتەو و بەرھەق نەگەرپیتەو وازى لى ناھیلەم. سەرىشم دەخەمە سەر زەوى، بو ئەو كەسانەى پارسال و لەسەر ھەقن!"

- من دەبوو ھەر وام گوتبا، بەلام بە دیارىكراوى بە كام خال سەرسامى؟

— قوربان ئەو ھەقى كە لە بەردەم دادگادا ھەزار و زەنگین، دەسەلاتدار و بیدەسەلات وەك یەك بن، ئەو ھەقى كە فەرموت: "ناھیلەم كەس ستم لە كەس بكا."
ئەم قسانە بە دیارىكراوى بەرھەق پرووى ھىچ كەست نەكردۆتەو و ھەموو كەسىك دەگرپیتەو. ستمكار ھەركەس بپت و كور و نەو ھەركەس بى و دەسەلاتى ھەرچەند بى، تۆ بەرابەرى دەو ستمتەو. ستمەلىكراو ھەركەس بپت و كور و نەو ھەركەس بى و دەسەلاتى ھەرچەند بى، تۆ ھەقى تیدەكۆشى. خەلك بو ئەو ھەقى كاروبارىان بە باشى راپەرئ، پپووستیان بە كەسىكى ئاوايە، ستمكار پپووستى بە دەستىكى بە ھیزە بىگرئ و نەھیلە ستم بكات، یارمەتییى بدا بە سەر نەفس و شەیتاندا زال بى، ستمەلىكراو پپووستى بە دەستىكى بە سۆزە لەناوشانى بدرى و بلیت: "تۆ تەنیا نىیت، منت لە پشته." زۆر ماھەى خەمگینیيە كە دەسەلاتدار خەلك بەرەللا بكا و وەك ئازەل لىیان بروانى. بە ھیز لاواز بخوا.

داندەرەكان دانيان له بېدانهكان گير بكن، كەس حساب بۆ كەس نەكا و چاودېرىكيان نەبېت.

- بينيت! من مەبەستم لەو قسە كە پېم وتى ئەو بوو، من وتم: بە قەستى وام وت، بۆ ئەوئەي ستەمكار لېم بترسى و ستەملىكراو دلى بە بوونى من خوش بى. من نەمەويست ستەمكار بەرەللا بى و وەك ئازەلى دېندە بکەويته ويزەي هەزار و داماوەكان و، ئەم و ئەو بخوا و ئەم و ئەو لەكەدار بكا.

- بە شتيكى تريس سەرسام.

- چى؟

- بەو ترازووئەي كە ويستت بۆ خەلكى دابنئى، بەو سياسەتەي ويستت كارى لەسەر بکەي؛ پى لەسەر سەرى ستەمكار دا دەنئى تا دئتە سەر پى، لە بەرابەر هەق و راستيدا خۆت بە بچووک دەزانى و سەر لە بەرپىي پارسالەكاندا دادەنئى! بە خوا ئەم جۆرە مامەلەيە، مامەلەي مروّقه گەورە و مەزنەكانە.

- كورپى خۆم! سەرکردە دەبى وەك دايك بى بۆ مندالە نەخۆشەكەي، پىي ناخۆشە جگەرگۆشەكەي شتى ناخۆش بخوا، بەلام بە دەستى خۆي دەرمانى تال و ناخۆش دەكا بە قورگيدا، چونكە دەزانى تالايى ئەو دەرمانە، شيرنايى لەشساغىي پئويه، ئەگەر كاتى دەرمانخواردنى مندالەكەي دوا بکەوي دەدا بە سەر سەرى خۆيدا و بە كپوزانەو و سۆزەو دەروا بۆلاي مندالەكەي، مندالەكە چەنە پئويستى بە دەرمانە بۆ ئەوئەي خۆي بگرئتەو، ئەوئەيش پئويستى بە سۆزى دايكەتەي بۆ ئەوئەي چاك بئتەو. خەلك وەك ئەو مندالە نەخۆشەن، هەركەس ستەم بكا، تالاي دەرمانى دەرخوارد دەدەين بۆ ئەوئەي پارسالى و ئايينە لەدەستچووئەكەي بۆ بگەرئتەو، ستەملىكراوئەيش ديسان وەك ئەو مندالەن پئويستيان بە سۆز و بەزەيە.

- ئەم لىكچووئەندە چەن جيى خۆبەتەي و چەندە نمونەيەكى جوان و راستە

قوربان!

- پۈلە! باشتىن قسە ئەوئەيە كە كىردارى لەگەلدا بىي. خىراپتىن قسە ئەوئەيە كە
 ھەر قسە بىي و نەچىتە بوارى جىبەجىكىردنەوئە. داوام لە خوا ئەوئەيە كە قسەكانم
 كىردەيان لەگەلدا بىي و، بە قازانجم بشكىئەوئە. پەنا دەگىرم بە خوا لە قسە و
 بەلىنى بىي كىردەوئە — سەرى پىياو دەخوا!

- قوربان تۆ عومەرى، عومەر! تۆ ئاوا ترست ھەبىي، ئەي دەبىي ئىمە چۆن بىي؟
 - خواي گەورە ھەموو لايەكمان باش بكا.

— ئامىن! قوربان پوخسەتم دەدەي بگەپمەوئە بۆ وتارى يەكەم پۈزى
 خەلىفايەتتە؟ بەردەوام چەند شتىكم لە مىشكدايە، دەمەوي پىرسىاريان لە بارەوئە
 بكام.

- دەي بىرسە چ پىرسارىكت ھەيە بىپىرسە.

- تۆ وتت: "من بۆم نىيە باج و خەراج و داھاتى ئىوئە بە ھەدەر بدەم، دەبىي بەو
 جۆرەي سەرف بكام كە خوا پىي خوشە." مەبەستت لەم قسەيە چى بوو؟
 مەبەستم ئەوئە بوو كە داھاتى گشتى ھىي ھەموو خەلكە و مافى تاكە كەس نىيە،
 دەولەت تەنيا دەتوانى زەكات لە خەلك بىسەنى، ئەوئە مافى خۆيەتى. دواتر ئەو
 مالە لە خەلك وەردەگىرىي، بۆ خەلك دەگەپتەوئە، لە دەولەمەند وەردەگىرىي و
 دەدرى بە ھەزار. من تەنيا خىزمەتكارىكم و دەبىي خىزمەتەكەم بە باشى جىبەجىي
 بكام، ئەو مالە بە باشى وەرىگرم و، بە باشى بە مافدارانى بدەمەوئە. من بۆ ئەوئە
 نەكراومەتە سەركىردە، مال لە خەلك بىسەنم. نايشىي فرمانى خوا پشت گويى بىخەم
 و زەكات لە كەس نەستىنم.

- ئەي باشە بۆ خەلك زەكات بەداتە دەولەت، با خۆي بىيدا بەو ھەزارانەي كە
 دەيانناسىت؟

- تۆ جىياوازي لەنىوان زەكات و سەدەقەدا ناكەي!؟

- جىياوازيان چىيە؟

- سه دهقه سوننه ته، موسلمان به نارەزووی خۆی دهتوانی سه دهقه بدا به خەلك، ئەوه خۆ نزیك كردنه و هیه له خوای مهزن، به لام زهكات فهززه، خواپه رهستیه، له سه ره دهو لهت پیویسته که کاروباری خەلك راپه رپینتی، برسی تیر بکا، قهرزی قهرزاران بداته وه، ژن بۆ لاوه هه ژاره کان بیینی، چاره سه ری نه خو ش بکا، مندالی هه تیو پۆشته بکاته وه؛ ئا له بهر ئەمانه پیویسته مالی زهكات کۆ بکاته وه و له وانە دا سه رفی بکاته وه. ئەگەر دهو له مه نه کان خۆیان زهكات بدن به و هه ژارانه ی که ده یانناسن، ئە ی چاره نووسی ئە و هه ژارانه چی لی دیت که کهس نایانناسی؟ ئە ی چاره نووسی نه خو ش؟ چاره نووسی قهرزار؟ پیر و په ککه وته؟ بیوه ژن؟ کئی ئە وانه بگریته ئە ستۆ؟ دهو له مه مند خۆی سه رپشکه سه ده قه ی خۆی به کئی دها و چه ندی پی دها، به لام پیویسته زه کاته که ی بدا به دهو له ت، بۆ ئە وه ی دهو له ت به گویره ی پیویست خه رجی بکا.

- ئە ی ئە گەر سه رده میک هات و دهو له ت نه بوو، یان له بهر هۆکاریک دهو له ت نه ی توانی دهستی به سه ر خه لکدا بگا و زه کاتیان پی بگه یه نییت، ئە و کاته ده کری بلیین: پیویست ناکا ئیتر کهس زه کات بدا؟

- زه کاتدان عیبادت و خواپه رهستیه. هه رکهس سه رووت و سامانه که ی گه شته راده ی زه کات، به هیه به هانه یه ک ناتوانی خۆی له زه کات بدزیته وه. خۆ ئە گەر دهو له ت به دهو له ت نه ما و نه ی ده توانی به سه ر خه لکدا رابگا، ئە وه ئە و کاته مافی دهو له ت به سه ر خه لکه وه نامینتی، به لام مافی خوا هه ر ده مینتی، پیویسته خواپه رهستی له کاتی خۆیدا جیبه جی بگریت، ئە و کاته هه رکه سه خۆی زه کاتی خۆی دها به و هه ژارانه ی که خۆی ده یانناسی، به و ئاتاجانه ی که ده یانبینی، ده بی له خزمه نزیکه هه ژاره کانی خۆیه وه ده ست پی بکا، پاشان ئە وانه ی که خزمایه تییان دوور تره و... هتد.

- زور جوانه قوربان! تیگه شتم، نه ی مه به سنت له "مافی ئیوه ی شه که من نه و زه کاته ی ده ستم ده که وئ، به پئ و جئ به کاری بیئم" چی بوو؟

- مه به ستم نه وه بوو که عومر به و شیوه یه زه کات کۆ ده کاته وه که خوا فرمانی داوه، هر به و شیوه یه یه به کاری دینئ که خوا فرمانی داوه، نه عومر نه هیچ که سیکی تر بۆیان نییه زه کات و سامان بۆ خۆیان کۆ بکه نه وه، یان به که یفی خۆیان به کاری بیئن، یان بیده ن به خزم و دۆستان و، خه لکی تر فت.

- نه ی به شی خه لیفه؟

- خه لیفه بیجگه له مووچه ی شیای خۆی، هیچیتری له سهروهت و سامانی دهو لهت ناکه وئ. خه لیفه یه وه که هه موو که سیکی ئاسایی فه رمانبه ریکه و ته و او؛ فه رمانبه ریکه بۆ نه وه ی کاروبار به باشی به پئوه بیا، به باشی چاودیری دهو لهت بکا. بۆیه یه مووچه ی پئ ده ری، چونکه له بهر به پئوه بردنی کاروباری دهو لهت، بۆ ناکرئ خۆی کار و کاسبی بکا و نان پهیدا بکا. مووچه ی خه لک چۆنه، ده بیئ مووچه ی خه لیفه یه هه روا بیئ، بۆ نموونه نه گه ر مووچه خۆریکی ئاسایی هه زار دیناری هه بوو، ده بیئ خه لیفه یه هه زار زیاتری نه بیئ، چونکه خه لیفه یه هه ر مرۆقیکه وه که فه رمانبه ره کانی تر، تاکیکه له مو سلمانان.

- به لام قوربان من بیستوومه، تۆ له به خشیندا وه که نه بوو به کر نه بووی، مووچه ی هه موو کهس له سهرده می نه بوو به کردا وه که یه ک بوو، کهس له کهس زیاتری پئ نه ده درا، به لام له سهرده می خه لافه تی تۆدا مووچه ی هه ندئ کهس له مووچه ی هه ندئ کهس زیاتر بوا

- به لئ و ابوو، نه وه من هه ر له سهرده می خه لافه تی نه بوو به کردا نه و بۆچوونه م هه بوو، به ویشم وت، به لام په سه ندی نه کرد، نه و ده یوت؛ "ده بیئ هه موو کهسئ وه که یه ک مووچه یان هه بیئ، به بیئ ره چا و کردنی هیچ شتی، نه وانیه که هه ر له سه ره تا وه مو سلمان بوون و هاوکار و یاوه ری پیغه مبه ر بوون، نه وه کاریکه بۆ خوا یان کردووه و خوا له قیامه تدا پاداشتیان ده داته وه،" منیش ده موت؛ "ناکرئ! چۆن کهسئ که له خزمهت پیغه مبه ردا جهنگاوه و کهسیک له دژی پیغه مبه ر جهنگاوه، وه که یه ک بن؟"

- بۇچونەكەي تۆ تەواۋە، بەلام قوربان من زياتر بە پاكەي ئەبوو بەكر سەرسام و پاي ئەوم پىي جوانترە، ئەي ئەبوو بەكر بە گوپى دەكردى؟
- گوپى بۇ دەكرتم، بەلام بە قسەي نەدەكردم، ئەو ھەموو كەسيكى لا يەكسان بوو، بەلام من لە سەردەمى خەلافەتى خۇمدا، قانونەكەم كۆپى و بە پاي خۇم كارم كرىدا ھەركەسە و بە گوپرەي بيروبوچوونى خۇي!

- قسەكەت تەواۋە، بەلام قوربان پىت وانىيە كە يەكسانى باشتىر بىي؟
- با پىت بلىيم؛ مەبدە، و بيروبوچوونىك ھەيە كە زۆر لە يەكسانى باشتىر و بەھىزترە، ئەو ھەيش دادگەريە، يەكسانىي تەواۋ، بەلاي نادادپەرۋەرىدا دەشكىتەۋە.
ئەۋەتا خۋاي گەۋرە بەشە مىراتى زۆر دادگەرانە دانائە، كەچى يەكسانىي تيا نىيە!
- چۆن قوربان؟

- ئەۋەتا خۋاي گەۋرە بەشى كورپىكى بە ئەندازەي بەشى دوو كچ دىارى كرىۋو، خۇ ئەمە يەكسانى نىيە، بەلام ئەۋپەرى دادگەرييە، پياۋ كاتى بىھۋى ژن بىنى، مارەيى بە ژنەكە دەدا، واجبە لەسەر پياۋ كە ژنەكەي و مالى و مندالەكانى بەخىۋ بكا. ئافرەت ھەرچەن دەۋلەمەند و دارايش بىي، لەسەرى واجب نىيە مالى و مندال بە خىۋ بكا، پياۋ دەبىي مالى و خانو دابىن بكا، دايكى و ئەو خوشكانەي كە شوويان نەكردوۋە، بە خىۋ بكا. دەي لەبەر ئەۋەي پياۋ ئەركى زياترى لەسەرە و خەرجىي زياتر دەۋى، ئەۋە دادگەرىي ئەو كاتە بەۋجۆرە دەبىي كە بەشە مىراتى زياتر بىي.

- ئەي تۆ لەسەر چ ئەساسى موۋچە و بەخشىنت بە خەلك دەدا؟
- پىت دەلىيم، دۋاي ئەۋەي خۋاي گەۋرە عىپراق و شامى بۇ رزگار كرىدىن و دارايى زىادى كرىد، خەلكم كۆ كرىدەۋە و پىم وتن؛ "خەلكىنە! من دەمەۋى موۋچە و بەخشىش بەۋ كەسانە بەدەم كە شياۋى موۋچە و بەخشىش. " وتيان؛ "ئەۋە پايەكى بەھىز و جوانە."

منیش وتم: "لە کۆۋە دەست پى بکەم؟"

وتیان: "لە خۆتەۋە."

منیش وتم: "نە خىر، من خۆم ۋەك خۆم حىساب دەكەم، نەك خەلىفە. من لە

خزم و كەسوكارى پىغەمبەرەۋە دەست پى دەكەم."

- ئەي قوربان تۆ خۆت ئەم كارەت گرتە ئەستۆ؟

- نە خىر، خەلىفە ھەرچەند بەھىزىش پى، ناتوانى بە تەنيا بەسەر ئەۋ ھەموۋە

خەلكەدا پابگا، دەپى ھاوكار و يارمەتيدەرى ھەپى، دەپى كەسانىك ھەبن چاودىر

بن بە سەريەۋە و لىپرسىنەۋەي لەگەلدا بکەن. من ئەۋ كارەم بە عەقىلى كورى

ئەبوۋ تالىب و جوبەيرى كورى موتەيم و مەخرەمەي كورى نەۋفەل سپارد. فرمانم

پىكردن كە ھەركەس بە گوپرەي مەكانەت و شايستەيى مامەلەي لەگەلدا بەكەن.

عومەر و بنەمالەي عومەر پىش ھىچ كەس نەخەن و ۋەك خەلكى سادەيان ئەژمار

بکەن!

- ئەي كەسوكارت بەۋە پازى بوون، ۋەك خەلكى ئاسايى بن؟

- بەنى عەدى، خزمەكانم، ھاتن بە منيان وت: "تۆ لىگەرپى با ئەۋ سى كەسە

چۆن حىسابمان بۆ دەكەن ئاۋاپى، لە پىشدا كەسوكارى پىغەمبەر، دوايى كەسوكارى

ئەبوۋ بەكر دواتر كەسوكارى تۆ.

منیش وتم: "بەھ بەھ، بەنى عەدى! دەتانەۋى بەسەر منەۋە بخۆن؟! دەتانەۋى

چاكەكانى خۆمتان پى بدەم!؟

- ئەي بەخشش و مینحە چۆن بوو؟

- بەشى دايە ئايشەم بە دوانزە ھەزار دانا، ئەۋ خىزانەكانى ترى پىغەمبەر

ھەريەكە و دە ھەزار، بەلام جوۋەبىرە و سەفيە يەكى شەش ھەزار.

- قوربان خۆ ئەمە نە يەكسانىيە نە دادپەرۋەرى!؟

- ئايشە خۇشەۋىستىرىن خېزانى پېغەمبەر بوو، بۇيەش دوانزەم بۇ دانا ھەر لەبەر ئەو خۇشەۋىسىيە. ئەۋانى تر ۋەك يەك بۆم ديارى كردن. ھەرچى جوۋەيرىيە و سەفەشە، ئەۋە ئەۋان دىل بوون و ئازاد كران، بۇيە يەكى شەش ھەزارم بۇ ديارى كردن، ئەمە دادپەرۋەرىيە. پياۋەكانى بەنى ھاشم يەكى پېنج ھەزارم بۇ ديارى كردن، گەنجەكانىيان يەكى سى ھەزار، بەلام بەشى ھەسەن و ھوسەينم ۋەك پياۋەكان ديارى كرد، چونكە پېغەمبەر زۆرى خۇش دەۋىستىن. بەشى ئوسامەم چوار ھەزار دانا. عەبدوللاي كورم ھات و پىي و تم: "بۆچى بەشى ئوسامە لە بەشى من زياترە؟"

منىش وتم: "باوكى ئوسامە لە باوكى تۆ خۇشەۋىستىر بوو لاي پېغەمبەر، خودى ئوسامەيش لە تۆ خۇشەۋىستىر بوو لاي پېغەمبەر!" ئەۋانەي لە غەزاي بەردا بەشدار بوون، يەكى چوار ھەزارم بۇ ديارى كردن، خەلكى تىرش يەكى دوو ھەزار! - بۆچى بەشى خېزانەكانى پېغەمبەر لە بەشى پياۋان زياتر بوو؟

- چونكە ئەۋان ئىتر رېي شوكردىيان نەما بوو، ئەۋان تازە بوو بوونە دايكى ئىمانداران، لەبەر ئەۋەي ئەۋان ئىتر ھەتا ھەتايە بى شوو دەبوون، دەبوو بەباشى ژيانىان دابىن بكرى و ئەۋەي شياۋى ئەۋانە پېيان بدرىت.

- پاك و بېگەردى بۇ خوا! قوربان بە خوا تۆ بىر لە شتى وا دەكەيتەۋە كە كەسىتر بىرى لى ناكاتەۋە. پاك و بېگەردى بۇ ئەۋ كەسەي ھەق و راستگۆيى خستۆتە نېۋ دىل و سەر زمانتەۋە. با بگەپمەۋە سەر باسەكەي خۆم! مەبەستت لەۋ قسەيە كە وتت: "ئەۋ مافەتان لەسەر من ھەيە كە نەتانفەوتىنم و نەتانخەمە تەنگانە و نارەھەتتەۋە" چى بوو؟

- مەبەستەم ئەۋەبوو پېيان بلىم: من ژيانى ئېۋە ناخەمە مەترسىيەۋە، لەبەر ئەۋەي ئاۋاتمە شوپىنېك پزگار بكم كە خۆم ھەز بكم پزگارى بكم. ديسان ناتانخەمە مەترسىيەۋە، لەبەر ئەۋەي ئاۋاتمە دوژمنېك بىشكىنم.

- یانی تۆ بە ئینت پئی داون که نه یانبه ی بۆ جیهادکردن؟

- کئی شتی وای وتوو؟

- من له قسه که ی تۆ وا تیگه شتم، کام جهنگ و پرزگارکردن هه یه که ژبانی جهنگاومره کانی تیا نه که ویتته مه ترسیه وه؟ کام دوژمن به بی جهنگ و کوشتار ده شکئی؟ کام جهنگه مه ترسیی کوشتنی تیا نییه؟ راسته نه که سه ی که له سهنگه ره کانی پیشه وه دایه، له و که سه ی که له مالدان نووستوو، له مه رگه وه نزیکتر نییه، به لام دیسان جهنگ هۆکاریکه بۆ تیاچوون و کوژران.

- کورم! من نه وه مه به ست نه بوو. هیچ جهنگیک بی کوشتار و مه ترسی نییه. جیهاد و جهنگ دیتته پیشه وه و نابیی خۆمانی لی بدزینه وه. جهنگ جهنگه، له هه موو سه رده مێکدا هه ر پروو دها. خوای گه وره هه رکه سی زۆر خووش بوئی. به پله ی شه هیدبوونی ده گه یه نیت. من مه به ستم له و قسانه وه ک ده لێن: "جهنگی خو ترپن" و سه رکه شی بوو، نه و جهنگانه ی که له پرووی نه زانییه وه ده کرپن. نه وانه وه ک قومان.

- به لام قوربان ئیمه نه گه ر سه یری زۆربه ی جیهاده کانی ئیوه بکه ین، ته ماشا ده که ین سوپای کافران زۆر له سوپای ئیسلام زیاتر بوون. خو نه و جیهاد و جهنگانه پر بوون له مه ترسی، زۆربه ی جار خه لک به روای وابوو سوپای ئیسلام ده شکئی، بۆ نموونه جهنگی قادیسه سوپای موسلمانان نزیکه ی سی و شه ش هه زار که س بوو، که چی سوپای کافر سه د و بیست هه زار! له گه ل نه وه یشدا تۆ سه رکه وتی!

- کورم! نه گه ر سه رکه وتن به ژماره و که ره سه تی جهنگه وه به سه تینه وه، نه وه قسه که ت ته واو راسته! به لام سوپای ئیسلام به هۆی گوپراپه لی له فرمانه کانی خوا و یارمه تی خودایی سه ر ده که وتن. کوفر به هۆی پشت کردنه فرمانه کانی خوا و نه و ترس و له رزه وه ده دۆران که خوا ده یخسته دلپانه وه، نه مه یه ک.

دووهميش، له گه ل نه و جياوازييه گه وره يه يش له ژماره و كه ره سته ي جهنگيدا، نه و جهنگه جهنگيكي كراوه بوو، پياو به رابه ري پياو ده وه ستا. مه ترسي له و جهنگه دا له مه ترسيه كاني هيچ جهنگيكي تر زياتر نه بوو. نه گه ر شته كه پيچه وانه با نه وان سي و شش هزار و نيمه سهد و بيست هزار، مه ترسي رووبه رووبوونه وه هر هه بوو. نه و قسه يه ي من، مه به ستم شتيكي تر بوو، نه ك ژماره و كه ره سته.

- شتي وهك چي گه وره م!

- نيسه پيت ده ليم و، دوو نموونه يشت بو باس ده كم. نموونه و رووداو ده كان باشتر مروفت تيده گه يه نن تا قسه، نموونه ي يه كه ميان له سه رده مي مندا رووي دا، موعاويه ي كوري نه بوو سوفيان زوري لي كردم و زور داواي كرد كه به ريگه ي ده رباييدا بچين بو رزگار كرندي قوبرس. من له ژياني خو مدا ده ريام نه دي بوو، نامه يه كم نووسي بو عه مري كوري عاس، بو نه وه ي به دريژي باسي ده ربا و سه فري سه ر ده ريام بو بكا.

عمر وه لامی نامه كه ي دايه وه و وتي: "من شتي (كه شتي) زه به لاحم ديوه، خه لكانتيكي كه م سواري بوون، نه گه ر له ناو تاودا بوه ستي، دلّه كان نازار ده بينن، خو نه گه ر بپروا عه قله كان جام ده بن، پياو سه رگه ردان ده بي و نازاني چي بكا، خوا خوايانه بگه نه جي، نه گه ر نه و شته (كه شتيه كه) له ره له ر و نه ملاولا بكا، ده خنكيين، نه گه ريش به سه لامه تي بگه نه وه جي، تازه به زه حمه ت جاريكي تر سواري ده بنه وه.

من كه نه م نامه يه م خو پنده وه، نامه يه كم بو موعاويه نووسي و وتم: "هرگيز تاقه سه ربازيك به ريگه ي ده ربا دا نانيرم بو جهنگ و نايانخه مه مه ترسيه وه." پوله! له مه به ستم تيگه شتي؟

- به لي قوربان! تيگه شتم، نه ي رووداوي دووهم چي بوو؟

- پرووداوی دووهم له سهردهمی نه بوو به کردا پرووی دا، خالییدی کورپی وه لید
 نامه یه کی بو نه بوو به کر نووسیوو، داوای کردبوو که موسه ننا ی کورپی حاریسه —
 جیاتی خوی — بکاته سهرکردهی عیراق و خوی پروا بگاته سوپای موسلمانان له
 یهرموک. به راستی خالید کورپی جهنگ بوو، باوهر ناکه م تازه هیچ ژنیک پوله ی ناوا
 به جهرگ بوینن، خوی چونکه نه وهنده زیرهک و لیها توو بوو، وای دهزانی هه موو
 کهس وایه. من نه مه م به لاوه سهیر نه بوو، به لام خه می نه و که سانم بوو لای نه و
 سهرباز بوون. نه لموهیم! خالید دهیویست به ریگه یه کدا سوپا به ره و یهرموک ببا که
 پومه کان پیی نه زانن و ههستی پیی نه کهن، نه وهیش ده بوو ئیلا به بیابان و سارای
 سه ماوه دا تیپه ریبان. نه و سارایه چول و بیابانیکی پر مه ترسیه، نه و رابه رایه تییه کی
 وای کرد که من دان به زیره کیا ده نیم. بزانه چی کرد! هه رچی حوشتری گه وره و
 پیر هه بوو هه موو تینو کردن، پاشان زوو زوو نه وهنده ناوی دان تا هه موویان زگیان
 وهک حه وزی ناوی لیها توو، سوپاکه ی خسته ری، هه موو پوژیک له و حوشترا نه ی
 سهر دهبری و گوشته که ی ده دا به سهربازه کان و ناوی نیو زگی حوشتره کانی ده دا
 به نه سپه کان. چوار پوژی ریگ به و جوړه سوپاکه ی جولاند، له کاتی دیاریکراوی
 خویدا گه شته جی. سوپای دوژمنانی تیگ شکاند، هه والی سهرکه وتنیان گه شته وه به
 ئیمه. نه بوو به کر ته و او دلخوش بوو، به لام من دهستم کرد به ده مه قره له گه لیدا.
 وتم به نه بوو به کر: ”نه گهر خالید ته نیا گیانی خوی بخستایه ته مه ترسیه وه،
 نه وه که یفی خوی بوو. منیش هه قم به سهریه وه نه بوو، به لام چون ده بی گیانی
 سهربازه کان بخاته مه ترسیه وه؛ نه وه سهرکه شییه. کورم نیسته تیگه شتی مه به ستم له
 ”نه و مافه تان له سهر من هه یه که نه تانفه وتینم و نه تانخه مه ته نگانه و نار هه تییه وه“
 چی بوو؟

- به لی قوربان تیگه شتم! قوربان! له بهر نه وه بوو که ههر بووی به خه لیفه،
 یه که م کاری تو نه وه بوو خالید له سهرکردهی ته لابه ی؟

— یه کهم: ده بی بزانی من خالیدم له بهر شه وه لا نه برد که خوانه خواسته لاوازیبه که له نایین و بیروباوه پیدا بی، هیچ گومانیشم له زیره کی و لیها تویتی شه نه بوو. له بهر شه وه نه بوو که سوپاکه ی به بیاباندا بردبوو. من له بهر چند هوکاریکی تر شهوم لا برد، شه و برپاره پشم به شه و رۆژیک بو دروست نه بوو. من داوام له شه بوو به کریش کردبوو که له سه رکردایه تی لایبا، به لام شه بوو به کر پابه کی تری شه بوو. شه بوو به کر دانی به وهدا دنا که خالید هندی هله ی کردووه، خو پیغه مبه رانیش نه بی، هه موو که سی هله هه ده کا، شه وه لانه ی که خالیدیش کردنی شه وهنده گوره نه بوون زهره له بیرو پروا و دینی خالید بدا. رۆله! ناوی کانی پیس نابی، خالید نه ک کانی، بگره ده ریا بوو. شه بوو به کر، خالیدی له سه رکردایه تی لا نه برد، به لکو هندی سه رکونه و گله یی لی کرد. شه و پی و ابوو شه و کاره هه لانه ی خالید به قه سدی نه بووه. شه و پی و ابوو مانه وه ی خالید له پۆسته که یدا شه وهنده گرنگه، هه موو هه له کانی ده شواته وه!

دووه م: زیاد له وه ی که باسم کرد، من پیم و ابوو که شمشیره که ی خالید تووشی هه له بووه. ته نانه ت له سه رده می پیغه مبه ردا خالید هندی دیل و یه خسیری کوشت. هه ر شه و رۆژه پیغه مبه ر هه ردوو دهستی به رز کرده وه و فه رمووی: ”خوایه! من به ریم له و کاره ی که خالید کردوویه تی!“ جا پیغه مبه ر خو ی له کاری خالید به ری کرد، نه ک له خودی خالید، چونکه ده بزانی خالید بیروباوه ری پته و و ته واوه، به لام تووشی هه له بووه. منیش شه مه م ده زانی، به لام من برپار له سه ر کار ده دم، نه ک له سه ر که سایه تی. خالید شه گه ر هه ر به وهنده بوه ستایه ته وه، شه و منیش له سه رکردایه تی لام نه ددا، به لام شه و له سه رده می خه لافه تی شه بوو به کریشدا دیسان هه له یه کی وای کرد؛ مالیکی کوری نوه پره ی کوشت. شه بوو به کر بانگی کرد و لیپرسینه وه ی له گه لدا کرد، خالید خوینی مالیکی به که سوکاری مالیک دا و سولحیان کرد!

- له مانه زیاتر هیچی تری کردبوو که شایه نی نه وه بی تو پوسته که ی لی

بسه نیته وه؟

- به لی! خالید بی نه وه ی پرس به نه بوو به کر بکات، ده سکه وتی جهنگی دابهش ده کرد. من به نه بوو به کرم وت: "نامه یه ک بو خالید بنووسه و پتی بلی که هیچ کهس بو نییه ده سکه وتی جهنگ دابهش بکا، به لکو ده بی بو خه زینه ی دهوله تی بهیننه وه." نه بوو به کر نامه ی بو نارد. خالید تاوا وه لامی دایه وه: "یا وازم لی بیته خوّم چی ده کم، بیکه م؛ یا واز ده هیتم!"

من جارنکی تر به نه بوو به کرم وت که خالید لا با، به لام به گوئی نه کردم. نه بوو به کر پتی وابوو که سه رکرده چی ده کا با بیکا، به لام هر له بهر خاتری من، نامه ی بو خالید نووسی. منیش خوّم له سه رده می خه لافه تی خوّمدا پیم وابوو که ده بی من چاودیر و سه رکرده بم به سه ر هه موو سه رکرده و به رپر سه کاند؛ له هه موو کارنکی ورد و گه وره یان بپر سه وه. نه بوو به کر هه رچه ند خالیدی لا نه برد، به لام به ته وای لی رازی نه بوو. منیش هه رچه ند لام برد، به لام خوّم رقم لی نه بوو. من و نه بوو به کر دوو که سی جیاواز بووین. هه ریه که مان به رپگه ی خوّمان کاروباری دهوله تمان به رپوه برد.

- گه ورده! هۆکاری تر هه بو؟

- یه ک هۆکاریتر هه یه که په یوه ندیی به خودی خالیده وه نییه. خه لک زور به خالید سه رسام بوون، چونکه هه ر سوپایه ک خالید سه رکرده ی بوو بی، نه له سه رده می جاهیلیدا شکاوه، نه له سه رده می ئیسلامدا. خوای گه وره هیژ و دلیری و فیلی جهنگی به خالید دابوو، زور جوان نه خسه ی جهنگی داده رشت، جوان به رپوه ی ده برد، کاره کانی به جوانی ده کرد، بوپه یش خه لک ده یانگوت: "سه رکه وتن سه رکه وتنی خالیده." بوپه ترسام نه و خه لکه به رروباوه رپان له ق بییت و ته نیا پشت به خالید ببه سن و خودایان له بیر نه مینئ. نه و رژه ی که من خالیدم له سه ر کار لا برد، وتم: "نه و! من خالیدم له سه ر کار لا برد، بو نه وه ی خه لک بزانی سه رکه وتن،

سه ركه و تنى خوايه (خالىد تهنيا هؤكاره). هه موو نه مانه واى له من كرد كه برپارى له سه ركارلادانى خالىد بدهم، چونكه قازانجى ئىسلام و موسلمانانم له وهدا ده بينى. من هه ميشه هه وئ و تىكؤشانه كانى خالىدم له بیره و بهرزيان دهنرخينم. نه و رۆژهى لام برد، نامه يه كم بؤ نه بوو عوبه يده نووسى و وتم: "پرس به خالىد بكه و، بلى: 'عومر نيازىكى ئاواى هه يه.' " من پيم و ابوو بهم كارهم، هه موو موسلمانان يه ك دهنگ ده كه م له سه ر نه وهى كه پيويسته خالىد لا ببهم - نه بوو عوبه يده م خسته جيى خالىد.

- قوربان من وا ده زانم كه هؤكارىك هه يه كه نه بوو به كر لاي نه ده برد و تولات برد، به لام خوت دركت به و هؤكاره نه كردوو، دهرفته م ده دهى بؤت باس بكه م؟
- ئادهى كورم! بيلئى بزائم چييه؟

- من وا ده زانم هه موو نه و شتانهى كه پرووى داوه، هؤى نه وه يه كه ته بيعة تى تۆ و نه بوو به كر له يه ك جياواز بوو، نه بوو به كر نه رمونيان، تويش توندوتؤل. نه و بويه خالىدى لا نه وهدا، چونكه نه و تونديهى خالىد بؤشايى ئاتونديه تىي نه بوو به كرى پر كردبوويه وه، بويه يش تا كؤتايى ژيان نه بوو به كر خالىدى له سه ر كار لا نه برد، نه وان دوو كه سايه تى پيچه وانه و دؤستى يه ك بوون، ته واو كه رى يه كتر بوون. هه رچى تۆ و خالىده له يه ك سرشت و گل بوون، دوو كه سايه تى وه ك يه ك، بويه يش كه ستان نه بوونه ته واو كه رى نه وپترتان، نه مه واى كرد كه تۆ و خالىد به يه كه وه نه تانكرئ و، تۆ نه و له سه ر كرده تى لا به ي و، نه بوو عوبه يده بكه ي به سه ر كرده، نه بوو عوبه يده يش پياويكى نه رمونيان بوو، هيدي و هيمن بوو، نه بوو عوبه يده بووه ته واو كه رى كه سايه تىي تۆ، رپك وه ك نه وهى كه خالىد بووبوووه ته واو كه رى كه سايه تىي نه بوو به كر. نه بوو به كر هه رچه ند زؤر نه بوو عوبه يدهى خؤش ده ويست، به لام چونكه رپك وه ك خؤى بوو هيچ پؤستىكى پينه دا. تويش هه رچه ند خالىدت خؤش ده ويست، به لام چونكه نه بووه ته واو كه رى تۆ، بويه له

پۇستەكەي دوورت خستەۋە. تۆپش و ئەبوو بەكرېش بەدۋاي كەسئىكدا دەگەرەن كە
بېتتە تەۋاكەرى خۇي!

- من لەبەر ئەۋە نەبوو خاليدم لا برد، ھەرچەند بۇچوونەكەت جئىگەي لئى

رامانە، بەلام ئەگەر ئەبوو عوبەيدەيش ۋەك خاليدى كردبا، لەسەر كارم لادەدا!

- دەي قوربان با ئەم لاپەرە بېپچينەۋە، من ئەۋەندەم لئى بېستى كە بزەنم بە چ

پئوهرېك كارەكانت پئوۋە، ئەۋەندە دئنيا بووم كە ھىچ شەيتانئى نەتوانئى دوودلم

بكات و بئيم كە ئەۋ كارانە ھەندئىكيان لەبەر خاترى خۇيان بوۋە، نەك خاترى خوا

و قازانجى گشتى.

- كەۋاتە باسى وتارى يەكەم پۇژى خەلافەتم كۆتايى ھات؟

- نەۋەللا قوربان يەك شت ماۋە، دەخۋازم كە گەرەم سەخلەت نەبئى و ۋەلام

بداتەۋە.

- نا كورم چى دەپرسى بېرسە، زۇر ئاسايىيە.

- ويستم بېرسم مەبەستت لەۋ قسە چى بوو كە فەرموت: "ئەۋ مافەتان لەسەر

من ھەيە كە لە كاتئىكدا لە جەنگدان و لە مال و مندالتان دوورن، نەھيتم مال و

مندال و خىزانەكانتان بئناز بن تا خۇتان دەگەرئېنەۋە؟"

- ئەۋە پوونتىرىن پرسیار بوو كە تۆ لە منت كرد، ئەۋە قسەيەكى پوون و

ئاشكرايە و ھىچ پئچ و پەناي تيا نىيە و ھىچ مەبەستئىكى شاراۋەي تيا نىيە، بئوۋە

زۇر بە كورتى ۋەلامت دەدەمەۋە.

- دەي قوربان ھەموو گيانم دەكەمە كۆي بۇ بېستنى فەرموودەكەت.

- كورپى خۇم! خۋاي گەرە موسلمانان بۇ جىھاد ھان دەدا و فرمان دەكا كە

بەرابەر كافران بوەستنەۋە، بۇ ئەۋەي ئايىنەكەي بە سەر زەۋبېيدا بلاۋ بئتەۋە. لە

بەرامبەرىشدا پاداشئىكى زۇر گەرەي بۇ جەنگاۋەرەكان داناۋە، ئەۋ پاداشە ئەۋەندە

مەزنە، ھەرچەند نوپۇز و پۇژوو زۇر مەزنن، بەلام نە پۇژووگر بە ھۆي پۇژووۋە و نە

نويژكەر بە ھۆي نويژەكانىيەۋە پىي ناگەن؛ زۆر موسلمان بۇ دەسكەۋتني رەزامەندى خوا و پاشان دەسكەۋتني ئەو پاداشە مەزنە رۆشتوون، بەلام ھەرچۆنىك بىي، ئەوانەش مروفن، ژن و منداليان ھەيە، خوشك و برايان ھەيە، كەسانىكى وايان ھەيە كە دەبىي سەرپەرەشتىيان بكەن، دەبىي بەخىويان بكەن، چاودىريان بن، لەوكاتەي دەچن بۇ جيھاد، كەس نىيە چاودىر و بەخىوكەر و سەرپەرەشتىكارى ئەوانە بىي. ئەۋە كەي رەۋايە ئەو مروفانە بچن لە پىناۋي خوا بچەنگن و، ژن و مندال و خوشك و برا و دايك و باوك بەجىي بىلن و ئەۋانىش لە بىي كەسيدا چاۋ بىرنە دەستى ئەم و ئەۋ؟! نە بە خوا رەۋا نىيە، دەبىي لەۋ كاتەي ئەۋان لە مال نين، من چاودىر و بەخىوكەرى مال و مندال و كەسوكاريان بىم. ئەگەر باوك لە مال نەبوو، دەبىي من باوك بىم. ئەگەر برا لە مال نەبوو، دەبىي من برا بىم. نابىي من تىر بخۆم ھەتا ئەۋان تىر نەخۆن. نابىي ئارخەيان و ئاسوودە بىم تا ئەۋان ئارخەيان و ئاسوودە نەبن. نابىي بخەوم تا ئەۋان بە ئارامى نەخەوون. نابىي بە جارى بىي مېردى و بىي باوكى و بىي براييان پىۋە ديار بىي و، چاۋ لە دەستى ئەم و ئەۋ بن. نابىي عومەرىش منەت بكا بە سەرياندا. ئەمە پىۋىستىيەكى سەرشانى عومەرە و دەبىي جىبەجىي بكا.

- چەن جوامىرى قوربان چەن جوامىرى!

- ئەمە ئايىنە رۆلەكەم! ئەمە شەرى خۋايە. ھەندى كەس وا دەزانن ئەگەر

ئىمە داكۆككيان لى بكەين، پىۋەتتىيان لەگەلدا دەكەين!

دەي كورم، بزائم دۋاي وتارى يەكەم رۆژى خەلىفايەتى، چ پىرسىكى تىرت لايە؟

- زۆرم لايە قوربان! خەلك لە قسەكردن لەگەل تۆ و ھاۋۋىنەكانى تۆ تىر نابىي،

بە خوا تا كۆتايىي ژيانم لە خىزمەت تۆدا بىم و قسەت لەگەلدا بكەم، تىر نابىم. بۆيە

وتوويژت لەگەلدا دەكەم و پىرسىارت لە بارەي خۆتەۋە لى دەكەم و، ئەۋ

پىرسىارانەيش خۆشەۋىسىت لە دلەدا زياتر دەكا، دلنيا دەبىم كە زۆر خۆپراگر و بە

حەۋسەلەي، من ھەرگىز لام ۋانەبوۋە كە خۆپراگرى و حەۋسەلە لەگەل توندوتۆلى و

تە کووزی دژی یە ک بن، بە لکو تە واو کەری بە کترن، پاک و بێگەردی بۆ ئەو خۆایە
کە خۆراگری و توندایەتی، حەوسەلە و هەلچونی لە تۆدا کۆ کردوووە تەو؛ تۆیە
کە ئەگەر پێغەمبەریکی تر دوای پێغەمبەری ئیسلام هەبای، ئەو تۆ دەبووی!

- دەی کوپم، ئەمە گومان باشیی خۆتە بەرابەر من.

- بە خوا تۆ شایانی ئەو گومان باشییە.

- دەی واز لەم قسانە بێنە، بپرسە بزانی چ پرسیاریکت لایە؟

- لە زۆر کەسم بیستوووە و تەنانەت لە زۆر کتێبدا خۆیندوووە تەو کە قورئان لە
زۆر شوێندا هاوڕا بوو لە تەک تۆدا. ئەگەر خەلک هەمووی رایەکی هەبووبی و
تۆیش رایەکی جیاوازی، ئەوا قورئان لە گەڵ تۆدا هاوڕا بوو و پراکە ی تۆی پەسەند
کردوو، پێم خۆشە باسی ئەو بۆ بکە.

- کوپم! منیش یەکیکم وەک ئەو خەلکە، لەوان زیاتر نیم. جاری وا هەیه پرا و
بۆچونەکانم راست دەردەچن و، جاری واش هەیه نایپیکم، تەنیا پێغەمبەران دوورن
لە هەلە. بەلام خۆای میهرەبان جورە هەست و لیزانینیک بە هەندی کەس
دەبەخشێ، دلایان پووناک دەکاتەو، ئەو برپارە ی کە دەیدەن، پێک وەک برپاری خوا
دەردەچێ. خۆای گەرە لوتفی لە گەڵ مندا کردوو و چەند جارێک پرا و بۆچونەکانم
وەک قورئان دەرچوو.

- دەی قوربان بۆم باس ناکە ی؟

- باسی ئەو زۆری پێ دەچێ، بەلام قەیناکا وەلامت دەدەمەو.

- قوربان من لە قسە ی تۆ تێر نابم، چۆنی دەکە ی بیکە، تینویتییم بشکێنە!

- دە ی کە وابوو، گوێ بگرە! من زۆر جار قسەکانم وەک قورئان دەرچوو:

یە کەم: کاتی خۆی، ئییمە لە مەقامی حەزرەتی ئیبراھیمدا نوێژمان نە دە کرد، بە

پێغەمبەرم وت: "قوربان بۆ لە مەقامی ئیبراھیمدا نوێژ نە کە یین؟"

زۆرى پىي نەچوو خىواي گەورە ئايەتى ﴿وَأَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ إِبْرَاهِيمَ مُصَلًّى﴾ البقرة: ۱۲۵ ى نارده خوارەوہ. واتە: ”(پىيمان وتن) شوپنى ئىبراھىم بکەنە جىگای نوپۇز.“

– ئەي پاك و بىگەردى بۇ خواا بەلام قوربان چى واى لە تۆ کرد ئەو داواكارىە بکەي؟

– جا بۇ داواكارىەكى وام نەبىي؟ ھەركەس بە باشى ئىبراھىم بناسى و لە ژياننامەي ئاگادار بىي و، پىيش گوپى سەر، بە گوپى دل گوپى بۇ ژياننامەكەي گرتبى، ئەوا ئىبراھىم و ئايىنى ئىبراھىم و شوپن كەوتوانى ئىبراھىمى خۇش دەوى. ئىبراھىم پىاوپكى وابوو كە خىواي گەورە كەردبووى بە خۇشەويسى خۇي. ھەلبۇزاردەي خوا بوو، پىغەمبەر بوو، بەلام پىغەمبەر! لە تاقىكردنەوہي ئايىنىدا دەرچوو، كورپەكەي پالخت بۇ ئەوہي سەرى بېرى و فرمانى خوا جىيەجىي بكا، دژايەتى نەروودى کرد، بەرابەر فىرعەون وەستايەوہ. دواي ئەمانە، خوا فرمانى پىكرد كە كەعبە نوژەن بكاتەوہ، كردى؛ ئىسماعىل بەردى بۇ دەھىنا و ئەویش وەستايى دەکرد، كە دىوارەكە بەرز بوويەوہ، بەردىكى گەورەي ھىنا بۇ ئەوہي بجىتە سەرى و دىوارەكە زياتر بەرز بكاتەوہ، جىي پىي حەزرەتى ئىبراھىم لەسەر ئەو بەردە دەرکەوت و چال بوو، ئەو پىاوپكى وا بوو كە دلئى بۇ خوا نەرم كەردبوو، لە بەرابەر خىواي گەورە بەردى لەژىر پىيدا نەرم کرد. ئىتر شوپنى ئەو بەردە بوو بە مەقامى ئىبراھىم، من بە بۇچونى خۇم ئەوہم بۇ دەرکەوت كە لاي ئەو بەردە شوپنىكى پىرۇزە و جىي خۇبەتى كە موسلمانان نوپۇزى تىا بکەن. ھەرچەند ھەموو لايەكى كەعبە ھەر پىرۇزە، بەلام ئىتر ئەو جىگەيە پىرۇزەكى زياترى ھەيە، پاشان خىواي گەورە وەك پالپشتى بۇ پا و بۇچونەكەي من، ئەو ئايەتەي نارده خوارەوہ، ئەمەيش چاكە و بەخشىكە خوا بە ھەركەسى بىەوى دەيدا.

– پاك و بىگەردى بۇ خواا پىغەمبەر راستى فەرموہ ”ھەق و راستى خراوہتە سەردل و زمانى عومەر“ ئەمە جارى يەكەم ئەي جارى دووہم چۇن بوو؟

- جاری دووهم، پښتر باسی نهبع و سروشتمان کرد، باسی جیاوازی سروشتی

من و نهبوو به کرمان کرد!

- به لئی قوربان و ابوو باسمان کرد.

- به لئی کورم! و ایزانم له بیرت چوو من نموونه یه کم بو باس کردی! تو هه ستنت

پی نه کرد که نهوه دووهم جار بوو خوی گه وره پالپشتی قسه ی منی کرد پی.

- کام قسه یه ت مه بهسته گه وره م؟

- باسی دیله کانی به در.

- ئی بیرم هاته وه قوربان، و ابوو باسمان کرد، ده کری ئه م جار هیش باسی

بکه یته وه و بزائم له کویدا خوا پالپشتی کردی؟

- باشه کورم! له جهنگی به دردا خوی گه وره ئیمه ی سه رخست، جهنگ ته واو

بوو، هه رکئی کوزرا، کوزرا؛ نه وه ی به دیل گیرا، گیرا. پیغه مبه ر له مه ر نه و دیل و

یه خسیرانه پرس و پاوژی به ئیمه کرد؛ چونکه تا نه و کاته هیچ ده قیکی قورئان

له و باره وه دانه به زیبوو. نه بوو به کر وتی؛ "قوربان نه وانه هه موویان کوری هؤزی

خؤمانن، خزم و که سوکارن، من پیم باشه شتیکیان لی وهر بگرین و نازادیان بکه ین؛

نه و پاره یه ی که وهریده گرین، به هیزمان ده کا و، به لکو نه مه خویه نه وانیش دواپی

هیدایه ت وهر بگرن و موسلمان ببن و دواپی ببنه هاوکار و پالپشتی خؤمان!"

پیغه مبه ر پرسه به منیش کرد، من وتم: "نا وه لالا، من نه و بوچونه ی نه بوو به کرم

پی باش نییه، من پیم باشه له ناویان به رین، نه وانه هه موویان کافرن و که سی

ناسایی و هه ژارپش نین؛ گه وره کافرن. من خؤم داوام له پیغه مبه ر کرد که

نزیکترین خزمی خؤم پی بدا بو نه وه ی له ناوی بهم. عه قیلی کوری نه بوو تالیب

که برای علی بوو، پیدا به علی له ناوی بها، بو نه وه ی کافره کان بزائن که دلمان

به نه دازه ی سه ره دهرزه کیش بو ناپینه کؤنه که لپنادا.

پیغه مبهر ته شریفی برده ناو خپوهه ته که ی خوی و، زوری پئی نه چوو ته شریفی هینایه دمه ووه. فهرمووی: "خودای مه زن دلای هندی که س وا نه رم دهکا، له نه رمیش نه رمتره: دلای هندی که سیش وا توند دهکا، له به ردیش توندتره. نه ی نه بوو به کر تو ریک وه کوو نیبراهیم وای، (خودا باسی نیبراهیم دهکا که) دهیغه رموو: ﴿فَن تَبَعْنِي فَإِنَّهُ مِنِّي وَمَنْ عَصَانِي فَإِنَّكَ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾ ابراهیم: ۳۶ واته: "سا هرکه سی شوینی من کهوت، نه وه نه وه که سه له خو مه. هرکه سی کیش لیم یاخی بوو. نه وسا نه تو خه تا به خش و دلوقانی. وهک عیسا وای (خودا باسی عیسا دهکا که دهیغه رموو): ﴿إِنْ تُعَذِّبُهُمْ فَلَهُمْ عَذَابُكَ وَإِنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَإِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ العائده: ۱۱۸ واته: "گهر بته وئی نازاریان بدهی، بهنده ی خو تن. گهر بیشته وئی لیان خوشبی، خوت ده زانی و هر بو خوتی که دهسته لاتت به دهسته و له کارزانی."

عومه ریش ریک وه کوو نوحه (خوا ده فهرمووی): نوح دهیغه رموو: ﴿رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دَيَّارًا﴾ نوح: ۲۶ واته: "خوایه! له م سهر هه رده نه وه که سانه ی تو ناناسن جووقه واریان لی مه هیله." وه کوو موسای (خودا باسی موسا دهکا که) دهیغه رموو: ﴿رَبَّنَا أَطْمِسْ عَلَيَّ أَمْوَالَهُمْ وَاشْدُدْ عَلَيَّ قُلُوبَهُمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ﴾ یونس: ۸۸ واته: "خودای گه وره! مالیان لی ته رت و توونا بکه، دلایان پتر رهق و رهش بکه با هرگیز باوه نه هیئن، هه تا جه زره به ی زور به ژان به چاوی خو یان ده بینن. نیوه (نه ی دیله کان) نیسته هه ژار و ناتاجن یان به کرینه وه رزگارتان ده بی یان به له ناو بردن!"

بو سبه ینی، چوومه خزمه تی پیغه مبهر، ته ماشا ده که م نه وه و نه بوو به کر هه ردوکیان ده گرین. وتم: "ی هی پیغه به ری خوا! نه وه تو و هاوړیکه ت بو ده گرین؟ با بزانه مه سه له چیه؟ نه گهر گرپانی ده وئی، با منیش بگریم. نه گهر نا، با له بهر نه وه گرپانه ی نیوه خو م بگریئم!"

پینغه مبهه فرمووی: "له بهر راو بۆچونی هاو پێکانست ده کریم. نه وان وتیان با نه و دیلانه به پاره نازاد بکه یین، نه م شه و سزای نه وانم هه موو بیینی - نا له و داره نزیکترم بیینی، خوای گه و ره نایه تی بۆ دابه زاندوم و فرموویه تی: ﴿مَا كَانَتْ لِنَبِيِّ أَنْ يَكُونَ لَهُ أُسْرَىٰ حَقًّا يُشْرِكُ فِي الْأَرْضِ﴾ الأنفال: ۶۷، واته: 'بۆ هه یج پینغه مبهه ریک ره وای نییه که دیلی هه بییت، هه تا کاتیگ چاک پایه دار و جیگیر ده بییت له زه ویدا.'
 - که و ابو قسه قسه ی تو ده رچوو و خوای گه و ره پشتی را که ی تو ی گرت؟
 - به لئ وایه.

- نه ی چی وای لئ کردی که به پینچه وانه ی نه بوو به کر را ده ر ببری؟
 - من پینچه وانه ی نه بوو به کر رام ده ر نه ببری، به خوا نه و پیاوینکی قسه راست و پاسال بوو. دوای پینغه مبهه ران که س وه ک نه و نییه. به لام شورا بۆیه هه یه. بۆ نه و دی هه ر که س رای خو ی ده ر ببری، راو بۆچونه کان به به لگه وه هه لسه نگینین.
 دوایی خاوه ن بریار، راکان به سه ر بکاته وه و کامه یانی له هه موویان به باشتر زانی و له فرمانی خوا زیاتر نزیک بوو، نه وه په سه ند بکات و بریاری پیندا. نه و که سه ی را ده ر ده ببری، به بیرو بۆچوون و تیروانینی خو ی شته کان هه لده سه نگینن. نه و که سه یشی بریار به ده سه ته، هه ر وایه. من بۆیه نه و رایه م هه بوو، چونکه ده مزانی خوای گه و ره نه سه ب و حه سه بی سه رده می نه قامی به لاوه هه یچه، خزم و بنه ماله ی مرؤفی موسلمان، بیرو با وه ره که یه تی. من ده ترسام نه و دیلانه، نه و بریاره که به پاره نازاد بکرین، به و جو ره لیک به ده نه وه که گوایه ئیمه هیشتا له نه وان ده ترسین و لاوازین. من ویستم تییا ن بکه یه نم که ئیمه چاونه ترسین، له خوا به ولاوه له هه یج شتیگ ناترسین، ئیمه ته نیا ره چاوی بیرو با وه ر و دهن داری ده که یین. من کوشتنی نه وانه یشم به و جو ره په سه ند کرد که هه ر که سه و خزمی نزیک ی خو ی بیکوژی، جا هه ر که س نه و حه یسابه بۆ خه لک بکا که بۆ خویشی کردوویه تی، نه وه سه ته می له و خه لکه نه کردووه.

- بەلئ قوربان ئەمە دووہم. ئەي سئیم چۆن بوو؟

- بەلئ شتیک ھەيە با بیلیم.

- دە فەرموو قوربان، ھەموو گیانم دەکەم بە گوئ بۇ بیستنی فرمايشە کانت.

- ھارپایی سئیم لە ئایەتی بالاپۆشیدا بوو، یەکەم جار بالاپۆشی واجب نەبوو.

من پیم خۆش بوو کە پئغەمبەر فرمان بە خیزانەکانی خۆی و دوایی بە ئافرەتە

موسلمانەکان بکا بۆ ئەوہی بالاپۆش بن. بە پئغەمبەرم وت: "قوربان! بە

خیزانەکانت بفرموو کە بالاپۆش بن، ئەوان خەلکانئیکی باش و نیوہ باش و

تەنانەت جار جار خراپیش قسەیان لەگەڵدا دەکەن." پۆژیک دام بەلای

خیزانەکانی پئغەمبەردا پیم وتن: "بە خوا! ئەگەر لە گویم بکری، نابێ کەس چاوی

بە ئیوہ بکەوی. ئەگەر ئیوہ بالاپۆش بن، ئەوہ بۆ ئیوہ گەورەییە، وەک چۆن

میردەکەتان لە ھەموو پیاویک گەورەتر و مەزنتەر، ئاوايش ئیوہ لە ژنانی تر گەورە و

مەزنترن!" زەینەبی کچی جەحش وتی: "کۆری خەتتاب! ئەوہ تۆ غیرە لە ئیمە

دەکەي؟! وەحی لە مالەکانی ئیمە دیتە خوارەوہ!"

زۆری پئغەمبەر چوو ئایەتی بالاپۆشی داہەزی. خواي گەورە بالاپۆشی لەسەر

خیزانەکانی پئغەمبەر و ھەموو ئافرەتە موسلمانەکان فەرز کرد.

- کەوابوو ھارپاییبەکی تازە بوو، قوربان چی وای لئ کردی کە لەو بارەوہ قسە

لەگەل پئغەمبەر و، تەنانەت لەتەک خیزانەکانی پئغەمبەریشدا بکەي؟

- کۆری خۆم! پئش ئەوہی بالاپۆشی فەرز بئ، من دەمزانی چەن سوودئیکی

گشتی تبايە: بالاپۆشی پاسەوانی نامووسە، لاہەری فەساد و بەدگومانییە. پیاوان بە

چاوی ئارەزووہوہ لە ژنان دەروانن، ئەوہ سروشتی مرؤفە، بالاپۆشی تۆمەت و دل

پیسکردن نییە لە ئافرەتان و یەخسیر کردنیان نییە، بەلکو پارێزەری شکۆی ئافرەتە.

خەلک سەری مەنجەلە چیشت دەگری بۆ ئەوہی مئشئیکی تئ نەکەوی، ئەي بۆ

ئافرەت خۆی دانەپۆشی بۆ ئەوہی پارێزراو بئ؟ ئەو نموونە زیاتر شتەکە لە دلئ

مرۆفدا دەچەسپىنى، ئەگىنا ئافرەت زۆر لەو مەزنتىرە، بەلام خۇ دەشزانى سەرگرتنى چىشت بۇ پاراستن و مانەو ەيەتى بە جوانى، خۇ بۇ خراپکردن و بەكە مزانىنى چىشتەكە نىيە؟

- بەلى قوربان وايە .

— دواتر، بالاپۆشى ھۆكارى دلپاكىي پىاوان و ئافرەتانی موسلمانە، ئاودە دانکردنەو ەي دلەكانە بە خواپەرەستى، بۆيە خوا لە قورئاندا دەفەر مووی: ﴿ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ﴾ الأحزاب: ۵۳ واتە: ”ئەو بالا پۆشییە چاکتر و پاکترە بۇ ئىو ە ئەوانىش.“ لەو ەش زیاتر، بالاپۆشى پىز و حورمەتە، چ ئاکارىک لەو بەرزترە کە مرۆف شکۆى خۆى پىارىزى؟ بالاپۆشى قەلایە، پىگەگرتنە لە شەیتان. مرۆف ئاواتە خوازى ئەو شتانە نابى کە بۆى پەوا نىيە. بالاپۆشى پارىزدرى شەرم و حەيای ئافرەتە؛ ئەو شەرم و حەيایەى کە سروشتى ئافرەتانه. ژن ەەرچەند پنى خۆشە کە پىاوان خۆشيان بوى، بەلام حەز دەکا تەنیا لە دلئى يەک پىاودا بى. ژن بەو ە پازى نىيە کە ببىتە و پىستگەى حەز و ئارەزووى ەموو پىاویک، تەنیا پنى خۆشە بۇ مېردەکەى بىت. زیاد لەو ەش بالاپۆشى پارىزەرە بۇ پىاوانىش، سروشتى پىاوىش وايە کە بەرابەر شەرەف و نامووسى خۆى غىرەى ەيە. ئەگەر بىنىى وا خەرىکە شەرەف و نامووسى بەر بڤە و خەتەر دەکەوئ، غىرەکەى تەواو ەلدەچنى و زیاد دەکا، تەنانەتە ئەگەر بزانی بۆنى بڤەش دئ، تەواو ەلدەچنى. خۇ ئەگەر ئافرەت پرووت و دانەپۆشراو بن، ئەم دەرگایە ەروا بە کراو ەي دەمىنىت و بە بالاپۆشى نەبى، داناخرى.

- ئەى قوربان ئەگەر وايە، بۆچى ەەر لە سەرەتاو ە خواى گەرە بالاپۆشىى فەرز نەکرد؟

- خواى گەرە بە سۆزە، بەرە بەرە و کەمە کەمە ئاپىنەکەى بە سەر خەلکدا فەرز دەکا. ئەم شەرە ەمووی بە يەکجار و لە کتوپرپکدا فەرز نەبوو ە. تۆ تەماش

بكە، نوپۇز، پۇژوو، حج و زەكات ھەمووى بە جارى لەسەر خەلك فەرز نەبوو. ئىمە سىانزە سال مۇسلمان بووين ئەمجا پۇژوو فەرز كرا. خواي گەورە لەبەر ئەوئى ئەوئەندە بەسۇز و مېھرەبانە، ئەو خواپەرەستىيانەي كە خۇي پىي پازىيە و لە مۇسلمانى دەئى، ھەموويانى بە جارى فەرز نەكردوو. ئەو خواپەرەستىيانەي كە درەنگ فەرز كران، لەبەر ئەوئى نىيە كە بەلای خواوہ گرنگ نىن. ھەموو شتىك بە دەست خوايە، ئايين ئايىنى خوايە، خەلك ھەموو بەندەي خواي گەورەن، ھەرشتىكى بوئى، لە ھەركاتىكدا خۇي بىھوئى، لەسەر بەندەكانى فەرز دەكا!

- باشە قوربان! ئەمە ھاوپرايى چوارەم، ھىي تىرش ھەيە، قوربان؟

- بەلى ھەيە.

- دەي قوربان بۆم بلى! بە خوا قسەكانت ئەوئەندە خۇش و لەبارن، مۇؤف لىيان بىزار نابى. تا زياتر بلىي، زياتر تامەزىرۇ دەبم. كەم كەس ھەن كە مۇؤف ھەز بكا قسەكانيان درىژە پىبەدەن و مۇؤف لىي بىزار نەبى؛ بە خوا تۆ يەكىكى لەو كەمانە.

- ھاوپرايى پىنجەم لە بارەي خىزانەكانى پىغەمبەرەوہ بوو.

- چى بوو گەورەم؟

- خىزانەكانى پىغەمبەر غىرەيان ھەبوو، دەيانگوت: "بۆ ژنى خەلكى ئاسايى دەولەمەندن و زىر و زىوى زۆر و مالى خۇشيان ھەيە و، ئىمە ژنى پىغەمبەرى خواين، كە چى لەوپەرى ھەژارېدا دەژىين؟ ناھەقىشيان نەبوو، ئەوان ژنى پىغەمبەرى خوا بوون، غىرەي پىاو لە ژن و، ژن لە پىاو خۇشە، وەك خويى چىشت واىە، كەم بى چارەي دى و چىشتەكە خراب نابى، بەلام ئەگەر زۆر بوو، چىشتەكە كەلكى نامىنى و ھەمووى خەسار دەبى. خىزانەكانى پىغەمبەر داواي ژيانى باشتىر و سامانى زۆرتريان دەكرد، پىغەمبەرىش بەپىزتىرىن و دلاوا تىرىن مۇؤف بوو، سەخىتىرىن كەس بوو، بەلام خۇت دەزانى ئەم چەپگەردى گەردونە ھەرچارە و بە بارىكدا دەسوورئى و تا سەر بۆ كەس لەبار نىيە، ھەر وا بووہ و ھەر وايش دەبى؛

تاوئى گەردوون روو دەكاته مرواف و دوای مرواف دەكەوئى و، تاوئىكيش پشتى تى دەكا و بە هيچ كەس ناگيرئى. ئەوان ھەموويان بە جارئى پروويان كرده پيغەمبەر و داواي ژيان و خانوو و مالى باشتريان لئى كرد. ئەويش سوئندى خوارد مانگىك توخنى كەسيان نەكەوئى. لەناو خەلكدا دەنگۆي ئەو بەلاو بووبەو ھە پيغەمبەر ژنەكانى خۆي تەلاق داوھ.

- دەي قوربان تەلاقى دان؟

- نەخىر كورم، پەلە مەكە وا خەرىكم پرووداوەكەت بۆ دەگيرمەوھ.

- باشە قوربان بەسەر چاو.

- ھەوآل گەيشت بە من كە پيغەمبەر ﷺ لە خيژانەكانى توورەيە و لئيان جيا بووھتەوھ. روئىشم بۆلاي خيژانەكانى پيغەمبەر ﷺ، ھەموويان پيگەوھ بوون. پيتم وتن: "ئەگەر پيغەمبەر ﷺ ئىوھى تەلاق دا، ھيوادارم ژنى لە ئىوھ باشتري بئىنى!" ئەو قسەم كرد و بەجىم ھيشتن، بەلام زۆر پەشيۆ و دلگران بووم، چونكە پيغەمبەر دلگران بووبوو، بۆيە روئىشم بۆلاي ئايشە، پيتم وت: "كچى ئەبوو بەكرا! ئەوھ تۆ وات لئى ھاتووھ دلى پيغەمبەرى خوا برەنجيئى؟!"

ئەويش وتى: "ئەوھ تۆ ھەقت بەسەر منەوھ چيئە، كورى خەتتاب؟ ئەي بۆ نارۆي تەمبى كچەكەي خۆت بەكەي؟!"

- روئىشم بۆلاي ھەفصەي كچم، وتم: "ھەفصە! ئەوھ تۆ وات لئى ھاتوھ دلى پيغەمبەرى خوا برەنجيئى؟!"

ھەفصە دەستى كرد بە گريانىك ھەر مەپرسە...

وتم: "پيغەمبەرى خوا لە كوئىيە؟"

وتى: "ئا لەوئىيە و نايت بۆلاي ھيچكام لە ئىمە."

روئىشم و ھەفصەم بەجى ھيشت، ويستم ھرۆم و كەمىك دلنەوايسى پيغەمبەر بەدەمەوھ، چاوم بە رېھاحى خزمەتكارى پيغەمبەر كەوت، لە بەردەرگا وەستاوو.

پټم وت: ”ريباح! پرؤ داوا له پټغمبهر بکه با ببينم.“

ريباح ته ماشايه کي ژوره کي پټغمبهری کرد و، پاشان ته ماشايه کي منی کرد و هيچی نه گوت.

بؤ جاری دووهم وتم: ”ريباح! پرؤ داوا له پټغمبهر بکه با ببينم.“

ريباح ته ماشايه کي ژوره کي پټغمبهری کرد و، پاشان ته ماشايه کي منی کرد و هيچی نه گوت، ټيتر زانيم پټغمبهر نايه وي بمبيني. بؤ جاری سييم به دنگي بهرز به ريباحم وت: ”پرؤ داوا بکه با پټغمبهر ببينم، من وا ده زانم پټغمبهر وا ده زانئ له بهر حه فسه هاتووم. به خوا نه گهر پټغمبهر فرمان بکا و بلئ حه فسه بکوژه ده يکوژم!“

ريباح به هيما پټی وتم وهره ژوره وه. ټيتر زانيم پټغمبهر پازی بووه بچمه خزمه تي. رږيستمه خزمه ت پټغمبهر، له سهر حه سيریک پراکشابوو، جيی شووله کاني حه سيره که به له شی پټغمبهره وه ديار بوو، ده ستم کرد به گريان!

پټغمبهر فرمووی: ”کورپی خه تتاب بؤ ده گرييت؟“

وتم: ”قوربان! پټغمبهری خوا! چؤن نه گريم، جيی شوولی حه سيره که به سهر له شته وه که وتوو و دياره، نه وه يش له ژيانی قهيسهر و کيسرا له چ ناز و نيعه متيکدان؟!“

فرمووی: ”کورپی خه تتاب! پازی نابي نه وان دونيايان هه بيی و، ټييمه قيامه ت؟!“

وتم: ”به ره وه لالا.“

ټيتر نه وه نده قسم بؤ کرد تا خهم و خه فته به ناوچاوانيبه وه ديار نه ما و، ده ستي کرد به زهرده خه نه. به خوا کاتي زهرده ده که وته سهر ليوانی، جوانترين کس بوو!

دوایی لیم پرسى: "قوربان! من له مزگهوت بیستوومه که خیزانه کانت تلاق داوه، نهوه راسته؟"

فهرمووی: "نه خیر، تهنیا یهک مانگ ناچم به لای هیچیاندا."
 وتم: "قوربان! نيزن دهدهی به خه لک بلیم که تلاق ت نه داون؟"
 فهرمووی: "که یفی خو ته."

هه لسام، پیغه مبهرم به جیهیشت و هاوارم کرد: "هو خه لکینه! پیغه مبهرم
 خیزانه کانی تلاق نه داوه." دوایی خوای گه وره نایه تی ﴿عَسَى رَبُّهُٓ اِنْ طَلَّقَنَّ اَنْ
 يُّبَدِلَهُٗ اَزْوَاجًا خَيْرًا مِّنْكَ﴾ التحريم: ه ه ی نارده خواره وه. واته: "نه گهر پیغه مبهرم
 برپاری تلاق دانتان بدات، نهوا دلنیابن خوا له جیاتی نیوه، ژنانی باشتی پی
 ده به خشیت."

- قوربان خو تو پیشتتر نه وهت فهرموو!
- دهی به لئی، خوای گه وره قسه که ی منی په سه ند کرد.
- به لام قوربان! من شتیکم زور پی سهیره!
- چی؟

- باشه خیزانه کانی پیغه مبهرم له هه موو ژنانی دونیا باشتی بوون، دایکی
 موسلمانان بوون، نیماندار و له خواترس بوون، چون کاریکی له و جوړه یان کرد؟
 - کوپم! ژن ژنه! پیاویش پیاوه، هرچه ند پله ی نیمانیشیان به رهو سه
 هه لکشی، هر ژن و پیاون، نیمان سروشتی مرؤف پاک و خاوین ده کاته وه. خو
 له ناوی نابا، هه موو مرؤفیک پی خو شه له ژبانیکی خوشدا بری.

- به لام پیغه مبهرم پیغه مبهری خوا هوو!
- به لئی زور راسته پیغه مبهرم پیغه مبهری خوا هوو. به خوا نهو پرژه که وتم:
- "نه گهر به فهرمووی حه فسه بکوژه دهیکوژم، درؤم نه کرد، به راستم هوو. به لام ده بی
 له سوچیکی تره وه له بابته که پروانین.

- چۆن قوربان؟

- پێغه مەبەر سەر مەشق و پێشە وای ئیپمە یە، ئەو هی که بە سەر ئەودا هات، وانە یە که بۆ هەموومان، بۆ ژن و پیاو، خوا ویستی ئەو هەمان بۆ دەر بخا که ژن هەمیشە چاوی لە ژیا نی خۆش و زێر و سامانە. خۆ ئەگەر تاقە که سێک لەو جۆرە ژنانە دوور بایە، ئەو پێغه مەبەری خوا دەبوو. ئەو کات هەموو پیاویک تێدەگا که ژنە کهی ئەویش هەر داواکاریەکی گرانى هەبێ، بە لایەو هە سەیر نەبێ، نە خیزانی ئەو دەگا بە خیزانەکانی پێغه مەبەردا، نە خۆیشی دەگا بە پێغه مەبەردا. خۆ ئەگەر ژنە هەلبژاردەکان ئاوا بن، ئەو هە سەیر نییە ژنانی تریش وا بن. خۆای گەورە ژنانیشی تێگە یاند که نابێ ئافرەت خۆی تەسلیمی غیرە ی خۆی بکا. ئەگەر وابێ وەک ئەسپێکی چەمووشی^١ لێ دیت که کەس نەتوانی پرایبێنی و، تێدەگا غیرە پیاوی وای ئازارداو هە که پڕ بە زەوی و ئاسمانەکان لە پیاو هە کهی ئەو باشتر بوو، ئیتر چۆن پیاو هە کهی ئەم ئازار نادا؟! خۆای گەورە ویستی ئەو هیشمان پی بلی که هەموو مالیک تەبایی و ناتەبایی تی دەکوێ. هەر لە سەرەتای دروست بوونی مرۆقەو و بوو و هەر وایش دەبێ؛ ئەمە ژیا نی هاوسەرێتیە، خۆشی تیا یە، ترشی تیا یە، ئەمەیش ئەگەر لە تام دەرنەچی زۆر ئاساییە.

- بە لێ قوربان پێک وایە، دەبێ لە سوچیکی ترەو هە لە مەسە لە که بروانین! ئە ی

قوربان ئیستە پیم بلی، زیاد لە مانە هیچ هاو پرایبێه کی تر هە یە؟

- بە لێ! دیسان هە یە.

- دە ی قوربان بێفەر موو، گیان و دلم لە لاتە.

- باشە! گوێ بگرە، من لە سەرەو هی شاری مەدینە پارچە زەوی یە کم هە بوو،

دەرۆشتم سەرم لێ دەدا، لە سەرە پێگە که مەدا یانە و قوتابخانە ی جوولە که هە بوو، جار جار دادە نیشتم و گویم لێ دەگرتن.

^١ چەمووش: پەو هە ک، سل، لە قە هاوێژ.

رۇژيكيان پييان وتم: ”عومەر! ئيمە تۆمان خۇش دەوى و هيومان پيۋە ببىتە جوولەكە.“

منيش وتم: ”بە خوا! من لەبەر خۇشەويسى لاي ئيوە دانانيشم، ھەر پرسيارىكىستان لى بكم، لەبەر ئەوۋە نيبە كە شەك و گومانم لە ئايىنەكەي خۆم ھەبى، من بۆيە گوى لە ئيوە دەگرم، بۇ ئەوۋە باشتر پيغەمبەر ﷺ بناسم و بزنام لە كتيبە ئاسمانيبەكەي ئيوەدا چۆن باسكراوہ؟!“

دوايى پرسيارىكم لە بارەي جوبرەئيلەوۋە لى كردن.

وتيان: ”ئەوۋە دوژمنى ئيمەيە، نەيىنيەكانى ئيمە بە موخەممەد دەلى و، ھەرچى سزا و مالكاوليشە ھەمووى بە دەستى ئەوہ!“

دوايى لە بارەي ميكائيلەوۋە پرسيارم لەوان كرد.

وتيان: ”ئەو ھەرزانى و گوشادى و تەرەسالى و ئاوەدانى لەگەل خوى دىنى.“

منيش وتم: ”ئەي جوبرىل و ميكائيل پلەوپايەيان لاي خوا چەندە؟“

وتيان: ”نزيكترين پلەوپايەيان ھەيە. جوبرىل لاي راستى خوايە، ميكائيليش لاي

چەپى! ميكائيل دوژمنى جوبرەئيلە.“

منيش وتم: ”دەي ئەگەر وابى كە ئيوە دەيلين، ئەوان دوژمنى يەك بن، ئيوە لە كەر نەفامتر و كافرترن! ھەركەس دوژمنى يەكيكيان بى، دوژمنى ئەويتريشيانە، ھەركەسش دوژمنى ئەوان بى دوژمنى خوايە.“

دوايى وتم: ”سوڤند بە خوا! ھەركەس دوژمنى خوا و فرىشتەكانى خوا و پيغەمبەرانى خوا و جوبرەئيل و ميكائيل بى، ئەوۋە خوا دوژمنى كافر و بىباوہرانه.“

دوايى گەرەمەوۋە خزمەت پيغەمبەر و، پيى وتم: ”ئەي عومەر! خوا ھاوړاي توۋيە

و ئەم ئايەتەي بۇ ناردومەتە خوارەوۋە: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ

وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ﴾ البقرة: ۹۸ . واتە: ھەركەسيك دوژمنى

خوا و فرىشتەكانى خوا و پيغەمبەرانى و جوبرەئيل و ميكائيل بىت (ئەوۋە بى

پروايە،) جا بىگومان خوايش دوژمنى بى پروايانە.“

دوای ئەو، پۇژ لە دوای پۇژ زیاتر لە سەر ئایینە کەم مەکوڕ و سوورتر دەبووم.
 - پاک و بێگەردی بۆ خوا! ئەی قوربان! تۆیش وەک من لەو نەفامانە تێدەگەیی؟
 ئەگەر ئەوان دوزمینی جوهرەئیل بن، لەبەر ئەوەی کە سزای بە دەستە و تۆلە لە
 خەلک دەکاتەو، کەواتە دوزمینی خودایشن، خۆ جوهرەئیل هیچ بێفرمانییەکی خوا
 ناکات، هەموو فرمانەکانی لە خواوە بۆ دیت!

— ئەرەوێ لالا. بە خوا! ئەوان لەو پەری نەفامیدان. پاشان کێ و تویەتی کە
 جوهرەئیل تەنیا کاولکاری و تۆلەسەندنەوێ بە دەستە؟! جوهرەئیل فریشتە یەکی
 مەزنە و سەرکردە ی هەموو فریشتەکانە. کاری یەکەمی ئەو ئەوێ کە سرووش بۆ
 پێغەمبەرەکان دەبا، ئەو بە فرمانی خوا دەپوا بۆلای پێغەمبەرەکان، پەیام و کتیب و
 شەری خوایان بۆ دەبا. پەیام و شەری خوا بەرچاوپۆشنی و هیدایەتە بۆ خەلک،
 بەو پەیام و هیدایەتە خوای گەورە ئەو خەلکە لە چالی تاریکی دەهینیتە دەرەو و
 دەیانخاتە سەر راستە پێگە و پۆشنایی، لە گومراوییەو بۆ هیدایەت، هەرچی سزا و
 تۆلەیش هەبێ، ئەو بە فرمانی خوا بوو. هەم جوهرەئیل و هەم فریشتەکانی تریش
 فرمانبەری خوای مەزنن و گوێپرایەلی ئەون، بە هیچ جوړیک سەرپێچیی
 فرمانەکانی ناکەن، هەرچیەکیان پێ بفەرمووی، یەکسەر جێبەجێی دەکەن. فرمان
 دەکا بە جوهرەئیل کە سرووش و نیگا بۆ پێغەمبەرەکان بیا، ئەویش دەبیا، فرمانی
 پێدەکا کە سزا ببارینی؛ ئەویش دەبیارینی، بە هیچ جوړی بە قەد سەرەمویەک و
 لەوێش کەمتر لە سرووش و نیگا یان لە سزادان زیاد و کەم ناکا. ئەو کاتە ی کە
 خوای گەورە فرمانی پێکرد سزای ئەو گوندانە بندا کە بەرەبەر پێغەمبەر لوط
 وەستابوونەو، هەموویانی سزا دا؛ حەوت گوند بوون، بە بالێکی هەموویانی هەلگرت
 و ئەوێندە بەرزی کردنەو خەریک بوو لە ئاسمانی یەکەم بدەن. تەنانەت
 فریشتەکانی ئاسمانی یەکەم گوێیان لە وەرە ی سەگەکانی ئەو حەوت گوندە بوو،
 دوایی لەوێو وەرێگەراندن و بەرەو زەویی بەریدانەو، ئەمە هەمووی بە فرمانی خوا

بوو. میکاییل کاربه دهستی باران بارینه، نهو به فرمانی خوا باران دهبارینی، بارانیش زور جار خیر و خوشیی پیویه و کهم جار بکیش سزایه. یهک تک باران له هرکوئی بدا، نهوه به فرمانی خوییه. هرکوئی تووشی کهمبارانی و وشکه سالی بیی، نهوهیش به فرمانی خوییه. هر فریشتهیهک فرمانیکی تایبهتی ههیه: فریشتهی گیان کیشان فرمانبهری گیان کیشانه، نهوه کاری نهوه و خوا بوی دیاری کردووه؛ فریشتهیهک فرمانبهری ناگره، نهوه کاری نهوه و خوا بوی دیاری کردووه؛ پیزوان کاربه دهستی بههشته، نهوه کاری نهوه و خوا بوی دیاری کردووه. نهو فریشتانه هه موویان به پیزن، هه موویان فرمانبهری خوی گه وره، به فرمانی خوا کار دهکن، مالیک به فرمانی خوا سزای جهه نه میهکان دها، پیزوان به فرمانی خوا پاداشی بهه شتیهکان دها ته وه، عیزرائیل به فرمانی خوا گیانی خه لک ده کیشی. به لام جوله که به رابه ر خوی گه وره بی پیزن، بیروبو چوونیان بوگه نه. بیته ده بی و بی پیزی له وه زیاتر چیییه که پییان وایه: فریشتهیهک به بی فرمانی خوا هر له خوییه وه شتیک ده کا؟!!

- په حمه تی خوات لی بی، گه وره! قسه کانت مروّف دلخوش دهکن، وته کانت مروّف تیده گه یه نن، نهی قوربان هیچ هاوړایییه کی تر هه یه بوم باس بکه ی؟
- به لی! دیسان هه یه .

- دهی فهرموو! نهی نهو که سهی کهس له قسه ت تیر نابی و کهس له وته ت بیزار نابی .

- نه م جارهیان له باره ی شه رابه . جاریک من و مه عازی کوړی جه به ل رپوشتینه خزمه ت پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و وتمان: "قوربان! له باره ی شه رابه وه فه توایه کمان بو بده . شه راب عقل و بیر و هوش له ناو دها و سهروه ت و سامان کهم ده کاته وه ."

نیتر خوی گه وره نایه تی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ﴾ البقرة: ۲۱۹ ناره خواره وه . واته: "پرسیارت لی دهکن

درباره‌ی عه‌ره‌ق و قومار، پېيان بلې؛ له و دووانه‌دا تاوان و گوناھيکي گه‌وره هه‌يه، هر چنده چنده سوود يکيشان تېدايه بو خه لکانېک.

من دلّم به‌وه تيراو نه‌بوو که خواي گه‌وره ته‌نها به خراپه ناوي بېا و حه‌رامي نه‌کا.

وتم: "خوايه له باره‌ي شه‌رابه‌وه نايه‌تېکمان بو بنېره که به ته‌واوي پروونکه‌ره‌وه بې."

زوري پېنه‌چوو خواي گه‌وره نايه‌تي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ وَأَنْتُمْ سُكَرَىٰ﴾ النساء: ۴۳ ناره خواره‌وه. واته: "نه‌ي نه‌وانه‌ي باوه‌رتان هېناوه! له کاتيکدا نيوه سه‌رخوشن، نزېکي نوپژ مه‌که‌ون، هه‌تا ناسه‌واري سه‌رخوشي نامېنيت و ده‌زانن چي ده‌لېن (له نوپژه‌که‌دا)."

ديسان دلّم به‌وه‌ش تيري نه‌خواره‌وه و وتم: "خوايه له باره‌ي شه‌رابه‌وه نايه‌تېکمان بو بنېره که به ته‌واوي پروونکه‌ره‌وه بې."

زوري پېنه‌چوو خواي گه‌وره نايه‌تي ﴿إِنَّمَا يُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقَعَ بَيْنَكُمْ الْعَدَاةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوْنَ﴾ المائدة: ۹۱ ناره خواره‌وه. واته: "بېگومان شه‌يتان هر شه‌وه‌ي شه‌وي که به هوي ناره‌ق و قوماره‌وه دوژمنايه‌تي و کينه و رق بخاته ناوتانه‌وه و، به‌رگريتان بکات له ياد و باسي خوا و له نوپژکردن. ده‌ي نايه‌ نيوه واز ده‌هېنن (له و خراپانه)."

نېتر منيش زور سپاسي خوام کرد بو ناردني نه‌و نايه‌ته.

- باشه قوربان بوچي خوا هر يه‌که‌م جار شه‌رابي حه‌رام نه‌کرد؟

- نه‌گه‌ر خواي گه‌وره کتوپر حه‌رامي بکرديه، شه‌وه وهک سزايه‌ک بوو بو شه‌وه

خه‌لکه. خوا خوي باشر به‌نده‌کاني خوي ده‌ناسي؛ خوا به‌سوژه، به‌ره به‌ره و که‌م

که‌م حه‌رامي کرد. کاتي که ناييني نېسلام هات، هه‌موو خه‌لک نالووده‌ي باده و

شه‌راب بوو بوون، به‌ياني و نيواره ده‌يانخواره‌وه، له کارزاني خواي گه‌وره وا بوو

کە سەرەتایەکی بۆ دابنیت و، خالی دەسپێک دیاری بکات و چارەسەری کارەکە
بکا!

- چۆن قوربان؟

- چارەسەر دەبێ یەكەم جار لە پرووی نەفسیەو دەست پێ بکا. یەكەم جار
خوای گەورە بادهی حەرام نەکرد، لە سەرەتای دەرکەوتنی ئیسلامدا، خوای گەورە
باسی بادهی نەکردە بنیشتە خۆشە ی دەمی خەلک. خوای گەورە یەكەم جار ویستی
بیروباوەری خەلک چارەسەر بکا، بانگیان بکا بۆ یەکتاپەرەستی. دوا ی ئەو ی کە
خۆشەویسی خوا دەبیتە گەورەترین شت بەلای باوەردارانەو، ئەو کاتە شەراب
هەر هیچ نییە و مەسەلە یەكە کە شایانی باسکردن نەبێ. خوای گەورە کەمە کەمە
شەكە ی حەرام کرد و، خەلکیش هەموو بە دەم فرمانە کە ی خواو هاتن. خەلک نە ک
هەر وازیان لە خواردنەو ی شەراب هینا، بەلکو بوو بە شتیکی قیزهون، رقیان لە
شەرابخۆر و مەیفروۆش و مەیدروستکردن و مەیدروستکەر و هەر شتیکی شەراب
پە یوهندی بە شەرابەو، دابنیت، دەهات!

- کەوابوو وردە وردە و کەمە کەمە بۆ کاریک رۆشتن، ئەو سوننەتیکی خوا ییە؟
- بەلێ وایە، ئەم سوننەتە دەبێ لە بەرپۆوە بردنی کاروباری خەلک و سیاسەت و
بەکارخستنی بەرپارەکانی شەرع و یاسا و رپسای ژياندا رەچاو بکری. دەبێ بزانی
کە ئەمانە بە سەرە قەلەمیك چارەسەر نابن، یان بە فرمانیکی سەرۆکایەتی و
پادشایی چارەسەر نابن، ئەمانە کەم کەم و لەسەرەخۆ چارەسەر دەبن. یانی دەبێ
نەخشە رپژییان بۆ بکری و بیروپرای بۆ بخریتە کار و، تیکۆشان و هەولدانیان بۆ
بکریت. ئەگەر بەمانەو ی دەستی خەلک بگرن و بەرەو خویان بەرین، دەبێ یەكەم
جار فیری یەکتاپەرەستییان بکەین، بیروباوەرپیان چارەسەر بکەین. ئەگەر ئیمان لە
دلایاندا جیگر بوو، ئەو کات قوناغی دوو دەیتە پێشەو، ئەو هیش بریتیه لەو ی کە
گیان و نەفسی خۆیان بەو راپینن کە بەرپارە شەرعیەکان وەر بگرن و لێیان بیزار

نەبىن. پلە پلە دەست پىندەكەين، لە سەرەتادا بە كەمىش پازى دەبىن. كەم كەم كامل و تەواويان دەكەين. ھەرچى كون و قوزىنى ئايىن ھەيە ھەر ھەمووى فىر دەكەين. نابى خۇمان چىمان پىي خۇشە، ئەوھى پىي بلىين و ئەوانى تر پەچاۋ نەكەين. ئىسلام يەكپارچەيە و لەت لەت نابى، بەلام ئەمە قۇناغەندى و نەخشەسازى و پلەبەندىە!

- قەسەيەكى زۇر جوانە قوربان! بەلام پىم بلىي بۇ تۆ لە سەرەتاۋە لەگەل ئەۋەدا بووى شەراب ھەرام بىكى؟

- ئەى چۆن لەگەل ھەرامبوونىدا نەبىم؟! ھەرچۆن بىي، من ھەر پىم وا بوو كە خوا شەراب ھەرام دەكا، لە بەر ئەو ھۆكارەى كە دوايى پىي ھەرام كرد.

- ئەو ھۆكارە چى بوو؟

- يەكەم: بادە كەمئاۋەزى و بىئەقلى پىئوھىە. عەقل يەكەم ھۆكارى ئەوھىە كە خۋاى گەورە داواكارىيى لە مرۇققەكان ھەيە. ئەۋەتا داۋا لە ئازەل و گياندارانى تر ناك، چونكە عەقل و ئاۋەزىان نىيە. ھەركەسىش بە قەزا و قەدەرى خوا عەقلى لەسەر خۇى نەبىي، بۇ نموونە شىت بىي، ئەۋە خۋاى گەورە ھىچ داۋايەكى لى نەكردوۋە، كەۋابى شىت ھەرشىتىك بكا، ئازادە و ھىچ تاۋانىكى بۇ نانۋوسرى. شىت يەك خۋاپەرستى لەسەر واجب نەكراۋە، چونكە ھۆكارى ئەمانە ھەمووى ئاۋەزە. كەۋابوۋ مرۇقق بە ھۇى ئاۋەزەۋە لە ئازەلانى تر جىاۋازە و لەۋان بەرپىزترە. دەى باددنىۋشى ھەۋلدانىكە بۇ ئەۋەى مرۇقق خۇى بە دەستى خۇى ئەۋ شتە لە دەست بدا كە بوۋەتە مايەى پىز و كەرامەتى، خۇى لە قالبى مرۇققبوون دەباتە دەر!

- قوربان! ئەمە ماناى وانىيە كە مرۇقق ئا لەۋ چەند ساتەى كە سەرخۇشە، ھىچى لەسەر واجب نەبىي؟

- نەخىر ھەرگىزا! كى واى وتوہ؟

- ئەى قوربان تۆ نەتفەرموو: "هەركى عەقلى نەبى، هېچى لەسەر واجب نىيە و، خوا تەكلىفى لى ناكا؟"

- بەلى ئەمە دروستە، بەلام من مەبەستم لەو كەسانە كە عەقل و ئاوەزىان نىيە، ئەوانە يە كە نىيانە نەك ئەوانەى كە خۆيان بە دەستى خۆيان، خۆيان بى ئاوەز دەكەن و ئاوەز لە خۆيان دەتۆرىنن؛ ئەوانە رېك وەك مرۆقى بە ئاوەز لىپرسىنە وەديان لى دەكرى. ئەگەر لە كاتى سەرخۆشيدا كاريكى خراب ئەنجام بدەن، بەرپرسن لەو كارە. بۆ نمونە ئەگەر سەرخۆشېك كەسېكى كوشت، دەبى لەباتى ئەو كەسەدا بكوژرېتەو. ئەگەر بە سەرخۆشى دزىي كرد، دەبى دەستى بېرنەو، دواييش دەبى سزاي سەرخۆشېيەكان بچيژن.

- تىگەشتم قوربان! ئەى باشە هېچ ھۆكاريتر ھەيە بۆ حەرامبوونى شەراب؟
- ئەو تاكە ھۆكارە بەسە بۆ حەرام بوونى، بەلام ھۆكاري تريس ھەيە. بادەنۆشى جگە لەوەى كە مرۆف بىئاوەز دەكا، سامانىش لە ناو دەبا و بە فيرۆى دەدا. شەرعيش بۆيە ھاتوو، بۆ پارىزگارىي لە گيان و مال و دارايى و چەند مەبەستىكى تر، بادە نۆشى گيان و مال لە ناو دەبا.

- ئەى ئەگەر پياو دەولەمەن بى، ئەوكات چى؟ ئەو ھۆكارە ھەر دەمىنى؟
- بەلى! مەبەست لە مال بە فيرۆدان ئەو نىيە كە مرۆف بکەوئتە سەر ساجى عەلى، بەلكو مەبەست لە فيرۆدانى مال ئەو ھەيە كە بە جورېك خەرج بكرى كە شياو نەبى. لەو خرابتر چىيە كە مرۆف مال و سامانى خۆى لە رېگەى حەرامدا دابنى؟ زياد لەو ھەش ئايا دەولەمەنى دەبىتە ھۆى ئەو كە ئەو كەسەى بادە دەنۆشى، عەقلى لەسەر خۆى بىمىنى و سەرخۆش نەبى؟! ئەمە ھۆكاري يەكەم بوو.

- ئەى ئەگەر مرۆف ئەو ھەندە پخواتەو كە سەرخۆشى نەكا، چى؟

- ھەرشتى زۆرەكەى مرۆقى سەرخۆش كرد، كەمەكەيشى حەرامە. حەرامبوونى بادە تەنھا بە لە دەسدانى ئاوەزەو نەبەسراو تەو، بەلكو ئەو يەكېكە لە ھۆكارەكان. خۆ ئەگەر ئەو ھۆكارەمان. نەھېشت كە ئىمە پىمان وايە لەبەر ئەو حەرام كراو،

ديسان حەرام ھەر حەرامە، ئەم بېپارە بېپارىكى شەرىئە و بېپارى خوايە، خوا خۇي نەبى، كەس ناتوانى بېپارى حەلالبوونى بادە بدا. خۇ شەرىئەش تازە ئىتر دانابەزى، چونكە پېغەمبەرايەتى كۆتايىپى ھات.

- ئەي قوربان! ھۆكارى تر ھەيە بۇ حەرامبوونى شەراب؟

- ئەيچۇن! ئەگەر ھۆكارت بۇ باس بىكەم، ئەمپۇ لى نابمەو، بەلام يەك ھۆكارىترت بۇ باس دەكەم: ئەو ھەيش پاراستنى شكۆ و كەرامەتى مال و خىزانە. پىاو چاودىر و لىپرسراوى مالە. ژنىش لە مالى خۇيدا لىپرسراو و چاودىرە. ئەمە بەرپىسىيەكە لە ئەستۆي ژن و پىاودايە. خۇسەرخۇشكردن پاكردنە لە بەرپىسارىتى. ئەو پىاوەي كە خوا داواي لىكردوو نازى ژنەكەي ھەلگىرى و لەگەل مندالەكانىدا بەسۆز بى و گوپرايەلى داىك و باوكى بى، ئەمە چۇن لە كاتى سەرخۇشىدا ئەمانەي پى دەكرى؟ نەك ئەو ناكرى، بەلكو سەرخۇش زۇر جار دزى ئەمانە دەكا و، تەنانەت خوینىرپىژى و تاوانى گەورە گەورە دەكا.

- ھىچى تر ھەيە قوربان؟

- مەبەستت لە شەرابە؟

- نە قوربان! مەبەستم ھاوپرايىي خودايە لە تەك تۇدا.

- بەلى، ديسان ھەيە.

- دەي قوربان بۇم باس بىكە.

- ھاوپرايىي ئەم جارە لە بارەي دوورپووھەكانە.

- چۇن؟

- داواي ئەو ھەي عەبدوللاي كوپرى سەلوول سەرگەورەي دوورپووھەكان مرد، عەبدوللاي كوپرى ھات بۇلاي پېغەمبەر - عەبدوللاي كوپرى عەبدوللاي كوپرى سەلوول مۇسلمان بوو، مۇسلماننىكى باشىش بوو، - داواي لە پېغەمبەر ﷺ كرد كە كراسەكەي بەرى خۇي بدا بەو بۇ ئەو ھەي بىكا بە كفن بۇ باوكى. پېغەمبەرىش پىيدا. داوايى داواي لە پېغەمبەر ﷺ كرد نوپىژى مردوو لەسەر باوكى بكا. پېغەمبەر ﷺ ھەستا

بروا نویژی له سه ر بکا، منیش هه ستام و چاکی پیغه مبه رم گرت، وتم: "قوربان! نویژ له سه ر کئ ده که ی؟ ئه ی خوا نه یغه رموو نه نویژی له سه ر مه که؟"

فه رموی: "نه خیر، نه یغه رموو مه یکه، سه رپشکی کردم. خوا فه رموو یه تی:

﴿أَسْتَغْفِرُ لَهُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ إِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِينَ مَرَّةً فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾ التوبة:

۸۰ یانی: 'ئه ی پیغه مبه ر! داوای لیخۆش بوون بو ئه و دوورپووانه بکه یت یان

داوای لیخۆش بوونیان بو نه که یت، وه ک یه که. ته نانه ت ئه گه ر هه فتا جاریش

داوای لیخۆشبوونیان بو بکه یت، ئه وه خوا هه رگیز لییان خۆش نابیت.

من له هه فتار جار زیاتر داوای لیخۆشبوونی بو ده که م.

منیش وتم: "چۆن نویژی له سه ر ده که ی؟ ئه ها فلان رۆژ ئاوای وت و ئاوای

وت، دانه دانه قسه کانی ئه وم بیر پیغه مبه ر ص ده هینا یه وه.

فه رموی: "عومه ر! وازیینه."

دوایی پیغه مبه ر ته شریفی برد و نویژی له سه ر عه بدوللا کرد، زۆری پینه چوو

خوای گه وه ئایه تی ﴿وَلَا تُصَلِّ عَلَى أَحَدٍ مِّنْهُمْ مَّتَّ أَبَدًا وَلَا نَقْمًا عَلَى قَبْرِهِ إِنَّهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ

وَرَسُولِهِ وَمَاتُوا وَهُمْ فَاسِقُونَ﴾ التوبة: ۸۴ دابه زانده خواره وه. یانی: "ئه ی

پیغه مبه ر! هه ر کام له و دوورپووانه مردن، هه رگیز نویژیان له سه ر مه که، له گه ل

جه نازه که یدا مه رۆ و له سه ر گۆره که ی رامه وه سته، بیگومان ئه وانه کافرن به خودا و

به پیغه مبه ری خودا، به بی باوه ری و به فاسقی ده مرن، چونکه ده رگای

ئیمانیه نیانیان له خۆیان داخستوه."

- که وایی ئه م ده قه بوو که نویژکردن له سه ر دوورپوو ه کانی حه رام کرد؟

- به لی.

- ئه ی تۆ چۆن به پیغه مبه رت وت: "قوربان نویژ له سه ر کئ ده که ی؟ ئه ی خوا

نه یغه رموه نویژی له سه ر مه که؟"

– ئەۋە من راوبۇچونىك بوو كه له ئايەتى ﴿أَسْتَغْفِرُكُمْ أَوْ لَا تَسْتَغْفِرُكُمْ﴾
 ئاۋا تىگە شت بووم، من وام دەزانی ئەۋ ئايەتە نوپۇز كوردنى لەسەر دوورپوۋەكان حەرام
 كرددوۋە، پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: ”خو سەرپىشكى كرددووم، حەرامى نەكرددوۋە.“
 پىغەمبەر ﷺ بەسۆزترىن مرؤف بوو، بە ئەندازەى سەرە دەزوۋىەك شتى شك
 بېردايە بۇ تەبايى و خوۋشەۋىسى، بەكارى دەھىنا و درىغى نەدەكرد، ئەۋ بەردەوام
 وابوو.

– ئەى ئىتر قوربان هېچ ھاۋرايىيەكى تر هەيە؟

– ئەۋە هەموۋى بوو، گشتىم بۇ باس كردى.

– لە چىرۆكى ئىسلام بوونت، ئەۋەى كه پىشتر بۇ منت باس كرد، شتىكم بەلاۋە
 سەيرە، ئەۋىش هەلوپىستى فاتمەى خوشكتە، پىشترىش هەلوپىستى دايكى عەبدوللام
 بەلاۋە سەير بوو، ئەۋ كاتەى كه دەيوپىست كۆچ بكات، ئەۋىش ۋەك فاتمە ۋەلامى
 دايتهۋە، بى پەروا، سوور و ساف، بى هېچ دېدۆنگى و ترس و لەرزىك، لەگەل
 ئەۋەيشدا ئىمە ئەگەر تەماشای ئەۋ سەردەمەى ئىسلام بكەين، دەزانين بانگەشە بۇ
 ئىسلام هېشتا بە نەپتى بوو. حالى ژنانىش دەزانين، ئەۋان بەردەوام پلەيەك خوۋر
 پىۋان بوون. قوربان تۆ پىت وايە ئەۋ زىرەكى و چاۋنەترسىيە پەيوەندى بە ئىمانەۋە
 هەبىت؟ يان ھەر پەيوەندى بە سروشتى خۇيانەۋە بوو؟

– بىگومان ئىمان سەرچاۋەى هېزە، چونكە باۋەر و دلنىايى بە مرؤف دەدا،
 لەۋەش بىگومان بە كه سروشتىش دەۋرى خۇى هەيە و مرؤفەكان بە سروشت لە
 يەكتر جىاۋاز دەبن، بەلام ئەگەر ئىمە بىين و بە تايبەت باسى ئافرەت بكەين،
 ئەۋە بىگومان ئافرەت لە پىۋا سۆزدارترە، ئەم سۆزدارىيە ھەرچەند زۆر كات خالى
 لاۋازى ئافرەتە، بەلام ئا لەم كاتانەدا خالى بەھىزىيە، چونكە سەرچاۋەى ئىمان
 دلە، ئىمانىش يەككە لە بەھىزترىن ئەۋ سۆز و عاتىفانەى كه لە مرؤفدا خۇى
 دەنوئىن. جا ئەۋ مرؤفە ژن بى يان پىۋا، بەلام لەم بابەتەدا زۆر جار ئافرەت

له سه ره وهی پیاویشه . ئەم قسه ی تو شتیکی بپر خسته وهه . باسی که نيزه که که ی به نی موئمیل . من له سه رده می نه فامیدا پیش نه وهی خوا هیدایه تم بدا بو سه ر ئەم ئایینه پاکه . نازاری نه و ئافره ته به پر یزه خاوه ن شکویه م ددها . به رده وام لیم ددها . نه ویش به نه ندازه ی سه ره موویه ک له ئیمان و بیروباوهری خوی پاشکه ز نه بووه وهه . من نه وهنده م لیده دا . ماندوو ده بووم . پیم دهوت : ” ئیتر ماندوو بووم ناتوانم . ئەگەر ماندوو نه بام هر لیم ده دای . ” نه ویش له و ئیمانیه ی خوی ماندوو نه ده بوو . وازی لی نه ده هیئا . به لکو سوورتر ده بوو . من له و کاتانه دا وام ده زانی خاوه ن هیز و سام و هه یبه ت و شکۆم . به خوا ئیسته ده زانم چهن لاواز بووم . ئیسته ده زانم نه و ئافره ته چهن به هیز و چاونه ترس بوو . ئەگەر موسلمان نه بووبام . نه مده زانی به رانبهر نه و ئافره ته من دۆراو بووم و . ههروام ده زانی به هیز و دلیر خۆم بووم . نه بوو جه هلیش وابوو . نه و سومه یه ی دایکی عه ماری له سه ر دینداری کوشت . دوایی وای ده زانی سه رکه وتنی به ده ست هیئاوه . سومه یه به و کوژرانه به روو سووری به ره و نه و دنیا که وته ری . نه و یه که م شه هید بوو له ئیسلامدا . نه بوو جه هلیش به روپه شی و زهره وهه دونیای جی هیشت . نه وه تا نازناوی نه بوو جه هلی به سه ردا دابرا . یانی سه رچاوه و باوکی نه فامی و نه زانی . نه و که سه ی پروا به خوا ده هیئنی و موسلمان ده بی . ده زانی که مردن له پێگه ی به رنامه ی خوادا دۆران و شکست نییه . به لکو سه رکه وتنه . نه و که سه یش که تاریکبینه و له گه ل تیشکی خۆردا شه ر ده کا . نه وه ته واو له ناو گومرایی و تاریکیدا سه رخۆش بووه . نازانی به ری خۆر به بیژنگ ناگیریت . نازانی روشنایی له ناو ناچی . نازانی نه وانیه ی له پئی خوادا ده کوژرین به ره و ژیانیکی هه تا هه تایی ده روون . به لی فاته می خوشکم توانی به ره و رووی من بووه ستیته وهه . منیک که به توپه و توندوتیز و بویر ناوبانگم بوو . منیک که که س پئی نه ده ویترام . به لام فاته مه دهیزانی که له سه ره هه قه . ئەگەر مرووفیش گه شته ئەم بیروبروایه و خوی به هه ق زانی . تازه ئیتر به روای به هیز و توانای خوی هه یه .

بروای به وه هه یه که ده توانی به رابه ر هه موو نه هه امه تیه ک بووه ستیته وه، هه میشه نه و ناواته یشی هه یه که بتوانی دهستی نه و که سانه بگری که له ده ریای نه فامیدا خه ریکه ده خنکین؛ ناواتی نه وه ی هه یه له و ده ریایه پزگاریان بکا و بیانهیننی بو لیواری بیروبروا و ئیمانیهینان. کوپم! هیزی ئافرهت له نیو دلیدایه، دلش چاوگه ی ئیمان و باوه ره.

– که وابوو رۆلی ژنان له ئیسلامدا، له رۆلی پیاوان که متر نه بووه و، بگره جار جارش زیاتر بووه؟

– با یه ک نموونه ت بو باس بکه م، یه که م که س که ئیمانی به پیغه مبه ر هینا ژن بوو. هه ر که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله باسی پیغه مبه رایه تی خو ی بو کرد، هیچ در دۆنگی و دوودلیه ک پرووی تی نه کرد و ئیمانی پی هینا، نه و یه کسه ر بروای به قورئان هینا. جیاوازی کلتوری خیلایه تی و عه ره بی نه و سه رده مه له گه ل قورئاندا نه بوونه له مپه ر له به رابه ر بروا هینانی. نه وه له م کاته دا دل بریار دهره، دلی بریاری داو وتی: ”أشهد أن لا اله الا الله و أن محمدا رسول الله.“ به لئ خاتوو خه دیجه بی دوودلی خو ی له ئیسلامدا دیه وه. به عه قل، به پاره، به دل له پیناوی خوا دا و بو سه رکه وتنی ئایین جه نگا. به بی دوودلی بووه پشتیوانی پیغه مبه ری خوا، هیچ کات دوودلی پرووی تینه کرد. پیش نه وه ی پیغه مبه ر بفرمووی بووم به پیغه مبه ر، نه و ئیمانی پی هینا، نه و وه ک ژن و هاوسه ر، وه ک خو شه ویسیک، وه ک هاوړی، ئیمانی به پیغه مبه ر هینا. دوا ی نه وه ی که پیغه مبه ریش فرمووی: ”له لایه ن خودا وه سروشم بو هاتوه،“ یه کسه ر وتی: ”مزگینی نه ی کوپه مام! خوا راوه ستاوت بکا. به و که سه ی گیانی خه دیجه ی به ده سته! هیوام وایه تو پیغه مبه ری نه م ئوممه ته بی.“ ده ی ئیتر که س گومانی هه یه که ژن به شیکی دانه برای کۆله که ی بانگه شه یه؟ خه دیجه چاوهر پی نه کرد تا پیغه مبه ر ده فرمووی من بووم به پیغه مبه ر، پیش نه وه ی نه و بفرموویت، خه دیجه ئیمانی پیهینا، به شوین به لکه دا نه گه را، به بی هیچ پامان و دوا که وتنیک

بوو بە يەكەم ئافرەت كە بېرۋاي بە پېغەمبەر ھېنايى. ئەو ھەر لە سەرەتاو دەلى بوو بوو نىشتىمانى بېرۋاي پتەو. دلى بوو نىشتىمانىك بۇ پېغەمبەر، بۇيە دووبارە دى دەكە مەو دەلېم: دلەكان يەكەم ھەوارگەي ئىمانن، ئەو ھەوارگانە دەبنە پتەويى بېرۋاودەر و خۇراگرى. بۇيەيش خۇاي گەرە پېش ئەو دەي عەقل و ئاودز بدوئىنى، دلەكان دەدوئىنى. ئەو دەتا خوا لە بارەي كافرانەو دەفەر مووى: ﴿لَهُمْ قُلُوبٌ لَا يَفْقَهُونَ بِهَا﴾ الأعراف: ۱۷۹ واتە: "دلىان ھەيە و پىنى تىناگەن." ديسان دەفەر مووى: ﴿فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى الْأَبْصَارُ وَلَكِنْ تَعْمَى الْقُلُوبَ الَّتِي فِي الصُّدُورِ﴾ الحج: ۴۶ واتە: "لە راستىدا چاوان كوئىر نابن، ئەو دلانە كوئىر دەبن كە لەناو سىنەكاندان."
 مرؤف بە دل عەقل و در دەگرى و تىدەگا، دل پىويستە بىنەر بى بۇ ئەو دەي تىبگا و عەقل و در بگرى. پىويستى بە نوور و پۇشنايى ھەيە بۇ ئەو دەي بىيىنى، لە ھەر شوئىن و جىگايەك ئىمان و باودەر ھەبوو نوور و پۇشنايىش ھەيە. خەدىجە داىكى ژنە ئىماندارەكانە، ئەو ژنانەي كە گيان و ژيانى خۇيان كوردە گۇرى ۱ و درىخىيان لە ھىچ ھەول و تىكۇشانىك نەكرد لە پىناو ئەو نوور و پۇشنايىيەي كە خوا خستىە دلپانەو، بەلكو ئافرەت و ژنى وا ھەبوو پەلەپەلى بوو بۇ ئەو دەي بگاتە ئىسلام، كۆچ بكا. سوور بوون لەسەر ئەو دەي كە لە پىزى پىشەو دەي ئىمانداران بن، پىشېر كىيان بوو بۇ گەشتن بەو پىز و كەرامەتە. ئەسمای كچى عەمىسەيش يەك بوو لەو ئافرەتانە، پۇژى چووم بۇلاي حەفصەي كچم، ژنىك لەوئى بوو، وتم: "ئەو دەي كىيە؟"

حەفصە وتى: "ئەسمای كچى عەمىسە."

تم: "ئەسمای حەبەشى دەربايى."

ئەسما خۇي وەلامى داپەو و وتى: "بەلى."

بە ئەسما وت: "ئىمە پېش ئىۋە كۆچمان كرد، كەوابوو ئىمە لە پىغەمبەر نىكتىن."

ئەسما تورە بوو وتى: "نا، بە خوا وانىيە. ئىۋە لاي پىغەمبەر ﷺ بوون، ھەركامتان برسى بووايە تىرى دەكرد، نازى دەكىشان، بەلام ئىمە ئاۋارە و دوورە ۋلات، دەربەدەر و ئازاركىش، ئەۋەيش تەنيا لەبەر خوا و پىغەمبەرى خوا. بە خوا! نە تامى ئاۋ دەكەم، نە تامى نان تا ئەۋ قەسيەت بۇ پىغەمبەر ﷺ نەگىرمەۋە، ئىمە ئازار دەدرين، دەترسىنراين، ئەۋەيش بۇ پىغەمبەر ﷺ باس دەكەم، لىي دەپرسم. بە خوا ھىچ شتى زياد ناكەم و درۆيش ناكەم، چىمان بەسەر ھاتوۋە رېك ئەۋەي بۇ دەگىرمەۋە."

ئەسما رۆشت بۇلاي پىغەمبەر ﷺ و وتى: "ئەي پىغەمبەرى خوا! عومەر ئاۋا و ئاۋاي وتوۋە."

پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "عومەر لە ئىۋە نىكتەر لە منەۋە نىيە، عومەر و ھاۋۋىنەكانى عومەر يەك كۆچيان كىدوۋە، بەلام ئىۋەي ئەھلى كەشتى دوو كۆچتان كىدوۋە!"

جا ئەم سووربوون و مكوپبوونەي ئەسما لەسەر ئايىن، واى لىكرد كە بچىتە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و ئەم بابەتە ئاۋا پروون بىكاتەۋە.

خۇي بخزىنىتە پىزى پىشەۋەي برۋاداران. ئەۋ ھىممەتە بەرزو بلندە، ئەۋ گىانە پاىەبەرزەي كە ھىچ كات دونىاي بەلاۋە مەبەست نەبوو، ئەۋ مشتومپەشى بۇ بەدەستەينانى سەرۋەت و سامان و دەسەلات نەبوو، بەلكو مەبەستى سەرەكىي ئەۋە بوو لە خوا و پىغەمبەرى خواۋە نىك بەي.

- ئەي قوربان! ئەم مشتومپەي نىۋان تو و ئەسما نەبوۋە ھۇي دلتۇرانتان لە

يەكتى؟

- كورە ئەۋە تۆ چى دەلىيى رۆلە؟! ئەسما ئافرەتتىكى خاۋەن زانست و ئيمان و بەرپىز بوۋ، ئەو مشتومرەي لە خۆشەۋىسىيى خوا و پىغەمبەرەۋە سەرچاۋەي گرتبوو. ئەي ئىتر من چۆن دلم لە كەسىك بتۆرى كە ئەۋەندە خوا و پىغەمبەرى خۆش بوۋى؟ بەتايبەت ئەسما، ئەو ئەسمايەي كە پىغەمبەر شايبەتتىي گەرەيى و بەرپىزى و دىندارىيى بۆ دابىت.

- قوربان ئەم فەرمايشانەي جەنابت واى لىكردم كە حەز بەكم لە بارەي رۆلى ئافرەتانەۋە زياتر بزاتم. باسى ئەو ئافرەتانەيشم بۆ بەكە كە لە سەردەمى خەلىفايەتتى تۆدا رۆلى گەرە و گرنىگان بينيوە و تۆيش ھەلوپىستت چۆن بوۋە لەگەلىان؟
- رۆژىك لەگەل جارودى عەبدى لە دەرەۋەي مزگەوت بووم، دامان بەلای پىرەژنىكدا و، سلاوم لى كرد و ۋەلامى سلاۋەكەي دامەۋە.

دوايى وتى: "ھەيھوو عومەر ھەيھوو! رۆژ رۆژى تۆيە! لە بىرتە لە بازارى عوكازدا گۆچاننىكت پى بوو مەرت دەلەۋەپاند و پىيان دەوتى: "ھۆمەر؟ رۆژگار ھات و چو، بووى بە عومەر. زۆرى پى نەچوو بووى بە گەرەي ئيمانداران. لە خوا بترسە عومەر! چاوت لەو خەلكە بى. ھەركەس لە ھەرەشەي خوا بترسى، دوورى لى نىك دەبىتەۋە. ھەركەس لە مردن بترسى، ھەلى لە دەست دەرناچى."

- ئەي قوربان ئەو قسانە و بوپىيى ئەو پىرەژنە تۆي تورە نەكرد؟
- نەخىر، جارود پىيى وت: "ھۆ پىرەژن! قسەي رەقت زۆر كرد بەرابەر پىشەۋاى ئيمانداران."

منىش وتم: "لىي گەرئ! نايناسى؟ ئەۋە خەۋلەي كچى ھەكىمە، ژنى عوبادەي كورپى صامت، ئەو ژنەيە كە خۋاى گەرە كوپى بۆ گرت. عومەر كىيە تا كوينى بۆ نەگرى؟ ئەو قسانەي ئەو ھەر ھەمووى پاست و دروستن. ھەركەس لە قسەي ھەق قەلس و تورە بى، ئەۋە نەفام و نەزان و ستەمكارە. من پىم خۆش نىيە ستەمكار يان نەفام و نەزان بىم. ھەر كۆر و كۆمەلىك مرؤفى نامۆزگارىكەرى تيا نەبى، ئەو كۆر و

کۆمەلە کۆر و کۆمەلێکی خراپە. خەولە ھەر وابوو، ھەقناس بوو و لەبارەى ھەقەوہ
مشتومپى کردووہ، ھەقى دەربەرپوہ، خواى گەورە لەبەر خەولە سوورەتێکی قورشانى
ناردووہتە خواروہ، کە وابوو من دەبێ لە بەردەم ئەودا بووہستم و گوێ لە قسەکانى
بگرم.

- بە خوا قوربان نازانم لە ھەلوێستى تۆ سەرم سوور بھینى یا لە ھەلوێستى
خەولە؟ بەلام ئەو ھەندە دەزانم کە زیاتر تامەزرۆى بھستنى ھەلوێستى ئافرەتانم،
ھیچى تر ھەیە بۆم باس بکەى؟

- بەلى، باسى ئافرەتێکت بۆ دەکەم لە کاتى وتاردا ھەلەبەکى بۆ راست
کردمەوہ.

لە کاتى کچ بەشوداندا خەلکى فێر بوو بوون داواى مارەبى زۆریان دەکرد. بۆیە
من پۆژنیک ویستم سنووریک بۆ مارەبى ژنان دا بنیم.

چووہ سەر مینبەر و وتاریکەدا و وتم: "کۆرە خەلکینە! ئاگادار بن مارەبى زۆر
داوا مەکەن، ئەگەر مارەبى زۆر پێز و حورمەت بووایە یان لە خواترسان بووایە،
ئەوہ پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم پێش ھەموو کەس داواى مارەبى زۆرى دەکرد بۆ کچەکانى و
مارەبى زۆرىشى دەدا بە ژنەکانى. پێغەمبەر نە بۆ کچەکانى و نە بۆ ژنەکانى لە
دوانزە ئەوقیە^۱ مارەبى زیاترى دانەناوہ.

ژنیک ھەستایە سەرپى و وتى: "ھوو عومەر! خوا پێمان دەبەخشى و تۆ حەرامى
دەکەى؟ ئەى خوا ئافەرمووی: ﴿وَأَتَيْتُمُ احْدَثَهُنَّ قِنْطَارًا فَلَا تَأْخُذُوا مِنْهُ شَيْئًا﴾
النساء: ۲۰ واتە: 'نابیت ھیچێک لەو مال و سامانەى کە وەریانگرتووہ، ئێوہ لێیان
بستیننەوہ، ھەرچەندە کلووریکیش^۲ بیت.' "

^۱ ئەوقیە کێشانەبەکە بەرابەرە بە ۳۱ گرام، ھەر مسقالیک زێرپیش بەرابەرە بە ۴.۲۵ گرام. کە وابوو
۱۲ ئەوقیە بەرابەرە بە ۳۷۲ گرام و ۳۷۲ گرام بەرابەرە بە ۸۷ مسقال. یانى مارەبى خێزانەکانى
پێغەمبەر و ھەر وہا کچەکانیشى ھیچیان لە ۸۷ مسقال زیاتر نەبووہ.

^۲ مامۆستا ھەزار لە تەرجمەى ئەم ئایەتەدا قنطارى بە کلوور لێک داوہتەوہ، قنطار کێشانەبەکە
بەرابەرە بە ۱۴۳ کیلو.

- ئە ی قوربان تۆ وە لامت چی بوو؟

- وتم: "ئە و ژنە هەقی پێکا و، عومەر هە لە ی کرد."

- باشە قوربان! بۆ مە قام و شکۆی تۆ وا باشتر نە بوو لە سەر مینبەر و بە بەرچاوی خە لکە وە پە شیمان نە بیته وە و، دوا یی دووبە دوو لە لای ئا فرە ته که دا پە شیمان بوو بایته وە؟

- کوڕم داننان بە هە لە و کە موکووڕیدا کە مایە تی نییە، بە لکو خۆ خا و ینکردنە وە و گە و رە ییە. مرۆف مرۆفە و شایانی هە لە یە. من چۆن دانم بە هە لە ی خۆمدا نە نایە و، خۆم پێ شتر و تبووم: 'بوو یی خە لک بە رابەر دە سە لات چ بوو ییە کی چاکە!' من رازیبم بە وە ی کە وا دە می خە لک ببە سم و نە هی لکم قە سی هە ق بکە ن؟! نە هی لکم ژنان قە سی هە قی خۆ یان بە رابەر پیاوان بکە ن؟! باشترین کە س بە لای منە وە ئە و کە سە یە کە هە لە کانم بە دیاری بۆ دە هی نی یته وە. ئە و بوو ییە ی کە سە ر دە کێ شتی بۆ پێ گە ی راست، زۆر لە و بێ دە نگیه باشترە کە دە بی ته هۆ ی مانە وە لە هە لە دا، هەر دە می نی یته وە و هە لە لە دوا ی هە لە هە مووی کۆ دە بی ته وە. کە م کە س ئە و جۆرە بوو ییە ی هە یە، شی فای کچی عە بدو للاً یە کێ ک بوو لە و کە مانە.

- باشە ئە و شی فایە هەر ئە و ژنە نە بوو کە یە کە م کە س بوو بە چا و دێر بە سەر

بازارە وە؟

- با ئە و بوو. شی فای کچی عە بدو للاً ی عە دە و یی قو رە ی ش ی بوو، ژنی کی دامە زرا و و عاقل و بە حور مە ت بوو. پێ غە م بە ری دی بوو. تە نانە ت پێ ش کۆ چ مو سل مان بوو بوو. ئە و یە کێ ک بوو لە و ژنانە ی کە لە سە رە تای کۆ چە وە کۆ چی کرد بۆ مە دینە. پێ غە م بە ر جار جار سە ری لێ دە دا و لە مآ لیان دە مایە وە. پێ غە م بە ر خانو یە کی بۆ دا بین کرد بوو لە گە ل سولە یمانی کوڕە دا تیا دە ژ یان. شی فا لە سە ر دە می نە فامی دا خو ی نە وار بوو، دە ی توانی شت بنووس ی. ئە و کاتە ئە وە شت نی کی زۆر دە گمە ن بوو، تە نانە ت پێ غە م بە ر دا وای لێ کرد کە حە فصە ی خێ زانی، کە کچی منی شە، فێری

نووسین بکات. فرموده‌ی له پیغه مبه ره وه ﷺ ره یوایه ت کردووه. له سه رده می خه لافه تی نه بوو به کریشدا له کۆر و کۆبوونه وه کاندایا ماده ده بوو و خاوه ن پرا و برپار بوو. له سه رده می منیشدا هر وا بوو، هر کاتیگ پرس و پراویژم به خه لک کردبئی، پرسم به ویش کردووه. شیفا له بازارپی مه دینه دا شوینتیکی تایبه تی (دوکانیکی) هه بوو کاری تیا ده کرد. نه وه ک شاره گ بوو له مه دینه دا، هه رجار برۆشتمایه ته بازاره وه، سه رم لی ده دا. شیفا ئافره تیکی نه وه نده عاقل و دامه زراو و نموونه بوو، من حه زم ده کرد هه رچی ئافره تی موسلمانه هه مووی وابئی. نه م ئومه تی ئیسلامه ئومه تیکی گه وره و به هیزه، من هه میشه هه ولم داوه نه و گه وره یی و به هیزه له ئافره تانیشدا ده ربکه وئی. بۆیه زۆر به وه تووره ده بووم که شتیگم دیبا له به هیزی و ئازایی ژنانی کهم بکردایه ته وه، یان ئافره تیکی مه زن خوی به شتیکی کهم و بینرخ خه ریک بکردایه. یه کیگ له و شتانه ی منی تووره کرد، نه وه بوو پۆژیک دام به لای هه ندی کیزۆله دا ده فیان لی ده داو ده یانگوت:

”گۆرانی ده لئین، گۆرانی ده لئین

ئیمه هه موومان گۆرانی ده لئین

هه ر بۆ گۆرانی دروست کراوین“

منیش به قامچییه کهم هه موویانم ترساند و پراوم نان و وتم: ”درو ده کهن، درۆ ده کهن. خوا ملی شه یتان بشکیینی، نه وه شه یتان نه و قسه یه ی خستوو ته سه ر زمانتان، خه لک بۆ کاریکی مه زن و گرنگ دروست کراون، ژن و پیاو جیاوازییان نییه.“

هه ر له بهر نه وه ویش بوو که پیاوه لدان و شین و پۆرۆم له سه ردولکه بیژه کان^۱ مه نع کرد. به خوا هه ر سه ردولکه بیژیکم دیبئی شمقاره کهم پیش زمانم که وتوو و

^۱ سه ردولکه بیژ: شینگۆر، نه و که سه ی به گۆرانی و ئاوازی گرباناوییه وه مردوو ده لاوینتیته وه.

بەر شىقارم داۋە. شىن و پۇرۇقردن كارىكى خراپە و ئىسلام حەرامى كىردوۋە، شىكۆۋ
 ھەيىبەتى ئافرەت كەم دەكا.

- كەۋابى ژنان تەنيا لە بواری ئايىنپەرۋەرىدا پۇلىيان نەدىۋە، بەلكو لە بواری
 بەرىۋەبىردنى حوكومەتتىشدا پۇلىيان ھەبوۋە؟

- ئەيچۇن! ژنان پۇلىكى مەزنىيان ھەبوۋ. دەۋلەت بە چىنىك پاناۋەستى.
 ھەركەسە پۇلى خۇى دەبىنى و، دەۋلەت پىۋىستى بە ھەموو كەسىكە. ئەگەر
 پىاۋان حوكومەت و دەۋلەت دروست بىكەن، ئەۋا ژنان پىاۋان دروست دەكەن.
 مەبەستى مندالبوون و نەسەب نىيە، مەبەستى پەرۋەردىيە، مەبەستى پىگەياندەنە،
 ھەرچەند ئەم پۇل بىننە خەلك ۋەك خۇى بەرز نايىرخىنى، بەلام نەك كەم نىيە،
 بىگرە زۇرىشە. زىاد لەۋەش ژنان پۇلى تىران ھەبوۋە، لەگەل پىاۋاندا لە جەنگەكاندا
 بەشدارىيان كىردوۋە. پىاۋ بۇ شەر و شىر و تىر، ژنىش بۇ بىرىنپىچى و فرىاكەۋتنى
 بىرىنداران. ھەركەس بە گۆزەدى ھىز و بازوى خۇى. لەبەر ئەۋەدى كە ھىزى ژنان
 لەناۋ دلىاندايە، ئەۋە دۋاۋەدى سوپا جىگەيانە، بىرىنداران تىمار دەكەن، فرىاى
 لىقەۋماۋ دەكەۋن. چونكە ھىزى پىاۋانىش لە بازوو و مەچەكىاندايە، تىر و شىر بە
 دەستەۋە دەگىرن و لە پىشى پىشەۋە شالۋ دەبەن.

- چەن تىروانىنىكى بەرز و بەنرخت ھەيە بۇ ئافرەتان! قورىان ئىستە ئىزىم
 دەدى قىتاردى قسەكانم پوو بىكەمە شوپىنىكى تر؟ با كەمىك لە باسى سىاسەت و
 حوكومەت و چاۋدىر و ماۋدىر دووركەۋىنەۋە.

- بە ئارەزوۋى تۇ. چ پىرسىارىكت ھەيە فرمو؟!

- باسىكى گىرنگ، بىستوۋمە تۇ پۇلىكى كارىگەرت تىايدا دىۋە، چەندىن قسەم
 لەۋ بارەۋە بىستوۋە كە ھەندىكىيان بەيەكەۋە دەگونجىن و ھەندىكىيان دژ بە يەكن.

- چ باسىك؟

- قورىان باسى شىعەرە!

- شيعەر؟ شيعەر لىق و پۇپى زۆرە، بەلام تۆ مەبەستت لە دژبەپەك چى بوو؟
- دوایى لەو بارەوہ پرسىيارت لى دەكەم و پروون دەپیتەوہ، بەلام قوربان!
مەسەلەي نىوان تۆ و كچەكەي ھەرەمى كورپى سىنان چىيە؟

- ئەو كچە جارېك وەك وەفد ھاتبووہ سەردانى من. لىم پرسى: "ئەوہ باوكت چ شتىكى بەخشيوہ بە زوھەير وا ئەوہندە پەسنى داوہ و بووہتە قسەي سەر زارى عەرەب؟"

وتى: "لە بىرمان نەماوہ، نازانىن چىمان بە زوھەير بەخشيوہ."

منىش وتم: "بەلام ئەو شتەي زوھەير بەخشيويەتى بە ئيوہ، لە بىر ناكرى."

- قوربان پىم بلى، ھەرەمى كورپى سىنان كىيە؟ مەبەستت لەو قسانەي كە لەگەل كچەكەيدا كردت چى بوو؟

- ھەرەم دەمىپى و گەورەي تىرەي غەتفان بوو. لەنىوان تىرەي عەبەس و تىرەي زەبىيان شەرىك ھەلگىرسابوو، چل سالى خاياندبوو. ھەرەم كىشەكەي برىيەوہ و خويىنى كوژراوہكانى دا و، ئاشتى كردنەوہ. زوھەير شيعەرىكى پيا ھەلدا. ھەرەمىش لە باتى ئەو شيعەرە، بەخششيكى زۆرى پى دا. من دەمەويست بزنام ئەو بەخششە چەند بووہ و چى بووہ، بەلام كچەكەي ھەرەم لە بىرى نەمابوو چىيان بە زوھەير بەخشيوہ. منىش وتم: "تۆ نازانى چىتان بە زوھەير بەخشيوہ، بەلام ئەوہي زوھەير بە ئيوہي بەخشى، لەبىر ناكرى!"

مەبەستت ئەوہبوو كە وىژە ھىزىك و دەسەلاتىكى واى بەسەر مېژودا ھەيە كە مەپرسە. وىژە ھەرچىيى تۆمار كردبى، بە زۆرى نەفەوتاوہ و ماوہ. ھەرەم يەكەم كەس نەبووہ كە دوو تىرە و ھۆزى ئاشت كردبىتەوہ، بەلام ئەو جۆرە جوامىريانە لە بىر كراون، چونكە وىژە تۆمارى نەكردوون. ئەو پاداشەيش كە زوھەير وەرىگرت، ھەمووى خەرج كرد و كەسەش نازانى چەندى پى بەخشرا و چۆنى خەرج كرد. بەلام ئەوہي زوھەير بەخشى، ھەر دەمىنيتەوہ و لە بىر ناكرى، چونكە زوھەير

ئەدەبى بەخشى، شىعەرىكى پەرمانا و مەزن. ديسان سەير بگە، سەخر ناويك كوژرا و خوشكەكەي شين و شەپۆرى بۆ كرد. ئەو سەخرە يەكەم كەس نەبوو كوژرابى و شين و شەپۆرى بۆ كرابى، بەلام چونكە خەنساى خوشكى شىعەرىكى بەهيزى پيا ھەلداو، تا ميژوو ماوہ ناوى سەخرىش ھەر دەمىنى و خەلك چين لە دواى چين دەيناسن و باسى دەكەن. لەولايشەوہ تەماشائ دەكەين بە ھەزاران و زۆر زياترىش كوژراو ناويان بوو بە خۆلەمىش و لە بىر كراون!

- قسەيەكى جوانە! شتىك لە دلدا دى و دەچى، ئەم باسە وام لى دەكا لىت

بپرسم.

- چىيە بىلى.

- زۆر جار بىستووہ ئىسلام بە چاويكى پر بە بايەخەوہ لە شىعەر ناروانى، بەو جۆرە سەيرى شىعەر دەكا كە بەخشين و ۋەرگرتنىك لەنيواندا ھەيە و ھىچىتر، ئەم بەخشين و ۋەرگرتنە وا دەكا خەلك بەلاى خۆيدا رابكىشى، ئەگىنا خۆى لە خۆيدا بىبايەخە. ئەم بۆچونەش لە تىگەشتنى روالەتسى كۆتايى سوورەتى شوعەراوہ سەرچاوہى گرتووہ. بۆيە زۆر كەس ئەو لىكدانەوہ و بۆچوونەيان ۋەك خوسپ^۱ و زەم بۆ شىعەر و شاعىر ۋەرگرتووہ، قوربان تۆ چۆنى لى تىدەگەي؟

- باشە پرسىارت لە كەسىكى شارەزا كرد. كورم! شىعەرىش قسەيە، قسەيش ئەگەر خراب نەبى، ھەرام نىيە. قەسىدە ۋەك پەرداخىك وايە، ناوہرۆكەكەيشى ۋەك خواردنەوہ وايە، جا ئەو پەرداخە ئەگەر بادە و شەرابى تىابوو، ئەوہ ھەم پەرداخ و ھەم خواردنەوہكەيش ھەردوو خراپىن، خۆ ئەگەر پەرداخەكە ئاويكى زولال و خاوينى تىابوو، ئەوہ ھەم پەرداخ و ھەم خواردنەوہكە پاك و چاكن. ئەگەر ئايەتىك بە رەھايى باسى شتىكى كرد، دەبى ئەو شتە بە ئايەتى تر و فەرموودەوہ گرى بدرى، ئەگىنا لىكدانەوہكە ھەلە دەردەچى.

^۱ خوسپ: غەيبەت، پاشملەگوتن

- دەى قوربان ئىستە ئەم باسى شىعرە چۆن گرى بدهين بە فەرموودەوہ؟
 - پىغەمبەر ﷺ زەوقىكى ئەدەبىي بەرزى ھەبوو، ھەزى لە قسەى جوان و پرمانا
 بوو، ھەلوئىستەى لەسەر ماناى جوان ھەبوو. زەبرەقان ناويك وەك وەفد ھاتە
 خزمەت پىغەمبەر ﷺ پاكانەى بۆ خۆى كرد و چەند شىعر و قسەى جوان و
 پرماناى كرد. پىغەمبەر ﷺ ئەو فەرموودە بەناوبانگەى فەرموو كە دەفەرمووى: "ان
 من البيان لسحرا. واتە: ھەندى قسە وەك سىحرە،" يانى ئەو ھەندە كارىگەرە وەك
 سىحر لە مرؤف بكا واىە.

پىغەمبەر ھىچ كات شىعرى ھەر بە خراپ يان ھەر بە باش نەزانىوہ. زۆر جار
 ھانى ھەسسانى دەدا بۆ ئەوہى بە شىعرەكانى داكۆكى لە ئىسلام بكا، دەيفەرموو:
 "ھەسسان! بەو شىعرانە شالۆ بەرە سەريان (سەركافرەكان) جوبرىلىش ھاوكارت
 بى!"

دواى ئەوہى بىنى كە شىعرى ھەسسان چەندە كار دەكاتە سەر كافرەكان. پىنى
 فەرموو: "ئەو شىعرانەى تۆ لە تىرى تىژ باشتەر كارىان تى دەكات!"
 پىغەمبەر مرؤقىكى خاكى بوو، بۆيە نەھىي لە ئىمە كردبوو كە لەبەرى
 ھەستىنەوہ، وەك چۆن پۆمەكان لە بەرابەر قەيسەر، يان فارسەكان بەرابەر كىسرا
 ھەلدەسان. جارىك پىغەمبەر تەشرىفى ھات بۆلامان، ئىمەيش بى ئەوہى ھەستى
 پىنكەين، ھەموومان لە بەرى ھەستايىن. توورە بوو، پىغەمبەر ئەگەر توورە بىيا، بە
 دەموچاويدا ديار بوو كە توورەيە، ھەسسان ھەستا و چەند شىعەرىكى وت.

- چی وت؟

- وتی:

فهرزه له سه ر من له بهرت ههستم
تهرکی فهرز بۆمن کارئ دزیوه
پیم سهیره هه رکهس به بیر و هۆشه
جوانی ببینی و نه وهستی پیوه؟^۱

ئیتیر پیغه مبه ر هاته وه سه رخۆ و تووره ییه که ی نه ما. پیغه مبه ر درهنگ تووره
ده بوو، زوو ناشت ده بووه وه!

که عبی کوری مالیکیش حوکمی له سیداره دانی بۆ ده رچوبوو، هاته خزمهت
پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله و داوای لیبوردنی لی کرد و، قه صیده به ناوبانگه که ی بانته سوعادی
وت، که سه ره تاکه ی ئاوایه:

سوعاد تۆراوه ، دلّم خه مگینه
توی توپی دلّه که م داخه و به تینه^۲

^۱ له وه رگێزانی شیعردا مانا گۆرانکاری به سه ر دیت شیعره که به عه ره بی ئاوایه: وقوفی للعزيز علی
فرض

وترک الفرض ما هو مستقیم
عجبت لمن له عقل و فهم
یری هذا الجمال و لا یقوم

من به و شیوه ی سه ره وه توانیومه بیکه م به کوردی، له مه ولایش توشمان ده بی به توشی شیعره وه.
ئه وانیش به هه مان شیوه ی ئەم شیعرانه .

^۲ شیعره که به عه ره بی ئاوایه:

بنت سعاد فقلبی الیوم مقبول
متیم اثرها لم یفد مقبول

كەعب بەردەوام بوو، ئەمانەيشی وت:

بيستوومە كەوا پيغەمبەري خوا
 ھەرەشەي ليم كرد، ھەر ھەمە ھيوا
 بمبەخشی چونكە روشنايي و نوورە
 شمشيري خوايە، تۆلە لەو دوورە^۱

پيغەمبەر كەواكەي خۆي لە بەر داكەند و كرده دياري بۆ كەعب.
 دواي ئەوەي خەنسايش موسلمان بوو، پيغەمبەر پيئي فرمو: "ئادەي خونەيس،
 بزنام باسي سەخر چييه و چۆنە؟"
 لەوەيش زياتر، پيغەمبەر بيروپاي تايبەتي لەمەر شيعر و ويژەوہ ھەبوو: رەخنەي
 دەگرت، پاي خۆي دەردەبپري، تاريقي ھەندی شيعري دەکرد، ھەندی شيعريشي
 بەلاوہ پەسەند نەبوو، دەيفەرموو: "راسترين قسە، ئەو قسەيەي لەبيدي شاعيره كە
 وتويەتي:

'خو نەبي ھەموو شتي بەتالە'

دوايي نيوەكەي تري بيست كە دەلي:

"يەك خۆشي نيبە تا سەر بميني"^۲

^۱ بە عەرەبي ئاوايە:

نہنت أن رسول اللہ أوعذني
 والعفو عند رسول اللہ مأمول
 إن الرسول لنور يستضاء به
 مہند من سیوف اللہ مسلول

^۲ شیعەرکە بە عەرەبی ئاوايە:

ألا كل شيء ما خلا الله باطل
 و كل نعم لا محالة زائل

ماناکەي بە کوردی ئاوايە:

خوانەبەن ھەمو شتی بەتالە
 یەك خۆشی نیبە تا سەر بمینی.

..... ئەودەمە گەشتم بە عومە، ﷺ

فەرمووی: ”درو دەکا، خوۆشی و ناز و نىعمەتى بەهەشت هەتا سەر دەمىنى و کۆتايى نايەت.“

پىڭەمبەر شىعەرى ئومەيەى كورپى ئەبوو سەلتى پى جوان بوو. ئومەيە ماوەيەكى زۆر لە سەردەمى نەفاميدا ژيابوو. ئەو بت پەرەست نەبوو، بپرواي بە شىرك و گومرايى نەبوو، وەك وەرەقەى كورپى نەوفەل و قوسسى كورپى ساعىدە، بەلام ئومەيە سەردەمى ئىسلامى بينى كەچى موسلمانىش نەبوو. لەگەل ئەوەيشدا پىڭەمبەر هەر شىعەرەكانى پى بەرز و پرمانا بوو و، دەيفەرموو: ”ئومەيە زۆر نزىك بوو لە ئىسلامەو و خەرىك بوو موسلمان بى.“

جارىك گوپى لە شىعەرىكى ئومەيە بوو، فەرمووی: ”شىعەرەكانى موسلمانانەن، بەلام بە دل موسلمان نەبوو!“

— گەورەم! كەوابى شىعەرىش هەمان حوكم و بپريارى قسەى ئاسايى هەيە. هەركاميان جوان و باش بى، پاداشتى لەسەر وەرەگىرىت و، هەركامەيش خراب بىت، سزاي لەسەر وەرەگىرىت. رەوا نىيە بۆ ئايىنىك كە كتیبە ئاسمانىيەكەى پر بى لە رەوانبىژى و، دژايەتى شىعەرىش بكا!

- رىك وايە .

- بە خوا راستت كرد قوربان! لە بارەى شىعەرەو پەرسم بە كەسىكى شارهزا كرد. قوربان! باسى شىعەر و وىژەم بەلای پىڭەمبەرەو بەست، دەمەوى باسى خۆتم بۆ بکەى، لەگەل شىعەر و وىژەدا بەينت چۆنە؟

- باشە كورم! باسى چىت بۆ بکەم و لە كوپۆه دەست پىبکەم؟

- پرسىارى زۆرم لە هەگبەدايە، هيوادارم مۆلەتم پى بەدى هەموو پرسىارهكانم

بکەم تا هەگبەكەم خالى دەبى.

- دەى كورم بپرسە .

- باسى خۆت و حەسسانم بۆ بىكە. بېستوومە لە سەردەمى خەلافەتى تۆدا
 حەسسان لە مزگەوتدا شىعەرى وتو و تۆيش نەھىت لىي كىردوو!
 - بەلىي وايە. رۆزىك دام بەلای مزگەوتدا گويم لىي بوو حەسسان لە مزگەوتدا
 شىعەرى دەوت، منىش وتم: "ئەو لە مزگەوتدا شىعەر دەلىي؟!"
 ئەويش وتى: "بەلىي، من لە مزگەوتدا شىعەرم وتوو و، كەسىكى لە تۆ باشتريش
 گوئى لىم بوو! (مەبەستى پىغەمبەر بوو)."

دوايى لای كىردەو بەلای ئەبوو ھورەيرەدا وتى: "توو خوا ئەبوو ھورەيرە، تۆ
 خۆت لە پىغەمبەرت نەبىست بە منى فەرموو: 'لە جىياتى من وەلام بەرەو! خوايە!
 گىانە پىرۆزەكە (جوبرەئىل) بىكەرە يارمە تىدەرى!"
 ئەبوو ھورەيرە وتى: "با."

- ئەي تۆ چىت كىرد؟

- وازم لىي ھىنا و رۆشتم.

- دەي مادەم پىغەمبەر ئىزنى دابىي لە مزگەوتدا شىعەر بلىي، خۆ دەبىي تۆيش
 ئەوت زانىبىي ئىتر بۆچى نەھىت لىي كىرد؟

- من لەبەر ئەو نەھىم نەكرد كە شىعەر حەرام بىكەم يان شىعەروتن لە مزگەوتدا
 قەدەغە بىكەم، بەلام من ئەو سەردەم و ماوہى كە شىعەر لە مزگەوتدا دەوترا،
 دەمناسى و دەمزانى. ماوہىك بوو شىعەر لە نىوان ئىمە و قورەيشدا كەرەستەي جەنگ
 و داشۆرىنى يەكتر بوو، بۆيە بە زەرورم دەزانى ئەو ماوہىە وا بىيت. خۆ دەمزانى
 ھەموو شتىكى حەلال ھەر بە حەلالى دەمىنئىتەو، بەلام بارودۆخىش كارىگەرىي
 ھەيە. من دەمويست جىياتى ئەوہى شىعەر لە مزگەوتدا بىكوترى، ئايەت و
 فەرموودەي تىا بىكوترى. پىم وابوو بەو كارە دەرگايەك دادەخەم كە ئەگەر بە
 كراوہىي بىمىنئىتەو، مزگەوت دەبىت بە گۆرەپانى شىعەر و شانامە.

- ئەمه بۆچونىكى تهواوه و رايهكى بههيزه وهك هه موو راوبۆچونه كانى تريت، بهلام قوربان نابى به ديليك هه بى له به رابه ردا؟

- با بۆ نابى!

- چۆن؟

- له تهنىشت مزگه وته وه جيگه يه كم تايبهت كرد، پييان دهوت: "به تحا." دوايى وتم: هه ركى دهيه وي شيعر بللى يان قسه ي بي مانا يان شوخى و گالته بكا، يان به دهنگى بهرز قسه بكا، با له وي بيكا و نه چيته مزگه وته وه.

- يانى قوربان مه به ستت دژايه تيبى هه سسان نه بوو؟

- بۆ؟ چيم داوه به سهر هه سسانه وه؟ نهو شته ي بۆ خه لك هه لال بى بۆ نه وي هه رام بكه م؟! هه سسان پياويكى وابوو به رگريى له ئيسلام و پيغه مبه ر ده كرد. نهو به لاي ئيمه وه به رپرز و به وهج^١ بوو، رپرزو حورمه تى له سهر سه رمان و وهك خوى ده يپاريزين، به لام ئيدى نه وه بۆچونى من بوو. تا منيش بمينم ده بى هه سسان خاوه ن رپرز و حورمه تى تايبه تى خوى بى. ئەمه تهنيا بۆچونى من نيبه، تهنانهت ئايشه ي خيزانى پيغه مبه ريش زۆرى پيناخوش بوو كه ئازارى هه سسان بدرييت، هه ميشه ده يوت: "نه وه هه سسان نه بوو وتويه تى:

'به خۆم و دايك و باوك و مندال و شه ره فمه وه

قوربانى مال و مندال و شه ره فى موحه ممه د"^٢

- ئەي بۆچى تهنانهت له به تحايشدا هه لدانه وه ي نهو شيعرانهت قه دهغه كرد بوو

كه له نيوان جه نكه كانى موسلمانان و قوره يشدا وترا بوون؟

^١ وهج: حورمهت

^٢ به يته كه به عه ره بى ئاوايه:

— به لئ من قه ده غم كرد. نه و هيش له بهر پيڙي نه و كه سانه ي دواي نه و جهنگانه موسلمان بوون، نه و انه ي كه به باشي باوه پريان هينا، نه و شيعرانه جگه له جنبودان به زيندوو و مردوو چيتر نه بوون. رق و كينه ي دروست ده كرد، ئيسلاميش هر چي رهفتار و كرداري ناشيرين هه يه، هه مووي به لاوه ناپه سه نده و په دي ده كاته وه!

— ياني قوربان تو. شيعروتن كه خو ي له خو يا حه لاله، قه ده غت كرد له بهر پاراستني پيڙ و حورمه ت و خو شه وي سي نيوان موسلمانان؟
— به لئ وايه.

— نه ي قوربان تو شيعري كام شاعيرت به لاوه په سه نده؟
— شيعري زوهه يري كوري نه بوو سه لما، شيعري نابيغه، هه روه ها شيعري خه نسا.
— هيج يادگاريت له گه ل شيعري نه م شاعيرانه دا هه يه؟
— به لئ هه مه.

— ده ي بو م بلئ قوربان.

— باشه، با با سي نابيغه بكه م. پوژيڪ چومه ده ره وه، ته ماشا ده كه م وه فدي غه تفان له بهر ده رگا وه ستاون، پيم وتن: ”كام شاعيري ئيوه يه وتويه تي: ”
’نه گه ر له دواي كه سيكي بي گونا هي ببه هاو كارت
هه تا مردن به بي هاو ري ده ژيت كوا پياوي بيتاوان“
وتيان: ”قوربان نابيغه.“
وتم: ”نه ي كي وتويه تي:

’وهك شهوي تاريك له دوم نه گه پي
هه ر پيم ده گه يت و زراووم ده به ي
له چالي قولام، هيجم ناگاتي

به يته كه به عه ره بي نا وايه:

و لست به مستبق اخلا لا تلمه
على شعث اي الرجال المهذب

تۆش هر قولاب و تهناف ناو ده بهی^۱ “

وتیان: ”نه وهیش هر شعیری نابیغه یه، قوربان.“

وتم: ”نه ی خاوه نی نه م شیعره کییه که ده لی:“

’خۆم و نه سپه کهم خسته تهنگانه

هر له بو نه وهی بگم به جی پات

به پرووتوقوتی و به بی جلوبه رگ

به ترس و له رزۆ هاتمه ده رگات

وهک نوح پاراستت به بی غه لوغوش

هه مووی ته واوه قهرز و نه مانات^۲ “

وتیان: ”نه وهیش هر هی نابیغه یه.“

وتم: ”نه ی کام شاعیر وتویه تی:“

’جگه سوله یمان که خوا پیی فه رموو:“

^۱ شیعره که عربیه و ناوایه:

فانک کاللیل الذی هو مدرکی

وان خلّت أن المنتأی عنک واسع

خطاطیف حجن فی جبال متینة

تمد بها أید إلیک نوازع

^۲ شیعره که به عربیه ناوایه:

الی ابن محرق اعملت نفسی

و راحلتی وقد هدت العیون

اتیکت عاریا خلقتا لیبای

علی خوف تظن بی الظنون

فألفیت الأمانة لم تخنها

کذلك کان نوح لا یخون

بە نىعمەت خەلكى لە كوفر دوور خە^۱ “

وتیان: “ئەوھىش ھەر ھىي نابیغەيە.”

منیش وتم: “كەوابى نابیغە سەرگەرەى شاعیرەكانتانه!”

- قوربان تۆ چەژەى ویژەت بەھیزە. ئەمە نابیغە، ئەى زوھەیری كورپی ئەبوو

سەلما؟

- بە خوا من سەرسام بە شیعەرى زوھەیر، وانازانم كە شاعیری كۆن ھەبى

ھیندەى ئەو شاعیر بى، من ئەوھندە بە شیعەرى سەرسام بووم كە پۆژىك لە

سەفەرىكا بووین، بەدەم پۆشتنەوہ وتم بە ھاوړپىكانم: “ئەوہ بۆ شەرەشعیرىك

نەكەین؟ فلانكەس تۆ ببە بە ھاوړپى فلانكەس، فلانكەس تۆیش لەگەل فلان

ھاوړپبە، عەبدوللا تۆیش لەگەل من بە.” عەبدوللاى كورپی عەبباس ھەرچەند لە

تەمەنا لاو بوو، بەلام زۆرم خۆشەویست، چونكە خزمى نزیكى پىغەمبەر بوو،

زۆرىش لەخواترس و موسلمان بوو. ماوہیەك شەرەشعیرمان كرد و من شیعەرىكى

حەسسانم وت كە دەلى:

”حوشتر لە ژيانیا سوارىكى نەبووہ

كە ھیندەى زاتى حەزرەت بەرپز بى^۲ “

دواىى وتم: “عەبدوللا شیعەرىكى گەرەى شاعیرانمان بۆ نالىی؟”

وتى: “گەرەم! گەرەى شاعیران كىيە؟”

وتم: “زۆھەیری كورپی ئەبوو سەلما.”

^۱ عەرەببەكەى ئاواپە:

الا سليمان اذ قال الاله له

قم فى البرية فاحدها عن الفند

^۲ عەرەببەكەى ئاواپە:

و ما حملت ناقة فوق رحلها

أبر و أوفى ذمة من محمد

وتى: "قوربان بۇ بە گەورە شاعىرانى ناو دەبەي؟"
 وتم: "چونكى شىعرى بە سراوى نەبوو، ماناى بە يىتىك نەبە سراو بە بە يىتىكى
 ترەو، بە دواى وشەي سەختا نەگەراو، پەسنى كەسشى بە جۆرىك نەداو كە
 ئەو كەسە وا نەبى!"

ئەورۇزە غەبدوللا شىعرى زوھەيرى زۆر خويىندەو.
 رۆزگار تىپەرى، من لەگەل كۆمەلىك ھاوپرى و دوستدا بووم، باسى شىعرمان
 كرد.

دوايى لىم پرسىن: "كى گەورەترىن شاعىرە؟"
 ھەركەسەو يەككىكى وت.
 لەو كاتەدا غەبدوللا ھات، منىش بەوانم وت: "ئەو، تا، كەسىكى شارەزا و
 شىعرناس ھات!"

دوايى لە غەبدوللام پرسى: "غەبدوللا! گەورەترىن شاعىركىيە؟"
 وتى: "زۇھەيرى كوپرى ئەبوو سەلما."
 وتم: "دەي ھەندى شىعرى زوھەيرمان بۇ بخويىنەو."
 دەستى كرد بە شىعر خويىندەو شىعرەكانى زوھەير و وتى:

"گەر ھۆزىك ھەبى لە پىز و ۋەجا
 ھىندە بالا بن لەسەر خۇر بژىن
 ئەو ھۆزە بېشك نەوھى سىنانە
 ھەموويان پاكن بە پاكى دەژىن
 چون خاۋەن مالن، گەورەو سەرورەن
 ھىدى بن پىاۋن، توورە بن پەرىن
 ھەركەسى ۋاھى ئىرەي پى دەبەن

رەببى مەحفوز بن، لە چاوى بەدبىن^۱ “

- كورە قوربان خۇ ئەمە سەردەمى تۆ تەنيا لە سىياسەت و بېرپاردانا پىش
نەكە وتبوو، بەلكو لە ئەدەب و ويژهيشدا ھەروا پىشكە وتوو بووا
- بە چيا دەزانی؟

- بەو ھەدا ئەو رەخنەگرانەي دواي تۆ پەيدا بوون و فكر و ئاوەزىان لە مەر شىعر
و قەسىدە و ويژهووە خستوو ھەتە كار، ھەموويان قەسەي تۆيان پەسەند كرددووە!
- چۆن؟

- تۆ فەرموت زوھەير گەورەي شاعيرەكانە، ئەبوو عوبەيدە كابرەيەكي زمانزان و
رەخنەگر بوو، ئەو قەسەيەي تۆي بىست و وتى: ”پىشەوا عومەر راست دەفەرمووي،
وايە! شىعري زوھەير لە ناسكيدا دەلئىي شيلەي ھەنگوينە، لە رەقىدا ھەك پۆلا وايە
گەر بتەوي بەردى پى دەشكىنى!“

ئىبن سەلامىش كە ئەويش زمانزانە و ھەك ئەبوو عوبەيدە زانايە، وتويەتى:
”عومەر راست دەكا، شىعري زوھەير پىرماناترين شىعرە، وشەي كەمە و ماناي زۆر،
پەوانبىژىي زۆر تىدايە، لە راستىيەو نزيكە و فرۆيشالى تيا نىيە!“

^۱ عەربىيەكەي ئاوايە:

لو كان يقعد فوق الشمس من كرم
قوم بأولهم أو مجدهم قعدوا
قوم أبوهم سنان حين تنسبهم
طابوا و طاب من الأولاد ما ولدوا
جنّ إذا غضبوا إنس إذا أمنوا
مرزؤون بهاليل إذا جهدوا
محسّون على ما كان من نعم
لا ينزع الله منهم ما له حسدوا

- ئەوه رۆژ و به هرهیه کی خوا بیه، خودا ده بیه خشی به و که سانه ی که خۆی ئاره زویی لیه تی.

- پاک و بیگه ردی بۆ خۆی بالاده ست. به لام قوربان تۆ مه به ست له "شعیری به سراوی نه بووه، مانای به یته یکه نه به سراوه به به یته یکه تره وه، به دۆای وشه ی سه ختا نه گه راوه، په سنی که سیشی به جۆریک نه داوه که ئەو که سه وا نه بی،" چی بوو؟

- شاعر به سراوی بریتیه له وهی که مانای وشه ی شیعره که پروون نه بی، وشه کان ریز نه بن، مانای وشه یه ک به سراوه به وشه یه کی تری دوور له خۆی، پیش و پاشی تیا به، وشه ی نامۆ و بیگانه ده که ویته نیوان ئەو وشانه ی که به یه که وه مانا ته واو ده که ن، ئەمه یش له وێژه وانیدا په سه ند نییه، چونکه کیشه بۆ په وان بیژی دروست ده کا. به کورتی ئەو به سراوی و داخراویه بریتیه له تیکه لۆپیکه لی، ئەمه یش باش نییه، وهک ئەو به یته شیعره ی ئەوسی کۆری حجر که ده لی:

"ئەو بی عه قلّه ده ست به سراوه

ئاویش ناخوا جاشه که ره "

لیزه مه به ستی له جاشه که ر مندالیکه!

^۱ عه ره بیه که ی ئاوا به:

یان هر شیعریک مه خره جی وشه کانی زۆر لیک نزیک بوو و به نارپه حه تی
 نه وترا، نه وهیش کی شه بو ره وان بیژی دروست دهکا و شیعریکی باش نییه، وهک نه و
 به یته شیعره که ده لی:

”حه ی حه یقم بو حه رب حه ی حه ی له و حه فره
 لای حه فری قه بری حه رب قه بری نییه“^۱

- باشه قوربان نه مه تی که لوی بیکه لی، نه ی مانای سهخت چییه؟
 - خۆی سهختایی بو شوینی نارپه حهت و لاپالی که ژ و کۆسار به کار دهینری.
 به لام له قسه دا بریتیه له و وشانه ی که مانا کانیان پروون نییه و مرۆف باش لییان
 تی ناگا، هر چه ند نه و قسانه قسه ی شاعیریکی باشیش بن، به لام له بهر نه وه ی
 مانا که یان پروون نییه، نه وه ره وان بیژی تیا نییه، وهک:

”چوو ته چه م سهرووی چه مان نه شکم چه مان
 چه م له چه م جاری نه بی بو چه م چه مان“^۲

مانای نه م هه مووه چه مه پروون نییه و نازانری چییه؟
 - به لی قوربان تی گه ی شتم، نه ی له گه ل خه نسادا چ یادگاری و به سه رهاتیکت
 هه یه؟

- خه نسا ژنی ک بوو — وهک له شیعره کانی که بو سه خری برای وتوو
 دهرده که وی — کیویکی سه ر به ناگر بوو، من له سه رده می نه فامیشدا هر ریزم

^۱ عه ربیه کی ناواپه:

و قهر حرب بمکان قفر
 و لیس قرب قهر حرب قهر

^۲ نه م به یته می شاعیری گه وره ی کورد مه حویه، خۆم بو زیاتر تی گه شتن بۆم زیاد کرد، هر چه ند
 به یته که می گه وره شاعیری که، به لام چونکه تا نه یسه مانای وشه کان ساغ نه بووه ته وه، ره وان بیژی تیا
 نیه، هر کات مانا که ی ساغ بووه وه، نه وه نه و کات وهک هه موو شیعره کانی تری پر نه بی له
 ره وان بیژی.

دەگرت، چونكە ژنىكى پاكداوين و ماقوول بوو. ھەروەھا لە بەر ئەو ھيش پىزى لى دەگرم كە چوار كورى لە جەنگى قادسيەدا شەھيد بوون. ئەو لای خوا بە پىزى، بەلام سەبارەت بە نيوان من و خەنسا ئەو بەوت باس دەگم، خەنسا لەگەل ھەندى كەسى خزم و كەسوكارى خۇيدا بەردو حج كە وتبوونە پى، يەككە ھات و بە منى وت: "ئەو خەنسا، ئا نامۆزگار بەكى بكە، ئەوسا و ئىستەيش بەردەوام دەگرى."

منيش ھەستام و چووم بۆلای و وتم: "خەنسا!"

وتى: "چت دەوى و كىت دەوى؟"

وتم: "ئەو چى واى لى كردوى ئاوا چاۋەكانت ئاوى سىپيان ھاتوود؟"

وتى: "گرىان بۆ گەورەكانى ھۆزى موزەر."

وتم: "خۆ ئەوانە لە سەردەمى نەفاميدا تيا چوون، ئەوانە لە جەھەنمدان، لە

ئاگردان!"

وتى: "دايك و باوكم بە قوربانى بى، ئەى پىشەواى ئيمانداران، ئەو منى

كوشتو و ئازارم دەدا!"

وتم: "دەى ھەندى شىعەرى خۆت بخوینەو."

وتى: "من تازە شىعەرە كۆنەكانم ناخوینەو، بە شىعەرىكت بۆ بلىم كە ئىستاكت

و پىر دەيلىم!"

وتم: "دەى بىلى."

وتى:

"بە رەشىنەى چاۋ وا (غەمرە) م ئاۋ دا

تاۋى بارانىش وا ئاۋى نادا

ھەركاتى باسى خەفەت بەكرابە

ئاخم دەكپشا و گوپچكەم پى دەدا

پىش مردنى تۆ بۆ زۆر كەس گرىام

خەمى تۆ، خەمى ھەمووى بە بادا"

وتم: "ئېي بگەرپن بە خوا ئېستەيش ھەر خەمبارە."

- قوربان شتىك ھەيە نابى بە سەرماندا تىپەرئى، تۆ پەچاوت کردوۋە؟

- چىيە كورم؟

- خەنسا ئەۋ ھەموۋە گريان و شىنوشە پۆرەي بۇ سەخرى براى بوۋە، بەلام سەير

دەكەين بەۋ شىۋە كە بۇ سەخر گرياۋە، ئاۋا بۇ ئەۋ چۈار كورەي نەگرياۋە كە لە

قادسيە شەھيد بوون! تۆ خۆت دەزانى كە سۆزى دايك چۆنە بۇ پۆلەكەي.

- راست دەكەي، بەلام من وادەزانم لەبەر ئەۋە بى كە مەرگى مرؤف لە

سەردەمى نەفاميدا مردنە! بەلام مەرگ لەسەردەمى ئىسلامدا زىندوۋبوۋنەۋەيە، ھەموۋ

مردۋيەك خۆشەۋيسە و مرؤف خەمى بۇ دەخۋا، بەلام مردنى موسلمان لەكۆي و

مردنى كافر لەكۆي، مەرگى سەخر لەكۆي كە لە سەردەمى نەفاميدا مردوۋە و،

مەرگى كورەكانى لەكۆي كە بە شەھيدى پۆشتوون!؟

- ئەم قەسەيەت چىرۆكى تۆ و موتەممىمى كورى نوۋەيرەي بىر خستەۋە!

- بەلى، بە خوا ئەۋ چىرۆكەيش لەم بابەتەيە.

- دەي قوربان بۆم بگىرەۋە، پىم خۆشە بىبىسم، چىرۆكەكە باسى شىعريشى تىايە

و لە بابەتەكەي خۆمان ناچىنە دەرەۋە.

- باشە بۆت دەگىرەۋە.

- دەي قوربان، منىش بە باشى گۆي دەگرم.

- پەحمەتى خوا لە زەيدى برام بىت، پىش من موسلمان بوۋ، پىش من گەرايەۋە

بۇ حزورى خۋاي گەرە، ئەۋ لە مەككە موسلمان بوۋ، بەلام لە منى شاردبوۋەۋە، لە

خزمەت پىغەمبەردا لە غەزاي بەدر و غەزاكانى تردا بەشدارىي كردبوۋ، لە جەنگى

يەمامەدا ئالابەدەستى سويىي ئىسلام بوۋ، لە پىشى پىشەۋە بەرابەر دوژمن ۋەستابوۋ

و ئالاکەيشى بە دەستەۋە بوۋ، جەنگا تا شەھيد كرا.

بیرمە هیشتا من موسلمان نە بووبووم، رۇژىك دەچووم بۇ داروننەدوۋە بۇ ئەۋەى
بزانین چى بکەین بە پیغەمبەر. لە رېگەدا گەشتم بە زەید، ھەر ئەۋ رۇژە بوو کە
زەید موسلمان بووبوۋ.

پىم وت: "ئەۋە لەگەلدا دىيى بچین بۇ داروننەدوۋە تا بزانین چى بکەین بەم
موحەممەدە؟"

وتى: "ئەگەر بۇ خىر و چاکە دەچى، ئەۋە کورپىكى خەتتاب بەشدار بى بەسە،
ئەگەرىش بۇ شەر و خراپە دەچى، ديسان يەككى بەسە!"
خۇزگە ئەۋ رۇژە چۇن لەۋ قسەيە تىنەگەشتم؟! پەحمەتى خوا لە زەید چەند
قسەكەى مانادار بوۋ!

- پەحمەتى خوا لە تۇيش بى گەرەم، وابزانم برىنى كۇنى تۇم كولاندەۋە، من
پرسىارى موتەممىم دەكەم و تۇ باسى زەیدى برات دەكەى!

- ھەرچار باسى موتەممىم لەلا بکرى، منىش باسى زەید دەكەم!

- بۇچى گەرەم؟

- چونكە جارېك موتەممىم ھات بۇلاى ئەبوۋ بەكر سكالای لە خالىدى كورى
ۋەلید ھەبوۋ، گوايە مالىكى برأى موتەممىمى كوشتوۋە. ھات بۇ مزگەوت و ئىمە
نوئىزى بەيانىمان دەکرد. دواى نوئىز لام كردهۋە، پىاۋىكى گنەلەى يەكچاوم بىنى،
كەۋانەكەى لەسەر پشت لەتەنىش خۇى داناۋو، پرسىم: "ئەمە كىيە؟"

وتیان: "موتەممىمى كورى نوۋەپىرە."

وتم: "ئا ھەندى لەۋ شىعرانەم بۇ بلى كە بۇ مەرگى براكەتت كوتوۋتە."
وتى:

"ماۋەيەكى زۇر ھەردوۋ ھاۋرى بوۋىن

كوتیان: ھىچ كويىيان بى يەك نەدىۋە

كە مالىك كوزرا ۋا لىك داہراين

دەتگوت يەكترمان قەت نەناسپوہ^۱ “

منیش پیم وت: ”بە خوا ئەوہ لاواندەنەوہی مردووہ. خوا پەحم بە زەیدی برام بکا. وا دەزانم ئەگەر منیش بەمتوانیایە شیعەر بلیم، ئاوا زەیدم دەلاواندەوہ!“

دوایی وتم: ”چەندە خەفەت بۆ براکەت دەخۆی؟“

ئەویش وتی: ”ئەم چاوہم کوپۆر بووہ، ئەوہندە گریام؛ ئەمەیشیان ئاوی سپی ھاتووہ و ھەمیشە پرە لە فرمیسک و گریان!“

منیش وتم: ”یەكجار ئاوايش نہ! کەس ئەوہندە بۆ مردوو ناگری!“

ئەویش وتی: ”بە خوا ئەگەر براکەي منیش وەك براکەي تۆ لە جەنگی یەمامەدا شەھید بووایە، ھەرگیز بۆی نەدەگریام!“

منیش وتم: ”خوا بەزەیی بیئەوہ پياتدا، بە خوا تا ئیستە کەس وەك تۆ سەرەخۆشی لە من نەکردووہ.“

- سەیرە قوربان سەیرە! بە خوا مروؤف چاو لە توندوتیژیت بکا دەلی: ’ئا ئەمە بەزەیی بە ھیچدا نایەتەوہ،‘ چاو لە سۆز و بەزەیییت بکا دەلی: ’ئەمە ھەرگیز لە ژیانیدا توندوتیژ نەبووہ!‘

- کورم! توندوتیژی دژی سۆز و بەزەیی نییە، لەنیوان توندوتیژی و دلپەقیدا سنووریک ھەیە، کەم کەس پپی دەزانئ: لەنیوان دلنەرمی و لاوازشدا دەشتیکی وا ھەیە کە کەم کەسی دلنەرم و بەسۆز تپی دەچیت و سەر لە لاوازیوہ دەرناکا. بە خوا من توندوتۆلم، بەلام دلپەق نیم؛ نەرمم، بەلام لاواز نیم.

۱ عەرەببەکەي ئاوايە:

وکننا کندمانی جذیمة برهة

من الدهر حتی قبل، لن يتصدعا

فلما تفرقنا کانی و مالکا

لطول الفراق لم نبت لیلە معا

- به خوا قوربان راست دهفهرمووی وایه! داوای لیبوردن دهکهم بی مه به ست برینم کولاندیتته وه، با ئه م لاپه ره هه لدهینه وه و ته نیا باسی شیعر بکه یین.
- باشه با وایی.

- بیستوومه کابرایه کی دهشته کی به دهم شیعروتنه وه داوای خیر و سه دهقه ی لی کردووی، باسی ئه وه م بو بکه!

- ئه وه پیاویکی دهشته کی بوو، سکالای خوی له ده ست هه ژاری و ده سته نگی ده کرد، داوای خیر و سه دهقه ی ده کرد و وتی:

”عومه را! بو ئه وه ی خیرت بنووسری

بجیته به هه شت بی یه ک و دوو و سی

ئه و کچانه ی من له گه ل دایکیانا

جلیان بو بکه، به خوا هه ر ده بی

ئه و فرمانه ی من بکه ی جیبه چی

گه ر نه یکه ی شتی گه وره ده قه ومی^۱“

منیش ویستم که می سهر بخه مه سهری و وتم: ”ئه ی ئه گه ر نه یکه م چی ده قه ومی؟“

وتی: ”ده ی باوکی چه فسه، ئه گه ر نه یکه ی ده پۆم!“

منیش وتم: ”داوای پۆشتن چی ده که ی؟“

وتی: ”به خوا سکالای له سهر تو مار ده که م.“

وتم: ”له سهر کنی؟“

^۱ عه ره ببه که ی ئاوایه:

یا عمر الخیر لک الجنة

اکس بناتی و امهن

اقسمت علیک لتفعلن.

به خوا هه ر ده بی، یانی به خوا هه ر ده بی جلیان بو بکه ی.

وتى: "لەسەر ئەو پۇژەي كە بەخششەكان تېپىدا يان بۇ بەهەشتن يان بۇ ئاگر."
منيش وتم: "چىي دەوى پىيى بدن، لە ترسى گەرمایی و ئاكرى ئەو پۇژە نەك لە
بەر شىعەرەكانى."

- قوربان فەرمایشەكانت شىرنن، باسەكانت خۇشن، مرؤف ھەرگىز لە كوئىكرتن
لېت ماندوو نابى، دەخووزم تۆيش لە من ماندوو و بېزار نەبى!

- دەى لە بارەى شىعەرەو ھىشتا پرسىارت ماوہ؟

- بەلئى قوربان، چەند شتىكى تر ماون. من ھەموو پۇژى تۆم دەست ناكەوى.

- دەى باشە بىلئى بزەنم چىيە؟

- باسى نەجاشى و حارسى كورى عەجلان!

- نەجاشى نازناوى پىاويكە ناوى قەيسى كورى عەمرە، بە شىعەر ھۆزى بەنى

عەجلانى داشۆرىبوو. حارس ھات بۆلاى من و سكالای لە نەجاشى ھەبوو.

منيش پىم وت: "چى پىي گوتن؟"

وتى:

ھەركاتى خودا دژى خوئىرى بوو

ئەو كاتە دژى بەنى عەجلانە^۱

من بەرگى شىعەرم داكەندوہ و كەواى قەزام پۆشيوہ و ويستم برپارىكى گوماناوى

نەدەم.

منيش پىم وت: "ئەمە نزاىە، خوا دژى ھىچ موسلمانىك نىيە!"

ئەويش وتى: "گەورەم! ئەو دەلئى:

ئەوان ھۆزىكن پەيمان ناشكىنن

ھەرگىز ستەمىش لە خەلكى ناكەن"^۲

^۱ عەرەببەكەى ئاوايە:

فعاى بنى العجلان رهط ابن مقبل

اذ الله عادى اهل لؤم و ذلة

^۲ عەرەببەكەى ئاوايە:

ولا يظلمون الناس حبة خردل

قبيلة لا يغدرون بذمة

منیش پیم وت: " دەی خۆزگە نەۋەکانی خەتتاب ھەموویان وا بوونایە. " بەخوئا من دەمزانی مەبەستی چی بوو، کاتی خۆی عەرەب مەبەستیان لەووە کە ستەمکار نییە یانی خوێپری و ترسەنۆکن، ئەو ویستویەتی بلی: " ئەو ھۆزە ھەموویان خوێپری و ترسەنۆکن، " بەلام شیعرە کە دوو مانای ھەیە، مانایەکی نزیک کە لە وشەکان دەر دەکەوێ، ئەو مەبەستی ئەمەیان نەبوو، مانایەکی دووریش کە لەناوەرۆکی شیعرە کەووە دەر دەکەوێ. من بۆم نییە کابرا بگرم و بلیم: سوور دەزانم مانا دوورە کەت مەبەستە و، تۆلە ی لی بکە مەو. منیش ھەر بە پێودانگی ئەووەی کە بە بەلگە ی گومانای حوکم و بریار نادری، وتم: " خۆزگە نەۋەکانی خەتتاب ھەموویان وا بوونایە. "

دوایی وتی: " ئەی گەرە ی ئیمانداران! ئەو پیمان دەلی:

'مردوویان بمرئ سەگ گوشتی ناخوا

سەگ گوشتی کەعب و نەھشەل زوو دەخوا'

منیش وتم: " دەی راست دەکا، مردوووەکان دەخەنە قەبر و، ئیتر سەگ گوشتیان ناخوا. بەخوئا دەمزانی مەبەستی چی بوو، مەبەستی ئەووە بوو کە دایانشۆری و بلی: ئەووە نە پیس و بۆگەنن، سەگ بیزی نایە گوشتی مردووەکانیان بخوا. بەلام ئەگەر سەگەل رپیان لە لاشە ی مردوووەکی بەنی نەھشەل بکەوێ، ھەمووی دەخۆن. یانی بەنی نەھشەل پاک و خاوین و بەرپیزن. دیسان لیتر ئەمەیشم پینە کرد و بە بەلگە ی گومانای برپارم نەدا!

دیسان وتی: "قوربان ئەو پیمان دەلی:

"ناچنە سەر کانی ھەتا ئیوارە

ئەو کاتە ی ئاودیڕ کانی چۆل دەکا"

^۱ عەرەبیە کە ی ئاوايە:

وتاکل منن کعب بن عوف و نھشل

تعاف الکلاب الضاریات لحومهم

^۲ عەرەبیە کە ی ئاوايە:

إذا صدر الورد عن کل منھل

ولا یردون الماء إلا عشیة

منیش وتم: " دەى ئەو كاتە زۆر باشە، ئاوەكە لىلايى نامىنى و كانىيش چۆل دەبىي."

من دەزانم مەبەستى ئەو لەو شىعرە چى بوو، مەبەستى ئەو بوو ئەوانە ھۆزىكى لاوازن، ئەو كاتەى خەلك مەر و مالات ئاودا، ئەوان ناوئىرن بچن مەر و مالاتى خۆيان ئاودەن و، دەوستان تا ئىوارە كانى چۆل دەبىي، دوايى دەچن مالاتەكانيان ئاودەن. ديسان لىرەيش مانا نزيكەكەم وەرگرت و پىنەم كرد و وازم لە مانا دوورەكە ھىنا بۆ ئەوئەى بە بەلگەى گوماناويىوئە برپار دەرئەكەم.

وتى: "قوربان ئەو بە ئىمەى وتووئە:

بۆيە ناوئران بە ھۆزى عەجلان

ئەو ھۆزە وتيان: زۆر بە عەجەل

مەنجەلت بىنە و شىرى خۆت بەرە.

دۆ و ماست و پەنير، يان ژاژى و كەرە^۱

منیش وتم: "ئىمە ھەموومان بەندەى خوداين، باشتىن بەندەيش ئەو كەسەيە كە

سوود و قازانجى بۆ خەلك زۆرە."

بەخوئا من دەمزانى مەبەستى قەيس ئەوئە نەبوو، بەلكو مەبەستى ئەوئە بوو كە

ئەو ھۆزى عەجلانە پاشكۆى خەلكن، خزمەتكار و كرىكارى خەلكن، ھەر

شىردۆشىن و دارھىنان و ئاوەلگۆزىن دەزانن، ئەم كارانەش كارى كۆيلە و

بەردەستە نەك كارى ئاغاو سەرۆك. بەلام من ئەم جارەيش ويستم بۆى پىنە بكەم

و، بە بەلگەى گوماناوى برپار نەدەم، ماناى نزيك و پوالتى شىعرەكەم وەرگرت و

لە ناوئەرۆك و مەبەست خۆم پاراست؛ مەرۆف دەبىي ئاوا برپار بىدا!

ديسان وتى: "قوربان قەيس ئەو شىعرەيشى لە داشۆرىنى ئىمەدا وتوئە:

^۱ عەرەبىكەى ئاواپە:

”ئەوانە رۆلەي خويپرى و بيكارەن

سەركز و زەليل، پوچ و ئاوارەن“

منيش وتم: ”بە خوا ئيتىر ئەمەم پىي پىنە ناكرى، ئەي تۆ چىت وت؟“

وتى: ”بە ستمەۋە، لىم دا، پاشان بەرەلام كرد و ھەرەشەم لى كرد و وتم:

”يەكجارى تر شتى وا بكەي، لەمە خراپترت بەسەر دەھىنم.“

— قوربان مۆلەتم دەدەي دووبارە بىمەۋە سەر ئەو قسەيە كە توندوتۆلى و

گورجوگۆلى دژى نەرمونىانى نىيە؟

— ئەي ئەو باسەمان نەپراندەۋە؟

— با قوربان، بەلام مەبەستم چىرۆككە كە پەيوەندىي بە توندوتۆلى و

نەرمونىانىيەۋە ھەيە.

— ئەو چىرۆكە كامەيە؟

— ئەۋەي كە لەنىۋان تۆ و ھەتىنەدا پرووى دا.

— ئەۋەنەم باش لە بىرە، ۋەك بلىي ئىستا پرووى دابى.

— دەي بۆم دەگىرپىتەۋە؟

— لە پرسىارەكەتەۋە وا دەردەكەۋى كە شتىكى لى بزانى!

— پىش ئەۋەي بە خزمەتت بگەم، پازى بووم ئەو چىرۆكانە لە خەلك بىيستم،

بەلام ئىستە نا، دەمەۋى لە زارى خۆتەۋە بىيىسم.

— دەي باشە بۆت دەگىرپەۋە.

— باشە قوربان منيش بە باشى گوى دەگرم.

— با لە پىشدا دوو كەسايەتت پىي بناسىنم، چونكە پىيۋىستە بىانناسى، بۆ ئەۋەي

بە باشى لە چىرۆكەكە ھالى ھىي، چىرۆكەكە لەنىۋان من و ھەتىنە پرووى نەداۋە،

بەلام لەنىۋان من و ھەتىنەدا كۆتايى ھات!

سەرەتا لەنيوان حەتايە و زيبەرەقانى كورپى بەدردا پرووى دا .
 حەتايە ناوى جەرۋەلى كورپى مالىكە، حەتايە نازناويەتى، لەبەر ئەۋەى كە زۆر
 كورتە بالآ بوو، پييان دەوت: "حەتايە،" سەردەمى نەفامى ديبوو، درەنگ موسلمان
 بوو، لە سەردەمى ئەبوو بەكردا ئيمانى هينا، زمانى تيز بوو، لە داشۆرپندا بالادەست
 بوو، ھەركەسى ناسيبا، مەگەر چۆن، ئەگينا بە شيعر دايدەشۆرى: تەنانەت بە شيعر
 دايك و باوك و خال و مامەكانى خۆى داشۆرپبوو. پۆژيىك ھيچ كەس نەمابوو
 دايشۆرى، دەستى كردبوو بە داشۆرپنى خۆى، ئەمە پيش ئيسلام بوو، لە داشۆرپنى
 دايكيا دەلى:

"بۆ دووركەۋە لام دامەنیشە
 خودا بتكوژى، با خەلك پزگار بن
 بە دزى داۋاى ھيلىكەى دەكەى
 لەلای كەس مەيلين زۆر زۆر ھوشيار بن
 زۆر بە ئاشكرا فیتنەيى دەكەى
 خەلكى ھان دەدەى، دەلىيى: ۋەك ئار بن
 خودا ھەميشە شەرت بنووسى
 چى نەۋەت ھەيە بەلاۋ ئازار بن"

عەرەببەكەى ئاۋاھە:

أراح الله منك العالمينا	تنحى فاقعدى عنى بعيدا
وكانونا على المتحدثينا	أ غربالا إذا استودعت سرا
ولفك العقوق من البنينا	جزاك الله شرا من عجوز

باوک و مام و خالی خوی داشوریوه و گوتوویه تی:

”خوا داتوهشیننی باوک و مام و خال

چتۆ پیاویکن؟ بی مال و بی حال

له سه رشۆریدا پیاویکی دیارن

له ناو مهردانا له و دیون سه د یال^۱“

له داشۆرینی خۆیدا ده لئی:

”دهم وتی: زمان نه مرۆ هر ده بی

بۆ داشۆرین و غه یبته به کار بی

زهمی کئی بکه م؟ با هی خۆم بکه م

تف له پرومه تم، له سه رم، له بی^۲“

ئمه حه تیئه، با بیعه سه ر باسی زیبره قان، زیبره قان نازناو بوو، چونکه ئه وهنده جوان بوو پێیان دهوت: ”زیبره قان،“ له سه رده می نه فامیدا گه وره و ماقوول بوو. له سه رده می ئیسلامیشدا هر ماقوول و به رپرز بوو، وهک وهفد و نوینه ر هاته خزمته پیغه مبه ر ﷺ و ئیمانی هیئا. پیغه مبه ریش کردی به کاربه دهستی زه کات و سه دهقه ی هۆزه که ی، دوا ی ئه وه ی که پیغه مبه ر ﷺ وه فاتی کرد، هه ندی که س له ئایین ودرگه رانه وه، به لام ئه وان هر له سه ر ئایینداریی خۆیان سوور بوون، هه رچی زه کات و سه دهقه هه بوو هه مووی بۆ ئه بوو به کر هیئا. ئه بوو به کریش هر له سه ر کاره که ی خۆی هیشتیه وه، منیش له سه رده می خه لافه تی خۆمدا هر له سه ر کار لام نه برد.

^۱ عه ره بیه که ی ئاواپه:

أها و لحاک من عم و خال
وهنس الشیخ أنت لدی المعالی

لحاك الله ثم لحاک حقا
فنعم الشیخ أنت لدی المعازی

^۲ عه ره بیه که ی ئاواپه:

بشر فما ادري لمن أنا قائله
ففتح من وجه و قبح حامله

أهت شفتای الهوم إلا أن تتكلما
أرى لی وجهها شوه الله خلقه

نهم دوکسه پالوانی چیرۆکه که مان ده بن، چیرۆکه که پیش له سهردهمی خهلافهتی مندا و له کاتی وشکه سالیه به ناوبانگه که دا پرووی دا، زیبره قان سه دهقه و زه کاتی هۆزه که ی هیئا بو ژیر ده سالاتی من، له رینگه که شتبووه هه تیئه، هه تیئه له گه ل مآ و مندالیدا به ره و عیراق ده پۆشتن، زیبره قان هه تیئه ی، ده ناسی به لام هه تیئه زیبره قانی نه ده ناسی.

زیبره قان له هه تیئه ی پرسی: “بو کوی ده پۆی؟”

وتی: “بو عیراق.”

زیبره قان وتی: “له وی چی ده که ی؟”

وتی: “وشکه سالیه، ده پۆم به لکو له وی پیاوی ژیا نی خۆم و مآ و مندالم له نه ستۆ بگری، منیش به شیعه ره کانم هر مه دحی ده که م و په سنی ده دم.”

زیبره قان وتی: “به پیاویک رازی ده بی شیر و خورمات پی بدا و ریزت بگری؟”

هه تیئه وتی: “کییه؟”

زیبره قان وتی: “من.”

هه تیئه وتی: “تۆ کیی؟”

زیبره قان وتی: “زیبره قانی کوپی به در.”

هه تیئه وتی: “مآلت له کوپیه؟”

زیبره قان وتی: “سواری نهم وشتره به به و به ره و خۆر برۆ گه شتی به هه رکی، پرسیار به که مآله که م ده دۆزیته وه و، منیش کاره که م ته واو کرد، دیمه وه.”

هه تیئه پۆشت و مآلی زیبره قانی دۆزیه وه، ژنه که ی زیبره قان به جوانی ریزی گرتن، به خپوی کردن، خانه خوییه کی باش بوو بویان، هۆزی شیماس به مه بیان زانی، نه وان له پیاوه تی و مآلداریدا مملانی بیان له گه ل زیبره قاندا ده کرد، ده یانزانی نه گه ر هه تیئه ده ست به که به پیاه لسانی زیبره قان، نه وه زیبره قان ته واو ناو ده ره که، بۆیه ناردیان به دوا ی هه تیده دا، په که م جار نه پۆشت، به لام به فیل بردیان،

فیلەكەيش ئاوا بوو: كەسئىكئان نارده لاي ژنهكەي زىبەرەقان و پئىيان وت: "زىبەرەقان بە نيازە كچەكەي ئەم حەتئىئەيە مارە بكا." كچەكەي ناوي مولەيكە بوو، زۆر جوان بوو. ئىتر ژنهكەي زىبەرەقان بەرابەر مالى حەتئىئە گۆرا و لوتەلا بوو لئىيان. دوایی ھۆزى شىماس نارديان بە دوای حەتئىئەدا و بەلئىيان پئى دا كە بە جوانى بەخئوى بكن و دلى رابگرن.

حەتئىئە پئى وتن: "ژن ھەروا خۆش باوەر و عاتفئىيە، من گوناھى ئەم ژنە لەسەر زىبەرەقان حەسئىب ناكەم."

ئەوان زۆر لە حەتئىئە پارانەو، لەولائشەو ھەژنەكەي زىبەرەقان ھەر لوتەلا بوو لئىيان، بۆيە رازى بوو بپروا بۆلای ئەوان. ئەوانئىش دەوارئىكى گەرەيان بۆ حەتئىئە ھەلدا، شير و خورماي زۆريان پئىدا، جلو بەرگى زۆر، و شترئىكى شيردەريش.

زىبەرەقان گەرەپايەو، پرسىارى حەتئىئەي كرد، چيرۆكەكەيان بۆ گئىرايەو، رەمەكەي ھەلگرت و سواری ئەسپەكەي بوو، رۆشتە بەر دەرگەي مالى ھۆزى شىماس و وتى: "ئەو مئوانەم بۆ بگەرئىننەو."

بەغئزى كورپى عامئرى كورپى شىماس پئى وت: "ئەو تازە مئوانى تۆ ئىيە و لە دەستت دا."

ئەگەر پئىشسپى ھەردولا نەبا، شەر دەقەوما.

بە بەغئزىيان وت: "مئوانەكەي بدەرەو."

وتى: "ھەرگئز كارى وا ناكەم، دواتر حەتئىئە خۆي ئازادە چى دەكا، با بئىكا."

بە حەتئىئەيان وت و ئەوئىش بەغئزى ھەلئىژارد.

زىبەرەقان ھات و لە بەردەم حەتئىئەدا ھەستا و پئى وت: "باوكى مولەيكە! ئەو ھە

لە بەر ناخۆشى و نارەحەتى مالى منت بەجئى ھئىشت؟"

وتى: "نە."

زىبەرەقان گەرەپايەو و حەتئىئەي بەجئى ھئىشت.

حەتینەیش دەستیکرد بە پەسندانی ھۆزی شیماس، بەلام پازی نەدەبوو ھەرگیز
 زبیرەقان داشۆری. ھۆزی شیماس بەردەوام داوای ئەو کارەیان لە حەتینە دەکرد،
 ئەویش دەیوت: "ئەو پیاوھ بێتاوانە."
 ئەوان ئەوەندە تکیان لێ کرد، حەتینە ناچار ئەم بەیتە ی لە داشۆرینی
 زبیرەقاندا وت:

"بە دوای چاکەدا ھەرگیز مەگەرێ
 کاری تۆ دووانە: خواردن و پۆشین"
 زبیرەقان ھات و لای من سکالای لە حەتینە کرد.
 منیش پێم وت: "دە ی خو ئەو شیعەرە داشۆرین نییە."
 وتی: "قوربان من ئەوەندە ناپیاوم کە تەنیا بخۆم و بپۆشم؟"
 من ویستم لەو کارەدا پەلە نەکەم، برپاری نابەجێ نەدەم، چونکە قسەکە
 شیعەریشە، ناردم بۆ کەسیکی شارەزا.
 - قوربان بۆ کیت نارد؟
 - بۆ حەسسانی کوری سابیت.
 لێم پرسی: "حەسسان ئەم شیعەرە داشۆرینە؟"
 وتی: "نەک داشۆرین، بەلکو میز پیاکردنیشە."
 - ئە ی تۆ چیت کرد؟
 - حەتینەم زیندانی کرد و ھەرەشە ی زمان برپنم لێ کرد.
 - دە ی دوایی چی پروی دا؟
 - حەتینە شیعەریکی لە پەسنی مندا ھۆندەووە و لە شیعەرەکەیدا داوای لیبوردنی
 کردوووە و دەیوێ لە بەر منداڵەکانی بەزەبیم پیا بپتەووە، دەلی: "کەسیان نییە نان
 و ئاوێکیان بۆ پەیدا بکا."

عەرەببەکە ی ئاواپە:

- دهی ئەو شیعره‌ی که گوتویه‌تی کامه‌یه؟

وتویه‌تی:

”جوجه‌له‌ی ورد و بی‌پەر و بالم

له و ده‌شته و یلن‌هاوار به‌مالم

سایه و په‌نایان وا له چاله‌په‌ش (سجن)

له خووشی دونیا هیچ نه‌یماوه به‌ش

سلاوت لی‌بی عومه‌ری دانا

پیاوی به‌جهرگ و هی‌ز و توانا

هیواو ناواتی خه‌لکی هه‌ژاری

جیگری نه‌بی و یاری نیو غاری

به‌یعه‌تیان پیدای له به‌ر تۆ نه‌بوو

خه‌لک له پیش تۆ له خه‌می خو بوو^١“

- ئە‌ی تۆ دوای ئەوه چیت کرد؟

- به‌زه‌بیم پیا هاته‌وه، به‌خوا چاوه‌کانم پر بوون له فرمی‌سک، فرمانم دا ئازادیان

کرد. دوایی داوایلیبوردرنی کرد وتی: ”تازه من فی‌ری شیعی‌ری داشۆرین بووم،“ وتی:

’قوربان من له‌مه‌وپیش دایک و باوک و مام و خال و ته‌نانه‌ت خووم به‌شیعر

داشۆریوه!“

وتم: ”چیت وتوو؟“

ئەو شیعرانه‌ی که له پیشدا بۆم باسکردی هه‌مووی بۆ وتم.

^١ شیعره‌که به‌عه‌ره‌بی ناوایه:

حمر الحواصل لا ماء و لا شجر	ماذا تقول لأفراخ بذي مرخ
فاغفر عليك سلام الله يا عمر	غيبت كاسبهم في قعر مظلمة
أقلت إليك مقاليد النهى البشر	أنت الامين الذي من بعد صاحبه
لكن لأنفسهم كانت بها الإثر	لم يؤثرك بها إذ قدموك لها

- دواي ئەو تۆ چىت كرد؟

- وتم: "نەكەي جارېكى تر خەلك دابشۆرى."

وتى: "دەي مندالەكانم لە برسدا دەمرن، كاسبى و مووچە و كارى من ھەر ئەو ھىيە!"

منيش وتم: "دەي نەكەي جياوازي بكەي."

وتى: "جياوازي چىيە؟"

تم: "جياوازي بكەي لەنيوان خەلكدا و بلىي فلان لە فيسار باشتەرە و ھۆزى ئەم لە ھۆزى ئەو باشتەرە."

وتى: "بە خوا تۆ لە من شاعىرترى."

- دەي قوربان دواي ئەو چى پرووى دا؟

- نامووس و شەرەفى خەلكم لى كرىيەو.

- چۆن؟

- سى ھزار دىرھەم پىدا و بەلېنم لى وەرگرت كە چىتر خەلك بە شىعر

دانەشۆرى.

- ئاي قوربان چ پياوھتەيەكى گەورەيە! ئەمە يەكەم جارە ببىسم كە سىك شەرەف

و نامووسى خەلكى بکرىتەو.

- كورم! خەلك ئەمانەتە لاي من. خواي گەورە ئەو خەلكەي خستووھتە ژىر

دەستى من، سەير دەكا بزاني من چۆن ھەلسوكەوتيان لەگەلدا دەكەم؛ برسەكان تىر

بکەم و داکۆكى لە شەرەف و نامووسيان نەكەم؟

- ھا، بە خوا داکۆكيان لى دەكەي. لە بىرتە قوربان ئەو كاتەي داوام لى كردى

ئەم چىرۆكەم ھۆ بگىرپتەو، وتم: "لەم چىرۆكەدا دلنەرمى و زەبروزەنگى تۆ

دەردەكەوى؟"

- بەلى لە بىرمە.

— دەی بە خوا ئەمە زەبروزەنگ و دلنەرمیە . تۆ پازی نەبووی موسلمانیک دابشۆردری، لە بەرابەریشدا سزای شاعیرەکەت دا، سزایەکی وا بوو تەمبێ بکا نەک لەناوی بەری، بەزەبیت بە حالی خۆی و مال و مندالییدا هاتەو، ئازادت کرد و رێوشوینی شیعدانانیشت فیڕکرد. دواتریش کە بۆت دەرکەوت ئەو پیاوێ جگە لە داشۆرین هیچی تر نازانی، هەستای حەیا و نامووسی موسلمانانت کەریبەوێ بۆ ئەوێ کەس دانەشۆری.

— دەی ئەوێش پێزیکی خوداوەندیە، بە هەریکی بوی دەیدا. ئیستە پێم بلی، وا نازانی باسی شیعر و شاعیریمان درێژ کردەو؟
— بەرەوێ لای قوربان.

— دەی پرسیاری تەرت هەیه یان بەس بی؟
— قوربان لە شیعر تیر بووم، بەلام لە قسە ی تۆ نا. با تا کردنەوێ لاپەرەیهکی تر ئەم لاپەرەیه دانەخەین، گەرەم پازیت؟
— باشە پازیم دەی بلی!

— قوربان باسی شیعرمان کۆتا پێ هیئا، بەلام ئیزنم بدە باسیکی نزیک لە شیعرەوێ بێنمە ناو باسانەو، ئەویش باسی سۆز و خرۆش و میهرەبانییە، لەم سۆنگەوێ دەمەوێ پرسیاری قسەیهکی تۆ بکەم کە لەسەر زارانە، گوایه لە سەردەمی خەلافەتی تۆدا پیاویک هاتوێ ویستویەتی ژنەکی تەلاق بەدا...
— کام قسەت مەبەستە؟

— ئەو قسەیه کە گوتووتە: "هەموو مالێک لەسەر خۆشەویسی بنیاد نراو؟ نە ی پیاوێتی و بەرپرسیاری لەکوێن؟"

— بەلێ من ئەو کاتە ئەو قسەیهم کرد، پیاویک هات و وتی: "دەمەوێ ژنەکم تەلاق بەدم." منیش وتم: "بۆ؟" دەپوت: "خۆشم ناوی."

منیش پىم وت: "ئەو ھەموو مالىك لەسەر خۇشەويسى بنىاد نراوہ؟ ئەى چاودىرى و بەرپرسىارى لەكوپن؟"

- كەوابى خۇشەويسى مەرجى بەردەوامى ژن و مېردايەتى نىيە و بناغەى پەيوەندىي ھاوسەرگىرى نىيە!؟

- مەرج نىيە، خىزان بە ئەمانەت و بەرپرسىارىتى و خۇشگوزەرانى و ھەستکردن بە بەرپرسىارىتى و ھەستان بە بەرپرسىارىتىيەو بەندە. زەواج ئارامى و سۆز و مېھرەبانىيە. ئەگەر خۇشەويسى ئەو ئارامى و مېھرەبانىيەى فەراھەم نەکرد، ئەوا دەبى مەرقۇئايەتى و ترسان لە خوا فەراھەمى بکات. ھەموومان چاودىرىن و ھەموويشمان بەرپرسىن لەو چاودىرىە. يەككىك لەو بەرپرسىارىيەتە ئەوئەيە كە نابى پياو ھەر لەبەر ئەوئەي ژنەكەى خۇش ناوئ، ئىتر دەرى بکاتە دەرەوہ. يەككىكى تر لە بەرپرسىارىتى ئەوئەيە كە نابى پياو سەر لە مال و مندالى بشىوئىنى ھەر لەبەر ئەوئەي كە ھىچ خۇشەويسى بۆ ژنەكەى نىيە؛ خۇشەويسى مەبەستى كۆتايى نىيە. ئەگەر خۇشەويسى لەنىوان ژن و مېرددا ھەبوو، ئەوہ شتىكى زۆر باش و چاكە، ئەكىنا نابى ھەر لە بەر غىبابى خۇشەويسى، مال و خىزان و ھاوسەرگىرى تىك بىرىت. با وای دابنىين كە غىبابى خۇشەويسى بنىادى خانەوادە تىك دەدا، ئەى ھەموو مالىك بەخىوكر و پياو يان ژنى تىايە، پياو كاتى ژن دىنى، ھىچ لە بارەى ژنەكەى نازانى جگە لەوئەي كە لە دوورەوہ دىويەتى يان بىستووئەتى، ژنىش ھەروہا، ئەمە لە سەرەتادا خۇشەويسىەك دروست دەكا، بەلام ئەو ناسىنەى كە خۇشگوزەرانى لەسەر بنىاد دەنرىت و بە درىژايى رۆزگار درىژە دەكىشى و ھەموو پلەكانى ژيان بە ترش و شىرېنىيەوہ دەپرى، ئەوہ ئەو ناسىنەيە كە لە دواييدا بۆ ژنەكە دەردەكەوئ، ئىتر جارى وا ھەيە ئەو ناسىنەى كە دەردەكەوئ، ژنەكە پىي قەلس دەبى و جارى واش ھەيە كەيفى پىي دى، يان ئەو شتەى كە لە سەرەتادا ھەستى پى دەکرد، ئىستە ھەستى پى ناكا. ژيانى زۆربەى ژن و مېردەكان ئاوايە،

دە ی دەبێ بە تە لاقدان لە یە کتر جیا بنه وه، یان هەر یە کە و سوچیکی ئە و کە مەینانە بگرنە ئە ستۆ و درێژە بە ژیان بدەن؟ ئە و ژیانە ی کە دەبێتە ھۆکاری خۆ پاراستن لە گوناھ، دەبێتە ھۆکاری منداڵبوون، پەرور دە ی منداڵ، گرنگیدانی پیاو بە خێزانە کە ی، گرنگیدانی ژن بە و شتانە ی لە ئە ستۆیدا یە، پیش ئە مانە ییش لە خواترسان لە لایەن ھەردوو لاوہ پیش ئە وە ی بگەرێنە وە بەر دادگای خوا.

- بە لām خۆ قوربان! خوای گە و رە تە لاقی حە لال کردوو و نە یبە ستوو تە وە بە هیچ شتیکە وە، ھە رکات پیاو ژنە کە ی نە و یست، دە توائی تە لاقی بە دا؛ ھە رکاتیش ژن مێردە کە ی نە و یست، دە توائی خولع بکا و تە لاقە کە ی بکەرێتە وە، لە سە ر دە می پێغە مبەر یشدا شتیکێ وا پرۆ ی داوہ، ژنە کە ی سابیتی کۆر ی قە یس ھاتە خزمە ت پێغە مبەر و وتی: "ئە ی پێغە مبەر ی خوا! من هیچ رە خنە یە کم لە ئاکار و دینداری سابیت نییە، بە لām پێم ناخۆشە دوای مو سڵمان بوون کافر ببمە وە."

پێغە مبەر فەر مووی: "باخچە کە ی - کە کردیە مارە یی بو تۆ - بو دە گەرێنیتە وە؟"

وتی: "بە لئی."

پێغە مبەر بە سابیتی فەر موو: "یە ک تە لاقی بە دە و باخچە ی لئی وەر بگرە وە."
دە ی ئە مە مانای ئە وە نییە کە نە بوونی خۆشە و یسی بە سە بو ئە وە ی کە پیاو و ژن لە یە کتر جیا ببنە وە؟!

- تە لاق حە لالە بە لئی، ئایینی ئیسلام تە لاقدان ی حە لال کردوو وە، منیش ئە و قسانە م بو ئە و پیاو وە ک فە توا نە کرد، بە لکو ئامۆژگاریم کرد، و یستم نیوانیان چاک بکە مە وە، ئایین ھە ندی شتی بو مرؤف بە جی ھێشتو وە تا بزانی مرؤف چە ندە لە خوا ترسە؟ ھەر لە بەر ئە وە یشە کە بە ھە شت چە ند پلە ی ھە یە، پەرێنە وە ییش لە پردی سیرات، ئە و ییش دیسان پلە پلە یە، مرؤفی وا ھە یە بە ئاسانی لئی دە پەرێتە وە، ھە یە بە ناپرە حە تی، ھە یە لە ناوقە دی پردە کە دا دە کە و ی تە خوارە وە، ھە یە لە یە کە م ھە نگا و دا دە کە و ی، سزا و ئاگری دۆزە خیش بە ھە مان شیوہ پلە پلە یە، لە نیوان حە لال

و حەرامدا ئەو ھەندە مەودا زۆرە، بەشى ئەو دەكا كە مرؤف بىھوئى لە چ پلەيە كدا بىت. زۆر جار ئايىن لە مەر ھەندى شتەو ھە بىدەنگە، بۆ ئەو ھى مرؤفايەتى خۆى بدوئى، خۆشناكارى خۆى بدوئى، لىبوردن خۆى بدوئى. نابىنى ئىسلام كوشتنەو ھى بكوژى بۆ خزمەكانى كوژراو ھەلال كىردو ھە، ھەرخۆيشى ھانى خەلك دەدا كە چاوپۆشى بكن و نەيكوژنەو ھە، فرمان ناكە بە لىبوردن بەلكو داوا دەكا، ئەو ھەتا خوای گەورە دەفەرموئى: ﴿فَمَنْ عَفَا وَأَسْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ﴾ الشورى: ۴۰ واتە: "ئەو كەسە لىخۆشبوونى ھەبىت و چاوپۆشى بكات، ئەو ھە پاداشتى لای خوايە."

نابىنى مافى خەلك بە سەر خەلكەو ھە روون دەكاتەو ھە، ھوكم و برىارى بۆ داناو ھە، دوايىش دەفەرموئى: ﴿فَمَنْ عُفِيَ لَهُ مِنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَأَبْيَعُ بِالْمَعْرُوفِ﴾ البقرة: ۱۷۸ واتە: "ئىنجا ھەركەسىك لەلایەن برىيەكى دىنييەو ھە بە شىك بەخشا، دەبى بە باشى پەپرەو بكن."

بەپاستى كاكە و گەوھەرى ھىچ شتىك ھەرامىتى يان ھەلالىتى ئەو شتە نىيە، بەلكو ھەلوپىستى مرؤفە، ئا لەو كاتەى سەرپىشك دەكرىت، جا ئىتر يان ئەو ھەتە مرؤفنىكى باش دەردەچى و پەچاوى خەلكىش دەكا، ئەگەر خۆى بەرپىز بوو لە مافى خۆى خۆش دەبى، چونكە دەزانى سەندنەو ھى ماف بە زەرەرى كەسانى تر تەواو دەبى، يان ئەو ھەتا چى قازانجى خۆى بىت، وا دەكا و پەچاوى كەس ناكە، ئەو ھەيش زەرەر لە بىر و بىر و دىنى نادا، بەلام لە پىاو ھەتى و جوامىزى كەم دەكاتەو ھە، دواترىش نەبوونى خۆشەو پىسى ماناى رقلېبوون نىيە، ئەگەر رق لەنىواندا نەبى، پىكەو ھە ژىان ئاسانە، ئەگەر خۆشەو پىسى و رق ھىچىان نەبوون، با سۆز و دۆستايەتى ھەبى.

- دۆستايەتى ۱؟

- بەلى كورم! دۆستايەتى ژن بۆ پىاو ھەكى ئەو ھە كە گوپرايەل بىت، ھى پىاو ھە ئەو ھە كە ئاكارجوان و رەفتار شىرىن ھى، ئەمە سۆز و ھاوسەنگى لەنىوان

خیزانەکاندا دروست دەکا. ئەو ژنە ی کە میردەکە ی خۆش ناوی، دەبێ خۆی وا نیشانێ میردەکە ی بەدا کە خۆشی دەوی، نابێ بیزاری و وەرەسی خۆی ئاشکرا بکا. ئەگەر وایکرد، ئەو بە بنیادی خانەوادە تێک دەچێ و مەبەستی سەرەکی زەواج بە جێ نایەت. ئەگەر ژن بیزاریی خۆی دەر بپری، لە بەرابەریشدا پیاو هەست بە ڕق و کینە و دوژمنایەتی و ئازاوە دەکا. جا جیاتی ئەو ی دوستی یە کتر بن، دەبن بە دوژمنی یە کتر، ئیتر هێمنایەتی و ھۆگری لە ناو دەچێ و، سۆز و ڕێز لە دلی هیچ لایە کدا نامینێ. لەم بارەووە چیرۆکیکم لایە، لە سەردەمی خەلافەتی مندا پیاویک ھەبوو ناوی ئیبن ئەبی عوزرە بوو. ئەم پیاووە ژنی زۆری ھینابوو، زۆریشی تەلاق داوو، بۆیە بووبوووە بنیشتە خۆشە ی دەمی خەلک. دوا ی ئەو ی زانی بوووە تە بنیشتە خۆشە، ھەستا عەبدوڵلای کور ی ئەرقەمی برد بۆ مالی خۆیان. لە بەردەم عەبدوڵلادا بە ژنە کە ی وت: ”سۆیندت دەدەم بە خوا، تۆ ڕقت لە منە؟!“

ژنە کە ی وتی: ”سۆیندم مەدە.“

وتی: ”بەرەو ەللا سۆیندت دەدەم.“

ژنە کە ی وتی: ”دە ی ئەرەو ەللا.“

ئیبین ئەبی عوزرە بە عەبدوڵلای وت: ”گویت لیبە؟“

دوا یی ھات بۆلای من، وتی: ”گەرەم! خەلک دەلین گوا یە من ستەم لە

ژنە کانم کردوو و تەلاقم داو. دە ی خۆت لە عەبدوڵلا بپرسە بزانە ژنە کە م چی

وتوو؟“

لە عەبدوڵلام پرس ی و ئەو یش پاسە کە ی گێڕا یە وە.

ناردم بە دوا ی ژنە کە پەدا، ژنە کە ی ھات، پێم وت: ”ئەو تۆ بە میردە کە تەت

وتوو خۆش ناوی ی و ڕقم لیبە؟“

وتی: ”ئە ی گەرە ی ئیمانداران! من پێش ئەو تەو بەم کرد و گەرە مە وە. ئەو

سۆیندی دام، نە متوانی درۆ بکەم. قوربان! درۆ بکەم؟“

وتم: "بەلئى، درۆ بکە. ھەر ژنىک مېردەكەي خۆش ناوئى. با پىنى نەلئى خۆشم ناوئى. كەم خىزان ھەيە كە تەنيا خۆشەويسى بە يەكەوھى گرئىدا بن. خەلك بە ئاكارى جوان و بە ھۆى دىندارىەوھ لەگەل يەكدا دەيانكرئ و پىكەوھ دەژىن."

- كەوابئى رەوايە ژن بە ھۆى درۆوھ نىوانى لەگەل پىاوھەكەيدا خۆش بكا؟

- درۆ تەنيا بۆ ئاشتبوونەوھ رەوايە، چونكە لە كاتى ئاوادا راستگوتن مالىوترايى بە دواى خۆيدا دەھيئى. ئەگەر دەرخستنى شتە جوانەكان و شاردنەوھى شتى ناشيرىن باش بئى، ئەوھ شاردنەوھى ئەو شتەي كە شاراوھيە باشترە، وەك ئەوھى ئافرەتئىك ئەو شتەنە لە مېردەكەي بشارتەوھە كە ئاشكرابوونى دەبئتە ھۆى شەپرو ئاژاوھ. خۆ ئەگەر ژن فرمانى پئى كرابئى كە خۆى بۆ مېردەكەي برازىنئتەوھ، ئەوھ قسەي جوان و گفتولفتى خۆشيش بەشئىكە لەو خۆپازاندنەوھ. تەنانەت لە خۆپازاندنەوھيش گرنگترە، چونكە ئەو زمانەي كە پيسە و خۆى لە وتنى قسەي خراب ناپارئزئى، دەبئتە ھۆى تۆرانى ھاوپرئ و ھاوسەر.

خوى مرؤف وايە، ملكەچى قسەي نەرمونيانە. قسەي نەرمونيان كليلى دەرگاي دلە، چۆن دەيلئى، بە چ جورئىك دەرى دەبرئى. خۆ ئەگەر لە قسەكردندا زانا و لئھاتوو نەبوو، با زمانى خۆى بگرئ و ھىچ نەلئى. ئەمە دابونەرىتى كۆمەلگايە و لە كاتئىكدايە كە ئەو دوو مرؤفە لەوانەيە تەنيا يەك جار لە ژياندا يەك ببىنن. ئەي دەبئى پىاو و ژن چۆن بن كە بە درئزايىي ژيان پىكەوھ دەبن؟

- راست دەكەي قوربان! قسەكانت زۆر جوانن و لە جئى خۆيەيان دان. ئىزنىم دەدەي پرسىارى ھەنئى كاروبارى خانەوادەكانى سەردەمى خەلافى خۆتت لئى بكەم، چونكە وتە و ئامۆزگايەكانت سوودى گشتىيان تىايە.

- كورم! وەك چۆن مەرۇقەكان لە يەكتىرى جىاوازن بە ھەمان شىۋە خانەوادەكانىش جىاوازن. خانەوادە و ىنەمالە بەسراۋەتەۋە بە تاكەكانىيەۋە. ئەگەر تاكەكان باش و پىكوپىك و چاك بن، ئەۋا خانەوادە و ىنەمالەكانىش ۋا دەبن، بەلام خوانەخواستە ئەگەر تاكەكان خراب و نالەبار بن، خانەوادەكانىش خراب دەبن، جارى ۋايش ھەيە لە خانەوادەيەكدا ھەم تاكى خراب ھەيە، ھەم باش. خانەوادە ۋەك چەتر ۋايە و داپۇشەرى عەيب و عارى تاكەكانە و خراپەكانىيان دەشارىتەۋە، جگە ئەۋ تاكانە نەبى كە خۇيان عەيب و عارى خۇيان ئاشكرا دەكەن، ئابروۋى كەس ناچىت، ئەۋ كەسە نەبى كە خۇى ئابروۋى خۇى دەبا. ئەۋ دەرگايە ناكرىتەۋە، ئەۋ كاتە نەبى كە تاكەكان دەيكەنەۋە. من لە سەردەمى خەلافەتى خۇمدا شەۋان دەردەچووم و بە كۆلان و شەقامەكاندا ئەگەرپام تا بزانم ھالى خەلك چۆنە و لە چ بار و گوزەرانىكدان؟ بۇ ئەۋەي كىشە و ئارىشەكانىيان كۆتا پى بىنم و ھاۋكارىيان بىم، شەۋ بە تارىكىيى خۇى پەنگ و شىۋەي دەموچاۋەكان دەشارىتەۋە، بە ھەمان شىۋە دەنگ و باسىشىيان ھەر دەشارىتەۋە. ئا لەبەر ئەۋە شەۋان زۆر باش بوو بۇ ئەۋەي من بگەرپىم و ئەۋ شتانەي بە پۇژ بۇم دەرناكەۋى، بە شەۋدا بىانزانم. شەۋىكىيان بۇ ئەۋ مەبەستە لە دەرەۋە بووم، گوپم لە دەنگى دوو ژن بوو، بە گفتوگۆكەياندا زانىم دايك و كچن. دايكەكە بە كچەكەي دەۋت كە ئاۋ بكاتە ناۋ شىرەۋە، بۇ ئەۋەي شىرەكە زياد بكا و ئاۋەكەيش بە نرخى شىر بفرۆشن. كە گوپم لەم قسەيە بوو، پراۋەستام بزانم لە ئەنجامدا چى دەكەن. كچەكە بە دايكى ۋت: "ۋاناكەم!" دۋايش ۋتى: "عومەرى گەۋرەي ئىمانداران گوتۋوپەتى كەس شىر و ئاۋ تىكەل نەكا بۇ فرۆشتن!"

دايكەكە دەۋپوست كچەكەي پازى بكا، بۇيە ۋتى: "دەي خۇ عومەر نامانىبىنى و ئاگاي نىيە لىمان!"

كچەكە ۋتى: "دەي خۇ خۋاى عومەر ئاگاي لىمانە و دەمانىبىنى!"

- بە خوا قوربان ۋەلامىكى جوانى داۋەتەۋە، ئەي تۇ چىت كرد؟

- پېم وایە نموونەي ئەو جۆرە کچانە زۆر کەمن، ئەوانە پئوپستیيان بەوہ نییە کەس چاودپیریان بییت، چونکە خۆیان دەزانن کە خوای گەورە پئیش ھەموو کەس چاودپیرە و ئاگای لە خشەي مار و موورە، وەلامی ئەو کچەم بەلاوہ گرنک بوو. برپارم دا ئەگەر خوا بیەوی، بیکەم بە بووکی خۆم و داوای بکەم بۆ یەکیک لە کورەکانم. دەبی کور لەبەر کاری ئاوا چاک، دلی لە کچیک بچیت. ھەموو جاریک لەو شەوانە ئەگەر بمویستایە مائیک بە پۆژدا بدۆزمەوہ، ئەوا دیاریم دەکرد و نیشانەییەکم بۆ دادەنا، بۆ ئەوہی بە پۆژدا بیئمەوہ و مالمەکە بە ئاسانی بدۆزمەوہ و کیشە و ئاریشەکانیان چارەسەر بکەم، بەلام ئەم جارەیان مەبەستەکە جیاواز بوو. ئەم جارە کەسێکم دۆزیبووہوہ کە شایانی ئەوہ بوو ببییتە ھاوسەر و دایک. بۆیە کورەکانم کۆ کردەوہ و باسەکەم بۆ گێرانەوہ، وتم: "کامتان ژنی دەوی؟"

عاصمی کورم وتی: "من." بۆمان داوا کرد و کچەکە بوو بە بووکی من. ئای کە بووکیکی چاک و ھاوسەریکی چاکە!

- بە خوا قوربان کاریکی باشت کرد. دەي قوربان چیترت لایە لەمەر ئیشکچیتی شەوانە، بۆم باس بکەي؟

- زۆر ھەيە. خەلک ئەو شتانەي کە بە پۆژدا دەیشارنەوہ، بە شەودا دەریدەخەن. ئەمەیش لەبەر ئەوہیە کە شەو عەیب و عارەکان دادەپۆشی. تەنیایی ئەو خەلکە پالنەرێکە بۆ ئەوہی ھەرشتیکی مەبەستە، بی دوودلی و ترس بیکە. ھەست دەکەن زیاتر لە پەرورەدگارەوہ نزیکن، سکالای خۆیان لای خودا دەکەن. ھەر لەم بارەوہ شەویک گویم لە ژنیک بوو بە دەم سۆزەوہ دەیوت:

"دۆستم لام نییە کەمیک رابوو پیرین

شەوگار درێژە، چاوم پەر ئەسەین

بەخوا ئەگەر خوا چاودپیرم نەبا

نوین و بانه کم هه موو هه له فرین

ترسی خواو ریژی میرد و شکوی خۆم

بوونه ته له مپهر بۆ منی به دین^۱

پۆشتم پرسیارم له حه فسه ی کچم کرد و وتم: "پۆله، ژنان تا چند ته حه ممولی

دووری میرده کانیان ده کهن؟"

وتی: "شهش مانگ."

منیش فرمانم ده رکرد که نابیی هیچ سه ربازی له شهش مانگ زیاتر له به ره کانی

جه نگدا بمینیتته وه.

- به خوا قوربان پۆشتن به دم خه لکه وه و چاودیریان له لایهن جه نابته وه، هیچ

له ته قوای نه و ژنه که متر نییه. خه لیفه یه کی وهک جه نابت ده بی خه لکی ئاوا

پاکداوین په روهرده بکا. به لام قوربان پرسیاریکم لا دروست بووه، هیوادارم نه و

پرسیاره م لای جه نابت ئاسایی بیته!

- له باره ی چییه؟

- هه ر باسی مأل و خیزانه، باسی دایک و کچه که، باشه سه یر نییه کچ

ئامۆژگاری دایکی بکا؟ خۆ ده بوو شته که پیچه وانه بایه، دایک راهینه ره، په روهرده ی

خیزانی به دهسته. تۆ پیت وایه چاکیتی و له خواترسیی کور هیچ په یوه ندی به

ئاکار و په فتاری باوکه وه نه بی؟

- کورم! دایکان و باوکانیس مرۆفن، دایکایه تی و باوکایه تی وا له مرۆف ناکه ن

ئیتتر نه و مرۆفه به هیچ جوریک تاوان نه کا. هه ر له بهر نه وه ی بوونه ته دایک و

باوک نابنه شتیکی ته واو پیروژ. چاکه و چاکه خوازبیش هه رکات پئی برده سه ر

^۱ عه ره بیه که ی ئاوایه:

تطاول هذا الليل واسود جانبیه	وارقنی ان لا حبيب الاعمه
فوالله لولا الله انسى اراقبه	لحرک هذا السریر جوانبه
مخافة الله و الحياء بصدنی	واکرام بعلی ان تنال مراتبه.

دلئیک، ههقی به تهمهن و نهوانهوه نییه. عهقل و ئاوهز ههرکات پئی کهوته میشک و دلی کهسیک، ههقی به سپبوونی موو و شتی وا نییه، نهوه هیدایهته هیدایهت! بهلام نهوهیشمان له بیر بی که پهروهردهکردن پۆلئیکی زۆر گرنگی له ژياندا ههیه. به پهروهردهکردنئیکی باش زۆر جار مرۆفی نالهبار دیتته سهر پئی. به پهروهردهی خراپیش جارجار مرۆفی باش خراپ دهبی. بهلام پهروهردهیش سنوورئیکی ههیه لئی تیناپه پئی، جاری وا ههیه مرۆف ئاکار و پهفتاریکی ههیه ههر لهگه لیدا له دایک بووه و سروشتی مرۆفه که وایه، نهو سروشته قابیلی خیریش و شهپیشه، بهلام دهبی ئارهزوویهکی پیشتتر هه بی بۆ سهر نهو پئگه یه ی که مرۆف هه لیده بژپئی، ئارهزویهک که له گیانهوه سه رچاوه ی گرتبی، ئارهزویهکی وا که ههرکات پهروهرده و پئگه یاندن راسته پئگه ی خۆیان گۆری، نهو ئارهزوو به بیانخاتهوه سهر پئی. چاکبوونی مرۆفه کانیش نه به سراوه به چاکبوونی باب و باپیران. نهگهر و ابا ئیبراهیم چۆن دهبوو به پیغه مبه ر، خۆ باوکی ئیبراهیم بتپه رست بوو؟! چاکبوونی دایک و باوکیش نابیتته قه لای پۆلایین بۆ مندال. نهگهر و ابا، چۆن نووح موسلمانه کانی سه رده می خۆی له لافاو ده رباز ده کرد و کوره که ی ده خنکا؟! نه مه دوو نمونه بوو له مال و خیزانی پیغه مبه رانه وه پروویان دابوو، ئیتتر ده بی خه لک چۆن بن. به لام له گه ل نه وه یشدا نه م قسه مانای نه وه نییه که چاکبوونی باب و باپیر و کورپوکال هیچ کاریگه ریییه کی له سه ر یه کتر نابئی. به لام بالاده سی هه ره مه زن هه ر خوایه، دلی مرۆف به ده ست خوایه، نهگهر خوای گه وره هیدایه تی خسته نیو دلئیکه وه، نهو دل نه ک به فووی گومرایی، به لکو به ره شه بای گومرایییش له جیی خۆی ناله قی و ناجوولی.

- راست ده فهرمووی قوربان! ئا له بهر نه وه یه که خوای گه وره گوپرایه لئی له دایک و باوکی له هه موو گوپرایه لیبه کانی تر جیا کردوو هته وه و ده فهرمووی: ﴿وَإِنْ جَاهِدَاكَ عَلَىٰ أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا﴾ لقمان: ۱۵ واته: "نهگهر

(باوک و دایکت) نه وپه پری هه و لیان دا له گه لت بؤ نه وهی شتی بکه یت به هاوبه شی من که هیچ زانیاری یه کت پی نییه، نه وه گوپرایه لیبیان مه که.

به مه بؤمان دهرده که وی که جاری وا هه یه مندال باشه و دایک و باوک گومرایه و نه و مافه گه وره ی دایک و باوک له سهر مندال نابی بگاته ئاستی که مندال به لارپدا به ری.

- به لئی راسته، خوی گه وره چهن مافیکی بؤ دایک و باوک له سهر مندال فهرز کردوو و به پیچه وانه یسه وه هندی مافی به قازانجی مندال له سهر دایک و باوک فهرز کردوو، بؤ نه وه ی مافی هه موو لایه ک پاریزراو بی و تای ترازوی هیچ لایه ک به سهر لایه که ی تردا زال نه بی و، هیدایه ت و گومرایی تیکه ل نه بن و خاوه ن مافی زیاتر، مافی نه وی تر نه خوا!

- گه وره م! نیمه ده زانین مافه کانی دایک و باوک به سهر منداله وه چییه! نه ی مافه کانی مندال به سهر دایک و باوک وه چییه؟

- با چیرۆکیکت بؤ بگیرمه وه بؤت دهرده که وی. رۆژیک پیاو یک هات بؤلام. سکالای له کورپه که ی خوی ده کرد. منیش بانگی کورپه که م کرد. کورپه که هات. لیم پرسى: "بؤچی بؤ باوکت خرابی؟"

کورپه که وتی: "قوربان! نه ی مندالیش مافی به سهر باوک وه نییه؟"

وتم: "با."

وتی: "نه و مافانه چین گه وره م؟!"

وتم: "یه که م نه وه یه که کچیکی باش ده سنیشان بکا بؤ هاوسه ریتی، بؤ نه وه ی منداله کانی داها تووی دایکیکی باشیان هه بی. ده بی ناویکی جوان بؤ منداله که ی هه لبریری. ده بی فیری قورئانخویندن و خوینده واریبیان بکا."

کورپه که وتی: "ده ی قوربان باوکم هیچ یه کپک له مانه ی بؤ من نه کردوو. دایکم قوله رپه شیکی ناشیرینه و که نیزه ی پیاو یکی مه جوسی بووه. ناوی نام: 'قالونچه' یه ک وشه یشی فییر نه کردوم!"

لام كردهوه به لای پیاوه كه دا وتم: "ئەو تۆ هاتووی سكاللا له كورپه كهت ده كهی و ده لیتی بۆم خراپه! پيش ئەوهی ئەو بۆ تۆ خراپ بى، تۆ بۆ ئەو خراپ بووی. پيش ئەوهی ئەو ناله بار بى، تۆ ناله بار بووی!"

- باشه قوربان دەستنيشان كوردنى ئافره تىك بۆ هاوسەرگيرى، چۆن مافه بۆ مندال؟
- ئەمە مافىكه پيش ئەوهی خاومن ماف بىته دونياوه، دەبى پياو كچىكى باش ديارى بكا بۆ هاوسەرگيرى، بۆ ئەوهی داىكىكى باش بى بۆ منداله كانى. ئەو كه سهى كه باخه وانە، شوپىنىكى باش ديارى ده كا بۆ ئەمام چاندىن. دەبى پياو ئافره تىكى داوینپاك، دەست و دل چاك، به پىز و خاومن شكۆ ديارى بكا، بۆ ئەوهی سبهى كورپه كهی له ناو خه لكدا به هۆى خراپى داىكیه وه سه رشۆر نه بى، دەبى ئافرهت بايى ئەوه نده بى كه بتوانى مندال به باشى په روهرده بكا. ئا له بهر ئەوه دەبى له بنه ماله يه كى باش و پاكداوین داواى ژن بكا. پىغه مبه ر فه رموو يه تى: "ژنى باش بۆ خۆتان دەست نيشان بكه ن، ئەو كه سانهى كه شايانى ئىومن، ژنيان لى بىنن و ژنيان پىبدەن."

ئەم مه سه له يه په يوه ندى به و خىله كايه تى و بنه ماله په ره ستىيه وه نيه كه ئىسلام په فزى كردوو ته وه. ئەمە په يوه ندى به ئاكار و خۆش په فتارىه وه هه يه، پىوهرى ئەمە يش ته قوا و له خواترسانه. ئەو مال و خانه واده يه كه به خواپه رستى و ئاكار و په فتارى ئىسلامىيه وه ئاوه دانه، وهك ئەو مال و خانه واده نيه كه بىر هوشت و نابه جىن، خانه وادهى خراپى وايش هه يه كه خواى گه وره لوتفيان له گه لدا ده كات و هيدا يه تيان ددها و له خراپه وه به ره و چا كه دپنه وه.

- باشه قوربان ئەمە له بهارهى هه لپژاردنى داىك، ئەى له مه ر هه لپژاردنى ناو چى؟ چۆن هه لپژاردنى ناو مافى مندالى تيايه؟ خۆ مندال پيش ئەوهى هيج شتىك له دونيا بزانى، ناوى لى دهنرى؟

..... لە و دەستە گەشتە بە عومەر، ﷺ

- بە ئی، رێک لە بەر ئەو یە کە ناو مافی مندالە بە سەر دایک و باوکەو. ناو یە کەم شتی کە کە خەلک یە کتری پی دەناسنەو، مندال لە کاتی ناولیترانەو تا مردن بەو ناو بانگ دەکریت، لە ناو کۆر و کۆبوونەو کاندای بەو ناو باسی دەکەن. ناو وەک گیان دەنووسی بە مرۆفەو، بەردەوام لە گەل مرۆفدایە، لێی جیا نابیتەو، ئەو ئەندە بەسە بۆ ناو کە کاریگەری لە سەر خاوەن ناو هەیە. تۆ دەتەوی مندالیک ناوی قالۆنچە بیت و لە ناو خەلکیشدا بە چاویکی حورمەتەو تەماشای بکریت؟ هەرچەند ئەو قالۆنچە ناوە باشترین کەسیش بی، بەلام بە هۆی ناوەکە یەو لە شان و شکۆی دیتە خوارەو. ئەم جۆرە ناوانە کاریگەرییان لە سەر پۆحیەتی مرۆف هەیە، دەیکا بە مەسخەرە و گالتهی ئەم و ئەو. ئەو باوکە ی مندالە کە ی ناو دەنی قالۆنچە، ئەو بەرپاری داو کە ئەو کورە ی لە ناو خەلکدا بە سەر شۆری و سەركزییەو بەژی و کورە کەیش هیچ تاوانیکی نییە، هەر لە مندالییەو ئەو باوکە کورە کە ی خۆی شکاندووەتەو. هەر خۆدی ناوەکە بۆ ئەو کورە وەک ئەو وایە کە سیک تاوانیکی کردبی و بە هۆی تاوانە کە یەو سەر شۆر و سەركزیی. نە فامی لەو نە فامی تر دەبی چی بی کە پیاو لە ناو ئەو هەموو ناو جوانە ناویکی قۆر و خراب بۆ کورە کە ی هەلبژیری؟! لە سەردەمی نە فامیدا عەرب وایاندەزانی ئەگەر ناوی قۆر و ناشیرین لە مندالەکانیان بنین، ئەو لە چاوی بەد و لە ئیرەیی ئیرەبەر پارێزراو دەبی، جا دەگەرێن کام ناو ناشیرینە، لە کورەکانی خۆیان دەنا، لە گەل ئەو دەیشدا کام ناو جوانە، لە کۆیلەکانی خۆیان دەنا. مەبەستی شیان ئەو بوو، کە ناو ناشیرینەکان لە کورەکان دەنن بۆ دوژمنەکانیان و ناو جوانەکان لە کۆیلەکان دەنن بۆ خۆیان. بەلام دوا ی ئەو ی ئیسلام هات، ئەو نە فامییە ی رەد کردەو. پیغەمبەر هانی خەلکی دەدا بۆ ئەو ی ناوی جوان و شەیرین لە مندالەکانیان بنین، چونکە لە رۆژی پەسلاندا بەو ناوانەو بانگ دەکرین. هەر وەها دەیفەرموو: "باشترین ناو ئەو ناوانەن کە مانای سپاسگوزاری و بەندایەتی بۆ خاویان تەا بی. وەک:

عبدالللا و عبدو پرپه حمان. " هر که سی نه ناسیبا به عبدوللا بانگی ده کرد، چونکه نیمة هموممان به ندهی خوداین. نه مه یش نه و همان بو ده رده خا که ناو کاریگه ریی له سر مرؤف هه یه و ته نیا بو نیشانه و ناسینه وه به کار نایهت، هر له بهر نه وه پیغه مبه ر ناوی ناشیرینی ده گۆری و ناوی جوانی بو خه لک هه لده بژارد. هر له م باره وه با شتیکت بو بگێرمه وه، باپیری سه عیدی کوری موسه ییبه هاته خزمهت پیغه مبه ر. پیغه مبه ر لیی پرسى: "ناوت چیه؟"

وتى: "حه زن (خه مگین)"

فه رمووی: "تۆ (با ناوت) سه هل (ئاسان) بی."

وتى: "باوکم ناوی ناوم حه زن و، ناوه که ی خۆم ناگۆرم."

سه عیدی کوره زای ده لى: "له دواى نه و کاته وه، خه م له بنه ماله ی ئیمة نه براوه."

پیغه مبه ر زۆر ناوی تریشی له بهر خراپی گۆریوه، له وانه ناوی : عاص (تاوان)، عه زیز (خاوه ن ده سه لات و توانای په ها)، عه ته له (نوێل)، شه یتان، حه که م (پیره یان بریارده ر)، غوراب (قه له په ش)، شه هاب (پشکو)، حه باب (کولێ ئاو له سه ر ئاگر یان مار)، حو باب ناوی ناو ده نا هاشم (بیریقان)، حه رب (جهنگی) ناوی ناو ده نا سه لم (ناشتی)، مضطجع (پالکه و توو یان بیکار) ناوی ناو ده نا المنبعث (وشیار). پارچه زه وییه ک هه بوو ناوی عه فره بوو (یانى: زه وی وشک و زۆر گه رم و بیخیر)، ناوی گۆری و کردی به خضرة (سه وزه لان)، دۆل و شیویک هه بوو ناوی شعب الضلالة (دۆلی گومرایی) بوو، ناوی گۆری و کردی به شعب الهدى (دۆلی رینوین)، هۆزیک هه بوو ناویان بنو الزینة (هۆزه نه خۆشه که) بوو، ناوی گۆرین به بنو الرشدة (هۆزی توانا)، بنه ماله یه ک هه بوو ناوی بنو مغویه (بنه ماله ی رینوکر دوو) بوو، ناوی گۆرین و کردی به بنو الرشدة (بنه ماله ی رپدروست).

رۇژىك ژنى ھاتە خزمەتى ناۋى عاصىيە (تاۋانبار يان خراپەكار) بوۋ، لىي پىرسى:
 ”ناوت چىيە؟“

وتى: ”من عاصيەم.“

فەرموۋى: ”نە خىر تۆ جەمىلە (جوانە) ى.“

عاشە دەگىرپتەۋە دەلى: ”رۇژىك پىرەژنىك ھاتە خزمەت پىغەمبەر، پىغەمبەر
 لىي پىرسى: ’ناوت چىيە؟‘

وتى: ’من جوسامە (بىكار و تەمەل، مۆتەكە يان پىس و نالەبار) م لە ھۆزى
 موزەنىم.‘

پىغەمبەر فەرموۋى: ’نە! تۆ حسانە (زۆر جوان و دەلال) ى موزەنىت، دەى
 چۆن؟ دەنگوباستان؟ چى دەكەن؟ چى ناكەن؟‘

وتى: ’ۋەللا دايك و باوكم بە ساقەت بى، باشين.‘

دوای ئەۋەى رۆشت وتم: ’ئەى پىغەمبەرى خوا! ئاۋا بەم جۆرە پىشۋازى لە
 پىرەژنىكى پىر دەكەى؟!‘

فەرموۋى: ’ئەۋە لە سەردەمى خەدىجەدا ھات و چۆى دەكردين، ۋەفا و
 چاكەلە بەرچاۋبوون بەشىكە لە ئيمان!‘

- باشە قوربان ئەمە مافى مندال بوۋ بەسەر دايك و باوكەۋە لەمەر نانانەۋە.
 ئەى لەمەر فىركردن و زانستەۋە؟

- كورم! خوينەۋاركردى مندال بەشىكە لە پەرۋەردەكردى. پىۋىستە باوكان چۆن
 زكى مندالەكانيان تىر دەكەن، ئاۋا عەقل و ئاۋەزىشان تىر بكن. پۆشتەكردن و
 نانپىدانى مندال چاۋدىرى، بەلام فىركردنى خوينەۋارى پەرۋەردەيە! باوك پىۋىستە
 ھەم چاۋدىرى و ھەم پەرۋەردەكار. ھەركەس چاۋدىرى و پەرۋەردەى نەبوۋ، ئىتر
 كەى باوكە؟! ئەۋە تەنيا خاۋەن مندالە نەك باوك، مندالى ھىناۋەتە دونيا و،
 بەرەللاى كىردوون چۆن دەژىن، بژىن! مندال فىرى خوينەۋارى و سەربازى و
 مەلەۋانى و ئەسپ سۋارى (بۇ ئەمىرۇ شۇفىرى) بكن، ھەقى باوكايەتى بە جى

بهینن! فیڑی چاکه یان بکن. ره حمه تی خوا له و باوکه ی له چاکه کاریدا هاوکاری منداله کانیه تی.

— ره حمه تی خوایش له تو ئه ی گه وره م! به باشی باس له هه موو کون و قوربنیک ده که ی، هیچ مافیک نییه باسی نه که یت، قسه هر بو خوت باشه، له م باره وه هیچی تر هه یه پیم بلئی؟

— شتیکی تر هه یه په یوه ندی به مندا ل و باوکه وه هه یه. پیاویک هات بو لام و وتی: "له سه رده می نه فامیدا کچی کمان بوو، ئه و کچه موسلمان بووه، تووشی تاوانیک بووه، رۆژیک چه قویه کی هه لگرت و خو ی سه ربری. پی ی گه شتم نه مه یشت ته واو خو ی بکوژی. ته نیا چه ند ره گیکی لاملی بریبوو. ده رمانم کرد و چاک بووه وه، پاشان پرو ی کردووه ته قورئان خویندن (و ته وبه ی کردووه) ئیسته کوریک داوا ی ده کا، ئایا هه موو ئه وانه بدرکینم و بو داوا کاره که ی باس بکه م؟"

منیش پیم وت: "ئه وه خوا شتیکی شار دووه ته وه، تو ده ته وی فووی پیا بکه ی و ئاشکرای بکه ی؟ به خوا ئه گه ر ببیسم یه ک وشه ت له و باره وه باس کردووه، ده تکه م به په ندی زه مانه. برۆ وه ک کچیکی داوین پاک و موسلمان بیده به شوو."

— ئه ی قوربان ئه م کاره ی تو دژی ئه و ئایه ته نیه که ده فه رمووی ﴿وَالزَّانِبَةُ لَا يَنْكُحُهَا الْإِزَانُ أَوْ مُشْرِكٌ﴾ النور: ۳ واته: "ئافره تی زیناکه ر ته نها پیاوی زیناکه ر یا خود موشریک ماره ی ده کات؟"

— نه خیر! ئه وه مه به ستی ئه و پیاو و ژنانه یه که ته وبه ناکه ن و ناگه رینه وه به ر ده رگای په روه ردگار. ئه وانه ی که به راستی ته وبه ده که ن، وه ک ئه وه وایه هیچیان نه کردبئی مرۆقی تۆبه که ر وه ک ئه وه وایه هیچی نه کردبئی. دواتر داپۆشین و شاردنه وه ی تاوان له پیشتره تا ئه وه ی پیز و حورمه ت و شکۆی که سییک بشکیندریت، به تاییه ت باسکردنی شتییک که هیچ قازانجیکی نه بئی و ته نانته ببیته مایه ی خراپه کاری و په سوا بوونی که سییک. ئه و ئافره ته ی که ته وبه ی کردووه و

خۆی خاویڤن کردوووە تەووە لەو گوناھە ی کە کردووە تەووە، ئەگەر گوناھە کە ی ئاشکرا بکری، چی لێ دئی؟ ئەگەر ناوی لە ناو ناواندا بزرپی، چی لێ دئی؟ ئەگەر بە داویننپیس ناوی دەربچئی، چی لێ دئی؟ تا مردن دەبێتە پەلە یەکی رەش بە نیوچاوانییەووە. ئەو نەنگی و شورەییە چۆن پاک بکاتەووە؟ ئەگەر ئەم باسە بدرکیندری بۆ داواکارە کە، ئەووە ئافرەتە کە نە ک هەر هەلی هاوسەرگیری لە دەست دەدا، بە لکو هەلی ژیانیکی پاکیش لە دەست دەدا، ئەووەیش لە بەر تاوانیکی پیشوو کە تەو بە ی لەو تاوانە کردوووە و لئی پەشیمان بوووە تەووە.

- بە لئی قوربان راست دەفەرمووی! کە وابوو تەو بە کردن هەموو گوناھەکانی پیشو دەشواتەووە. قوربان! پرسیاریکم لە دلدا یە، ئیزن دەفەرمووی بیکەم؟
- دە ی کورم! بپرسە.

- بەرچا و پروونی (فەراسەت) و پەییبەردن چییە؟
- بەرچا و پروونی بریتییە لە: بە لگە هیئانەووە بە شتە پروون و ئاشکراکان، لە سەر بوونی شتە پەنھان و بەرپیوارەکان. ئەووەیش شتی کە بی تێپروانین و بە لگە هیئانەووە دەکەوێتە نیو دلی مرۆڤەووە.

- وەک ئەو هاوڕاییانە ی خودا لە گە ل تۆدا کە لە مەو پێش باسکرا؟

- شتیکی ئا لە و جۆرە یە.

- من لە فرمایشە کە ی جەنابت وا تێدەگەم کە دوو جۆر بی، تۆ فەرموت: "بە لگە هیئانەووە بە شتە پروون و ئاشکراکان لە سەر بوونی شتە پەنھان و بەرپیوارەکان، ئەمە پێویستی بە ئەزموون و لێرامان و بەراورد کردنە." دواییش فەرموت: "ئەووەیش شتی کە بی تێپروانین و بە لگە هیئانەووە دەکەوێتە نیو دلی مرۆڤەووە." بە پێی ئەم قسە یەش، هیچ پە یووەندیەکی بە ئەزموون و لێرامان و بەراورد کردن نییە، وایە؟!

- رېڭك وايە، دوو جۆرە، بەشېكيان مرؤف دەتوانى بە ئەزموون و لېكۆلېنەو و لېرامان و دەرونناسى و داب و نەرىتى خەلكى بە دەستى بېنى، بەشېكيشيان خوا خۆى دەىخاتە نېو دلى ئەو بەندانەى كە خۆى دەپەوئ.

- با واز لە بەشى يەكەم بېنين، وا دەردەكەوئ ئەو بەرچاوپروونيانەى جەناپت لە جۆرى دووهم بى، با باسى جۆرى دووهم بكەين، ئايا نموونەى ھەيە؟

- كورم! نموونەى زۆرە. ئەو بەشېكە لەو جۆرەى كە پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى: "لە بەرچاوپروونى موسلمانان بترسن. ئەو كەسەى بەرچاوى پروونە، بە ھۆى نورىكى خودايیەو شتەكان دەبىنى!" (يانى بە نەپىنى ناو دل دەزانى و دەزانى مرؤف چى بە خەيالدا دىت.)

ئەم فەرموودە مەبەستى جۆرى دووهمە، ئەو جۆرەى كە خوا دەىخاتە نېو دلى بەندەكانییەو، بە ئەزموون و لېرامان پەيدا نابى. قورئان پەرە لە باسى ئەمجۆرەيان.

- بۆ نموونە كامە؟

- وەك بەرچاوپروونى خاتوو ئاسیەى خىزانى فیرعەون.

- بەرچاوپروونییەكەى لەكوئدايە؟

- فیرعەون لە خەوا بىنى كە ئاگرىكى گەورە بەربووەتە ژوور و ھۆلەكانى كۆشكەكەى، لە ترسدا خەبەرى بووہو، ھەموو خەوپەرژىنكەرانى دەربارى خۆى كۆ كردهو و خەوہكەى بۆ گىپرانەو، ئەوانىش وتیان: "لە نەتەوہى بەنى ئیسرائىلدا كورپك لە دايك دەپى و تەخت و بەختى فیرعەون تىك دەشكىنى." فیرعەون فرمانیدا بە سەرپىنى ھەر كورپك كە لە ھۆزى بەنى ئیسرائىلدا لە دايك بى. ماوہیەكى زۆر وابوو، كاربەدەستەكانى دەنارد بۆ سەرژمىرى ئەو ژنانەى دووگیانن، ناویان دەنووسرا، دەیانزانى كەى وەختى مندالبوونیانە، سەریان لى دەدانەو، ئەگەر مندالەكەيان كورپكەى سەریان دەپى، ئەگەر كچىش بايە دەیانەيشتەو. دوایى مىسرەكان ھاتن بۆلای فیرعەون و داوايان كرد رېگە چارەيەكى تر بدۆزىتەو، بەنى

ئیسرائیل هموویمان کۆپله و کرپکاری فیرعهون بوون، کشتوکالیان دهکرد و خزمهتکاری نیو کۆشکیش بوون، بهره بهره جووتیار و خزمهتکارهکان روویان له کزی کرد و خهریک بوو کۆتایییان دههات، چونکه کورهکان سهر دههپران و پیاوه گهورهکانیش به ته مه ندا ده چون یان ده مردن یان په کیان ده که وت. فیرعهون فرمانی کرد سالیک نه و مندالانه ی که کورن سهر بپرین و سالیک لییان بگه پرین. نه و سالی که بهر به خشین که وتبوو، هارونی برای حه زره تی موسا له دایک بوو، لای دایکی مایه وه. سالی دواتر که سالی سهر بپرین بوو، موسا له دایک بوو. خوای گه وره خسته دلای دایکی حه زره تی موسا که تیر شیر ی بکا و دوایی بیخاته ناو سندوو قیکه وه و جوان کونبری بکا و بیدا به ئاودا. خوای گه وره به لینی به دایکی حه زره تی موسا دابوو که رۆله که ی به ساغ و سه لامه تی بۆ بگه پرینیتته وه. نه ویش به گوئی فرمانه که ی خوای کرد، به فرمانی خوای گه وره ئاو سندو قه که ی برده به ردهم کۆشکه که ی فیرعهون، له و کاته دا فیرعهون و ئاسیه له نیو باخچه ی به ردهم کۆشکدا که ده پروانییه سهر روبراره که، پیاسه یان ده کرد. ئاسیه چاوی به سندوو قه که که وت و وتی به خزمهتکارهکان بۆی بینن. کاتی کردیه وه، ته ماشا ده کا کورپکی جوانی تیا به. خوای گه وره خۆشه ویسی نه و منداله ی خسته دلای ئاسیه خانه وه. فیرعهون ویستی منداله که سهر بپرئ، به لام ئاسیه نه یه یشت و پپی وت: ﴿قُرْتُ عَيْنِي وَلَكَ لَا نَقْتُلُوهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدًا﴾ القصص: ۹ واته: ”بۆ من و تو ده بیته مایه ی چا ورونی، واز له کوشتنی بهینن، به شکو سوودی بۆمان هه بی، یان بیکهینه کورپی خۆمان.“

فیرعهون به گوئی ئاسیه ی کرد و رازی بوو که کوره که نه کورریت. نه و کوره له کۆشکی فیرعهوندا گه وره بوو، دوایی بوو به پیغه مبهرا؛ موسا بوو. ئاسیه باوه ری پی هیئا و موسلمان بوو. فیرعهون ئاسیه ی له خاچ دا بۆ نه وه ی په شیمان بیته وه، به لام سوودی نه بوو. ئاسیه گیانی خۆی له پینا و هق و راستیدا بهخت کرد، نه وه

بهرچا ورووني ناسيه بوو نه و كاته ي وتى: "به شكو سوودى بؤمان هه بئى." چ سوودىك له به هه شت گه وره تر و مه زنتره؟!

- پاك و بيگهردى بؤ خوا! فيرعهون بؤ نه وهى پئى له موسا بكه وئى. به هزاران مندالى سهر برى، كه چى موسا له كو شكه كهيدا گه وره بو؟!

- قهزاو قهدهرى خوا ديته جئى كوړم! كاتيك خواى گه وره نه خشه سازى بؤ شتلك دهكا، مرؤف ته واو سهرسام ده بئى، فرمانى خوا له نيوان كاف و نونه. خواى گه وره سهربازى زورى هه يه. فيرعهون ويستى موسا سهربرى كه چى موسا له گه ل فيرعهوندا له كو شكدا له سهر يهك سفره نانيان ده خواردا! داىكى داى به ئاودا و پئى وا بوو ئيتتر بئى داىك ده بئى، كه چى خواى گه وره بؤى گه پرانده وه و داىكىكى تريشى پئى به خشى كه ناسيه خانى ژنى فيرعهون بوو. نه مه جگه له خودى فيرعهون كه بوو بووه چاوديرى موسا.

- قوربان له قورئاندا بهرچا ورووني تريش باس كراوه؟

- به لئى، نموونه يهكت بؤ باس ده كه م ديسان بهرچا ورووني ئافره ته، په يوه ندى به موسايشه وه هه يه. رؤژيك پياويكى بهنى ئيسرائيلى و پياويكى ميسرى شهريان ده كرد، كابراى بهنى ئيسرائيلى چاوى به موسا كهوت و هاوارى لئى كرد. موسا هات و زلله يهكى له ميسريه كه دا، كابراى ميسرى پار مرد نهك نه م سأل. رؤژى دواتر كابراى بهنى ئيسرائيلى ديسان شهري ده كرد و ديسان هاوارى كرده موسا، موسا چوو به گزيا و نه وپش نه وهنده نامەرد بوو كوشتنى پياوه كه ي دوينئى ئاشكرا كرد. موسا خهبرى بؤ هات كه له كو شكه وه فرمانى له سي داره درانى ده رچوووه. موسا به ره و مه ديهن هه لهات، گه شته سهر كانبييه كه ي مه ديهن، ته ماشا ده كا نه و خهلكه پان و مه ر و مالاتى خويان ئاو ده دن، له ولايشه وه دوو ئافرهت زؤر به شه رمه وه وه ستاون، چاوه رپن خهلك لئى ببه تته وه و نه وانيش پانه كه ي خويان ئاو به دن. موسا هه روا ته ماشاى ده كرد، دواى نه وهى شوانه كان لئى بوونه وه، دوو كچه كه

رۆشتن پان و مالاتەكەى خۇيان ئاۋ بىدەن، بەلام بە باشى نەياندەتوانى، ئافرەت بوون و لاواز بوون. موسا رۆشت و مالاتەكەى ئاۋدا، دوايى رۆشتە بن سىبەرى دارىكەۋە و بۆى پاكشا. دوو كچەكە گەرانەۋە بۇ مال و چىرۆكەكەيان بۇ باوكيان گىپرايەۋە. باوكى ئەو دوو كچە پىغەمبەرىك بوو ناۋى شوعەيب بوو، شوعەيب بە يەككىك لە كچەكانى وت: ”بىرۆ بانگى ئەو پىاۋەم بۇ بكە با پاداشتى چاكەكەى بدەمەۋە.“ كچەكە هات و بە موساى وت: ”باوكم بانگت دەكا و ئىشى پىتە.“ بەيەكەۋە بەرەو مالى شوعەيب كەوتنە رى، كچەكە چونكە رى نىشاندەر بوو لە پىشەۋە بوو، بايەك هات و قاچ و قولى كچەكەى دەرخت، موسا وتى: ”ۋەرە لە دواى منەۋە رى بكە.“ كچەكەى ئەم بەسەرھاتەى بۇ باوكى گىپرايەۋە. باوكى تەۋاۋ دلىيا بوو كە ئەم كورپە كورپىكى خاۋىن و پاكداۋىنە. دوايى ئەم كچە بە باوكى وت: ﴿يَتَأْتِبِ اسْتَجْرَةَ اِبْرٰهٖمَ خَيْرٌ مِّنْ اَسْتَجْرَةِ اَلْقَوٰى اَلْاَمِيْنُ﴾ القصص: ۲۶ واتە: ”باۋە! بە كرىى بگرە، باشتىن رەنجبەر ئەۋەيە كە بەھىز و جىگەى باۋەر بى.“

- دەى قوربان بەرچاۋروونى لەكويدا بوو؟

- لەۋىدا بوو ئەو كچە زانى موسا كورپىكى بەھىزە، چونكە بىنى بەردىكى گەرەى لەسەر زارى بىرەكەى لابرەد و مالاتەكەى بە تەنيا ئاۋدا، خەلكانى تر بە چەند كەسىكەۋە ئەو بەردەيان لادەبرد، بەلام موسا بە تەنيا لاي برد. ديسان زانى كە موسا خاۋىن و پاكداۋىنە، چونكە ھەر با لىى دا و قاچ و قولى دەرکەوت، يەكسەر موسا پىى وت لە دواۋە رى بكات بۇ ئەۋەى توۋشى نەزەرى نامەحرەم نەپىت.

- كەۋابوۋ ئەمە بەلگەھىننەۋە بە شتە روون و ئاشكراكانە لەسەر بوونى شتە پەنھان و بەرپىۋارەكان.

- بەلىۋا يە، ئەو كچە لە بەرچاۋروونىيەكەيدا باش بۆى چوۋبوو. موسا پىاۋىكى بەھىز و چاۋ و دەم و دەس و دلپاك بوو _ پاكداۋىن بوو.

- قوربان لە قورئاندا فەراسەتى تر ھەيە؟

- بەلى! بەرچا وروونىي عەزىزى مىسر بەرا بەر يوسف .

- ئەو ھە چۆن بوو؟

- براكانى يوسف پىلاننىان داڤشت بۇ ئەو ھى يوسف بكوژن يان لانى كەم لە باوكيان دوورى بخەنەو ھە؛ ھاتن بۆلای باوكيان، داويانكرد كە ئىزنىان بەدا يوسف لەگەل خۆيان ببەن بۆ دەر و دەشت و بە دەم ئاژەل لەو ھە پاندنەو ھە لەگەل يوسفیشدا يارى بکەن . يەعقوب يەكەم جار لە ترسى گورگ پازى نەبوو . براكانى يوسف زۆر پارانەو ھە، وتیان: ”ئىمە چەند كەسىكىن و بەھىزىن، گورگ پىمان ناوئىرى . چۆن گورگ دەتوانى مندالىك لەنىوان چەند پىاوى بەھىز و شارەزادا لە دەر و دەشت برفىنى؟! ئىمە بە دل و گيان ئاگادارى يوسفین .“

يەعقوب پازى بوو . يوسفیان برد بۆ دەر و دەشت . يەكەم جار كراسەكەيان لە بەر داكەند، مەپىكىان سەر برى و كراسەكەى يوسفیان خوئناوى كرد بۆ ئەو ھى دواتر بە باوكيان بلین: گورگ يوسفى خواردو ھە . ئەوان بە گومانى خۆيان وایان دەزانى بەو كارە يەعقوب برۆيان پىدەكا، بەلام لە پاستیدا يەعقوب بەو ھەدا دەيزانى كە درۆ دەكەن .

- داواى لىبوردن دەكەم گەرەم! ئا لىرە قسەكەت بە شەكر دەبرم، شتىك ھەيە

دەمەوى بۆم روون بکەیتەو ھە!

- چى يە؟

- فەرموت: ”ئەوان بە گومانى خۆيان وایان دەزانى بەو كارە يەعقوب برۆيان

پىدەكا، بەلام لە پاستیدا يەعقوب بەو ھەدا دەيزانى كە درۆ دەكەن .“ يەعقوب چۆنى زانى؟

- بەلى، ئەوان وىستیان كراسەكە خوئناوى بکەن بۆ ئەو ھى يەعقوب برۆيان پى

بكا، كراسەكەيان خوئناوى كرد، بەلام ئەو ھەيان نەدەزانى كە گورگ مندالى بخوا

چۈن كراسەكەي بە ساغى دەمىننېتەوہ؟ بەلى خىواي گەورە پىلانەكەي خۇيانى بەسەر خۇياندا شكاندەوہ. يەعقوب زانى ئەمە فىل و تەلەكەيە .

- باشە قوربان ئەمەم زانى، ئەگەر ئەرك نىيە قسەكەم بۇ تەواو بكە، گەشتىنە ئەوئ كە فەرموت: "يەعقوب بەوہدا دەيزانى كە درؤ دەكەن."

- باشە بە ئىزنى خوا قسەكەمان تەواو دەكەين. دواي ئەوہى كراسەكەي يوسفيان لە بەر داكەند، بەر شەقيان دا، بە مست و زللە كەوتنە گيانى، يەكەم جار ويستيان بيكوژن، بەلام يەك لە براكان بەوہ پازى نەبوو و وتى: "ئىمە دەمانەوئ يوسف لە باوكمان دوور بخەينەوہ. بۇ بيكوژين؟ دەيخەينە ناو بىرىكەوہ با كاروانى رىيان لىي بكەوئ و بىبەن بۇ خۇيان. ھەموويان بە قەسەي ئەو برايەيان پازى بوون و واين كرد.

خستيانە ناو بىرىكەوہ. كاروانىك ھات و كەسىكىان نارد ئاو لە بىرەكە ھەلبگۆزىت. دۆلچەي خستە خوارەوہ بۇ ئاو، بەلام كورپىكى زۆر جوان ھاتە دەرەوہ. پياوہكە زۆر دلخۆش بوو، يەكەم شتىك بە بىرىدا ھات ئەوہ بوو كە ئەمە كەل و پەلىكى باشە بۇ فروشتن و ھىچ ئەزىەت و ماندوو بوونىكىشى تىدا نىيە. لە بازارى نىخاسەدا ۱۱ دەيفرۆشىن!

كاروان گەشتە مىسر. يوسفيان بىردە بازارى نىخاسە، بە پارەيەكى كەم فروشتيان. ويستى خوا وا بوو ئەو پۆژە عەزىزى مىسر ھاتبووہ بازار. يوسفى بىنى، جوانى و پىكوپىكى و سام و ھەيبەتى يوسف كاربان كىردە سەر عەزىزى مىسر. عەزىزى مىسر يوسفى كرى لەگەل خۇيدا بىردىەوہ بۇ كۆشك، بە زولەيخاي ژنى وت: ﴿أَكْرِمِي مَثُونَهُ عَسَىٰ أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ نَخْذَهُۥ وَلَدًا﴾ يوسف: ۲۱ واتە: "قەدرى بگرە، بەشكو قازانجى لىي بكەين يان بىكەينە كورپى خۇمان."

شا لىترە بەرچاۋروونى ھەيە . بوونى يوسف لە كۆشكى عەزىزدا ، پاشتر زىندانىكرانى يوسف و دواتر ئازاد بوونى بە ھۆى ئەو خەۋبەر زىنپىيەى كە بۇ پاشاى كرىد ، ئەمانە تەنيا قازانچ و خىر و فەر و بەرەكەت نەبوو بۇ مالى عەزىز . بەلكو بۇ ھەموو مىسر بوو ؛ قازانچىكى دىنى و دونىايى ، لايەنە دونياكەى لەودا بوو كە لەو وشكە سالىيەى بەسەرياندا ھات ، پزگارىيان بوو . ئەمەيش بە ھۆى ئەو ئامادەكارىيانەى كە پىشتەر بە فرمانى يوسف كرابوو . لايەنى دىنييش ئەو بە بوو كە زۆربەى خەلكى مىسر وازيان لە گومرايى و بتپەرستى ھىنا و موسلمان بوون .

- پاك و بىگەردى بۇ خوا ! چۆن فرمانىك لە ئاسماندا گەلالە دەكرىت و لەسەر زەويدا بە باشى جىبەجى دەكرىت !

- پاك و بىگەردى بۇ خواى مەزن .

- ئەى قوربان لە بارەى بەرچاۋروونىي ئەبوو بەكرى سدىقەۋە ؟

- چ بەرچاۋروونىيەك ؟

- ئەى قوربان تۆ خۆت نەتفەرموو ، پىغەمبەر فەرموويەتى : " لە بەرچاۋروونىي موسلمانان بترسن ، ئەو كەسەى بەرچاۋى روونە ، بە ھۆى نوورىكى خودايىيەۋە شتەكان دەبىنى ؟ "

- با من وتم .

- دەى قوربان ئەبوو بەكر ئىماندارترىن كەسە ، كەۋابى بىگومان بەرچاۋى روون بوو .

- بەلى ، زۆر جار بەرچاۋروونىي ھەبوو .

- قوربان ھەر ئەۋەندە بەس نىيە كە تۆى دىارى كرىد بۇ ئەۋەى دواى خۆى ببى بە خەلىفە ؟

- كورم ! ئەمە لە چاكە و نىيازىكى خۆتە .

- نه قوربان، به پږت که سیکی خاکی و پاکی، به خوا نه و پږژهی پرسپار کرا له نه بوو به کر و پیان وت: "نه ی له باره گای خوادا چ وه لامیکت هه یه بو نه وهی که عومه رت ده سنیشان کردووه؟" نه ویش فرمووی: "ده لیم باشتربن که سم دیاری کردووه، زور پاستی کرد."

- په حمه تی خوا له نه بوو به کر چ خه لیفه یه ک بوو! به نه مانی نه بوو به کر هه میسه خه مبارم. نه بوو به کر له نیمانداری و دادگه ری و خاکیتیدا وه ک سواریکی زور زیره ک بوو که به سه ری باشتربن نه سپه وه سوارچاکی و پیشبرکی بکا، که سی پیا نه ده گه شت!

- په حمه تی خوی لیبی! به خوا نیمه ییش هه ر ئاوا له و تیگه شتووین. خوی گه وره له قیامه تدا تو له گه ل پیغه مبه ر و نه بوو به کردا بکا به هاوری.
- ناین! خویه گیان ناین!

- نه ی له باره ی به رچاوری نیی خو ته وه گه وره م!

- چ شتیک؟

- چی هه یه بو م باس بکه ی؟

- نه ی هه ر له سه ره تای گفتوگو که مانه وه باسی هاوری نیی قورئانمان نه کرد له گه ل

مندا!؟

- با قوربان باسمان کرد، به لام نه وه ته نیا په یوه ندیی به باسی قورئانه وه هه بوو،

من لیم روونه که جگه له وه ی باسکراوه، به رچاوری نیی ترت زوره.

- به لکو وایی که تو ده یلایی، به لئ شتی تر هه یه.

- ده ی قوربان بو م باس بکه.

- باشه بو ت باس ده کم.

- ده ی قوربان زووبه، زور به په رژه وه م بیبیس.

– پۇژىك بېيستم كورپىكى زۆر جوان، لە جوانيا وەك كچ وابوو، هيچ موو لەسەر وچاوى نەھاتبوو، بېيستم كوژراوہ و فرپىدراوہ. زۆر پرسىارم كرد، ھەولمدا بزانم بۇ كوژراوہ؟ بەلام هيچ سەرەداويكم دەست نەكەوت... وتم: ”خوايە گيان! بكوژى ئەم كورەم بۇ ئاشكرا بكە!“

پۇژگار ھات و چوو، بۇ سالى دوايى پىك لەو شوپنەي كورەكە فرپىدرابوو، مندالىكى يەكشەوہ فرپىدرابوو. لە دلى خۇمدا وتم: ”ئەگەر خوا بيەوي، بكوژەكەم دۆزيبەوہ!“ مندالەكەم دا بە ژنىك بۇ ئەوہى شيرى پىيدا و بەخيوى بكا. پىم وت: ”بە كرى بەخيوى بكە، باش ئاگاداربە! ھەر ژنىك ھات و لەباوہشى گرت و ماچى كرد و بە خويەوہ نووساند، پىم بلئ!“

دواي ئەوہى مندالەكە كەمى گەرە بوو، كەنيزەكيك ھاتبوو بە ژنەكەي وتبوو: ”ئەو ژنەي كە گەرەي منە، منى ناردووہ بۆلاي تۆ، بۇ ئەوہى ئەو مندالەي بۇ بنىرى كەمىك ببيني، دواتر بۆت دەنيرتتەوہ!“

ژنەكەيش وتبووي: ”باشە، بەلام منيش لەگەلتدا دىم.“ ژنەكە لەگەل كەنيزەكەكە و مندالەكە پىكەوہ پۇشتبوون بۆلاي ئەو ژنەي كە گەرەي ئەم كەنيزەكە بوو. ھەر كە گەرەي كەنيزەكەكە مندالەكەي دىبوو، يەكسەر گرتبوويە باوہش و ماچى كردبوو و توند لە سينگى خۆي توند كردبوو!

ئەو ژنەي كە داواي ببيني مندالەكەي كردبوو، كچى يەكيك لە سەرۆك خىلى ئەنصارىەكان بوو، ئەو ژنەيش كە من مندالەكەم لەلا دانابوو، ھات و پرووداوہكەي بۇ من گىراپەوہ.

– ئەي تۆ چىت كرد قوربان؟!

– شمشيرەكەم ھەلگرت و پۇشتم بۇ مالى ژنەكە، باوكى لە بەردەرگا پالى

دابووہوہ.

پىم وت: ”كچەكەت چى كردووہ؟“

وتی: "گەرەم خوا پاداشتی بە چاکی بداتەو. ئەو کچەم خواناسترین کچە. باشتترین کچە بۆ باوکی. نوێژ و رۆژووی قایمە. بە باشی دەستی بە ئایینەووە گرتووە."

منیش وتم: "پێم خۆشە بچم ببینم و زیاتر هانی بدەم بۆ خواناسی و چاکەکاری."

من و باوکی بە یەکەووە رۆشتینە ژورەووە. دوایی داوام کرد کەس لەگەڵماندا نەمێنێ. من و ئەو بە تەنیا ماینەووە، شمشیرەکەم هەلکێشا و پێم وت: "ئەگەر راستیم پێ نەلێی، بەم شمشیرە دەتکوژم!"

وتی: "بەسەرچاو گەرەم! بە خوا درۆت لەگەڵدا ناکەم."

وتم: "ئەو لاوە جوانە کە پار کوژرا، تۆ کوشتت؟"

وتی: "بەلێ!"

وتم: "بۆچی؟"

وتی: "پیرەژنیکی بەردەوام دەهات بۆلای من. منیش وەک دایکی خۆم سەیرم دەکرد. ئەویش وەک کچی خۆی خزمەتی منی دەکرد. منیش وەک دایکی خۆم خزمەتی ئەوم دەکرد. ماوەیەکی زۆر وابووین، رۆژێک پێی وتم: "کچم! من سەفەریکی درێژم بۆ هاتوووەتە پیش، کچیەک هەیە لە شوینێکە دەترسم تیا بچێ، پێم خۆشە لای تۆ بیت تا لە سەفەرەکەم دەگەرێمەووە."

منیش وتم: "ئای پورێ گیان بە سەرچاو."

"کورێکی جوانکیلە ی بێ مووی هەبوو وەک کچ پازاندبوویەووە. منی برد بۆلای

کورپەکە ی. من بە هیچ شیوەیەک گومانم نەدەبرد کە کورپ بێ، بۆیەیش لەلای ئەوا

خۆم دانەدەپۆشی و وەک کچ پەفتارم لەگەڵدا دەکرد. رۆژێک من خەوتبووم، ئەو

کورپە بە هەلی زانیبوو. کاتیکی بە ئاگا هاتم، تەماشای دەکەم بەسەرمەوویە، ئەوێ کە

پیاو لەگەڵ ژنی خۆیدا دەیکا، بە منی کرد. چەقۆبەکم لێ نزیک بوو، منیش دەستم

برد و چەقۆکەم هینا و کورپەکەم کوشت!

”دوایی وتم له شوپنیکدا فرە ی بدەن . ئیتر من لەو کورە دووگیان بووم . ئەو باسەم لە باوکم شاردەو، هەر مندالەکمم بوو لەو شوپنە فرێمدا کە باوکیان لێ فرێدابوو، ئەمە تەواوی چیرۆکە کە بوو، بە خوا یەک وشە ی درۆ نەبوو!“
 منیش پێم وت: ”ئای کە کچیکی پاک و لێهاتووی! بە خوا ئەگەر لەبەر خۆت نەبووایە و لەبەر ئەو نەبوایە کە ئەم شتە پەنھانە و کەس پێی نەزانێو، ئەوا باسم دەکرد بۆ ئەوێ هەرچی ژن هەیە هەمووی ببیستایە!“
 دوایی هاتمە دەر و بە باوکی کچەکم وت: ”بە خوا کچیکی زۆر باشت هەیە.“
 دوایی گەرمامەو بۆ مائی خۆمان .

- ئای گەرەم چەندە سەیری! بە خوا زۆر سەیری! بەراستی تۆ کە سێکی بە نوورێکی خودایی شتەکان دەبینی .
 - کورم ! ئەو پێز و بەهرەیهکی خواییە . خوا دەیبەخشی بەو کەسانە ی کە خۆی ئارەزووی دەکا .

- دە ی قوربان پێم بلی ئەو کاتە ی مندالەکەت دۆزییەو، چۆنت زانی کە دۆزینەوێ بکوژە کە نزیک بوو تەو و دایکی ئەو مندالە لە مندالەکە ی دەپرسیت و ماچی دەکا و وەک هەموو دایکیکی تر سۆزی بۆی دەبیت؟

- ئەمە سروشتیکە کە خوای گەرە بە بەندەکانی بەخشیو، دەمزانێ هیچ شتی لە دلی دایکدا وەک مندال گەرە نییە . هەرچەندە پوژگار تیبپەرێ، بەلام هیشتا سۆزی دایکایەتی بەرابەر مندالەکە ی کۆن نابێ و هەر دەمێنی، دەیهوێ کورەکە ی ببینی هەرچەندە فرییشی دابی . ئەم چیرۆکە یش زۆر لە چیرۆکی دوو ئافرەتە کە ی سەردەمی سولەیمان دەچی، ئەوانیش لەسەر مندالیک کێشەیان بوو، هەریەکیان دەیوت: ”مندالی منە!“

- گەرەم! ئەو چیرۆکە چۆنە پێم خۆشە ببیسم؟

- ئىمە رۇژىك لە خزمەت پىغەمبەردا دانىشتىبووين ئەو چىرۆكەى بۇ گىپراينەو،
فەرمووى: ”رۇژىك دوو ژن بەيەكەو بەوون و دومندالىان پىپوو، گورگىك هاتوو
مندالى يەككىيانى برد. ئەو ژنەى كە گورگ مندالەكەى خواردبوو، بەوى ترى وت:
'گورگ مندالەكەى تۆى خواردوو.'

ئەويتريشيان وتى: 'نەوئلا، مندالى تۆى خوارد.'

رۆشتن بۆلاى حەزرەتى داوود. حەزرەتى داوود مندالەكەى بە ژنە گەورەكە دا.
رۆشتنە دەر و گەشتن بە حەزرەتى سولەيمان. چىرۆكيان بۇ گىپراينەو، بىرپارەكەى
حەزرەتى داووديشيان بۇ گىپراينەو!

سولەيمان فەرمووى: 'شمشیرىكم بۇ بىنن، دەيكەم بە دوو كەرتى يەكسانەو،
هەريەكەو كەرتىكى ببا!'

ژنە بچوو كە وتى: 'نەخىر قوربان! ئەو راست دەكا مندالى ئەو ھى من نىيە!'
سولەيمان مندالەكەى دا بە ژنە بچوو كە!

ئەو دلەى كە پىگەى نەدا مندالەكە بكرىت بە دوو كەرتەو، ھەمان ئەو دلەيە
كە دەيوست مندالەكەى لە باوہش بگرى و ماچى بكا. من باش دەمزانى رۇژىك
دیت دايكى ئەو مندالە ھەوالى مندالەكەى بپرسى. ئا لەبەر ئەو بەو ژنەم وت كە
مندالەكەم لا دانابوو؛ وريا بىت ئەگەر كەسىك ھەوالى مندالەكەى پرسى يەكسەر
خەبەرم بداتى!

- دەى قوربان بۆچى دوايى مندالەكەت نەدايەو بە دايكى؟

- پۆلە ! پىم خۆش بوو بىدەمەو، بەلام ئەگەر بىدايەتەو، نەينىيەكە ئاشكرا
دەبوو، ئەو داپۇشىنىكە، نابى ھەلمالرى و ئاشكرا بكرى. خواى گەرە تاوانى
بەندەكانى خۆى دادەپۇشى و پىى خۆشە خەلكىش داپۇشن. ئەگەر ئەو كچە دواى
ئەو ھى مندالەكەى بوو، بىتوانىايە رووداوەكە داپۇشى، ئەوا ھەر يەكەم جار
مندالەكەى فرى نەدەدا. ئىتر لى كەرى بە چ پىگەيەكيش ئەو مندالەى بوو،
ھەرەھا لە باوكى نەدەشاردەو، بۆپە كورەكەى خۆى فرىداو بە ئەو ھى ئەو

نهینیه ناشکرا نه بی. هر چه نده هیچ عیب و عاریک بهرۆکی نه و کچهی نده گرت، به لام له گه ل نه و هیشدا من بۆم نه بوو ناشکرای بکهم. نه و کچه هر چیه ک بی، کچه؛ وهک هه موو کچیکی تر میردی ده وی. نه گهر نه و پرووداوه ناشکرا ببووایه، نه و نه و کچه له میردکردن بیه یوا ده بوو. له وهیش زیاتر، نه و کچه کچی هاوه لیکی پیغه مبهری خوا بوو. با وای دانیین که نه و کچه تاوانباره. ئایا ره وایه حه یای هاوه لیکی پیغه مبهر له بهر کچه ی ببهین؟!

- نه وه للا گه وره م! په رده پۆشکردن له هه موو شتی باشته.

- ده ی منیش وام کرد.

- به خوا قوربان، نه و نزایه ی پیغه مبهرت بۆ گیرا بووه که فهرمووی: "خوایه!

هه ق بخه یته سه ر دل و زمانی عومه ر."

- خوایه سپاس بۆ تۆ!

- ده ی قوربان پیم بلێ هیچ بهر چاروونیه کی تر ماوه بۆم باس بکه ی؟ به خوا

قه کانت ده لیی بارانی به رهحه ته و له زه وه ییه کی وشکی تینووی بیگیا ده دا و

تیراوی ده کا و، ده یکا به به هه شتیکی سه وز و رازاوه!

- به لێ، هیشتا ماوه.

- ده ی قوربان بیفه رموو، هه موو گیانم گو بیسی فرمایشه کانته.

- پۆژیک ویستم به ره و شام برۆم، له ئوردون نزیک بوومه وه و هه والم پیگه یی که

په تای تاعون له عه مواس^۱ بلاو بووه ته وه، خه لکم کۆ کرده وه و پراویژم پیکردن، وتم:

"دریژه به سه فهره که مان بدهین یان بگه رپینه وه؟"

هه ندی که س وتیان بگه رپینه وه، هه ندیکیش وتیان دریژه به سه فهره که مان بدهین.

^۱ عه مواس شوینیکه له فه له ستین، له نزیک به پتولمه قدیس. له سالی هه زده ی کۆچی له سه رده می

خه لافه تی هه زه تی عومه ردا په تای تاعونی تها بلاو بووه وه و په تاکه به ره و شام کشا، ده لێن ۲۵۰۰۰

که س به و تاعوونه تها چوووه. فهره نگی ده خدا.

ئەوانەي پىرسم پىكردن، ھەموويان پير بوون، وتم: "ئىئوھ بىرۆن خوا حافىزتان، ئادەي چىنى گەنجانم بۆ بانگ بكن. پىرسم بەوانىش كرد. ئەوانىش رېك وەك پيرەكان وەلاميان دامەو، ھەندى دەيانوت بىرۆين و ھەندىكى تر دەيانوت بگەپىنەو.

ماوھەك بىرم كىردەو و بىرپارى گەرانەو ھەدا. ئەبوو عوبەيدەي كورى جەراح پىي وتم: "قوربان ئەوھ لە قەزاو قەدەري خوا را دەكەي؟! "

منىش وتم: "خۆزگە تۆ ئەو قسەيەت نەكردايە! بەئى، لە قەزا و قەدەريكى خوا را دەكەم بۆ قەزاو قەدەريكى ترى خوا. ئەوھ تۆ ھەندى وشترت لايى و نزيك دوو چيا و دۆل بى، يەكئىكان وشك و بى ئاو و گيا و ئەوي تر ئاودار و سەوزەلان، لە ھەر كامياندا وشترەكانت بلەو ھەپىنى، ھەر قەزاو قەدەري خوا نىيە؟" وتى: "بەرەو ھەللا."

ھەر لەم باسەدا بووين كە عەبدوپرەھمانى كورى عەوف ھات، وتى: "من شتىكم لەم بارەوھ لايە."

"گويم لى بوو پىغەمبەر دەيفەرموو: ئەگەر زانىتان شوپىنىك تاعوونى تيايە، تىي مەچن. ئەگەر لە شوپىنىكىش بوون و تاعوون گرتىنەو، لەو شوپىنە دەرمەچن و لىي پامەكەن!"

منىش سپاسى خوام كرد و خەلكەكەم گەرانەوھ. - قوربان مەبەستت چى بوو لە "لە قەزا و قەدەريكى خوا را دەكەم بۆ قەزاو قەدەريكى ترى خوا"؟

- مەبەستم ئەوھ بوو كە ئەگەر رېگە بگرمە بەر و بىرۆم، ئەوا بەرەو قەزا و قەدەري خوا دەپۆم. ئەگەر بېشگەپمەو، ھەر بەرەو قەزا و قەدەري خوا دەپۆم. مرۆف نازانى بە قەدەر تا تىي دەكەوى. مرۆف لەنىوان دوو شتدا سەرىشك دەبىي، خۆي يەكئىكيان ھەلدەبىزىي. خوا لە پىشدا زانىوبەتى كە ئەم مرۆفە كامەيان

هه لده بژيرئ، به لام مروڤه كه خوئ نازانئ تا نه و كاته ي په كيان هه لده بژيرئ و نه وه ي كه له له و حوله حفوزدا نووسراوه، نه وه يان ديارى ده كا!

- كه واته ئيمه سه ريشك نين به لكو ناچارين؟

- كئ واى وتوووه كورم؟!

- تو قوربان! نه ي نه تفه رموو: ”مروڤ نه و قهزا و قه دهره هه لده بژيرئ كه له له و حوله حفوزدا نووسراوه“؟

- با من وام وت، به لام نه موت به ناچارى. نه گهر ئيمه ناچار بين ئيتر پاداشت و سزا هيچ مانايه كى نامينئ. چون خوا سزاي به نده يه كى ددها كه به ره و ئاگرى ناروووه و، به نده به ناچارى به ره و ئاگر ده روا، يان چون پاداشتي به نده يه كى ددها كه به ره و به هه شتي ره وانه كرده ووه. من باسى نه وهم نه كرده ووه كه به نده سه ريشكه يا ناچار، من ته نيا باسى زانستي خوام كرد، نه م زانسته يش مروڤ ناچار ناكاه، به لكو مروڤ خوئ به ئاره زووى خوئ نه و شته هه لده بژيرئ كه خوا ته قديري كرده ووه و نووسيوه تى، چونكه خوا ئاگادارى غه يبه و له غه يب ده زانئ: ده زانئ چى پرووى داوه و چى پروو ددها.

- قوربان نموونه يه كم بو باس بكه، با باش تيبگه م.

- باشه! واى دانئ كه تو كورپكت هه يه، هه ر له مندالييه وه نه م كورپه ت به خيو كرده ووه، پوژ له دواى پوژ، تا نه و كاته ي كورپه كه ت گه وره ده بئ و، تو له هه موو كه س باشتري ده ناسى و ده زانئ ئاكارو ره فتارى چونه. نه گهر بيبينى ده چيسته ناو بيستانيكه وه و تو يش ده زانئ كه زور ده سپا كه و ده ست بو هيچ شتيك نابا، دوايى بلئى: ”كورپه كه م ده ست بو هيچ نابا!“ نه وه تو وات كرده ووه كه له و بيستانه ده ست بو هيچ نه با؟

- بيگومان نه خير!

- وای دابنئین که تۆ کورەکەت دەناسی و دەزانی که زۆر چاوچنۆکە و دەست بۆ مالى خەلک دەبا و لە دلى خۆتدا دەلئى: "ئىستە شتئىک دەبا،" دوایى کورەکە شتئىكى برد، ئەو تۆ ناچار ت کردووہ که شتئىک ببا؟
- ئەوہ لّلا.

- ئەگەر لەبەر دەست پاکىەکەى پاداشتئىکت پئدا، ئەوہ ئەو کورە شایانى ئەو پاداشتەىه؟

- بەلئى قوربان شایانىیەتى.

- ئەى ئەگەر لەسەر چاوچنۆکى و دەست پئسىەکەى سزات دا، ئەوہ ستەمت لئى کردووہ؟

- بئىگومان نەخئیر!

- دەى ئەمەيش وهک ئەوہىە. زانستى ئئمه له چاو زانستى خواى گەورەدا وهک سەرەدەرزىه که لەناو بىبابانئىكى گەورەدا، يان وهک دلۆپئىک ئاوه له چاو زەرىايەکى مەزندا. ئەو پئشبنئىيەى که مرؤف بۆ داهاتووى دەکا، بەپئى پابردوو دەيکا، جارى وا هەيه راست دەردەچئى و، جارى وايش هەيه راست دەرناچئى، چونکە زانستى مرؤف سنوورى هەيه، بەلام زانستى خودا بئسنوورە. ئا لەبەر ئەوہ زانستى خوا بۆ غەيب و داهاتوو، هەرگيز هەلە دەرناچئى و لە سەدا سەد وهک خۆى دەردەچئى. خواى گەورە زۆر پئش له بوونى ئئمه زانئوىەتى ئئمه چى دەکەين و چى ناکەين، هەر هەمووى نووسئوىە و مرؤف بە ئەندازەى سەرەمووئەک لئى لا نادا. رئىک وهک پئشبنئىيەکەى تۆ بۆ کورەکەت، دەترانى که دەست بۆ هئىچ نابا، يان دەترانى که دەست بۆ شتئىک دەبا. ئەم زانستەى تۆ کورەکەتى ناچار نەکردووہ که دەست بۆ شت نەبا يان بببا. هەموو خەلکى ترئش وان، خواى گەورە هئزى پئى بەخشئوىون بۆ ئەوہى خۆيان سەرئشک بن. خەلکئش هەموويان سەرئشکن.

- بەلام قوربان پئم بلئى مرؤف لە هەموو شتئىکدا سەرئشکە؟

- جگە لە خوا، هیچ كەس لە ھەموو شتێكدا سەرپشك نىيە. خوا ھەر شتێكى بىھوئ، دەيكا و، ھەرچى نەيھوئ نايكا. بەلام دروستكراوھەكانى خوا كە مرۆفیش بەشێكە لەو دروستكراوانەى، مەبەستەكەمان زياتر مرۆفە، لە ھەندى كاردا سەرپشكە و لە ھەندى كاردا ناچار. مرۆف لە پزق و پۆزى و ھاتنى وادەى مردنى بېدەسەلاتە و سەرپشك نىيە، بەلام سەرپشكە لەو پزق و پۆزىيانەى كە خوا پىي بەخشيوھ چۆنى سەرف دەكا و دەيبەخشى. ئەگەر بىھوئ بەو پزق و پۆزىيە خۆى و ژن و مندالى تىر دەكا و بەشى خەلكيشى لى دەدا. دەتوانى بەو پارە و سامانەى كە خوا پىي بەخشيوھ، شەراب و بادە بگرى و بىخوا، دەتوانى بە پارە و سامانەكەى ئازاويھەك دروست بكا و بە دەيان و سەدان مرۆف لە ناو بچى. ئا لەبەر ئەوھىيە كە يەككە لە دادگەريھەكانى خواى مەزن ئەوھىيە كە لىپرسىنەوھ لەو شتانە ناكە كە لەژىر دەستى مرۆفدا نەبووھ. خواى گەورە سزای كەسى نادا بفرمووئ بۆچى تەمەنت كورت بوو، پاداشتى ھىچ كەسێكىش ناداتەوھ بفرمووئ ئەمە لەبەر ئەوھى كە تەمەنت درىژ بوو. پاداشت و سزا بە گوپرەى ئەو كار و كردەوانەيە كە مرۆف دەيانكا، ئىتر تەمەن كورت بى يان درىژ! بە ھەمان شىوھ خوا سزای ھەژاران نادا بفرمووئ بۆچى ھەژار بوون، پاداشتى زەنگىن و دەولەمەنەكانىش ناداتەوھ بفرمووئ ئەوھ لەبەر ئەوھى دەولەمەند و زەنگىن بوون، پاداشت و سزا بە گوپرەى خۆراگرىي ھەژارانە، بە گوپرەى شوكرانە بژىرىي دەولەمەندانە!

- قورىان مرۆف بۆى ھەيە لای خوا پەخنە لە ھەژارىي خۆى يان تەمەن

كورتىي خۆى بگرى؟

- پاك و بىگەردى بۆ خوا ﴿لَا يَسْتَلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ﴾ الانبياء: ۲۳ "خوا

پرسىارى لى ناكرىت و پەخنەى لى ناكىرى لى ھەر كارىك كە دەيكات، بەلام ئەوان (ئادەمىزاد) پرسىارىان لى دەكرى."

ئەم پرسیارە کاتى پەوايە كە دونيا كۆتايى ھەموو شت بى و ژيانى پاش مردن نەبى، بەلام ئىمە دەزانين كە دونيا شوپنى تاقىکردنەوہ و ئەزموونە. خواى گەورە ئىمەي خستووہتە سەر دونيا بزاني (باشيش دەزاني) چى دەكەين، دوايى پاداش و سزا بە گوپرهى كار و كردهوہكانە. پەخنە گرتن لە كارەكانى خوا بى ئەدەبىيە.

باشە تۆ نازانى ھەر لەناو مرؤفدا ھەندى كەس ھەندى كار بە ھەندى كەسىتر دەسپيرى، چونكە لە تاقىکردنەوہى ئەو كارەدا دەرچووہ. ئەگەر تۆ بچى بۆلای خاوەن كارىك و داواى كارى لى بكەي و ئەويش چەند مەرجىكت بۆ دابنى، تۆ دەتوانى بلنى: "مەرجى چى؟ من ھىچ مەرجىك قبول ناكەم و گوئ بە تۆ نادەم و بە ئارەزووى خۆم كار دەكەم و ديم و دەچم"!

- بىگومان نەخىر!

- ئەگەر بچى بۆلای پياويك و داخوازيى كچەكەي بكەي، ئەويش داواى بپرى مارهيى بكا، تۆ دەلئى: "مارههئى بۆ چييه؟ من بەبى مارههئى دەمەوى"! يان بە گوپرهى تواناي خۆت ئەگەر مارههئيت پى ھەلسوورا، قەبولئى دەكەي ئەگينا دەرؤى بۆ داخوازيى كچىكى تر؟

- بەلئى قوربان وا دەكەم، ئەگەر ھەمبوو قەبولئى دەكەم، ئەگەرئىش نەمبوو، دەچم بۆ داخوازيى كچىكى تر.

- دەي ئەمە ھەندى مەرجه كە مرؤف دايدەنى و زۆر بەيشمان پى پازيبن، ئىتر چۆن بە مەرجهكانى خواي گەورە پازى نەبين لە كاتىكدا ھەموو مەرجهكانى خواي گەورە پەرە لە سوود و قازانج و ھىكمەت؟!

- بەلئى، بە خوا وايە، دەبى بە مەرجى خوا پازى بىن!

- دەي ئەم خالە كۆتايى ھات؟

- به لئی قوربان، زور جوان پروونت کردهوه و له م باسه تیگه شتم. پاک و بیگهردی
بو نه و خواپه ی ناوا توی زانا کردووه! دهی قوربان نیسته پیم بلئی له باسی
بهرچا پروونی هیچی تر ماوه بوم باس بکه ی؟
- به لئی... به لئی، هیشتا ماوه.
- دهی فهرموو باسی بکه.

- رږژیک پیاویکیان هیناپه لام وتیان: "دزیی کردووه." منیش به و پیاوهم وت:
"تۆله ی دزی دهست برینه وهیه! تۆله ش به به لگه ی گومانای و دوودلی ناسه نریت.
تویش هیچ گومان نییه که دزیت کردووه."
پیاوهمه وتی: "قوربان سویندت دهم به خوا که لیم ببوری! به خوا نه مه
یه کهم جاره دزی بکه م."

منیش وتم: "درؤ ده که ی نه مه یه کهم جارت نییه!"
وتی: "بو تۆ غه یب ده زانی؟"
وتم: "نه خیر! غه یب نازانم، به لام نه وهنده ده زانم خوی گوره نه وهنده به سوزه
که نه گهر بهنده کانی تاوانیکیان کرد به یه کهم تاوان ئاپرویان نابا."
- دواپی چیت کرد قوربان!؟

- فرمانم کرد ده ستیان برپیه وه، عه لپی کوری نه بوو تالیب شوینی که وت و پیی
وت: "تو خوا نه مه یه کهم جار بوو دزی بکه ی؟"
وتبووی: "به خوا نه مه جاری بیست و یه کهمه!"
عه لی وتبووی: "به خوا عومه ر راست ده کا، وتوبه تی: 'من فیلباز نیم و هیچ
فیلبازنکیش ناتوانی فیلم لی بکا'"

- پاک و بیگهردی بو نه و خواپه ی ناوا توی زانا کردووه!
- هزار جار پاک و بیگهردی بو خوا!
- دهی گوره م هیچی تر باسی بهرچا پروونی ماوه؟

- دانەيەك ماوہ بەو دانەيە ئەم باسە تەواو دەكەين و دەچينە سەر باسئىكى تر.
- باشە گەرەم چۆنت پئى خۆشە با وابئى.

- سەعدى كورى ئەبوو وەقاص نامەيەكى بۇ نووسىبووم، وتبووى: "سندوو قىكم
دۆزىووتەو، لە زىر دروست كراو، قوفلىكى پىوئەيە ئەويش ھەر زىر، قوفلەكەم
نەشكاندو، پياويك تەماعى تئى كروو و پارەيەكى زۆرى پئى دەدا، دەلئى: 'ھەرچى
تيا بوو بۇ من و، سندوو قەكە و قوفلەكەيش بۇ خۆتان!"

منيش وەلامم داىەو و وتم: "پئى بفرۆشە! بە خوا ئەو پياوہ گىلە و، ئەو
مامەلەيەيش مامەلەيەكى گىلانەيە كە دەيكا."

سەعد پئى فرۆشتبوو.

كابرا قوفلەكەي كرىبوو، كاغەزئىكى تيا بوو بە فارسى لئى نووسرابوو،
فارسىزانئىك خويئىدبوو، لئى نووسرابوو:

"رېششانە كرىن لەو لايەو كە دەتاشرى (يانى لەسەرەو بۇ خوار) ھەزار جار
باشترە لەوہى كە لە زىرەو شانەي بكەي."

كابرا پەشيمان بوو، ويستبووى پارەكەي پئى بدەنەو.

سەعد نامەيەكى بۇ من نووسى، وتبووى كابرا وا دەلئى.

منيش نامەيەكم بۇ نووسى و وتم: "ئەو پياوہ سوئىد بدن بزانين ئەگەر ئەو
سندوقە پىر بووايە لە زىر، شەرىكى دەكرىن؟ ھىچى بۇ دەگەراندینەو؟!"
كابرا وتبووى: "نەوئلا!"

ديسان سەعد نامەي بۇ من نووسى و وتى: كابرا دەلئى: "نەوئلا."

منيش نامەيەكم بۇ نووسىو و وتم: "ھىچى پئى مەدەنەو، سندوقەكە چى تيابوو
ھەر ئەوہى بدەنئى!"

- قوربان ئەم چىرۆكە چىرۆكئىكى بەتام و خۆشە، مرؤف دىنئىتە پئىكەنين. دەي

ئىستە پئىش ئەوہى ھىچ قسەيەكى تر بكەين، لە دلمدا شتىك دەگوزەرى، زۆرم لا
مەبەستە باسى بكەين.

- چىيە؟

- رېڭخستنى كاروبارى شارەوانى، چەند سىياسەتچى تىرى نەمبىستووۋە كەس پېشى تۆ پىادەيان بكا.

- ئەم ھەويرە ئاۋ زۆر دەكېشى و باسكى درېژە.

- دەزانم! بەلام بە تەمام گەرەمان بە لوتف و مېھرەبانى خۆى بۆمان باس بكا.

- باشە! بزىنم چىت دەۋى؟

- بىستووۋە تۆ يەكەم كەسى پىت بگوتىرى (أمير المؤمنین) گەرەى ئىمانداران. ئەمە راستە؟

- بەلى، راستە.

- ئەم ناۋە چۆن نرا؟

- ئەبوۋ بەكر پى دەوترا خەلىفە پىغەمبەر. دواى ئەۋەى كۆچى دوايىى كىرد و، من بووم بە خەلىفە، ماۋەيەك خەلك بە منيان دەوت: "خەلىفەى خەلىفەى پىغەمبەرى خوا!" ھاۋەلان لەناۋ خۇيانا باسى ئەمەيان كىرد. وتيان: "ئەمە دەرى ناھىتى. ئەى دواى غومەر خۆ دەبى بلىين: 'خەلىفەى خەلىفەى خەلىفەى پىغەمبەرى خوا!' خۆ كار ئاۋا برۋا دەبى دوو سى دىر خەلىفە بلىين و بنووسىن! با ناۋىكى تر بۆ ئەم خەلىفانە بدۆزىنەۋە."

دوايى ھەندى كەس وتيان: "ئىمە ھەموومان ئىماندارىن، غومەرىش گەرەمانە، كەۋابوۋ ئەۋ گەرەى ئىماندارانە." ئىتر ئەۋ ناۋەيان داېرى بەسەر مندا و، من بوومە يەكەم كەسك كە ئەۋ ناۋەى لى نرايى.

- قوربان ئەمە شەرەفىكى گەرەبە بۆ جەناھت.

- لەم ناۋ و شەرەفە گەرەتر ناۋ و شەرەفى ئەبوۋ بەكرە، ئەۋ تاكە خەلىفەى پىغەمبەر بوۋ، منىش خەلىفەى ئەۋم، رەھمەتى خۋاى لى بى چەندە بەرپىز و پاىە

بڵند بوو لای خوا! خوای گەورە زۆر مەزنی کردبوو، چونکە دەیزانی دلی چ ئیمانیکێ تیاہ!

- پەحمەتی خوای لیبی، تۆیش باشتەین خەلیفە ی بۆ خەلیفە ئەبوو بەکر.

- خوا بکا وابی.

- بە خوا وایە.

- باشە لەو گەڕی پرسیارە کەت بکە.

- باشە قوربان! باسی ئەووم بۆ بکە چون دەولەتی ئیسلامی لە سەردەمی تۆدا

بوو بە چەند ویلاہ تیک؟

- خوای گەورە بە لوتفی خۆی لە سەردەمی مندا یارمەتی داین و زۆر شوینمان

پزگار کرد، دەولەتی ئیسلامی فراوان بوو، لە پرووی ئیداری و بەرپۆوە بردنەو دەبوو

بکری بە چەند بە شیکەو، بۆ ئەوێ بە ئاسانی بەرپۆوە ببردین. ئەو شارانە ی کە

پزگار کرابوون، کردنم بە پینج بە شەو، وەک پینج ویلاہ تم لیکردن، ئەو پینج بە شە

بەم شیوہیە بوو:

عیراق، بریتی بوو لە ئەھواز و کوفە و بەصرە.

فارس، بریتی بوو لە سیستان و موکران و کرمان و تەبەرستان و خۆراسان.

شام، بریتی بوو لە حیمص و دیمەشق و ئیلە و پەملە.

ئەفریقا، بریتی بوو لە صەعیدی میصر^۱، میصری خواروو، لای پۆژئاوای میصر و

بیابانی لیبیا.

جزیرە ی عەرەبیش، ئەبوو بەکر چۆنی بەش کردبوو، ئاوا وەک خۆی هیشتمەو،

دوانزە ویلاہت بوو: مەککە، مەدینە، صەنعا، حەزرەمەوت، خەولان، زەبید، مەرقەع،

جوند، نەجران، جەرش، بەحرەین و تائیف.

^۱ صەعیدی میصر بریتیە لە زەویبەکانی سەرەوێ رووباری نیل، لە شاری جیزەو تا شاری ئەسوان

- قوربان تۆ له دابه شکردنی شارەکان و بەرپۆه بردنیان شارەزاتری، راستت فرمووا دەبئی شارەکان بەش بکرین بۆ ئەوێ بەرپۆه بردنیان ئاسان بئی، بەلام قوربان له باره ی والیه کانه وه چی؟

- مە به ستت چیه؟

- چۆن والیه کانت دیاری ده کرد؟

- من ئەو هنده ی تەماشای لیها تووی پیام بۆ بەرپۆه بردنی شارەکان ده کرد. ئەو هنده تەماشای خۆییم نه ده کرد بزاتم ئایا کەس له و ئیماندارتر هه یه یان نا؟ من خۆم بوو بوومه خەلیفه و بەرپۆه بهری هه موو مسوڵمانان، کەچی پیای وایش هه بوو زۆر له من موسڵمانتر بوو، زانیاری له من زیاتر بوو، له من زیاتر خواناستر بوو. من ده زاتم فلان کەس له هه موو کەس ئیماندارتره. بەلام فیساره کەس له بەرپۆه بردندا شارەزاتره. له ناو هاوه لانی پیغه مبهردا عەمری کورپی عاص، موعاویه ی کورپی ئەبوو سوفیان و، موغهیره ی کورپی شوعبەم کرده والی، بەلام عوسمانی کورپی عه ففان، عه لیبی کورپی ئەبوو تالیب، تەلحه، زوبهیر، و عه بدورپه حمانی کورپی عه وف له وان خواناستر و به ئیمانتر بوون.

- باشه ئەوانه ی که ناوت بردن و نه تکردن به والی، له بەرپۆه بردندا بئی ده سه لات بوون؟

- کئی وای وتوو؟

- من وا تیگه شتم!

- هەرگیز کورم! هەرگیز. ئەوێ که مە به ستتم بوو له کاروباریکی دیاری کراودا بوو، له سه رده میکی دیاری کراودا، کاتی سه ره ی رۆل بیهینی ئەوانیش هات، هه رکه سه و کارێکم پئی سپارد، ئەگه رچی من عوسمانی کورپی عه ففان، عه لیبی کورپی ئەبوو تالیب، تەلحه، زوبهیر و، عه بدورپه حمانی کورپی عه وف نه کرده والی، بەلام وه سیتم کرد که دوای من خه لافهت به یه کێک له و پێنج کەسه بدری. هیچ گومانته نه بئی که خه لیفایه تی له والیه تی گرانتره، والی گه وره ی شارێک یان ویلایه تی که، بەلام

خەلىفە گەورە و بەرپۆتەبەرى ھەموو شارەكان و مۇسلمانانە، ئەمە يەك. دوووم. من پېم ناخۆش بوو گەورە ھاوولانى پېغەمبەر بە شار و ولاتاندا بلاو بېنەو، چونكە من پېويستم بەوان بوو، پرس و راوېژم پې دەکردن، ئەوانە نزيكى من بووايەن و من سوووم لە عەقل و ھوشيارى و دانايى ئەوانە ھەرگرتايە زۆر لەو ھەشتەر بوو بېن بە والى، ئەو بازنە كەسانەي كە من دەمويستەن، ھەموو كەس نەيدەتوانى بېتە ناويەو.

- ئەي تۆچ مەرجيكت بۆ والى دانابوو؟

- جگە لەو ھەي كە دەبوو والى كەسيكى مۇسلمان و پاك بې، زۆر مەرجى تريشم دانابوو، كەس بۆي نەبوو بېي بە والى ئەگەر زۆر مۇسلمان نەبووايە، ئەگەر زۆر مۇسلمان بووايە ئەمجا مەرجەكانى تر دەھاتە پېشەو، دەبوو بەرابەر بە خەلك بەسۆز بې. جاريك ناردم بە شوين پياويكدا ناوى ناھيتم با نەبې بە غەيبەت، ويستم بيكەم بە والى. ھات و، وتم بە نووسەرەكەي بەردەستم كە كتابى بۆ بكا بۆ ئەو ھەي بېي بە والى. نووسەرەكە كتابەكەي بۆ نووسى و داى بە من تەماشاي بكەم، لەو كاتەدا كۆرەزايەكم ھات و لە باوھشەمدا دانىشت، منيش ھەندى كەپ و گالتم لەگەلدا كرد و ماچيكم كرد، ئەو پياوھ پېي وتم:

“قوربان من دە كۆرپ ھەيە، تا ئېستا ھيچيانم ماچ نەكردووھ!”

منيش وتم: “دەي من ئېستە چى بكەم بە تۆ؟! خوا سۆز و بەزەيى لە دلى تۆدا دانەناوھ!”

- دوايى چيت كرد قوربان؟

- كتابەكەم دراند و وتم: “ھەستە لەلامدا من پېويستم بە تۆ نېيە!”

- خۆ تۆ دەترانى پياويكى ئيماندارە، ئەگەر نا بانگت نەدەكرد بۆ ئەو ھەي بيكەي

بە والى، دەي بۆچى ئەو كارەت كرد و كتابەكەت دراند؟

- لە دلى خۆمدا وتم: “ئەمە بەزەيى بە مندالەكانيدا نايەت، ئيتەر چۆن بەزەيى

بەخەلكا دى؟”

كۆرۈم! ھەركەس بەزەيى بە كەسوكارى خۇيدا نەيەت، بەزەيى بە خەلكىشدا نايەت. ھەركەس بەرابەر كەسوكارى دلرەق بى، بەرابەر خەلكى تر دلرەقتەرە. پېغەمبەر فەرموويەتى: "باشترین كەستان ئەو كەسەيە كە باشترین كەسە بۇ خانەوادەكەي." منىش باشترین كەسم بۇ خانەوادەكەم.

جارى وابوو پېغەمبەر لە سەجدەدا زۆر دەمايەو، دەزانى بۇ؟ چونكە حەسەن و حوسەين دەرۇشتنە سەر پشتى. جارېك لەسەر مېنبەر بوو، حەسەنى بېنى، ھاتە خوارو، بۇ ئەو، حەسەن لە باو، ھەش بگرى.

ئەبو بەكر لە سەردەمى خەلافەتى خۇيدا ھەر جار لەسەر رېگە دەربكەوتايە، مندالەكانى دەھاتن و چاكى ئەويان دەگرت و دەيانوت: "بابە گيان! بابە گيان!" كى وتوويەتى مرۇقى بەسۆز لاوازە؟! بە خوا بەھيترين مرۇف بەسۆزترينە، لاوازترين مرۇقىش دلرەقترين مرۇفە، من پېويستم بە ھېچ كەسكى دلرەق نىيە.

- دەى قوربان دوای دلسۆزى و مېھرەبانى چىترت بە مەرج گرتبوو؟

- بەھىزى و ئەمانەت، ئەگەر كەسېك بەھىزو ئەمىن بايە، دەمكرد بە والى. پېويستە والى ئەو دوو سېفەتەى تيا بى. جارى وا ھەبوو يەككى بەھىزم لادەبرد، چونكە لەو بەھىترم دەدۆزىو، ئەمەيش ھېچ كەمايەتى نىيە بۇ ئەو كەسەى لام دەبرد، ئەوئەندە ھەيە ئەمەى دووم باشترە. پياو بۇ خۇى پياو، لاوازىكەى بۇ خەلكە، بەلام موسلمانى بەھىز بۇ خۇى و بۇ خەلكە!

- لەم بارەو، نمونەت لايە قوربان؟!

- بەلى، نمونەيەكت بۇ باس دەكەم. جارېك شەرەحبىلى كورى حەسەنە والى بوو، لام برد و، موعاويەم خستە جېگەى. شەرەحبىل ھات و پىي و تم:

"گەرەم! لە من زېزى وا منت لاپردو؟"

و تم: "نەخېر، نە من زېزم نە تۇيش خراپى، بەلام موعاويە لە تۇ بەھىترە، موعاويە دەكەم بە والى و، تۇيش لادەبەم ھەرچەندە تۇ لەو خۇشەويستى!"

- قوربان ئەم خالە زۆر منى سەرسام كرد، تۆ زۆر نايابى، بېرت لە شتى وا
 كردوو تەو. زۆر كار بە دەست هەيه والى ديارى دەكەن و پېوهرەيان تەنيا دیندارى و.
 ئیتر تە ماشا ناکەن بزائن بە هیژن یا نه؟!

- ئەمە ژیری و مەنتیق وا دەلین؟ ئیمە یەك دەنگین لە سەر ئەو هی كه دیندارى
 و رەوشتبەرزى شتىكه موساوەمەى لە سەر ناكړی. دەمینیتهو هیز و بازووی نهو
 كه سەى كه دەمانه وئ بیکهین به والى و كار بە دەست. با وای دابنیین ئیسته جهنگ
 دەستى پئى كړدوو و ئیمەیش دوو سەر كرده مان هەيه، یه كه میان زۆر له دوو
 موسلمانتره، به لام له روى سەربازیه و شاره زاییه كى نه و تۆى نییه. سەر كرده
 دوو همیشه هەر موسلمان و باشه، به لام وهك یه كه م دیندار و خو پارێز نییه، هەر چی
 لایه نی سەربازیه زۆر شاره زایه، دەزانی جوان نه خشی جهنگ دابریژی، سوپا
 به پێوه ببا، سەر كرده تی جهنگ بكا، له وها كاتیكه عه قلی مرؤف نالی: "دەبى
 ئەم دوو مەیان سەر كرده بى؟!"

- بۆچی گەرهم؟

- چونكه دیندارى و خواناسى هەریه كه یان زیاتر په یوه ندى به خو یه وه هەيه،
 به لام شاره زایى نهو كه سانه له جهنگدا په یوه ندى به مان و نه مانى سەربازەكانه وه
 هەيه، له كاتى جهنگدا ئیمە نه و ندهى كه ئاتاجى مرؤفى جهنگا وهرین، نه و نده
 ئاتاجى مرؤفى له خواترس نیین.

- ئەم پېوهره بۆ هەموو كاتیکه؟

- به گوێرهى كات و سەردەم، جارى وا هەيه له خواترسان دەبیتە هو كاری
 ئەو هی مرؤفیک بکړی به كار بە دەست و والى. با وای دابنیین كه ئیسته پرسىاریكى
 شه رعیمان بۆ هاتوو، ئەم پرسىاره شه رعیبیه ده قیكى قورشان یان فەررمووده
 له سەر. پېویست ناکا خو مان ماندوو بکهین و به دواى وه لامدا بگه رین، نه
 ئیجتیهادى گەر كه نه بېر كرده وه. ئیمەیش دوو زانامان هەيه، یه كیان زانستی
 كه متره له وى تر، به لام زیاتر خواناسه. نه و پتر زۆر زانایه، به لام له خواناسیدا ناکا

بە يەكەم. ئا لە و كاتەدا پرسىيارەكە رۈبە رۈوى زاناي يەكەم دەكە يىنەۋە، ھەرچەندە زۆرىش زانا نىيە، چونكە ۋەلامەكە سەخت نىيە و پىۋىستى بە گەران و پشكىنىنى زۆر نىيە، بەلكو پىۋىستى بە كەسىكى لە خواترسە ۋەلام بەداتەۋە، بەلام ئەگەر ۋەلامەكە سەخت بوو، گەران و لىكدانەۋە و بىر كىردنەۋەى گەرەك بوو، ئەۋە ژىرى و لۆژىك پىمان دەلەين پرسىيارەكە رۈۋبە رۈوى زاناي دوۋەم بىكە يىنەۋە، چونكە لە ۋەدا كاتىكدا ئىمە زىاتر پىۋىستمان بە زانستە!

- قوربان تىگەشتم.

- شتىكى تر ماۋە پىت بلىم: كەسىك شارەزاي كاروبارى دونيا نەبى و چاو و گوى كراۋە نەبى و چاكە و خراپە نەناسى، بەكەلكى والىيەتى نايەت. رۆژىك لە بارەى دانانى پىاۋىك بۆ كارىك، پرسم بە چەند كەسىك كرد، يەك لە ۋەكەسانە وتى: "فلان كەسى بۆ دىارى بىكە."

وتم: "بۆ؟"

وتى: "زۆر پىاۋىكى باشە، ھەر نازانى خراپە چىيە!"

وتم: "قوربەسەرت! ئەۋە زىاتر بۆى ھەيە بىكەۋىتە ناۋ خراپەۋە!"

- قوربان بۆچى وات فەرمو؟

- كورم! مرؤف دوژمنى ئەۋ شتانەيە كە نايانزانى. ھەر ئەۋەندە بەس نىيە كە

ۋالى ھەموو چاكەيەك بزانى و خۆى پىۋە بنى، دەبى خراپەكانىش بناسى، بۆ

ئەۋەى خۆى لە ۋە خراپانە پىارپىزى. با بە نموونەيەك بۆت رۈۋن بىكەمەۋە، ئەۋ

پىاۋەى كە جگە لە ھەلال ھىچى تر ناناسى، ئەمە مرؤفئىكى پاكە، بەلام زۆر نىزىكە

بىكەۋىتە ناۋ ھەرامەۋە؛ چونكە نازانى ھەرام چىيە بۆ ئەۋەى خۆى لى پىارپىزى!

- راست دەفەرموۋى گەۋرەم! قوربان چى تىرت بە مەرج دانابوو بۆ ۋالى؟

- زۆرەى جارەكان ئەگەر لە ۋىلايەتلىكدا كەسىكى باشم دەست بىكەۋتايە، ئەۋا

ھەر خەلكى ئەۋ شوپنەم دەكرد بە ۋالى، ئەگەر بىمويستايە ۋالى بۆ شارپىك دانىم و

دوو كەسى زۆر باش دەست بەكەوتايە و يەكئىكيان خەلكى شارەكە بووايە، ئەوا ئەوم دەكرد بە والى!

- لەم بارەوہە هيچ نموونەت لە يادە بۆم باس بەكەي؟

- بەلى! من جابرى كورپى عەبدووللاي بەجەلیم نارد بۆ عىراق و كردم بە والى شارەكەي خۆيان. سەلمانى فارسيم كرده والى مەدائين، خۆي لە بنەرەتدا خەلكى ئەوييە. نافىعى كورپى حارسم كرده والى مەككە، چونكە خەلكى مەككە بوو. عوسمانى كورپى ئەبوولعاصم كرده والى تائيف، چونكە خۆي تائيفى بوو.

- قوربان مەبەستت چى بوو لەم كارە؟

- من چەند ئامانجىكم هەبوو كە خەلكى شارەكە خۆيان دەيانتوانى بە دى بهيئن، من پەچاوى سروشت و دابونەرىتى خەلكم دەكرد، دەبى والى دابونەرىت و سروشتى خەلكى ويلايەتەكەي خۆي بزاني و بناسى. كەسيك لە دەرەوہەي مەككە بپواتە مەككە، وەك كەسيكى شارى مەككە ئەو شتانە نازاني، شارەكانى تريش بەهەمان شيوہ. ئا لەبەر ئەوہەرگيز پياويكى دەشتەكيم نەدەكردە والى لە شارد، يان پياويكى شارستانيم نەدەكردە والى لەو دەرودەشتە بەسەر پەشمال و دەوارنشىنەكانەوہ، چونكە دابونەرىتى شارى جيايە و، دابونەرىتى دەشتەكيبش جيايە. ديسان دەبى والى دەروونناس بيت، كەسيك بكرى بە والى و دەروونناس نەبى، ئەمە باش نيبە، جارى وا هەيە ئەو كەسە دابونەرىتى كەسانىك بە خراب دەزاني، سروشتى خەلكانىكى بەلاوہ سەير دەبى، ئەو كاتە شتى وا پوو دەدا كە لە قازانجى دەولەت و حوكوومەتدا نيبە!

- سویند بە خوا سياسەت ئاوايە! حوكم ئاوايە! تۆ ھەر بۆ سياسەت و

حوكمدارى دروست كراوى. شتىكى تر ماوہ قوربان پيم خۆشە پيم بلى؟

- چيبە؟

- بۆچى خزم و كەسوكارى خۆت لە هيچ شوپنى نەكرد بە والى؟

- بە خوا لەبەر ئەۋە نەبوو بلىم لىۋەشاۋە نىن، يان دەستپاك و پارسال نىن. من متمانەم بە دىندارى و دەسپاكىي خزمەكانى خۆم ھەبوو. سەئىدى ئامۇزام پىاۋىكى زۆر چاك بوو، عەبدوللاى كورم زۆر زانا و لەخواترس بوو، بەلام لەبەر دوو ھۆكار نەمكردن بە والى:

يەكەم: لە دلى خۆمدا دەمگوت ئەگەر كاربەدەستى خىر بى، ئەۋا لە بنەمالەكەماندا من كاربەدەستم، ئىتر بەسە. ئەگەرىش خراپە و شەپ بى، دىسان با ھەر من بم!

دوۋەمىيان: دەمويست پىگە لە شەيتان بگرم نەپراتە نىۋ دلى خەلكەۋە و بلىن: ئەھا ئومەر فلان كەسى خزمى لەبەر خزمایەتى كرده كاربەدەست!
- قوربان كەس پىشنىارى ئەۋەى بۆ كرددوى كە خزمىكى خۆت بكەى بە كاربەدەست؟

- بەلى.

- چىرۆكەكەى چۆنە؟

- لای يەكك لەۋ كەسانەى كە پراۋىژكارم بوون، گلەيى ئەۋەم كرد كە خەلكى كوفە بە ھىچ والىيەك پازى نابن و زوو زوو والىيان بۆ دەگۆرىن!
دوايى وتم: "خۆزگە پىاۋىكى زۆر بەھىز، ئەمىن، موسلمان و دەستپاكم دەست بكەوتايە: بىمكردايە بە والى كوفە."

ئەۋ پىاۋە وتى: "من يەككىت نىشان دەدەم."

وتم: "كىيە؟"

وتى: "عەبدوللاى كورى خۆت."

وتم: "دەك خوا بىتكوزى! بە خوا لەبەر خوا ئەۋ قسەيەت نەكرد! ھەركەس خزم و كەسوكارى خۆى بكا بە كاربەدەست، ھەر لەبەر ئەۋەى خزم و كەسوكارە، ئەۋە خىانەتى لە خوا و پىغەمبەرى خوا كرددوۋە."

— بەلام قوربان كەمىك پىش ئىستا خۆت فەرمووت عەبدوللا شايانى
كاربە دەستى بوو!

— دەزانم! بەلام خۆ وتم: "لە بنەمالەي ئىمەدا يەككىمان كاربە دەست بىن
بەسە!" ئەو دىشم وت: "من ويستوومە دەرگا لەسەر شەيتان دابخەم!"

— بەلى قوربان وابوو. ئەي قوربان پىم بلى سەبارەت بە والىيەكان هيجت
دەبىستەو؟

— چ شتىك؟

— بىستوومە ھەركەس خۆي داواي بەرپرسيارەتى كرديي، پىت نەداو!

— راستە! جارنىك ويستم پياوى بكم بە والى، ئىرادەي خوا خۆي ھات و داواي
كرد بىكەم بە والى.

منىش پىم وت: "بە خوا من خۆم ويستم بتكەم بە والى، بەلام مادەم خۆت
داواتكرد، ناتكەم! ھەركەس خۆي داواي كاربە دەستى بكا، ئىمە پىي نادەين!"

— مەبەستت چىيە كە دەلىي: "ھەركەس خۆي داواي كاربە دەستى بكا، ئىمە
پىي نادەين!"

— پۆلە! بەرپرسيارىتى تەكلىفە، نەك تەشريف. ھەركەس كرا بە كاربە دەست و،
ھەستى كرد بارىكى قورسى لەسەر شانە و، خۆي بۆ وەلامدانەو ھى پۆزى قىامەت
لە بەردەم دادگاي خوا نامادە كرد و پرسيارى ليكرا لەبارەي ئەمانەتەو و،
پاراستبووى. لە بەرابەر خەلكەكەي ژىردەستى خۆي دادگەربوو، ئەو ھەو كەسە
خوا يارمەتى دەدا و بارەكەي سووك دەكا و، بەھىز و قسەرۆشتووى دەكا، چەند
كەسى بۆ مۆسەخەر دەكا تا يارمەتى بەدەن و نامۆزگارىي بکەن و، خەلكەكەيش
ھەموو بەگۆنى دەكەن.

ھەركەسىش بۆ خۆگەرەكردن و پلەوپايە بەرپرسيارەتى دەويست، ئەو ھەو
زىاترى دەست ناکەوئ كە خوا پىي دەدا.

نه و هيش بزانه، هر كهس بهر پرسياره تي له بهر خوي ويست، نه وه خه لك به دل له گه ليدا نابن. حوكوومهت و سهركردايه تي به خه لكه وه بهنده، خه لك نه بئ، حوكوومهت كوا؟ بهر پرسياره تي كوا؟ بهر پرس خزمه تكاري خه لكه و، خه لك خزمه تكاري بهر پرس نين!

- راست ده فهرمووي گه ورهه! چيي ترت به مهرج گرتبوو له سهر والي؟
 - پيش نه وه ي كاره كه يان پئ بسپيرم، سهروهت و سامانيانم ده ژمارد، تا بزانه بهر پرسياره تي بو بهر ژه وه نديي خويان به كار ده هينن يا نه؟ ههروه ها بازرگانيم له واليه كان قه دهغه كردبوو، نه مده هيشت بازرگاني به شتي گشتييه وه بكن، نيتير كرپار بان يان فروشيار جياوازيي نه بوو. دواي نه وه هيش بهر پرسياره تيبان كو تايي دههات، ديسان سهيري سهروهت و سامانم ده كردن، له گه ل نه و كاته ي كه ده ست به كار ده بوون، به راوردم ده كرد. نه گه ر شتيكي له عاده تبه دهر زيادي كرديا، ليپيچينه وهم له گه ل ده كردن. هر كهس بازرگانيي بكردايه به بيانوو بو نه و سامانه ي كه له نه ندازه به دهر زيادي كر دووه، پيم دهوت: "نيمه نيوه مان كر دووه به بهر پرس، نه ك بازرگان!"

- قوربان نه ي. بازرگاني چه لال نيهه؟
 - بهر وهه لالا! خوا بازرگاني و كرپن و فروشتني چه لال كر دووه و، ريبايشي حه رام كر دووه.

- ده ي چون چه لالت له سهر نه وان حه رام ده كرد؟
 - كوا من بازرگانيم له سهر خه لك حه رام كر دبوو؟
 - نه! له سهر خه لك نا، به لام له سهر واليه كانت حه رام كر دبوو!
 - من بو نه وه قه دهغه م نه كر دبوو كه بليم حه رامه. نه مه مهرجي من بوو بو والي، مرؤف ده بئ پابه ندي مهرجي خوي بئ، هر كهس پابه ندي مهرجه كانم بووايه، ده مكرد به والي و، هر كه سيش پئ جيبه جي نه كرايه، نه وه نه رز و نه وه گه ز، با به روا هر بو خوي بازرگاني بكا، بكرئ و بهرؤشي!

- حيكمهت چييه له قه دهغه كړدني بازرگاني بو والي؟

- كورم وهك پوژ پروونه! ته سه ووري شه وم نه ده كړد پرسياړيكي ناوا بكي! به لام وه لامت دده موه: نه گهر والي بازرگاني بكا، شه وه خوي به بازرگانيبه وه سرگرم دهكا و مهرج و به لين له بير دهكا. سه روهت و سامان به لايه، نه گهر بمهينستايه واليبه كان بازرگاني بكن، شه وه ده بوونه ركابهري خلك. نيتتر شه و كاته ركابهري ده سه لاتبه دهسته كان هر باريك بهاتايه، ده چوون و كامه باشه بوخويان دايانده گرت، هر چييان بو يستايه ده يانكرد. شه نيتتر خلك چي بكر دايه؟ چون نانيان پهيدا بكر دايه؟!

- به لام خو له وانه يه والي هم والي بيت، هم بازرگانينيكي له خواترس!

- به لي شه مته راسته، به لام هيشتا هو كاري يه كه م هر ده مايه وه. والي نه گهر بازرگان بوو، به ده ست خوي نييه، سه رگرمي كاروباري بازرگاني ده بيت و. كاروباري ويلايه تي پشت گوي ده خا. دواتر مه رجه كاني من بو يه ك كه س و دوو كه س نييه، به لكو گشتگيره، خو نه مگوتوه: فلانكه س تو والي به و بازرگانيبش بكه، فيسار كه س تو والي به، به لام بازرگاني نه كه ي! من مهرجي بازرگانينه كړد من بو هموو واليه كان بوو. من خو م پيش شه وه ي بيم به خه ليفه، بازرگان بووم. كه بووم به خه ليفه، وازم له بازرگاني هينا. هر كه سيش شه و په فتارانته له گه لدا بكا كه له گه ل خوي دديكا، شه وه سته مي ليت نه كړدوه!

راست ده فهرمووي گهره م! پيم بلن. پوژنيك له پوژان پيش و دواي ويلايهت ساماني كه ست ژمارد بوو و گوماني لن بكي؟

- به لي.

- چيروكه كي چون بوو؟

- پياوړيكم كړد به والي، ناوي حارسې كورې كه عب بوو، پيش ده سته كار بوون سامانه كي حارسم ژمارد - له گه ل هموو كه سيش هه روا بووم - دواي ماوه يه ك

ويستم كه سينكي تر بخه مه جيگه ي حارس. حارسم لابرډ و ديسان سامانه كه يم
ژمارډ، ته ماشا ده كه م نه وده زياتي كړدووه، پياو ده خاته گومانه وه!

- نه ي چيت كړد؟

- ليم پرسې: "نهمه ت له كوي بوو (من اين لك هذا)؟"

وتې: "خؤم برې پارم هه بوو، بازرگانيم پتوه كړد!"

منيش وتم: "به خوا نيمه تومان بو بازرگاني دانه ناوه."

هرچي زياده هه بوو هه موم لي سنده وه.

- به لام قوربان نه وه خو پارهي خوي بوو؟

- نه گهر كه سينكي ناسايي بووايه، به لي هي خوي بوو، به لام نه والي و

به پرس بوو.

- جياوازي چييه؟

- يه كه م: نهو، نهو مه رجه ي پيشيل كړد كه وتمان نابي بازرگاني بكي.

دووم: نه گهر نهو پارهي ي كه ليم سنده وه، بو خؤم بووايه، نه وه حرام بوو،

به لام من نهو پارهي م خسته وه خه زينه ي حوكوومه ت. پيشتر پيم وتي كه

بازرگانيكردن وا له به پرس ده كا ناگاي له به پرسياره تي نه مينئ. نهو بازرگاني

كړدبوو، ناگاي له كاروباري به پرسياره تي نه ما بوو، مووچه ي شي وهرده گرت له بهر

نه وي والي بوو، نه ميش له سره حيسابي خه لك ته واو ده بي. منيش سامانه

زياده كه م لي سنده وه و، بو خه لكم گه رانده وه!

- پاك و بيگه ردي بو خوا! تو بير له شتي وا ده كه يته وه كه به بيري هيچ

كه سينكا نايه ت، بو په يش به رپاري ژيرانه ي وا ده وي كه پياو سه رسام ده كا.

- خوا هاوكاره كورم!

- نه ي تو له باره ي به پرسانه وه راپويزت به كه س ده كړد؟

- مه به سنت چييه؟

— مه به ستم شه وهیه: تو که ئه م مه رجانه ت بو به ریرسان دانابوو، دوایی له خه لکت ده پرسی بزانی مه رجه کان جیبه جی ده کنه یان نه؟

— من هه موو که س وه ک یه ک نانس، که سی وا ده ناسم که ره گ و می شک و دل و ده روونی ده ناسم، که سی وایش هه یه که که می ک ده ناسم، نه و که سانه ی که به ته وای ده مناسین، نه گه ر به مکردنایه به به ریرس، دوایی له هه یج که سی کم نه ده پرسی که چونه و چۆن نییه؟ چونکه مه به ست له پراویژ ناسینه، منیش باش ده مناسین. جار جاره ییش هه ر ده مپرسی، به لام بو زیاتر دلنیایی. نه وانه ییش که به باشی نه مده ناسین، زۆر به وردی پرسیارم ده کرد له باره ی دینداری، به هیزی، نه مانه تداری و... پراو بو چونی خه لکم به لاهه مه به ست ده بوو.

— قوربان تیگه شتم.

— با زیاترت بو باس بکه م.

— فه رموو قوربان.

— من نه ک له باره ی والیه ک، به لکو پرسیارم له باره ی شاریکه وه ده کرد.

— چۆن؟

— ئیستا پیت ده لیم و چیرۆکیکت بو ده گپرمه وه تا بزانی چۆن حوکم ده کرد.

— ده ی قوربان فه رموو، گو بیستم.

— پراویژم له گه ل هاوه لاندایه کرد که کئ بکه م به والیه کوفه، پیم وتن: ”کئ

ده توانی والیه کی باش بو کوفه دیاری بکا؟ نه گه ر که سیکی نه رمونیان دیاری بکه م،

خه لکی کوفه سواری ملی ده بن، نه گه ر یه کپکی توندوتیژیش دیاری بکه م، هاواریان

لی هه لده سی!”

دواییش وتم: ”خه لکینه! پاتان چیه له باره ی پیاویکی زۆر موسلمان و له

خواترس، به لام لاوازو نه توان له گه ل پیاویکی به زه بروزه نگ، به لام وه ک شه وه ی

پیشوو له خواناسیدا له پیشه وه نه بی، کامیان بو به ریرسی باشته؟”

موغەيرەي كورپى شوعبە وتى: "گەرەم! ئەۋ پياۋەي كە ناتەۋانە و موسلمانە، ئەۋە موسلمانىيەكەي ھەر بۇ خۆيەتى و بەس، بەلام لاۋازى و نەتۋانىيەكەي بەسەر تۆ و موسلماناندا دەشكىتتەۋە. ئەۋ پياۋەيش كە بەھىزە و زەبروزەنگى ھەيە، ئەۋە بۇ خۆي تۈندە و، ھىزەكەيشى بۇ تۆ و موسلمانانە. ئىتر تۆيش خۆت سەرىشكى كى بە باش دەزانى."

منىش وتم: "ۋەللا موغەيرە راست دەكەي."

دۋايى كردم بە والى كوفە و پىم وت: "كەسىكى وابە كە مرۆقى باش پشتيان بە تۆ ئەستور بى و، مرۆقە خراپەكانىش لىت بترسن!"
ئەۋيش وتى: "بەسەرچاۋ. ھەرچىيەك تۆ بىلىيى."
- دەي وا بوو؟

- ئەرى بەخوا، بۇ كاربەدەستى زۆر گونجاۋ بوو، دەيزانى خەلك بەرپۆە بىا. وا دەزانم ئەگەر ھەركەسىكى ترم لەۋيش بە باشتىر بزانيايە و بمكردايە بە والى كوفە، ۋەك ئەۋ كوفەي بەرپۆە نەدەبرد. خەلكى كوفە ھەموو ھاتنە ژىر فرمانى، پرتەۋبۆلەيان كەمبوۋيەۋە، سكالايان نەما!

- ھىچ شتىكى تر ھەيە لە بارەي ئەۋ مەرجانەي پىش بوون بە والى دات دەنان؟

- بەلى، ھەيە.

- چىيە؟

- من ھەندى لەۋ كەسانەم تاقى دەكردەۋە، پىش ئەۋەي بىيانكەم بە والى.

- چۆن؟

- ويستم ئەحنەفى كورپى قەيس بكام بە والى، يەك سالى رەبەق لاي خۆم ھىشتەۋە، جوان تەماشاي كار و رەفتارى ئەۋم دەكرد، بەدلم بوو، پىم وت:
"ئەحنەف! من چەنىكە تۆ تاقى دەكەمەۋە، بۆم دەرکەوت بە روالەت باشى،

..... ئەو دەمەي گەشتم بە عومەر ر.ھ.

ھیوادارم لە ناخیشدا ھەروا باش بیت. "ئیمە ھەمیشە پاسی ئەو ھەمان دەکرد کە مرۆفی دووروی زانا، خەلک لە ناو دەبا.

دوایی پیم وت: "دەزانی تۆم بۆچی لای خۆم ھێشتەو؟"
وتی: "نەخیر."

وتم: "من دەمەوی بتکەم بە والی. ئەو مەرجانە ی کە پیم خۆشە لە والیا ھەبێ، لە تۆدا ھەن."

وتی: "قوربان! ئەمە لە چاکە ی خۆتە ئاوا من بە باش دەزانی."

پیش ئەو ی بینیرم، ئامۆژگاریەکم کرد و وتم: "ئەحنەف! ھەرکەس زۆر پێیکەنێ، سام و ھەیبەتی کەم دەبیتەو. ھەرکەس زۆر گالتە و فیشقیات بکا، سووک دەبێ. ھەرکەس زۆر جۆرە کاریک بکا، بەو شتە ناوبانگ دەر دەکا و دەناسریتەو. ھەرکەس زۆر قسە بکا، زۆر تێدەکەوێ. ھەرکەس زۆر تیکەوێ، شەرم و شکۆی کەم دەبیتەو. ھەرکەس شەرمی کەم ببیتەو، خۆپاراستنی کەم دەبیتەو. ھەرکەس شەرمی کەم ببیتەو، دلی دەمرئ!"

- ئای قوربان! چ ئامۆژگارییەکی جوانە! پیم خۆشە کۆتا پرسیارت لە بارە ی کاربەدەستانەو لێ بکەم.
- پرسیارەکە ت چییە؟

- ئەگەر پیاویک تەواوی مەرجهکانی تۆی تیا بووایە، چیت دەکرد؟ خەلکی شارێک چۆنیان دەزانی تۆ والییەکت بۆ ناروون؟ ئەگەر والییەکت لە کار لا بدایە، ئەو والییە چۆنی دەزانی کە لە کار لا براو؟

- پاش ئەو ی مەرجهکانی من لە کەسێکدا ھەبا، ئەوا پراویژم بە چەند کەسیکی تر دەکرد، ئەگەر ئەوانیش پراپان لەسەر بووایە، ئەوا نامە یەکمان دەنووسی و پیمان دەوت: "بەلیننامە ی دیاریکردن (عهد التعمین)." کۆمەلێک لە کۆچەرییەکان و کۆمەلێکی ئەنصاریم دەکرد بە شایەت. چەند مەرجهیکم تیا دەنووسی کە لەمە و پیش ئەو مەرجانە پاسکران. ئەمە ئەگەر کابرا خۆی حازر بووایە، ئەگەر کابرا

خۆی حازر نه بایه و له شوپنیکێ تر بووایه، ئەوا به لێننامه کهم بۆ دهنووسی و بۆم دهنارد. بۆ عه لای کورپی غه زوان وابوو، خۆی به دیاره وه نه بوو، نامه کهم نووسی و بۆم نارد. سه بارهت به لاهردنی والیهک و دانانی که سیکێ تر له جیکهیدا، ئەوه نامه کهم به والیه تازه که دها و، له نامه که دا لاهردنی والیه کۆنه که و دهستبه کاربوونی والیه تازه که مان دهنووسی. نموونه ی ئەمه ییش وهک ئەو به لێننامه یه ی که به ئەبوو موسای ئەشعهریم دا. موغه ییره ی کورپی شوعبه والی به صره بوو، ئەوم لاهرد و ئەبوو موسام له جیکهیدا دانا.

- قوربان تۆ نه تفه رموو: "موغه ییره بۆ والیه تی زۆر لیوه شاوه بوو؟"

- با، وتم.

- ده ی بۆچی لات برد؟

- موغه ییره له کوفه دا زۆر سه رکه وتوو بوو. ئەمه مانای وانیه که له به صره شدا سه رکه وتوو بیئت. هه ر شاره و تایبه تمه ندی خۆی هه یه، هه ر خیل و هۆز و بنه ماله یه ک ته بیعه تی تایبه تی خۆیان هه یه. والی و هه یه له شارێکدا زۆر به سه رکه وتوو بی والیه تی دهکا، به لام له شارێکی تر دا سه رکه وتوو نابییئت. دواتر لاهردنیش مانای ئەوه نییه که ئەو والیه لیها توو نه بووه. زۆر جار بینیومه والیه ک زۆر لیها توو بووه و، له والیه تی لام بردوه بۆ ئەوه ی کارێکی گرنگتری پێ بسپیرم.

- تیگه شتم قوربان! ئیتر له باره ی دانانی والیه وه پرسیار ناکه م. تۆ باسی والی

لاهردنت کرد، ئیزنم ده ده ی له م باره وه پرسیار ت لی بکه م؟

- فه رموو!

- به دره یزی باسی لاهردنی خالیدی کورپی وه لیدمان کرد. ئە ی له باره ی

لاهردنی سه عدی کورپی ئەبوو وه ققاص چی هه یه؟

- سه عد پیاویکی پاک و له خواترس، خالی پیغه مبهرا،^۱ نهو په کهم کهس بوو له پیناوی خوادا تیری هاویشست. پیغه مبهرا شتیکی وای پی فرموو، هه موو کهس خوزگه ی لی ده خوازی، پی فرموو: "بیهاویژه! دایک و باوکم به قوربانست بن." هه رچی له باره ی لابردنییه تی، نهو ه خوانه خواسته له بهر نهو ه نه بوو که تاوانیکی نه نجام دابیټ. نیسته بوټ باس ده کهم. کومه لیک پیاو به سه رکردایه تی جهر اخی کوری سینانی نه سدی له کوفه دا کو بوونه وه، سکالایان له دژی سه عد تو مار کرد. نهو سه رده مه بوو که سوپای موسلمانان له گه ل ناگر په ره سته کانی نه هاوهنددا له جهنگدا بوون. سه عد پیاویکی دادگر و، به سؤز بوو بو ژیرده سته کانی خوی، به رابه ر ناهق و کوفر زور توند بوو، زور به سؤز بوو به رابه ر خه لکانی که له سه ر هق بان و گوپرایه ل بان، له گه ل نهو هیشدا هندی که سی هه قنه بین سکالایان لی ده کرد، ده یانویست بهو سکالایه هندی له ویست و نار ه زوه کانی خویان بیئنه دی. کاتیکی زور ناسکیشیان بو سکالاکه یان هه لبارد بوو. موسلمانان له جهنگدا بوون. ده بوو هاو دهنگ و یه کرپز بان. من باش ده مزانی که نهو سکالای نهوانه ناهه قه. به لام له بهر نهو ه یه کرپزی موسلمانان تیک نه چی و بارودوخه که بارودوخیکی ناسک بوو، سکالاکه لئ وهرگرتن. موحه ممدی کوری موسلیمه م نارد بو نهو ه ی وهک داوهر بکه ویته نیوان سه عد و سکالاکه ران. سه عد له سه ر به لینی خوی ما بوو، پیاویکی نه مین و راستگو، به لام له بهر نهو ه ی فیتنه و ناژاوه کپ بکه مه وه، سه عدم لابرد. وتم با نه م ناژاوه یه له لانکدا بی و گه وره نه بی و پیئنه گا و، نه بیته هوی دوو بهرکی و ناژاوه ی نیوان سوپای موسلمانان. ته نانه ت ترسم هه بوو سه ربکیشی بو کوشت و کوشتار. سه عد گه پایه وه بو مه دینه. منیش ریژیکی تایبه تیم لی گرت، ته نانه ت کردم به یه کیک له پراویژکاره هره رزه که کانی خو م، له وهش زیاتر یه کیک

^۱ سه عد ناموزای دایکی پیغه مبهرا بوو، بویه به خاله بانگی کردووه. له فرموده ی صه حیحدا هاتووه که جارنکیان سه عد بهر وه لای پیغه مبهرا و کومه لیک هاو هل ده هات، پیغه مبهرا فرموی: "هذا خالي." واته نه مه خالوی منه.

بوو له و شهش كه سهى كه من دهستنیشانم كردن كه له دواى منه وه په كيكيان بكرئ به خليفه. من نه گهر به نه اندازهى سهره په نجه يهك گومانم له سهد هه بووايه، ناوا گرنگيم پئ نه ددها. بيگومان وهرگرتنى پؤستى خه ليفا يه تى زؤر له پؤستى والى گه وره تره، خه ليفه گه وره تى ته واوى موسلمانانه، به لام والى ته نيا گه وره تى شارپكه.

- قوربان! پرسيارپك ده كه م، له وانه يه كه ميك پرووته قى بي، نه و كارهى تو كردت ويناى لاوازى نه ده كرد؟! من بيگومانم كه تو لاواز نه بووى! به لام بو وات كرد؟
- لاوازى له كوږدايه كورم!؟

- پياوښك به باشى دهيناسى، دهزانى دينداره، دهسپاكه، به هيژه. پاشتر كه سيك ده نيرى تا بزاني وهك جارن ماوه يان گؤراوه، بوټ دهرده كه وئ وهك جارانه و هيچ نه گؤراوه. كه چى له كاريش لاي ده بهى!

- كورم! پياوى زيرهك نه و كه سه نيبه كه باشه و خراپه ليك جيا بكاته وه؛ نه و كه سه يه كه دوو خراپه ليك جيا بكاته وه و بزاني كامه يان زهره رى كه متره. نه گهر ژيان هه ميشه نيمه لى له نيوان چاكه و خراپه دانايه، نه وه ئاسان بوو، به لام جارى وا هه يه ده مانخاته نيوان دوو خراپه وه، ده بي بزانيان كامه يان سووكتره و كه متره. من پيم وتى نه وانه له چ كاتيكا هاتن و شكاتيان له سهد كرد. نه گهر من مروقيكى دادگهر لابه م و دادگه ريكي تر له جيگه يدا دابنيم، نه وه سته مكارى نيبه؛ شتيكه بارودوخ وا ده خوازي. جارى وا هه يه خه لك زؤر له بهر پرس گرنگتره. نه گهر من خودى سهدم سهرپشك بكردايه له نيوان نه وه تى كه والى بيت و نازاوه يهك دروست بيت، يان له واليه تى لاي ببه م و نازاوه يهك كپ ببېته وه، بيگومان دووه ميانى هه لده بژارد. جار جار ده بي كاته كان ديارى بكه تى، كات و بارودوخى وا هه يه وهك ره شه باى شوومه. ته ماشاى سروشت بكه، جارى وا هه يه ره شه بايه كى به هيژ دار و درهخت ده شكيني و ته نانه ت له بنيان دينى. نه وه له بهر نه وه يه كه داره كه به را بهر نه و ره شه بايه ده وه ستى. ته ماشاى گزوكيايش بكه، له به را بهر ره شه بادا كه ميك خوار ده بيته وه، به لام هه ر ره شه باكه نه ما، يه كسه ر نه وپيش راست ده بيته وه. پيغه مبه ر

سهرمه شق بوو بؤ ئیمه، پیم وتی که له رۆژی حوده یبه دا چی پرووی دا، چون پیغه مبه ر مەرجه کانی نه وانی په سهند کرد. من یه کیچ بووم له وانه ی که نه و رۆژه له بهر خوا و پیغه مبه ری خوا زور توره بوون، به لام دوا ی نه وه ی ره شه باکه تیپه ری، زانیم نه رمونیانی له گه ل لاوازیدا جیایه. نه رمونیانی له گه ل هیزا دژی یه ک نین، پیغه مبه ر نه و رۆژه عومه ری فی ر کرد!

— سه لام وصه لاواتی خوا له پیغه مبه ر بی ت. قوربان له باره ی دیاریکردن و لابردنی والیه کان پرسیارم کرد. دهمه وی بزائم تو به دوا داچوونت بو والیه کان ده کرد تا بزانی چی ده کهن و چی ناکهن؟ یان نه وه نده ت به س بوو که نه و کاته ی ده تکردن به والی، به باشی ده تناسین و ده تزانی پی اوی چاکن و موسلمان ی پاکن؟
 — نه وه نده م به س نه بوو؛ به دوا داچوونم بو ده کردن، بزائم وه ک خو یان به چاکی ماون؟ ده ترسام و ده مگوت: نه کا شه ی تان له خشته یان به ری ت. من بانگه شه و دروشمیکم هه بوو، ده مگوت: ”هه موو رۆژیک والیه ک بگورم، له وه باشته ر تاقه رۆژیک والیه کی سته مکار له سه ر ته ختی ویلایه ت بی ت!“

دیسان ده مگوت: ”هه ر کار به ده ستیکی من سته م له خه لک بکات و، پی ی بزائم و قسه نه که م، نه وه من نه و سته مه م کردووه!“

رۆژیک به وانه ی ده ورو به ری خو م وت: ”ئی وه پاتان چی یه نه گه ر من به رای خو م باشته رین که س بکه م به گه وره تان و، پی ی بلیم؛ ’دادگه ربه!‘ ئایا به وه نده نه رک ی خو م جیبه جی کردووه؟“

وتیان: ”به لئ.“

وتم: ”نه خیر، وا نییه. ده بی چا و دی ری وردی بکه م، بزائم نه وه ی من ویستوو مه،

ده یکا یان نایکا!“

من بۆچوونىكى تايبەتتى خۆم ھەبوو، لەو كاروبارەي كە پەيوەندىي بە دابونەرىتى ناوچەي ھەبوو، كاربەدەستەكانم سەرپشك دەکرد، بەلام لە كاروبارى گشتيدا وانەبوو، چاودىرىي ھەلس و كەوت و پەفتارىانم دەکرد.

- چۆن ئەمەت دەکرد؟

- من كەسانىكى نەيىنى و تايبەتتىم ھەبوون، راستەخۆ پەيوەندييان بە خۆمەو ھەبوو، چاودىرىي والى و كاربەدەست و تەنانەت خەلكيشيان دەکرد.

- وا دەردەكەوي شتىك وەك ئەمەي ئەم سەردەمە بوو كە پىي دەلەين:
"ئاسايش،" بەلام مەبەستەكان جياوازن و دەگۆرپن. مەبەستى تۆ لە دانانى ئەو كەسانە چى بوو؟

- مەبەستى سەرەتا و كۆتايىم پاراستنى ئاسايش و پارىزگارى بوو لە حوكوومەت. من مەبەستم ئەو نەبوو كە جاسوسى خەلكم بۆ بكەن و بەشويىن عەيب و عارى خەلكدا بگەرپن و، ترس و لەرز بخەنە نىو دلى خەلكەو. يەكيك لە كارە گرنگەكانيان ئەو بوو: بە وردى چاودىرىي كارى كاربەدەستانيان دەکرد، بۆيە من وەك چۆن دەمزانى كاربەدەستەكانى لاي خۆم لە شارى مەدينەدا چى دەكەن و چى ناكەن، ئاوايش دەمزانى كاربەدەستە دوورەكان چى دەكەن و چى ناكەن!

لە ھەر جيگەيەك باكوور يان باشوور، پۆژئاوا يان پۆھەلات، دوور يان نزيك كاربەدەستىكم ھەبا، ئەوا كەسيك يان زياتر بە وردى چاودىرىيان دەکرد و ھەر شتىك لەم پەرو ئەو پەرى دەسەلاتى مندا قەومابا، بە باشى ئاگام لى بوو.

ھەموو جارىكىش داوام لە والى و كاربەدەستان دەکرد وەفدىك بنىرن بۆلام تا خۆم لە نزيكەو پرسیارى شار و كاروبارىان لى بكەم؛ پرسیارىان لى بكەم لە بارەي داھات و باج و خەراجەو، لە بارەي واليپەكەيان، باشە يا خراب! ستەمكارە يا دادگەر!؟

ھەر داھاتىكىيان ھەبووايە و بۆ مەدينەيان بناردايە، منيش دەمگوت: ”دەبى دە دانە پياويش لەگەل ئەو باج و داھاتانەدا بىن، با پرسىاريان لى بکەم و شاھتەى بدن کە ئەو دەستکەوت و داھاتانە داگير نەکراون و بە زۆر لە کەس نەسەنراون و ستەميان تيا نيبە!“ ئەمە دەبوو ھۆى ئەوھى کە ئەگەر خوانەخواستە واليبەک لە دلدا پنى خۆش بى ستەم بکا، نەوئىرى ستەمەکەى بکا، ئەگەر ستەمىک بکرايە، ئەوا يەکسەر ئەو کەسانەى کە دامنابوون بە نھىتى چاودىرىي والى و کاربەدەست و خەلکيش بکەن، پئيان دەگەياندم!

ئىمە نامەبەرى تايبەتەمان ھەبوو، ھەموو جارى بەو نامەبەراندە نامەم بۆ کاربەدەستەکان دەنارد. بەو نامەبەرانەم گوتبوو: ”ھەر جار نامەى منتان برد بۆ کاربەدەستىكى دوور، لەناو خەلکى ئەو شارەدا جار بەدن بلىن: ئىمە نامەبەرىن، ھەرکەس نامە بۆ عومەر دەنئىرى، بۆى دەبەين.“

ئەگەر کەسک نامەى بۆ من بنووسايە، ئەوا زۆر بەبى ترس نامەى دەنووسى و دەينارد، چونکە والى و کاربەدەست بە ھىچ شىوھىک بۆيان نەبوو خۆيان لەو کارەدا ھەلبقورتىنن. تەنانت نامەبەرەکە خۆيشى نەيدەزانى چى لە نامەکەدا نووسراو. پىم گوتبوون: ”دەبى نامەم بە داخراوى بە دەست بگەيەنن و، نابى ھەلتەکابى.“ بەم شىوھ خەلک ھەر گلەيى و گازندەيەکیان ھەبووايە، زۆر بە ئاسانى دەیانتوانى بۆ منى بنئىرن. جا ھەرکات لەو جۆرە نامانەم بە دەست گەشتبا، خۆم دەمخویندەو و پرس و پراوئىزم دەکرد و کام کارە ھەق بووايە، دەمکرد.

لەوھش زياتر من موھەمەدى كورى سەلەمەى ئەنصارىم کردبوو بە لىكۆلەر و چاودىر بەسەر ھەموو کاربەدەستانى حوکومەتەو، چاودىرىي ھەموو واليبەکانى دەکرد، لىپچىنەوھى لەگەلدا دەکردن، لە سکالا و گلە و گازندەى خەلکى دەکۆلبيو!

خۇ كاتى ھەجكردن ھەر مەپرسە، خەلك بە لېشاو لە ھەموو لايەكەو ھە بۆ
ھەجكردن دەھاتن و، منىش ھەموويانم دەبىنى و پرسیارم لە ھەموويان و لە بارەى
ھەموو شتیکەو ھە لى دەکردن. من كاتى ھەجكردنم کردبوو بە كاتى لىپرسىنەو ھە و
لېپىچىنەو ھە، کردبووم بە كاتى گوڭگرتن لە قسەى ناودلى ھەموو چىنەكانى خەلك.
لە وەرزی ھەجدا ھەموو جۆرە خەلكىك كۆ دەبوونەو ھە، ھەبوو سكاللا و گلە و
گازندەى ھەبوو. تەنانەت ئەوانەى كە من کردبوونم بە چاودىر، لە كاتى ھەجدا
لەوانىشم دەپرسىەو ھە. دەبوو ھەموو والىيەكان ھەموو سالىك لە كاتى ھەج كردندا
خۇيان بىن بۆلای من و، راپۆرتى كار و بەرپۆەبردن و... پىشكەش بكەن. بزنام
چىيان کردوو ھە و چىيان نەکردوو ھە؟

لەو ھەش زياتر، لە دواوایى خەلافەتمدا بېرارىكم دەركرد، وتم دەبى خۆم بگەرېم
بەسەر ھەموو وىلايەت و والىيەكاندا و زۆر لە نزيكەو ھە خەلك و والى و كاروبارى
وىلايەتەكان چاودىرى بكەم؛ بۆ ئەو ھەى تەواو دۇنيا بىم.

لە دلى خۆما وتم: ”ئەگەر خوا تەمەنى پىدام، ئەوا يەك سالى رەبەق بەناو
خەلكى سادە و ھەژار و جووتىار و كاسبكاردا دەگەرېم و دەياندوینم، لەوانەى
ئەوانە داواكارىيەكان ھەبى و والىيەكان نەيەن ئەو داواكارىيە بە من بگا. دەپۆم
بۆ شام، دوو مانگ لەوئ دەمىنمەو ھە؛ دەپۆم بۆ جەزىرە، دوو مانگ لەوئ دەبم؛ دواىى
دەپۆم بۆ كوفە، دوو مانگىش لەوئ دەبم؛ لەو پىشەو ھە دەپۆم بۆ بەصرە، دوو مانگ
لەوئ دەبم. ئا بەم شىو ھە سالىكى تەواو دەگەرېم تا بە وردى ھەموو شتىك بىنم و
بزنام!”

- بە خوا قوربان، ئەو سالە سالىكى باشە. تۆبىش پىاو پىكى باشى. دەى گەرەم

ئىستە پىم بلى، لە سەردەمى تۆدا دادو ھەرى و قەزاو ھە چۆن بوو؟

- چ لايەنىكت بە دىار پىكراوى بۆ باس بكەم؟

- قەزاو ھە چۆن بوو؟ چۆنت رېك خستبوو؟ لەنىوان تۆ و دادو ھەكاندا چى

گوزەراو ھە؟

- باشه پیت ده لیم!

خوای گوره قورثانی بو پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله ناردووه. ثم قورثانه شهر بعت و دادوهری و بریاردانی تیایه. پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله خوی کیشه و ناریشهی خه لکی کوتایی پی دینا و بریاری دها، شهرعی خودای پیاده ده کرد، بو نهو کارانه یش داوای هاوکاری له هندی له هاوه لان ده کرد، بو نموونه معازی وهک دادوهر و ماموستا نارد بو یه من، ههروه ها عه لیبی کوپی نه بوو تالیببیشی نارد. نه بوو به کریش بهو شیویه کاری کرد، خوی به پیی قورثان و فهرمووده بریاری دها، به لام به هوی سهر کردایه تیکردنی جهنگ و گه پاندنه وهی نه وانهی که له نیسلام هه لگه پانه وه، سه رقالی پرووی تی کرد. دادوهری و قه زاوه ت لهو شار و لادیانهی که هه لنه گه پابوونه وه، وهک خوی مایه وه و به رده وام بوو. تا نهو کاته ی نه بوو به کر له دونیادا مابوو، هه ر خه ریک بوو بو گه پاندنه وهی نهو ناوچانه ی له نایین وهر گه پابوونه وه. تا مردن خه ریک بوو، زوربه ی کاروباری وهک سه رده می پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله لیکرده وه، نیتر مه رگ مؤله تی نه دا و گه شته وه به پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله. داوام وایه خوای گوره منیش له گه ل نه واندا کو بکاته وه و بمانخاته نیو به هه شتی گوره و نه براوه ی خوی.

- ثامین! خویه گیان ثامین!

- خوا تویش بخاته به هه شه ته وه و به خزمه ت پیغه مبه رت صلی الله علیه و آله بگه یه نیت، کوپم! ... با بیینه وه سه ر قسه که ی خومان ... کاتی من خه لافه تم گرته ده ست، یه که م جار داوه ریم له نیوان خه لکدا ده کرد، بریار و فه توام دها، به لام دوا ی نه وه ی که ده ولت و حوکومه تی نیسلامی به رفراوان بوو و عه ره ب و عه جه م تی که ل بوون، نیتر من ماوه ی نه وه م نه ما خوم خه ریکی نهو کارانه بکه م، نیتر وازم له دادوهری هینا، ده ستمکرد به دانانی دادوهر بو هه موو ویلایه ته کان نه بووه ردام کرده دادوهری مه دینه، شوره یحی که ندیم کرده دادوهری کوفه، عوسمانی کوپی نه بولعاصم کرده دادوهری میصر؛ نه بوو موسای نه شه ریم کرده دادوهری به صره.

- مووچەت بۇ ئەوانىش ديارى كرد؟

- بېگومان بەلى، مووچەم بۇ والييهكان ديارى كرد بۇ ئەۋە نان پەيدا كردن نەبىتە بەرگىرى لە بەرپۆۋە بردنى كارەكانيان، ھەروەھا مووچەم بۇ دادوۋەرەكانىش بېرىپەۋە بۇ ئەۋەي ئاتاجى كاسىبى و نان پەيدا كردن نەبن و خەرىكى دادوۋەرى خۇيان بن، بە باشى گوى لە خەلك بگرن و كىشەكانيان چارەسەر بگەن.

- ئەي چاۋدېرى ئەوانىشت دەكرد؟

- ئەيچۆن! بەلى چاۋدېرى ئەوانىشم دەكرد. ئەو چاۋدېرانەي كە پېشتر باسماڭ كردن، تەنيا چاۋدېرى والييهكانيان نەدەكرد، بەلكو چاۋدېرى دادوۋەرەكانىشيان دەكرد. تەنانەت چاۋدېرىيان لەسەر ئەوانەيش دەكرد كە كارىكى بچووك و ئاسايىيان بە دەستەۋە گرتىپ. پېشتم وتى: من لە كاربەدەستەكان بەدگومان نەبووم، بەلام بۇ تەۋاۋ دلتيا بوونەۋە ئەو چاۋدېرانەم دانابوو. دادوۋەرىيش ۋەك كاربەدەستى و بەرپرسىارىتى گرنگە، دەبى چاۋدېرى ئەوانىش بگرتت.

- ئەي ئامۇزگاريت دەكردن ۋەك ئەۋەي ئامۇزگارىبى بەرپرسەكانت دەكرد؟

- بېگومان بەلى! بە بېرمدا نايەت تاقە كەسىكم بۇ كارىك پاسپاردىبى و ئامۇزگاريم نەكردىبى.

- لەۋ ئامۇزگاربانە ھىچت لە بېرە بۆم باس بگەي؟

- ئەم ھەۋىرە ئاۋ زۆر دەكىشى و بە ئاسانى كۆتايى نايەت، يەك دانەت بۇ دەگىرپەۋە، ئەۋ كاتەي ئەبوو موساى ئەشعەريم كرده دادوۋەرى بەصرە، ئامۇزگاريم كرد.

- چىت پى گوت؟

- نامەيەكم بۇ نارد تىپدا نووسىبووم؛

”لە بەندەي خوا عومەرى كورى خەتتابەۋە بۇ ئەبوو موساى ئەشعەرى، سلاۋ و

رەحمەتى خوات لىپى، پاشان؛

”دادوهرى فەرزىكى گەورە و پتەو و قايىمە، سوننەتتىكى گىرنىگە، ھەركات دادوھرىيەك بە بەلگەۋە ھاتە لاي تۆ، باش لىي تىپىگە، قسە ھەرچەند ھەقىش بىي، مادەم جىبەجىي نەكەي، ھىچ قىمەتتىكى نىيە! لە كۆر و كۆبۇونەۋەكانتدا بە يەكچاۋ سەيرى خەلک بىكە، با لەبەر ستەمكارىت پىاۋى دەسەلاتدار مرخت لىي خۇش نەكەن و، پىاۋى ھەژارىش لىت نەترسى!

”ھەركەس داۋاكارە، دەبىي بەلگەي پروون و ئاشكرای ھەبىي، ئەو كەسەيشى داۋاي لەسەر تۆمار كراۋە، دەبىي سوپىند بخوا(و پاكانەي خۇي بىكا)، سولج و رىككەۋتن لەنىۋان موسلماناندا دروستە، بەو مەرجەي ھەلال ھەرام نەكەن و ھەرام ھەلال نەكەن. ئەگەر دوپنىي بىرپارىكت دەركرد و ئەمپۇ بۆت دەركەوت ھەلە بوۋە، نەكەي پەشىمان بوونەۋە بە عەببە بزانى و پاشگەز نەبىتەۋە، گەرانەۋە بۇ سەر ھەق و راستى، زۆر لە مانەۋە لەناۋ ھەلە و چەۋتى مەزنترە و باشترە!

”تىگەشتن! تىگەشتن! ئەگەر ھات و شتىك لەنىۋ دلتدا دەھات و دەچوۋ، ھىچ بەلگەيەكت لە قورئان و فەرموۋدە دەست نەكەوت، ئەۋا تىگەشتن و بىر و ھۇشى خۆت بە باشى بەكار بىينە!

”ھەموو شتە ھاۋوپنە و وىكچوۋەكان بزانه و بە پىئودانگى ئەۋانە شتە تازەكان ھەلبەسەنگىنە و دۋايى بزانه كامەيان لەلای خوا و پىغەمبەرى خوا ﷺ خۇشەۋىسە، بەۋەيان بىرپار بەدە!

”ماۋەبەك ماف بەدە بە داۋاكار، با بۇ بەلگەي خۇي بگەرى، ئەگەر بەلگەي تەۋاۋى ھىنا، ئەۋا مافەكەي بۇ دەگەپىننەۋە، ئەگەرنا داۋاكەي پشتگوى دەخرىت، ئەگەر ۋا بىكەي، ئەۋا گومانن بۇ دروست ناھىي و بەرچاۋروون دەبىي و داۋاكارىش ناتۋانى ھىچ بىانۋوبەك بىننىتەۋە! موسلمانان زۆر بەيان عادل و راستگۇن، قسەيان لىي ۋەربىگرە، تەنبا ئەۋانە نەبىي كە لەسەر تاۋان داريان لىي دزايى، يان سوپىندى درۆيان لىي دەركەۋتبىي، يان كەسىك كە جىگەي متمانەي خەلک نەبىي، خۋاي گەۋرە ئاگادارى نەپىنىيەكانى ناۋ دلپشە، بەلگەي گومانۋى و لىلى ناۋى!

”نەكەى ھەرگىز لە كاتى دادوهرىدا تورەببى، يان نىگەران و قەلەق ببى. ھەرگىز ئازارى خەلك نەدى. لە كاتىكدا ھەقت نىشان دەدەن، پىت ناخۆش نەبى و ئىنكارى نەكەى، ئەو ھەقەى كە خۆى گەورە پاداشتى لەسەر دەداتەو و دەيكاتە تویشوو بۆ قىامەت، ئەو لە ھەموو شتى باشتە. ھەر كەس بەىنى خۆى و خۆى خۆى نىتەى ناو دلى پاك ببى، ئەو خۆى گەورەى بەسە كە پشتىوانى ببى، پىويستى بە خەلك نابى!

”ھەر كەس بە قسەى ساف و لووس پىچەوانەى ھەق جولايەو، خۆى گەورە ئابرووى دەبا، سەر و نەىنىيەكانى ھەلدەمالى، چاۋەروانى چى لە پاداشتى خەلكى دەكەى؟

”سلاوى خوات لىبى.“

- يا ئەللا! ماشەللا! كورە قوربان تۆ تەواو سەردەمى خۆت پىشخستىوو. من پىم وايە كە پىويستە ئەم نامەىە لە ھەموو دادگاكاندا ھەلبواسرى، ھەموو دادوهرىك بىخوئىتەو، تۆ قسەىەكى وات كىردوو ھىچت نەھىشتوو تەو. زۆر بەكورتى و پىرمانىى، ئەگەر من تۆم نەناسىايە، دەمگوت: ھەرگىز باوەر ناكەم ئەم قسانە قسەى تاكە كەسىك بىت، بەلكو كۆمەلىك دادوهرى زۆر زانا ھەستاون و بە يەكەو ئەم نامەيان نووسىو، بۆيە ئاوا ئەوئەندە پىرمانا و بەھىزە!

- ئەو بەھەرەىەكى خوايە، دەببەخشىت بەو كەسانەى كە خۆى بىھوئىت.

- پاك و بىگەردى بۆ ئەو كەسەى تۆى ھىنا و، قسەكانت ھىندە پاراون، وەك سىحر كارىگەرن. قوربان مۆلەت دەدى لەسەر ئەم نامەىە بوو ستم، ئەم نامەىە نابى ھەروا بە سەرىا تىپپەپەن.

- فەرموو چ پىسارىكت بۆ ھاتوو تە پىش بىكە!

- مەبەستت چى بوو لە: ”دادوهرى فەرزىكى گەورە و پتەو و قايمە، سوننەتىكى

گىزگە؟“

- خوی گه وره ئه م خه لکه ی دروست کردوو و کردوونی به چند به شیکی جیاوازه وه، بیروپا و بوچون و ئاره زوی جیاوازیان هه یه، به رژه وه ندیی جیاوازیان هه یه، ژیری و ئاوه زیان وه ک یه ک نییه. ئا له بهر ئه وه هه لسه نگاندنیشیان بو کاروباره کان له یه کتر جیایه، بویه کیشه ده که ویتته نیوانیان ه وه، دژایه تی زور ده بی، ئه وه تا خوی گه وره ده فه رمووئ: ﴿وَلَا يَزَالُونَ مُخْلِفِينَ﴾ (۱۱۸) ﴿إِلَّا مَنْ رَجِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ خَلَقَهُمْ﴾ هود: ۱۱۸ - ۱۱۹ واته: "به رده وام ئه و خه لکه له ئایین و به رنامه و بوچووندا له یه کتری جیاوازن، مه گه ر ئه وه ی به زه بیی پهروه ردگارت بیگریته وه، هه ر بو ئه و مه به سته ش خوی گه وره دروستی کردوون (یانی له بهر ئه وه دروستی کردوون به زه بی به واندا بیته وه)." .

ده ی ماده م وایه، ده بی که سیکی دادوهر له نیوان خه لکدا دادوهری بکا، ئه گینا ئاژاوه و گیتچه ل له نیوانیاندا پهیدا ده بی، ئه و کاته زوردار بیژور ده خوا. بویه خوی گه وره دادوهری واجب کردوو، دادوهری واجبه نه ک سوننه ت. دادوهر سه رپشک نییه له نیوان دادوهری کردن و دادوهرینه کردن، خوا ده فه رمووئ: ﴿فَأَحْكُم بَيْنَ النَّاسِ بِالْحَقِّ﴾ ص: ۲۶ واته: "له سه ر بنچینه ی هه ق و راسته قینه دادوهری له نیوان خه لکدا بکه." ئه وه دیش که من وتم: "فه رزیکی گه وره و پته و و قایمه، سوننه تیکی گرنه گه." ئه وه مه به ستم ئه وه یه که حوکمی دادوهر ئه و برپاره یه که خوا له قورئاندا دایبه زاندوه و پیغه مبه ر له سوننه ته کانیدا به کاری هیئاوه.

- ئه ی مه به سنت چیه له: "هه رکات دادوهری بکه به به لگه وه هاته لای تو،

باش لینی تیبگه؟"

- پیویسته دادوهر به باشی له و سکالایه تیبگا که هیئراوته به رده می. پیش ئه وه ی هیچ قسه یه ک بکا، ده بی به باشی لینی بکولیتته وه، نابی پیش پروونبوونه وه ی راستی، قسه بکا. برپاری دروست و نیه تپاکی دوو شتی زور مه زنن که خوی گه وره به خشویوه تی به به نده کانی، ته نانه ت له دوای برپرواهینان به خوا، هیچ شتی

به قعد نه و دووانه گرنگ نییه! نه و دووانه لاقی نیسلامن، نیسلام له سهر نه و دوو لاقه وهستاوه، مرؤف ههر به و دووانه دهتوانی خوئی له ریگهی چهوت و گومرا بپاریزی و ببیته یه کیچ له و کهسانهی که خوای گه وره نیعمه تی پی به خشیون! نه وانه نه و کهسانه ن که خوا دهیانخاته سهر ریگهی راست و دروست.

– نه ی مه به ستت چیه له: ”قسه ههرچهند هه قیش بی، ماده م جیبه جی نیه که ی، هیچ قیمة تیکی نییه“!

– ده بی دادوهر زوو برپاری خوئی بدا و قه زیه کان کو تایی پی بهی نی، نابی نه وهنده دوای بخا، بیمر نی. ده بی دادوهر به هیزی حوکوومه ت و سو لته وه کاره کانی جیبه جی بکا، نه گهر وا نه بی، با تا به یانی دادوهر برپار دهر بکا، که س گوپی بو ناگری! خوای گه وره مه دحی نه و کهسانه ی کردووه که به هیزن و له دیندا چاوکراوه و راستگۆن، ده فه رمووی: ﴿وَأَذْكُرْ عِنْدَنَا ابْرَاهِيمَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ﴾ ص: ۴۵ واته: ”نه ی پیغه مبه ر! باس و یادی بهنده به ریزه کانمان: نیبراهیم و نیسحاق و یه عقوب بکه، هه موویان دهستیکی بالایان هه بوو له گه یاندنی ئایینی خوادا، دهستیکی بالایان هه بوو له چاکه و چاکه کاریدا، هه روها به رچاو روونی و شاره زایی ته واویان هه بوو له هه موو روویه که وه.“

مه به ستی خوای گه وره له دهستی بالا، هیز و دهسه لاته: مه به ستیشی له به رچاو روونی، به رچاو روونی له ئاییندا.

– نه ی مه به ستت چیه له: ”له کوپ و کوپوونه وه کانتدا به یه کچاو سهیری خه لک بکه، با له بهر سته مکاریت پیای دهسه لاتدار مرخت لی خووش نه که ن و پیای هه ژاریش لی ت نه ترسی“!

– مه به ستم نه وه یه که جیاوازی نه کا له نیوان نه و دوو که سه ی که هاتوون بو لای دادوهر، ده بی وهک یه ک لییان پرووانی. نه گهر به ریزه وه وهک یه ک له هه ردوو کیانی پرووانی، نه وا نه وانیش به چاو پیکی ریزه وه سهیری نه و ده که ن. نه مه وهک نه و نامه یه

واپە کە بۆ موعاویبەیی کورپی ئەبوسوفیانم نووسی و وتم: "مرۆڤە لاوازهکان هیندە لە خۆت نزیك بکەرەوە هەتا وایان لێدی کە ترسیان دەشکێ و زمانیان دەکرێتەو و زاتی قسەکردن دەکەن." مرۆڤی بەهێز ئەگەر زانیسی دادوهر لەگەڵیدا و لە خۆی نزیك دەکاتەو، ئەگەر تاوانبار بوو تاوان زیاتر دەکا. مرۆڤی لاوازیش ئەگەر زانیسی کە دادوهر لێی ناپرسیتەو—ئەگەر خاوەن هەقیش بێ،—زات ناکا باسی بکا و زۆر جاریش چاویۆشی لە هەقی خۆی دەکا. من هەرگیز فرمان بە شتیك ناکەم کە خۆم نەیکەم. جارێکیان من و ئوبەیی کێشەیه کەمان هەبوو، زەیدی کورپی سابتەمان کرد بە دادوهر، وتم بە زەید: "بۆیه ئێمە هاتوین بۆلای تۆ، ببی بە دادوهر." زەید لە جینگەیی خۆی راست بوو و وەوجیکێ بۆ من فرێدا و وتی: "ها گەورەیی موسلمانان لەسەری دابنیشە!"

منیش وتم: "کۆرە کاکە زەید گیان! هەر لە سەرەتای دادوهریه کە تەدا تاوانت کرد، ئوبەیی لە کورپی دادەنیشی، دەبێ منیش لەوێ بێ، ئەمە بۆ لەلای تۆدا نابێ من لە ئەو گەورەتر بێ!"

من ئەمە لە پێغه مەبەرەو فێر بووم، دایکی ئیمانداران ئوم سە لەمە گێرپایەو: "پێغه مەبەر فەرمانیویەتی: 'هەرکەس بوو بە دادوهر لەنیوان موسلماناندا، با لە تەماشاکرین و هیناکرین و دانیشاندنی کەسەکاندا دادگەر بێ!'"

- ئەی قوربان مە بەستت چیبە لە: "هەموو شتە هاوینە و وێکچوووەکان بزانە و، بە پێوانگی ئەوانە شتە تازەکان هەلسەنگینە و، دوایی بزانە کامەیان لەلای خوا و پێغه مەبەری خوا خۆشەویسە، بەو دیان بێرپار بەدە؟"

- من نامۆزگاریم کردوووە کە ئیجتیهاد بکا و قیاس بەکار بێنێ. زۆر قەزبە هەیه مرۆڤ دەبێ ژیری و ئاوەزی خۆی بۆ بەخاتە کار، دەبێ ئیجتیهادی بۆ بکا، قیاس بەکار بێنێ. بزانێ ئایا شتی لەو جۆرە پرووی داو؟ ئەگەر پرووی داو، ئەمەیش بە پێی ئەو شتە لێک بەداتەو، ئەو قیاسە، بزانێ چ شتی لەو مەسەلەیه نزیکە و پرووی داو، چونکە قەزبەکان زۆرن، دەقەکان کە من، کە وابوو، دەبێ

ئىجتىھاد و قىياس بەكار بەيئىرى و، ئەۋەيش لەسەر بنەما گشتىھەكانى قورئان و فەرموودە. جا بۇ ئەۋ مەبەستە، دادوەر دەبىي ژىرى بەكار بەيئى، دەبىي بىر و ھزرى خۆى بخاتە كار، دەبىي حوكم لە قەزىھەكانى تر ھەلھەيئىتى. ئەمە كار و بەرنامەى خەلىفەى يەكەم بوو، كارى ھاۋەلان بوو، ئەوان قىاسيان بەكار ھىناۋە، شتەكانيان ۋەك ھاۋوئىنەكان حىساب كردوو، بۆيە دەرگاى ئىجتىھادىيان بۇ خەلكى تر كردوو تەۋە، رېگەيان بۇ خۆش كردوون، ئا لەبەر ئەۋە مۇجتەھىدى نىتە پاك و زانا، ھەمىشە ھەر خىرى تووش دەبىي، پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموويەتى: ”ھەركات دادوەر ئىجتىھادى كرد و پىكاي، ئەۋە دوو خىرى بۇ دەنووسرى، ئەگەرىش نەپىكا، خىرىكى بۇ دەنووسرى.“

- ئەى مەبەستت چى بوو لە: ”ئەگەر دوئىيى برپارىكت دەرکرد و، ئەمرو بۆت دەرکەوت ھەلە بوو، نەكەى پەشىمان بوونەۋە بە عەببە بزانى و پاشگەز نەبىتەۋە، گەرانەۋە بۇ سەر ھەق و راستى، زۆر لە مانەۋە لەناۋ ھەلە و چەۋتى مەزنتىرە و باشتىرە“؟

- مەبەستى سەرھەكى لە دادوەرى، ھەلۋەشانەنەۋەى شتە ناھەقەكان و مافدانە بە شتە ھەقەكان، بۆيە پىۋىستە دادوەر ئەۋپەرى خۆى ماندوو بكا بۇ گەشتن بە ھەق. ئەگەر برپارىكى دا و، دوایی بۆى دەرکەوت برپارەكەى ھەلە بوو، دەبىي دان بە ھەلەكەيدا بنى و شتە راستەكە دەرېخا، گەرانەۋە بۆلاى شتە راستەكان گەرەبىيى مرؤف دەرەخا، مانەۋە لەناۋ جەغزى بەتالدا و دان نەنان بە راستىدا، ئەۋە خۆبەلزانى و تەكەببورە، ھىچ شتىكىش ۋەك خۆبەلزانى نابىتە لەمپەرى چوونە بەھەشت، پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموويەتى: ”ھەركەس بە ئەندازەى تۆزقائىك فىس و تەكەببورى لە دلدا بى، ناچىتە بەھەشتەۋە.“

ئىمەيش وتمان: ”قوربان! پىاۋى وا ھەيە كە پىي خۆشە جلوبەرگەكانى جوان بى، نەعل و پىلاۋى جوان بى!“

فرمووی: "ئوه خۆبه زلزانی نییه، خۆبه زلزانی ئه وه یه که دان به هه قدا نه نی و خه لک به کهم بزانی."

منیش ئامۆژگاریی ئه بوو موسام کرد که: "نه که ی دان به هه قدا نه نییت، نه که هه قت بۆ ده رکه وت و دانت پیا نه نا، ئه وه خه لکت به کهم زانیوه."

- ئه ی مه به ستت چی بوو له: "موسلمانان زۆر به یان عادل و راستگۆن، قسه یان لێ وهر بگره، ته نیا ئه وانه ی نه بی که له سه ر تاوان داریان لێ درابن، یان سویندی درۆیان لێ ده رکه وتبێ، یان که سیک که جیگه ی متمانه ی خه لک نه بی؟"

- خوای گه وره ئه م ئومه ته ی پیغه مبه ری ﷺ کردوو به ئومه تیکی میانه ره و و شاهید به سه ر ئومه تانی پیشوووه. میانه ره ی بریتیه له دادگه ری. موسلمانان له ناو یه کدا دادگه رن، ته نها ئه وانه یان نه بی که شتیکی وایان لێ ده رکه وتبێ که ببیته له مپه ر بۆ شایه تی، ئه و له مپه ره ییش ئه وه یه که شایه تی. درۆی دابن، ئه وه ئیتر شایه تی لێ وهر ناگیرن، یان له به ر تاوانیکی گه وره داری هه دی لێ درابن، ئه وه خوای گه وره رازی نییه شایه تی یان لێ وهر بگیری، یان له وانیه ئه و شایه تی به له به ر به رژه و نه ندییه ک بی، وه ک شایه تیدانی کۆیله بۆ گه وره که ی خۆی، له وانیه ئه و کۆیله له تر سدا یان له به ر به رژه و نه ندی شایه تی بۆ گه وره که ی بدا. هه روه ها شایه تیدانی خزم بۆ خزم نه گه ر شوبه ه و تۆمه تیک بوو، ئه وه وهر ناگیرن، نه گینا وهر ده گیرن.

- ئه ی مه به ستت چیه له: "ماوه یه ک ماف بده به داواکار، با بۆ به لگه ی خۆی بگه ری. نه گه ر به لگه ی ته واوی هینا، ئه وا مافه که ی بۆ ده گه رپنیه ته وه، نه گه ر نا داواکه ی پشت گوێ ده خرپت. نه گه ر وا بکه ی، ئه وا گومانته بۆ دروست نابن و به رچا وروون ده بی و، داواکاریش ناتوانن هیچ بیانوو یه ک بپنیه ته وه؟"

- ئه و دادوهره ی که دادگه ره، ده بی ماوه یه ک مۆلت بدا به داواکار تا بتوانن به لگه و شتی خۆی ئاماده بکا. ئه و که سه ی داواکاره، له وانیه به لگه یه کی هه بی که ئیستا ئاماده نه بی، شایه تیکی هه بی له سه فهدا به ی، نه گه ر دادوهر په له ی پی

بكا و زوو برپار بدا، ئەوا دادپەرور نەبوو. بۆيە داواكار بۆي ھەيە داواي ماوھەيەك بكا كە تەيدا بتوانى شايەت و بەلگەي خۆي ئامادە بكا، ئەو ماوھەيە ديارى نەكراو، بۆنموونە نابى دادور بلى؛ "تەنيا سى رۆژ مۆلەتت ھەيەا" نەويش بە سى رۆژ كارەكانى بۆ جىبەجى نەكرىت. خۆ ئەگەر دادور سوور دەيزانى ئەو بەلگە و شايەتانەي ئەو باسيان دەكا، پىويستىيان بە سى رۆژ نىيە، ئەو دەتوانى ماوھەي سى رۆژى بۆ دابنى، بۆ نموونە ئەگەر بەلگەكان يان شايەتەكەي لە مالدا بوون، يان شايەتەكەي خەلكى ئەو شارە بوو، لەويش بوو، واتە لە سەفەر نەبوو، ئەو ئەو كاتە پىويستە دادور زوو قەزىبەكە كۆتايى پى بىنى و بە كراوھى نەيھىلئىتەو!

- ئەي قوربان مەبەستت چىيە لە: "ھەركەس داواكارە، دەبى بەلگەي پروون و ئاشكرای ھەبى. ئەو كەسەيشى داواي لەسەر تۆمار كراو، دەبى سوئند بخواو) پاكانەي خۆي بكا)"

- ئەم قسە تەفسىرى ئەو ئايەتەيە كە خواي گەرە دەفەرمووى: ﴿وَأَيُّكُمْ﴾
 الْحِكْمَةَ وَفَصَلَ الْخُطَابِ ﴿٢٠﴾ ص: ۲۰ واتە: "حىكمەت و دانايى و قسە و فەرمانى بەجىمان پى بەخسى".

فصل الخطاب لە ئايەتەكەدا برىتتە لە بەلگەي بەھىزى داواكار لەسەر داوالەسەرتۆماركراو، يان برىتتە لە سوئندى داوالەسەرتۆماركراو ئەگەر ھات و داواكار بەلگەي بەھىزى نەبوو، ئەسلى لە دادگادا ئەوھەيە كە يەكەم جار داواكار بەلگەي خۆي پىشكەش بكا، ئەگەر نەيتوانى بەلگە پىشكەش بكا، ئەوا داوالەسەرتۆماركراو سوئند دەخوا؛ چونكە ئەسلى وايە مرؤف بەرى بى لە تاوان!

ئەگەر كەسەك داواي ئەوھەي كرد كە مافىكى لەسەر كەسىكى تر ھەبوو، بەلام بەلگەيشى بە دەستەو نەبوو، ئەو دەبى دادور ئەو كەسە لە دادگادا ئامادە بكات و پىي بلى؛ "فلان كەس! فلان داواي لەسەر تۆ تۆمار كردووە." جا ئەگەر لايەنى دووھم دانى بە تاوانەكەي خۆيدا نا، ئەوا دادور برپارى خۆي دەردەكا، ئەگىنا

..... ئەو دەمەي گەشتم بە عومە، ﷺ

لايەنى دوووم سوڭىند دەخوئا و پاكانە بو خۆي دەكا و، ئىتر مەلەفى قەزىبەكە دادەخرىت. دادوهر لە دونيادا دەبىي بە بەلگە و دەلېلەو بەرپارى خۆي بەدا، بەلام لەو دونيا ئەو دەداگاي خوا كار دەكات، دادوهرى ھەرگەورە و راستەقىنە خوای گەورەيە، فرمان بە زمان و دەست و لاق و ئەندامەكانى مرؤف دەدا كە شايەتى بەدن، مافى كەس لەوئ پېشىل نابى و نافەوتى!

خۆ ئەگەر دادوهر ھەقى بە كەسىك دا كە شايانى ئەو ھەقە نەبوو، ئەو ئىتر كۆتايىي دونيا نىيە، ھەلەل بوونى ھەرامىش نىيە، دادوهرىش مرؤفە و بە ژىرى و ئاوەزى خۆي، بە پېي بەلگە بەرپار دەردەكا، جا ئەگەر كەسىك لەژىر سەقى دادگادا مافىكى نابەجىي وەرگرت، ئەو لە رۆژى قىامەتدا تۆلەي لى دەسەنرېتەو!

تەنانت پېغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ”منىش وەك ئىو مەرؤفم، ئىو كېشەكانتان دېننە لاي من، لەوانەيە يەكېكتان قسەزانتەر بى لەوى تر، بەلگەي جوانى بەدەستەو بەي، منىش بە گوڤرەي قسەكانى مافى پى بەم! جا ئەگەر من مافم بە يەكېك دا و خاوەن مافىش نەبوو، ئەو پارچەيەك ناگرم پېداوہ!“

- ئەي قوربان مەبەستت چى بوو لە: ”خوای گەورە ئاگادارى نەپىننەكانى ناو دلېشە، بەلگەي گوماناوى و لېلى ناوى“؟

- من زۆر جار دەمگوت: ”ھەندى كەس لە سەردەمى پېغەمبەر ﷺ بە وەحى بەرپارى لەسەر دەدرا! ئىستە وەحى و سروش تەواو بوو، نەما! ئىمەيش بە گوڤرەي کردارەكانتان بەرپارتان لەسەر دەدەين. جا ھەركەس کردارى باشى ھەبوو، ئىمە بەرپارى لە قازانج دەدەين، لە خۆمانى نزيك دەكەينەو. خۆ ئەگەر لە دلدا نىەتى باشەيشى نەبوو، ئەوا ئىمە پېي نازانين. ھەركەسپىش كەردەوہى خراب بوو، ئىمە بەرپارى لە دژ دەردەكەين، ھەرچەند خۆپىشى بلىت: ’مەبەست و نىەتم چاكەيە!‘ “

كەس بوى نىيە ھېچ بەرپارىك لەسەر كەسىكى تر بەدا مەگەر بە پېي ئەو كەردەوانەي نەبى كە دەبىنرېن، دلەكان وەك خانووى دەرگا گالەدراون، نازانين چىيان تىايە، تەنيا خوا دەزانى چى لەنپو دلدايە. ئىمە ناتوانين دلى كەس بخوڭننەو تە بزانين

چى تىايە، ئىمە ۋەك ۋەم بە گوپرەي كردهۋە بېپار دەدەين، ئەگەر كردهۋى چاك بوو، ئەۋە لاي ئىمە بە چاكەكار دەناسرى، ئىتر لە دلدا چ شتىكى مەبەستە ئەۋە حەۋالەي خوا دەكرى، ئەگەرېش كردهۋى خراپى ھەبوو، ئەۋە بە خراپەكار دەناسرىت، ئىتر لەۋەۋلايش حەۋالەي خوا دەكرىت. جارېك پىغەمبەر ﷺ دارى ھەددى لە بادەخۆرىك دا، پىاۋىك نەفرەتى لەۋ بادەخۆرە كرد، وتى: "نەفرەتى خوات لى بى! چ كارىكت كردهۋە."

پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "نەفرەتى لى مەكەن! من تەنيا ئەۋەندە دەزانم كە ئەۋ پىاۋە خوا و پىغەمبەرى خۋاى خۆش دەۋى!"

پىغەمبەر دەيزانى ئەۋ پىاۋە خوا و پىغەمبەرى خۆش دەۋى، بەلام ئەۋ خۆشەۋىسىيە نەبوۋە ھۆي ئەۋەي دارى ھەددى لى نەدا و تۆلەي لى نەسەنئەۋە! پىاۋىش ھەبوو دوۋروو بوو، ۋەك عەبدوللاي كورې سەلۇل، بەلام پىغەمبەر ﷺ بە گوپرەي كردهۋەكانى لەگەلدا دەجولايەۋە، بە پروۋالەت نوپۇزى دەكرد و خۆي بە مۇسلمان نىشان دەدا.

ھەرچى لە بارەي شوبوھات و گومانىش ھەيە، ئەۋە ئايىنى ئىسلام پىزى مرؤف دەگرى، ناكرى بە گومان و قسەي لاۋەكى مافى پىشىل بكرى، چونكە ئەۋ قسە گوماناۋىيانە زۆر جار درۆن، خۋاى گەرە دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَبْرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّكُم بِبَعْضِ الظَّنِّ إِنَّمَا﴾ الحجرات: ۱۲ واتە: "ئەي ئەۋ كەسانەي باۋەرتان ھىناۋە! خۆتان زۆر بپارىزن لەگومانى خراپ، لەراستىدا ھەندى لەۋ گومانانە گوناھ و تاوان (بۆيە ھەق واپە لەھەموو گومانىك خۇپارىزىين)."

پىغەمبەرېش فەرموۋىتە: "بە گوپرەي توانا تۆلە لە كۆل مۇسلمانان بىكەنەۋە، ئەگەر بەلگەيەكى ھەبوو بۇ ئەۋەي تۆلەي لى نەسەنرئەۋە، ئەۋا لىي قەبول بىكەن. ئەگەر سەركردە لە بەخشىندا ھەلە بكا و بە ھەلە كەسىك بېەخشى، لەۋە باشترە لە تۆلە سەندنەۋەدا ھەلە بكا و بە ھەلە تۆلە لە يەكېك بىسەنئەۋە!"

..... له وده مه ی گه شتم به عومه رښه

که و ابوو توله له هیچ که سیک ناسه نریتته وه مه گهر به بوونی به لکه یه کی به هیز و بیگومان، یان ده بی به گویره ی به لکه یه ک تاوانبار بکری که وا نه و به لکه یه نه و تاوانه ی لی بخوینریتته وه، وهک نه وه ی کچیک یان بیوه ژنیک دوو گیان بی، یان پیاویک برشیتته وه و باده هه لیبینیتته وه! نه مه ئیتر به لکه ی ناوی و دیاره که کچه که یان بیوه ژنه که زینای کردووه و، پیاوه که باده ی خوار دووه ته وه.

– نه ی قوربان مه به ستت چی بوو له: ”نه که ی هه رگیز له کاتی دادوه ریدا تووره بی، یان نیگه ران و قه له ق بی، هه رگیز نازاری خه لک نه ده ی، له کاتی کدا هه قت نشان دهن، پیټ ناخوش نه بی و ئینکاری نه که ی. نه و هه قه ی که خوی گه و ره پاداشتی له سهر دده اته وه و ده ی کاته تویشوو بو قیامه ت، هه رکه س به ینی خوی و خوی خوی نیه تی ناو دلای پاک بی، نه و خوی گه و ره ی به سه که پشتیوانی بی، پیویستی به خه لک نابی! ؟

نه مه وهک نه و وه سیټ و ناموژگاری به یه که بو شوره ی حی کوری حارسم کرد کاتی کردم به دادوهر، پیم وت: ”هه رگیز به دم تو ره بوونه وه له نیوان دوو که سدا دادگه ری نه که ی!“

واجبه له سهر دادوهر له کاتی دادوه ریدا میشکی ساف بی، دوور بی له و شتانه ی که ده بنه هوکاری نه وه ی کاره کانی به ته وای نه کا، وهک برسیتی، تینویتی، تو ره بی، دله پراوکی... بو نه وه ی حاله تیکی نه فسیی وای به سهردا نه یه ت به په له برپاریکی نادرست ده ربکا!

نه گهر دوو که س دژی یه ک سکا لایان تو مار کرد بوو، نابی دادوهر به لای هیچ یه ک له و که سانه یدا دابتاشی، هه رچه ند له دلدا یه کیکیانی زیاتر خوش بو، ده بی نه و خوشه ویسیه نه بیته هو ی نه وه ی که زیاتر گرنگی پی بدا، دیسان نه گهر رقی له یه کیکیان بوو، نابی نه و رقه ببیته هوکاری نه وه ی له کاتی دادوه ریدا پشتی تی بکا و گرنگی پی نه دا!

دادگا شوینی نه وه یه که مافی تیا بو خاوهن ماف بگه ر پئیر پته وه، شوینی خو شه ویسی و ر قلیب و ونه وه نییه. جا بو نه وه ی دادوهر دادگر بیت، ده بی ر ق و کینه و خو شه ویسی له دلی خویدا نه هیلیت!

- نه ی قوربان مه به ستت چی بوو له: "سولج و ر پککه وتن له نیوان موسلماناندا دروسته، به و مه رجه ی حه لال حه رام نه کهن و حه رام حه لال نه کهن؟"

- من زور جار ده مگوت: "نه گه ر دوو که س کیشه یه کیان هه بوو، لیان بگه ر پین با خو یان کیشه که یان حه ل بکه ن، چونکه براندنه وه ی کیشه له دادگادا ده بیته هوی ر ق و کینه له دلی هه ردوو لایه ن، به تایبه تی نه وه ی که خو ی به دؤراو ده زانی!"

من نامه یه که م بو موعاویه نووسیوو و تبووم: "سووربه له سه ر نه وه ی که خه لک خو یان له ناو یه کدا پیک بی ن و سولج و ناشتی بکه ن، ئایینی ئیسلامیش له زور ئایه ت و فه رمووده ا هانی خه لک ده دا بو نه وه ی پیک بی ن و ناشتی بکه ن، خوای گه و ره ده فه رمووی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْلِحُوا بَيْنَهُمَا﴾ الحجرات: ۹ واته: "نه گه ر دوو ده سه ته، یان دوو تا قم له موسلمانان بوو به شه ریان، نه وه ده سه ته چی هه ول بده ن ر پکیان بخه ن و ناشتیان بکه نه وه."

دیسان ده فه رمووی: ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يُصْلِحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ النساء: ۱۲۸ واته: "هیچ گونا هیان له سه ر نییه و کاریکی چاکه نه گه ر نیوان خو یان چاک بکه ن و له سه ر شیوازیک ر پک بکه ون. هه میسه ر پککه وتن و ته بابی شتیکی چاک و په سه نده."

دیسان ده فه رمووی: ﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِنْ نَجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ﴾ النساء: ۱۱۴ واته: "له زور به ی چه و سه رته و سه نه یئیه کانیاندا هیچ خیر پک به دی ناکریت و تیا یاندا نییه، مه گه ر چه ی نه و که سه ی که فه رمان بدات به به خششیک، چاکه یه ک، یان ر پکخستن و چاکسازی و ناشتبوونه وه یه کی نیوان خه لکی."

..... له وده مه ی که شتم به عومه ر

پیغه مه مبهری خوایش ﷺ ده فرمووی: "خه لکینه! شتیکتان پی بلیم که هر که س بیکا پله یه ک له سه رووی نه و که سانه وه ده بیت که نویژ ده که ن و رۆژوو ده گرن؟" وتمان: "به لئی قوربان!"

فرمووی: "ناشتکردنه وهی خه لک! ناژاوه دروستکردن له نیوان خه لکدا، هه لپاچه! مه به ستم نه وه نییه بلیم: قژ هه لده پاچی! مه به ستم نه وه یه دین هه لده پاچی!" دیسانه وه پیغه مبهری ﷺ فرموویه تی: "ناشتیکردن و سولح له نیوان خه لکدا دروسته (خیره و)، مه گهر نه وهی که هه لالیکی تیا حه رام بکریت یان حه رامیکی تیا هه لال بکریت. موسلمانانیش ده بی به لینی خویان ببه نه سر، مه گهر نه وه لینهی که هه لالیکی تیا حه رام بکریت یان حه رامیکی تیا هه لال بکریت."

سولحی حه رام بۆ نمونه وه که نه وهی که پیاویکی ناژادی تیا بکری به کۆیله! یان له سه ر سوو خۆری و رپبا ریکبکه ون! یان له سه ر نه وه پیک بین که واجبیکی دینی واز لی بینن! یان هه ددیکی شه رعی په ک بخهن! نه و جوړه سولح و پیکهاتنانه هیچیان دروست نین.

با باسی سولح و پیکهاتنی هه لالیشت بۆ بکه م، وه ک: دوو که س که کیشه یه کیان هه یه ریک بکه ون که کیشه که یان به شه رع یه کلایی بکه نه وه! نه مه باشتین ریکه وتن و دادوه رپیه! دلّه تۆراوه کان ناشت ده کاته وه، ماف بۆ خاوه ن ماف ده گه رپنیتته وه!

- خوای گه وره بتپاریژی قوربان! قسه کانت نه وه نده گرنکن، نه گهر که م بوون وه ک سیحر کار له مرؤف ده که ن، نه گهر درپژیش بوون، هه مووی پروونکردنه وهی جوانن! جا به هه ر بارپکدا پی، هه ر باشه!

- سپاس کوپم! خوا راوه ستاوت بکات.

- دهی قوربان نیسته ئیتر باسی نامه که ته واو بوو، شتیکم له ناو دلدايه

په یوه ندیی به م باسه وه هه یه!

- چىيە؟

- باسى ھەندى لەو ھەدد و تۆلەسەندەنەوانەيە كە تۆ بە جىت ھىناو!

- باسى كامەيانت بۆبكەم؟

- شتىك لە بارەى تۆ و موتيعى كورى ئەسودەوۈە بىستووۈە، پىم خۇشە باسى

ئەو بەكى!

- رۆژىك يەكىكىيان ھىنا بۆلای من بادەى خواردبوو، تەماشادەكەم بە

شانازىيەوۈە تاوان ئەنجام دەدا!

پىم وت: "دەتنىرم بۆلای پىاويك بەزەيى پىاتدا نەيەتەوۈە!"

ناردم بۆلای موتيع، موتيع خۆى لە دادگادا فەرمانبەر بوو، زۆر بىرەحم و بىسۆز

بوو. پىم وت: "موتيع! بەيانى ھەشتا دار لەم پىاوە بدە لە تۆلەى ئەوۈى كە

شەرابى خواردوۈەتەوۈە!"

بۆ بەيانى رۆژى دوايى رۆشتم بۆلای موتيع، تەماشادەكەم زۆر بە توندى لىى

دەدا.

پىم وت: "خو بتگرى! خۆ كوشتت! ئەوۈ چەند دارت لىداوۈە؟"

وتى: "شەست!"

مىش وتم: "دەى بىست دارەكەيترى لى مەدە!"

ئىتر موتيع وازى لى ھىنا.

- قوربان ھەز ناكەم بەسەر ئەم چىرۆكەدا تىپپەرم، دەمەوۈى پرسىارت لى بكەم!

- فەرموو.

- بۆچى ئەو پىاوەت نارد بۆ ئەوۈى دلرەقتىرەن كاربەدەست تۆلەى لى بكاتەوۈە؟

- چونكە زۆر بىمەنت بوو، زۆر جار ئارەقى دەخواردوۈە و لەسەر ئارەقخۆرى

لىيان دەدا. وتم ئەم جارە بىدەمە دەست موتيع، ئىتر تۆبەى پى دەكا.

- ئەى قوربان ئەمە تۆلەيە پان دارى ھەد؟

- پەنا بە خوا كورم! من چىم بەلاى ئەۋ پياۋەۋە ھەبوۋ تا لەبەر خۆم تۆلەي لى
 بسىنمەۋە؟ ئەۋ پياۋە گالتهى بە دىن دەھات، ھەرامى بۇ خۆي ھەلال كوردبوۋ،
 ئەۋەي كە قەدەغە كرابوۋ ئەۋ بۆي دەپۋشت. خۋاي گەۋرەھىش دارى ھەددى دانائە
 بۇ ئەۋ جۆرە كەسانە. منىش بە گوپرەي برپارى خوا دارى ھەددى لى دا.
 سەبارەت بەۋەش كە بۆچى دام بە دەستى موتىعەۋە، ئەۋە من دەمزانى موتىع توندە،
 پىم وتى: "ۋتم بەلكو تۆبە بكا!" دەمويست ۋاز لەۋ كارە دزىۋە بىنى. خۆ ئەگەر
 نەيانگرتايە ۋ نەيانھىتايە بۆلاى من، ئەۋا من ھەر نەمدەناسى. پىم خۆشبوۋ لە
 كاتىكى ئاۋاد نەبىنم، بەلكو لە شوپنىكى باشدا ۋ لەسەر كارىكى باش بىبىنم.

- ئەي بۆچى ھەر ئەۋ شەۋەي گىرا دارتان لى نەدا؟ بۆچى وتت بە موتىع:
 "سبەي دارى لى بدە؟"

- چونكە دارى ھەد نابى لە كاتى سەرخۆشىدا لە ئارەقخۆر بدرى، دارلىدان بۇ
 ئەۋەيە كە تەمبى بىنى، ئىتر ۋاز لەۋ كارە بىنى. ئەگەر لە كاتى سەرخۆشىدا لىيى
 بدەن، ئەۋە ئەۋ كاتە ۋاي لى دى كە ھەموۋ مەبەستىكى ئىمە تەنيا ھەر ئازاردانى
 خەلك بى ۋ بەس! پەندوەرگرتن لە دارلىداندا نىيە. ئىمە مافى ئەۋەمان نىيە لە
 خۆمانەۋە لە خەلك بدەين. ئەۋ ھەدلىدانەھىش عىبادەتە، بۇ ئەۋەي ئەۋ كەسەي ئەۋ
 كارە دەكا، جارىكى تر نەيكاتەۋە—بۇ پاراستنى كۆمەلگايە. منىش ويستم
 سەرخۆشىيەكەي نەمىنى، پاشان لىيى بدرى. چەند كەسكىش بە دىارەۋە بن بۇ
 ئەۋەي باش تەرىق بىپتەۋە ۋ خەجالەت بى ۋ كارى ۋا دووبارە نەكاتەۋە!

- ئەي بۆچى بۇ بەيانىيەكەي پۇشتى بۇ سەيركردنى موتىع ۋ ئەۋ پياۋە؟

- ئەي عومەر كەي دانىشتوۋە ۋ خەلكى پشت گوى خستوۋە؟

- قوربان تۆ خۆت لە كاتى ھەموۋ لىدانىكىدا ئامادە دەبوۋى؟

- نەخپرا! ئەو ھەر ناکرئ، چونكە من كارم زۆر بوو. من رۆژانە سەرم لە مزگەوت، بازار، كۆلانەكانى شار، خەزىنەي گەشتى، نازەلانى زەكات و ئەو جۆرە شوپىنانە دەدا، جار جارىش دەپرۆشتم بۆ ئەو شوپىنەي كە حەدىان لە خەلك دەدا.

- ئەي بۆ وتت بە موتيع: "خو بتگرئ! خو كوشتت! ئەو چەند دارت لىداوه؟"

- چونكە زۆر بە توندى لىي دەدا. دارى حەد نابى زۆر توند بىي، ئەگەر ئەو پياو بەرگەي ئەو دارانەي نەگرتايە چى؟

- قەيناكا، مادەم ئەو ئەوئەندە گوئى بە حەرام نەدەدا با بەمردايە؟

- نابى كورم! ئىمە دەبىي دارى حەد وەك ئەوئەي شەرع ديارى كردوو لىي بەدين، نە توندتر نە شلتر. خوشترين پۆژ بۆ منيش ئەو رۆژانەن كە هيج كەس تۆلەي لىي ناكريتهو و دارى لىي نادرىت؛ ئەو رۆژانەي كەس ئارەق ناخواتەو، كەس زينا ناك، كەس دزى ناك. حەد بۆ ئەوئەيە كە خەلك تەمبىي بىي، نەك بۆ تۆلەي شەخسى و كوشتن و...

- بەلام خو تۆ بىست دارت بۆ كەم كردهو؟ دەبوو عارەق خوڤر هەشتا دارى لىي بدرىت!

- بەلىي راستە! دەبوو هەشتا دارى لىي درابا، بەلام بەو شىوئەيەي كە شەرعىيە، من تەماشام كرد، موتيع زۆر بە توندى لىي دەدا، بۆيە بىست دارم بۆ كەم كردهو!

- كورە قوربان تۆ زۆر بەسۆزى! تەنانەت لە كاتى حەددەركردنىشدا بەسۆزى!

- ئەي دەبىي وابم! ئەو خەلكە ھەمووى بەندەي خوايە! خواي گەورەيش منى كردوو بە چاودىريان و خوئى تەماشام دەكا بزانىي من چى دەكەم؟ من بە كوئىي ستم و دلرەقبيەو بەجمەو بەرەگاي خوا؟ نابى!

- نا بە خوا تۆ واناكەي.

- ھەرگىزىش وام نەكردوو!

- قوربان! بيستوومە پياويكى سەرخۆش ھاتوۋەتە خزمەت جەنابت و سكالاي لە ئەبوو موساي ئەشعەرى كىردوۋە، چىرۆكەكە چىيە و چۆنە؟

- من و عبدوللای كورم لە عەمرە بووين، پىكەوۋە بە تەنيا پياسەمان دەكرد، سوارىك بەرەوروى ئىمە ھات، ھەك بە دواي ئىمەدا بگەرئ ئاوابوو.

بە عبدوللام وت: "وا بزائم بە دواي خۆماندا دەگەرئ!"

پياۋەكە گەشت پىمان و دەستى كرد بە گريان، زۆر گريا.

منیش وتم: "برا ئەوۋە چىيە؟ بۆ ئاوا دەگریت؟! ئەگەر قەرزارى، قەرزەكەت دەبژىرم!

ئەگەر لە كەسىك دەترسى، ئەوا پەنات دەدەم؟! ئەگەر بە ناھەق كەسىكت

كوشتووۋە، ئەوۋە ئىتر شتىكى ترە و دەبئى بكوژرئىتەوۋە. ئەگەر لە دەست دەرودراسئ

بىزاري، ئەوا لە شوئنىكى تر نىشتەجىت دەكەم؟!"

وتى: "قوربان من بەنى تەمىمىم. رۆژىك شەرابم خواردوۋە، ئەبوو موسا گىرمى و

جەلدەي لى دام، دەم و چاۋى رەش كردم، بەناۋ خەلكدا گىپراسى، دوايش وتى:

'كەس لەگەلدا دانەنىشى و كەشىش لەگەلدا نان نەخوا!'

منیش پىم وت: "ئەي تۆ چىت كرد؟"

وتى: "دەل و دەروونم ھانم دەدەن لەنىۋان سئ كاردا يەكيان ھەلبژىرم."

منیش وتم: "چى و چى؟"

وتى: "يا شمشىرىك ھەلدەگرم ئەبوو موسا دەكوژم، يان دىم و تۆ بمنىرە بۆ شام

لەوئ كەس نامناسئ، يان خۆم پادەستى دوژمن دەكەم و ئەوان ھەم قسەم لەگەلدا

دەكەن و ھەم نانم لەگەلدا دەخۆن!"

منیش بە خوا خەرىك بوو لە خەفەتا دادەچۆرام، پىم وت: "من پىم خۆش نىيە

پىر بە دونيا زىپرم ھەبئى، بەلام تۆ شتى وا بكەي. لە سەردەمى نەفامىدا من

شەرابخۆرتىن كەس بووم، بە خوا شەرابخواردن ھەك زىنا خراب نىيە!"

نامەيەكم بۆ ئەبوو موسا نووسى و وتم:

”سلاۋى خوات لىن بى، دواي سەلام؛ فلان كەسى كورپى فلان كەسى تەمىمى ئەۋەي بۇ باس كردم كە تۇ چىت لىن كردوۋە. بەۋ خىۋايە جارىكى تر ئىشى ۋا بىكى، سەروچاۋت رەش دەكەم، بەناۋ خەلكدا دەتگىرەم. ئەگەر دەتەۋى وات لىن بىكەم، يەك جارى تر ئىشىكى ۋا بىكە! فرمان بىكە بە خەلكىش كە ھەم قەسى لەگەلدا بىكەن ۋ ھەم نانى لەگەلدا بخۇن!

دووسەد دىرھەم پى بەخشى ۋ نامەكەم پىداۋ وتەم: ”دەي براكەم بەرەۋ مال ۋەرى بىكەۋە، ياخۋا بە سەلامەتى پرۆيتەۋە!“

- بە خۋا ئەمەيش چىرۆكىكى ترى سەرسوۋرھىنەر بوۋ، ھىۋادارم گەۋرەم رىم پىن بىدا كەمىك لەسەرى بوەستىن.

- چ پرسىارىكت لەم چىرۆكەۋە بۇ گەلالە بوۋە؟

- تۇ بە عەبدوللات فەرموۋ: ”ۋابزانم بە دواي خۇماندا، دەگەرى!“ پىم سەيرە! تۇ تەنەت لە سەفرەي عەمرەيشدا دەرگات لەسەر خەلك دانەخستىۋو، لەۋىش بەرۆكىان دەگرتى ۋ سكالايان لا دەكردى!

- كورم! عەمرە سوننەتە، بەلام بەرپىكردنى كاروبارى خەلكى لەسەر كاربەدەست فەرزە، دەبى من مافەكانيان بۇ بگەرپىنمەۋە ۋ يارمەتىي سىتەملىكراۋان بىدەم ۋ بىمە پەنا ۋ پالپىشت بۇ ھەزار ۋ لاۋازان.

- راست دەفەرموۋى قوربان! ئەگەر ئەۋ پىۋاۋەيش بىزانىايە تۇ ئاۋا نىت، نەدەھات بۇ خزمەتت.

- جگە لە ئىمان، چ شتىكى باش لاي خۋا ھىندەي ئەۋە باشە كە خەلك ھىۋايان پىت ھەبى، سىتەملىكراۋ بىت بۇلات بۇ ئەۋەي مافى بۇ ۋەربگرىتەۋە، ئاتاج ۋ ھەزار بىت بۇ ئەۋەي يارمەتىي بەدەي، ترسىنراۋ بىت بۇلات بۇ ئەۋەي پەناي بەدەي، بىكەس بىت بۇلات بۇ ئەۋەي بىي بەكەسى، لىقەۋماۋ بىت بۇلات بۇ ئەۋەي بىتە ماىەي دلخۇشى بۇي.

- بە خوا ھېچ! پېم سەير بوو ئەۋەندە بە خور لای تۆ گریا، تۆیش بى ئەۋەي لىي بېرسى فرموت: "ئەگەر قەرزارى بۆت دەبژېرم، ئەگەر لە كەسىك دەترسى پەنات دەدەم."

- كورم! خەلك پېۋىستيان بە يەككە لە داواكارى لەم و لەو پزگارىان بكا. پېۋىستى و موحتاجى تالە، ئىمەيش دوو جار تالاولى پى بدەين؟ تالاولى ئاتاجى و تالاولى داواكارى، نا بە خوا عومەر ھەرگىز وا ناك.

- زۆرم پى سەير بوو ئەۋ نامەيەت بۆ ئەبوو موسا نووسى، ھەرگىز نەمبىستووھ گەورەي ولاتىك لەبەر خاترى كەسىكى ئاسايى، تەمبىيى كاربەدەستىكى ژېر دەسلاتى خۆي بكا.

- عومەر لەگەل ھەقدايە، ئىتر ھەق لە ھەركوئ و لای ھەركى بىت. ئەگەر كەسىك ھەقى بەسەر منەۋە بوو، ئەۋا خۆم يەكەم كەسم ھەقەكەي بۆ بسەنمەۋە. ئەگەر كەسىكى ئاسايى ھەقى لای كاربەدەستىكى من بوو، ئەۋا يارمەتیی ئەۋ كەسە دەدەم ھەتا ھەقى خۆي ۋەردەگرىتەۋە، ھەرچەند ئەۋ ھەقە لای سەركردەيەكى گەورەيش بى.

- بە خوا ئا ئەۋە دادگەرىيە، بەلام قوربان تۆ وا نازانى كەمىك لەگەل ئەبوو موسادا توند بووى؟

- ئەي تۆ وا نازانى كە ئەبوو موسا لەگەل ئەۋ پىاۋە داماوھدا زۆر توند بوۋە؟ كورم! ئىمە دەمانەۋى خەلك پاست بکەينەۋە نەك بىانشكىنن، دەمانەۋى بەرەو ئىسلاميان بگىرپنەۋە نەك پراۋيان بنىين. دەبى ئەۋەيان لا دروست بکەين كاتى ئىمە ھەددىكى شەرعىيان بەسەردا دەردەكەين، ئەۋە تۆلە سەندەۋە نىيە لەبەر خۆمان. دەبى ئەۋەيان تىبگەيەنن كە ھەددەركردن مېھرەبانىيە، دەبى لەسەرخۆ و ھىمەن بىن. ئەۋان ئەگەر خۆشەۋىسىيان لە ئىمە پادەبىنى، دەبى ئىمەيش جى ئومىدى ئەۋان بىن.

- بەلى قوربان! مېھرەبانى و لەسەرخۆيى ھەروايە. بەم جۆرەي تۆ فەرموت،
كاربەدەستان دەتوانن دلى خەلك بەرەولاي خۆپان كەمەندكىش بكن. بە دادگەرى.
بە سۆز و بەزەيى، نەك بە شير و تيرا

- راست دەكەي كورم! بە دادگەرى و سۆز و بەزەيى!

- قوربان باسى ئەو پياۋە قىبتيەم بۆ بكنە كە موسلمان بوو، دوايى لەگەل عەمرى
كورى عاص كە والى مىصر بوو دەمەقالەيەكيان بوو، ئەويش ھات بۆ خزمەت
جەنابت و سكالاي لە عەمر كرد.

- ئەو پياۋە ۋەك خۆت وتت مىصرى بوو، گاوريش بوو، دوايى ئيمانى ھينا و
بوو موسلمان. دوايى كيشەيەك كەوتە نيوان ئەو پياۋە و عەمرى كورى عاصەو.
عەمر بەوى وتبوو: "مونافيق!"

- ئەي پياۋەكە چيى كرد؟

- ھات بۆلای من، وتى: "ئەي گەورەي موسلمانان! عەمر پىي وتووم: 'مونافيق!'
منيش سويندم خواردووۋە ئاو لەسەرم نەكەوئى و سەرم شانە نەكەم و چەورى نەكەم
ھەتا دەگەمە خزمەتت! بە خوا گەورەم من مونافيق نيم، من موسلمانم!"

- ئەي تۆ چيت كرد قوربان؟

- نامەيەكم بۆ عەمر نووسى و، وتم:

"لە بەندەي خودا عومەرى كورى خەتتابەوۋە بۆ عەمرى كورى عاص، سلاوى
خوات لى بى. پاشان: فلان كەس دەلى گوايە تۆ پىت وتوۋە: 'مونافيق!' ئەوا من
مۆلەتم داۋە ئەگەر دوو كەس شايبەتئى بۆ بەدن، دەبى چل دار لە تۆ بدا!"

- ئەي دواتر چى پرووى دا؟

- پياۋەكە گەرايەوۋە بۆ مىصر، پۇشتە مزگەوتەوۋە و بە دەنگى بەرز ھاۋارى كرد:
"سویندتان دەدم بە خوا، ھەركەس ئەو پۇژە گوپى لى بوو كە عەمر بە منى
وت مونافيق، با ھەستئتە سەرىي!"

كۆمەلنىكىان ھەستان و شاھەتییان بۇ دا .

- ئەى دوايى چى پرووى دا؟

- دواى ئەۋە پىاۋەكە نامەكەى منى دابوۋە دەست ەمر— قسە دى قسە دەپرى، من قانونىكى وام دانابوو كە ھەركات نامەم بۇ والى و كاربەدەستان ناردبا و ناۋەپروكى نامەكە بۇ قەزاۋەت بوۋايە يا براندنەۋەى كىشە و ئارىشەيەك بوۋايە، دەبوو بە بەرچاۋى خەلكەۋە نامەكە بخویننەۋە، بەلام ئەگەر نامەى نىۋان خۇمان بوۋايە ئەۋە شتىكى تر بوو، ەمرىش بە بەرچاۋى خەلكەۋە نامەكەى خویندەۋە.

- ئەى دواتر چى پرووى دا؟

- يەككىك لە ئامادەبوۋان ھەستابوو، بەتورەيىيەۋە بەۋ پىاۋەى وتبوو: تۇ دەتەۋى

گەرەمان داركاي بكرى؟

پىاۋەكەش وتبووى: "من نامەى گەرەى ئىماندارانم پىيە."

- دەى لە و كاتەدا چى پرووى دا؟

- ھاۋرىكەى ەمر پارەيەكى زۇرى دابوو بە ئەۋ پىاۋە بۇ ئەۋەى لە ەمر ببورى

و دارى لى نەدرىت.

بەلام پىاۋەكە وتبووى: "بە خوا پرى ئەۋ مزگەۋتە پارەم بدەنى، نامەۋى!"

- دەى قوربان چى پرووى دا؟

- پىاۋەكە ھەستى كردبوو كە ەمرى كورى عاص نايەۋى فرمانەكەى من

جىبەجى بكا، وتبووى: "من وادەزانم كە فرمانى گەرەى ئىمانداران لىرە جىبەجى

ناكرى." پاشان ھەستابوو لە مزگەۋت پۇشتبوۋە دەرەۋە.

ەمر بە خەلكەكەى وتبوو: "بىگەرپننەۋە!"

- دواى ئەۋەى گەرەيەۋە، چى پرووى دا؟

- ەمر لە بەردەم پىاۋەكە دانىشتبوو، قامچىيەكى دابوۋە دەستى، پىاۋەكە

وتبووى: "ئىستە لە دەستت دى نەھىلى لىت بدەم؟"

عەمر وتبووی: "نەخپرا كارى خۆت بکە."
 ئالە و کاتەدا پیاوہ کە بە عەمرى وتبوو: "دەى ئەوا لیت دەبۆرم، هەتا کۆرى
 خەتتاب مابى و لە مەدینەدا بى، کەس ستەمى لى ناکریت!"
 - ئەو پیاوہ چەند جوامىر بوو، دواى ئەوہى تواناى ئەوہى هەبوو تۆلە بکاتەوہ،
 لە عەمر خۆش بوو!

- بە لى کۆرم! جوامىر بوو. لىبۆردن لە کاتى دەسلاتدا سىفەتى پیاوى جوامىرە.
 مەن بە دوو شتى ئەو پیاوہ سەرسام بووم:
 یەکەم: بۆر بوو. ئەو هەمووہ دەشت و بیابانەى لە مىصرەوہ تا مەدینە برى بۆ
 ئەوہى هەقى خۆى وەر بگریتەوہ.

دووہم: دواى دەرکەوت ئەو پیاوہ بۆ تۆلە سەندنەوہ نەھاتبوو، ئەگینا تۆلەى
 خۆى دەکردەوہ، بۆ ئەوہ ھاتبوو تا مافى هیچ کەسىک پىشیل نەکریت، کەرامەتى
 خەلک نەروشیندرى.

- بەلام ببورە قوربان، بریارەکەى جەنابت بەرابەر عەمر توند نەبوو!؟

- کۆرم! ئەمە شەرعى خوايە، مەن کار بە شەرع دەکەم. مەروانە مىرغەزەب لە
 کەسىکى سەرخۆش دەدا. بېروانە سەرخۆشەکە، بزانی چۆن خۆى بە دەستى خۆى
 عەقل و بىر و ھۆشى لە خۆى سەندووەتەوہ. بېروانە بزانی لە کاتى سەرخۆشیدا چۆن
 لەگەل ژن و مندالیدا ھەلسوو کەوت دەکا. مەروانە دەستیک لەسەر دزیکردن
 بېراوەتەوہ، بېروانە پیاویک زۆر بە ناپەھەتى و بە عەرەقى نۆچاوانى پارە و
 سامانىکى پەیدا کردووە و، لەولاوہ یەکیک بە ئاسانى دەیبا! دەیدزى! ئەو شتى کە
 دز لە مالى یەکیکى دەدزى، کى دەلى شتەکە ھىبى خودى خاوەن مالەکە یە!؟ کى
 دەلى ھىبى کەسىکى تر نییە و، لەوى بە ئەمانەت داينەناوہ!؟ کى دەلى مالى
 بۆئەزنىکى ھەتیوبار نییە!؟ مەروانە ئەو وردەبەردانەى لە زیناکار دەدرین! پىش ئەوہ
 بېروانە ئەو ھاوسەرەى کە بەناھەق نامووسى براوہ. بېروانە ئەو مندالانەى کە ھەیاى
 دایکیان براوہ، ئەو پیاوہى کە ھەیاى کچەکەى براوہ. کۆرم! ھىچکەس ئەوہندەى

خو بەندەکانی خوای خوښ ناوی؛ خوا دەزانی چی بۆ ئەو خەلکە باشە بۆیە لەسەریان فەرز دەکا، خوا هیچ شتیک بیسوود فەرز ناکا. ئەگەر لە تۆلە باشتەر هەبا، خوا ئەوەی فەرز دەکرد نەک تۆلەسەندنەوه.

- راست دەفەرمووی قوربان! بەلام خۆ عەمر نە نامووسی کەسی بردبوو و نە مالی کەس!

- راستەکە، بۆیە منیش تۆلە دز یان تۆلە زیناکارم بۆ دیاری نەکرد، تۆلە ئەو تاوانەم بۆ دیاری کرد کە خۆی کردبووی. ئەگەر بەرپرسیک پیاویک لە دین دەربکا و بە موناڤیقی بناسینی و وای نیشان بدا موسلمان نییە، ئەمە ئەگەر ئازاردان نییە، چیی پی دەوتری؟! کێ دەلی حەیا بردنی کەسیک، لە بیدينیشاندانی کەسیک گەورەترە و بڤەترە!؟

- لەوانەیه عەمر شتیکى لەو پیاوه دیبی!

- نە عەمر و نە غەیری عەمر ناتوانن شتیکى وا ببینن کە کەسیک خۆی نەیکردبی. مادەم ئەو پیاوه شادەى هیناوه، نوپژ و جەماعەت دەکا، زەکات دەدا، ئیتر موسلمانە، یەکیکە وەک ئیمە، مافی لەسەرمانە، هەرچی بۆ ئیمە رەوابی، بۆ ئەویش رەوایه. ئیمە فرمانمان پینەکراوه دلی خەلک توی توی بکەین بزانی چیان تیایه، ئەوه پەيوەندیی بە خوای گەورەوه هەیه و کاری ئەوه. ئیمە دەبی بە روالەت چی دەبینن، حوکم بەوه بکەین (وەک دەلین: شرع زاھیر بینە).

- راست دەفەرمووی قوربان! ئیستە دەموئ پيش ئەوهی ئەم باسە کۆتایی پی بینن و باسیکی تر بکەینەوه، سئ پرسیارت لی بکەم.

- چییە کورم بپرسە؟

— یەکەم: خەبەری ئەو پیاوه چییە کە رۆژی رزگار بوونی شاری

توستەر (شوشتەر) لە دین وەرگەرایەوه؟

- ئەۋ پىاۋە پىاۋىكى مۇسلمان بوۋ، لەنىۋ پەزى سەربازانى ئىسلامدا بوۋ. داۋى
 رزگار بوۋنى شۇشتەر لە دىن ۋەرگە راپەۋە - پارپىزاۋ ئەۋ كەسەيە كە خوا
 دەپپارىزى، شىتەش ئەۋ كەسەيە كە خوا عەقلى دەداتە دەست خۇى - مۇسلمانان
 ھەر ئەۋ رۆزە كوشتوبوۋيان .

- ئەى تۆ چىت كىرد؟!

- چەند كەسىك تۆمەتبار بوۋن بە كوشتنى، نامەيەكم بۆ نووسىن، وتم:
 " كورە با بتانبردايە تە نىۋ خانوۋيە كەۋە، دەرگاتان لى داخستبا، ھەموو رۆزىك
 ناننىكتان پىي بدايە، ۋ داۋى تەۋبە ۋ پەشىمانىتان لى بىكردايە. خۋايە! من لەم كارە
 بىئاگام، فرمانم بە شتى ۋا نەكردوۋە، بە كارى لەۋجۆرەيش رازى نىم!"

- ئەى قوربان ئەۋە تۆلە سەندەۋە نەبوۋە، نابى مورتەد بكوژرى؟

- با تۆلەيان لى سەندەۋە.

- ئەى تۆ بۆچى تورە بوۋى؟

- نەدەبوۋ ئەۋەندە بە خىرايى بىكوژن، من دەمويست داۋى بخەن.

- بۆچى؟

- لەۋانەيە گومانىكى لە دلدا دروست بوۋبى، لەۋانەيە كەسىك لە خستەي
 بردبى، با بىمايە تەۋە ۋ گىتوگۆيان لەگەلدا بىكردايە. ئەگەر بەلگەي ھەبا، ئەۋا
 بەلگە كانيان پوچ دەكردەۋە. ئەگەر دوۋدى ھەبا، ئەۋا دلپان يەكلا دەكردەۋە. تۆ
 پىت خۇشە كەسىك ماۋەيەكى زۆر مۇسلمان بىت ۋ داۋى بچىتە ئاگرەۋە؟

- نەبەخۋا پىم خۇش نىيە.

- منىش پىم خۇش نىيە. ئا لەبەر ئەۋە توورە بوۋم. ئەگەر داۋى تۆبەيان لى
 بىكردايە ۋ تۆبەي نەكردايە، منىش پىم ناخۇش نەدەبوۋ، دەمگوت: "خۇى ئەۋەي
 ھەلبۇردوۋە." ئەگەر داۋى تۆبەيان لى كىردبا، ئەۋىش تۆبەي بىكردايە ۋ دىسانەۋە
 مۇسلمان بىايە تەۋە، ئەۋە لەۋە باشتر بوۋ كە پىاۋىكى كافر بىت ۋ مۇسلمان بىي.

- بە خوا گەورەم تۆ زۆر دلسۆزی، زۆرا
- کورم ئیمە دەمانەوی دەستی خەلک بگرین و بەرەو لای خوای بێنین، نەک
- ببینە لەمپەر لەنیوان خوا و خەلکدا، دەی ئیتر ئەم باسە تەواو؟
- بەلێ قوربان تەواو.
- پرساری دوایی چییە؟
- باسی ئەو پیاو و ژنە ی که بە ناهەق پیاویکیان کوشت.
- بەلێ شتی وا پرووی دا.
- چۆن بوو؟
- ئەو پیاویک لەگەڵ ژنەکیدای پیاویکی تریان کوشت - وەک خۆت و تەت، -
- پیاو و ژنەکیان گرت و بۆلای منیان هیئان. یەکەم جار نەمویست تۆلەیان لێ
- بسنەوه.
- بۆچی قوربان؟
- لە دلی خۆمدا دەمگوت: "چۆن دوو کەس لە تۆلە ی تاقەکە سێکدا
- دەکوژرینەوه؟!"
- ئە ی دوایی چیت کرد؟
- پرسم بە عەلیی کوری ئەبوو تالیب کرد.
- ئە ی رای ئەو چۆن بوو؟
- وتی: "گەرە ی ئیمانداران! هەردووکیان بکوژەوه."
- منیش وتم: "دوو کەس لە جیاتی یەک کەس؟!"
- ئەویش وتی: "بەلێ گەورەم! ئەگەر چەند دزیک پێکەوه مانگایەک یان
- حوشتریک بدزن، دەستی هەموویان ناڕپتەوه؟!"
- منیش وتم: "بە."

نه ویش وتی: "چونکه نه و که سانه له تاوانیکدا هاوبه شن بویه ده ستیان ده برپته وه. هه رکه سه و تۆله ی خۆی لی سهراره ته وه. نه م دووانه ویش له کوشتنی که سیکی بیتاواندا هاوبه شن، هه رکه سه و تووشی خوینرشتنیک بووه به حه رامی، نه مه ویش وه ک نه و نموونه ی پیشووا"

- نه ی تۆ چیت کرد گه وره م؟

- منیش به گوپی عه لیم کرد، راست ده کا، نه مه ویش وه ک نه ویترا!

- به خوا گه وره م خاکیتی تۆ زۆر سه رسامی کردووم، له قورئاندا حوکمیکی پروون

و ناشکرات له م باره وه ده ست نه که وت، دیسان له فه رمووده ویشدا ده ستت نه که وت،

پیت شهرم نه بوو پرست به عه لی کرد، نه مه نه وپه ری خاکیتیته!

- کورم نه مه خوینه خوین! خوین له هه موو شتیک گرانتره. دواتر، هه رکه س

پرس به خه لک بکا، پرس به عه قلی نه و خه لکه ده کا، ده ی نموونه ی وه ک عه لی

کوا له کوئی هه یه!؟

- راست ده فه رمووی قوربان!

- نه م باسه ویش ته واو بوو یان ماوه؟

- قوربان ته واو.

- ده ی با خۆم شتیکی تری وه ک نه م نموونه یه ت بۆ بگپرمه وه.

- فه رموو قوربان گیان و، دلم له لاته!

- ژنیکی خه لکی سه نعا میرده که ی پۆشتبوو بۆ سه فه ریکی دوور، کورپکی له

ژنیکی تری هه بوو ناوی ئوصه یل بوو. کاتی پیاوه که له سه فه ر بوو، ژنه که ی له گه ل

پیاویکدا ده ستیان تیکه ل کردبوو، به پیاوه که ی وتبوو: "نه م مندا له بکوژه! با پیمان

نه زانی و باسمان نه کا." نه ویش وتبووی: "چۆن کاری وا بکه م؟" ژنه که ویش

وتبووی: "ده ی ئیتر منیش له گه لتدا نابم." پیاوه که ویش له گوپی کردبوو، له گه ل

براده ریکی خۆی و ژنه که و خزمه تکارپکی ژنه که دا به هه موویانه وه کوره که یان

کوشتبوو، پارچه پارچه یان کردبوو، خستبوویانه ناو پیسته وه و فرپیان دابوو نیو

کونه بیریکی وشک و بیناو له و پهری ناواییدا. دواپی ژنه که دهستی کردبوو به قیزه قیز و هاوار و وتبووی: "کورپی میرده کهم دیار نه ماوه." خه لکی ناوایی دهستیان کردبوو به گه ران به دواپی کورپه که دا، چهند که سیک به دهم گه رانه وه به تنیشت بیره که دا تیپه ریبوون، پیاویک ته ماشا ده کا له ناو ئه م بیره دا خه رهنکه ز و میشی سه وز دینه دهره وه، یه کسه ر ههستی کردبوو وتبووی: "ئه م بیره ته رمی تیایه." خزمه تکاری ژنه که یش له ویدا بوو، له رزی لی هاتبوو، ئه وانیش گومانیان لی کردبوو و گرتبوویان. رۆشتبوونه خواره وه و ته رمی منداله که یان دۆزببووه وه. خزمه تکاره که دانی به تاوانه که دا نابوو. تاوانباره کان هه موویان گیران و دانیان به تاوانی خویاندا نا. ئه و دمه یه علا له صه نعا والی بوو، نامه یه کی بۆ من نووسی و دهنگوباسه که ی بۆ گپرابوو مه وه و پرسى کردبوو که چییان لی بکه ین؟ منیش بۆم نووسی: "به خوا ئه گه ر هه موو خه لکی صه نعا دهستیان له و تاوانه دا هه بی، هه ر هه موویان له تۆله دا ده کوژمه وه!"

- له تۆله ی کوشتنی مندالیکدا هه موویانت کوشته وه؟

- ئه ی چۆن، ئه وانه دوو تاوانی زۆر گه وره یان کردبوو، کوشتنی مندالیکی بیتاوان

و خیانهت له پیاویکی داماو!

- وه للا وایه گه ورده م! ده به خوا کاریکی باشت کرد قوربان!

- هیچی تر ماوه بپرسی؟

- شتیک که زۆر ده کیشی.

- بیلی کورم، بیلی.

- جاریک له شوینیک کتیبیکم خوینده وه ته یای نووسرابوو: "عومه ر شرعی خوا ی

په ک خستوو. سالی قات و قرپیه که یاسای ده سته رپنه وه ی هه لوه شانده وه. پاشان

ده پرسن: چۆن عومه ر ده توانی کاریکی ناوا بکا؟! ئه وه نییه خوا خوی ده فه رمووی:

﴿السَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾

المائدة: ۳۸ واتە: 'پیاو و ئافرەتی دز دەستیان بېرن لە تۆلە ی ئەو دزیە ی کردوویانە. ئەمە تۆلە و تەمیکردنیکە لە لایەن خواوە، جا خوا بالادەستی کاردروستە.' ئەم تۆلە سەندنەووە لە سەردەمی پیغەمبەر و دواتریش لە سەردەمی ئەبوو بەکردا هەبوو، ئیتر عومەر چۆن دەتوانی راپۆستینن؟!

- کورە ئەوانە لە کەرەکانی مالی خۆیان بێ ئەقل ترن!

- بۆچی گەرەم؟!!

— چونکە ئەوانە لە مانای دروستی ئیسلام تینەگەشتوون، وەک ئەو مانا دروستە ی کە ئیمە لە ئیستا و کاتی خۆیدا تیدەگەین. ئەوانە خۆیان هیچیان لە پیغەمبەر صلی الله علیه و آله نە بیستوو، و تیدەگەن کە عومەر بەم کارە بیدعە ی داھیناوە. نا بە خوا ئەو بیدعە نییە؛ شوینکە وتنی سوننەتە!

- چۆن چۆنی گەرەم؟!!

- راستت کرد ئەم بابەتە قسە ی زۆر گەرەمە، دە ی بێتاقەت مەبە و باش گوێ بگرە تا بۆت باس بکەم.

- حەدەم چییە قوربان بێتاقەت بێم، تا بە یانی قسەم بۆ بکە ی نالیم: بەسە.

فەرموو گەرەم گوئیسم!

— میژووی مرۆفایەتی - بەلای ئەو کەسانە ی بە باشی شارەزای میژوون و دادپەرور و قسە راستن، نە ک بەلای ئەوانە ی کە هەر تانە باز و پەخنە ی بیجی دەگرن - هیچکات بێر و باوەرو یاسا و پێسایەکی نە دیووە وەک ئیسلام پێزی مرۆف بگری، وەک قورشان و فەرموودە باس لە پێزی مرۆف بکا. ئیسلام مرۆف وەک مرۆف تەماشای دەکا، ئیتر سەیری شکل و شیوہ و مولک و سامان ناکا، سەرورەت و سامان پێورە ی پێزگرتن نییە. من هەمیشە پۆشاکە کانم پەر بوو لە پینە، دەمزانی خوای گەرە تەماشای پەنگ و پوخسار ناکا، تەماشای نێر و مێ ناکا، تەماشای باری کۆمە لایەتی ناکا، فلان سەرۆکە و فلان خزمە تکار. خوا سەیری شتی ک دەکا

هموو کس وهک يهک هه يه تي، سه يري دل دهکا. من زور جار وتوومه: "بيلال گه وري نيمه يه." گه وره که يشمان بيلالی کرپيه وه و نازادی کردا خو بيلال له سردهمی نه فاميدا کويله ی نومه يه ی کوری خه له ف بووا!

به لام خه لک تيراونينيکی تريان بو مرؤف هه يه، زور جياوازه له تيروانيني ئيسلام!

نه و ريزه ی له مرؤف نراوه له ئيسلامدا، نه و بناغه يه يه که هه موو ياساکانی له سر داريزاوه. توله یش بويه دانراوه بو پاراستنی نه و بناغه و ياسايانه. ئيسلام پينج شتی دیاری کردوه که ده بی بو هه موو که سيک به بی جياوازی چينا يه تي پاريزاوي، بو نه وه ی نه و دروشمه ی ئيسلام هه ليگرتووه، زيندوو بيت نه ک دروشمینی کلور و پوچ، نه و پينج شته نه مانه:

ثابین، گیان، عه قل، که رامه ت و نامووس، مال. کوی نه م پينج شته ريز و که رامه تي مرؤف دابین ده که ن!

بو پاراستنی نه م پينج شته توله دانراوه بو نه و که سانه ی که ده ست دريژی ده که نه سر يه کيک له م پينجانه - گیانی بسیني، یان نامووس و که رامه تي، یان مال و سامانی.

له مانه دا ئيسلام جياوازی نه کردوه که نه و ته عه دايه يه کيکی تر بيکا یان خودی که سه که. بويه توله دانراوه بو شه رابخور؛ پيش هه موو شت ته عه دای له عه قلی خوی کردوه، نه وه ئيسلام به رپرسه له پاراستنی که رامه تي، هه رچند به توله يه کی سه ختیش بی!

خوای گه وره دروستکری مرؤفه، باش مرؤف ده ناسی، ده زانی مرؤف سروشتی وایه که مل قوت بکاته وه بو داگیرکردن و داپړینی نه و شتانه ی که مولکی که سيکی ترن. هه روه ها خو شه ويسی هاوسه ر و سه روه ت و سامان و هه موو خو شتی و چيزیکی دونيا بو خه لک رازینراوه ته وه، به شيوه يه کی وا رازینراوه ته وه که چووه ته نيو قولایی ويژدانييه وه. هه روه ها جاری وا هه يه مرؤف به شيوه يه کی وا حه زی له دمستريژی و شالاوردنه که ويژدان و نه خلاق به رگرييان پی ناکری.

لەبەر ئەو، خۆى گەورە چەند تۆلەسەندنەو بەكى داناوە بۆ ئەوەى كەرامەتى مرۆڧەكان وەك خۆى بىمىنئەتەو و بەر مەترسى نەكەوئ، بۆ ئەوەى مال و سامانى هېچ خاوەن مال و سامانىك داگىر نەكرىت، بۆ ئەوەى كەس بە ئارەزووى نەفس و ھەواى خۆى نەكا و تەعەدا لە كەس نەكا، بۆ ئەوەى ماناى كەرامەت وەك خۆى بىمىنئەتەو - كەرامەتى ستەمكار و ستەملىكراو.

بۆيە و لەبەر ئەمانەيە كە تۆلەسەندنەو لە تاكەكان، ژيانەوەيە بۆ كۆمەلگا. ئەو كەسەى بە ناھەق خويىنىكى رشتوو، ئەگەر خويىنى رزىنرايەو، ئىتر خويىنرپزان دەوەستى يان تەواو كەم دەبىتەو، كەس تەما ناكاتە نامووسى هېچ كەسىكى تر. تا تۆلەيش توندتر بى، كابرەى خراپەكارىش زياتر دوودل دەبى لە خراپەكردن، بۆيە زياتر و توندتر بەرابەر ھەوا و ئارەزوو خراپەكانى دەوەستىتەو. بەم جورە كەرامەتى بەشى ھەرە زۆرى مرۆڧايەتى پارىزراو دەبى، بە تايبەت كەرامەتى كۆمەلگا. ئا لەبەر ئەوەيە كە تۆلەسەندنەو پەوايە و، دىنى ئىسلام تۆلە لە خراپەكار دەسەنئەتەو.

لەگەل ئەوەيشدا كە پەچاوى بەرژەوەندى كۆمەلگا دەكرىت، ئىسلام دادگەريەكى پەھاي وای ھەيە كە تەنانەت ئەو دادگەريە مرۆڧە تاوانبارەكانىش دەگرىتەو. بۆ سەندنەوەى تۆلە چەند مەرجىكى داناو، بۆ ئەوەى بزائى كە تاوانبار بۆچى تاوانى ئەنجام داو؟ بۆ نموونە لە دزىكردندا چەند مەرجىك ھەن، دەبى ئەو مەرجانە بىنەدى ئەمجا دەستى دز دەپرئەتەو، ئەگەر يەككە لەو مەرجانە نەھاتەدى، دەستى دز ناپرئەتەو!

- ئەو مەرجانە چىن؟

- دەبى نرخی ئەو شتەى دزراو بەگاتە پادەى ئەوەى كە شايانى ئەوەبى دەستى دزى بۆ بېرنەو، ئەگەر كەسىك ھىلكەيەكى دزى، دەستى ناپرئەتەو، بەلام دەبى تەمبى بكرىت.

مه رجیکی تر نه وه یه که نه و شته ی دزراوه، ده بی له شوینیکی باش و پاریزراودا هه لگیرابی تا دز به ئاسانی نه چیتته سه ری، بو نمونه نه گهر خاوه ن مال که سیکی برده ماله وه و متمانهی پی هه بوو و پاره و سامانه که ی هه لنه گرت و گوئی نه دایی، پاشان میوانه که شته کانی دزی، نه و دهستی نابریته وه، چونکه خاوه ن مال سستی کردوه و ماله که ی خوی باش هه لنه گرتوه!

دیسان، نه گهر که سیک سامانی خوی له مزگه وتدا یان گهرماوی گشتیدا یان له خان یان شوینیکی گشتیدا دانا و که سیک بردی، نه و دهستی نابریته وه، چونکه نه و که سه نه و کاته به دز له قه له م نادریت، به لکو خائینه، خائینیش دهستی نابریته وه، پیغه مبه ر فه رموویه تی: "لیس علی الخائن قطع. واته: دهستی خائین نابردریته وه."

دیسان دهستی کفندز نابریته وه، چونکه گۆر شوینی شت هه لگرتن نییه. هه روه ها نه گهر شتیک له و ده روده شته تا قهت کرابوو، دوایی که سیکی تر بردی، نه و دهستی نابردریته وه. زۆربه ی نه و شتانه ی خه لک پی ده لی دزین، دهستی تیا نابردریته وه. من و چه ند ها وه لیکی تریش پیمان وا بوو نه و ته ره و میوانه ی وا زوو تیک ده چن وه ک ترئ، خورمای ته ر، میوه به گشتی، نه وه ده ستبرینه وه یان تیا نییه. دیسان گۆشتدزین، چیشتدزین، گه نمدزین پیش رنینه وه، چۆله که و بالنده دزین، یان نامیری مؤسیقا به گشتی نه مانه ده ستبرینه وه یان تیا نییه، پیغه مبه ر فه رموویه تی: "لا قطع فی ثمر و لا کثر. واته: میوه دزین یان دزینی شیله و چه وری خورما (کاتیک به داره و دیه و نه چنراوه ته وه) ده ستبرینه وه یان تیا نییه."

هه رکه س له خه زینه ی ده ولته دزی کرد، دهستی نابردریته وه، چونکه نه و جو ره که سانه پییان ده وترئ تالانچی نه ک دز؛ مالی ده ولته مافی هه موو که سه، مافی دزه که یشی تیایه، که و ابوو وه ک نه وه وایه دزی له مالی خوی بکا، بویه دهستی نابردریته وه - نه و شته ی دزیویه تی گومانی تیایه که هیی خویه تی یان هیی خوی نییه، شه رعی خوایش به گومان و گومانکاری جیبه جی ناکرئ، نه وانه ده بی

ته می بکرین. جاریک له شام پیاویک له خه زینه ی ده ولت دزیی کردبوو. نه بوو عوبه یده نامه یه کی بۆم نووسی، پرسى پى کردم.

منیش وتم: "نابى دهستی بپر نه وه، چونکه نه و پیاوه له خه زینه دا به شداره (هه رچه نده زۆر که میش بیته)." "

هه رکه س دزیی له خزمی زۆر نزیکی خۆی کرد، وه ک دایک و باوک، دهستی نابردریتته وه، چونکه نه مه میش دیسان گومانى تیا یه، خۆی به شداره له و ماله یان نا؟ هه رچه ند به و کاره دهوترى دزی، به لام دیسان دهستبرینه وه ی تیا نییه!

دیسان نه گه ر پيش نه وه ی دزه که دزیه که ی بکا، گیرا؛ نه وا دهستی نابردریتته وه. دیسان دهستی دز نابردریتته وه هه تا دوو جار خۆی دان به دزیه که یدا نه نیت، به یه کجار دانپیانان دهست نابردریتته وه.

که و ابوو وه ک ده زانین چه ند مه رجیکی زۆر دانراوه به بی نه وه ی نه و مه رجانه بی نه دی، دهستی دز نابردریتته وه. نه و مه رجانه کۆمه له مه رجیکن، هه ندیکیان په یوه ندییان به دزه وه هه یه، هه ندیکیان به شته دزراوه که وه، هه ندیکیان به شوینی دزیه که وه، هه ندیکیان به سیفه تی دزیه که وه.

- چۆن وایه قوربان؟

- بۆ نموونه نه وه ی په یوه ندیی به دزه که وه هه یه، ده بی دزه که عاقل بی، پینگه شتوو (بالغ) بی. که و ابوو دهستی مندا ل نابردریتته وه، چونکه پینه گه شتوو و بالغ نه بووه. هه رو هه دهستی شیت نابردریتته وه، چونکه عه قلی نییه و که سیکیش عه قلی نه بی، هیچ ته کلیفیکی له سه ر نییه!

- باشه گه وره م تیگه شتم!

- ده ی نیسته گه شتینه نه سلی مه به ست!

نه وه ی که تۆ خو پندوو ته ته وه له باره ی ده ستنه برینه وه له و ساله ی که قاتوقری بوو، نه وه شتیکی تایبه ت بوو، قاعیدی هه یه ده لی؛ "زه رره ت شته حه رامه کان حه لال ده کا!"

خۆ من كەسم نە نار دبووہ سەر رېڭاكان و بانگەواز بكنە بلېن؛ ھۆ خەلكينە كى دەيەوئ دزى بكا با بيكا، عومەر بە ھۆى قات و قەريپەوہ دەستېرېنى راوہستاندوہ!
 ئەگەر دەولەمەندىكىيان بەيئنايە و بيانگوتايە دزى كردووہ، دەستيم دەبېرپەوہ،
 ئەگەر سەد جار سالى گرانى و قاتوقرى بايە!
 وەستاندى حوكمى دەستېرېنەوہ لەبەر ئەو گومان و شوبھانە بوو كە باسكران.
 ديسان لەبەر زەرورەت و ناچارى بوو، زەرورەت و ناچارى وەك وتمان، حوكمەكان
 راوہگرن ھەرچەند لە كاتى خوئى و فەرحانىشا بى!
 دەى ئيتىر شتى زۆرم بۆ باس كردى، با بۆ زياتر روونبوونەوہيش، نموونەيەكت
 بۆ بيئەوہ.

- دەى فەرموو گەورەم زۆرم پى خوئە!
 - بە پشتيوانى خوا! جارېك چەند كۆيلەيەكى حاتەبى كورى ئەبوو بەلتەعە
 وشتريكى پياويكى موزەينەبييان دزيبوو، كۆيلەكانيان گرت، ھيئانايان بۆلام. منيش
 تەماشە دەكەم ئەمانە زۆر برسین - حاتەب گوئى نەدابوونى و بەخيوئى نەكردبوون -
 بۆيە دەستى ھىچيانم نەبېرى و، بە حاتەبم وت:
 "بەخوا بمزانيبا ئيوە كاريان پى دەكەن و تيريان دەكەن و ئەوانيش دەست
 بۆ حەرام دەبەن، دەستى ھەموويانم دەبېرى، بەلام بە خوا دەبى سزايەكى وات
 بدەم، پى برسى بى!"

وتم بە كابرەى موزەنى: "نرخى وشتەرەكەت چەندە؟"

وتى: "چارسەدا!"

بە حاتەبم وت: "ئادەى ھەشتسەدى بەدرى."

- يانى لەبەر ئەوہى ئەو كۆيلانە ناچار بوون دزى بكنە، ئۆ دەستت نەبېرپەنەوہ،

وانيبە قوربان؟

- با کوپم وایه! من لیره به گوپرهی شه و قاعیدهیه ره فتارم کرد که پیم وتی:
 "زه ورهت شته حه رامه کان حه لال ده کا"

دیشان به گوپرهی بیر و باوهره گشتیه کانی قورنان ره فتارم کرد، خوای گه وره له
 قورناندا ده فرمووی: ﴿إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنزِيرِ وَمَا أُهْلَ بِهِ لِغَيْرِ اللَّهِ
 فَمَنْ أَضْطَرَّ غَيْرَ بَابِغٍ وَلَا عَادٍ فَلَا إِثْمَ عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ البقرة: ۱۷۳ واته:
 "خوای په روه ردگار) ته نها مرداره وه بوو و خوین و گوشتی به راز و شه و مالاتانه ی
 که ناوی غهیری خویان له کاتی سه برپیندا له سه ره هینراوه، لیتانی حه رامی
 کردووه. جا شه گهر که سیک پیویستی ناچاری کرد به خواردنیاں بی زیاده په وی و له
 سنور ده رچوون، شه وه هیچ گوناهیکی له سه ره نییه. به راستی خوا زور لیخوشبوو و
 به به زهیی و دلوقانه."

ئا له بهر شه وه مرؤفی داماو و برسی و لیتقه و ماو مافی شه وه ی به سه ره کومه لگاوه
 ههیه که بزئویی ژیانی بو دابین بکه ن. که سیک له بهر برسیتی و پاراستنی گیانی
 خوئی دزی کردبی، شه وه که ی ته عه دایه؟! شه گهر ته عه دایه ک له ناودا هه بی، شه وه
 کومه لگایه نه ک که سه داماو و ناچاره که. له سه رده می خه لافه تی مندا سالیک
 قاتوقری و برسیتی هه موو ولاتی گرته وه، منیش به گوپرهی توانای خویم به رگریم له
 ژیانی خه لک کرد، به لام خو مرؤف له گه ل چاره نووس و قه زا قه دهردا هیچی پی
 ناکری، بویه شه گهر که سیک له بهر برسیتی و ناچاری دزی کردبی، شه وه ته عه دای
 له که س نه کردووه. ماده م ته عه دایشی نه کردووه، ئیتر مه رجه کانی ده سته برینه وه ی تیا
 نایه تی جی و، نابی دهستی بهر دپته وه. هه روه ها کویله کانی حاته ب، شه وانه جوره
 ته عه دایه کیان لی کرابوو، برسی کرابوون، بویه برسیتی پالی به و داماو انه وه نابوو
 بچن بو پاراستنی گیانی خویمان، دزی بکه ن. له وانه یه ئیسته بو ت روون بوو بیته وه
 که بوچی سزاکه ی حاته بم دوو هینده کرده وه!؟

دوای نه وهی باسی قاعیده ی "الضرورات تبيح المحظورات" م بو کردی و وتم: نه مه قاعیده یه که له قورئان و فرموده وه سه رچاوه ی گرتووه و نه مه وای لئى کردم که ده ستمبرینه وه راگرم، نه وا ده گه ینه باسی مه بده و قاعیده یه کی تری که زور گرنکه، هیچی له م قاعیده یه که متر نییه، نه ویش قاعیده ی: "الحدود تدرأ بالشبهات" ه، واته: سزائیبینییه کان به هو ی شوبه و گومانه وه جیبه جئى نابن.

من گومانئیکى گه وره م لا دروست بوو که نابئى سزا به سهر دزدا بسه پئینن، چونکه له بهر نه وه نه بوو که هر دز بن و حه زیان له دزی بئى، به لکو له بهر ناچارى دزیان ده کرد. منیش به م کاره م هیچ یاسایه کی ئایینیم په ک نه خستبوو. خو ی هر له بنه رته دا نه و سزایه یان له سهر واجب نه ده بوو!

با بگه رپنه وه سهر قسه ی پئشوومان: زوربه ی نه و شتانه ی نه و ساله دزران، مالى شه خسی نه بوون، به لکو مالى گشتى بوون. دزینی مالى گشتى له کاتى فره حانى و هه رزانیشتا ده ستمبرینه وه ی تیا نییه، چ جای سالى ته نگانه و نارپه حه تی! چونکه کابرا سووکه گومانئیکى هه یه و ده لئى: "نه م ماله مالى گشتییه و، منیش به شیکم تیا ی هه یه." پئشتریش باسی نه مه م بو کردی، ده ی ئیتر چون ده ستم بریبا!؟

یه کیکی تر له بنه ماکانی ئایین نه وه یه که کومه لگا ده بئى ده سته بهر (که فیل) ی یه کتر بن، به ومانایه ی که نه گه ر یه کییک له نیو کومه لگادا لئى قه وما و تووشی ته نگانه یه ک هات، ده بئى که سانیک بچن به ده میه وه و له دامای و بئنه وایى پرزگاری بکه ن، نه گینا هه موویان گونا هبار ده بن، نه وکاته لئقه و ماوه که ش ده توانئى به نه دازه ی نه فه وتانى خو ی، شت له کومه لگا بسه نئیت.

سالى قاتوقرپه که یش بیگومان شتئیکى کاتى بوو، خه لکی لئقه و ماو و داماو زور بوون. ده بوو کومه لگا به گشتى چاوی له لئقه و ماوان و هه ژاران بئى. له کاتى ئاوادا ناچین به تاییهت ته ماشای حالى دزه که بکه ین و لئى بکو لئینه وه، تا بزانیان ده سبرین دئته جئى یا خود نا. نه مه په یوه ندیی به سزای ئاییبینییه وه هه بوو، سزا

ئايىنىيەكانىش بە بەلگەي گوماناۋى جىبەجىي ناكرىپن، ئەۋەندە بەس بوو كە دادوهر بلىت: لەۋانەيە ئەم دزە فەقىرى و ھەژارى و داماۋى ناچارىيان كىردىي دزى بكا. ئىتر ئەمە خۆي بۆخۆي دەبىي بە گومان و جىبەجىي كىردنى سزاكە پەكى دەكەۋى!

- خۋاي گەۋرە گەۋرەمان راۋەستاۋ و سەر كە وتوو بكات. بە خوا تۆ پەي بە شتى وا دەبەي كە ھىچ كە سىكى تر پەي پىي ناپا.

- سپاس بۆخۋا، ئىستە پىم بلىي، ئەم خالەمان كۆتا پىي ھىنا و تەۋاۋ بۆت پروون بوۋەۋە؟

- بەلى قوربان! خۋاي گەۋرە راۋەستاۋت بكا.

- تۆيش كورم! يانى ئىتر تەۋاۋ ناگەپىنەۋە سەر ئەم خالەي كە تەۋاۋمان كىرد؟

- ئەم باسە دادەخەين قوربان، بەلام ۋەك دەزانى، باسىك كۆتا پىي ناھىنين تا دەرگاي باسىكى تر نەكەينەۋە، چونكە من ھەموو رۆژىك تۆم دەست ناكەۋى. من بەردەۋام بە ھىۋابووم كە تۆ باسى دوو خالم بۆ بكەي، دوو خال كە پەيۋەندىيان بە سىياسەت و بەپىۋەبىردنى كاروبارى حوكمىرانى و دەۋلەتەۋە ھەيە. دۋاي ئەۋ دوو خالە بە يەكجارى باسەكە دادەخەين و نايەينەۋە سەرى، من وا دەزانم تا ئەۋ دوو خالەم بۆ پروون نەبىتەۋە، بە تەۋاۋى سوودم لەم باسانە ۋەرنەگرتوۋە.

- دەي كورم پرسىارى چى دەكەي بىكە، باسى حوكمىرانييە يا ھەر شتىكى تر.

- مەبەستە لە بارەي ئەۋ دىۋانانەۋە پرسىارت لىي بكام كە داتەمەزراندن؟

- لە چ پروۋيەكەۋە؟

- چۆن بىرۆكەي دامەزراندنى دىۋانەكانت بۆ ھات؟ دۋاي ئەۋەي بىرپارتدا، شكلى و ھەيكەلى دىۋانەكان چۆن بوون؟

- باشە، ھەرچى لە بارەي بىرۆكەكەيە، ئەۋە لە سالى پانزەيەمى كۆچىدا بوو، ئەۋ سالى ئەۋە ھورەيرە لە بەحرەينەۋە گەرايەۋە، پىنجسەد ھەزار دىرھەمى ھىنايەۋە. منىش وتارىكم بۆ خەلك خويپندەۋە و وتم:

”سامانئىكى زۆرمان بۆ ھاتوۋە، ئەگەر دەتانەۋى بە پىۋانە پىتتان بەم، ئەوا بۆتان دەپىوم! ئەگەر دەتانەۋى بە ژمارە بى، ئەوا بە ژمارە بەشتان دەدەم! ئەگەر بەشتانەۋى بە كىشانە بى، ئەوا بۆتان دەكىشم!“

پىاۋىك ھەستاۋ گوتى: ”گەرەم! بىنوۋسەۋە با بە نووسىن بى.“
ئىتر لەۋ قسەۋە منىش بىرۆكەي دامەزراندنى دىوانم بۆ ھات و دەستم كرد بە دامەزراندنى دىوان.

ئەمە لەبارەي بىرۆكەۋە. لەبارەي چۆنىيەتى دىوانەكانىشەۋە، ئەۋە بەم شىۋەي خوارەۋە بوو:

يەكەم دىۋانى نامە و نامەبەرى (پۆستە و گەياندن):

ھەر لە سەرەتاي دروستبوۋنى دەۋلەتەۋە لە مەدىنەدا نامەبەر ھەبوو. پىغەمبەر ﷺ نامەي بۆ پاشا و سەرۆك و كاربەدەستەكان دەنوۋسى و بە مۆرى تايبەتتى خۆي مۆرى دەكردن و بۆي دەناردن، بەلام دىۋانى تايبەتتى بۆ دروست نەكردبوون. لە سەردەمى ئەبوو بەكرىشدا ھەرچەند نوۋسەرى تايبەتتى بۆ نامە دانا، بەلام دىۋانى دانەمەزراند و ۋەك سەردەمى پىغەمبەر ﷺ ۋابوو، بەلام من دىۋانى تايبەتم بۆ نامە و نامەبەرى دانا. ھوكوۋمەتى ئىسلامى بەرفراوان بوۋبوو، دەبوو دىۋانى تايبەت بە نامە و نامەبەرى ھەبى بۆ ئەۋەي پەيۋەندى لەنىۋان شارەكان و پايتەختى ۋلاتدا كە مەدىنەي نوورانى بوو، ئاسان بىت، ھەرۋەھا پەيۋەندىي نىۋان ۋالىيەكان ئاسان بىت، دىسان پەيۋەندىي نىۋان سەركرده سەربازىيەكانى مىصر و عىراق و ۋلاتى فارس و شام ئاسان بىت. نامەم بۆ موعاۋىيە نوۋسى كە لە ھەموو شوپنەكان نىشانە دابنىت بۆ ئەۋەي نامەبەرەكان سەريان لى تىك نەچى- ھىماكانىش ئاگر بوون، فەرمانبەرى تايبەتىشم بۆ ئەۋ مەبەستە دامەزراند، سوتەمەنىم بۆ دابىن كردن، لەنىۋان ھەر دوانزە فەرسەخچىكدا^۱ دىۋانىكم دامەزراند، لە ھەر دىۋانىكدا پاسەۋانى تايبەتى و نان و خواردن بۆ پاسەۋان و ئالىك بۆ ئازەلەكان و ئاۋىش ھەبوو.

^۱ فەرسەخچىك پىنج كىلومەترە. دوانزە فەرسەخ شەست كىلومەترە.

دووهم دیوانی به خشین:

ئهم دیوانهم بۆ ژماردنی فرمانبهران و مولک و مالی دهولت دانا و، بۆ نووسینهوهی نهوهی که هر تاکیکی ولات شایانی چهنده، پئی بدرئ. پیشتر پیم وتی که له نیوان خه لکاندا له بارهی مووچهوه جیاوازی هه بوو، نه و که سانهی که بهردی بناغهی ئایینی ئیسلام و تیکۆشهر و یارمه تیده ری پیغه مبه ر بوون، ده بوو له که سانیک که تازه موسلمان بوون، یان هه تا دوینئ دوزمنی ئیسلام بوون، جیاواز بن. نامهوی هه مووی به وردی دووباره بکه مه وه.

سییه م دیوانی سه ربازی:

دامه زراندنی ئهم دیوانه په یوه ندیی به بلا بوونه وهی سوپای ئیسلامه وه هه بوو به ولاتاندا، ده بوو ناوی هه موو سه ربازه کان تو مار بکرین، تا بزانی ن چه ندن؟ بزانی ن چه ند سه رباز زیاد ده بی؟ کاروباریان چۆن ریک بخریت؟ چۆن و چییان پی بیه خشین؟

ئهم دیوانه چه ند مه رجیکی هه بوو:

١- مه رچی سه رباز: ده بوو سه رباز بالغ، ئازاد، موسلمان، ساغ و سه لامه ت بووایه، توانا بووایه و شاره زایی جه نگیی هه بووایه.

٢- ناوی خووی و باوک و باپیری و، ماوهی چه نده که موسلمان بووه؟ له م دیوانه دا ناوی هه موو نه وانهم به گویره ی نزیکیتی له پیغه مبه ره وه ریکو پیک کرد، دوایی کئ زووتر موسلمان بووه. نه گه ر دوو که س وه ک یه ک بایان، نه وا نه وه یان که توانای لاشه و لیاقه ی به دهنی زۆرتر بایه، له پیشتر بوو. نه گه ر له وه شدا وه ک یه ک بووبان، نه وا به گویره ی ته من. نه گه ر له وه ش وه ک یه ک بان، نه وا به گویره ی ئازایه تی له جه نگدا.

٣- به خشین به گویره ی پیویستی: نه وه یش بریتی بوو له به خشین به گویره ی پیویستی نه و سه ربازه، یارمه تیی نه و سه ربازه، نه و شوینه ی که نه و سه ربازه ی تیدایه، چونکه جیگا کان جیاوازن، جیگه ی خو ش هه یه و جیگه ی پر زه حمه تیش هه یه.

چوارەم دیوانی ئىستىفا:

ئەم دیوانە بۇ ژماردىنى ئەۋ داھاتانە بوۋ كە بۇ خەزىنەي دەۋلەت دەھاتن. چونكە سەرچاۋەكانى داھات جياواز بوۋن. سامانى دەۋلەت لە زیادبوۋندا بوۋ — كاروبار زۆر بوۋ. ئەمە دەستپىكىك بوۋ بۇ دروستكردنى ۋەزارەتى دارايى ۋ ئابوورى لە سەردەمى دەۋلەتى ئىسلامىدا. من زۆر گرنگىم بە ئەۋ داھاتانە دەدا كە دەھاتنە نىۋ خەزىنەۋە. سوور بوۋم لەسەر پاراستنيان. سوور بوۋم لەسەر بەخشىنيان بەۋ كەسانەي كە پىنان رەۋايە. بە خوا من رىك ۋەك سەرپەرشتىكارى ھەتيۋ مامەلەم لەگەل ئەۋ سەرۋەت ۋ سامانەدا دەكرد. كەسەك كە سەرپەرشتىكارى ھەتيۋ بى، چۆن چاۋ دەپرېتە مالى ھەيتو؟! منىش رىك ئەۋەندەي پىاۋىكى ئاسايى موۋچەم ھەبوۋ. ئەۋ پارانەي كە ھىي ۋلاتانى گاور ۋ فارس بوۋن ۋ لە زىر دروست كرابوۋن ۋ نەخشىيان پىۋە بوۋ. ۋەك خۆي ھىشتمەنەۋە ۋ دەستكارىم نەكردن. بەلام لەسەر ئەۋ دراۋانە ۋشەي "جائز" م دەنوۋسى. ئىتر ئەمە نىشانە بوۋ بۇ ئەۋەي كە ساختە نىيە. لەۋەش زىاتر. سەمان لىدا ۋ دراۋى ئىسلامىمان لە چاپدا. لەسەر دراۋەكان ۋشەي (الحمدلله) مان ھەلكۆلى، لەسەر ھەندىكىشيان (لا اله الا الله) مان ھەلكۆلى!

ئەمە بە كورتى باسى ديوانەكان بوۋ. ھىچى تر ھەيە بتهۋى بىزانى!؟

- قوربان زۆر بە جوانى باست كردن، ھىچم نەماۋە بىپىرسم، تەنيا يەك پىرسىار

نەبى.

- چىيە؟

- خوپندوۋمەتەۋە ھوكوۋمەتى ناۋەندى كە لە مەدىنە بوۋە. خۆي بە تەنيا ھەلدەسا بە بەرپۋەبىردنى كاروبارى ئىدارى. ھىچ ھوكوۋمەتىكى تر ۋ ويلايەتىكى تر بەشدار نەبوۋە. لە سەردەمى تۇدا كاروبارى دەۋلەت ۋاي خواستوۋە كە بىرپار ھەر بە دەست ناۋەندەۋە بىت! تەنانەت تۇ رىنگەيەكت گرتبوۋە بەر كە نموۋنەي لە مېژوۋدا نىيە ۋ شۆر بوۋەتەۋە بۇ كاروبارى شارەكان. بۇ نموۋنە موسلمانان لە شارە تازەكاندا بۇ دروستكردنى شوپىنىك بۇ بوۋرئانەۋەي ھەزاران. مۇلەتيان لە تۇ خواستوۋە! لەم بارەۋە گەۋرەم چى دەفەرموۋى؟

- ئەمە بە جۆرىك لە جۆرەكان دروستە، بەلام زېدەپەوييشى تىايە و دەتوانم بە ئاسانى رەتى بگەمەو.

- چۆن؟

- لە بارەى ئيشرافى پايتەخت بە سەر شارەكانەو، بەرپۆوەبردنى شارەكان، ئەو موهىمەى خەليفە و راويزكارانى خەليفە، خەليفە ئەگەر برپارىكى دروستى لا بى و ئەو برپارە دەرئەكا، ئەى چى بكا؟! ئەگەر پيشگىرى لە خراپە و كارى كرئت (منكر) ئەكا، ئەى چى بكا؟! هەموو سەرۆكەكانى ئەم دونىايە ئەمە ناكەن؟ ئەى تەنانەت خيئل و هۆزەكان سەرۆك و گەورەيان نىيە و هەموو ورد و درشتىكى خيئل و هۆزەكە نايەتەو لای ئەو سەرۆكە؟ كەس بەبى ئەوانە برپار دەدا؟

- بەئى قوربان وايە كە جەنابت دەيفەرمووويت.

- منيش هەر ئەمانەم كەردووه، بەلام من چاوديرم زياتر بووه، بە وردى بە كاروبارەكاندا چوومەتەو، چونكە هەموو ئەو كاربەدەستانە لە بەردەم مندا لىپرسىنەو هەيان لەگەلدا دەكرى و منيش لای خوا لىپرسىنەو هەم لەگەلدا دەكرى. هەلەى ئەوان پيش ئەوان، هەلەى منە. ئەگەر ئەوان هەلەيەكيان هەبى، من ناتوانم پۆزش بىنمەو و برپويانوو دروست بگەم. دەى ئىتر چۆن من لەسەر ئەوان لىپرسىنەو هەم لەگەلدا بكرى، بەلام من نەزانم چى دەكەن و چى ناكەن؟

لە بارەى ئەوئى كە گوايه والىيەكان تەنانەت دەسەلاتى دروستكردنى خانوويەك يان رېگەوبانىكيان نەبووه، ئەو هەيچ راست نىيە، دووره لە لۆژىك و راستىو، بەلام ئەوئەندە هەيە من پام وا بوو كە شارەكان بە شىوويەكى رېكوپىك و شىوازىكى نوئ و شارستانىيەتتىكى مۆديرن دروست بكرين، وەك لە دروستكردنى شارى بەصرەدا وامان كرد. من والىيەكانم سەرپشك كەردبوو كە چى بە باش دەزانن بىكەن. لەوانەيە قسەكە لەوئۆوە سەرچاوهى گرتبى كە ئەگەر والىيەكان هەلە و كەموكوورپىيەكيان لە بىناسازىدا هەبا، من لىپرسىنەو هەم لەگەلدا دەكردن و هەلەكانم پى راست دەكردنەو! لە بەرابەرئىشدا پاداشى ئەو والىيانەم دەدايەو كە لە

کاره کانیان سرکه وتوو بوون . من چون پاداشی که سیک نه ده مه وه که برسیه ک تیر بکا، بیلان و یانه یه ک نیشته جی بکا و نه هیلی ناریشه و کیسه کانیان بگات به من؟!

نه بوو عوبه یده نامه یه کی بو من نووسی و پراویژی به من کرد له باره ی دروستکردنی چند دهر وازه یه که وه له پشته وه ی دوزمن، منیش وه لامم دایه وه و وتم: ”تو خوت له ویی و ناگاداری کاروباری و، من لیروه وه هیچ نازانم. تو دوزمنه کان ده بینی و، من نایانبینم، چاوه کانت هه موو شتیکت بو باس ده که ن!“

ده ی برا له مه زیاتر چیم بگردایه؟! نه و پراویژی به من ده کرد و چاوه پئی فرمانی من بوو. منیش نهوم سرپشک کرد و کاره کانم به خوی سپارد! وتم: ”تو له من شاره زاتری!“

جاریکیش نامه یه کم بو موحه ممه دی کورپی سه له مه نووسی و هانم دابوو بو تیفکرین و بیرکردنه وه له شته کان و، پاشان خوی بریار بدات، بوم نووسی بوو: ”به هیزترین کهس له بریارداندا نه و که سه یه که کهسی نییه پرسى پئی بکات و خوی بریاریک دده!“

ده ی نه مه هاندان نییه بو نه وه ی نه گهر شتیکی نوئ هاته پیشه وه، خوی بیری لی بکاته وه و پاشان بریاری له سهر بدا؟! - بهر وه للا قوربان .

- با شتیکی تریشت پئی بلیم: که ریکم هه بوو، سواری که ره کهم بووم و ملی ریگه م بهر وه شام گرتنه بهر. موعاوییه ی کورپی نه بوو سوفیانم پئی گه شت، موعاوییه له گه ل کومه له که سیکدا و به سه نسنه و ته نته نه وه بهرئ که وتبوو، هر منی بینی له که ژاوه که ی دابه زی و وتی: ”سلاوی خوا له گهره ی نیمانداران!“

منیش وەلام نەدايەو وە ملى پېگەم گرتە بەر، چونكە رقم لەو سەنسەنە و تەنتەنەيە بوو. عەبدوپرەحماني كورپى عەوف وتى: "ئەو بە ئاوا لەگەل موعاويەدا دەجولئيتەو؟ ئا وەلامى بدەرەو!"

منیش لام كردهو بە لاي موعاوييەدا و وتم: "ئەو ئەم ھەموو سەنسەنە و تەنتەنەيە ھيى تۆيە؟!"

وتى: "بەلى."

منیش وتم: "خەلكيش ھەژارن و پوژانە دینە بەر دەرگای تۆ و داواى شتت لى دەكەن؟"

وتى: "بەلى."

منیش وتم: "قوربەسەرت! دەى بۆ وا دەكەى؟!"

وتى: "ئیمە لە شوینئیکین كە دوژمنى زۆر لئییە، پرە لە جاسوس، ئەگەر ئاوا نەكەين و سەرباز و چەك و چۆل لەگەل خۆماندا ھەلنەگرين، جاسوسەكان خەبەرمان لى دەدەن و دوژمن بە چاويكى سووك سەيرمان دەكەن و حسابمان بۆ ناكەن. بۆيەيش دەرگاوانمان ھەيە لەبەر ئەوھى خەلكى ئاسايى بە چاويكى سووكەو سەيرمان نەكەن. من كاربەدەستى تۆم، ئەگەر بفرمووى زياترى بكەم، ئەوا زياترى دەكەم؛ ئەگەريش بفرمووى وەك خۆى بى، با وەك خۆى بى؛ ئەگەريش دفرمووى كەمى بكە، ئەوا كەمى دەكەم."

منیش وتم: "لە بارەى ھەرشتيكەو پرسیارت لى بكەم خۆتى لى دەدزیتەو! ئەگەر ئەم قسانەت راست بن، ئەو تۆ كەسيكى ژيرى؛ ئەگەر درؤيش بن، ئەو فرتوفيلت بەكار ھيئاو، نە فرمانت پى دەكەم، نە نەھيت لى دەكەم!"

ئېستە تۆ وانازانى كە يەكەم جار بە كارى خۆم ھەستاوم؟! لئپرسينەو ھەم لە موعاوييە كرد، دواتریش ئەوم سەريشك كرد، چونكە وتم: نە فرمانت پى دەكەم نە نەھيت دەكەم، يانى خۆت چى بە باش دەزانی وا بكە!

- بەرموڭللا قوربان وايە! تۆ بە تەواوي بە كارى خۆت ھەستاوي. دواتريش سەريشكت كر دوون بۆ ئەوھى چى بە باش دەزانن بيكەن.

- بەلئى، وەك دەزانى من وام كر دووھ.

- بە خوا چاكت كر دووھ.

- ئەم باسە تەواو؟

- بەلئى گەورەم، تەواو.

- ھىچى تر ھەيە پرسیارى لەبارەوھ بکەي؟

- بەلئى گەورەم! خالتىك ماوھ، دوای ئەم خالە بە يەكجاری باسى سياسەت

كۆتايى پى دەھينين و ناچينەوھ سەر سياسەت.

- چيیە؟

- ئەو كارانەي كە لە سەردەمى خەلافەتى خۆدتا كر دووتن و ھىشتا بەردەوام تا

ئىمتايش ماون.

- وەك چى؟

- پىنج شتت بۆ باس دەكەم: دەرکردنى جولەكە لە خەيبەر، دانانى سالى

كۆچى، ھىنانەوھى مەقامى ئىبراھىم بۆ شوينى خۆي، كۆکردنەوھى خەلك بۆ ئەوھى

نويزى تەراويح بە كۆمەل بکەن، گەورە كردنى مزگەوتى پىغەمبەر ﷺ.

- بەلئى ئەوانە ھەمووى من كر دوومن، چ شتىكت لەبارەي ئەمانەوھ دەوي؟

- دەموئى بزائم چۆن ئەمانە پروويان دا؟

- باشە! بۆت باس دەكەم، لە كۆپوھ دەست پىبکەين؟

- دەرکردنى جولەكە لە خەيبەر، چۆن و لەبەر چى؟

- باشە! با دەست پىبکەين. پىغەمبەر ﷺ خەيبەرى بە ھىزى چەك نازاد كرد،

شەپ و كوشت و كوشتار پرووى دا، ئىتر خەيبەر بووبە دەسكەوت، دەسكەوتيش پىنج

يەكى بۆ پىغەمبەر ﷺ بوو، دوايى بانگى كردنەوھ و پىي فرموون:

”نه گه ر حه ز ده که ن، هه رکه س له سه ر باخ و بېستانی خۆی ده هیلمه وه و کاری تیا بکا، به لام ده بی به ربه نیوه یی بی، ئیمه ییش هه رکات بمانه وی، ده توانین ده رتان بکه یین!“

نه وانیش رازی بوون ...

پېغه مبه ر ﷺ عه بدور په حماني کورې په واحه ی ده نارد به رو بوومه که ی به یه کسانى دابه ش ده کرد. دواى وه فاتى پېغه مبه ر ﷺ، نه بوو به کریش هه مان رېکه وتنى پېغه مبه رى ﷺ نوئ کرده وه، پئی وتن: ”به ربه نیوه یی کار بکه ن، هه رکات بمانه وی ده رتان ده که یین.“ دواى نه بوو به کریش منیش هه مان رېکه وتنم له گه لدا نوئ کردنه وه!

- نه ی دواتر چی بووه هۆی ده رکردنیان؟

- پېغه مبه ر ﷺ له نه خو شیبی سه ره مه رگدا فرمووی: ”له جه زیره ی عه ره بی دوو ئایین پیکه وه کو نابنه وه!“

ویستم نه و فرمووده یه ی پېغه مبه ر جیبه جی بکه م، بانگم کردن، وتم: ”هه رکه س له گه ل پېغه مبه ردا رېکه وتنى کردووه، با رېکه وتن نامه که ی بیئى بۆی تازه بکه مه وه و وه ک خۆی بمینیتنه وه، هه رکه سیش رېکه وتنى نه کردووه، با خۆی ئاماده بکا بوؤ رۆشتن!“

نه وانه ی هیچ رېکه وتنیکیان نه بوو، ده رمکردن؛ نه وانه یشى رېکه وتنیان هه بوو، مانه وه.

پاش ماوه یه ک عه بدوللای کورې عومر، زوبه یری کورې عه وام، میقدادی کورې نه سوهد رۆشتن بۆلایان بو به شکردنى به رو بووم، پاش نه وه ی گه شتنه نه وی هه ریه که و به ره و نه و جیگه یه رۆشت که بۆی دانرا بوو، دواى نه وه ی شه و داهات، هیرشیان کرده سه ر عه بدوللا و ده ستیکیان شکاند و به ستیان ه وه! به یانى میقداد و زوبه یر عه بدوللایان به به سراوی دیبوو، کردیان ه وه و هینایان ه وه بو مه دینه .

هر که هه واله کم بیست، وتم؛ "نا ئیستا ئیتر دوو ئایین له جه زیره ی عه ره بدا کۆ نابنه وه!"

دوایی هاوارم کرد و وتم؛ "الصلاة جامعة." خه لک کۆ بوونه وه، چوومه سه ر مینبه ر وتم؛

"خه لکینه! پیغه مبه ر ﷺ له گه ل جوله که دا له مه ر خه یبه ر پێکه وتنی کردبوو، خالیکی شه بوو هر کات بمانه وی، ده ریان ده که یین. هر خودی پیغه مبه ر ﷺ

فه رموو یه تی؛ "دوو ئایین له جه زیره ی عه ره بدا کۆ نابنه وه." ئیسته چه ند که سیکیان ته عه دایان له عه بدوللا کردوو، ده ستیان شکاندوو، به ستوو یانه ته وه، ئیسته ده مه وی ددریان بکه م و فه رموو ده که ی پیغه مبه ر ﷺ جیبه جی بکه م که فه رموو ی؛ "دوو ئایین له جه زیره ی عه ره بدا کۆ نابنه وه." ئیتر دوای شه وه ده رمکردن.

- باشت کرد قوربان! شه وانه کاریکی خراپیان کردبوو، به لام پیم بلێ شه گه ر وایان نه کردایه، دیسان ده رت ده کردن؟

- له وانه یه! چونکه فه رموو ده که ی پیغه مبه ر ﷺ هینایه دی. خوی ویستی شه و کاره بکا، به لام ئیتر نازانم له به ر چی نه یکرد؟ منیش وه ک سه رده می پیغه مبه ر ﷺ له گه لیان جولا مه وه، وه ک شه بوو به کر، به لام خوای گه وره ویستی ئاره زوو ه که ی پیغه مبه ر بپنیته دی و، شه وانه به شه ق بکرپنه ده ره وه.

- به خوا چاکتان کرد، کوره شه وانه له هه رکویبه ک بن، هر ئازاوه چی و فیتنه و فه سادن، ئیمه یش فرمانمان پیکراوه هه تا شه وان باش بن، ئیمه یش باش بین.

- به لێ وایه.

- ده ی قوربان با واز له وان به ینین و باسی شتیکی تر بکه یین. چون چونی میژووی کۆچیت دانا؟

- پیاویک لای من سکالای له پیاویکی تر کرد، وتی: "قهرزبکم لایه تی، کاتی دانه وهی هاتووه و نایداته وه." نووسراویکیشی پیبوو، نووسرا بوو: "دهبی مانگی شهعبان قه رزه که بدریته وه." منیش وتم: "کام شهعبانه؟ شهعبانی نیستا یان هیی پار یان هیی سالی داهاتوو؟"

ئیتر بیروکهی دانانی سالم بو هات. هاوه لآنم کو کرده وه و باسه کهم له لا درکاندن، وتم: "با ئیمه ییش سهره سالیکمان هه بی، کاتیکیش نامه بو والی و کاربه دهستان دهنوسین، ساله کهی تیابی و بزانی چ سالیکه." یه کیکیان وتی: "با سهری سالی فارسی بکهین به میژوو بو خومان!" سهری سالی فارسه کان به پیی هاتنه سهر تهختی پاشاکانیان بوو، من ئه مه م به لاه ناخوش بوو.

یه کیکیان وتی: "با سالی رومی بیی."

سالی رومی له و ساله وه دهست پی دهکا که عیسا پیغه مبه ر له دایک بووه. ئه م رایه م په سهند کرد، به لام وتم: "من دهیبه ستم به پیغه مبه ره وه و سالی له دایک بوونیشی ناکه م به سهری سال."

یه کیکی وتی: "با سالی بوونه پیغه مبه ر، سهری سال بی."

یه کیکی تر وتی: "با سالی وهفاتی بی."

منیش وتم: "نه خیر، با سالی کوچکردن بکهین به سهری سالی خومان، نه و ساله ی کوچ پرووی دا، هه ق و ناهه ق له یه کتر جیا بوونه وه، دهوله تی ئیسلام له دایک بوو."

خه لکه که ئه م رایه یان لا په سهند بوو، منیش برپارم له سهر دا.

- نه ی قوربان! بیروکهی دانانی میژووی کوچی ته نیا بو نه وه بوو که میژووی

فارس و روم به کار نه هیئن یان له بهر شتی تریش بوو؟

- نه گهر هر له بهر نه وهیش بی، کهم نییه و کاریکی باشه، به لام شتی تریش
هه بوو.

- وهک چی؟

- خوای گه وره مانگی کردوو به کاتژماردن بو خه لک. به گویره ی گورانی
مانگ، خواپه رهستی خوایان نه نجام ددهن، مامه له و کار و کاسبی ده کهن. خوای
گه وره فهرموویه تی: ﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ﴾ البقرة: ۱۹۷ واته: "حه جکردن له
چهند مانگیکی دیاریکراودا ده بیته."

پنویسته خه لک له سهر نه م میژووو کار بکات بو نه وهی مانگه کانی لا پروون بیته!
دیسان خوای گه وره له باره ی په مه زانه وه ده فهرمووی: ﴿فَمَنْ شَهِدَ مِنْكُمُ الشَّهْرَ
فَلْيَصُفَّهُ﴾ البقرة: ۱۸۵ واته: "ههرکه سیک له ئیوه مانگی په مه زانی بینی، با نه و
مانگه به رۆژوو بی."

نه م رۆژوو گرتنه خواپه رهستییه کی تایبه ته و له کاتیکی تایبه تدا ده کری، نه و
مانگهیش ده بی به گویره ی سهره تای ده رکه وتنی مانگ تا کو تاییه اتنی مانگ بیته،
که ئیستا وا باوه پی ده لئین: "مانگی عهره بی:" نه و مانگی که بووه ته بنه مای
میژوووی ئیسلامی.

دیسان به مانگی عهره بی ماوه ی عیدده ی ژنی شوو مردوو، ماوه ی ته لاق،
که فاره تی دریزخایه ن وهک که فاره تی زیهار و که فاره تی کوشتنی به هه له، ده زانری.
ئا له بهر نه وه مانگه کانی حه ج، رۆژوو، جه ژنه کان و، هه موو کاته کانی تر به
گویره ی ده رکه وتنی مانگی یه کشه وه و ته واو بوونی مانگ ده زانریته، نه ک به گویره ی
خۆر.

خوای گه وره ده فهرمووی: ﴿إِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ اثْنَا عَشَرَ شَهْرًا فِي كِتَابِ اللَّهِ
يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرْمٌ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ﴾ التوبة: ۳۶ واته:
"بیگومان ژماره ی مانگه کان لای خوا دوانزه مانگه، له کتیبی خوادا (له لوح

المحفوظ) دا ديارىكراۋە، ھەر لەو رۆژەۋە كە ئاسمانەكان و زەۋى دروست كىردوۋە، چۈر مانگى بە حەرام داناۋە (ۋاتە جەنگ تىايدا نابىت بەرپا بىت)، ھەر ئەۋەيە ئايىن و بەرنامەي راست و دروست.

ئەم ئايەتە بەلگەيە لەسەر ئەۋەي كە دەبىي ھەموو ئەۋ شتانەي پەيۋەندىيان بە خۋاپەرەستىۋە ھەيە، بە گوپرەي مانگى سالى كۆچى بىت نەك بە گوپرەي مانگى سالى فارسى يان رۆمى، ھەرچەند سالى ئەۋانىش ھەر دۋانزە مانگە، بەلام مانگى ئەۋان جارى ۋا ھەيە سى رۆژە و جارى ۋا ھەيە زياتر لە سى يان كەمتر لە سى رۆژە. مانگەكانى سالى كۆچى ھىچيان لە سى رۆژ زياتر نىن، ھەرچەند جارجار مانگى ۋا ھەيە لە سى كەمترە و دەبىتە بىست و نۆ رۆژ، ئەۋ مانگانەيش كە بىست و نۆ رۆژن ديارى كراۋ نىن، بەلكو بە گوپرەي كەم و زىادى مانگ ئەۋانىش كەم و زىاد دەبن.

بىستۋومە لە ئايىنەكانى پىش ئىسلامىشدا ھەر بە گوپرەي ئەۋ مانگە كارىان كىردوۋە كە بەپىي دەركەۋتن و تەۋاۋبوۋنى مانگ بوۋە نەك بەۋ مانگەي كە پەيۋەندىي بە خۆرەۋە ھەبوۋە! بەلام دۋاتر شوپنكەۋتەي ئەۋ ئايىنانە بە ئارەزۋوى خۆيان دەسكارىي ئايىنەكەيان كىردوۋە و زىاد و كەمىان لى كىردوۋە. تەنانت دەسكارىي تەۋرات و ئىنجىلىشيان كىردوۋە و ئەۋ دوو كىتبە ۋەك خۆيان نەماۋنەتە، جا دەسكارىي ئەۋ دوو كىتبە پىرۆزە كرابى، ئىتر چۆن دەسكارىي سالىپو و رۆژمىر ناكەن!؟

ئەۋ سالىپو و رۆژمىرەي كە خۋاي گەرە پىشتر بۆ ئەۋان و دۋاترىش بۆ ئىمەي ديارى كىردوۋە، باشتىن و تەۋاۋترىن سالىپو و رۆژمىرە، دوۋرە لە دلەراۋكى و دوۋدىلى و دىۋنكى، چۈنكە مانگ بە چاۋ ديارە، باشتىن شتىكىش كە بىتە مايەي دلنىايى، ئەۋەيە كە بە چاۋ ديار بى، ھەر لەبەر ئەۋەيش ناۋنراۋە ھىلال. وشەي ھىلال لە زمانەۋانىدا يانى ئەۋ شتەي كە مرؤف لاي روون و ئاشكرا بى، ئىتر بە چاۋ بىبىنى يان بە گوى بىبىسى.

- راست ده فرمووی قوربان!
- دهی کورم! نیسته وهلامی پرسیاره کهت به پروونی وهرگرته وه؟
- خوا خیرت بۆ بنووسی! سر به زیاده وه وهلام وهرگرت.
- نامین، خوا خیری تۆیش بنووسی کورم!
- نیسته مؤله تم ددهی لیت بپرسم که مه قامی ئیبراهیم پیغه مبر چۆن هینراوته نه شوینهی خوئی؟
- به لئی کورم! پیشتر مؤله تم دای لیم بپرسی، گوئی بگره با پیت بلیم.
- دهی قوربان فرموو! هه موو گیانم وهک گوئی چاوه پئی بیستنه.
- هه تا خه لافه تی من مه قامی، ئیبراهیم لکا بوو به دیواری که عبه وه، من به خه لکم وت:

”سویند به خوا! من ده زانم جیگه ی ئەم مه قامی ئیبراهیمه ئیره نه بووه. کاتی خوئی قوره شیبیه کان له ترسی لافاو هینایانه بن دیواری که عبه، نه گهر جیگه که ی خویم بزانیایه دهمبرده وه بۆ نه وئ.“ له و کاته دا پیاوئیکی بنه مالهی عائیدی کوری عه بدوللای مه خزومی هه ستاو وتی: ”گه وره م! به خوا من شوینه راسته قینه که ی خوئی ده زانم. کاتی قوره شیش ئەم به رده یان هینایه ئیره که تۆ ده بیینی، من به گورسیک جیگه که م پئوا، سه ریکی گورسه که م لای روکنی بهیت و دهرگای بهیت دانا، دواپی نه و شوینهی که گه شته مه قامه که، گریه کم له و شوینه دا، نیسته ش گورسه که م ماوه و گریکه شیشی پئوه یه!“

- نه ی تۆ چیت کرد قوربان؟

- وتم: ”گورسه که م بۆ بینن.“ شوینه که م پئی پئوا، جیگه ی راسته قینه ی مه قامی ئیبراهیممان دۆزه وه. مه قام هینایه وه شوینی راسته قینه ی خوئی. وتم: ”خه لکینه! خوا ی گه وره ده فرمووی: ﴿وَأَنذُوا مِنْ مَقَامٍ آتَيْنَاهُمْ مَثَلًا لِّلَّذِينَ كَفَرُوا﴾ البقرة: ۱۲۵، واته: مه قامی ئیبراهیم که شوینی تایبه تی خواپه رهستی نه و بووه، بیکه نه جیگای خواپه رهستی و نوپژ.“

- دهی قوربان مادهم وایه، بۆچی پیغه مبه ﷺ نه و مه قامه ی نه هینایه وه شوینی

خوی؟

- پرسیاریکی جوانه! وه لامه که ی لای عومهری کوری خه تتابه، گوی بگره:

بۆچی پیغه مبه ﷺ نه و مه قامه ی نه هینایه وه جیگه ی خوی؟ نه وه له بهر ژیریتی و زانایی و دانایی پیغه مبه ری خوا بوو. دهک خۆم و دایک و باوکم به قوربانای بین. عایشه شتیکی گپراوه ته وه نهک ته نیا په یوه ندیی به مه قامه وه ههیه، به لکو په یوه ندیی به ته وای که عبه وه ههیه، پیغه مبه ﷺ به عایشه ی فرمووه:

“عایشه! نه گهر له بهر خزم و هۆزه کهت نه بوایه که تازه موسلمان بوون و هیشتا له سهردهمی نه فامیه وه نزیکن، نه و فرمانم ده کرد که عبه برپوخینن. نه و به شهی که عبه که تهرک کراوه، نه ویشم ده خسته وه سهر که عبه. لاشیپانه ی دهرگای که عبه مه ده خسته سهر زهوی. دوو دهرگام بۆ دروست ده کرد، دهرگایه ک له پرووی پۆژه لات و دهرگایه ک له پوی پۆژئاوا، له سهر نه و بناغه یه ی که ئیبراهیم دایرشت چاکم ده کرده وه. خزمه کانی تۆ دوی نه وه ی لافاوه ی که عبه ی روخاند، نه وه نده پاره ی حه لالیان نه بوو که عبه ی به ته وای پی چاک بکه نه وه، به و شیوه یه ی که ئیستا تۆ ده بیینی، چاکیان کرده وه.”

عایشه وتی: “بۆچی ئیستا دهرگاکه ی به رزه و له سهر زهوی نییه؟”

- فرمووی: “له بهر نه وه ی به ئاره زووی خویان ههرکه سیان بیه وئ بچیته ناو که عبه وه و ههرکه سیشیان نه ویست نه چیته ناو که عبه وه. له بهر نه وه نه بووایه که دلیان شتی دهکا، نه و جه دریشم ده خسته ناو که عبه وه، مه بهستی له جه در حیجری ئیسماعیل بوو.”

- که واته شیوه ی که عبه له سهردهمی ئیبراهیمدا وهک ئیستا نه بووه؟

- به لئ وهک ئیستا نه بووه، وهک نه وه بووه که پیغه مبه ﷺ باسی کردووه. دوو دهرگای هه بووه، حیجری ئیسماعیل له ناو که عبه بووه، به لام له سهردهمی قوره یشدا لافا که عبه ی روخاند. قوره یشییه کان ویستیان که عبه نۆژن بکه نه وه، برپاریاندا

تەنھا پارەي حەلال بۇ نۆۋەنكردنەۋەي كەعبە بېنن، پارەيەك كە بە سووخۇرى و فرۇفيل و حەرام پەيدا نەبووبى. ھەرچىيان ھەبوو كۆيان كردهۋە، بەلام بەشى نەكرد؛ بەم شىۋەي ئىستا نۆۋەنيان كردهۋە. پىغەمبەر ويستى كەعبە بېروخىنى و ۋەك سەردەمى ئىبراھىمى لى بكاتەۋە، بەلام خەمى ئەۋەي ھەبوو دلى ئەو تازە مۇسلمانانەي كە لە دواي فەتحى مەككە ھاتبوونە نىۋە بازنەي ئىسلامەۋە بېشى. ئا لىرەۋە زانايى و دانايى و لەسەرخۇبى پىغەمبەر دەردەكەۋى، پالنان بە خراپەۋە لە كردنى چاكە لە پىشتەرە (درء العفاسد مقدم على جلب المصالح) ئەو پىنى وابوو ئەو چاكەيە خراپە و دلئىشانى بە دۋادا دىت، بۆيە وازى لى ھىنا. مەقامىش لەو جىگەيەي مايەۋە و دەسكارىي نەكرا تا سەردەمى خەلافەتى من.

ئەبوو بەكرىش بۆيە دەسكارى نەكرد، چونكە ماۋەي خەلافەتى ئەو دوو سال و نىۋە بوو. ئەو دوو سال و نىۋە خەرىكى جىھاد بوو. ماۋەيەك لەگەل ئەۋانەدا جەنگا كە لە ئىسلام ودرگەرابوونەۋە، ماۋەيەكىش خەرىكى رىزگار كردنى چەند ناۋچەيەك بوو. جىھاد كردن لە نۆۋەنكردنەۋەي كەعبە گرنكتر بوو.

- ئەي قورىان خۇ لە ماۋەي خەلافەتى جەنابتدا ئەو نىزىكىيە لە سەردەمى نەفامىدا نەما كە پىغەمبەر لەبەر ئەۋە كەعبەي نۆۋەن نەكردەۋە، تۇ بۇ كەعبەت نۆۋەن نەكردەۋە؟

- لە باردى مەقامى ئىبراھىمەۋە كردم، بەلام ئىتر سەبارەت بە خودى كەعبە بۇم رىك نەكەۋت.

- خۋاي گەرە كارەكانت لى ۋەرەگرى.

- نامىن خۋايە كىيان، خوا كارە باشەكانى تۇيش ۋەرەگرى كورم!

- دەي قورىان ئىستە كاتى نەۋە ھاتۋە كە باسى چۈننېيەتى نونىزى تەراۋىحم بۇ بەكى، چۈن ئەو نونىزەت كرد بە نونىزى بە كۇمەل؟

- پېغەمبەر چەند شەویک بەرنوپیژی نوپیژی تەراویحی بۇ کردین، دواتر نە دەھاتە مزگەوت و لە مالددا بە تەنیا نوپیژی دەکرد. ھۆکاری ئەوھمان لە پېغەمبەر ر.ھ.ھ. پرسی، فەرمووی:

”ترسام خوای گەورە تەراویحتان لەسەر فەرز بکات و ئیوھیش نەتوانن بیکەن.“
ھەتا پېغەمبەر لە ژیاندا مابوو، ئیمە ھەرکەس بۇ خۆی و بە تاک تاک نوپیژی تەراویحمان دەکرد. لە سەردەمی ئەبوو بەکریشدا ھەروا بوو، بەلام لە سەردەمی خەلافەتی مندا، من شەویکی رەمەزان بۇ مزگەوت دەپۆشتم، تەماشام کرد خەلک لەناو مزگەوتدا پرژوبلاون، چەند کەسیک بە تاک تاک نوپیژیان دەکرد، لەولاوھ یەکی نوپیژی دەکرد و چەند کەسیک لە پشتیوھ بە کۆمەل نوپیژیان دەکرد، لە لایەکی تریش بەو جۆرە، من پیم ناخۆش بوو لە یەک مزگەوتدا خەلک ئاوا پرژوبلاو بن و ھەرکەس بۇ خۆی بی. لە دلی خۆمدا وتم: ”چەند باشە ئەو خەلکە ھەمووی بە یەکەوھ لە پشت سەری قورئانخوینیکی بە ئەزموونەوھ نوپژەکەیان بکەن!“
پاشان فرمانم کرد بە ئوبەیی کورپی کەعب بەرنوپیژیان بۇ بکا و، ھەموویان بە یەکەوھ نوپیژی تەراویح بکەن، ئیتەر ئاوا لی ھات کە دەیبینی.

- خوای گەورە پاداشتی گەورە ئیمانداران بداتەوھ و، لەگەل پېغەمبەر و ئەبوو بەکرادا لە بەھشتدا کۆی بکاتەوھ، وەک چۆن ئیمەی لە نوپژادا کۆ کردەوھ!

- ئامین خوایە ئامین! خوا تۆیش بە بەھشت و دیداری ھەزرت ر.ھ.ھ. شاد بکا.

- ئیستە گەشتینە کۆتا پرسیار و، ئیتەر باسی ھوکم و سیاسەت و والی و ئەمانە

کۆتایی پی دیت و، بە توتووش ناچینەوھ سەری.

- مەبەست لە پرسیاری کۆتایی فراوانکردنی مزگەوتە؟

- بەلی.

- دەی گوی بگرە.

- فەرموو قوربان، گیانم لاتە.

- خەلكى مەدىنە زۆر بوو، مزگەوتى پېغەمبەر ﷺ جىگەي ئەو حەشاماتەي نەدەكردەوہ. منىش بېرۆكەي ئەوہم بۇ ھات كە مزگەوت گەورە بكەم، بېرم دەكردەوہ كە چۆن و لەكوپوہ دەست پېبكەم، وای بۇ چووم كە دەبىي مالى خىزانەكانى پېغەمبەر ﷺ و مالى عەبباسى مامى پېغەمبەر تىك بدەم و بېدەمە دەم مزگەوت، دوايى وتم: "مالى خىزانەكانى پېغەمبەر ئەوہ گونجاو نىيە و نابىي دەستكارى بكرين." بۇ ئەو مەبەستە ھەستام مالى چەند ھاوہ لىكم كرى كە مالەكانيان نزيكى مزگەوت بوون، مالى عەبباس ھىشتەوہ، رۆشتەم بۆلاي عەبباس و وتم:

"باوكى فەزل! مزگەوت بچووكە و جىگەي خەلكى تيا نابىتەوہ، چەند خانووېكەم لە دەوروبەرى مزگەوتدا كړيوہ، دەمەوئ بېدەمە دەم مزگەوت و فراوانى بكەم، تەنيا خانووہكەي تۆ و خانووى خىزانەكانى پېغەمبەر ماوہ، سەبارەت بە خانووى خىزانەكانى پېغەمبەر ئەوہ نابىي دەستكارى بكرين، دەمىنئتەوہ خانووہكەي تۆ! پىم بفرۆشە با بېدەمە دەم مزگەوت!"
وتى: "ئىشى وا ناكەم."

منىش وتم: "سى بژاردە دەخەمە بەردەمت، كامىانت لا پەسەندە، من پىي پازىم.

يەكەم: بە چەندە پارە دەتەوئ، پىم بفرۆشە.
دووہم: لە كوئى مەدىنەدا حەزت لىيە، پارچە زەوييەك ديارى بكە، دەيكرم و دەيكەم بە خانوو بۆت.

سىيەم: بىكە بە خىر بۇ مزگەوت و موسلمانان، با مزگەوت فراوان بكەين."
وتى: "ھىچيان ناكەم."

منىش وتم: "با لەنىوان من و تۆدا داوهرىك ھەبى."

وتى: "باش! با ئوبەي كورپى كەعب داوهرى بكە."

من و عەبباس رۆشتين بۆلاي ئوبەي و چىرۆكەكەمان بۇ گىرپايەوہ، وتمان: "تۆ

داوهر بە، ھەردوو لامان بە داوهرىي تۆ پازين!"

ئوبەي وتى: "ئەگەر حەز بەكەن، ئەۋا فەرموودەيەكى پېغەمبەرتان ﷺ بۆ دەگېرمەۋە."

وتمان: "فەرموۋا!"

وتى: "پېغەمبەر ﷺ فەرموۋىيەتى: خوا فرمانى كىرد بە داۋود فەرموۋى: 'بىرۆ خانوۋىيەك دروستە بەكە با يادى منى تيا بەكى'. داۋود نەخشەي خانوۋىيەكى كېشا، سوۋچىكى خانوۋەكە دەكەۋتە بەر خانوۋى پياۋيىكى بەنى ئيسرائىلى، بە پياۋەكەي وت: 'ئەم خانوۋەم پىن بفرۆشە!' پياۋەكە پازى نەبوۋ. داۋود لە دلى خۆيدا وتى: 'بەزۆر لىي دەسەنم.' خۋاي گەۋرە سۋوشى بۆ داۋود ناردو فەرموۋى: 'داۋود! من فرمانم بە تۆ كىردوۋەكە خانوۋىيەك دروست بەكەي يادى منى تيا بەكى. ئىستە تۆ دەتەۋى مالىكى داگىركراۋ بەكەي بە خانوۋ بۆ من؟! من هېچ شتى لە هېچ كەس داگىرناكەم! ئەۋا سزات دەدەم، سزاكەيشت ئەۋەيەكە ئىتر نامەۋى تۆ خانوۋم بۆ دروست بەكەي!' داۋود وتى: 'دەي خۋايە گيان! با سولەيمانى كورم بۆت دروست بەكە.' خۋاي گەۋرە فەرموۋى: 'باشە، با كورەكەت دروستى بەكە.'

منىش بە يەكجارى پووم كىردە ئوبەي و پىم وت: "من بۆ شتىك هاتم بۆلای تۆ، تۆ شتىكى لەۋە گرانترت دا بەسەرما!"

- ئەي دواتر چىت كىرد گەۋرەم!؟

- وتم بە عەبباس: "بىرۆ، ئىتر باسى خانوۋەكەت ناكەم."

عەبباسىش وتى: "دەي مادەم وايە، ئەۋا خانوۋەكەم كىردە خىر بۆ موسلمانان، با

مىزگەۋت فراۋان بەكىت. تۆ ببى بە ناحەزى من! نا شتى وا هەرگىز نابى!"

خۋاي گەۋرە پاداشى بداتەۋە، خانوۋەكەي بەخشى و پۇشت لە شوينىكى

مەدىنەدا زەۋىيەكى كىرى. منىش پۇشتم و زەۋىيەكەم بۆ كىرد بە خانوۋ.

- كورە قورىبان تۆ ھەموو جارىك من سەرسام دەكەي!؟

- بۆچى؟

- تۆ خەفەت بۆ ئەو خەلكە دەخۇي و دەلئىي: مزگەوتەكەيان بچووكە و بە

باشى جىگەيان نابىتەو!

— رۆلە! من بۆيە بووم بە سەرکردەيان، خەميان بۆ بخۆم. كورم!

سەرکردايە تىكردن تەكليفە نەك تە شريف. زەوى زەوى خودايە. من ويستم مزگەوت

فراوان ببى بۆ ئەوەي بە ئاسانى خوا پەرەستى تيا بكرى.

- قوربان كارىكى چاكت كرد.

ديسان ئەوەيش سەرسامى كردم كە تۆ خەليفە بووى، زۆر بە خىرايى چەند

بژاردەيەك دەخەيتە بەردەم عەبباس و سەرىشكى دەكەي!

- ئەي چۆن كارى وا نەكەم؟ خەليفە بۆيە خەليفەيە كە داکۆكى لە ئايين و

دونىاي خەلكى بكا. منيش بۆيە ويستم مزگەوت فراوان ببى بۆ ئەوەي داکۆكى لە

دينى خەلك بكام، بۆيەيش سى بژاردەم نايە بەردەم عەبباس بۆ ئەوەي داکۆكى لە

دونىاي عەبباس بكام.

- پىم سەير بوو كاتى عەبباس زەوييەكەي نەدا بە تۆ، چۆن بە زۆر لىت

نەسەند، خۆ تۆ بۆ خۆت نەبوو، بەلكو بۆ سوودى گشتى بە كارت دەھينا!

- من كارىكى وا لەگەل هيچ كەسيكى ئاساييدا ناكەم. ئەي چۆن لەگەل مامى

پىغەمبەردا كارىكى وا دەكەم؟ عەبباس يەكيك بوو لەو كەسانەي كە مووچەي

تايبەتايان ھەبوو، ئەوەيش لەبەر ئەوەي مامى پىغەمبەر بوو.

- شتىكى تر منى سەرسام كردووه: تۆ خۆت بىرپار بە دەست بووى، كىشە و

ئارىشەكان لاي تۆ بە كۆتا دەكەشت، ئىتر تۆ چۆن خۆت رۆشتى بۆلای يەكىكى

تر تا كىشەكاتان بېرىنئىتەو؟

- ئى منيش وەك ئەو خەلكەم، پىاوپىكم وەك ھەموو پىاۋەكانى تر. ھەرچەند

خەليفەش بىم، بەلام ديسان ھەر مرؤفنىكم وەك ئەوان. ئەي باشە ھەركاتى دوو

مرؤف لەسەر شتىك كىشەيەكيان ھەي، ناچن بۆلای دادوهرىك تا كىشەكەيان بۆ

يەكلايى بكا تەو؟

- با بەرىۋەللا.

- دەى منىش وامکرد. تەنانەت عەبباسم سەرىشك كىرد خۇى كى دەكا بە داۋەر بىكا. ئەگەر ئوبەى نەبايە و كەسىكى تر بايە، ديسان من پىيى پازى دەبووم. تۆ خۆت دەزانى من چەنىك ئوبەيم خۆش دەۋى، چەندە متمانەم پىيى ھەيە. ئەۋە نىيە من كردم بە بەرنوئىز بۆ نوئىزى تەراۋىچ؟

- با ! ئەۋەم پىيى سەيرە تۆ ئەۋەندە لە ئاست ھەق و راستىدا ملکہ چى، كاتى ئوبەى ۋەلامى ئىۋەى دايەۋە، تۆ يەكسەر بە عەبباست وت: ”برۆ، ئىتر تر من باسى ئەۋ زەۋىيە ناكەم.“

- دەى من چۆن يەكەم جار بە دادۋەرئىك پازى بىم و، دوايىيش بە گوئى نەكەم؟! شتى ۋا پرونادا. زياد لەۋەيش، ئوبەى كىشەكەى بە فەرموودەيەكى پىغەمبەر ﷺ براندهۋە. دەى عومەر چۆن زات بكا كە فەرموودەى پىغەمبەر پشت گوئى بخا، يان بە برپار و حوكمى پىغەمبەر پازى نەبى؟ دواترىش تۆ نازانى كە دواى ئەۋەى ھەق پروون بوۋەۋە، پىشئىلكردنى ھەق چ سەرەنجامىكى ھەيە؟

- چ سەرەنجامىكى ھەيە؟

- پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىتەتى: ”ھەركەس بە ئەندازەى تۆزقائىك، فىس و خۆبەزلزانى لەنىۋ دلىدا ھەبى، ناچىتە بە ھەشتەۋە!“

ئىمەيش وتمان: ”ئەى پىغەمبەرى خوا! پىاۋى ۋا ھەيە پىيى خۆشە پۆشاكەكانى جوان بى، پىلاۋەكانى جوان بى!“

فەرموۋى: ”ئەمە فىس و خۆبەزلزانى نىيە، فىس ئەۋەيە ھەق بشارىتەۋە، مافى خەلك بشارىتەۋە و پىشئىلى بكەى.“

منىش مەبەستم لە فراۋانكردنى مزگەوت، رەزامەندىيى خوا بوۋ، ئىتر چۆن لەبەر رەزامەندىيى خوا، سەرىپچىيى فرمانى خوا بكەم؟!

- بە خوا قوربان، جارىكى تر ھىچ دايكىك رۆلەى ۋەك تۆ ناۋىنى، نا بەخوا، تۆ ۋاۋىنەى تۆ لەم دونىايەدا ھەر يەك جار پەيدا دەبن.

- خوای گه وره سه رکه وتووت بکا کوږم! ئیسته پیم بلی ثم باسه دابخهین؟
- به لئی قوربان دایده خهین.

- دهی ئیسته دواى ئه وهی ده رگایه کی گه وره مان له باسی سیاست و حوکم
و... داخست، له چ بارهیه که وه پرسیار ده که ی؟

- باسی شتیک که له م باسانه وه زۆر دوور نییه!
- ئه ی کو تایی نه هات؟!

- با قوربان لی بووینه وه! به لام که میک ماوه. من هه رجار بمه وی پرسیاری
شتیکی نوئ له جه نابت بکه م، دیسان به ناچاری ئه گه ر که میکش بیټ، هه ر له و
شته ی نزیك ده بمه وه که کو تاییمان پی هیئا. هه رچه ند بمه وی دوور بکه وه مه وه، به لام
دیسان قسه کردن له خزمه ت جه نابتدا مرؤف بؤلای ده ولت و حوکمرانی راده کیشی
- بیلامانی وه ک مه ری لیوار خه له م لیها توه؛ مه ری له لیوار خه له دا بله وه ری.
هه رچه ند خوئی بپاریزی، ئاخریه که ی هه ر قه پی خه له ده خوا. - با گه وره م به
لوتف و میهره بانیی خوئی وه لام بداته وه و، ئه گه ر دیسان که وتمه وه ناو باسه که،
وابزانی کو تاییمان پیهیئاوه!

- دهی کوږم! چی ده لئی بیلی قه یناکا.

- دمه وی باسی گه وره ترین سیفه تی جه نابت ببیسم - باسی دادگه ری. هه رجار
و له هه ر کوئی باسی دادگه ری هاته ناو، ئه وا په کسه ر ناوی عومه ری کوږی
خه تتاب سه رترؤیکی ناوانه، ناکری باسی عومه ر نه کری. دیسان هه رجاری باسی
عومه ر کرا، مرؤف په کسه ر دادگه ری بهر ده که وپته وه، وه ک شه نگله به ره که ته تان
لیها توه.

- سیفه تی مرؤف له کاتی هه لوپستیدا ده رده که وی. وا ده رده که وی که تو له
هه لوپسته کانی من شاره زا بی، چ هه لوپستیکت پی باشه با باسی بکه یین؟

- هه لویسته کانت زۆرن گه ورهه، مادهه دههه له به کیکهانه وه دهست پئی بهکه پین، با له باسی نه و کافرانه وه دهست پئی بهکه پین که له سه ردهه می خه لافه تی تۆدا له گه ل دهوله تی موسلماناندا به لئین و په یمانیان له نیوانتاندا هه بوو، واته نه هلی زیممه .

- به دهستنیشانکراوی کام لایه نت بۆ باس بهکه م؟

- رزگارکردنی بهیتولمه قدیس، نه و به لئین و په یمانه ی که له نیوان ئیوه و کافرانی نه وی نووسرایه وه و به به لئیننامه ی عومهری ناوبانگی ده رکرد. نه م کاره چۆن کرا و چۆن سه ری گرت؟

- نه بوو عوبه یده له ئازادکردنی دیمه شق بووه وه، شام به گشتی بوو به ماستی مه ییوو. نه بوو عوبه یده نامه یه کی نووسی بۆ خه لکی ئیلیا، داوای لئی کردن که موسلمان بن، یان سه رانه بدهن، یان جهنگ! پیغه مبه ر به و جوړه دهستی به غه زا ده کرد و ئیمه ییش وه ک نه ومان ده کرد، نه مه شه رعی خوا و سوننه تی پیغه مبه ری خوایه و کاری نه بوو عوبه یده خۆی نییه .

خه لکی ئیلیا وه لامیان نه دایه وه و به قسه ی نه بوو عوبه یده پازی نه بوون ...
نه ویش سه عیدی کوپی زهیدی وه ک سه ره رشتیکاری دیمه شق دانا و به خۆی و سوپاکه یه وه پرووی کرده ئیلیا، گه شته دهوی و گه مارۆی شاری دا. نه وانیش به کسه ر داوای سولح و رپککه وتنیان کرد و مه رجیشیان نه وه بوو که من خۆم به رۆم و له گه لیان رپککه وتن بهکه م.

- دوایی چی پرووی دا؟

- نه بوو عوبه یده نامه ی بۆ نووسیم و باسه که ی گپرایه وه. منیش پرسم به چند که سیک کرد، عوسمانی کوپی عه ففان وتی؛ "کاری وا نه که ی! با لووتیان بشکی و، له وه زیاتر رسوا بهن."

عه لیبی کوپی نه بوو تالیب پئی و ابوو به رۆم و رپککه وتنیان له گه لدا بهکه م، ده یگوت؛ "خۆت به رۆی، بۆ سوپای موسلمانان باشته ره و کارناسانییه و گه مارۆکه کۆتایی پئی دیت!"

- دەى تۆ بە قسەى کاميانت کرد؟

- خواى گەرە خستیه دلەوه که به قسەى عەلى بکەم. بە سوپايە کەوه بەرەو لای ئەوان کەوتەمە پى، عەبباسى مامى پىڤەمبەرم کردە سەرکردەى سوپا، تا گەرانه وەيش عەلىى کورپى ئەبوو تاليبم کردە بەرپۆه بەرى مەدينە.

- دوايى چى پرووى دا؟

- بە خۆم و بە سوپاوه گەشتينه شوپنیک پى دەلین: "جابيه،" نامە يەکم بۆ سەرکردەى سوپاکانى تر نووسى که بىن بۆ ئەوى بە دەممانەوه. هاتن، سەرەتا يەزىدى کورپى ئەبوو سوفيان، ئەبوو عوبەيدەى کورپى جەرپاج، خاليدى کورپى وەلید گەشتن پىم، پۆشاکى ئاوريشمىيان لە بەر کردبوو، منيش توورە بووم و خەرىک بوو قسەى تونديان لە گەلدا بکەم. ئەوانيش وتیان: "چەک و سیلاحمان پىيه و پىويستە لە جەنگدا ئەم پۆشاکانە لە بەر بکەين، ئیتر منيش هیمن بوومەوه."

عەمرى کورپى عاص و شەرەحبیلی کورپى حەسەنە نەبى، هەموو سەرکردەکان لای من کۆ بوونەوه، ئەو دووانەيش سەرکردایەتیی سوپاکەيان دەکرد که گەمارۆى ئیلیایان دابوو. لەو کاتەدا کۆمەلێک پۆمى هاتن و شمشیری هەلکێشراویان بە دەستەوه بوو، چەند کەسێکی سوپاکەى ئیمە وىستیان برۆن پىشيان پى بگرن، بەلام من نەمهیشت.

وتم: "بوەستن! ئەوانە داواى ئەمان دەکەن!"

بەرەو پروویان پۆشتین، تەماشای دەکەین کۆمەلێک سەربازن لە بەیتولمەقدیسەوه هاتوون، داواى ناشتى و سولج و ئەمان دەکەن. هەر که زانیبوویان من پۆشتووم بۆ ئەوى، هاتبوون بۆ لام. منيش داواکەیانم پەسەند کرد. دوايى بەرەو بەیتولمەقدیس کەوتینه پى. بە ناشتى چوبنە ناو بەیتولمەقدیسەوه، بەلیننامە و پەیماننامە يەکم بۆ نووسین، ئەو بەلیننامە بە بەلیننامەى عومەرى ناوى دەرچوو.

- چیت تیا نووسى؟

- نووسىم:

”بەناۋى خۋاى بەخشندە و مېھرەبان

ئەمە ئەو بەلئىننامە يە يە كە بەندەى خودا، گەورەى موسلمانان لە گەل خەلكى ئىليادا

نووسىۋىتەتى:

ئىمە ئەمان دەبەخشىن بە گيان و مال و كەنىسە و خاچەكانيان، نابىت هېچ

كەس لە كەنىسەكانيان نىشتەجى بكرىت و نايشىبى كەنىسەكانيان بروخىنرى،

نابىت سووكايەتى بە كەنىسەكانيان بكرىت، نابىت سووكايەتى بە چاكەكانيان

بكرىت، نابىت لە مەر ئايىنەو زۆريان لى بكرىت، نابىت زەرەر بە كەسيان

بگەيەندرىت، نابىت هېچ جولهكە يەك لە گەل مەسىحىەكاندا لە ئىليا نىشتەجى

بىت. دەبىت خەلكى ئىليا وەك خەلكى مەدائىن سەرانە بدەن، دەبىت ئەوانىش

دز و چەتە و رۆمى لە ئىليا دەربەكەن، ھەركەسىكى رۆمى پىي خۆشە لە ئىليا بار

بكا، ئەو تا دەگاتە شوپنى مەبەستى خۆى، بە باشى پارىزگارى لى دەكەين.

ھەركەسىش لە ئىليادا دەمىنئىتەو، بە باشى دەپارىزىن. دەبىت ئەوانىش وەك

خەلكى ئىليا سەرانە بدەن، ھەركەسىكى ئىليايى دەيەوى لە ئىليا بار بكا و لە گەل

رۆمەكاندا بروا و، كەنىسە و خاچ بە جىبھىللى، ئەو تا دەگەنە شوپنى مەبەست

خۆيان، مال و مندال و كەنىسە و خاچيان پارىزراو دەبىت. ھەركەس ناوەرۆكى ئەم

پەيماننامە جىبەجى بكا، ئەوا بەلئىنى پى دەدەين بە بەلئىنى خوا و پىغەمبەرى خوا

و خەلىفەكانى پىغەمبەر و موسلمانان، ئەگەر ھاتوو سەرانەيان دا.

ئەم بەلئىننامە يە لە سالى پانزە بە شاھەتتى خالىدى كورپى وەلېد، عەمرى كورپى

عاص، عەبدوررەحمانى كورپى عەوف و موعاۋىبەى كورپى ئەبوو سوڧيان نووسراو.

- بە خوا قوربان! چەندە مېژووم خويئەبىتەو و سەركەوتنم دىبىت، ئەوانەى كە

سەركەوتوون ھەمىشە شكاۋەكانيان بە تەواۋى لەناو بردوو، ھىچيان نەھىشتوو تەو،

مال، مندال، سەرۋەت و سامان. ھەرچى سەيرى ئەم رېكەوتننامە يەى تۆ دەكەم،

زیاتر لە ئایینی ئیسلام دلتیا دەبەمەو، زیاتر بۆم دەردەکەوی ئەم ئایینە لەلایەن خوداوە هاتوو و هیچ گومانیک هەلناگری. تۆ بۆ ئەوەندە نەرمونیان بووی لەگەڵ ئەوانەدا؟

- کورم ! ئەو ئەو ئایینەیه کە تۆ خۆت وتت؛ دلتیا بێم بەراوەری زیاد بوو. ئەمە ئایینیک نییە عومەر دایهیناییت، منیش هەر بەپیتی شەرع و ئایین مامەلەم لەگەڵدا کردن. هەرچی خوا پیتی رازی بێ، ئەوهم پێداون.

- قوربان با وای داننێن کە شتەکە پێچەوانەیه و ئەوان سەر دەکەون. دەبیت

ئەوانیش وەک ئیمە بن؟ دەبیت مامەلەیان وەک مامەلە ی خۆمان؟

- دە ی ئیمە کە ی ئایین لە خەلکەو وەردەگرین؟! کە ی بە شوین پیتی ستەمکاردا دەرۆین؟! کە ی بە گوپی یاخی و لەخوادوورەکان دەکەین؟! هەرکەس دژی ئیمە بێ، ئیمە تەنیا بەپیتی شەرعی خوا مامەلە ی لەگەڵدا دەکەین. خوا هەرشتیکیان پتی رەوا ببینی، ئیمەیش پتیان رەوا دەبینین، هەرچیشیان پتی رەوا نەببینی، ئیمەیش پتیان رەوا ناببین. ئیمە شوینکەوتە ی پێغەمبەرێکین کە خوا کردووێتە ی بە مایە ی سۆز و رەحمەت بۆ گشت کەسی. ئیمە لە کاتی وادا سۆز و بەزەیی بەکار دەهینین کە بە گومانی هیچ کەسیکدا نایەت، لە کاتی دەسەلات و زالبووندا زیاتر بەسۆزین. ئیمە بۆ یەكجاریش چیبە بۆ پەیداکردنی سەرۆت و سامان، بۆ ژن، بۆ کەلوپەل و، بۆ هیچ شتیکێ تری دونیایی بەشداری جیهادمان نەکردوو؛ ئیمە تەنیا بۆ ئەو جیهادمان کردوو کە خەلک بەراوەری خوی گەورە ملکەچ بێ. ئەگەر لە گویمان بکەن، ئەوا ئەوانیش وەک ئیمە چیمان هەبوو، ئەوانیش هەیانە، لە چی خۆمان پاراست، ئەوانیش دەپاریزی، ئەگەریش بەرانبەرمان وەستانەو، ئەو ئیتر حوکم حوکمی خوایه، ئایینی خۆیان بۆ خۆیان، چون دابونەریتی ئایینی خۆیان بەجێ دەهینن ئازادن، کەنيسه و مەعبەدی خۆیان بۆ خۆیان، بەلام دەبێ تەنیا ئیسلام حوکمی کۆمەلگا بکا، هەر مرۆفیک و ئایینی خۆی. ئەو دەمە ی دەگا بە خوا، ئەگەر

لەسەر پۈي پاست بوو، ئەۋا پاداشتەكەي وەردەگري، ئەگەريش گومراپوو سزاكەي وەردەگري. زەۋي زەۋيبي خودايە، خوا بۇيە پيغەمبەرانى ناردوو، بۇ ئەۋەي خەلك بەندايەتى بۇ بەندە نەكا، بەلكو تەنيا بۇ خوداي بكا.

- لەو جيگەي كە دەبوو شمشير بەكار بېنى، سۆز و بەزەببیت بەكار هینا! ئەۋە

چۆن وابوو؟

- ئەي تۆ خۆت نەتگوت: "مىژووم خويپندوۋەتەۋە، تا ئىستا هيچ هيزىكى

سەركەۋتوم نەديۋە ۋەك ئىسلام باش بى بۇ هيزى بەرابەر؟"

- با.

- دەي ئەمە ئەۋەيە. غەزاي بەدر يەكەم غەزايەك بوو كە جياوازي لەنيۋان

هەق و ناھەقدا كرد، لەو كاتەدا پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئيمەي فيرى ئەۋە دەكرد كە

غەزاكردن ۋەك نوپژ و پۆژوو و حەجكردن و زەكات، ئەۋيش عيبادەت و خواناسيە.

خوا نوپژ و زەكات و حەج و پۆژوۋي پيک بەۋ شيۋە دەۋي كە فەرزى كردوو، بە

شيۋەيەكي تر نايەۋي، بە ھەمان شيۋە جيهاديشى پيک ۋەك ئەۋە دەۋي كە فەرزى

كردوو. بە گوپرهى قورئان و سوننەت بى، ئيمە بە شيۋەيەكي ئىسلاميانە جەنگ

بۇ ئىسلام دەكەين، ئيتەر ھەقمان نيبە كەسانى تر چى دەكەن و چى ناكەن، ئەگەر

ئيمە و ئەۋان لە ئاكار و رەۋشتدا ۋەك يەك بين، ئيتەر جياوازيما چيە؟

- پاست دەفەر موۋى قوربان! تۆ فەرموت: "پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ئەۋەي فير كردين كە

جيهاديش ۋەك نوپژ و پۆژوو و زەكات و حەجە، "من بە باشى مەرجهكانى نوپژ و

پۆژوو دەزانم، دەزانم پۆژوو بەچى دەشكى و بەتال دەبیتەۋە، دەزانم پايەكانى حەج

چەندە، دەيشزانم مروّف چەند پارە و سامانى ھەبى ئەمجا زەكاتى لەسەرە،

دەيشزانم دەبى زەكاتەكەي چۆن بدا، بەلام جيهاد چۆنە؟! پيغەمبەر چۆنى فير

كردن!؟

- پېغەمبەر ﷺ ھېچ سوپايەكى بۇ جىھاد نەدەنارد تا بە باشى ئامۇزگارىي نەکردنايە، ئامۇزگارىي ئەو سوپايەت بۇ باس دەكەم كە پېغەمبەر ﷺ بۇ غەزاي موئتەي ناردن، فەرمووي:

”داواتان لى دەكەم و ئامۇزگاريتان دەكەم كە لە خودا بترسن: بەرابەر ئەو موئلمانانەي لەگەلتانن باش بن، بەناوي خودا غەزا دەست پى بكن، جەنگ لە پىناوي خودا و لەگەل ئەوانەدا بكن كە كفرن، ناپاكى و ستەم لە كەس مەكەن، دزى و خيانەت مەكەن، مندال مەكوژن، ژن مەكوژن، پىر و پىرەك مەكوژن، ھەركەس خەلۋەنشين بوو مەيكوژن، نزيك باخە خورما مەكەونەو، دار مەپرەنەو، خانو مەپروخىنن.“

جارىكيان لە خزمەت پېغەمبەر ﷺ دا لە غەزايەكدا بووين، كۆمەلىك خەلكى بينى كۆبوونەتەو و سەيرى شتىك دەكەن، پىاويكى نارد بزاني ئەو چىيە، فەرمووي: ”برۆ بزانه ئەوانە بوچى كۆبوونەتەو و سەيرى چى دەكەن؟“
پىاوەكە پۇشت و، ھاتەو وتى: ”تەماشاي ژنىكى كوژراو دەكەن.“
پېغەمبەر ﷺ فەرمووي: ”نابى ژن بكوژرئت.“

خالىدى كورى وەلىد لە پىشەوەي سوپا بوو، پىاويكى بۇلاي خالىد نارد و فەرمووي: ”بە خالىد بلئ نابى ژن بكوژن و نابى ئەو كەسانەيش بكوژرئن كە بە زۆر ھىنراون يان بە كرى گىراون.“

- بە خوا قوربان ئەم ئامۇزگارپانە دەلىيى بۇ كەسانىك كراون كە بىيانەوي بۇ دىدەنى و سەردان برۆن نەك بۇ جەنگ، چەند ئامۇزگارپىيەكى مرۇفانن! پىويستە ھەموو مرۇقىنك لە بەرابەر ئەو كەسەي ئەم ئامۇزگارپىيەي كروو، چۆك دانئت، دەبى بەزەبىي و مرۇفايەتى لە كاتى جەنگدا لە پېغەمبەر ﷺ فېر بن.

- وەللا راست دەكەي واىە.

- گەورەم ! لە ئىسلامدا جەنگ بەدىلى نىيە؟

- جەنگ لە ئىسلامدا لە ھەموو ئايين و قانوون و پەنجاھراوەکانى تر جيايە .
 ھەرکەس دەيەوئى کە لە بارەى جەنگ لە ئىسلامدا شارەزا بئى، دەبئى لە پيشدا لە
 خودى ئىسلام شارەزا بئى، بۇ ئەوھى ئەم جەنگە قياس نەکاتە سەر جەنگەکانى ترا
 - چۆن قوربان، مەبەستت چيە؟

- ئەو پالئەرانەى کە لە ئىسلامدا جەنگ دروست دەکەن، پوون و ئاشکران، ھيچ
 کەسيكى خاوەن ويژدان ئينکاريى ئەوھ ناکا، ئەو پالئەراش بریتين لە
 بەرھەنگار بوونەوھى دوژمن، داکوکیکردن لە گيان، پاراستنى ئەو ئايين و بيروباوەرەى
 کە کافرەکان دەيانەوئى پەتى بکەنەوھ، پاراستنى بانگەشەى ئىسلامى تا دەگا بە
 ھەموو کەسيک، تەميکردنى ئەو کەسانەى کە بەلئین و پەيمان دەشکينن.

سەرەپاى ئەمانەيش ئامانجەکانى جەنگ لە ئىسلامدا ھەر ھەمووى چاک و
 مەزنن. لەگەل ئەوھيشدا پوژيک لە پوژان ئىسلام مەراقى جەنگ و شەپى نەبووھ،
 ئيمە دەچووین بۇ جەنگ و داوامان لە خەلک دەکرد بپروا بە خوا بئنى، ئەگەر
 بپرويان ھينابا، ئەوا وەک خویمان حسابمان بۇ دەکردن، ھەرچەند ئيمەيش
 سەرکەوتوو و براوھ بووین، دەى ئيتەر ھيچ ئايينئیک ھەيە وەک ئىسلام جياوازی
 لەنيوان براوھ و دوپراودا نەکا؟!

- نەوھللا ئىسلام نەبئى کەس کارى وا ناکا.

- با بەیتە شيعريکت بۇ باس بکەم، ھيچ جەنگ و تيکپوژانئیک بە قەد سەرھ
 دەرزبەک سۆز و بەزەيى پيغەمبەرى صلی اللہ علیہ وسلم کەم نەدەکردەوھ، بە خوا پيغەمبەر لە کاتى
 ئاشتییدا چەندە بەسۆز بوو، لە کاتى جەنگيشدا ئاوا بەسۆز بوو؛ بەزەيى بەو
 کافرانەدا دەھاتەوھ کە بە تۆپزی و زۆر نيپردرابوون بۇ جەنگ. لە جەنگى بەدردا
 پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم عەليى کوپى ئەبوو تالیب و زوبەيرى کوپى عەوام و سەعدى کوپى
 ئەبوو وەقاص و چەند ھاوھليکى تری نارد بۇ سەر ئاوى بەدر بۇ ئەوھى دەنگ و
 باسيک لەسەر قورەيش بئیننەوھ، چەند منداليکى قورەيشى لەوئى بوون ئاويان بۇ
 سەرکردە کافرەکانيان دەبرد؛ يەکيکيان ئەسلەمى کوپلەى بەنى جوماح بوو، يەکيکى

تريان عهریزی نه بوو یه سار کۆپله ی به نی عاص بوو. ههردووکیان له لایهن عهلی و هاورپکانبییه وه گیران و هیئرانه خزمهت پیغه مبهه عليه السلام. پیغه مبهه نه وانسی دوور خسته وه و زۆر به هیمنی و پرووخۆشیه وه له گه ل نه و دوو کوپه دوا. دهنگوباسی قوره یشی لی پرسین. له گه ل نه وه یشدا که له گه رمه ی جهنگدا بووین. به لام پیغه مبهه نه وانسی به دیل نه گرت. ههردووکیانی ئازاد کرد. دهیشیزانی که نه و دووانه دهنگوباسی موسلمانان بو کافران ده به نه وه. به لام چونکه ته مه نیان گه ورده نه بوو؛ گوئی نه دانی و به ره لای کردن.

دیشان نه گه ر بیزانیایه که سیک له بهر بارودۆخیکی تایبه تی هاتووده ته جهنگ به رابه ر موسلمانان. نه و به زه یی پیا ده هاته وه و به هیمنی و سۆزه وه مامه له ی له گه لدا ده کرد. وه ک نه و مامه له یه ی که له جاری یه که مدا له گه ل نه بوو عیززده ی جوحمیا کردی.

- نه بوو عیززه کییه و بوچی فهرموت: "له جاری یه که مدا"؟ مه سه له چیه؟
 - نه بو عیززه پیاویک بوو له جهنگی به دردا دیل کرا. شاعیر بوو. له خزمهت پیغه مبهه ردا لایه وه بو نه وه ی به زه یی پیا بیته وه.

وتی: "نه ی موحه ممه د! من پینج کچم هه یه، من هیچ شتیکیش شک نابم که خو می پی بکر مه وه و ئازادیم، بمکه به خاتری کچه کانم! به لئنت پی ددهم که جاریکی تر دژی ئیوه نه جهنگم."
 پیغه مبهه عليه السلام ئازادی کرد.

غه زای ئو حود هاته پیشه وه، سه فوانی کوپی ئومه ییه رۆشتبوو بۆلای نه بوو عیززه پی وتبو: "با برۆین بو جهنگ!"
 نه بو عیززه وتبووی: "من به لئیم به موحه ممه د داوه که دژی نه و ئایینه که ی نه جهنگم!"

صه فوان پئی وتبوو؛ ”من به لئنت پئی ددهم نه گهر هاتی بو جهنگ و جهنگای و کوژرای، کچه کانت وهک کچی خوّم به خپو بکه ما هتا من ماہم ناهیلّم هیچ زیانیکیان پئی بگا، نه گهریش زیندوو مایته وه و نه کوژرای، نه وا نه وهندهت پئی دهبه خشم که خه نی بیی.“

به و جوّره صه فوان تا رازی کرد و چوو بووه بنکلیشه ی و، هاتبوو جهنگ.

- نه ی دوایی چی رویدا؟

- نه بوو عزیزه مان به دیلی گرت. نه و رۆژه ته نیا نه ومان به دیلی گرت.

هاوردمانه خزمهت پیغه مبه ﷺ، نه بو عزیزه وتی:

”نه ی موحه ممد! من کچم زوره و به زور منیان هیئاوه! نه م جار هیش منه تم به

سه ردا بکه و نازادم بکه!“

پیغه مبه ﷺ فهرمووی: ”نه ی به لئین و په یمانه کهت کوا؟ نا به خوا جار یکی تر

له مه که سهر ناخه یته سهر سهرین، دوایی بلئی: ’دوو جار به موحه ممد

پابوارد! موسلمان دوو جار له کونیکه وه ناگه زریّت.“

نه وه بویه پیم وتی: ”له جاری یه که مدا!“

وهک زانیت نه و پیاوه یه کهم جار نازاد کرا، به لام په یمان و به لئینه که ی به جی

نه گه یاند، جاری دووهم دهبوو سزای خو ی وه ربگری.

جا من پیشتر وتم به یته شیعی بک، نه مه له تی یه که می به یته که بوو: (کوا له تی

یه که می به یته شیعه که؟!)

- نه ی له تی دووهمی قوربان!

- له تی دووهمی نه وه ته: خوای گه وره له قورناندا ده فهرمووی: ﴿وَلَا

يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلٰٓى اَلَّا تَعْدِلُوْا اَعْدِلُوْا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوٰى﴾ المائدة: ۸، واته:

”رق و دوژمنایه تی هیچ کهس و هیچ لایه ک هه لئانه نیّت له دادپه روه ری لایه دن،

دادپه روه رین، نه وه نزیکتره له ته قوا و خواناسیه وه.“

ئەم ئايەتە ئەو دەريده خا که کفری کافر وا ناکا که ئەو کافرە دادگەر نه بئ. رهوا نيه ئيمه لاشه ی کوزراوانی ئەوان بشیوینین، هەرچەند ئەوان لاشه ی شههیده کانی ئیمه بشیوینن.

له جهنگی ئو خوددا کافره کان لاشه ی شههیدکراوی حەمزە ی مامی پیغه مبهریان شاواندبوو، به لام ئەمە وای نه کرد له پیغه مبهر که رهفتاری له و جورە بنوینن. پیغه مبهر زۆر له وه گه وره تر بوو که تهقلیدی کافره کان بکا. ئەو هەر له سه ر خوشرهفتاری و باشکرداری خو ی مایه وه، هەرچەند مامی شههید کرابوو، لاشه که ی شیویندرا بوو، به لام هیشتا به ئیمه ی ده فەرموو: "هەرگیز کاری له و جورە نه کهن به کوزراوه کانیان!"

— سه لات و سه لامی خوا ی لیبئ، چ پیغه مبهریکی مه زنه! خوا خو ی فەرموویه تی: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ القلم: ۴، واته: "به پراستی تۆ له سه ر رهوشت و خوویه کی زۆر جوان و په سه ند و بیوینه و مه زنیته."

به لام قوربان پیم بلئ، ئەو رهفتاره ی تۆ له گه ل خه لکی ئیلیا چ په یوه ندییه کی به ئاکاری جهنگه وه هه یه؟ نه گه ر کاره که له سه ر پاراستنی گیان و مال و زهوییه وه بوه ستایه، ئەو ده مانوت: "ئەمە ئاکاری ئیسلامه، به لام تۆ به لئنت پیدان که نیسه نه پرووخیئری، خاچ نه شکینری، ته نانه ت به لئنت پیدان هه رکه س بیهو ی برهوا، خاچی خو ی بگری به دهسته وه و که س بو ی نییه نه نزیکه ی خو ی و نه نزیکه ی خاچه که ی بیته وه."

— ئەوه پیش ئاکار و ئەخلاقه ی ئیسلامه ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ البقرة: ۲۵۶، به هیج جوړیک زۆرکردن له وه رگرتنی به پروبا وه ری نایینیدا نییه.

نایینی ئیسلام ده یه و ی خاچی نیو دله کان بشکینن، نه ک خاچی ناو دهسته کان.

ده یه و ی دله کان له شیرک پاک بکاته وه، نه ک دار و دیوارا

— له بهر ئەوه له که نیسه که ی ئەواندا نوپژت نه کرد؟

- بە ئى لە بەر ئەۋە بوو.

- ئەۋ پۇژە چى پرووى دا؟

- كە پۇشتمە نىۋ بە يتولمە قديسەۋە و لە حەۋشە كەيدا دانىشتم، كاتى نوپۇز ھات،

بە پاترىكم وت: "دەمەۋى نوپۇز بكمە!"

ئەۋىش وتى: "ھەر لە جىگەي خۇتدا نوپۇز بكمە!"

منىش چوۋمە دەرەۋە و بە تەنيا نوپۇز كىرد، كە لە نوپۇز بوۋمەۋە بە پاترىكم وت:

"دەزانى بۇچى لە دەرەۋە نوپۇز كىرد؟"

وتى: "نە خىر."

وتم: "ئەگەر لە نىۋ كە نىسەدا نوپۇز كىردبا، دوايى موسلمانەكان دەيانكىرد بە

جىگە نوپۇز و دەيانگوت: 'عومەر ئا لىرەدا نوپۇزى كىردوۋە!'"

- ئاى قوربان چەند بە سۆزى! تۆ خەفەت بۇ دادگەرىيى دواي خۇيشت دەخۇي!

- ئەي چۆن كارى وا نەكەم، من بە زىندوۋىيى ستەم پەت بكمەمەۋە، ئەي بۇ

ھۆكارەكانى ستەم پەت نەكەمەۋە؟!

- قوربان كە سانى دواي خۇت خستوۋەتە تەنگانەۋە (ھەرچى بكمەن ناگەن بە

تۆ.)

- ئەۋانى پىش منىش وابوون.

- خۋاى گەۋرە لە گەل ھەردوۋ دۆستەكانت كۆت بكاتەۋە.

- ئامىن خۋايە گيان ئامىن.

- ئەي قوربان ئەۋ دەنگ و باسەي عەمرى كورپى عاص و كورپەكەي عەمر چىيە

كە لە گەل كابرايەكى قىبتىدا پىشېركىيى كىردبوۋ؟

- پۇژىك لە مزگەۋتدا دانىشتبوۋىن، لە ناكاو پىۋاۋىكى قىبتى لە مىصرەۋە ھاتبوۋ،

خۇي كىرد بە ژوردا، وتى: "گەۋرەي موسلمانان لە كوئىيە؟"

وتم: "ھا منم!"

وتى: "ئەي گەرەي ئيمانداران! والى پېشېركېيەكى ئەسپسوارىي سازدابوو، ئەسپەكەي من لە ھەموو ئەسپەكانى بىردەو، موھەممەدى كورپى عەمرى والىي جەنابت ئەسپەكەي منى لى بوو بە ئەسپەكەي خۆي و وتى: 'بە خوا ئەسپەكەي من براوھيە!'

"ئەسپەكان نىزىك بوونەو، باش تەماشامان كردن، ئەسپەكەي من بوو نەك ئەسپەكەي موھەممەد!

"موھەممەد لە داخدا ھەلىكوتايە سەر من و بە قامچىيەكەي، چەند قامچىيەكى لىدام و وتى: 'دەبگرە! من كورپى بەرپىزترىن پىاوم!'

- ئەي قوربان تۆ چىت كرد؟

- بە خوا ھەر ئەۋەندەم پى و ت، وتم: "دانىشە تۆ براوھى، سەرکە وتووى!"

دوايى ناردم بە شوپن عەمر و كورپەكەيدا بىن بۆ مەدىنە بۆلاي من - ھاتن - بە بەرچاۋ ھەموو خەلكەو، وتم:

"كوا كابرانى مىصرى لە كوئيە؟"

وتى: "ئەمە تام گەرەي مۇسلمانان!"

وتم: "ئەو قامچىيە بىنە، بىكىشە بە سەرى كورپى بەرپىزترىن پىاودا!"

- ئەي مىصرىيەكە چى كرد؟

- قامچىيەكەي ھەلگرت، داي لە كورپى عەمر، بە دلى خۆي كوتاي، منىش

بەردەوام پىم ئەوت: "لىي بەدا لە كورپى بەرپىزترىن پىاۋ بەدا!"

- دواي ئەۋە چى قەوما؟

- كابرانى وازى لە كورپەكەي عەمر ھېنا، منىش وتم: "دەي ئىستە لە عەمر خۆي

بەدا، بە خوا كورپەكەي عەمر پىشتى بە دەسلانى عەمر بەستبوو بۆيە لىي داي!"

پىاۋەكە وتى: "ئەي گەرەي مۇسلمانان! من لەو كەسەم دا كە لە منى داۋە،

پىۋىست ناكە لە باۋكى بەدا!"

منىش وتم: "بە خوا ئەگەر لىت بدايە، دەسمان ئەدەگرتى ھەتا خۆت وازت نەھىنايە!"

- ئەى دوای ئەوہ چىت کرد؟

- پروم کردە عەمر و پىم وت: "ئەى عەمرا ئەوہ كەى ئەو خەلكەتان کردووە بە كۆيلە، لە كاتىكدا خۆيان بە ئازادى لەدايك بوون؟!"

- قوربان ئەم بەسەرھاتە دەبى بە ئاوى زىر لەسەر پەرى زىو بنووسرىتەوہ، دادگەرى لەمە گەورەتر نابى، ھەرگىز نەمبىستووہ ھىچ كۆمەلىك تۆلەى خەلك لە خۆى بكاتەوہ.

- كورم! دادگەرى ئەوہىيە كە بۆ خەلك بەو شتانە پازى بيت كە بۆ خۆت پىيان پازىت. خۆيشت چىت بۆ خۆت پى ناخۆشە، بۆ خەلكىشت پىناخۆش بى. ھەركەس شتىكى بۆ خۆى پىناخۆش بى و بۆ خەلكى پىى خۆشبى، يان بە پىچەوانەوہ، ئەوہ دادگەر نىيە، ئەگەر سەدجارىش داكۆكى لە دادگەرى بكا و خۆى بە دادگەر بناسىنىت. كەردەوہ وتەكان تاقي دەكاتەوہ، ھەركەس بە كەردەوہ وتەكانى پشت پاست كەردەوہ، ئەوہ بەرزى دەكەينەوہ. ھەركەسىش قسەى زل و جوان و كەردەوہى خراپى ھەبوو، ئەوہ قسەكانى لى وەردەگرىن و خۆى بە زەويدا دەدەين. ھەرگىز قسەيەكى باش پشت كۆى ناخەين ھەر لەبەر ئەوہى خاوەنى قسەكە خۆى كارى بەو قسەيە نەكەردووە، ھەركەسىش قسەى باشى كرد و كارى پىكرد، ئەوا لە جىى خۆى دەيھىلىنەوہ.

- بە خوا ئەوہ دادگەرىيە، ئەرى قوربان! بەبۆچونى تۆ، بۆچى ئەو كابرە قىبىتىيە ئەو ھەمووہ دەشت و چۆل و بىبابانەى پەرى و ھاتە خزمەتت؟

- ئەو بىستبووى من تەرازووى دادگەرەيم داناوہ، ھەرگىز قسەيەكى ھەق رەت ناكەمەوہ، ھەرچەند رەقم لە خاوەنى قسەكەش بى. ھەرگىزىش پالپشتى لە ستەم ناكەم، ھەرچەندە ستەمكارەكەيشم خۆش بوى. بە خوا من قىبىتىيەكەم لە عەمر و كۆرەكەى عەمر خۆشتر نەدەويست، بەلام خۆ دادگەرى بە گوپىرەى خۆشەويسى و

- بەلام قوربان! عەمرى كورپى عاص تاۋانى چى بوو؟ بۇ بە كاھراى قىبىتت
فەرموو كە قامچى لى بەدا؟ خۇ عەمر لە كاھراى نەداھوو، ھاوەر ناكەم بە كارى
كورەكەشى رازى بووبى تا بلىين ئەوېش بەشدارە؟!

- كورم! وابزانە كە موھەمەدى كورپى عەمر بە گۇچانى ھاوكى لەو قىبىتتە
داو، من وا گومان دەبەم كە نەفسى موھەمەد بە موھەمەدى وتبى: "تۇ كورپى
گەرەى مىصرى، چۇن دەشى كەسىكى ئاساى لىت بباتەو؟"

منىش ويستم ھەم عەمر و ھەم ھەموو والىيەكانى تر ئاگادار بىكەمەو كە نابى
ھىچ خزمىكان ھەر لەبەر ئەوھى خزمى ئەوانە، ئەو خزمایەتتە بۇ ستەمكارى
بەكاربىنى! من خۇم وام بە باش زانى، دلم ئاوا ئاوى خواردەو. من پىش ئەوھى
كارەبەدەستان و مندالەكانيان داگايى بىكەم، ھەر بەو جۇرە خۇم و مندالى خۇم
دادگايى دەکرد!

- مەبەستت چىيە قوربان؟

- من دەمگوت: "ئەگەر پىشەوا و رابەر مافەكانى خواى گەرە بپارىزى، ئەوا
خەلكىش ھەموويان دەپپارىزن، بەلام ئەگەر پىشەوا و رابەر ھەر خەرىكى
مافخواردنى ئەم و ئەو بن، خەلكەكەيش وا دەبن!"

بۇيە من زۇر بە توندى لىپپىچىنەوھم لەگەل خۇم و مال و مندالى خۇمدا دەکرد،
چونكە دەمزانى چاۋەكان ھەموويان پروويان كردووتە من، ئەگەر منىش ھەر
خەرىكى ئەوان بىم، ئەوا لە رۇزى پەسلاندا لىپپىچىنەوھم لەگەلدا دەكرى و، لەسەر
زەوېشدا لە زمانى خەلك سەلامەت نابم!

جا لەبەر ئەوھ ھەر جارى من شتىكم لە خەلك قەدەغە بىكردايە، يەكسەر
دەھاتمەوھ بۇ مالى خۇم و بە مال و مندالم دەوت:

"من فلان شت و فېسار شتم لە خەلك قەدەغە كردووه، وەك چۇن بالندەى
گۇشتخۇر چاوى لە پارچە گۇشتىكە، ئاوا خەلكىش چاويان لەسەر ئىوھ دەبى،
ئەگەر ئىوھ ئەو قەدەغانە بشكىنن، خەلكىش دەپشكىنن، ئەگەر ئىوھىش لەو

قه ده غانه بترسن، نه و ا خه لکیش لییان ده ترسن. به خوا هر خزمیکی خوم کاریکی
 قه ده غه کراو بکا، نه و ا له بهر نه وهی خزمی خومه، دوو جار سزای ددهم، نیتیر
 نیوهیش که یفی خو تانه. هر که س ده یه وی، نه و ا با خوی بپاریزی و، کییش نایه وی
 خوی بپاریزی، با خوی نه پاریزی، تاوانی به نه ستوی خوی!

من تهنانهت له مال و مندال و خزمه نزیکه کانی خوم قه ده غه کردبوو که سوود
 له و شته گشتیانه و هر بگرن که بو سوودی گشتی دانرا بوون. ده ترسام له هق لا
 بدهن و دواپی خو یان به خوا هنی نه و شوینانه بزنان. جاریکیان عه بدوللای کورم
 و شتریکی کرپبوو، بو له وه پان تیکه لی نه و پانه و شتره ی کردبوو که مالی ده ولت
 بوو. له گه ل نه و و شترانه دا ده له وه پرا، له گه ل نه و ان ناوی ده خوارده وه، و شتر قه له و
 بوو بوو، عه بدوللا هی نایه بازار بیفروشی...

به نیراده ی خوا منیش نه و پوژه له بازار بووم، چاوم به و شتره که کهوت، وتم:
 ”نه و شتره قه له وه هی کییه؟“
 وتیان: ”هی عه بدوللای کورته!“
 به عه بدوللام وت: ”به به کاک عه بدوللا! کوری گه وره ی موسلمانان! نه و
 و شتره چییه نه وه نده قه له وه؟!“

نه ویش وتی: ”نه وه و شتره و کرپومه، منیش وهک نه و هه مووه خه لکه تیکه لی
 و شتره کانی ده ولت تم کردبوو، بو خوی له وه پراوه و قه له و بووه!“
 منیش وتم: ”ئی شوانه کان بلین: ‘و شتره که ی کوری خه لیفه باش بله وه پینن!
 و شتره که ی کوری خه لیفه ناو بدهن!‘ یه للا عه بدوللا و شتره که بفروشه و بنمایه که ی
 هه لگره وه و هرچی قازانجی هه بوو، بیخه ره نیو سندووقی ده ولت ته وه!“
 - ده ی قوربان خو عه بدوللا تاوانی نه کردبوو، ته نیا و شتره که ی قه له و بوو بوو،

- نا، وشتر لەوە پانندن تاوان نىيە، وشتر قەلەو بوون خراپەكارى نىيە، بەلام ئەگەر لە زەوى خۆيدا بىلەو پاندايە، منىش وام نەدەکردا

- ئەى قوربان خەلكى ترىش وەك ئەويان نەكردبوو؟! وشترەكانيان تىكەلى وشترەكانى دەولەت نەكردبوو!؟

- با! خەلكى ترىش واى كردبوو.

- ئەگەر جگە لە وشترەكەى عەبدوللا، وشترىكى قەلەوى تەرت دىبا، وات دەکرد؟

- نەخىر! وام نەدەکرد.

- ئەى بۆ لەگەڵ عەبدوللا وات كرد.

- ئەگەر ئەو وشترە هىي كورپى خۆم نەبووايە، هەقم نەبوو بە سەريەو، با هەر بۆ خۆى لەوە پابا و قەلەو بووبا، بەلام من سوور دەزانم شوانەكان لەبەر خاترى من، باشتر چاودىرى وشترەكەى عەبدوللايان كردوو. من پازى نابم كورپەكەم بە گۆچانى باوكى وشترەكەى خۆى قەلەو بكا! نابى شوانەكان باشتر ئەو وشترە بلەو پىننن يا تىراوى بكەن هەر لەبەر ئەوەى كە وشترى كورپى خەليفەيە!

- خۆ پارىزىش تا ئەو پادەيە قوربان!

- ئەى بۆ نا! سبەى ئەگەر خواى گەورە لىي پرسیم و فەرمووى: عومەر! ئەو بۆچى وشترى كورپەكەى تۆ قەلەو بوو بوو و وشترى ئەو خەلكەيش هەمووى لاواز، من ئەو كاتە چ وەلامى پەروەردگار بدەمەو؟

- دەى يانى ئەو دادگەريە و تەواو ئاوايە؟! ئەو پۆژەى كورپەكەى عەمر ئەو كارەى كرد، هەر لەبەر ئەوەى كورپى عەمر بوو، تۆ سزات دا. دواتر وشترەكەى عەبدوللات بىنى و قازانجەكەيت لى سەندەو و خستە ناو سندوقى دەولەتەو، يانى بە يەك چاو سەيرى كورپى خەلك و كورپى خۆت دەكەى؟

- بەلى بە خوا وايە. هەركەس وەك خۆى تەماشای تۆيشى كرد، ئەو ستمەت

لى ناك.

- دوور لە تۆ قوربان ، تۆ و ستەم كوجا مەرحەبا؟! ئەم چیرۆكە زۆر كارى تى
كردم، بۆيە پيىم خۆشە زياتر لە بارەى خۆپاريزىي تۆۋە بيبىسم. هيچى تر هەيە بۆم
بگيڤرپتەۋە؟

- بەلى، زۆرم لايە.

- دەى قوربان فەرموو! زۆر تامەزرۆم بيبىسم.

- عەبدوللاى كورم لە جەنگى جەلەولادا بەشدارىي كرد. ئەو جەنگە يەكيك بوو
لەو جەنگانەى كە لەگەل سوپاي فارسدا پرووى دا، لەوى بايى چل هەزار دىرھەم
مەرى كرىبوو، دواى ئەۋەى گەرايەۋە و، من بەم كارەم زانى، عەبدوللام لە خۆم
نزىك كردهۋە.

پيىم وت: ”رۆلە! ئەگەر من لە لىۋارى ئاگردا بم و خەرىك بن بمخەنە ناو
ئاگرەۋە، دوايى يەكيك بىت و پىت بلى: ’ئەگەر چل هەزار بەدى باوكت پزگار
دەكەين، تۆ چل هەزارم بۆ دەدەى؟“

وتى: ”باوكە گيان! بە خوا ھەر شتىك تۆ ئازار بەدا، نەك چل هەزار، بەلكو
ئامادەم ھەموو مالى دونيا بەدەم و لىت دوور بخەمەۋە!“

منيش وتم: ”من ۋەك ئەو كاتەم لە بەرچاۋ بى كە ئەو كرىن و فرۆشتنەتان تىدا
كردوۋە ئاۋايە. دلنىام ئەوان وتوويانە: ’ئەمە عەبدوللاى كورپى عومەرە! ھاۋەلى
پىغەمبەرە! كورپى خەلىفەيە، خۆشەۋىستىرپن كەسى خەلىفەيە - لە راستىشدا ھەر
ۋايە. - ’جا ئەوان لە بەر ئەم ھۆكارانە پىيان خۆش بوۋە كە مەرۇمالاتەكەيان بە
ھەرزان بە تۆ بفرۆشن و، بە هيچ شىۋەيەك قازانجت لى نەسەنن. منيش دابەشكار
و بەرپرسم. برۆ بپرسە بزانه ئەگەر ئەو پانە ھىي بازارگانىكى قورەيشى بوۋايە،
چەندە قازانجى لەو مەپانە دەكرد؟ من لەۋە زياترت پى دەدەم، ھەموو دىرھەمى
دىرھەمىك قازانجت پى دەدەم!“

- ئەى عەبدوللا چى وت؟

- لە ھەلۋىستىكى ئاۋادا ئەبدوللا ھەرگىز بىن كۆپىيى باۋكى ناك!

- ئەي تۆ چىت كىرد؟

- بانگى بازارگانە كانم كىرد، ئەبدوللا ھەرچى كىرپىۋو، ھەمووم فرۇشت بە چۈرسەد ھەزار دىرھەم. ھەشتا ھەزارم دا بە ئەبدوللا، ھەر دىرھەمىك دىرھەمىك قازانچ، ئەۋەشى كە مایەۋە (كە برىتى بوو لە سى سەد و بىست ھەزار دىرھەم) نارم بۆ سەدى كۆرى ئەبوو ۋەقاص بۆ ئەۋەي دابەشى بكا بە سەر خەلكدا.

- بە خوا تۆ زۆر سەيرى قوربان! ئەۋەندە خۇپارىزى! بە خوا ئەگەر كەسىكى تر ئەۋ قسەيەي بىكردايە، گومانم لى پەيدا دەكىد، بەلام تۆ تۆي، شەيتان لە ترست دەردەپەرى، بە ھەر رېگەيەكدا بېرۆي، شەيتان بە رېگەيەكى تردا دەروا. قسەكانت كىردەۋەكانتە، كىردەۋەكانت قسەكانتە، بەلام قوربان وانازانى لە خۇپارىزىدا زىادەپەۋىت كىردەۋە؟!

- ئەي ئەۋ پانەي كە بە ئەبدوللا فرۇشراۋە، بەۋ پارەيەي كە پىيى فرۇشرا، لەبەر ئەۋەي كە ھاۋەلى پىغەمبەرە ۋ كۆرى خەلىفەيە ۋ خۇشەۋىسى خەلىفەيە، ئەۋە زەرەر نىيە بۆ مۇسلمانان؟

- دەي قوربان ئەگەر ۋا بوۋايە، ئەمە باش! بەلام تۆ چوزانى لەبەر ئەۋ ھۆكارانە بە ھەرزان پىيى فرۇشراۋە؟

- كۆرم! خۇپارىزى ئەۋەيە كە لە ترسى توۋشبوون ۋ تىۋەگلان بە ھەرامەۋە، ھەلال بىكەي بە دە بەشەۋە، ۋاز لە نۆ بەشى بىنى. خۇ ئەگەر بەۋ جۆرەيش نەبوو كە من گومانم ھەيە، ئەۋا نە ئەبدوللا ۋ نە من ھىچ زەرەرىكىمان نە كىردەۋە، پارە دىيى ۋ دەچى، دونيا پوو دەكاتە مۇۋ ۋ پشتى تى دەكا. ئەي ئەگەر گومانەكەي من راست دەچى ۋ پىيشم ۋايە راستە، ئەي نەترسم لە رۆزى پەسلاندا لىپىچىنەۋەم لەگەلدا بىكەن؟

- به خوا گه وردهم! که سی وهک تو زور له و پوژه ده ترسی و، که سی وهک جه نابت ده گمه نه!

- کورم! له و دونیا هه موومان به تاک تاک ده چینه بهر باره گای دادگای خوا و خزمه تی په روه ردگار، نه گه ر نه و هه مووه خه لکه هه ر هه مووی دادگه ر بووبی و من به ته نیا سته مکار، نه و دادگه ری نه وانه هیچ دادیکی من نادا. نه گه ریش هه موویان سته مکار بووبن، ته نیا من دادگه ر بووبم، نه و سته می نه وان زهره ر له من نادا، من برای ئامین نیم، خه لک هه رچییان کرد و هه رچییان وت، هه ر بلیم: ئامین، نه و برا ئامینانه هه میشه پاشکوی خه لکن. نه گه ر خه لک چاک بوو، نه وانیش چاکه ده که ن: نه گه ریش خه لک خراب بوو، نه وانیش خرابه کار.

- نا قوربان دوور له تو، گه وردهم! هیچی تر هه یه باسی بکه ی؟

- به لئ شتی ترم لایه!

- ده ی گویم گرتووه فهرموو!

- پیاویک له مه دینه هه بوو ناوی موعه یقیب بوو، کاربه دهستی من بوو، کردبوومه به رپرسی خه زینه ی شاری مه دینه. پوژیک من و عاصمی کورم پیکه وه بووین، موعه یقیب هات بو لام.

وتم: "موعه یقیب ده زانی نه مه چی کردووه؟"

وتی: "نه وه للا گه وردهم."

وتم: "پوژتوه بو عیراق، له وی و تووویه تی: 'من کوری خه لیفه ی موسلمانانم.' داوای شتی لئ کردوون، جامیکی زیو و هندی که لوپه ل و شمشیریکی نایابیان پئداوه!

عاصم وتی: "باوکه! من وام نه کردووه، هه ر چووم بو لای کومه له خه لکیک و داوای هیچم نه کرد، نه وان خویمان پییان داوم."

منیش وتم: "ئاده ی موعه یقیب! نه و شتانه هه ر هه مووی هه لگره و بیسه بیانخه ره ناو خه زینه وه!"

- دەي قوربان خۇ عاصم دەلئى: "من داواي هيچم نه كرددووه،" ئيتىر تۆ بۆ ھەر

دەلئىي داوات كرددووه؟

- با داوايشى نه كرددېي، ئەگەر كورپى خەلىفە نه بووايه، هيچيان پي دەدا؟!

- لەوانەيه! چونكە ئەو ديارىيه.

- ئەگەر عاصم كورپى من نه بووايه و، باوكى خەلىفە نه بووايه، ئەو دەمگوت

ديارىيه، بەلام سوپند بە خوا! مادەم كورپى خەلىفەيه، نابى شتى ئاوا لە مالى مندا

بوونى ھەبى. ئەگەر سوور بيشزانم ديارىيه، ھەر ناھيئەم. ئەي كورم پيئم نہوتى:

"خۇپارىزى ئەوھيه كە لە ترسى تووشبوون و تيوەگلان بە ھەرامەوہ، ھەلال بەكى

بە دە بەشەوہ، واز لە نۆ بەشى بيئى"؟!

- با قوربان!

- ئەي ئيتىر ئەم بگرەو بەردەيەت لە چييه؟

- قوربان داواي ليئوردن دەكەم! مەبەستم مشتومر و چەلەحانئى نييه، مەبەستم

ئەوھيه باش لە مەبەستت تيبگەم!

- دەي باشە قەيناكا.

- دەي قوربان هيچى تىرت لايە لەم باسانە؟

- بەلئى، ھيشتا لامە!

- دەي فەرموو گەرەم! گيانم لاتە.

- عەبدوللا و عوبەيدوللاي كورم ھەردوو لەگەل سوپاي ئيسلامدا بەرھو عىراق

پۇشتن، لە كاتى گەرەنەوہدا گەشتبوون بە ئەبوو موساي ئەشعەرى، واليى بەصرە،

ئەبوو موسا بەخىرھاتنى كرددبوون...

دوايى وتبووى: "ئەگەر بمتوانىيايە خزمەتپىكتان بەكەم، دەمكرد!"

كەمىك بپدەنگ دەبى و دوايى دەلئى: "ئا دەتوانم!"

ئەوانيش وتيان: "چييه؟"

..... له ودهمه گه شتم به عومه رښه

وتبوی: "هندی پارم لایه، هسی خه زینه یه و دمه وی بینیرم بو خه زینه یه
مه دینه، نیوه بیبه ن، لیره شتی پی بکرن و، له مه دینه شته کان به قازانج بفروشنه وه
و پارده که بده نه دست باوکتان و، قازانجه که پیش بو خوتان!"

- نه ی نه وان چییان کرد؟

- قسه ی نه بوو موسایان په سهند کردبوو، پارده که یان وهرگرتبوو، هه موویان دابوو
به شتومه ک، هاتنه وه مه دینه و شته کان یان فرؤشت و قازانجکی باشیان کرد، دواتر
پارده که یان هینایه وه بو من و قازانج بو خویان!

- چهن نه مین بوون! پارده که یان به ته وای هینایه وه؟!!

- هر ناوا به سووکی سهیری مه سه له که ده که ی؟!!

- نه ی چؤن سهیری بکه م گه ورده م؟!!

- زوره زوره

- چیه؟

- هه ردووکیانم مو حاسه به کرد!

- چؤن؟

- پیم وتن: "نه وه نه بوو موسا له و پاره به شی هه موو سوپا که ی داوه؟"

وتیان: "نه خیر!"

وتم: "ده ی ده بی پارده که پیش و قازانجه که پیش بیین!"

- نه ی نه وان چییان وت؟

- عه بدوللا بیدهنگ بوو، نه و هه رگیز قسه ی له قسه ی مندا نه ده کرد، به لام

عوبه ی دوللا وتی: "چؤن شتی وا ده بی قوربان؟ نه ی نه گه ر پاره که مان ون بکر دایه

پیئت نه ده بژار دین؟ نه گه ر که می بکر دایه نه مانده بژار د؟"

- ده ی قوربان عوبه ی دوللا راست ده کا!

- نه گه ر به گویره ی دادگه ری بی، وایه راست ده کا، به لام نه ی خویاریزی کوا؟

له کوپیه؟

- دەي قوربان خۇپاريزى ئا لەم كارەدا چيپە و چۇنە؟
- ئەگەر ئەبوو موسا پارەي بە ھەموو سوپاكە دابا، ئەوا منيش دەمگوت: قەيناكا،
ئەوانيش وەك ئەو ھەموو خەلكە! وەك ئەو خەلكە پارەيان وەرگرتوو و شتيان
كړيو و فرۇشتويانە و قازانجيان كړدوو. بەلام بۇ تەنيا پارە بە كورەكانى من
دەدرى؟ ئەو لەبەر ئەو ھەيە كورې خەليفەن! ئەو لەبەر من ئەبوو موسا پارەي پى
داون!

- ئەي تۆ چيت كړد؟
- ديسان وتم: "پارەكەيش و قازانجەكەيشى بېننەو!"
- ئەي ئەوان چييان كړد؟
- دووبارە عەبدوللا بېدەنگ بوو، عوبەيدوللا ھاتەو دەنگ!
- ئەي كېشەكە چۇن كۇتايى پى ھات؟
- پياويك لەوي دانىشتبوو، وتى: "گەرەم! من شتيك دەلېم: با قازانج بە نيويى
بى، پارەكە بېننەو، قازانجەكەيش بكن بە دوو بەشەو، بەشيكي بۇ خەزىنە و
بەشيكي بۇ خۇيان!"

منيش قسەي ئەو پياوھم پەسەند كړد و بە گويم كړد!
- ئاي قوربان! خۇپاريزى خۇپاريز! دادگەرى! لەوينەت نيپە!
- ږاوەستاو و پايەدار ئەو كەسەيە كە خواي گەرە ږاوەستاو و پايەدارى بكا،
داماويش ئەو كەسەيە كە خوا ھوالەي لاي خودى كەسەكەي بكا!
- گەرەم! ھيچى تر ھەيە؟
- بەلى، ھەگبەكە خالى نەبوو.
- دەي فەرمو قوربان!

- دوو ږووداوە لەنيوان من و نوم كەلسومى ژنم كە كچى عەلى كورې ئەبوو
تاليب بوو و، ھەررەھا عاتېكەي كچى زەيد كە ئەويش ھەر ژنم بوو. ئەمەت بۇ
باس دەكەم بۇ ئەو ھى بزانى كە من جياوازېم نەكردوو لەنيوان ژن و مندال و

كەسوكارى خۆم و خەلكدا، بە يەك ترازوو شتەكانم پېواو، چىم بۇ خۆم كېشاپى،
بۇ خەلكىشم كېشاو، پېشترېش پېم وتى: "ھەركەس وەك خۆى حىسابت بۇ بكا،
ئەو ستەمت لى ناك!"

- دەى قوربان ئەوا من گويم گرتوو، بزنام ئەو دوو پرووداوه چىن؟

- پرووداوى يەكەم: پاشاى رۆم ھەستى بەوھەكرد كە ئايىنى ئىسلام بەربلاو بوو و
گەشەى كردوو، دەيزانى بە ھىچ شىۆەيەك ناتوانى شام بگەرېننېتەو بۇ ژىر
دەسلاتى خۆى، بۆيە وازى لە جەنگ ھىنا و نامەيەكى بۇ نووسىم، لەنئوانماندا
نامەبەر ھەبوو، ئوم كەلسومى ژنم كە كچى ەلى بوو، ەترىكى ناياب و ھەندى
كەلوپەلى ژنانەى دابوو بە نامەبەرەكە تا وەك. ديارى لە لايەن ژنى خەلىفەوہ بببا
بۇ ژنى پاشاى رۆم. منىش بەم كارەم نەزانىبوو. دوايى ژنى پاشاى رۆم دەست و
پەيوەندى خۆى كۆ كردبووہوہ و وتبووى: "ئەمانە ديارى ژنى خەلىفەى موسلمانان
و كچەزاي پېغەمبەرەكەيانە، بۇ منى ناردوہ. منىش دەمەوى ديارى بۇ ئەو بنىرم."

ئەوانىش پېيان وتبوو: "دەى كارىكى باش دەكەى!"

شاژن ملوانكەيەكى زۆرزۆر نايابى بۇ ئەم كەلسوم بە ديارى نارد.

نامەبەرەكە نامەى پاشا و ملوانكەى شاژنى ھىنايەوہ.

من ملوانكەكەم بىنىى و وتم: "ئەمە چىيە؟"

وتى: "قوربان ژنەكەى تۆ ديارى بۇ شاژن ناردبوو، ئەويش ئەم ديارىيەى بۇ ئەو

ناردووہ."

پېم وت: "لاى خۆت ھەلىبگرە تا بزنام چى لى بكەم."

- ئەى دوايى چىت كرد قوربان؟

- بانگى خەلكم كردو وتم: "الصلاة جامعة!"

خەلك كۆبوونەوہ، دوو ركات نوپژمان بە كۆمەل كرد و دوايى وتم: "ھەر

كارىكى من كە بەبى پرس و پراوېژ بكرى، خىرى تيا نىيە. ئىوہ پاتان چىيە لەسەر

ديارييهك كه ئوم كهلسوم ناردووپهتي بۆ شازنى پاشاي رۆم؟ ئەويش ئا ئەم ملوانكهيهى وهك دياري بۆ ئوم كهلسوم ناردوه؟

ملوانكهكم پيشانى هەر هەموويان. داھەنديكيان وتيان: "ئەو ملوانكهى خۆپهتي و دياري به دياري! خۆ تۆ ناتواني حوكم به سەر شازنى رۆمدا بكهى و ئەويش له تۆ ناترسى!" هەنديكى تر وتيان: "ئيمه پۆشاکمان دەکرد به دياري بۆ ئەوهى لهبەر بکرى، دەماننارد بۆ ئەوهى بفرۆشریت و پارەمان دەسکهوى." منيش وتم: "بەلام نامەبەرەکه نامەبەرى موسلمانانە، نامەکه نامەى موسلمانانە، موسلمانان له دلى خۆياندا به چاويكى گەرەوه تەماشاي ئوم كهلسوم دەکن!"

- دوايى چيت کرد گەرەم؟

- فرمانم کرد که ئەو ملوانكهيه بخريته نيو خەزینەى دەولەتەوه و نرخى ئەو دياريانەى که ئوم كهلسوم بۆ شازنى ناردبوون، پيم دايەوه.

- ئەى قوربان پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خۆى دياري نەدەنارد بۆ خەلک و، خەلکيش دياريان نەدەنارد بۆ ئەو؟

- با وابوو.

- ئەى قوربان پاشا موقەوقيس مارييهى قيبتي وهك دياري نەنارد بۆ پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و پاشتر ماريه موسلمان بوو، پيغەمبەريش ئازادى کرد و دواييش مارهى کرد، خواى گەرەيش کورپكى پي بەخشی و ناوى نا ئيبراهيم؟

- با ئەوهيش وابوو.

- ئەى هەر خواردنيک به دياري بهاتايه بۆ پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، لئى نەدەخوارد؟ بەلام ئەگەر خيەر بووايه تامى نەدەکرد و دەيفەرموو: "ئيوه بيخۆن، من شتى صدەقە ناخۆم؟"

- با ئەوهيش وابوو، پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم وابوو.

- دەى ئيتەر بۆ ديارييهك له خيژانەكەت دەسەنيتەوه که بۆى هاتوو و خۆى داواى نەکردوو؟

— من لەبەر ئەووە لێم نەسەندەووە بلیم دیاری حەرامە، ئەگەر دیاری حەرام بووایە، چۆن خەلکم کۆ دەکردەووە و پراویژم پێ دەکردن؟ مالى حەرام حەرامە و پراویژی ناوی، ھەر بەو پراویژە دەردەکەوێ کە من دیاریم پێ حەرام نییە، بەلام بیرم کردەووە و لە دلی خۆمدا وتم: "ئەم دیارییە مافی موسلمانانی تێدایە." ئەوەیش لەبەر دوو ھۆکار.

یەكەم: نامەبەر فەرمانبەرە، کاری فەرمانبەر دەبێ بۆ تەواوی موسلمانان بێ نەك بۆ تاکە کەسێ. خۆ نامەبەرە کە نامەبەری ئوم کەلسوم نەبوو تا دیاری لەلایەن ئەووەو بەبا و دیاریشی بۆ بێنیتەووە! ھەرچەند ئوم کەلسومیش موسلمانە، بەلام خۆ نامەبەرە کە هیچ کەسیکی نەدەبرد، بۆیە دیاریی ئوم کەلسومی بردبوو، چونکە ژنی خەلیفە بوو. منیش پێم ناخۆشە کە سوکاری عومەر شتی گشتی بۆ بەرژەوهندیی تایبەتی بەکار بێنن. ئەگەر ئەو نامەبەرە شتی ھەموو کەسیکی ببردایە و بیهێنایە تەووە، ئەووە شتیکی تر بوو!

دووھەم: گەورەیی ئوم کەلسوم لەنیو دلی شاژندا لەبەر گەورەیی موسلمانانە: سوپای ئیسلام لە شامدا سەرکەوتبوو، خۆ ئەگەر پێچەوانە بووایە و سوپای ئیسلام شکابا، ئەوا ھەرگیز شاژن دیاریی بۆ ئوم کەلسوم نەدەنارد. کەوابوو ھەموو موسلمانان بەشیان لەو ملوانکەدا بوو بە دوو بەلگە:

یەكەم: موسلمانان ھاوێ و ھاو ئایینی نامەبەرە کەن.

دووھەم: شان و شکۆ، شان و شکۆی موسلمانانە. دیاریو ھەرگرتنی ئوم کەلسوم، نانخواردنە بە سەر شان و شکۆی موسلمانانەووە. منیش پازی نابم مالا و مندالا و ژن و کەسوکارم بە سەر موسلمانانەووە نان بخۆن.

— بەلام خۆ قوربان دواي ئەووەی ملوانکە کەت لێ سەندەووە، نەتکرد بە ھاوبەش لە ملوانکە کەدا، تەنیا نرخێ ئەو شتانەت پێ دایەووە کە بۆ شاژنی ناردبوون.

— ناخر ملوانکە داھەش ناکرێ، ئەگەر داھەشم کردبا، نرخێ نەدەما، کەلکی بەکارھێنانیشی نەدەما، ئەوکاتە ھەم ستمم لە ئوم کەلسوم دەکرد، ھەم لە موسلمانان!

- بەلام خۆ دەتتوانى بە پارە بىخەملىنى و، بەشەكەي ئوم كەلسوم بەدى!
- بەلى دەمتوانى وا بکەم. ئەگەر ئوم كەلسوم ژنى خەلىفە نەبووايه، ھەرۋام
دەکرد، بەلام ئەگەر پارە لە بنەمالەي عومەر بسەنم و بیدەم بە موسلمانان، لەوہ
باشترە لە موسلمانانى بسەنم و بیدەم بە بنەمالەي عومەر. لە بىرت نەماۋە لە
بارەي پارىزگاربيەۋە چىم پى وتى؟

- نا، قوربان لە بىرمە، بەلام جار لە دۋاي جار سەرسامتر دەبم بە كارەكانت.
ھەموو جارېك دەلىم: "ئىتر تەۋاۋ، جارېكى تر كارېك ناکا سەرسام بىم." بەلام
بەردەوام سەرسام دەكەي!

- ئەي عومەر جارېك بە خۇپارىزىۋە برپار بەدا و جارېكى تر بى خۇپارىزى؟!
مندالەكانى بخاتە ژېر پکېف و دەسەلاتى خۇيەۋە و ۋاز لە ژنەكانى بىنى؟!
- نا بە خوا شتى وا ناکەي!

- شتى وام ھەرگىز نەکردۋە و نايكەم.
- قوربان فەرموت: "دوۋ پووداۋ، ئەۋە يەكەم. ئەي پووداۋى دوۋەم چىيە و
چۆنە؟

- پووداۋى دوۋەم بەم جۆرە بوۋ:
لە بەحرەينەۋە ھەندېك مىسك و عەنبەرم بۆ ھاتبوو. منىش وتم: "خۆزگە ژنىكى
ورىا و لىزانم دەست بکەوتايە ئەم مىسك و عەنبەرەي جوان بەش بەش بکردايە با
دابەشم بکردايە بەسەر موسلماناندا!"

عاتىكەي ژنم وتى: "ئەگەر تۆ پارىبى، من دەتوانم زۆر بە باشى بەش بەشى
بکەم!"

وتم: "نابى."

وتى: "بۆچى؟"

وتم: ”دەترسم لە کاتی دابەش کردندا دەستت بدری بە میسک و عەنبەرەو و لاملی خۆتی پێ بۆنخۆش بکە ی و، بۆنی بیّت بەسەر مندا و بەو ھۆیەو بەشەکە ی من لە بەشی خەلک زیاتر دەرچی؟!“

- ئای باوکە رۆ! بۆنیش حساب دەکە ی؟!

- بەلێ کورم بۆنیش حساب دەکەم! ھەرکەس نرخ بۆ وردە شت دانەنێ، دەکەوێتە داوی شتە گەورەکانەو. نە عومەر و نە کەسوکاری عومەر بۆیان نییە بە قەد تۆسقالێک لە موسلمانان زیاتر ببەن!

- بەلام قوربان، بۆن! ئەو ھیش؟!

- بەلێ، با بۆنیش بی!

- ئە ی قوربان چیت کرد بە میسک و عەنبەرەکە؟

- دام بە ژنیکی تر بەش بەشی کرد.

- ئە ی تۆ چۆن دەزانی دەستی ئەو ژنە ی تر میسکاوی و عەنبەراوی نابێ و

نایدا لە لاملی و میردەکە ی بۆنی ناکا؟

- من دەزانم دەبێ ھەر وا بی، ناکرێ کەسیک میسک و عەنبەر بەش بەش بکا و

دەستی نەدرێ بە بۆنەو! ئێ کە دەستیشی پێو درا، چی پێ بکا؟ دەبێ ھەر

بیھینێ بە لاملیدا و لاملی پێ بۆنخۆش بکا.

- دە ی مادەم وایە، ئیتەر بۆچی نەتھیشت عاتیکە بەش بەشی بکا و دات بە

ژنیکی تر؟

- قەیناکا، من پێم خۆشە ئەو تۆزە زیادەییە بەر کەسیکی تر بکەوێ نەک بەر

کەسوکاری عومەر! ھەرچەند شتەکە ناچاریبە، بەلام با ئەو ناچاریبە بەر

کەسوکاری من نەکەوێ.

- ئە ی قوربان من پێم نەوتی: بەردەوام سەرسام دەکە ی؟! کێ وەک تۆ بیر لە

شتی ناوا دەکاتەو؟ کورە شتی وا بە خەپالی ھیچ کەسیکدا نایەت!

- بەلام بە خەيالى مندا ھات ئىتر ئاوايە كە پېم وتى .

- بە خوا ھىچم بە خەيالاً نايەت جگە لەۋەي كە شاعىرىك دەبارەي مۇسلمانان

وتويەتى:

گەر بېنە دوژمن ۋەك شا بەھيژن

ھوكمىيان بە سەردەي ھەموو ۋەك يەكن^۱

- بەلى پاست دەكەي مۇسلمانان ئاۋھان!

- بە خوا تۆيش تاجى تاج . ئەو پۆژەي تۆيان ھەلبژارد و تۆيان كرد بە گەورەي

خۆيان، ئەوان بوون بە پادشا و تۆيش بووي بە تاجى سەريان، ھەم دونىايان بىردەۋە

و ھەم قىامەت .

- خۋاي گەورە پاداشمان بە چاكە بداتەۋە .

- ئامىن! قوربان باسەكەمان بە ئەھلى زىممە دەست پىكرد، بەلام قسە قسەي

پاكىشا لە باسەكەي خۆمان دوور كە وتىنەۋە . ئىزن دەفەرمووي بچىنەۋە سەر

باسەكەي خۆمان و بە پرسىارىك كۆتايى پى بىنين و دواتر چەندە بە قسەت بوو،

باسى دادگەرى بگەين؟

- باشە با بە دلى تۆ بى، چ پرسىارىك دەكەي بىكە!

- جولەكە يەكت بىنى سۋالى دەكرد، باسى ئەۋەم بۆ بگە!

- پۆژىك دام بە بەردەم مالىكدا، سۋالگەرىك لە بەردەم مالىكەدا بوو، سۋالى

دەكرد، دەيوت: "پەككە وتەم، پىرم، كوپىرم!"

- دەستم خستە سەر شانى و وتم: "تۆ لە سەر چ ئايىنىكى؟"

وتى: "جولەكە ."

وتم: "بۆچى سۋال دەكەيت؟"

^۱ عەرەببەكەي ئاوايە:

وتى: ”بە پارەي سۆلكەرى سەرانە دەدەم و، خۆمى پى دەژىيەنم!“

- ئەي قوربان تۆ ئەوئەت بىست چىت كرد؟

- دەستىم گرت و بردمەوئە بۆ مالى خۆيان. بە دەستى خۆم تىرم كرد، ئاوم پىدا،

زۆر بە مېھرەبانى لەگەلى دوام، ھەندى شتى پىوست بوو، پىم دا. دوايى ناردم بە

شويىن خەزنەدارى خەزىنەدا و پىم وت: ”چاوت لەم پىاوئە و ھەر كەس وەك ئەم

پىاوئەيە بى، بە خوا زۆر بى وىژدانىيە كە بە گەنجىيەكەي بخۆين و بە پىرى

بەرەللاي بەكەين!“

خوای گەرە دەفەر مووى: ﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ﴾ التوبة: ۶۰ واتە:

”بىگومان زەكات بۆ ھەژاران و نەداران و....“ مەبەستى خوا لە فقراە موسلمانانە و

مەبەستى لە مساكين جولەكە و گاۋرە!

دواي ئەوئە سەرانەم لەو پىاوئە و لە ھەر كەس وەك ئەو پىاوئە بوو، نەسەند.

نامەيشم نووسى بۆ ھەموو والىيەكان و پىم راگەياندن كە ھەر كەس بە گوۋرەي

تواناي خۆي نەبى، زىاترى لى نەسىنن و، نابى پىروپەككەوتە سەرانەيان لى

بەسەنرىت. تەنانەت دەبى لە خەزىنە مووچەي شايستەيان بۆ دابىن بكرىت!

- بە خوا قوربان دادگەرى لەمە گەرەتر و زىاتر نابى، سۆز و مېھرەبانى لەمە

زىاتر نابى، پىاو بەزەيى بە كەسىكدا بىتەوئە كە ھاوئايىنى نىيە! سەرانەي لى

نەسەنىت و تەنانەت مووچەشى بۆ بېرىتەوئە!

- كورم! پىاوى موسلمان بەلئىنشكىن نىيە. ئەو پىاوئە لە گەنجىدا بەلئىنى خۆي

بەجى ھىنابوو، لە ئىستادا كوۋر و پىر بووبوو، چارەي نەما بوو، ئىستە ئىتر سەرەتاي

ئەوئەيە كە ھەرچىمان لى سەندوئە، پىي بەدەينەوئە. دواتر، بەخشىن تەنيا برىتى نىيە

لە مال و دارايى، ئىمە ئابرووى مرؤفېش دەپارىزىن، دلې خەلك رادەگرىن، كەرامەت

و شكۆي خەلك دەپارىزىن، ئابرووبردى مرؤف وەك كوشتن واىە!

- قوربان! بۆيە باشە مرؤف لە خزمەت جەنابتدا ھەر بېدەنگ بى و گوى بگرئ
و سەر بۆ قسەكانت راوھ شىئى!

- من ھەرچىم کردوو، لەبەر رەزامەندىي خوا کردوو، بۆ ئەو ھەم نە کردوو، كەس
پەسنم بدا. چى بە راست بزەنم، دەيگەم، ھەرچىش بە ناراست بزەنم، لىي نزيك
نابەوھ. جا كئ پىي خۆشە، پىي خۆش بى و، كىيش پىي ناخۆشە، تىر ئاوى سارد
بخواتەوھ. لەو دونيا كەس بە فرىام ناگا!

- راست دەفەر مووى قوربان! گەورەم، ديسان باسى ئەھلى زىممە ماوھ؟
- شتىك ماوھ كە لەنىوان من و پىرەژنىكدا پرووى دا، زۆر لە باسى پىاوھ
جولەكەكەي كەمىك لەمە و پىش باسەمان كرد، نزيكە.
- چىيە قوربان؟

- رۆژنىك پىرەككى (پىرەژنىكى) جولەكە ھات بۆلام، سكالای لە دەستەنگى و
ھەژارى بوو، دەيگوت: "كۆرپىك ھەيە نەخۆشە، پارەم نىيە چارەسەي بكەم." منىش
جوان گويم بۆ گرت تا قسەكانى تەواو كرد.
دوايى وتم: "ھەستە و لەگەلدا وەرە!"
- بۆ كوئىت برد قوربان؟

- بردم بۆ خەزىنە و، فرمانم دەر كرد مووچەيەكى واى بۆ بىر نەوھ كە بەشى
بژىويى خۆيان و داوودەرمانى كۆرەكەي بكا.
- ئەي پىرەژنەكە چى كرد؟

- زۆر زۆر دلخۆش بوو، پىي وتم: "خوا چاكەت لەگەلدا بكا ئەي گەورەي
موسلمانان!"

- بە گەورەي موسلمانان ناوى بردى؟

- بەلى، بە خوا وا ناوى بردم.

- ئەي تۆ چىت كرد؟

- منیش بە دەرفەتم زانی بۆ ئەوئە شتیکی بخەمە بەردەم کە قازانجی دین و دونیای تیایی؟

- چی بوو گەرەم؟!

- زۆر بە سۆزەو پیم وت: "پوری گیان! بۆ موسلمان نایی؟ موسلمانبوون خیری دین و دونیای تیایە."

- ئەئە و چی وت؟

- وتی: "نا، ئەمەیان نا ئەئە گەرەم موسلمانان!"

- ئەئە تۆ چیت پیگوت؟

- وتم: "کەیفی خۆتە و خۆت دەزانی."

ملی ریگای گرتە بەر و پۆیی، لە دلدا سەرکۆنەئە خۆم کرد و وتم: "بۆ بەو شیوەیە لەگەلیدا جولامەو."

- بۆچی قوربان، خۆ تۆ قسەئەکی خراپت نەکرد، بۆچی سەرکۆنەئە خۆت کرد؟

- تۆ وانازانی کە من ئیستیغلالی کاتەکەم کردبئی بۆ ئەوئە ئەو داوایە لئی

بکەم؟ دەبوو لە کاتیکی تردا داوای موسلمانبوونم لئی کردبا!

- گەرەم! تۆ شتیکت خستووئەتە بەردەمی کە بۆ دین و دونیای باش بوو، خۆ

داوای شتیکت لئی نەکردوو کە قازانجی خۆتی تیایی. دیارە ئەگەر پەسەندی

بکردایە، تۆیش بەش بە حالی خۆت بەشت لەو خیر و چاکەئەدا دەبوو، بەلام خۆ

ئێستە ئەو داواکەئە پەسەند نەکردوو، تۆ گوناھبار نەبووی. تەنانەت داوای ئەوئەئە

کە داواکەئە پەسەند نەکرد، تۆ هیشتا خیری ئەوئەت بۆ نووسراو کە بانگهێشتت

کردوو.

- بە خوا ترسام ئەو داوایە لەو کاتەدا وەک زۆری لئی بئی، بە خوا لە ژیانمدا

هەرچەندی پەشیمان بوویتمەو، ئەوا بە ئەندازەئە دوو شت پەشیمان نەبوومەتەو:

یه کهم، نه و رۆژهی که له بارهی ناشتیکردن و ئاگر بهس له نیوان موسلمانان و کافران له حوده یبیه زۆر سه رو دلی پیغه مبهرم صلی الله علیه و آله گرت.

دوو ه می ش، نه و رۆژهی که داوای موسلمان بوونم له و پیره ژنه کرد. نه و له و رۆژه دا ئاتاج و داماو بوو، نه ده بوو من داوای موسلمان بوونی لی بکه م!

- دهی قوربان رۆژی حوده یبیه تۆ له بهر خوا و پیغه مبهری خوا ئاوا نیگه ران بوویت و سه رو دلی پیغه مبهرت گرت. تۆ پیت و ابو و نه و ئاگر بهسه به زه ره ری موسلمانان ده شکیته وه. سه بارهت به پیره ژنه کهیش، نه وه بۆ قازانجی خۆی بووه، خه فهت به و شتانه مه خۆ.

- خوای گه وره له هه له کانی عومەر خو ش ببی.

- ئامین! قوربان تا ئیستا نه وانهی باسکران له گه ل جوله که کاندای رووی دابوو.

ئه ی له گه ل گاور و مه سیحیه کان هیچت هه یه؟ نه گه ر هه یه، بۆم باس بکه و با کۆتایی به م باسه بئینین.

- پیش نه وه ی ئه م باسه بیچینه وه، شتیکت پی ده لیم.

- چییه گه وره م؟

- بیستم که هۆزی به نی ته غه للوب له گه ل والیه که ی خو یاندا که وه لیدی کوری

عه قه به بوو، ناکۆکن. به ته واوی وه لیدیان تو ره کرد بوو، بۆیه تاکه به یتکی پیدا هه لدا بوون، وتبووی:

هه رکات منت دی جامانه م پیچا

ئالا هه لگه ره دژی ته غه للوب^۱

منیش ترسام داخی خۆی به سه ر باندا برپۆی، بۆیه له کار لامدا و یه کیکی ترم

کرد به والییان.

^۱ عه ره بیه که ی ئاوایه:

- چاکت کرد قوربان، نه گهر خه لک و کاربه دهست به یه که وه نه یانکرا، نه وا
کاربه دهست سته می وا دهکات که مرؤف به خه یالیدا نایهت، خه لکیش بیفرمانیی
وا دهکات که به خه یالی که سدا نه یهت. کهم کهس هه یه له کاتی توره ییدا دادگهر
بیته، کهم که سیش هه یه له کاتی سته م و زؤردا گوپرایه ل بیته.

- راست ده که ی کورم! قسه کهت جوانه! منیش له بهر نه وه وه لیدم له کار لابرده.

- که وردهم هیچی تر هه یه بؤم باس بکه ی؟

- رؤژیک به شامدا تیده په ریم، ته ماشا ده کهم هه ندی گاور تووشی نه خووشیی

گولی بوو بوون، منیش فرماندا که مووچه یان بؤ بپر نه وه و خوارده مه نییان پی بدن.

- بؤ واتکرد؟

- ئیمه به زده ییمان به ژیرده سه کانی خو ماندا دیته وه. نه وانه کومه لیکن له ژیر

فرمانده وایی مندا ده ژین. منیش ناهیلیم هیچ کهس له ژیر ده سه لاتی مندا بفه وتی.

هه رچه ند بیروپا و ئایینیشمان جیا بیته، هه ر پازی نابم. نه و دونیایش کیشه ی من

نییه و، له وی خوا برپار ددها. به لام کیشه و ژیانی دونیایان لای منه، من به رپرسم

له هه ر ئاریشه و کهم و کورپیه کیان.

- به لام خو من بیستوومه تو هه ندی پلهت له جوله که و گاور قه دهغه کردووه.

وهک موسلمانان ناتوانن هه موو کاریک بگرنه دهست، نه مه راسته؟

- به لئی وایه.

- بؤچی قوربان؟

- من هه ندی له پؤسته گرنکه کانم نه ددها به وان، بؤ نه وه ی دادگهری به ته واوی

جیبه جی بکری، سته م له کهس نه کریته، من به والی و کاربه دهستانم دهوت:

”نه کن کار بدن به دهست جوله که و گاووره وه، چونکه نه وان به رتیل به حه لال

دهزانن و، وه ری ده گرن!“

رۆژنىك داوام لە ئەبوو موسای ئەشعەرى كرد ژمېر پارېك بېنى بۆ ئەوەي دارايى و داھاتى خەزىنە حساب بکا، پياويكى گاوری هېنا.

پېم وت: "من پېم وتى؛ پياويکم بۆ بېنە که لەو ئەمانەتەي لەسەر شانمە ياريدەم بدا، ئېستە يەکیکت هېناوہ که دینی لەگەل دینی مندا جياوازه!"

من کۆيلە يەکم هەبوو موسلمان نەبوو، ناوی ئەسبەق بوو، پېم وت موسلمان ببە با هەندى کاروبارت پى بسپېرم، لە گوپى نەکردم، منيش ئازادم کرد و پېم وت: "برۆ بۆ کوئ دەرۆي ئازادى!"

- بۆچى کاروبارت نە دەدايە دەستيان؟

- چونکە خواي گەورە قەدەغەي کردووہ لەسەرمان که متمانەيان پى بکەين و نھينى خۆمان بخەينە بەردەستيان. کاروبارى موسلمانانيش نھينى و متمانەي کاربە دەستە، ئەمە يەک!

دووہم، چۆن کارى موسلمانان بدەمە دەست کەسى که خۆي باوهرى پى نەبى. سېيەم، برۆا ناکەم کەس گومانى لەوہدا هەبى که کاروبارى دەولەت نابى بدرى بە دەست کەسى بېگانەوہ، چونکە کەسى بېگانە دلسۆزى دەولەتە کە نيە. تەنانەت لەوانە يە رقىشى لى بى. ئەگەر هاتوو کاروبارى گشتيان گرتە دەست، ئەوا بۆ بەرزەوہندي خۆيان بەکارى دەهينن نەک بۆ بەرزەوہندي گشتى. برۆا ناکەم لە هېچ دەولەتیکدا کاروبار هەروا بەبى مەرج بدرى بە دەست کەسانى ناو دەولەتە کەوہ، چ جاي ئەوہي بېگانە بى!

- وەللا راست دەکەي گەورەم وایە! بەلام قوربان شتىكى ترم بيستووہ، دەلین تو نەتھيشتووہ که کافرەکان جلو بەرگی موسلمانانە لە بەر بکەن، ئايە ئەمە راستە؟

- بەلى راستە.

- دەي ئەوہ کەي دادگەريپە تو پۆشاک لە بەرکردن لە خەلک قەدەغە بکەي؟

– كافرئ زىممى زۆربەيان خەلكى ئەو شوپنانه بوون كە ئازاد كرابوون،
موسلمانان لەو ناوچانەدا سەرباز و سوپايى بوون، ئىتر چۆن بېلەم جل و بەرگى ئەو
سەربازانە لە بەر بىكەن و خۆيان وەك ئەوان دەربخەن! لەوانەيە يەكك بە
مەبەست بە جلو بەرگى موسلمانانەوە كارىكى خراپى بىكردايە و لەسەر سەربازە
موسلمانەكان حساب بىكرايە!

مۆلەت بدە با پرسىارىكت لى بىكەم تا شتەكە باشتر پوون بىتەوە.

– فەرموو قوربان بىرسە!

– بۆچى كافرئ ئەو ناوچانەي كە ئازاد كرابوون، پىيان خۆش بوو پۆشاكى
موسلمانانە بپۆشن؟

– نازانم! بۆچى وابوو؟

– ئەگەر ئايىنى ئىمەيان خۆش دەويست، بۆ موسلمان نەبوون؟ ئەو كاتە هەرچى
بۆ ئىمە پەوا بووايە، بۆ ئەوانىش پەوا دەبوو! من وا گومان دەبەم ئەوانە تەنيا لەبەر
ئەوە حەزىان دەكرد پۆشاكى موسلمانانە بپۆشن، بۆ ئەوەي ئىمە وابزانين موسلمانن و
خۆيان لە هەندى شت بدزنەوە كە دەبوو بىكەن. وەكوو خويى ناو ئاو خۆيان لەناو
موسلماناندا بتویننەوە، ئەگەر مەبەستيان ئەوە نەبوو، ئەي چى بوو؟

– باشە ئەمە بۆچوونىكى جوانە! بەلام لە بارەي ئەو عەرەبە پەسەنانەي كە

موسلمان نەبووون چى؟ لەوانىش قەدەغە كرا؟

– نەخىر لەوان قەدەغە نەكرا، ئەو جلو بەرگانە پىش ئىسلام هەبوو و جلو بەرگى

پەسەنى خۆيانە، هەرگىز بىستوتە كە عومەر جلو بەرگى تايبەتیی ديارى كردبى بۆ
جولەكەكانى خەيبەر؟

– نەخىر، نەمبىستووە!

– چونكە من نەمكردووە بۆيە نەتبىستووە، چونكە هىچ هۆكارىك نەبوو تا من

وابكەم، بەلام كافرئ ولاتانى تر ئەوە هۆكارىك هەبوو، ئەوە بوو كە پىم وتى.

- ئاي قوربان ھەرگىز دادگەرپىت لى ون نابى.

- ئىستە بۆت روون بووئوھ؟

- بەلى قوربان، جوان روون بووئوھ.

- دەي ئىتر من لەم باسە بوومئوھ، ئەگەر پرسىيارت نەماوھ با ئەم دەرگايە بە

تەواوي دابخەين.

- باشە قوربان با قسەي جەنابت بى، دايدەخەين، بەلام باسى دادگەري ھىشتا

ماوھ، پرسىيارم زۆرە، كاتى داخستنى نەھاتووھ، مۆلەت دەدەي دريژەي پى بدەين؟

- باشە پەنا بە خوا دريژەي پى دەدەين، چ پرسىيارىكت ھەيە بيكە.

- دەمەوي بزائم لەنيوان تۆ و جەبەلەي كورپى ئەيھەم چى گوزەراوھ؟

- جەبەلەي كورپى ئەيھەم ئاخريں فەرمانرەواي غەسسانييەكان بوو، كاربەدەستي

ھيرەقل بوو، غەسسانييەكان لە شامدا دەژيان، لەژيەر دەسەلاتداريتى رۆمدا.

ئىمپراتۆرى رۆم بەردەوام ھانى دەدان بۆ ئەوھي ھيرش بکەنە سەر جەزيرەي

عەرەبى. بە تايبەت دواي ئەوھي كە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو بە پيغەمبەر و كوچى كرد

بۆ مەدينە و دەولەتى ئىسلامى لە شارى مەدينەدا راگەياندا، ھۆزە عەرەبەكانى شام

موسلمان بوون، جەبەلەيش بە باشى زانى كە موسلمان بىي، خۆي و دەوروبەرەكەي

ھەموويان موسلمان بوون، نامەيەكى بۆ من نووسى و داواي كردبوو كە بىت بۆ

مەدينە، منيش زۆر خوشحال بووم.

- دوايى چى رووي دا؟

- جەبەلە ھات بۆ مەدينە، ماوھيەك لەوي مایەوھ، منيش ھەم لەبەر ئەوھي

كاربەدەست و فەرمانبەدەست بوو و، ھەم لەبەر ئەوھي كە تازە موسلمان بووبوو،

زۆر زۆر پيژم لى دەگرت، دوايى جەبەلە وپستى حج بكا، لە كاتى تەوافدا

پياويكى ھۆزى فەزارە نەيزانىبوو، بەبى مەبەست پيى نابوو بەسەر داويىنى

پشتەمالەكەي جەبەلەدا، پشتەمال كرابويەوھ!

- ئەي جەبەلە چى کرد؟

- وەك پېم وتى: ئەو تازە موسلمان بووبوو، هېشتا خۆبەزلزانی و فېسى دەسلەتتى
لە دلدا مابوو، تورپە بووبوو، زلەيەكى بەھيىزى لە كابرا دابوو، لووتى شكاندبوو.
كابراى فەزارى هات بۆلاى من و سكالای لە جەبەلە ھەبوو.

- ئەي تۆ چىت کرد؟

- ناردم بە دواى جەبەلەدا و، هات بۆ لام. لەو بارەوہ پرسیارم لى کرد، دانى نا
بەو تاوانەي كە کردبووى.

منیش وتم: "بۆچى ئەو زللەيەت لى دا و لوتى ئەم داماوەت شكاند؟"
وتى: "بە خوا ئەوہ بەزەيىم پيا ھاتەوہ، ئەگەر لەبەر رېزى كەعبە نەبووايە،
دەمكوشت!"

منیش وتم: "ئەوہ دوو جار دانت بە تاوانى خۆتدا ناوہ، يان ئەو پياوہ پازى
دەكەي و گەردنت ئازا دەكا، يان تۆلەت لى دەكەمەوہ!"

وتى: "چۆن كارى وا دەكەي؟! ئەو پياويكى سادە و، من فەرمانرەوام!"

منیش وتم: "لە ئايىنى ئىسلامدا ھىچ جياوازيبەك لە نىوانتانداندا نىيە."

ئەويش وتى: "ئاي گەورەي ئيمانداران! من وامزانى لە كاتى كافرىدا چەندە
بەرپىزبووم لە ئىسلامدا زياتر بەرپىز دەبم!"

منیش وتم: "واز لەوہ بېنە! ئىستە ئەگەر ئەو پياوہ پازى نەكەي و گەردنت ئازا
نەكا، تۆلەت لى دەكەمەوہ!"

وتى: "دەي دەبمەوہ بە گاورا"

منیش وتم: "ئەگەر ببىتەوہ بە گاورا، دەتكوزم! چونكە تۆ تازە موسلمان بوويت و
بۆت نىيە كافر ببىتەوہ! ھەركەس لە ئىسلام وەرگەرئى، دەكوژئى!"

- جەبەلە چى بکردايە، ھەموو رېڭاكانت لى گرتبوو، ھەر دەبوو تۆلەي لى

بكرىتەوہ يان گەردنى ئازا بكن!

- دواي ئەوەي زانی کیشمە کیش هیچ سوودیکی نابى. جگە لە تۆلە یان گەردن نازایی، وتى: "لیم بگەرئ با بیرىکی لى بگەمەوہ."
وتم: "بیری لى بگەرەوہ."

- دەي دوايي چ برپارىکي دا؟

- نەفامترین کار بە دەست بوو که لە ژيانى خۆمدا ديبيتم، خۆي و که سوکاري هەموويان بە شەو لە مەککە هەلاتن بەرەو قوستەنتەنييه، بويهوہ بە گاورا!

- دواي ئەوہ چي پرووي دا، هاتەوہ بۆ نيۆ ئيسلام يان بە گاوري مايەوہ؟

- دواي ئەوہي نامەم نارد بۆ هيرەقل بۆ ئەوہي ئيسلام ببى. وەلامى دامەوہ که ئيسلام نابم، بەلام ناشتي و ئاگر بەس دەکەم. دواي ئەوہي نوینەرەکەي ئيمە ويستبووي بيتهوہ، هيرەقل پئي وتبوو: "ئەوہ کورە مامەکەي خۆتت ليرە بينى؟- مەبەستي جەبەلە بوو-"

نوینەرەکەمان وتبووي: "نەخیر."

هيرەقل وتبووي: "برۆ بۆلای جەبەلە و، بۆم بيئە نامەيەکت دەدەمى بۆ عومەر."
نوینەر چوبووہ بەر دەرگای جەبەلە، تەماشای دەکا بە قەد مالى هيرەقل پاسەوان و دەرگاوان و خزمەتکار لەلای مالیدا وەستاوہ. داواي کردبوو بجيئە ژوورەوہ، ئيزنيان دابوو، چوبووہ ژورەوہ تەماشای دەکا جەبەلە سوور دەکاتەوہ، موي سەري هەموو وەک پۆمەکان بە بۆياخ سوور کردبوو. بانگي نوینەرەکەي کردبوو، دەنگوباسي موسلمانانى لى پرسىبوو. ئەويش زۆر بەچاکە باسي موسلمانانى کردبوو، دوايي نوینەرەکەمان وتبووي: "زۆر لەو کاتە زياترين که تۆ لامان هەلھاتي."

جەبەلە پرسىبووي: "ئەي عومەر چۆنە؟"

نوینەر وتبووي: "باشە!"

دوايي نوینەرەکە ويستبووي دانيشى، بەلام لەسەر ئەو کورسيانە دانەنيشتبوو که

بۆيان دانابوو.

جەبەلە وتبووی: "بۇ ئەو رېزەت لە بەر چاۋ نىيە كە لېمان گرتى؟"
 ئەویش وتبووی: "پېغەمبەر ﷺ نەھى لى کردوین لەسەر كورسىەك دانىشىن كە
 قاچەكانى لە زېر دروست كرابى!"
 جەبەلە وتبووی: "دلت لە چلك پاك بکەرەوہ و لە ھەر كوئى دانىشى زىانى
 نىيە!"

ئەویش پىي وتبوو: "ئەي قوربەسەرت جەبەلە! ئەوہ بۇ موسلمان نابى؟ خۇ
 دەزانى ئىسلام چەن پاك و خاوينە!"

جەبەلە وتبووی: "دواي ئەوہى كە لە من قەوما، ديسان موسلمان بېمەوہ؟"
 ئەویش وتبووی: "بەلئى! پياويكى ھۆزى فەزارە زۆر لە تۆ زياترى كرد، لە ئىسلام
 ۋەرگەرايەوہ، بە شمشير لەگەل موسلماناندا جەنگا، دوايى ھاتەوہ باوہشى ئىسلام،
 موسلمانان ۋەريانگرتەوہ و، ئىستە كە من ليرەم، ئەو لە مەدينەيە و موسلمانە!"
 جەبەلە وتبووی: "ئەگەر تۆ ببى بە كەفيلى ئەوہى كە عومەر كچەكەي خۆي
 بدا بە من و بەلئى نامەيەكم بۇ بنووسى كە لە دواي ئەو من بېم بە خەليفە، ئەوا
 ديمەوہ و موسلمان دەبمەوہ."

ئەویش وتبووی: "من نابمە كەفيلى ئەو داواكارىانەت، بەلام دەزانم ئەگەر
 بىيتەوہ، عومەر لىت خۆش دەبى و، موسلمانبوونەوہت لى ۋەردەگىرى."

- دوايى چى پووى دا گەرەم؟
- نازانم! من دونيام جى ھىشت و مردم و، جەبەلە ھەر لەوئى بوو.
- قوربان وانازانى كە بەرابەر جەبەلە توند بووى؟
- مەبەستت چىيە؟ يانى لە حوكمداندا ستەمكار بووم؟
- پەنا بە خوا گەرەم! مەبەستم ئەوہيە كە جەبەلە لە شوپنى خۆي ۋەك پاشا
 بوو، تەنيا زللەيەكى لە پياوئى داوہ، ئەویش توپە بووہ بۆيە واى كردووہ، تۆ
 نەتدەتوانى ئەو پياوہ پازى بکەي؟ ئەو كاتە ئايپىنى جەبەلەت دەپاراست.

- باشه من زللم له نهو پیاوه دابوو تا پازی بکه م و گهردنی خو می پی نازا بکه م؟

- نه خیر.

- ئیتر بوچی من برۆم و پازی بکه م، له کاتی کدا مافی نهو لای پیاویکی تره؟ به لام فیس و خو به زلزانی ریگه ی پیناده ن داوای لیبور دن بکا! با نهو له شوینی خو ی وه ک پاشا بی ت و نهو پیاوه ی ش پیاویکی ناسایی و هیچکاره بی. ده کری هر کار به ده ستیک هه لسی و خه لکی بهر زلله بات؟ له ئایینی ئیسلامدا پاشا و ماشا ناخوا، هه موو که س وه ک یه که، هه موومان رۆله ی ئاده مین، ئاده می ش له گل دروستکراوه.

- من ته نیا ویستم ئایینه که ی بیاری زین.

- یه که م، من نه مده زانی بو شتیکی ئاوا بچووک کافر ده بیته وه. دواتر، نه گهر بیشمزانیایه دیسان هر به و شیوه یه برپارم ده دا بو نه وه ی نه بی به عاده ت که گه وره هه رچی بکا، قه یناکا، به لام پیاوی ساده و هه ژار تۆله ی لی بسه نریته وه! هر گه وره یه کمان دادگایی کرد، بلای: نه گهر لیم نه بوورن کافر ده بم؟!

- له وانیه خو ی له وه به گه وره تر زانی بی تۆله ی لی بسه نریته وه!

- نهو فیس بهری نه دا، که س بو ی نییه له تۆله پابکا و خو ی بشاریته وه. نهو با شتره یان پیغه مبهری خوا؟

- وه لالا بیگومان پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، به خو م و دایک و باو که مه وه به قوربانی بین.

- پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ له رۆژی غه زای به دردا پیش نه وه ی جهنگ ده ست پی بکات، ده هات و ریزه کانی ئیمه ی ریک ده خست، داریکی ئه راکسی به ده سته وه گرتبوو، ریزه کانی پی ریک ده کرد، دای به لای سه وادی کوپی غه زیبیه، سه واد که می ک له ریز ده رچو بوو، پیغه مبه ر سیخو رمه یه کی له زگی سه واد داو فه رمووی:

”سه وادی کوپی غه زیبیه، ریک بووه سته!“

سەۋاد وتى: "قوربان ئىشت پى گە ياندم. خوا تۆي بۆ ھەق و راستى ناردوۋە، دەبىي تۆلەت لى بکە مەۋە!"
پىغەمبەر ﷺ زگى موبارەكى بۆ سەۋاد دەرخت و فەرموۋى: "ۋەرە سەۋاد، تۆلەي خۆت بکەۋە!"

سەۋاد پرى داىە زگى پىغەمبەر و ماچى کرد!
پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "ئەۋە بۆ وات کرد سەۋاد؟!"
سەۋاد وتى: "ئەي پىغەمبەرى خوا، دەبىنى لە چ بارودۇخىكداین! من متمانەم بە مانى خۆم نىيە، لەۋانەيە بكوژریم، ويستم ئاخىر جار كە لەگەل تۇدا بووم، لىوم بەر پىستت بکەۋى!"

پىغەمبەر ﷺ نزاى خىر و چاكەي بۆ کرد و بە باشە باسى کرد.
ئىمە كە سانىكى ۋە ھاین كە پىغەمبەرە كە مان زگى خۆي ھەلدەمالى بۆ ئەۋەي تۆلەي لى بكرىتەۋە، ھەرچەند پىغەمبەر ﷺ بەبى مەبەست سىخورمەي لە زگى سەۋاد دا، تەنيا دەيوىست خۆي رىك بكاتەۋە، بەلام زگى ھەلمالى بۆ ئەۋەي سەۋاد تۆلەي خۆي بكاتەۋە. ئىتر بۆ من رازىبم كە پىاويك لووتى پىاويكى تر بشكىنى، دوایى لىي بگەرپىن و بلىين: قەينا ئەۋ پىاۋە سەرۆك ھۆزە، يان پىاويكى بە دەسلاتە!

ئەگەر بە ھۆي گەرەبى و نەسەب و پلەۋە خەلك لىبوردنى بۆ بدرايە، ئەۋا پىغەمبەر ﷺ لە ھەموو كەس شايانتر بوۋا!

- راست دەفەرموۋى قوربان!

- ئەگەر دەتەۋى لەم بابەتە شتى تىرت بۆ باس دەكەم!

- كى لە قسەي جەنابت تىر دەبى؟ ۋەللا پىم خۆشە! فەرموو.

- دەي گوى بگرە!

- بەسەرچاۋ گەرەم.

- ئەحنەفى كورې قەيس و كۆمەلېك لە موسلمانان بە سەرکە وتنىكى مەزنەوہ گەرانەوہ. لېم پرسين: "لە كوي كۆل و بارتان خستبوو؟"
وتى: "لە فلان شوين."

منيش ھەستام و لەگەليان رۆشتم بۆ نيو كۆل و بار و ولاخەكانيان، بە چاو سەيرى وشتر و ولاخەكانم دەکرد و دەمگوت: "ئەوہ بۆ لە خوا ناترسن؟ ئەوہ بۆ وا دەكەن بەم وشتر و ولاخانە؟ ئەى نازانن ئەوانيش مافيان ھەيە بە سەرتانەوہ؟! ئەوہ بۆ بەرەللايان ناكەن بۆ خويان بلەوہرپين؟!"

ئەحنەف وتى: "قوربان، ئيمە بە ھەوالېكى خۆش و سەرکە وتنىكى گەرەوہ گەر اوينەتەوہ، پەلەمان بوو زوو بگەينە جي و ئەو ھەوالە خۆشە بە ئيوہ و خەلكى شار رابگەيەنين!"

لەگەل خەلكەكەدا رۆشتم، پياويكمان پيگەشت.

وتى: "ئەى گەرەي ئيمانداران! وەرە لەگەلدا يارمەتيم بدە، فلانكەس ستەمى لى كر دووم!"

قامچيپيەكەم بەرز كردهوہ و خستمە سەر سەرى و سەريم خوار كردهوہ و وتم: "كاتى عومەرتان لايە، ئيشتان پيى نيبە، بەلام عومەر خەرىكى ئيش و كاريك بوو، دین و دەلین: وەرە لەگەلدا، وەرە لەگەلدا!"

- ئەى دواى ئەوہ چى رووى دا گەرەم؟

- پەلە مەكە كورم، ئيستا پيىت دەلیم!

پياوہكە رۆشت و لەبەر خۆپەوہ پرتەوبۆلەى دەھات و سەركۆنەى خۆى دەکرد.

منيش پەنام گرت بە خوا لە شەرى شەيتان و وتم: "ئەو پياوہم بۆ بگيرنەوہ!"

كەھاتەوہ قامچيپيەكەم داپە دەستى و وتم: "دەى تۆيش بە قامچيپيەكە لە سەرم بدە."

وتى: "نايى! دەيكەم بە خاترى خوا و تۆ!"

وتم: "ئابى! يان لە بەرخاترى خوا و ويستى خوا، يان چىم لى كوردى وام لى بىكەرەوہ."

وتى: "لەبەر خوا لىت دەگەرېم."

پىاوەكە رۆشت، ئىمەيش ھەموومان بەرەو مزگەوت رۆشتىن، دوو پىكات نوپۇزمان كورد، دوايى بە خۆم وت: "ھىي كورى خەتتاب! تۆ ھىچ نەبووى، خوا كوردوويتى بە شت و پلە و پاىەى پى داوى، گومرا بووى خوا ھىدايەتى داى، سەرشۆر بووى، خوا سەربەرزى كوردى، پاشان خوا كوردوويتى بە چاودىر بەسەر خەلكەوہ: كەچى پىاويك دىت و داواى يارمەتيت لى دەكا و تۆيش لى دەدەى؟! سەبەينى چى بە خواى خۆت دەلىتى؟"

- ئىستە تىگەشتم قوربان! يانى تۆ مەبەستتە بلىى: ھەموو مافىك دەبى بە خاوەن ماف بەدريتەوہ، ئەگەر چى مستىكى زۆر سووكىش بى، وەك ئەوہى كە پىغەمبەر ﷺ زكى موبارەكى ھەلمالى بۆ ئەسوہ تا مستەكەى لى بداتەوہ؟ يان ھەرچەند قامچىيەكى زۆر سووكىش بى وەك ئەوہى تۆ لە سەرى كابران دا؟
- بەلى كورم! بە خوا مەبەستم ئەوہىە.

- دەى قوربان تۆ بۆيە ئەو قامچىيە سووكەت لە سەرى ئەو پىاوە دا، چونكە ئەو بەرۆكى گرتى بۆ كارىكى تايبەتى خۆى، لە كاتىكدا تۆ خەرىكى بەجىھىنانى كارى گشتى بووى!

- با وايش بى، ئەى پىغەمبەر ﷺ لە غەزاي بەدردا رىزى مۇسلمانانى رىك نەدەكرد؟ ئەوہ كارى گشتى نەبوو؟ خۆ لەبەر خۆى نەبوو!
- با قوربان، ئىشوكارى گشتى بوو.

- دەى ئەوہ واى لى كرد بەرمووى، خۆ من خەرىكى ئىشوكارى گشتىم با زگم ھەلنەمالم!؟

- نەخىر گەرەم!

- دەي ئىتر چۆن عومەر تۆلە نەداتەۋە، كەچى كەسى وا تۆلەي داۋەتەۋە كە زۆر
لە عومەر باشتەر بوۋە؟

- ئەي قوربان بۆچى لەسەر ئەو ۋلاخ و وشترانە موحاسەبەت كردن، خۆ ئەوان
دەيانەۋىست زوو بگەرپنەۋە و مزكېنى و موژدەي سەر كەۋتن بە ئىۋە و موسلمانان
بدەن؟!؟

- دەي ئەو ۋلاخ و وشترانەيش دروستكراۋى خوان، خۋاي گەورە لە ژنىكى
بەدكارى بەنى ئىسرائىلى خۆش بوۋ، دەزانى لەبەر چى؟
- لەبەر چى؟

- لەبەر ئەۋەي سەگىكى بىنى ھەلكەھەلكى بوۋ، زانىي كەۋا ئەو سەگە
تىنوۋىيەتى، ژنەكە گۆرەۋىيەكى لە پىدا بوۋ لە چەرم دروستكراۋو، ھەستا
گۆرەۋىيەكەي داكەند و لە چاللاۋىكدا پرى كرد لە ئاۋ و سەگەكەي تىراۋ كرد. ئا
لەبەر ئەۋەي كە ئەو ژنە بەدكارە ئەو سەگە تىنوۋەي تىراۋ كرد، خۋاي گەورە لىي
خۆش بوۋ و خستىيە بەھەشتەۋە. ژنىكىشى خستە ناۋ ئاگرى جەھەننەۋە، دەزانى
بۆچى؟

- بۆچى قوربان؟

- لەبەر ئەۋەي پشیلەيەكى بەستبوۋەۋە، نەخۆي ھىچى پى دەدا و نە بەرى دەدا
خۆي شتىك بخۋا، لە برسېتى تىنوۋىتىدا تۆپى.

- ئەي قوربان! خۋا ئەم ۋلاخ و وشترانەي بۆ خزمەتى مروۋف دروست
نەكردوۋە؟

- با، خۋا بە سۆز و بەزەبىيى خۆي ئەو شتانەي بۆ ئىمە دەستەمۆ كرددوۋە، بۆ
ئەۋەي سوۋدىيان لى ۋەربگرىن، بەلام دەبى ئەو سوۋدوۋەرگرتنە بە مەرجهۋە بى،
دەبى باش بىن لەگەلىاندا. كەي خۋابەردارە تۆ بچى كۆمەلىك ۋلاخ و وشتر زۆر
بەپەلە بەدەيتە بەر و دوایىيىش بىانەسىنەۋە و لى نەگەرپى كەمى بلەۋەرپىن و كەمى
ئاۋ بخۆن؟

- قوربان دادگەريەكەت ئازەلېشى گرتبووۋە؟ لە بەر ئەو ئازەلەنە بېرت لاي

سەرکەوتن نەمايەۋە؟!

- كورم! تۆ ئەگەر كاريك بە جواني و پېكويپېكي جېبەجې بكي، نابېتە ھۆي

ئەۋەي گوناھي كاريكي نيۋەچلەت بشواتەۋە، من سبەي لە دادگاي خۋاي گەرەدا

دەۋەستينرېم و لە بارەي ھەرچي شتي ژېردەستم ھەبوۋە لېم دەپرسنەۋە، مرؤف،

ئازەل...

- كورە قوربان، تۆ نەك ھەر خەليفەكاني دۋاي خۆتت خستۋەتە تەنگانەۋە،

بەلكو ھەرچي كاربەدەستي دونيا ھەيە لە تەنگانەدا دەبن، ھەرچي بكن ناگەن بە

تۆ!

- من ھەميشە لە خوا دەپارامەۋە كە لەم دونيايە بە سەلامەتي دەرېچم، نە مافم

لاي كەس ھەبېي و نەكەس مافي لام ھەبېي!

- دەي ئيتەر ئيمە مانان چي بلېين؟ باشە قوربان! ئيستا پېم بلېي بۆچي ئەو

پياۋە وتي: "نابېي! دەيكەم بە خاتري خوا و خاتري تۆ،" تۆيش وتت: "نابېي! يان

لېي بگەرېي بۆ خوا و ويستي خوا، يان چيم لېي كردي وام لېي بگەرەۋە؟"

- ئەۋە ئەو پياۋە ھيچي بەلاي منەۋە نەبوۋ مەگەر ئەۋە نەبېي كە ۋەك چۆن من

بە سووكي قامچيپيەكم لېي دا، ئەۋيش بە ھەمان شيۋە قامچيپيەكم لېي بدا. ئيتەر پاك

لە پاك، ئەۋ بەۋ شيۋەيە تۆلەي خۆي دەكاتەۋە، يان لېم دەبوورېي، ئەۋ كاتە

لېبورنەكەي لە پاي خۋايە و خوا پاداھستي دەداتەۋە، بەلام ئەگەر لە پاي خوا و

لە پاي خۆمدا لېم خۆش بېي، ئەۋە شتيكي باش و گونجاۋ نيبە، پاداھستي لە خوا و

منەۋە بە يەكەۋە دەست ناكەۋي. لەۋەيش زياترا! من خەليفەم نابېي كەس ھيچ

مافيكي لاي من ھەبېي، ئەگەر كەسي مافيكي كەوتە سەر من، يان دەبېي تۆلەي

خۆي بكاتەۋە يان دەبېي لە پاي خوا لېم خۆش بېي. با ئەگەر چاريكي تر لە تەك

كەسيكي تردا كېشەيەكيان ھەبوۋ و ھاتنە لاي من، ھيچ مافيكي بەسەر منەۋە نەبېي

و منيش لەبەر ئەۋ مافە پرووگير بېم و نەتوانم بە باشي داۋەريي خۆم بگەم!

- بە خوا گەرەم تۆ زۆر بلىمەتى! پىغەمبەر زۆر راستى فەرموۋە كە وتوۋبەتى:
 "ھىچ بلىمەتتىكم نەدىۋە ۋەك عومەر كارەكانى بە باشى جىبەجى بكا."
 - صلى الله عليه و سلم، دەى كورم! ئىستە پىم بلى لەم بارەۋە ھىچى تىرت بۆ
 بلىم؟

- قوربان من شايانى ئەۋە نىم كە كەسىكى ۋەك جەنابت پىرسىارم لى بكات،
 مرؤف لە قسە شىرىنەكانىشت تىر ناخوا. ئەگەر زىاترم بۆ باس بكەى، سپاست
 دەكەم!

- دەى گوى بگرە!

- دل و گىانم لەلاتە، فەرموو!

- رۆژىك كارم كەوتبوۋە بازار، قامچىيەكەم بە دەستەۋە بوو، چونكە ھەرگىز
 قامچىيەكەم دانەدەنا، تەماشى دەكەم ئەياسى كورى سەلەمە شتى بۆ فرۆشتن لەسەر
 جادەكەى بازار دانائەۋە و پىگاكەى گرتوۋە. منىش زۆر بە سووكى قامچىيەكەم بۆ
 داھىنايەۋە، بەر لىۋارى پۆشاكەكانى كەوت، دوايى وتم: "دەى ئەياس، ئا كەمىك
 لەسەر جادەكە دوور بكەۋەرەۋە!"

دواتر رۆشتم و ئەياسىش بە كارى كىرپىن و فرۆشتنى خۆى خەرىك بوۋىۋە،
 سالىكى پىچوو، ھاتمەۋە بازار، دىسان ئەياسم بىنىيەۋە.

وتم: "ئەياس دەمەۋى ئەم سال حج بكەم!"

وتى: "دەى باشە گەرەم!"

دەستى ئەياسم گرت و لەگەل خۇمدا بىردم، دەستىم بەرنەدا تا كردم بە مالى
 خۇماندا، كىسىك پارەم دەرھىنا، شەشسەد دىرھەمى تىا بوو.

وتم: "ئەياس، ئەم پارە بۆ تۆ، ئەۋە لە باتى ئەۋەى پار قامچىيەكەم لى داي!"

وتى: "كورە قوربان! بە خوا ئىستا تۆ دەيلىي دەكەۋىتەۋە بىرم!"

وتم: "دەى بە خوا من لەبىرم نەچوۋە!"

..... له ودهمه یگه شتم به عومه رښه

- نه للا نه للا گوره! نه وه هر له بهر سووکه قامچیهک که ته نیا بهر جله کانی که وتبوو؟

- کورم خوا ده فرمووئ: ﴿وَتَحْسَبُونَهُ هَيَّاوَهُرَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ النور: ۱۵ واته: "نیوه وا ده زانن شتیکی ساده و ناسانه، به لام لای خوا گوره و گرانه"

- ناخر قوربان تو له بهر خوت لیت نه دابوو، ریگه ی له خه لک گرتبوو. من وا نازانم هیچ مافیکت که وتبیته سهر، تو پاریزگاریت له مافه گشتیهکان کردووه، ویستوته مافی خه لک نه خوریت، ریگه و بان تایبهت نییه به که سیک، به لکو شتیکی گشتییه و خه لک هه موویان وهک یهک به شدارن! کهس بو ی نییه بو خوی داگیری بکا!

- کورم! ده بی هر که سی نه مری به چاکه کرد، به چاکی بیکا نهک به خرابی. نابی له ریگه ی خرابه وه بو مه بهستی باش برؤی، ده بی چون مه بهسته کهت باش و چاک و پاکه، نه و ریگه ی ش که بو نه و مه بهسته ده یگریته بهر، ناوا باش و چاک و پاک بیته.

نه ی نه ددبوو من به شیوهیه کی نه رمونیان و له سه رخو بمگوتایه: "کاکه نه یاس گیان! جاده جاده ی خه لکه، هی تاکه کهس نییه. تو بو ت نییه نه و ریگه به و خه لکه تنگ بکه ی، که میک برؤ نه ولاتر و جاده که به رده!" باشتهر نه بوو ناوا پی نی بلیم؟

- به رده للا ناوا باشتهر بوو، به لام من هیشتا پیم وایه نه وه ی پیشوویش هر ناسایی بووه.

- من نامه وئ کهس مافیکی ناساییشی به سه رمه وه هه بی. گرنگیدان به کاروباری گشتی نابیتته بیانوو بو پیشیلکردنی مافی تاکه کهس. خه لک هه موو خاوه ن ری ز و حورمهت و که سایه تی خویانن، من ویستم نه و تاوانه ی که له سه رم بووه، لیخو شبوونی بو وهرگرم، دلی له ناست خومدا پاک بکه مه وه، نه کا رؤژیک له دلی بگری و لیم زویر بیته.

- دەي بە خوا من ئىتىر ھىچ قىسەيەكم پىي نىيە، نازانم چى بلىيم، بەردەوام سەرسام دەكەي، ئەوئەندە سەرسام دەكەي، خەرىكە لە ئاستى جەنابتدا لال دەبم و قسەم بۇ ناكري!

- دەي گويى بگرە با لەم بارەوہ سى چىرۆكى تىرت بۇ بگيپمەوہ.

- دەي قوربان بە گويى بە چاۋ، بە دل، بە چاۋى دل و بە گيان لە خىزمەت جەنابتدام!

- رۆژيک لەسەر رېنگاي مەككە لەژيىر داريكدا سەرخەوم دەشكاند، گەرما تىنى بۇ ھىنام، جەلەكانم بەسەر خۆمدا دا، پياۋيىك لەولامەوہ زۆر دوور نەبوو، ھەستاۋ بانگى كرد: "ھۆ گەرەي موسلمانان! ئەوہ گويى ناگري بۇ كەسيكى ئاتاج و داماو كە گىريانداۋە و چاۋەرۋانى تۆيە؟"

وتى: "كىي گىرى داۋە؟"

وتى: "تۆ."

منيش ھەستام و بە ئەسپايى قامچىيەكم لى دا.

وتى: "پيش ئەوہى گويم لى بگري، دەستى خۆتت وەشاندا! با پەلەت نەكردايە، ئەگەر ستەمليىكراۋ بوومايە، مافت بۇ دەسەندەمەوہ، ئەگەر شىستەمكار بوومايە، تۆلەت لى دەسەندەمەوہ!"

يەكسەر پەلامارى جەلەكانيم دا و لىۋارى جەلەكانيم گرت و قامچىيەكم دا بە دەستىەوہ و، وتم: "تۆلەي خۆت بگەرەوہ!"

وتى: "شتى وا ناكەم!"

وتى: "نا، بە خوا دەيى تۆلەي خۆت بەسەنپتەوہ."

وتى: "من لىت خۆش دەبم!"

منيش وتم: "من جياۋازى نەكەم لەنيوان خۆم و ئىۋەدا، ئەوہ زۆر لەوہ باشتىرە كە تۆلەم لى بگەنەوہ و پىم ناخۆش بى."

وتى: "خوای گەورە لیت خوش بى ئەى گەورەمان!"

دواتر منىش كارەكەى ئەوم جىبەجى کرد و پۇبى .

- دەى قوربان، من وا دەزانم ئەگەر بە ھىۋاشى بەھاتايە و داواكارىبى خۇى بە
جەنابت رابگەياندايە و ئاوا بە دەنگى بەرز بانگى نەکردىتايە و خەۋەكەى پى
نەپچراندىتايە، تۆيش قامچىت لى نەدەدا و، كارەكەت بۇ جىبەجى دەکرد!

- تۆ بۇچى پاكانە بۇ من دەكەيت؟ دەنگبەرزکردنەۋە ناپى بە بيانوو، چونكە

لەۋانەيە ئەو ھەر خۇى دەنگى زل بووبى، بۇيە خەۋىشى لى تىك دام، ئەو دەيزانى

كە خەلىفە فەرمانبەرە و دەبى كاروبارى خەلك رايى بكا، نەك بخەۋى .

داواكارىكەشى شتىكى ئەوتۆ نەبوو، ئەۋەندەى داواكارى كرىكارىك بوو كە لاي

كەسى كارى كرىبى، ھەر ئەۋەندە بوو نەك زياتر .

- ئاى قوربان! ئەم جارەيش دەمى منت بەست! دەى دووم چىرۆك چىيە بۆم

باس بكە!

- دووم چىرۆك ئەۋەيە: جارىك پىاۋىكم دى تاۋانىكى دەکرد، بە قامچى

كەۋتمە وىزەى .

وتى: "عومەر! ئەگەر چاكم كرىبى، ئەوا تۆ ستەمت لە من كرىدووہ . ئەگەرىش

خراپ كرىبى، ئەوا تۆ چوزانى!"

وتم: "راست دەكەى ."

ئەستەغفىروللايەكم كرىد و، قامچىيەكەم دايە دەستى و وتم: "دەى يەللا تۆلەى

خۆت بكەرەۋە!"

وتى: "لەبەر خوا لیت خوش دەم، خوا لە من و لە تۆيش خوش بى ."

- قوربان ئەم جارەيش خۆت خستەۋە بەر تۆلە!

- من بە ناھەق لەو پىاۋەم دا، ئىتر بۇ خۆم نەخەمە بەردەستى بۇ ئەۋەى تۆلەى

خۇى بكاتەۋە؟

- بەلام خۆ تۆ بینیت گوناھى کردبووا

- با گوناھىشى کردبىي، دەبىي تۆلە بۇ ئەو تاوانانە بەكار بىت كە خوا تۆلەسەندنەوہى بۇ ديارى کردوون. گوناھەکانى تر ئەوہ حەوالەى خوا دەكرين. ئەگەر ويستى لەو مرۆفە خوشبىي، لىي خوش دەبىي. ئەگەر يىش ويستى، ئەوا تۆلەى لى دەكاتەوہ. كاكە! ھەر جارى ھەركەس گوناھى بكا، دى بە عومەر بلىي: "ئەو گوناھەم کردووه تۆلەم لى بسەنەوہ؟"

- بەلام قوربان تۆ لەبەر خوا تورپە بووبووى!

- لەبەر خوا تورپە بووم، بەلام تۆلەسەندنەوہكە بەپىي ويستى خوا نەبوو. ئەگەر بە ھەلەى ئەوم بزانىايە و رىگەى راستم پى نیشان بدايە، ئەوہ باشتر بوو لەوہى ئاوا لىي بدەم!

- راستەكەى قوربان! ئەى چىرۆكى سىيەم چىيە؟

- يەحىاي مەككى خۆى و ژنەكەى ھاتن بۇ مەدينە، دوايى لە يەك جىابوونەوہ. ژنەكەى رۆشت ھەندى كاروبارى ھەبوو جىبەجىيان بكا، يەحىايش رۆشتە مزگەوت و دوو ركات نوپژى كرد و دوايى چوو بۇ زيارەتى قەبرى پىغەمبەر ﷺ و سەلامى لى كرد. دوايى رۆشت، لە رىگە گەشتەوہ بە ژنەكەى، بە يەكەوہ وەستان و پرسىارى لى دەكرد كە چى کردووه و چى نەکردووه، وەك ھەموو پىاو و ژنىكى تر گفتوگۆيان دەكرد، يەحىا قسەى لەگەل ژنەكەيدا دەكرد و من لەو كاتەدا بينيم، نەمزانى ژنى خۆيەتى، قامچىيەكم لى دا!

وتى: "گەرەم! بە خوا ستەم لى دەكەى، ئەوہ ژنى خۆمە!"

منيش وتم: "ئەى بۇ لە پشت دەرگاوه پان لە شوپىنىكى پەنا و پىچدا قسەى

لەگەلدا ناكەى؟"

وتى: "ئاخر لىرە پىي گەشتم و ھەندى پرسىارم لى كرد!"

منيش قامچىيەكەم دا بە دەستىەوہ و وتم: "دەى تۆلەى خۆت بكەرەوہ!"

وتی: "نابی!"

وتم: "دهی لیم ببوره!"

وتی: "ئه وهیش ناکه م!"

منیش دهستی یه حیام گرت و بردم بۆ مالی ئوبه ی کورپی که عب، بانگم کردن، کوره که ی ئوبه ی هاته دهر.

وتی: "چییه قوربان؟! چیت دهوی؟"

وتم: "بلی به باوکت بیته دهر!"

ئوبه ی هاته دهر، وتم: "ئوبه ی! ئا ئه و ئایه ته ی سووره تی ئه حزاب که ﴿وَالَّذِينَ

يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ سی تیا یه بۆم بخوینه وه."

ئوبه ی ئایه ته که ی خوینده وه: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بغيرِ مَا

اَكْتَسَبُوا فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُّبِينًا﴾ الأحزاب: ۵۸، واته: "که سانئ که نازاری

پیاوان و ئافره تانی ئیماندار دهن، بی ئه وه ی هیچ تاوانیکیان کردبی، ئه وه

به راستی ئه وانه بوختان و تاوانیکی ئاشکریان گرتووه ته ئه ستۆ."

وتم: "ئه و ئایه ته له باره ی منه وه هاتووه ته خواره وه؟"

وتی: "نه خیر."

منیش وتم: "من له موسلمانان ددهم، ئه وان لیم ناده نه وه: جوینیان پیده دهم،

جوینم پی ناده نه وه: نازاریان ددهم، نازارم ناده نه وه!"

ئوبه ی وتی: "با فرمووده یه کت بۆ بگپرمه وه که خۆم له پیغه مبه ر صلواته بیستووه،

پیغه مبه ر صلواته فرمووی: 'له پۆژی قیامه تدا که سیک به نوینه ری خوی گوره دیت

و بانگ دهکا: "ناگادارین! که س نامه و نووسراوی خۆی به رز نه کاته وه تا عومهری

کورپی خه تتاب به رزی دهکاته وه. دواپی تۆ دهینن، ده موچاوت سپی و گهش و

جوانه، ده تبه ن بۆلای خوی گوره و نامه کت به دهسته وه یه!"

وتم: "ئوبەي! سوپندت دەدەم بە خوا، تۆ خۆت ئەم فەرموودەيەت لە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بیستووہ؟!"

وتی: "بەلئ، من چۆن درۆ بە دەم پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ھوہ دەکەم؟!"

ئیتەر دەستم کرد بە گریان، زۆر گریام، ئەو ھەندە گریام، یەحیايش دەستی کرد بە گریان، دوایی وتی: "لە مافی خۆم خۆش دەبم!"

- پەحمەتی خوات لیبي چەند لە خواترس و ئایینداری!

— دەي ئیستە دوای ئەوہی کە باسی لیدانم لە کاتی تورپیی و تۆلە و تۆلە کردنەوہدا بۆ کردی، باسی جەبەلەي کورپی ئەيھەم کۆتا پئی بینین؟ وا دەزانم زۆرمان وت!

- قوربان کەمی تۆ ھیندە مانا دارە، زۆرە، مرؤف لە قسەي زۆری تۆ تیر نابئ، بەلام با بە دلئ تۆ بئ، مافی ئەو باسەماندا، قسە قسەي پراکیشا، بەلام باسی دادگەری ھەر ماوہ!

- دەي ئیستا پرسیاری چی دەکەي؟

- گەورەم! پیم خۆشە باسی ئەو شەوانەم بۆ بکەي کە بە ئەسپایی و نھینئ بە ناو کوچە و کۆلانەکاندا دەسووراپتەوہ تا بزانی ئەو خەلکە چ کەموکوورپییەکیان ھەيە و لەناو شاردای چی دەگوزەري؟

- دەي باشە، ئەگەر خوا بیھوئ بۆت باس دەکەم.

- دەي قوربان، پیت خۆشە لە کوپوہ دەست پئبکەي؟

- باسی مندالە شیرەخۆرەکە و دایکئ!

- مەسەلە چییە قوربان من نایزانم؟

- کۆمەلئیک بازارگان ھاتن بۆ مەدینە، لە گۆرەپانیکی نزیک مزگەوتدا ولاخ و وشرەکانیان یخ دا و کۆل و باریان لئ خست، چونکە لەو شوپنەدا کړپن و فرۆشتن دەکرا. دوایی ھاتنە مزگەوت و نوپژریان دەکرد، ھەندئ پشوویان دا بۆ ئەوہی ماندووویەتی رڤگەیان کەم ببیتەوہ، من کە ئەوانم بینئ، زانیم ئەمە زۆری پئی دەچئ

و وا بە ئاسانى كاروباريان تەواۋ نابى، عەبدورپەرھمانى كورى عەوفم لەگەلدا بوو، پىم وت: ”دىي بە يەكەۋە ئەم شەۋ بىيىنە پاسەۋانى ئەمانە؟ نەكا دز بىتتە سەريان!“
وتى: ”باشە قوربان دىم.“

من و عەبدورپەرھمان رۆشتىن بۆ ئەۋ جىگايەي كۆل و باريان لى خستبوو. بۆخۆمان بە دەم پاسەۋانىيەۋە نوپژمان دەکرد، گوپم لى بوو دەنگى مندالىك لە نزيكەۋە دەھات، بەرەۋ لاي دەنگەكە رۆشتم، تەماشاشا دەكەم ژنىك مندالىكى شيرەخۆرى لە باۋەشە و مندالەكە دەگرى...

بە ژنەكەم وت: ”لە خوا بترسە و خزمەتى ئەۋ مندالەكە بکە، با نەگرى!“

دوایی گەپامەۋە بۆلای عەبدورپەرھمان، دەستمان کرد بە پاسەۋانى و نوپژکردن، زۆرى پى نەچوۋ دووبارە مندالەكە دەستى کردەۋە بە گريان، منيش ھەمتر بەرەۋ لاي مندالەكە رۆشتمەۋە، ديسان ۋەك جارى پيشوو بە ژنەكەم وت. دوایی گەپامەۋە بۆلای عەبدورپەرھمان، دەستمان کردەۋە بە نوپژ و پاسەۋانى...

شەۋ خەرىك بوو كۆتايى دەھات، كەچى مندالەكە ھەر دەگرىا، رۆشتمەۋە بۆلای ژنەكە، پىم وت: ”باۋكە رۆ! بە خوا تۆ دايكىكى خراپى! كورە خو ئەۋ مندالە دامارە لە ئىۋارەۋە يەكبىن دەگرى!“

ژنەكە وتى: ”بەندەي خودا! تۆ ئەم شەۋ تەواۋ منت سەخلەت کرد، من دەمەۋى لە شيرى بېرمەۋە بۆيە دەگرى!“

منيش وتم: ”بۆچى لە شيرى دەبېرپتەۋە؟ خو ھىشتا مندالە و كاتى ئەۋەي نەھاتوۋە شيرى لى بېرپتەۋە!“

وتى: ”ئاخر عومەر بەشەخۇراک نادا بە مندالى شيرەخۇرا“

منيش وتم: ”ئەي باۋكە رۆ! پەلەي لى مەكە لە شيرى مەبەرەۋە، عومەر خۇراكى ئەۋ مندالەيشت پى دەدا.“

ژنەكە منى نەدەناسى...

- ئەي دوایی چى پرووى دا قوربان؟

- بۇ نويژى بەيانی بە شوپنى خۇماندا گەراينەوہ بۇ مزگەوت، بەرنويژيم بۇ خەلکى کرد، لەناو نويژدا ئەوہندە گريام، خەلک بە باشى لە قورشان خویندەنەکم تینەدەگەيشتن!

هەر لە نويژ بووينەوہ، هەستامە سەر پى و پرووم لە خەلکەکە کرد و بە خۆم وت:
"چەند داماوى عومەر! خوا دەزانى چەند بەچکە موسلمانن کوشتوہ؟!"
دوایی جارچيم پاسپارد، جارپى داو: "کەس مندال لە شير نەبپرتەوہ، عومەر بپيارى بەشەخۆراکى بۇ هەموو منداليک داوہ."

نامەيشم نووسى بۇ هەموو واليبەکان و بەوانيشم پاگەياند بەشەخۆراکى مندالى شيرەخۆر بەدەن.

- چەند بەسۆزى قوربان! نەدەبوو ئەو ژنە پەلە بکا و مندالەکەى لەبەر خۆراک لە شير بپرتەوہ! کارىکى خرابى کردوہ!

- ئەي ئەگەر ئاتاج و داماو بى، چى؟ لەوانەيە هەژارى واى لى کردبى کە پەلە بکات و مندالەکەى لە شير بپرتەوہ، بۇ ئەوہى بەشەخۆراکى بەدەنى.

- ئەي نەدەبوو لى بکۆليتەوہ بزانى لە بەر هەژارى بووہ، ئەگەر لە بەر هەژارى بووہ، ئەوہ يارمەتيت دەدا!

- نەخىر ئەوہندە بەس نەبوو!

- بۆچى گەرەم؟

- چونکە تەنيا ژنيک وانيبە، ئەي ژنەکانى تر، من چۆن بزاتم ئەوانى تر گوزەرانيان چۆنە؟ کاربەدەستى خراب ئەو کەسەيە کە هەتا هەژارى بە خەلکەوہ نەبىنى، شتيان پى نەدا، کورم! دادگەرى ئەوہ نيپە کە بەشى خەلکى هەژار و داماو بەدەين! دادگەرى ئەوہيە کە نەهیلين خەلک تووشى هەژارى ببیت، دەبى ئيمە ئابروو و کەسايەتى خەلک بپاريزين، کارپک نەکەين خەلک داوا بکا.

- ئەي ئەدەكرا جياتى ئەۋەي بېرىپكى خۇت ھەلبووۋە شېئىتەۋە، نامەيەك بۇ والىيەكان بنووسى و بلىنى؛ ھەركەس ھەزارە، خۇراكى زىاترى پىئى بدن با مندالەكەي لە شىر نە بېرپتەۋە؟

- ئەي ئەگەر والىيەكان ژنىكى ھەزارىان نەناسىايە و ھىچيان پىننەدايە، ئەۋ كات چى؟ ئەۋ ژنە لە مەدىنە بوۋ، منىش پىم نەزانىبوو تا بەۋ جورەي بۇم گىزپايتەۋە پىم زانى. دواتر خۇ من مالى عومەر نابەخشم بە خەلك، بە خوا مالى خەتتايش نىيە، مالى مۇسلمانانە، لە خۇيانەۋە بۇ خۇيانە. ئىمە تەنيا پارىزەر و خەزەندە دارىن، لە فەوتانى دەپارىزىن، بەۋ جورەي خوا پىئى خۇشە دابەشى دەكەين، بە گوڭرەي پىۋىستى شت بە خەلك دەدەين.

- ئاخىر گەرەم، ئەگەر دەۋلەت و حوكومەت لە بېرىرى خۇي پەشىمان بېتتەۋە.

سام و ھەببەتى نامىنى!

- كورم ! گەرەنەۋە بەرەۋ پاستى و ھەق، زۇر لەۋە باشترە مرۇف لەناۋ بەتالدا بتلىتتەۋە. سام وشكۆي دەۋلەت بە دادگەرىيەۋە بەندە، بەۋە بەندە ئەگەر شتىك لە ھىلى دادگەرى لايدا، يەكسەر بىخەينەۋە سەر ھىلەكە، سام و شكۆ لە سووربوون لەسەر قسەي ناھەقدا نىيە، ئەمجا كى و توۋىتەتى كە عومەر وىستوۋىتەتى خەلك لە ئەۋيان لە دەۋلەت بترسن؟ بە خوا من ھەر ئەۋەم وىستوۋە كە خەلك خاترجەم و ئارخەيان بۇخۇيان بژىن، ئەسل وايە مۇسلمانان لەناۋ خىر و خۇشىدا بژىن، مەگەر ئەۋەي خۇيان نەيانەۋى. دادگەرىيەش ئەۋەپە كە مرۇقى بېدەسەلات و ھەزار دلى پىئى خۇشەبى، بە ھىز لىي بترسى، منىش ھەر ئەۋەم وىستوۋە، وىستوۋە ھىچ كەسىكى بېدەسەلات نەترسى و وانەزانى كە ھەر لەبەر ئەۋەي بېدەسەلاتە، ئىتر مافى دەخورى، ھىچ كەسىكى بە ھىزپىش لەخۇي بايى نەبى و خەلكى داماو نەچەۋسىننيتتەۋە. ئەگەر خەلك بلىن؛ "عومەر بەرەۋ ھەق گەرەپەۋە،" زۇر لەۋە باشترە بلىن؛ "كورە ئەۋە عومەر دەپىشانى كە كامە ھەقە، بەلام ھەر پىشتگويى دەخا و لەسەر ناھەقە." دەمەۋى رۇژى پەسلان بلىن؛ "ئەۋ عومەرەي كە لە ھەلەي خۇي

پەشیمان دەبوۋەتتەن بەرەنە ھەق دەگەپايەتتەن، كۈنە كۈيپتەن؟“ ئەۋە لەۋە باشتەرە بلىن:
”ئەۋ عومەرە لە كۈيپتەن كە لە بەر فېز و خۇبەزلزانى، دانى بە ھەلە و كەم و كوۋرپى
خۇيدا نەدەننا؟!“

- راست دەفەر موۋى گەۋرەم ئەۋە باشتەرە!

- دەى بزانم پرسىارى تىرت لەم بارەۋە ھەيە؟

- نەخىر قوربان! ئەۋەى ويستم پرسىم، تىگەشتم لە جەنابت، ئىتىر چىيى تىرت

لايە لەبارەى شەۋگەرپى، ھەز دەكەم بىزانم؟

- باسى عەرەبىكى دەشتەكى كە ژنەكەى ژانى مندالبوون دەيگرت!

- ئەۋ باسە چىيە و چۈنە؟

- شەۋىك بە كۆلانەكاندا دەگەرپام تا بزانم دەنگوباسى خەلك چىيە؟ تەماش

دەكەم دەنگى ژنىك لە چادرىكەۋە دىت، تا دوينى ئەۋ چادەرە لەۋ شوپنە نەبوۋ!

نزيك بوۋمەۋە، تەماش دەكەم پياۋىك لەبەر چادەرەكەدا لەسەر ئەژنۆ دانىشتوۋە،

سلاوم لى كرد و ۋەلامى دايەۋە.

دوایی وتم: ”تۆ كىي؟“

وتى: ”پياۋىكى دەشتەكىم، ھاتووم خەلىفە شتىكم پى بدا!“

منيش وتم: ”ئەى ئەۋ دەنگە چىيە لەم چادەرەۋە دىتە دەرى؟“

وتى: ”بىرۆ كاكە خەرىكى كارى خۆت بە؟“

تم: ”باشە باش... بەلام ئەۋ دەنگ و نالەيە چىيە؟“

وتى: ”ژنىكە ژان دەيگرى!“

تم: ”كەسى لايە؟“

وتى: ”نەخىر.“

بەپەلە پۇشتمەۋە بۆ مال، ئوم كەلسومى ژنم بەخەبەر بوۋ. پىم وت: ”خىرىك

ھەيە، بۆ نايەى لەرپى خوا بىكەى؟“

وتى: "چىيە؟"

وتم: "زىنكى ئاۋارە ژان دەيگىرى، كەسى لا نىيە."

وتى: "دەي باشە، ئەگەر تۆ ھەز بەكى، دېم."

وتم: "دەي بزانە چىت پىۋىستە لە پەرۆ، پۆن، ئارد و... بېھىنە و ۋەرە."

ھەموو شتەكانى ھىناۋ پىكەۋە پۇشتىن...

گەشتىنە لاي چادىرەكە و پىم وت: "پرۆ ژورەۋە!"

منىش ھاتمەۋە لاي پىاۋەكە دانىشتم. مەنجه لىكمان ھىناۋو، خستە سەر

سىنكوچكە بەك و ئاگرەم لە ژىرىدا كىردەۋە، فووم لە ئاگر كىرد تا ئاگرەكە خۇش بوو،

ئاردەۋايەكم چاك كىرد، بە تەۋاۋى لى نەبوومەۋە، دەنگى مندال ھاتە دەر!

ئوم كەلسوم وتى: "عومەر! مزگىنى بىدە بەۋ پىاۋە، كورپىكىيان بوو!"

ھەر كە پىاۋەكە گونى لە ئوم كەلسوم بوو وتى: "عومەر! يەكسەر قىراندى و لە

ترسدا خۆي لە من دوورخستەۋە!"

منىش وتم: "مەجولئى برا مەجولئى."

ئاردەۋاكەم ھەلگرت و لەبەر دەرگاي چادىرەكەدا دامنا.

وتم بە ئوم كەلسوم: "ئەۋ ژنە تىر بەكە، داماوە ئەم شەۋ زۆر ئازارى ھەبوۋە و

ماندوۋد!"

ئوم كەلسوم ژنەكەي تىر كىرد، مەنجه لەكەي خستەۋە ئەمدىۋ دەرگا. ھەستام و

لىم ۋەرگرت، ھىنام و لەبەردەم پىاۋەكەدا دامنا.

وتم: "فەرموو بىخۇ! ئەم شەۋ ھەر بەخەبەر بوۋى!"

دوايى پۇشتەۋە بەردەم چادىرەكە و وتم بە ئوم كەلسوم: "ھەستە با پىرۆين!"

لە كاتى خواحافىزى بە پىاۋەكەم وت: "بەيانى ۋەرە بۇلام، بزانم چىت پىۋىستە

با بتدەمى؟"

- بە خوا گەۋرەم ئەگەر سۆز و بەزەيى پىاۋىك بوۋايە، ئەۋە تۆ دەبوۋى.

- خۆزگە لە کارەكەي خۆم سەر بەسەر دەرچوو ماپە، نە گوناھبار، نە چاكەكار -
ھەر گوناھبار نەبم ئیتەر هیچم ناوی.

- كورە قوربان! بە خوا چاكەكاری چاكەكارا ئەرئ قوربان تۆ بەرۆژدا ھەر لە
خزمەت خەلكدا دەبووی، ئیتەر بۆچی شەو نە دەحەسایتەوہ؟
- باشە من تەنیا بە رۆژدا خەلیفە بووم؟

- نەخیر قوربان! مەبەستم ئەوہ بوو بەزەبیبیەكت بە خۆتدا بەاتایەتەوہ!
- من ئەو كاتە ئاسوودە دەبووم كە بزانی خەلك كیشەیان چیبە، بۆیان حەل
بكەم. ئەگەر وا بكەم بە روسووری دەچمە بەردەم پەرورەدگار، خوانەخواستە ئەگەر
وايش نەبم، ئەوا ھەر مەپرسە!

- قوربان پاكانەت بۆ ناكەم، بەلام جەستەت مافی نەبوو بەسەرتەوہ؟
- كورم! خۆشی بە خۆشی دەست ناكەوی، ھەركەس بەھەشتی بوئ، قاچی لی
ھەلدەكا و دەروا تا نەگاتە ئەوی، ناحەسیتەوہ!
- ئەي خۆزگەم بە دلت، بە فامت، بە رۆحت، بە ئیمان، چ كۆیوكی پۆلایینی،
لە پیناوی پیاوہتی و جوامیریدا خۆت لەبیر چووہ، لە پیناوی بەرژەوہندی خەلكدا،
شەو و رۆژت خستووہتە سەر یەك.

- ﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾ واتە: "بۆ ئەو كەسەیش لە مەقامی پەرورەدگاری
خۆی ترسابیت، دوو باخی رازاوە ئامادەیه!"
- خاوی گەرە لە خزمەت پیغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەكردا لەو باخانەدا كۆتان
بكاتەوہ.

- ئامین ئامین! یا خوا تۆیش بچیتە ناو ئەو باخانەوہ كورم! لەم باسەدا هیچ
شتیک ھەیه پرسپاری لەبارەوہ بكەي؟

- ھەیه قوربان ھەیه؟

- چیبە پیم بلی!

- گەورەم! دواي ئەو دەي بە حالی ئەو پیاو و ژنەت زانی، بۆچی بە کەسیکی تەرت نەوت یارمەتییان بەدەن؟ بۆ خۆت و خیزانت رۆشتن بۆ یارمەتییان؟

- ئەو کارە چاک بوو یان خراب؟

- بینگومان چاک بوو!

- کاری چاکە پاداشتی هەیه یان تۆلە؟

- بینگومان پاداشت!

- باشە بۆ چاکەکردن خەلک بەخەمە پێشەو و خۆم لە دواو دەنیشم سەیر

بکەم!؟

- مەبەستم ئەو دەیه کە تۆ بە رۆژدا ماندوو دەبووی، ئەو بەس بوو!

- هەر شەویک چوو بێتەمە دەرەو، بۆ ئەو رۆشتووم تا بزانی کاروباری رۆژم چۆن بوو. کورم! ئەو خەلکە لە بەردەست و ژێردەستی مندان، من لە هەموو کەس لە پێشترم بۆ یارمەتیدانیان، ئەگەر من تەمەلی بکەم و گوێیان پێ نەدەم، خەلکیش گوێیان پێ نادەن! ئەگەر منیش بۆ چاکە خێرابم و خەریکی کاروباری خەلک بوم، ئەوا خەلکیش خێرا و چاکەخواز دەبن. نابێ عومەر هەم خۆی و هەم ژێردەستەکانی بگەوتینی!

- دوور لە تۆ قوربان!

- دەي هیچت ماو بەپرسی؟

- نەخێر قوربان! تەنیا دەمەوی بزانی لە بارەي شەوگەرانیو هەيچ ماو

بەپەرەمویی؟

- بەلێ! باسی ئەو پیاو دەي کە بەسەر دیواری حەوشەکەیاندا سەرکەوتم و چووم

ئەودیو!

- مەسەلە چیه قوربان؟ من نایزانم!

- ۋەك ھەموو شەۋەكانى تر چووبووم بۇ گەران و چاودپىرىكردنى شار، ئەو شەۋە
عەبدوللای كورى مەسعودىشم لەگەلدا بوو، چاوم كەوت بە تىشكى.

بە عەبدوللام وت: "ھەر لىرە بە! با بزانم ئەو رۆشنايىيە چىيە و دىمەۋە!"
بەدوای رۆشنايىيدا رۆشتم تا رپم كەوتە ھەوشى مالىك، تەماشە دەكەم پىاويك لە
مالدا دانىشتوۋە، جامى عارەقى لە بەردەمدايە، كچىكىش گۆرانىيى بۇ دەلى و سەماي
بۇ دەكا!

لە داخدا ئاگام لە خۆم نەما و ھىرشم بىردە سەر پىاۋەكە و پىم وت: "ھىچ
كاتىك ۋەك ئەم شەو شتى خراپم نەدىۋە، پىرەپىاويك بە ديار مەرگى خۆيەۋە
دانىشتوۋە!"

پىاۋەكە سەرى بەرز كىردەۋە و وتى: "با، گەورەي ئىمانداران! ئەۋەي تۆ كىردت
لە كارەكەي من خراپترە!"
وتم: "چىم كىردوۋە؟"

وتى: "يەكەم، تۆ جاسوسىت كىردوۋە، خۋاي گەورە جاسوسى لە بەندەكانى
خۆي قەدەغە كىردوۋە! ئەۋەتا دەفەرموۋى: ﴿وَلَا تَجَسَّسُوا﴾ الحجرات: ۱۲ واتە: "بە
شۋىن كەموكوورپى و عەيب و عارى يەكتىردا مەگەرپىن." دوۋەم، بىئى مۆلەت ھاتىتە
ژورەۋە، خوا دەفەرموۋى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا
وَتُسَلِّمُوا عَلَىٰ أَهْلِهَا﴾ النور: ۲۷ واتە: "ئەي ئەو كەسانەي بىرواتان ھىناۋە جگە لە
مالەكانى خۆتان، مەچنە ھىچ مالىك ھەتا پرس دەكەن (بە خاۋەنەكانىيان)، (دوای
ئەۋەي مۆلەت دران)، سەلام بىكەن لە خاۋەن مالەكە."

منىش وتم: "ۋەللا راست دەكەي."

- ئەي دوایی چىت كىرد ؟

- لە پەشيمانىدا ھەر قەپم بە پەنجەي خۆمدا دەكرد و وتم: "ئەي عومەر! ئەگەر
خوا لىت خۆش نەبى، با دايكت رۆلە رۆت بۇ بكا، ئەو پىاۋە لە مالى خۆيدا دوور

لە چاۋى خەلك، خۆى پەنادابوو، ئىپستە دەلى؛ 'عومەر پىنى زانېم و قالم لى دەكا!'

- دەى دواى ئەۋە چى پرووى دا؟

- ماۋەيەك ئەۋ پىاۋە نەدەھاتە كۆر و كۆمەلى منەۋە. دواى ماۋەيەكى زۇر.

رۆژىك لە مزگەوت بووم، ئاگام لى بوو بە دزىيەۋە ھات و لە دواى دواۋە دانىشت!

منىش وتم: "ئا ئەۋ پىاۋەم بۆ بانگ بىكەن!"

بە پىاۋەكەيان وت: "ھەستە گەۋرەى موسلمانان تۆ بانگ دەكا!"

ھەستا و بەرەۋ پرووم ھات، لە خەيالى خۆيدا واى دەزانى ھەيى دەبەم!

- ئەى وات نەكرد؟

- نەۋەللا كورم! چۆن كارى وا دەكەم؟

- ئەى چىت كرد؟

- وتم: "دەى خالۆگيان لىم نىك بەرەۋە!"

ئەۋەندە لە خۆم نىك كردهۋە تا لە تەنىشت خۆمدا دامنا.

دوايى وتم: "ئا گوپت بىنە قسەيەكت بۆ بىكەم!"

گوپى نىك كردهۋە، پىم وت: "بەۋ خوايەى موھەممەدى كردوۋە بە پىغەمبەر،

باسى ئەۋ شەۋەم لاي كەس نەدركاندوۋە، تەنانەت لاي عەبدوللاى كورى

مەسعودىش باس نەكردوۋە كە ئەۋ شەۋە لەگەلمدا بوو."

- ئەى پىاۋەكە چىى كرد؟

- ئەۋىش وتى: "ئا قوربان تۆپش گوپت بىنە!"

گوپم لى نىك كردهۋە.

پىى وتم: "دەى بەۋ كەسەى موھەممەدى كردوۋە بە پىغەمبەر، منىش ھەتا ئەم

دەقەيە بەلای ئەۋ كارەدا نەچوومەتەۋە!"

ئىتر منىش بە دەنگى بەرز اللە اكبرېكم كرد، خەلكىش نەپاندەزانى بۆچى اللە اكبرم كردووہ.

- دەى بۆچى كردت قوربان؟

- ئاى پاك و بېگەردى بۆ خوا! ئەى نازانى ئەو پياوہ ئىتر تۆبەى كرد و لەو كارە نزيك نەبووہوہ؟

- دەى قوربان، تۆبەى كردووہ كردووہتەى، بۆ خۆى تۆبەى كردووہ!

- كورە ئەوہ كەى قسەيە تۆ دەيكەى؟ چۆن گوايە تاوان بكا پيمان ناخۆش بى. بەلام تۆبە بكا پيمان خۆش نەبى! ئىمە رقمان لە تاوانە، نەك تاوانبار! بەلام لە بەرابەرىشدا چاكە و چاكەكارانمان خۆش دەوى، ئىمە ئەگەر خراپە ببينين لەبەر خوا تورە دەبين، ئەگەر چاكەمان بينى پىي دلشاد نەبين؟

- راست دەكەى گەورەم! بەلام بۆچى ئەو شەوہى بەو حالەوہ بينيت بەرت دا؟
- چونكە نەدەبوو من بەو جۆرە برۆشتمايەتە مالەكەيەوہ و بەو جۆرە ببينم.
- بەلام خۆ تازە بينيت؟

- ئەو پياوہ لە مالى خۆيدا دوور لە چاوى خەلك تاوانى دەكرد! ئەو تاوانىكى كرد، بەلام من دوو تاوان: جاسوسىم كرد، بى مؤلەت چوومە مالەكەيەوہ. كاكە! مالى خەلك شكۆ و رېزى تايبەتتى خۆى ھەيە، نابى كەس ئەو رېز و شكۆيە بشكىنى!

- ئەى بۆچى لاي عەبدوللاى كورى مەسعود باسى ھىچت نەكرد؟

- كورم! خواى گەورە گوناھى خەلك و عەيب و عارى خەلك دادەپۆشى، پىي خۆشە خەلكىش گوناھ و عەيب و عارى يەكترى داپپۆشن. ئەو پياوہ نەفس زۆرى پى ھىنابوو، شەيتان لە خستەى بردبوو، لەو كاتەدا واى دەزانى باش دەكا، بۆ ئەوہى تەرىق نەبىتەوہ لە مالى خۆيدا بە نەپنى ئەو گوناھەى دەكرد، خوا تاوانەكەى داپپۆشبوو، من بۆچى قالى لى بكەم!؟

- بەلام خۆ قوربان، ئەو لە ترسدا لە مالددا ئەو تاوانەي دەکرد، چونکە لە دەرەوہ بیکردایە، داری لێ دەدرا!

- کئی گوتووویەتی ھەرکەس بە پەنامەکی تاوان بکا، ئەوہ لە ترسی تۆلە بە پەنامەکی کردووویەتی؟ لەوانەيە شەرم بکا لە بەرچاوی خەلکدا ئەو تاوانە بکا. پیغەمبەر ﷺ فەرموویەتی: "خوای گەورە لە گوناھي ھەموو کەس خۆش دەبێ، ئەو کەسانە نەبێ کە بە ئاشکرا و لە بەرچاوی خەلکدا تاوان دەکەن. جا ئەو کەسەيش کە لە مالددا و بەتەنیا گوناھيک دەکا و، دوایي لای خەلکدا دەلێ: 'دویشەو فلان گوناھم کرد و فیسار گوناھم کرد،' ئەوہيش ھەر ئاشکراکردنی تاوانە و وەک ئەوہ وایە بە بەرچاوی خەلکەوہ بیکا. خوا بۆی داپۆشیوہ خۆی ئاشکرای دەکا!"

- قوربان تۆ چەندی شارەزای! چەند زیرەک و وەلام حازری!

- دەي برا! ئەم باسە تەواو؟

- بەلێ قوربان، با بزەم چیم بۆ باس دەکەي؟

- باسی ئەو ژنەي شەوانە بە سەر ئاوی ھەلدەگرت.

- چیرۆکی ئەو ژنە چییە؟

- وەک ھەموو شەوہکانی تر شەویک بەناو شارددا دەگەرەم، تەماشای دەکەم ژنیک

کونەيەکا ئاوی لەسەر شانە، لێی نزیک بوومەوہ و وتم: "خوا پرەھمت پێ بکا! بۆ ئا لەم کاتەي شەودا لە مال ھاتوویتە دەر؟"

وتی: "من منداڵدارم! خزمەتکارم نییە، بە پۆژ ناتوانم منداڵەکانم جێ بەھێلم؛ شەو دیمە دەرەوہ بۆ ئەوہي ئاوی خواردن بۆ پۆژ دابین بکەم!"

- ئەي تۆ چیت کرد؟

- بەزەبیم بە حالیدا ھاتەوہ.

پيّم وت: "بېنە ئەو كوندە ئاوەم بەرئ، با تا مال بۆت ھەلگرم." كوندە ئاوەكەي پيّدام، ھەتا مال بۆم ھەلگرت...

دوايي وتّم: "سبەي برۆ بۆلای عومەر با خزمەتكارپكت بۆ دابین بكا!"

وتی: "من چۆن دەگەم بە عومەر؟"

منیش وتّم: "خوا گەورەيە ئیشەللا دەيبینی."

- ئەي قوربان بۆ سبەينئ ھات بۆلات؟

- بۆ سبەينئ ھات، داواي کرد بپتە ژورەو، مۆلەتم پئ دا، ھەر چاوي بە من

كەوت، ناسیمیەو و كيشای بە خۆیدا!

منیش خزمەتكارپك و بژيوي ژيانم بۆ دابین کرد و ناردەمەو.

- كورە قوربان تۆ بەراستی سەر بە زیادەو ھەركی خۆت بە جيھیناوە و ...

- سپاس بۆ خوا! بەلام من پيّم خۆشبوو ھەموو پيّداويستی ئەو ژنە و ھاووينەي

ئەو ژنە دابین بگەم، بۆ ئەو ھي ئاتاجی ھيچ شتئ نەبن.

- دەي قوربان چی تپدايە ئەگەر ژنيك ئا بۆ مندالی خۆي بباتەو؟

- ھيچ!

- دەي ئيتر بۆ خزمەتكار و پيّداويستی ژيانت پئ دا؟ كەي لەسەر دەولەت

واجبە خزمەتكار بۆ خەلك دابین بكا؟

- واجبی دەولەت ئەو ھيە كە ھيچ پيّداويستیەك لە خەلك مەنع نەكا. دەولەت

دەولەمەند بوو، ھەرچی لە خەزینەي دەولەتدا ھەبوو، ھي ئەو خەلكە بوو. خۆ من

خزمەتكارم بۆ ھەموو كەسئ دابین نەکرد، بۆ كەسپك دابین کرد كە پيّيستی بە

خزمەتكار ھەبوو. ئەي نەتبینی چۆن بەو شەو ھەموو مندالەكانی جي ھيشتبوو؟ بەو

شەو تاريكە بۆ قومە ئاويك ھاتبوو دەرەو!

- با قوربان.

..... نه و دده مه ی گه شتم به عومه رښته

- دهی ئیتر بۆچی پاره و سامان له خه زینه دا بمینیتته وه و خه لکیش ئاتاج بن؟
بۆچی باشه؟ من پاسه وان و پاریزدری نه و سه روته و سامانه م. خو خاوه نی نیم!
بزانه هه رکه س پنیوستیی به پاره و ماله، پنی دده م. هه رکه سیش پنیوستیی نه بی،
پنی ناده م.

- نهی قوربان نه مه له گه ل دادگه ریدا یه ک ده گریته وه؟

- مه به ستت چیه؟

- مه به ستتم نه وه یه که پاره دده ی به هه ندیک و، نایدیه به هه ندیکی تر.
- شته که یه کجار به و په هاییه نییه. نه و سه روته و سامانه هیی نه و خه لکه یه
به یه کسانیی و که س مافی له که س زیاتر نییه. به لام خو پیشتر بۆم باسکردی که
چۆن خه لکم په به ندی کردبوو بۆ مووچه برینه وه. نه وانیه که زووتر موسلمان
بووبوون. مووچه یان زیاتر بوو، نه وانیه که که سوکاری پیغه مبه رښته بوون.
مووچه یان زیاتر بوو. له و بارده زۆر دواين، چه ز ناکه م دووباره بچینه وه سه ری.
هه ندی جاریش هه ندی که س مافی نه وه ی هه یه که شتی بدریتی، چونکه ئاتاج و
هه ژارن. هه ندی که س مافیان نییه، چونکه دارا و زهنگینن. با نه وونه یه کت بۆ
بینمه وه؛ نه گه ر من له جیاتی نه و ژنه خزمه تکاریم بۆ عه بدورپه حمانی کوری عه وف
دابین بکرده یه، نه وه سه تمکاری بوو نه ک دادگه ری، چونکه عه بدورپه حمان
دهوله مه نده، با بۆ خو ی خزمه تکار دابین بکا. به لام نه و ژنه هه ژار بوو، توانای
نه وه ی نه بوو خزمه تکار به خیو بکات و مووچه ی پنی بدات. ئیغه یش به گویره ی
پنیوستی خزمه تکارنکمان بۆ دابین کرد. نه گه ر یه کیکیی تریش هه ژار بی و
پنیوستیی به خزمه تکار بی و خو ی نه توانی خه مه تکار دابین بکا. ئیغه بۆی دابین
ده که ین، نه مه دادگه رییه! تیگه شتی؟ خو ناکری هه رکاتی دینارنکم به خشی به
هه ژاری، برۆم جار بده م و، سه ری زه لامی دینارنکی پنی ببه خشم!

- بەلى قوربان تىگەشتم. ئەى بۇچى كونه ئاۋەكەت بۇ ھەلگرت؟ با خۇى ۋەك
ھەموو شەۋەكانى تر بىبىردايە تەۋە، بۇ بە يانپىيە كەى خىزمە تىكارت بۇ دابىن دەكردا
- ئەى بۇچى بۇى ھەلنەگرم، چىيە؟
- ئاخىر تۇگە ۋرەى موسلمانان نىت!
- با.

- مەبەستم ئەۋەيە كە تۇ سەركردەى يەكىك لە ۋلاتە ھەرە گەۋرەكانى ئەۋ
سەردەمە بووى، كەچى بە شەۋدا كوندە ئاۋ بۇ ژنىك ھەلدەگرى؟!
- كورە خوا بىتەخشى، ئىستە من بەۋ كارەم گەۋرە بووم يا بچووك؟
- ۋەللا قوربان گەۋرە بوويت!
- دەى ئىتر بۇ بەۋ شىۋەيە لىم دەپرسىتەۋە؟
- مەبەستم سام ۋ ھەيىبەتى تۇيە قوربان، دەلىم نەكا لە بەر چاۋى خەلك كەم
بكا!

- سام ۋ ھەيىبەتى من ئەۋەيە كە ئەۋ خەلكەى لە ژىر فەرمانرەۋايى مندا دەژىن.
خۇشحال بن ۋ موحتاجى ھىچ شتى نەبن!
- بە خوا قوربان تۇ كەسىكى زۇر مەرد ۋ چاكى.
- دەى ھىچى تر ھەيە لەم بارەۋە لىم بپرسى؟
- نەخىر گەۋرەم!
- دەى با قسەكەى خۇمان تەۋاۋ بكەين.
- باشە قوربان! چىتر ھەيە بۇم باس بكەى؟
- ئەۋ ژنەى كە بەردى دەكولاند بۇ مندالەكانى!
- بەرد؟!
- ئا ئا، بەرد!
- چۇن قوربان؟ خەبەر چىيە؟!

- لە نزيك شارى مەدينە زەويپەكى بەردەلان ھەبوو ناوى "حەرەي واقم" بوو،
لەگەل ئەسلەمى خزمەتكارمدا پۆشتين بۆ ئەوى، لە دوورەو ھاگرېكمان بينى.
وتم: "ئەسلەم! وا دەزانم ئەوانە پېبوار بن و شەو و سەرما تەنگى پى
ھەلچنبن. با برۆين بزائين چييه؟"

بە خىرايى پۆشتين بەرەو لاي ھاگرەكە، لە ھاگرەكە نزيك بووينەو، تەماشايە
دەكەم ژنيكە و برۆ مندالى وردى لايە، مەنجەلېكيشى خستوووتە سەر ھاگر،
مندالەكانى لە برسدا دەگرين.

منيش سلاويكەم كرد وتم: "سلاوتان لى بى ئەي خاوەن پۆشناييەكان." پىم
ناخۆش بوو بلىم خاوەن ھاگرەكان.

- ئاي چەندە ژير و زاناي گەرەم! چەند قسەكانت پاراو و جوانن! ئەگەر
خۆت نەتفەرمووبايە بۆچى وات وتوو، لىم دەپرسيت بۆچى وتت خاوەن پۆشنايى؟
بەلام خۆت پيش ئەوئەي من بپرسم، وەلامت دامەو!

- كورم! ئيمە ئەگەر قسەي پىك و مانادار و جوان بەكار بينين، دلخۆش
دەبين.

- راست دەفەرمووي قوربان، دەي دواتر چى پرووى دا؟

- ژنەكە وەلامى دايەو و وتى: "عليك السلام"

وتم: "ئيزن ھەيە كەمىك نزيك ببمەو؟"

وتى: "لەسەر خىران! فەرمووا!"

نزيك بوومەو و وتم: "پورى گيان ئەو چييه؟"

وتى: "شەومان بەسەردا ھاوو و سارده، لىرە لامانداو."

وتم: "ئەي ئەو مندالانە بۆ وا دەگرين؟"

وتى: "برسيانە."

وتم: "ئەي ئەو مەنجەلە چى تيايە لەسەر ھاگر ت داناو؟"

وتى: "ئاو و بەردا! دەيانخەلە تېنم بۇ ئەوھى خەويان لى بىكەوئى، خوا لە نىوان من و عومەردا بىئ!"

منىش وتم: "خوا رەحمت پىئ بىكا، دەي عومەر چوزانىئ بە حالى توؤ؟"

وتى: "ئەي چۆن دەبېتە سەرۆكمان و، ناپىشزانىئ چىمان بە سەر دىئ؟"

- ئەي توؤ چىت پىئ وت گەورەم؟

- هېچم بەو نەوت، وتم بە ئەسلەم: "يەللا با برۆين!"

- بۇ كوئى قوربان؟

- بە پاكردن تا عەمبارى ئاردەكە پامكرد، قاپئ پۆن و تورەكەيەك ئاردم هېنا.

وتم بە ئەسلەم: "بىدە بە كۆلما."

ئەسلەم وتى: "من بۆت ھەلدەگرم."

وتم: "لە پۆژى قىامە تىشدا گوناھە كانم ھەلدەگرى؟ دەي ھەتيو زووبە بىدە بە

كۆلما."

- دواي ئەوھ چى رووى دا قوربان؟

- ئەسلەم كۆلەكەي دا بە كۆلما، بە پاكردن چووینەوھ بۆلاي ژن و مندالەكان،

نەوستانىن تا ئەوئى.

بە ژنەكەم وت: "دەي من كەوچك پرا دەدەم بە ناو مەنجەلەكەدا و، تۆيش

ئارد."

ژنەكە ئاردى دەكردە مەنجەلەكە و، منىش كەوچكم تىئ وەردەدا، فووم دەكرد لە

ئاگرەكە، دووكەل لە ژىر پىشمەوھ دەھاتە دەر، ھەر بەو جۆرە بووم تا مەنجەلئ

ئاردەوام بۇ دروست كردن، مەنجەلەكم داگرت، بە لەمبىيەكم پىر كرد و وتم بە ژنەكە:

"دەي من ساردى دەكەمەوھ و، تۆيش بىكە بە دەم مندالەكانەوھ." ھەروا بەو جۆرە

ساردم دەكردەوھ و ئەوئىش دەيكرد بە دەم مندالەكانىيەوھ تا ھەموويان تىر بوون.

دوایی ژنەكە وتی: "بە خوا خەلافەت شایانی تۆپە نەك عومەر كۆری خەتتاب."

منیش پیم وت: "بە یانی برۆ بۆلای عومەر، خۆم قسە ی لەگەلدا دەكەم و باسی تۆی بۆ دەكەم."

- دە ی دوایی چیت کرد؟

- من و ئەسلەم خۆمان دوور خستەو و چووینە شوینیک ئەوان ئیمەیان نەدەبینی، بەلام ئیمە ئەوانمان دەبینی.

ئەسلەم وتی: "گەرەم با برۆین زۆر ساردە!"

وتم: "نابی! هەتا بە چاوی خۆم نەیانبینم پێبکەن، جییان ناهیلّم، من بە دەم گریانەو و ئەوانم بینی، دەبی بە دەم پێکەنینەو و جییان بهیلّم!"

- دوایی چی قوریان؟

- منداڵەكان خەویان لێكەوت و، من و ئەسلەمیش رۆشتینەو.

- ئە ی دواتر.

- بەرنوێژی نوێژی بەیانیم کرد بۆ خەلك، زۆر بە خور دەستم کرد بە گریان.

قسە ی ژنەكەم بێر دەهاتەو و كە وتی: "عومەر چۆن دەبیته سەرۆكمان و نایشزانن چیمان بەسەر دی؟"

- ئە ی دوایی هات بۆ لات؟

- بەلێ هات، داوای ئیزنی لە پاسەوان کرد، وتم: "ئیزنی بدەن بیته ژوورەو."

كە منی بینی ناسیمیهو، بەلام نەیزانی من عومەرم، هەر ئەوئەندە ی دەزانی كە دوی شو و یارمەتیم داو، لەو كاتەدا عەلیی كۆری ئەبوو تالیب و عەبدوللای كۆری مەسعود هاتنە ژورەو، وتیان: "سلاو لە گەرە ی ئیمانداران!"

- ئە ی ژنە چیی کرد؟

- ھەردوو دەستی خستە سەر سەرى و وتى: "ئاي باۋكە پۇا لە بەردەم گەورەي ئيمانداراندا جوينم پى داۋە؟"

منيش وتم: "قەيناكا خوشكم، دەي ئەو ستەمەي كە لە تۆم كىردوۋە، بە چەند پىم دەفرۇشيتەۋە؟"

وتى: "ستەمى چى؟ تۆ ھەر كە زانيت ئاتاجم، نەپۇشتى تا ئاتاجىي منت دەركىد، چاوت لە مندالەكانم بوو كە چۆن دەگريان، نەپۇشتى تا ھەموويانت تىر كىرد!"

وتم: "شتى وا نابىت، ھەتا لىت نەكپمەۋە، واز ناھىنم."

داۋاي پارچە كاغەزىكم كىرد، لەسەر كاغەزەكە نووسىم:

بەناۋى خواي گەورە و مېھرەبان: ئەمە

ئەو كىپنەيە كە عومەر ستەمەكەي لە

فلان ژن كىپىيەۋە بە بىست و پىنج

دىنارى زىر، لە قىامەتدا ھەر داۋايەكى

لەسەر عومەر تۆمار كىرد، ئەۋە عومەر

بەرييە، عەلىي كوپى ئەبوو تالىب و

عەبدوللاي كوپى مەسعود شايەتن!

دۋايى نامەكەم دا بە عەبدوللاي كوپم، وتم: "پۇلە ھەركاتى من مردم، ئەم نامە

بخەرە نىۋ كفنەكەمەۋە، با ئەو دەمەي دەگەم بە خوا، پىم پى!"

- بە خوا ئەو ژنە نەيزانىبوو لاي خۇتدا چى بە تۆ وتوۋە. تۆيش جار لە

دۋاي جار سەرسام دەكەي، قسەكانت يەك لە يەكترى سەپرتىن، دەلپى تۆ لە گل

دروست نەكراۋى، لە دادگەرى دروست كراۋى!

- دۋاي ئەۋەي كە ئەو ستەمەت لە من بىنى، ھېشتا پاكانەم بۇ دەكەي؟

- بە خوا چاكە نەپى، ھىچم لە تۆ نەديۋە!

- چۆن؟

- کورە قوربان، تۆ زۆر دەکەى لە خۆت، بارى خۆت گران دەکەى! خۆ تۆ کۆتایی دونیا نیت، هەندى شتت لا پوونە و زۆر شت هەیه لێى بى ئاگای، ئیتر بۆ وا خۆت نیگەران دەکەى؟ خەلکیش بەربلاو بوونە، زۆر بوون، تۆ بە ھەر شتیکت زانیبى، بە باشى بپرارت لەسەر داوہ. ھىچ قسووریت نەبووہ، ئیتر ھەركەس و بە گوێرەى توانای خۆى!

- ئەى تۆ چى دەلێى لە بارەى قسەى ئەو ژنە کە وتى: "عومەر چۆن دەبیتە سەرۆکمان و نایشزانى چیمان بەسەر دى؟"

- دەى ئەو ژنە ھەژار و ئاتاج بووہ، ھەركەسیش ھەژارى پووى تى بکا، لە ناچاریدا کەمیک بێتەقیە و پوودار دەبى. ھەموو کەسى دەیەوى خەلیفە بۆ ئەو کار بکا، بەلام خۆ ناکرئ، خەلیفە ھىی ھەمووانە!

- ئەى ئەو ژنە بەشیک نەبوو لەو خەلکە؟

- با، بەلام ئەویش وەک ئەو خەلکە. تۆ کە زانیت پێویستى بە شتە، یەكسەر بۆت دابین کرد و ھىچ قسووریت نەکرد، ھەر وەك ئەوانە بوو کە نامەت بۆ والیبەکان دەنووسى کە ئاگادارى خەلکە ھەژارەكە بن. خۆ تۆ نەتدەزانى كى ھەژارە و كى ھەژار نییە!

- بە خوا ئەگەر من کەموکوورپم نەبووايە، ئەو ژنە وای نەدەوت!

- قوربان ھەركەسە و لە چاوى خۆیەوہ تەماشای بارودۆخ دەکا، ئەو چونکە ھەژار و ئاتاج بوو، وای زانیوہ خەلک ھەمووى وایە و خەلیفە ئاگای لە کەس نییە! تۆیش بە گوێرەى دادگەری خۆت شتت پى بەخشى، ستەمەكەت لى كړیپەوہ، ھەرچەند من پیم وایە ھىچ ستەمیکت لى نەکردبوو!

- کورە تۆ دەتەوى دلم خۆش بکەى! ئەگینا وا نییە!

- نا بە خوا قوربان، من قسەي راستى دەكەم! ھەروايە كە من دەيلىم، ئەو
پرووداۋە بە قازانجى تۆ شكايەۋە نەك لە دژى تۆ!
- چۆن؟

- ئەي تۆ نەپۇشتى بۆ يامەتى ئەو ژنە؟
- با.

- دەي كەۋابوو تۆ ويستوۋتە پىۋىستىي ئەو ژنە جىبەجىي بىكەي، كەۋابوو تۆ
سەركردەيەكى چاك بووي، بىي ئاگا نەبووي لە خەلك. ئەو كەسە بىيئاگايە كە ھەر
لە مائەۋە پالى لىيىداتەۋە، لە جىگەي خۆي نەبزوئ، بلىي: "من ھەقم چىيە خەلك
چى دەكا، با بىكا." بەلام تۆ لە شەۋەزەنگىكى زۆر سارددا دەچووي، بە ناو شاردا
دەگەپاي و، تەنانەت دەرەۋەي شارىش، دەگەپاي بزانى كىي شتىكى پىۋىستە؟
- بەلىي بە خوا ھەر بۆ ئەۋە دەچوۋمە دەر، دەمگوت بزنام كىي شتىكى پىۋىستە
بۆي جىبەجىي بىكەم.

- ئەي ئەو كاتەي ژنەكەت بىيى، نەچووي بزانى چى گەرەكە؟
- با پۇشتم.

- دەي كە ۋا بوو، بىي ئاگا نەبووي لەۋ خەلكە. ئەگەر تۆيش مەبەستت
يارمەتىدان و چاۋدېرى نەبوۋايە، نەدەرپۇشتى بزانى كىيە و چى دەۋى. تەنانەت
ھەر لە مال نەدەھاتىتە دەرەۋە. دواتر، خۆ تۆ بە كۆلى خۆت ئاردەكەت ھەلگرت
بۆيان! پازى نەبووي ئەسلەم ھەلىبگري.

پىت وت: "پۇژى قىامەت تۆ گوناھەكانم ھەلدەگري؟"

- بەلىي ۋام كرد.

- دەي ئىتر سەركردەيەك خۆي ھېۋاتە دەر و ھەۋالى خەلك بېرسى و خۆي بە
كۆل شتىيان بۆ ببا و پىۋىستىيان جىبەجىي بىكا، كەي بىيئاگايە؟ خۆ ئەگەر
ئەسلەمىشت لە باتى خۆت بىناردايە، ئەۋەپىش ھەر دەبوو، بەلام تۆ بەۋەپىش پازى
نەبووي، ويستت خۆت كارەكە جىبەجىي بىكەي!

- ناخر چونکه من به رپرسی نه و ژنه بووم، نهک نه سلهم!
- نهی تو خۆت خواردنه کهت بو چاک نه کردن؟ خۆت بو ت سارد نه کردنه وه؟
- با، نه وه یشم کرد.
- دهی ئیتر نه و ژنه له وه زیاتر چی له به رپرس دهوی؟! خواردنی بو چاک بکا و بوی سارد بکاته وه! ئیتر له وه زیاتر چیی دهوی؟!!
- دهیه وی هه ر له سه ره تا وه برسیی نه بی، نهک برسیی بییت و دوایی تیر بکری؟
- دهی قوربان سوننه تی ژیان وایه، هه ندی ساغه، هه ندی نه خۆش، هه ندی تیره و هه ندی برسی!
- راست ده که ی کوپم وایه!
- وای دابنی که تو سته میشت لی کردبی! - که نه تکر دووه - نهی تو سته مه کهت نه کپیه وه، که ردنی خۆت پی ئازا نه کرد؟ شایه تت نه گرت؟
- با و ابوو.
- دهی قوربان، ئیتر که میک به زه بییت به خۆتدا بیته وه و نه وه نده خه فته مه خۆ!
- نهی خوا به فریات بگا، به خوا دلی منت خۆش کرد!
- قوربان، من راستیه کهم وتوووه. نه گه ر شتیکی تر بو وایه، نه وه م دهوت. حاشا که گه وره مان کاری خراپی لی ببینری!
- نه مه گومان باشیی خۆته.
- به خوا قوربان تو خۆت باشی، دادگه ری، زانای، لیها تووی، جوامیری
- سپاس کوپم! خوا ئاگای لیت بی.
- که و ابوو له م باسه بووینه وه؟
- به لی قوربان! دهی له و باسی شه و گه پانانه چیی تر هیه بو م بکه ی، که وره م؟

- تەواو ھېچم بە بېردا نايەت .

- دەي كە وا بوو ، باسي شەوگەرەن تەواو دەكەين ، درپژە بە باسي دادگەري

دەدەين .

- لەسەر ئيزنى خواي گەورە ، دەي بزەنم چ پرسيارپكم لى دەكەي ؟

- بېستووومە پۆشاكىكت بە خشيوەتە داىكى سولەيت !

- مەبەستت چىيە و چىت دەوي ؟

- دەمەوي بزەنم چى گوزەراوہ ؟ بۆم باس بەكەي .

- ئەي تۆ خۆت نەتگوت بېستووومە ؟

- با قوربان وتم ، بەلام دەمەوي لە دەمى خۆتانەوہ و ، وەك خۆي بېبېسم .

- چەند پارچە جليكم لە مەدينە بەسەر ژناندا دابەش كرد ، عەبايەكى باش

مايەوہ . بەوانەي دەوروبەري خۆم وت : ” ئەم عەبايە بەدەم بە كى ؟ ”

ھەندى وتيان : ” بېدە بە كچەكەي پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم كە لەلاي خۆتە . ” مەبەستيان

ئوم كەلسومى كچى فاتمەي كچى پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بوو .

منيش وتم : ” بېدەم بە داىكى سولەيت باشترە ، ئەو شايانترە . ”

وتيان : ” بۆ ؟ ”

وتم : ” چونكە لە غەزاي ئوھوددا ئەو بە مەشكە و كوندە ئاوي بۆ ئيمە دەھينا . ”

- يانى دات بە داىكى سولەيت ؟

- بەلى ، دام بە ئەو .

- ئەي بۆ بەگوپى ئەوانەت نەكرد كە وتيان : بېدە بە ئوم كەلسوم ؟

- لەبەر ئەوہي داىكى سولەيت شايانتر بوو ، لە غەزاي ئوھوددا ئاوي بۆ

دەھيناين .

- ئەي قوربان تۆ نەتگوت : ” من لە بەخشيندا خزم و كەسوكارى پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم م

پيش ھەموو كەس دەخست ؟ ”

- با وتم، نیسته یش ده یلیم.

- نه ی نه وه نییه نه تبه خشی به نوم که لسوم؟

- ناخر نوم که لسوم ژنی خوم بوو، به خپوکردنی له نه ستوی مندايه. نه گه ر

بمدايه بهو، وهک نه وه وایه به خوم دابن!

- ناخر نه و ژنی تو بوو، نه و عه بایه یش دلی خوش ده کرد.

- ده ی من به مال و سامانی خوم دلخوشی ده کم، نهک به هیی خه لک. و ابرانم

تو دایکی سوله یت به کم ده زانی؟!

- په نا به خوا! هه رگیز، به لام ده مه وی بزانم بوی دایکی سوله یتت له ژنه که ی

خوت به شیاوتر زانی؟

- چونکه دایکی سوله یت یه کیک بوو له و که سانه ی که له کونه وه موسلمان

بوو بوو، به یعه تی به پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دابوو، نه و رژه ی نه و کونه ناوی بو نیمه ده هینا،

نوم که لسوم هه ر له دایک نه بوو بوو. ده ی نیتر که ی دادگه ری وایه که سیک که هه ر

له سه ره تای نیسلامه وه موسلمان بووی، له نوم که لسوم به شیاوتری نه زانم، له

کاتی که دا به خپوکردنی نوم که لسوم له سه ر خومه؟

- پاست ده که ی قوربان، داوا ی لیبور دن ده کم، من ته نیا مه به ستم نا نه مه بوو

که نیستا فه رمووت. ده مه ویست نه و خالهم لا رۆشن بن که خالی دادگه ری به.

ده مه وی بزانم حیکمه ت چییه له کاره کانتدا؟ ده مه وی بزانم چون نه و خه لکه ت

به ریو ده بر دووه؟

- ده ی قه یناکا کورم! نیسته پیم بلن هیچی تر ماوه یا نا؟

- ته واو قوربان هه موو شتی کم بو روون بووه وه.

- ده ی با خوم باسی شتی کت بو بکه م، توژیک له م باسه ده چی، تا با شتر بزانی

من چون فه رمانه وه اییم کردووه؟ بزانی چون نه و که سانه ی که زووتر موسلمان بوون،

به شیاوترم ده زانین؟ بزانی چون ریزی که سوکاری نه وانه یشم گرتووه؟ بزانی چون

پا بر دووم له به رچاو بووه؟

- دهی قوربان ئاواته خوازم زوو بۆم باس بکهی!

- دهی گوی بگره با بۆت بلیم.

- فهرموو گیان و دلم لاته.

- من و نه سه می خزمه تکارم چووینه بازار، ژنیکی گه نجمان پی گه شت.

وتی: "نه ی گه وره ی موسلمانان! پیاوه کهم مردوووه، مندالم ورده، به خوا

نه که وتوونه ته سهر پی، نه کشتوکالیکمان هه یه نه ئازهل، ده ترسم که متیار بیانخوا،

من کچی خه فافی کوری ئیمای غه فاریم، باوکم له په یمانی حوده یبیه دا له خزمهت

پیغه مبه ر صلوات الله دا بوو.

منیش وتم: "نه ی سلوو له برازای خو شه ویسم! ئا لی ره بوه سته، چاوه پیم به."

- بۆ کوئی رۆشتی قوربان؟

- مالی خۆمان.

- له مال چیت کرد.

- وشتریکمان هه بوو به سترابوووه، بارم کرد له خواردن و جلوبه رگ، هه ندیکیش

پاره م خسته ناویه وه، ره شو ی وشتره کهم گرت و رۆشتمه وه بۆلای ژنه که و، ره شو ی

وشتره کهم دا به ده ستیه وه.

وتم: "ده ی داده کهم، لی بخوره بۆ مالی خۆتان، ئیشه للا نافه وتین و، خوا

توووشی خیرتان ده کا."

پیاویک وتی: "کوره گه وره م شنت زۆر پی دا!"

پیم وت: "نه ی دایک رۆپۆت بۆ بکا، به خوا باوک و برای نه م ژنه م به چاوی

خۆم بینی گه مارۆی قه لایه کیان دابوو تا ئیمه گه شتین پییان و قه لاکه مان ئازاد کرد،

بۆ به یانی به شیکی ته واومان پی دان!"

- ئای چه نده به وه فای گه وره م!

- ئیستا بۆت پروون بووه وه که عومه ر چون ته ماشای شته کان ده کا؟

- بە ئی قوربان! پێش ئەوەش تۆ لە چاوی مندا هەر گەورە و مەزن بووی، زیاتر و زیاتریش گەورە بووی.

- دەی خوا بپارێزی، من تەنیا دەمەوئ بزانی کە ئەگەر بەشی کەسێکم نەدا، بە دادگەرییەو بەشی نادەم؛ بەشی هەرکەسێکیشمدا، دیسان هەر بە گوێرە ی دادگەری بەشی دەدەم.

- بە خوا منیش هەروا لێت دەپروانم.

- دەی مادەم ئەم قسە کرا و ئەو باسە هاتە ناوێ، شتێک هەیه با بۆت

بگێرمەو.

- هیچ شتێکم ئەوەندە ئێوە پێ خۆش نییە کە تۆ بفەرمووی: "گویم لێ بگره!"

دە ی قوربان گیان، دلم لەلاتە بفەرموو.

- پۆژیک لە مەدینەدا دەپۆشتم بە رێدا، کێژۆلەیه کم بین ی دەپۆشت و دەکەوت،

دەپۆشت و دەکەوت.

وتم: "ئای کە گوناھە! ئای کە هەژارە! ئەو کامتان ئەو مندالە دەناسن؟"

عەبدوڵلای کورم وتی: "قوربان نایناسی؟"

منیش وتم: "نەخێر! کییە؟"

وتی: "ئێوە یەکیکە لە کچەکانی خۆت."

وتم: "کام کچ."

وتی: "ئێوە کچی منە."

منیش وتم: "دە ی هەتیو ئەو کچە بۆ وایە؟"

وتی: "ئاخر تۆ هیچمان پێ نادە ی."

منیش وتم: "دە ی دەکرئ من هیچت پێ نەدەم، ئیتر تۆیش شتێکیان بۆ پەیدا

نەکە ی؟ بەخوا جگە لەو مووچە ی کە شایستە ی خۆتە، هیچی ترت پێ نادەم! ئیتر

بەشت دەکا یا نا، ئەو کێشە ی خۆتە! ئەو قورئانە با لەنیوان من و تۆدا داوەر

بێ.

- بەلام قوربان خۇ ئەو كچە كورەزاي خۇت بووا
- دەى باشە با كورەزاي من بىئ، دەبىئ باوكى بە خىيوى بكا. ئەگەر منىش
بەمەوى بە خىيوى بكام، دەبىئ بە پارە و سامانى خۇم بە خىيوى بكام. نەك لە
سامانى گشتى. ئەو بە باوكى مووچەيەكى هەيە، لەو بە زياتر هېچ بە خۇيەو نەبىنى.
هەرەك ئەو خەلكە بەشى هەيە و تەواو. سەدجار كورپى خەلىفە بىئ، لەو خەلكە
زياتر بەشى نىيە.

- ئەى قوربان تۆ شتت نەدەبەخشى بە خەلكى داماو و هەزار؟

- با! بەرەوئەللا بەشى فەقىر و هەزارانم دەدا.

- دەى عەبدوئەللاى كورپت هەزار بوو، بۆ هېچت پىئ نەدا.

- ئاخىر عەبدوئەللا ساغ و سەلامەت بوو، دەيتوانى كارىك بكا و بىزىوى بۆ
مندالەكانى پەيدا بكا. خۇ ناكىرى هەر جارى پىاويكى ساغ و سەلامەت، بىئ ئەوئەى
هېچ نوقسانىيەكى هەبىئ، بىئت و بلىئ: "قوربان هەزارم،" منىش لەو سەرەوت و
سامانەى گەل شتىكى بەمەئى. بۆ ناروا وەك ئەو خەلكە بۆ خۇى كار و كاسبىيەك
بكا؟

- پاست دەفەرمووى قوربان.

- دەى بزەنم لەم باسە بووینەوە يا نە؟

- ئەمە تەواو بەس شتى تر ماو.

- چى؟

- چى لەنىوان تۆ و نوعمانى كورپى نەزلەدا هەيە؟

- مەبەستت چىيە؟

- وابزانم شىعەرىكى وتوو و تۆيش لەسەر ئەو شىعەرە لە بەرپرسىپارىيەكەى دەرت

كردوو؟

- باشە، ئىستە پىئت دەلىم چۆن بوو.

- دەی قوربان چاوەرێم.

- من نوعمانی کۆری نەزەم کردبوو بە بەرپرسی میسان، نوعمان شاعیر بوو،

رۆژیک ئەم شیعرە ی وتبوو:

کاتی ئەو یە کە کیزیکێ جوان

بادەم بۆ بێنی بە گۆزە و سەر شان

هەر کاتی ویستم گۆرانی بلی

سەمام بۆ بکا لە سەر رینگا و بان

هۆ ساقی! ئەگەر شەراب دەهینی

پیالە مەهینە، بێنە بە لیوان

سەرۆک رقیەتی لە کۆری بادە

لە کەلاوە بی یاخود دیوەخان^۱

کاتی ئەو شیعرەم بیستەو، وتم: "ئەری بە خوا حەز ناکەم. هەر کێ نوعمانی

بێنی پێی بلی: 'عومەر دەری کردووی!' خۆیشم نامە ی بۆ دەنووسم دەست لە کار

بکیشیتەو.

- دەی دوایی چی پرووی دا؟

- پیاویکی ناسراوی خۆی پێی وتبوو کە گەورە ی موسلمانان لە سەر کار دەری

کردووی، زۆری پێ نەچوو، نامە کە ی منیشی گەشتبوو دەست.

- چیت بۆ نووسیوو، گەورەم؟

- نووسیم:

^۱ عەرەببە کە ی ئاوا یە:

بمیسان یسقی فی زجاج و حنتم

و رقاصە تجنوع علی کل منسم

ولا تسقني بالأصفر المتثلّم

تنادمننا بالجوسق المتهدم

ألا هل أتى الحسناء أن حليلها

إذا شئت غنتني دهاقين قرية

فإن كنت ندماني فبالأكبر اسقني

لعل أمير المؤمنين يسوؤه

بە ناوی خوای بەخشندەي مېھربان

﴿حَمَّ ۱﴾ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ

الْعَلِيمِ ﴿۲﴾ غَافِرِ الذَّنْبِ وَقَابِلِ التَّوْبِ شَدِيدِ

الْعِقَابِ ذِي الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَهَ الْمَصِيرِ

﴿۲﴾ غافر: ۱ - ۳

واتە: "حا ميم، هاتنە خوارەوہي ئەم
قورئانە لە لايەن خوای بالادەست و
شارەزا و زاناوہيە. ھەميشە ئەو زاتە
لِيَخْشَوْنَ صُورَةَ الْكَافِرِ، ھەرگري تەوبە و
پەشيمانىيە لە بەندە گوناھبارەكانى،
تۆلە سېنەرە، زۆر بەسەختى لە ياخى
بووان و ستەمكاران، دەستەلاتدارە و
خاوەن و بەخشىنەرى ناز و
نيعمەتەكانە، ھيچ خوايەك نىيە جگە
لەو، سەرەنجاميش ھەر بۆلاي ئەوہ."
پاشان: من ئەو شيعرەي تۆم بىستەوہ
كە وتووتە:

سەرۆك رقيه تى لە كۆپى بادە

لە كەلاوہ بى ياخود ديوہ خان

ئەرى بە خوا رقم لىيە تى، ئەوا تۆم لە

كار لادا، لە مەرۆ بە دواوہ كار بە دەست

نيت!

- ئەي دوايى چى پرووى دا گەورەم؟

- خۆي ھات بۆ لام و وتى: "كوره گەورەم! بە خوا من لە ژياندا بادم
نەخواردوووتەو، ئەو ھەر شيعرێك بوو ھاتوو بە سەر زماندا و وتوو مە."
منيش وتم: "دەزانم! بەلام ھەتا تۆ ماوي و من مابم، لای من نابي بە
كار بە دەست!"

- بۆچی قوربان؟ خۆ تۆ دەتزانى بادی نەخواردبوووتە!
- من پيم خۆش نيينە كەس لە ژيەر دەسەلاتى مندا بە بادی و عارەقدا ھەلبدا!
- بەلام خۆ قسەي شاعير تەنيا...
- دەزانم! با وايش بئي، خەلك چاوا لە سەر كرده دەكا، ئەگەر سەر كرده بە
ئارەزووي خۆي كردى و بردى، خەلكيش وا دەكەن، ئەگەر يش سەر كرده نەفسى
خۆي گرت و ئارەزووبازي نەكرد، خەلكيش نەفسى خۆيان دەگرن و ئارەزووبازي
ناكەن. ئەي ئەگەر سبەي يەكێك بادی خواردوو و ھينايان و وتمان بۆ كاری
وات كردوو و ئەویش وتی: "ئەي ئەو نيينە فلان واليی خۆت ئەو شيعرەي بەسەر
بادەدا ھەلبداو... نا، بە خوا! مادەم واى وتوو، نابي ھەرگيز لای من بئي بە
كار بە دەست."

- راست دەكەي قوربان.
- دەي ئيسته بزائم چيم لي دەپرسی؟
- پرسيارى "لای من ھەرگيز نابي بە كار بە دەست."
- مەبەستت چييه؟
- جگە نوعمان، بە كەسي تەرت وتوو: "ھەرگيز لای من نابي بە كار بە دەست؟"
- بە لي.
- كئى بوو، بۆچی؟
- سوپايەكم نارد و پياويكم كرد بە سەر كردهي سوپاكە، گەشتبوونە پرووباريك و
پرووبارەكە پردى بۆ پەپنەو نەبوو، سەر كردهكە بە سەربازيكي وتبوو: "بەرۆ ناو
ئاو كە بزانه سارده؟ ئيمە دەتوانين ليى بدەين؟"

ئەو كاتە دونيا زۆر سارد بوو .

سەربازەكە وتبووى: "دەترسم بچمە ئاۋەكە، لە سەرمدا رەق بېمەۋە!" بەلام سەركردەكە زۆرى لى كوردبوو كە بچىتە نىۋ ئاۋەكە .

ئەۋىش بە ناچارى رۆشتبوۋە ناۋ ئاۋەكە و، لە سەرمدا دەستى كوردبوو بە :
"ئەى ھاۋار عومەر! ئەى ھاۋار عومەر!"

زۆرى پى نەچووبوو لە سەرمدا رەق بووبوۋە و مردبوو . من لە مەدىنە لە بازاردا بووم و ئەو ھەۋالەم پى گەشت . يەكسەر وتم: "ھۆ بەلى ھۆ!" دوايى ناردم بە شوپن ئەو سەركردەدا و لە كار لامدا و، پىم وت: "ئەگەر نەبوۋايە بە عادەت، ھەر ئىستە دەمكوشتى، بەلام ھەرگىز لاي من نابى بە كار بە دەست!"

- دەى قوربان! خۇ ئەو سەركردەيە لەبەر سوپاكە واى كرددوۋە، لەبەر خەلك .

ويستوۋيەتى رېگەيەكى ئاسان بدۆزىتەۋە بۇ ئەۋەى خەلكە كە تيا نەچى!

- بەلى ئەمە راستە! بەلام نەدەبوو خەلك بىفەوتىنى و بيانخاتە نىۋ فەتەراتەۋە .

من پاراستنى گيانى موسلمانانم لە ئازادکردنى ولاتىك پى خۆشترە .

- ئەى بۇچى ويستت بىكوۋى؟ خۇ ئەو سەركردەيە سەربازەكەى نەكوشتبوو!

- راستەكەى بە شمشىر نەيكوشت، بەلام بە فرمانىك ئەۋى كوشت . بە خوا

ئەگەر نەبوۋايە بە عادەت، ھەر جارى سەركردەيەك فرمانى بە كەسىك بدايە و ئەو

كەسە تيا بچوۋايە، دوايى خەلك بيانوتايە: "ئەو سەركردە بكوۋن، كاتى خۇى

عومەرىش لەبەر شتىكى وا سەركردەيەكى كوشت." ئەۋا دەمكوشت، بەلام چى

بكەم، شەر و جەنگ ناخۇشە، بىقەيە، نەمويست بەر بۇ خەلك شل بكەم . دوايى

سەركردەكان لە ترسى تۆلە ھىچيان پى نەدەكرا و سەربازەكانىش زال دەبوون

بەسەر سەركردەكاندا و بە گوپيان نەدەكردن .

- پاك و بىگەردى بۇ ئەو كەسەى ئەو ھەموۋە زانىبارىيەى داۋە بە تۆ! تۆ تەنيا

خەمى ئىستا ناخۇى، بەلكو خەمى داھاتوۋىش دەخۇى!

- كورم! نابى سەرۆك تەنيا چاوى لە ئىستا بى و، ئايندەي لە بەرچاۋ نەبى، دەبى سەرۆك دووربىن بى.
- راست دەكەي قوربان.
- دەي بزانم ئەم باسە كۆتايى هات؟
- بەلى گەرەم.
- چ پرسیارىكى تەرت لايە؟
- پىم خۆشە باسى ئەو ژنەم بۆ بەكەي كە هات شكاتى لەو واليىبە كەرد كە ناوى موحەممەدى كورى سەلەمە بوو.

- باشە، جوان گوى بگرە با بۆت باس بەكم!

- دەي فەرموو قوربان، هەموو گيانم دەكەم بە گوى بۆ بىستنى قسەكانت.

- جارېكيان لە سىبەرى دارېكدا خەوتبووم، لەناكاو كۆمەلە كەسىك هاتن، لەناو خۆياندا سكالو شكات و داواكارىيان هەبوو، وەك سكالو شكاتى نىوان كاربەدەست و خەلكى ئاسايى وابوو، لەناكاو ژنىكى دەشتەكى هات و كارېكى بە من هەبوو، كە ئەو خەلكەي بىنى لەلاي مندا كۆبوونەتەو، بەو دەدا منى ناسىبوو، هات بۆلاي من، وتى: "من ژنىكى هەژارم! بېرى كورم هەس، گەرەي مۇسلمانانىش موحەممەدى كورى سەلەمە كەردگە بە والى ئىمە، ئەوئىش هېچمان ناداتى، بەلكو پىي بېزى شتىكمان بداتى!"

- داواي لە تۆ كەرد كە داوا لە واليىبەكەت بەكەي شتىكى پىي بداتى!

- بەلى، قىراندەم وتم: "بەرفە ئا بانگى موحەممەدم بۆ بەكە!"

ژنەكە وتى: "ئەگەر تۆ خۆت لە تەكما بېسى، ئەو فەرە خاسترە و لە گوئت ئەكا!"

وتم: "باشە ئەگەر خوا بېهوى، ئەوا دەپۆين!"

- ئەي دواتر چى پرووى دا قوربان؟

- يەرفە رۆشت بۆلای موخەممەد وتی: "گەرەي موسلمانان بانگت دەکا!"
موخەممەد هات و لای من وەستا و، سلاوی کرد.
ژنەکه شەرم دایگرت.

بە موخەممەد وت: "بە خوا من لە خۆم وایە باشتترینەکانم کردوو بە
کاربەدەست، سبەي خوا پرسیاری لە بارەي ئەم ژنە لئی کردی، چ وەلامیکی
دەدەیتەو؟"

- ئەي وەلامی موخەممەد چی بوو، قوربان؟
- هیچی نەوت، چاوی پر بوو لە فرمیسک، بە خوا موخەممەد کاربەدەستیکی
باش بوو.

- ئەي تۆ چیت وت گەرەم؟
- وتم: "خواي گەرە موخەممەد کورپی عەبدوڵلای کرد بە پیغەمبەر و ناردی
بۆ ئیمە، ئیمەیش باوەرمان پێ کرد، شوینی کەوتین. دواي ئەو ئەبوو بەکر بوو بە
خەلیفە، ئەویش تا مردن بە رێچکەي پیغەمبەردا رۆشت. ئەبوو بەکریش منی کرد
بە خەلیفە، منیش باشتترینەکانتەم کرد بە والی، دەي مووچەي ئەم سأل و پاریشی
پێ بدە و، نازانم لەوانەيە نەتئیرمەو و کەسیکی تر بکەم بە والی!"
دوایی وتم: "وشتیکم بۆ بیئن." بارم کرد لە ئارد و زەیت و دام بە ژنەکه و،
پیم وت: "بگرە، ئەمە بەرە بۆ خۆت و دوایی لە خەیبەر وەرەو بەلام، ئیمە بۆ
ئەوی دەچین."

- دەي لە خەیبەر هات بۆ لات؟
- بەلێ هات، دوو وشتی ترم بۆ بار کرد و پیم دا. وتم: "ئەمەیش بگرە،
نامەيەکیشی تیايە، و توومە بە موخەممەد مووچەي پار و ئەم سأل پێ بدا."
- یانی موخەممەد ت لەسەر کار هیشتەو؟

- بە لئی، موحه مەد پیاویکی راستگۆ و دەستپاک بوو، کەم کەس هەبوو وەک ئەو
وا بێ.

- ئە ی بۆچی وتت: "لەوانە یە نەتئیرمەو و، کە سیکی تر بکەم بە والی؟"
- ئەو و لێ پێچینەو و بوو، بە خوا چەندە بەرانبەر ئەوان توند بووم، زۆر لەو و زیاتر
بەرابەر خۆم توند بووم. لەبیرتە باسی ئەو شەو وەم بۆ کردی کە ژنە کە بەردی نابوو و
سەر ئاگر، چەندە سەرکۆنە ی خۆم کرد؟

- بە لئی قوربان لەبیرمە. چاکت کرد موحه مەد ت لەسەر کار هیشتەو!

- ئە ی چۆن! خوا پاداشی بداتەو و پیاویکی باش بوو.

- خوا پاداشی تۆیش بداتەو و گەرەم!

- ئامین، خوا پاداشی تۆیش بداتەو و کورم! دە ی بزانی ئەم باسە تەواو؟

- بە لئی گەرەم تەواو!

- دیسان لە بارە ی دادگەرییەو و پرسیارت هە یە؟

- بە لئی، دەمەو ئی بزانی دەنگوباسی ئەو و شترە چی بوو کە سەرت بپری بۆ

هاورپیکانت، بەو بۆنەو و عەبباسی مامی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دلخۆش بوو؟

- ئەو و شتریکی زەکات هەبوو، لاقی شکابوو، چارەسەری نەبوو، منیش ناچار

سەرم بپری و هەندئ خەلکم دەعوەت کرد بۆ خواردنی گۆشتە کە ی.

عەبباس پێی وتم: "خۆزگە هەموو جار ئاوات بکردایە!"

منیش وتم: "بە خوا ئیمە ناتوانین دەس بە مالی دەولەتەو و بەدەین، مەگەر ئەو و ی

کە لە پێگە ی هەقەو و وەرپبگرین، لە پێگە ی هەقدا دایبئیین، مەنعی هەقیش

نە کە یین!"

- مەبەستت چی بوو قوربان؟

- مەبەستم ئەو و بوو کە من بۆم نییە و شتریکی زەکات سەر بپرم، بیدەم بە

هاورپیکانم و، خەلکی تر بپبەش بن. ئەو و ی کە هیی خەلکە، دەبێ بدرئ بە خەلک

و جیاوازی تیا نە کرئ. هەرچییش هیی خەلک نەبێ، نایاندەمێ، وەک چۆن لەو

شتانە ی هیی مال و مندالە کەم نەبوو، نەمداونئ.

- دەي قوربان خۇ ئەو شتىكى ئەوئەندە گەورە نەبوو، وشترى بوو!
- نەك وشتر، ئەگەر دەنكە خورمايەكيش بىي دروست نىيە. ئەگەريش بە
ئەندازەي كىويك زىپريان لاي من بىي و، هىي خۇيان بىي، هەرەموويان دەدەمى و،
تۆزقالتىكى لىي لانا بەم.

- باشە قوربان تۆ باشتري لىي دەزاني!

- زانين هەموو شتىي نىيە كورم! ئەو خەلكە زۆربەي زۆري زانا يە، بەلكو
لەخواترسان و خۇپارىزي شەرتە. با شتىكى تري لەو سەيرترت بۆ بگىپمەو.
- چىيە قوربان؟

- پۆژىكى سامال بوو، زۆر گەرم بوو، خۆر بە گر و تيشكى خۇي هەموو لەمەكاني
داخ كردبوو، وەفدىك لە عىراقەو بە سەرۆكايەتى قەيسى كورپى ئەحنەف هاتن، بە
دواي مندا دەگەران، كاتى منيان دۆزىيەو، مېزەرەكەم لەسەرم داکەندبوو، جبەكەيشم
لە ناوقەدم پىچابوو، خەريك بووم وشترىكى زەكاتم دەرمان دەكرد، كاتى ئەحنەفم
بىنى، وتم: "ئەحنەف! جبەكەت داکەنە و وەرە يارمەتيم بده، با ئەم وشترە
چارەسەر بگەين، ئەم وشترە بەشى بيوەژن و هەتيو و هەژاراني تيايە!"

پياويك منى بىنى و ئەو كارەي پىي سەير بوو، وتى: "كوره قوربان! رەحمەتى
خوات لىي بىي بۆ بە رەنجبەريك نالىي ئەو كارەت بۆ بكا، بۆ خۆت دەيكەي؟"
منيش وتم: "چ رەنجبەريك لە من و ئەحنەف بەندەتر و رەنجبەرتەر؟! هەركەس
بىي بە بەرپرسى موسلمانان، ئەو بوو بە رەنجبەريان، چۆن واجبە رەنجبەر كار
بۆ گەورەكەي خۇي بكا، ئاوايش واجبە سەركرده كار بۆ خەلكى خوار خۇي بكا!"

- دەي قوربان بە خوا ئەو پياوہ پاستى كرد، با يەككى تر خەريك بووايە!
- درۆي نەكردووه، بەلام ئامۆزگارىي چاكيشى نەكرد، دەبوو بىگوتايە: "با
گەورەي موسلمانان بە هەموو هيزى خۇيەو كار بۆ ژېردەسەكاني خۇي بكا، بە
مرؤف و ئازەلەو.

..... ئەودەمەي گەشتەم بە عومەر ﷺ

- دەي گەورەم با كاري دەرمانكردنى وشترەكەت بختايەتە ئەستۆي كەسئىكى
تر و، خۆت خەرىكى كاري خەلك بوويتايە، خەلك دەتوانى لە جياتى تۆ وشتر
تيمار بكا، بەلام ناتوانن كاري خەلكى جيبەجى بكن!

- دەي تۆ بىستوتە كاري خەلكم پشت گوئى خستبى لەبەر كاري وشتر؟

- نە بە خوا!

- ئەي بۆ وا دەئىي؟

- قوربان ببورە! من بە بۆچونى خۆم وام وت!

- دەي قەيناكا كورم، بەلام بزانه من ئەو كاتە توانا و تاقەتى كارکردنم بوو،
كاتەكەيش كاتى پشوودان بوو، وتم: "مادەم ئىستە كاتى پشوودانە و، منىش بىكارم و
ماندوویش نيم، با هەستم ئەم وشترە تيمار بكم."

- ئەي بۆ وەك وشترەكەي پيشوو سەرت نەبرى؟

- ئەودەي پيشوو بە داوودەرمان چارەسەر نەدەبوو، بەلام ئەمەيان چارەسەرى
هەبوو، ئىتر بۆ سەرى بېرم و، بىدەم بە خەلكىك و بىن بۆ خۆيان جەفەنگ لىدن؟
با لە جياتى ئەودەي سەرى بېرم، دەرمانى بكم و هەژاران و هەتسو و بپوهژنەكان
سوودى لى وەرگرن!

- راست دەفەرمووى قوربان!

- هەر لە باردى وشترى زەكاتەو شتىكى تر هەيە با بۆت باس بكم.

- چىيە قوربان؟

- وشترىكى زەكات بەرەللا بوو، بەناو كۆلانەكانى مەدينەدا رام دەکرد بە دوايدا،

عەلىي كورى ئەبوو تالبىم پىن گەشت.

وتى: "ئەي گەورەي موسلمانان! ئەو بە كوئى را دەكەي؟"

منىش وتم: "وشترىك لە وشترەكانى زەكات بەر بوو و، منىش بە دوايدا را

دەكەم."

عەلى ھەردوو دەستی خۆی توند پرواند و وتی: "كوره قوربان تۆ كارىكى وا دەكەي كە ھەركەس دواي تۆ بوو بەخەليفە، ھەرچى بكات پىت نەگات."
منیش وتم: "سویند بەو كەسەي موخەممەد صلی اللہ علیہ وسلم ی کردووہ بە پىغەمبەر! ئەگەر بزنىك بە لیوار پرووبارى فوراتدا بەر ببی و پروا، لە رۆژی قیامەتدا تۆلە لە عومەر دەكریتەوہ."
- قوربان! گەورەمان بە دواي وشترىكدا راي دەكرلاد!؟
- ئەي بۆ چى تىدايه؟ مەگەر من پاسەوانى مال و سامانى خەلك نيم؟
- با قوربان! بەلام با يەككى تر بە دواي وشتردا راي بكردايه.
- دەي پاسەوان دەبى بە دوايدا را بكا نەك كەسىكى تر.
- ئاي گەورەم! كارەكانت چەن سەيرن!
- بۆ؟!

- مەبەستم ئەوئەيه چەندە ئازارى خۆتت داوہ لە پىناو خەلكدا!
- كورم! خواي گەورە كارىكى داوئە دەستی من، خوايش بە تەنيام جى ناهيلى.
يارمەتيم دەدا، خوا دەزانى من چەندە سوورم لەسەر راپەراندنى كارەكانم.
- بە خوا وايە. تۆ زۆر سووربووي لەسەر راپەراندنى كارەكانت بە باشى و نەتەيشتووہ مافى كەس پيشيل بكرىت.
- دەي پىم بلى ئەم باسە كۆتايى هات؟
- ئەگەر گەورەم باسى ترى لا نەبى، بەلى كۆتايى هاتووہ!
- من هيچم بە خەيالدا نايە، ئەگەر تۆ شتىك دەزانى بىلى!
- شتىكم بىستووہ گوايە رۆژىك سەلمانى فارسى لە كاتى وتارى ھەينىدا لەسەر پۆشاكيك قەسەي پى برپوي. ئەوہ چۆن بوو؟
- باشە، گوى بگرە، ئىستە بۆت دەگىرمەوہ.
- فەرموو قوربان، كيان و دلم لەلاتە.

- بېرىكى زۆر جلۇبەرگى نوپم بۇ ھات، منىش بەشم كردن بەسەر خەلكىدا،
ھەموو پىاويىك پۇشاكىكى بەركەوت، منىش ۋەك ئەۋ خەلكە پۇشاكىكم بۇ خۆم
ھەلگرتەۋە، منىش ھەر ۋەك ئەۋان، حىسابى تاكە كەسىكم بۇ خۆم كرد نەك زىاتر.
- دەى سپاس بۇ خوا قوربان بەس نەبوو ئەم جارەيان خۆتت بېبەش نەكرد!
- ئاى چەندە زۆرن ئەۋ كەسانەى كارەكانى عومەر لە بەرچاۋى عومەر جوان
دەكەن!

- بە خوا راست دەكەم قوربان. بە خوا ئەگەر ھىچت بۇ خۆت دانەنايە، پىم
سەير نەبوو.

- نا وام نەكرد، بەلام بزانە، ئەگەر تاكە كەسىك بەرى نەكەوتايە، ئەۋا ئەۋ
كەسە خۆم دەبووم!

- ئى دەى منىش ھەر لەبەر ئەۋە وام وت.

- دەى باشە با قسەكەم تەۋاۋ بكەم!

- فەرموو قوربان!

- ھەينىى دواى ئەۋ پۇژە پۇشتەم سەر مېنبەر وتارم دەدا، دوو دەس پۇشاك

لەبەردا بوو، وتم: "خەلكىنە! گوى بگرن و گويپرايەل بن."

سەلمان وتى: "نە گوى دەگرين، نە گويپرايەل دەبين!"

زۆرم بەلاۋە سەير بوو، وتم: "بۇچى باوكى عەبدوλλά؟"

وتى: "ئاخر تۆ ھەركەسە و يەك دەست پۇشاك ت پى داۋە، بەلام دوو دەستت

بۇ خۆت بردوۋە."

منىش وتم: "پەلە مەكە باوكى عەبدوλλά!"

دوايى ھەر لەسەر مېنبەرەۋە ھاوارم كرد: "ھۇ عەبدوλλάى كورم! ھۇا!"

عەبدوλλά وتى: "بەلى گەرەم ئەمەتام!"

وتم: "سویندت دەدەم بەخوا! ئەۋ دەستە پۇشاكەى لە ژېرەۋەيە ھىى تۆ نىيە؟"

وتى: "با، بەرەۋەللا!"

سەلمان وتى: "دەى ئىستە بلى با گوى بگرين و، فرمان بکه با گوپرايەل بين!"

- دەى باشە سەلمان بۆچى بۆ دەستە پۆشاکى ئاۋاى کرد؟

- بۆ نەيكا؟ ئەۋيش پياۋيک نىيە ۋەك من؟

- با.

- ئەى باشە سەرۋەت و سامانى مۇسلمانان ھىي ھەموۋان نىيە؟ ھەموۋيان

ھاۋبەش نىن؟ گەرەى ئيماندارانىش ۋەك ھەر تاكىكى تر يەك بەشى نىيە و تەۋاۋ؟

- با قوربان واىە!

- دەى دەبى لە جىاتى ئەۋەى كە دەلىيى: "سەلمان بۆۋاى کرد؟!" بلىيى:

ئافەرىن سەلمان! لە منت كەۋى چەن بە غيرەت بوۋى! چۆن داکۆكىت لەسەرۋەت

و سامانى خەلك کرد!

- مەبەستم ئەۋەيە ئەگەر كارەكە بەو جۆرەيش بوۋاىە كە سەلمان گومانى برد.

نەدەبوۋ ئاۋا بە بەرچاۋى عالەمەۋە بەرۋوى تۆيدا بدا، دەبوۋ دوايى بە ئەسپايى بە

خۆتى بگوتايە!

- بە خوا من ئەۋەم پى خۆشترە تا ئەۋەى بە ئەسپايى و نەينى بە خۆمى بلى!

- بۆچى قوربان!؟

- با خەلك فير بن داۋاى مافى خۆيان بکەن، بەرپرسەكان دادگايى بکەن، ئەمە

يەك. دوۋەم، لەۋانەيە كەسپكى تريبش ھەمان گومانى سەلمانى بردبى. سىيەم، ئەمە

ئيتىر دلى ھەموۋ لا خاۋپن و ساف دەكاتەۋە، بەلام ئەگەر بە ئەسپايى و دوۋبەدوو

پىي گوتبام و، منيش بۆم پرون بگردايەتەۋە، ئەۋانى ترم چۆن تىگەياندىبا؟ ئەۋ كاتە

خەلك گومانىان وا دەبرد كە گەرەى مۇسلمانان دەستە پۆشاکىكى بۆ خۆى بردوۋ!

- چەن سەيرى قوربان! تۆ بە شپۆەيەك ھەق پوۋبەرۋوى خۆت دەكەيتەۋە،

دەلىيى ھەرگىز بەلاى ھەقدا نەچۋوى!

- نا کوڕم هه‌له‌ی! پێم وانه‌بوو ئاوا بێر بکه‌پته‌وه‌؟!

- چۆن قوربان؟

- من بۆیه هه‌ق ڕووبه‌ڕووی خۆم ده‌که‌مه‌وه، له‌به‌ر خۆم، من نه‌فسی خۆم خۆش ده‌وی، من بار له‌ نه‌فسی خۆم ده‌نێم. ڕوا بکه‌ هیچ که‌س شتی به‌تال له‌ نه‌فسی خۆی بار ناکا مه‌گه‌ر ئه‌و که‌سه‌ی که‌ خۆی به‌ هیچ بزانی، با به‌ خه‌یالی خۆپیشی خۆی به‌ گه‌وره‌ زانیبێ. نه‌فس به‌ کاری هه‌ق نه‌بێ، به‌ هیچ شتیکی تر پێزی لێ ناگیردریت، هیچ و پووچترین که‌س ئه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ خۆی به‌ گه‌وره‌ و زل بزانی، ئیبلیس ته‌نیا له‌به‌ر خۆبه‌زلزانی له‌ ئاسمان ده‌رکرا!

- ڕاست ده‌که‌ی قوربان! من مه‌به‌ستم له‌و قسه‌یه‌ی که‌ کردم هه‌ر ئه‌وه‌ بوو که‌

سه‌رسامیی خۆم نیشان بده‌م.

- منیش مه‌به‌ستم له‌ وه‌لامه‌که‌ ته‌نیا ئه‌وه‌ بوو له‌وه‌ تیبگه‌ی که‌ عیززه‌ت و

سه‌ره‌رزی له‌ هه‌قدایه‌، هه‌رچه‌ند ئه‌و هه‌قه‌ به‌ زیانی تۆیش بی‌ت، سه‌رشۆڕیش له‌

کاری به‌تالدایه‌، هه‌رچه‌ند براوه‌یش بی‌ت!

- ده‌ی قوربان ئه‌مه‌ له‌ جه‌نابت فی‌ر بووم و، به‌ ئیزنی خوا هه‌رگیز فه‌رامۆشی

ناکه‌م!

- ده‌ی بلی بزانی له‌م باسه‌ بووینه‌وه‌ یا نه‌؟

- به‌لێ قوربان ته‌واو.

- ده‌ی بزانی چیی ترت ده‌وی؟

- ده‌مه‌وی بزانی له‌ نیوان تۆ و هورموزان چی گوزه‌راوه‌؟

- چیت مه‌به‌سته‌؟

- له‌و کاته‌وه‌ که‌ شالای ڕد تا ئه‌و ساته‌ی فرتوفیلی کرد بۆ ئه‌وه‌ی خۆی

ڕزگار بکا، من وام خویندوووه‌ته‌وه‌، پێم خۆشه‌ له‌ زاری خۆته‌وه‌ بیبسم، له‌وانه‌یه‌

شته‌که‌ وانه‌بێ که‌ من بیستووومه‌!

- باشه گوی بگره، نیسته بوت ده کپرمه وه که چی پرووی داوه!

- به سهر سهر و چاوا!

- هورموزان سهر کرده یه کی سوپایی لیهاتوو بوو، موسلمانان گه مارؤیان دابوو.

زانی که کار له کار ترازاو و پئی هه لاتنی نییه، بویه داوای نه مانی کرد و به لینی

به موسلمانان دا. موسلمانانیش نه مانیان دا. نه و هه ره له بهر فرتوفیل وای کردبوو.

خۆت ده زانی جه نکیش هه مووی فرتوفیل و لیزانینه! زۆری پی نه چوو په یمانی

شکاند، زۆر له سهربازی موسلمانانی به کوشتن دا، موسلمانان کۆ بوونه وه و، پشتیان

به خوا به ست و خوایش یارمه تیدان. فارسه کان شکان - هورموزان یه خسیر کرا!

سهر کرده ی سوپای موسلمانان وای به باش زانیبوو که هورموزان بنیریت بو

مه دینه بۆلای من، تا من بزانی چی لی بکه یین؟ کۆمه لیک سهرباز هیئایان، سی

کهس له وانه بریتی بوون له نه نه سی کوری مالیک، موغه یه ی کوری شوعبه،

نه حنه فی کوری قه یس.

که له مه دینه نزیک بوونه وه، جلو به رگه که ی هورموزانیان کرده وه به ری — هه مووی

ئاوریشم بوو، تاجی له سهر دا بوو، تاجه که ی به یاقووت رازینرا بووه وه، بازنه و

خرخالی زیری پیوه بوو، شمشیره که ی به ئاوی زیپ ئاو درابوو، به و جوره هیئایانه

نیو شاری مه دینه تا خه لک بزانی که موسلمانان سهر کرده یه کی ئاوا به سه نه نه و

ته نه نه یان به زاندوه و؛ خه لک بزانی که خوای گه وره چۆن موسلمانان سهر ده خا.

- ده ی پاشتر چی پرووی دا؟

- به و جوره که باسم کرد، هیئایانه نیو مه دینه وه، چوبوونه مالی ئیمه به دوای

مندا. من له مال نه بووم. پرسپاری منیان کردبوو، پییان وتبوون: "له مزگه وته،

وه فدیگ له کوفه وه هاتوو، لای نه وانه."

له و کاته دا وه فده که ده هاتن به ره و مزگه وت، له نزیک مزگه وت برپیک مندا

که شتبوون پییان، وتبوویان: "به دوای گه وره ی موسلماناندا ده گه رپن؟"

وتبوويان: "به لئى."

نه وانيش وتبوويان: "له مزگه وته، نووستنوهه."

وه فده كه هه موويان لاي مزگه وت مابوونه وه، نه نه س و نه وانيش هورموزانيان هينابوو گه شتبوونه مزگه وت. خه لكچكى زور كو بووه وه بو نه وهى بزنان كه من هورموزانم بينى، چى ده كه م؟!

نه وه موو خه لكه به جارئ هاتنه نيو مزگه وته وه، به راست و چه دپا به دواى مندا ده گه ران. له سوچي كدا نووستبووم، قامچييه كه م له نيو ده ستمدا بوو- خوت ده زانى نه پاسه وانم هه بوو نه ده رگاوان.

- دوايى چى رووى دا قوربان؟

- هورموزان هاته نيو مزگه وته وه، خوئى ناماده كرد بو ربه ربوونه وهى نه وه كه سهى كو شكى قهيسه رى تيگ شكاندوهه، بو ربه ربوونه وهى نه وه كه سهى سوپايه كى واى ناردوهه سه رله به رى سوپاي فارسى تيگ شاندوهه، ده يويسه نه وه پياوه ببينيت كه نه خشهى جهنگى له مه دينه وه كي شاهه و، نه خشه يه كى وا بووه كه هيچ سه ركرديه كى فارس نه يتوانيبوو نه خشهى وا بكيشى، نه خشه يه كى وا بوو كه نه يانتوانى به رهنگارىي ببنه وه؛ نه وه نه خشه يه كى كه نه خشه كانى نه وانى پوچه ل كرده وه و هه موويانى تيگ شكاند. پيشتر به باشى باسى فارسه كانم بو كرابوو بو يه وهك نه وانم ديبيى تاواوو، خواى گوره يارمه تى دابووم كه نه خشه يه كى پر به پيست بكيشم.

هورموزان وتى: "كوا عومه ر؟"

وتيان: "ئا نه وه يه."

به بينينى من ته واو واقى وړما، پو شاكيكى زور ساده، نه پاسه وان، نه ده رگاوان، نه وه يه زدگوردى ديبوو، كه ده چوون بولاى يه زدگورد، كرابوون به چند چينه وه، ده بوو له دووره وه له خزمه تيدا بوه ستن، نزبكترين كه س له يه زدگورده وه كه چينى به رپرسه گوره كان و وه زيره مه زنه كان بوون ده بوو پينج گز لييه وه دوور بن. دواتر

چىنى فەرماندە جەنگاۋەرەكان و زانايان بوو دەبوو ئەوان دە گەز لە يەزدگوردەو دەوور بن. ئىنجا چىنى گۆرانىبېژ و چاۋەش و ئەوانە بوون دەبوو پانزە گەز لىيەو دەوور بن. ئەگەر كەسىك بىويستايە قسەى لەگەلدا بكا، نە دەبوو لەوەى كە بۆى ديارى كراۋە زياتر نزيك بىيئەو، دەبوو ھەر كە دەپۇشتە ژورەو لە بەردەمىدا چۆك دابدا و سەرى تەواو لە زەوى نزيك بكا تەو، ھەتا يەزدگوردىش ئىزنى نەدا، قسە نەكات. ھەر كە سىش قسەى لەگەلدا بكدايە، بە ھىچ شىۋەيەك ناوى نە دەھىنا، چونكە ناوھىنانيان بە سووكايەتى دەزانى. زياد لەوەش، دەبوو بە پارچە پەرۆيەكى سى دەمامك بكن بۆ ئەوەى ھەناسەى دەمىان كەش و ھەواى ژوورى يەزدگورد پىس نەكا!

- ئەى قوربان دوایی چى پرووى دا؟

- خەلک بە ھىۋاشى قسەيان دەگرد بۆ ئەوەى من خەبەرم نە بىئەو.

ھورموزانىش تاوى ناتاوى دەيوت: "ئەى كوا پاسەوان؟ ئەى كوا دەرگاوان؟"

ئەوانىش دەيانگوت: "نە پاسەوانى ھەيە نە دەرگاوان."

ئەويش وتى: "نە پاسەوانى ھەيە و نە دەرگاوان؟! دەى كە وابى ئەمە

پىغەمبەرە!"

ئەوانىش وتيان: "نا پىغەمبەر نىيە، بەلام خەلىفەى پىغەمبەرە ﷺ!"

من لەم دەمە قالئىيە بە ئاگا ھاتم، دانىشتم، كاتى ئەوم بىنى، پرسىم:

"ھورموزانە؟"

وتيان: "بەلى."

وتم: "پەنا دەگرم بە خواى گەرە لە ئاگرا! سپاس بۆ ئەو خوايەى بە ھۆى

ئايىنى ئىسلامەو ئەمە و نموونەكانى ئەمەى سەرشۆر كرددو، ئەى موسلمانان!

دەست بگرن بەم ئايىنەو! بە پىچكەى پىغەمبەرە ﷺ دا برون! دۇنيا و خوشىيى دۇنيا

فريوتان نەدا، دۇنيا زۆر فىلپازە."

وتیان: "ئەمە پاشای ئەهوازە، قسە ی لە گە لدا بکە."

منیش وتم: "نە خێر هەتا ئەو جل و بەرگە ی لە بەردا لانه با، قسە ی لە گە لدا ناکەم."

بردیان و جل و بەرگە کە یان لە بەردا لابرد و دەستی جلی سادە یان لە بەر کرد و هی نایانەوه.

وتم: "هورموزان! چۆن توانیت پەیمان شکینی بکە ی و لە گە ل خوای خۆتدا درۆ بکە ی؟"

وتی: "عومەر! ئیئە و ئیئە لە سەر دەمی نە فامیدا هە ل دە پرژاین بە یە کدا، ئیئە سەر دە کە وتین، چونکە خوا نە پشتی ئیئە ی دە گرت و نە پشتی ئیئە، بە لام لەو کاتەوه کە خوا پشتی ئیئە دە گری، ئیئە بە ر دە وام شکست دە هی نین!"

وتم: "ئەو کاتە ئیئە یە ک بوون و، ئیئە ناتە با!" دووبارە وتم: "بۆ چی درۆت لە گە ل ئیئە دا کرد؟ بۆ چی پەیمانت شکاند؟" جار لە دوای جار ئە مە م پێ دە گوت.

وتی: "دە ترسم پیش ئە وه ی پیت بلیم، ب م کوژی!"

وتم: "مە ترسە!"

وتی: "دە ی من ئاوم دە وێ."

وتم: "ئاوی بۆ بیئن."

جامی ئاوی گرت بە دە ستە وه، دە ستی دە لە رزی!

وتی: "دە ترسم لە کاتی ئاوخواردنە وه دا ب م کوژن!"

وتم: "نا قە یناکا، هە تا نە یخۆیتە وه کە س نا ت کوژی."

ئیتەر یە کسەر جامە ئاوه کە ی لار کردە وه و پرژاندی.

وتم: "ئاوی بۆ بیئن! نابێ بە تینویتی ب کوژی!"

وتی: "ئاوم ناوی، من ویستم بە و ئاوه مانە وه ی خۆم مسۆگەر بکە م!"

وتم: "من دە ت کوژم، مانە وه ی چی؟"

وتی: "ئاخر تۆ بەلینت پی دام!"

وتم: "درۆ دەکە ی!"

ئەنەس وتی: "وەللا راست دەکا قوربان!"

وتم بە ئەنەس: "قور بەسەرت! ئەو مەجزەئە و بەرائی شەهید کردوو، چۆن

پەنای دەدەم؟ بە خوا یان بەلگە بۆ ئەو قسەیت دەهینیتەو یان سزات دەدەم!"

ئەنەس وتی: "تۆ وتت قەیناکا کەس دەستت لی نادا تا هەموو شتیکم بۆ

نەگێریتەو، کەس ناتکوژی تا ئاوەکەت نەخۆیتەو (ئاوەکەیشی پزاند تازە ئیتر

هەرگیز ناخوڕیتەو، کەواتە هەرگیز ناکوژی!)"

کۆمەلی کەس پشتگیری ئەنەسیان کرد.

بە هورموزانم وت: "تۆ منت فریو دا. بە خوا من بۆ موسلمان نەبی، بۆ کەس

فریو ناخۆم."

هورموزان موسلمان بوو و، لە مەدینە نیشتەجی بوو.

- هەر لەبەر قسەیک نەتکوشت؟ تا ئەو پادەیه بەلینی خۆت دەپاریزی؟

- تۆ ئەگەر بە کارەکە ی من سەرسامی، ئەو بۆ قسەکە ی ئەنەس زیاتر سەرسام

بە!

- بۆچی؟

- ئاخر هورموزان براهیکی ئەنەسی کوشتبوو، دەبوو ئەو زیاتر لەسەر کوشتنی

هورموزان سوور بی، بەلام کە گوپی لی بوو من وام وتوو، ئیتر تۆلە ی لە بیردا

نەما، دەیوت: "دەبی بەلینی خۆت ببەیتەسەر!" ئەنەس بکوژی براهیکی خۆی

پزگار کرد!

- وەللا راست دەکە ی گەرەم! بەلام خۆ تۆ دەتتوانی بیکوژی، هەرچەند

ئەنەسیش نارازیبا، قسە ی ئەنەس وەک پاپوژ بوو نەک فرمان! فرمان فرمانی تۆ بوو،

تۆ بۆت هەبوو هەر پاپەک پیچەوانە ی پای تۆ بووایە، پەسندی نەکە ی!

- من ئەو رايەي ئەنەس و ئەوانم پي تەواو بوو.

- دەي تۆ چوزاني؟ لەوانەيە هورموزان لە ترسي شمشير موسلمان بووبى؟!

- ئيمە نەھيمان لي کراوە کە دلي خەلک توي توي بکەين و تەماشاي بکەين.

چوزانين دلي چي تيدايە، ئەي باسەکەي ئوسامە و پيغەمبەر ﷺ نازاني؟

- باسي چي؟

- پيغەمبەر ﷺ کۆمەليک هاوہلي ناردە سەر حورقەي جوہەيني، بەيانيي زوو

ھاتبوونە سەر کاني و ئاوەکانيان، کە ئوسامە و ئەوانيان بينيبوو، لە ترسدا بلاوہيان

ليکردبوو. ئوسامە و پياويکي ئەنصاري يەکي لەو پياوانەي ئەوانيان گرتبوو،

ويستبويان بيکوژن، پياوەکە وتبووي: "لا اله الا الله!" پياوە ئەنصاريبەکە وازي

ھينابوو، بەلام ئوسامە کوشتبووي!

دواي ئەوہي گەرانەوہ، پيغەمبەر ﷺ دەنگوباسەکەي بيست، فەرمووي: "ئوسامە! ئەو

وتي: "لا اله الا الله" چۆن کوشتت؟"

ئوسامە وتي: "ئەي پيغەمبەري خوا! لە ترسي شمشيرەکەم وتي: 'لا اله الا

الله.'"

پيغەمبەر ﷺ فەرمووي: "باشە تۆ دلي ئەو پياوہت لەت کرد تا بزاني لە ترسدا

واي وتوود؟"

پيغەمبەر ﷺ بەردەوام لە بەر خۆيەوہ دەيفەرموو: "دواي ئەوہي وتي: 'لا اله الا

الله' ھەر کوشتي!" ئەوہندە دووبارەي کردەوہ، ئوسامە خۆزگەي دەخواست کە لەوہ

و پيش موسلمان نەبووايە و تازە ئيماني بەھينايە، بۆ ئەوہي تووشي ئەو کارە

نەبووايە!

- قوربان ئا بەو رادەيە؟

- کورە لەوہش زياتر کوپم!

- چي قوربان؟

- میقدادی کوری نه سوه د به پیغه مبه صلی الله علیه و آله و تی: "نه ی پیغه مبه ری خوا! نه گهر له گه ل کافر ی کدا بوو به شهرمان و شمشیر ی کی دا له دستم دهستیکی منی قرتاند، دواپی په نای برده بهر داریک و وتی: 'نه و باوه پم به خوا هیئا' من بیکوژم یا نه؟"

فهرمووی: "نه خیر، نابیی بیکوژی."

وتی: "ناخر قوربان! دهستیکی منی قرتاند بی! دواپی موسلمان بووبی!"

فهرمووی: "نه خیر مه یکوژه! نه گهر بیکوژی، نه و وهک نه و کاته ی توی لیدی که

نه تکوشتبوو، تویش وهک نه وت لیدی نه و کاته ی که بروای نه هیئابوو!"

- که واته نه وه شهرعی خوایه قوربان!؟

- نه ی وا ده زانی من کار به شتیکی غهیری شهرع ده که م؟

- نه قوربان! به لام دهمه وی زیاتر بوم پروون بیته وه!

- له وهش زیاتر نه و هورموزانه من وا ده زانم بوو به موسلمان ی کی باش، به قه د

چاوتروکانی له نایین دوور نه که و ته وه!

- قوربان تو باشتر ده زانی، من نازانم!

- ده ی هیچ پرسیار ی کی ترت لایه؟

- قوربان هرچی پرسیارم هه بوو له باره ی دادگه ریبه وه هه ره موم پرس ی!

- یانی ته واو؟

- به نی زنی خوا ته واو! سپاسی جه نابت ده که م که نه وه نده خوړاگر بووی و

وه لاسی پرسیاره کانی منت دایه وه!

- واز له و قسانه بی نه! نیستا پیم بل ی، دوا ی نه وه ی باسیکی گه وره مان داخست

و زوری له سره روشتبووین، له باره ی چ شتیکه وه پرسیار ت هه یه؟

- ده خوازم که هندی پرسیار ی شه خسی له گه وره م بکه م!

- ده ته وی له چ باره یه که وه بپرسی؟

- قوربان جەنابت دەزانی که خەلک دەمی ناوہستنی، ھەندی کەس زمانیان دەلئی قامچیہ، بگرہ دەلئی شمشیرہ، ئەگەر تاکە کەسئ لە قسە و قسەلۆکی خەلک پاریزراوبا، ئەوا پیغەمبەر ﷺ پاریزراو دەبوو. تۆ خۆت باش دەزانی چییان بە پیغەمبەر ﷺ دەگوت، خۆت دەزانی که قورەیشیەکان چۆن پییان دەوت: "شیتە، جادوگەرە،" ئەو ناووناتۆرانە ی که بۆ پیغەمبەریان ﷺ ھەلدەواسی، خۆیان لە خۆیاندا سەبوورین بۆ ھەرکەسیکی بیتاوان و بوختانبۆکراو. تۆیش یەکیکی لەو کەسانە ی که بوختانیان بۆ کردووہ، بەلام قوربان با ئەویش بلیم کہ دار ھەتا پەر بەر و بەرخۆش نەبی، بەردی تی ناگیریت، تۆ نەک داری، بەلکو دارستانیکی پەر بەر و بەرھەمداری، بۆیە سەیر نییە ئەگەر خەلکانیک ھەبن بەردت تی بگرن، بوختانت بۆ بکەن، بە خوا من دەزانم تۆ بیتاوانی، زۆر لەوہ گەرەتری کہ ئەوانە پیت دەلین، دەریایش بە دەمی سەگ گلاو نابئی، بەلام من پیم خۆشە وەلامی ئەو بوختانانە لە خۆت بیسم.

- من ھیچم نییە بیلیم، تەنیا ئەوہ نەبی کہ وەک ئیبراھیم پیغەمبەر ﷺ ئەو پرۆزە ی فرەیان دایە نیو ئاگرەوہ فەرمووی: "حَسْبِيَ اللَّهُ وَبِعَمَلِ الْوَكِيلِ" خوام بەسە کہ یاریدەدەر و یارمەتیدەریکی چاکە. "منیش ھەروا دەلیم!

بەلام کیشە نییە با بزنام چییان پی و تووم؟ دوایی پیت دەلیم کہ ئەو قسانە چەندە دوورە لە راستیەوہ، دە ی بزنام چیت پییە؟

- دەلین: "عەبدوپرەحمانی کوپت بادە ی خواردووہ و تۆیش ئەوہندەت لی داوہ مردووہ!" ئەو دەنگوباسە تا چەند راستە گەرەم؟ با پیش ئەوہی تۆ وەلام بەدەیتەوہ، ئەوہیش بلیم کہ بە خوا من دەزانم وانییە، وەک تاوانباریک لیت ناروانم، بەلام حەز دەکەم لیت بپرسم، چاک دەزانم کاری وا لە تۆ ناوہشیتەوہ!

- باشە! ھەموو پروداوەکەت لە سەرەتاوہ بۆ دەگێرمەوہ، دوایی تۆ خۆت بریار بەدە، بزنانە کاری خراپم کردووہ؟ بزنانە ناھەقیم کردووہ؟ لام وایە ئەوانە ی ئەو قسەیان کردووہ، ترش و خوییان پیا کردووہ، ژاریان تیکەل بە ھەنگوین کردووہ!

- فەرموو قوربان گيان و دلم لەلاتە!

- عەبدوﻟﻻ و عەبدوﻧﻨﻪ حەمەي كورم هەردوو رۆشتن بۆ ميسر بۆ غەزاكردن،
سەردەمى واليبهتى عەمرى كورى عاص بوو، كەسپك رۆشتبوو بە عەمرى وتبوو:
”عەبدوﻟﻻ و عەبدوﻧﻨﻪ حەمەي كورانى عومەر هاتوون بۆ ئيرە بۆ غەزا!“
عەمر وتبوو: ”لە كوین؟“

ئەويش وتبوو: ”لەو پەرى شار.“

من پيشتر نامەيهكم بۆ عەمر نووسيبوو، پيم وتبوو: ”نەكەي هەرگيز كەسپكى
خزمى من بيت بۆلاي تۆ و، تۆيش لەبەر ئەوەي خزمى منە كارپكى واى بۆ بكەي
كە بۆ خەلكى ترى نەكەي! ئەگەر كارى وا بكەي، خۆم دەزانم چيت پى دەكەم!“
عەمر لە ترسى ئەو نامەيه، نە هيچ دياريبهكى بۆ ناردبوون و نە خۆيشى
رۆشتبوو بۆ لايان... .

كار بەو شيويه بوو، تا رۆژپك پياويكى هاورپى عەمر بە عەمرى وتبوو:
”عەبدوﻧﻨﻪ حەمەي كورى عومەر و ئەبوو سەروعه لە بەردەرگان داواى هاتنە ژوورهوه
دەكەن!“

عەمر وتبوو: ”با بيئە ژوورهوه!“

ئەوانيش زۆر بە داماوى و زەليلى چووبوونە ژورهوه... .
بە عەمریان وتبوو: ”دارى حەدەمان لى بدە، ئيمە دويشە و عارەقەمان
خواردوووتەوه و سەرخۆش بووين!...“

- ئەي قوربان عەمر چى كردبوو؟

- هەندى قسەي پى وتبوون و دەرى كردبوون.

عەبدوﻧﻨﻪ حەمەي وتبوو: ”ئەگەر دارى حەدەمان لى نەدەي بە باوكم دەلیم، ئيتەر
خۆت دەزانى!“

عەمىرىش دەيزانى ئەگەر داريان لى ئەدا، من لەسەر كارى لادەبەم و لى تۆرەش

دەبم ...

عەمەر دەيوست بە گوڤيان بكا و داريان لى بەدا، لەو دەمەدا عەبدوللاى كورم

خۆى كردبوو بە ژووردا.

عەبدوللا بە عەمىرى وتبوو: "باوكم پىي وتووم بۆ كارىكى زۆر پىويست نەبى،

نەيەم بۆ لات. ئىستە هاتووم بلىم: نابى سەرى عەبدورپەحمانى بىرام بە بەرچاوى

خەلكەو بەتاشى! بەلام قەيناكا دارى لى بەدە!"

چونكە ئىمە جگە لە داركارى، سەرى عارەق خۆرىشمان بە بەرچاوى خەلكەو

دەتاشى.

- ئەى عەمەر چى كرد؟

- لە حەوشى مالى خۆياندا دوور لە چاوى خەلك دارى لى دابوون. دوايى

عەبدوللا، عەبدورپەحمانى بردبوو ژوورەو لەوى سەريان تاشى، بەلام سەرى ئەبوو

سەروەيان لە حەوشەدا تاشىبوو.

- تا ئىرە هىچ كىشەيەك نابىنم، هىچ شتىك نە لە تۆ و نە لە عەمەر و نە لە

كورديكانت و نە لە ئەبو وسەروە! بۆ ئەو بوختانەيان بە تۆ كردوو؟

- پەلە مەكە كورم! چىرۆكەكە تەواو نەبوو.

- بىبورد قوربان، ئەو لە تاو خۆشەويىم بۆ جەنابت و لە داخى قسە و

قسەلۆك ئەوئەندە پەلەم كرد! دەى فەرموو قوربان چىرۆكەكە تەواو بكە!

- باشە قەيناكا! پاشماوئەى چىرۆكەكە ئەمەيە: من لە مەدينە بەسەرھاتەكەم

بىستەو، ئەوانىش هىشتا ھەر لە ميسر بوون، لای عەمىرى كورى عاص! نامەيەكم بۆ

عەمەر نووسى، وتم:

بە ناۋى خۋاى گەۋرە و مېھرەبان،
 لە بەندەى خودا، گەۋرەى ئيمانداران،
 غومەرى كۆرى خەتتابەۋە بۆ تاۋانبارى
 كۆرى تاۋانبارى كۆرى تاۋانبارا پېم
 سەيرە چۆن زاتت كرد قسەى من
 بشكىنى! چۆن ئەۋەندە پرووقايىمى
 بەرابەر من! من ئەۋ ھاۋەلانەم نەكرد
 بە والى كە لە غەزاي بەدردا بەشدار
 بوون، ئەۋانە ھەموۋيان لە تۆ باشتىرن،
 بەلام من تۆم ھەلبىژارد! چونكە
 دەمگوت: پياۋيىكى توندو تۆلە، وريايە!
 بەلام كارەكەت بەۋ گەندەلىيانەت
 بۆگەن كردوۋە. من دەبى تۆ لە
 والىيەتى دەر بىكەم! بەلام دەر كىردىكى
 خراب، ئەۋە لە مالى خۆتدا دارى
 حەد لە عەبدورپەرھمان دەدەى و ھەر
 لەۋىش سەرى دەتاشى؟! خۆ تۆ
 دەتزانى ئەۋە پېچەۋانەى ويستى منە،
 عەبدورپەرھمانىش ۋەك ھەركەسىكى
 ئاسايى واىە و نابى لەگەل ھىچ
 كەسىكدا جىاۋازى بىكرىت، چى بە
 خەلكى تر دەكەى، بە ھەمان شىۋە
 دەبى بە ئەۋىش بىكرىت! بەلام تۆ

وتووته: "نهوه کورپی گورهی
 ئیماندارانه! ..."

خۆ تۆ دهزانی که من له بارهی نهوه
 تۆ له سه نندنه وانه ی په یوه نـدییان
 به شه رعه وه هه یه له بهر ره زامه ندیی
 خوا نه رمی له گه ل که سدا نانویتم،
 جیاوازی له نیوان که سدا ناکه م. به
 گه شتنی ئەم نامه یه، عه بدورپه حمان له
 عابایه ک ده پیچی و به سواری کهر بۆم
 ده نیریته وه با بزانی چ کاریکی خراپی
 کردووه!

- دهی قوربان به گه شتنی نامه که، عه مر چی کرد؟
 - نامه که ی بۆ عه بدوللا و عه بدورپه حمان خویندبووه وه، به و شیوه یه ی خۆم وتم،
 عه بدورپه حمانی نارده وه. نامه یه کی بۆ من نووسی و داوای لیبوردنی کردبوو،
 دابووی به عه بدوللا، عه بدوللا ییش له گه ل عه بدورپه حماندا هاته وه بۆ مه دینه!
 - نه ی داوای نه وه چی پرووی دا؟
 - عه بدورپه حمان هات بۆلای من، عابایه کی زبری قورسی پیوه پیچرابوو، به
 حال دهیتوانی بجولنی.
 وتم: "عه بدورپه حمان! نه وه فلان کارو فیسار کارت کردووه؟! به خوا ده بی داری
 حه دت لێ بدری!"
 عه بدورپه حمانی کورپی عه وف وتی: "قوربان داری لێ دراوه، ئیتر به سه."
 - دهی قوربان عه بدورپه حمانی کورپی عه وف راستی کرد، چیت کرد به گوینی
 نهوت کرد؟

- نەخپىر، بەلكو بە ديار چاوى خەلكەو، وەك ئەوھى كە شەرعىيە، دارى حەدم لە عەبدورپەحمان دا، دوايى لىي گەرام، دواي ئەوھ يەك مانگى رېك ساغ و سەلامەت ھىچ عەيبىكى نەبوو، دەھات و دەچوو، ھاتوچۆي ناو بازار و خەلكى دەكرد. دواي ئەوھ قەزا و قەدەر نەخۆش كەوت، بەو نەخۆشەوھ گيانى سپارد، ئيتىر نە كارىگەريى ئەو دارانە بوو نە ھىچ!

- دەي قوربان خۆ ئەم بەسەرھاتە شانازىيە بۆ تۆ نەك خراپە! خوا پرووى ئەو كەسە رەش بكا ئەو بوختانەي بۆ تۆ ھەلئاسىوھ، چ درۆيەكى ناحەزيان بۆ كردووي؟! بەلام قوربان، وانازانى كەمىك بەرانبەر كۆرەكەت رەق بووي؟ من ھەقم بەو قسە و قسەلۆكانە نىيە كە ھەليانواسىوھ، زانىم ئەوانە ھەمووي درۆن، ئەمە پرسىارىكە و خۆم دەيكەم؟

- من تەنيا بەپىي شەرع جولائومەتەوھ، ھىچ زيادەرەوييەكم نەكردووه. تۆ پىت خۆشە عومەر بە بەرچاوى خەلكەوھ دارى حەد لە كۆرى خەلك بەدا، بەلام كۆرەكەي خۆي لە ژوورەوھ و لە ھەوشى مالى عەمر دارى لىي بدريت؟

- نەوھللا! بەلام خۆ تازە دارەكەي لىي درا!

- لىي درا! بەلام بەو جۆرە نەبوو كە خوا دەيەوي!

- قوربان شتىكى تر ماوھ.

- چىيە؟

- من وەك چۆن لە تۆ دلنىام و دەزانم پياويكى زۆر باشى، ئاوا لە كۆرەكانىشت دلنىام! بىستووھ عەبدورپەحمان شەرابى نەخواردبوو، ئەو ئاوجۆيان شەربەتى تىي خورادبوو، كەچى شەراب دەرچوبوو- نەيزانىبوو شەرابە. ھەرۆھما ئەبوو سەرۆعەيش. ئەبوسەرۆعە يەككە لەو پىاوانەي لە غەزاي بەدردا بەشدار بوو، بەلام دواي ئەوھى خوارديانەوھ و سەرخۆش بوون، زانىيان شەراب بووھ، خۆيان داوايان كرد كە دارى حەديان لىي بدريت، ئەوان دەيانتوانى تەنيا تۆبە بكەن و قسە

نەكەن، بەلام لەبەر ئەوەی حەزریان دەکرد تەواو پاک بېنەو و هیچ گوناھێکیان بە سەرەو نەمینی، بۆیە داوايان کرد داریان لێ بدری!

- من پێم دوور نییە وابێ، نەمپرسی بزانی چ جۆرە شەرابێکیان خواردوووە تەو. خۆیان چوو بوونە لای عەمر و داوايان کردبوو داریان لێ بدا، منیش هەر بە گوێرەي داواکارییەکی خۆیان جۆلامەو. ئەگەر بە قسەي تۆ بێ، ئەو بە خوا دوو پیاوی شەریفن و هیچ تاوانێکیان نییە، ئەگەریش وا نەبێ، خۆ تۆلەي خۆیان وەرگر تەو.

- راست دەفەرمووی قوربان.

- لەم بارەو هیچی تر ماوە بپرسی یان تەواو؟

- من هیچ نەماوە.

- ئەي شتیکی وەك ئەمە نەماوە لەبارەيەو بپرسی؟

- قوربان دەلێن: "عومەر نەصری کۆری حەججایی لە مەدینە دەرکردوو، بەبێ

ئەوێ نەصر هیچ گوناھ و تاوانێکی هەبێ، تەنیا تاوانی ئەو ئەو بوو کە زۆر جوان بوو!" شتی وا پووێ داو، ئەگەر پووێ داو بۆچی؟

- کورە ئەوانە چونکە تیناگەن و شارەزای بپاردان و شەرع و دادوهری و ئەم

شتانە نین، هەر لە خۆو قسە دەکەن و نازانن چی بوو تە هۆکار!

- قوربان من لەم قسەي جەنابتەو و تێدەگەم کە مەسەلەکە راستە؟

- بەلێ راستە! بەلام لەبەر ئەو نەبوو کە ئەوان دەلێن! ئەوانە هەق و ناھەقیان

تێکەل کردوو، قسەي هەق دەکەن و مەبەستیان پێی ناھەقە! ئیتر یان هیچ نازانن

یان نیەتیان خراپە!

- دەي قوربان هەرچۆنێک بێ گرنگ نییە، دەمەوئ بزانی باسەکە چۆن بوو؟

- من شەویک بە ناو کۆلانەکانی مەدینەدا دەگەرام، دەمویست بزانی دەنگوباسی

ئەو خەلکە چیبە؟ گویم لە ئافرەتێک بوو دەیوت:

خۆزگە شەراب و بادە ھەبووايە
 نەصرى ھەججەجم لەلا بووايە
 ئەوئەندە جوانە بۆ يەك بېنېنى
 گەر كيان بېەخشى ۋەك پولىك وايە
 بە (جوانى) بلىيى: تۆ ۋەك نەصر وای
 شاگەشكە دەبى، شفاى قەت نايە
 تەماشاشا چاوى چەن جادووبازە!
 بالاي ۋەك شمشاد، برۆى ھەودايە
 لە تاو ئەو پرچەى قەرارم نەما

جىگام ھەر دەلىيى كا و ميرووى تيايە^۱

بۆيە وتم: "ئابى لە مەدينەدا كەسيك ھەبى كچان لە ژوورى تايبەتتى خويانەو
 ئاخى بۆ ھەلبكىشن و گۆرانىيى بۆ بلىين!"

بۆ بەيانى وتم: "نەصرى كورى ھەججەجم بۆ بېينن."

كاتىك ھىنايان، تەماشاشا دەكەم جوانترين مرۆقە، لە جوانيدا دەدرەوشايەو، مرۆقى
 لە خشتە دەبرد، قزىكى جوانى پيوە بوو ھەر مەپرسە، پىم وت: "بىروپراي گەورەى
 موسلمانان وايە كە سەرت بتاشين!"

كاتى سەرمان تاشى، زياتر جوان بوو.

^۱ ھەرەببەكەى ئاوايە:

ھل من سبيل الى خمر فأشربها	أم من سبيل الى نصر ابن حجاج
الى فتى ماجد الأعراق مقتبل	سهل المحيا كريم غير ملجاج
تهنيه أعراق صدق حين تنسبه	أخي وفاء عن المكروب فراج
انظر الى السحر يجري في نواظره	وانظر الى دعج في طرفه الساجي
وانظر الى شعرات فوق عارضه	كانها نعال دب في عاجي.

بۆ شهوی دواتر گویم له هه مان ئافرهت بوو ده یگوت:

سه ریان تاشیوه ناشیرین ببی

ههنگ کاتی برین شیله ی لی دهردی

روومهت وهک مانگی گیراوی ژپر زولف

که سه ریان تاشی مانگه شه و هه لدی^۱

بۆیه به نه صرم وت: "به خوا نابی من و تو له یهک شاردا دانیشین."

وتی: "دهی قوربان من تاوانم چیه؟"

وتم: "هه ره شهوی که پیت ده لیم."

ناردم بۆ به صره.

- یانی به بی هیچ تاوانیک دوور تخسته وه بۆ به صره؟

- نه وه هیچ تاوانیکی نه بوو، به لام ده بی بزانی بۆچی وام کرد! دهی گوئی له

پیاوی دادوهر و بریار به ده ست و سیاسی بگره!

- گویم گرتووه قوربان فهرموو!

- شهوی که من کردم، پیشخستنی مه سله حه تی گشتی بوو به سه ره مه سله حه تی

تا که که سیدا، زیاندان له مه سله حه تی تا که که سی له پیناو به رژه وه ندیی گشتیدا

شتیکی رینگه پیدراوه، یه کیکیشه له ده ستووره گشتییه کانی ئوصولی فیه هه روه ها

تیگه شتنی ته واو له ئیسلام شه وه یه که نه گه ره هیچ چاره یه کت نه ما، شه وا به

تاوانیکی بچووک تاوانیکی گه وره پال پیوه بنیی. دیسان له شه ریه تی ئیسلامدا

ده ستووریکی گشتی هه یه که نه گه ره هاتوو مرؤف که وته نیوان دوو تاوانه وه و به

ناچاری ده بوو یه کیان بکات، شه وا کاته ده بی تاوانه بچووک که هه لبر پری، شه گه ریش

له نیوان دوو چاکه دا سه ریشک کرا و نه یه توانی هه ردوو کیان بکا، شه وا چاکه گه وره که

^۱ عه ره بیه که ی ناوایه:

حلقوا راسه لیکسب قبحا غیره منهم علیه وشحا

کان صبحا علیه لیل بهیم فمحووا لیله و ابقوه صبحا

ھەلبۇزۇرى. جا ئەگەر دوو چاگەش دژ بە يەك بوون، ئەوا چاگە گەرەكە
ھەلدەبۇزۇرىن و چاگەى بچووک وازلى دەھىنين.

- قسەيەكى جوانە گەرەم! تەواو و راستە و ھىچ جىي گومان نىيە! بەلام
دوورخستەنەۋەى ئەم كورە بۇ بەصرە چ مەسلەھەتتىكى تيا بوو؟

- كورم! دادوەر بۇى ھەيە كە خەلك دوور بخاتەۋە بۇ مەسلەھەتى گشتى. نەك
ۋەك ھەد و سزا. كاتى خۇى لە مەدىنەش بلە ژنانىيەك ھەبوو ناۋى ھىتە بوو.
پىغەمبەر ﷺ دوورى خستەۋە. منىش نەصرم لەبەر بەرژەۋەندىي گشتى دوور
خستەۋە. خۇ جوانىتى و ناكە مرؤف دوور بخرىتەۋە. بەلام ئەۋە بەرژەۋەندىي
گشتىيە كە و دەكا دوور بخرىتەۋە!

- قوربان بەرژەۋەندى لە كوئدايە؟

- تا پىت بلىم بەرژەۋەندىيەكە لە كوئدايە. شارى مەدىنە شارى تىكۆشەران و
جىھادكەرانە. بەۋ مانايە زۇربەى زۇرى پياۋەكانى شارى مەدىنە لە مال نەبوون.
بەلكو لە جىھاد بوون. بۇيە زۇربەى ژنەكانىش لە مالەۋە بى مىرد بوون. بۇيە
لەسەر حاكم پىۋىستە ھەر شتى بىتتە ھۇى تاوان لەسەر پى، لايببا. بىگومان چۇن
پياۋ بىتاقەتى بۇ ژنەكەى دەكا، ئاۋايش ژن بىرى مىردەكەى دەكاتەۋە و بىتاقەتىي
دەكا. بوونى كورپكى ۋەھا جوانىش لە كۆمەلگايەكى ئاۋادا، لەۋانە بوو خراپەى لى
بكەۋىتەۋە! جا دوورخستەنەۋەى ھەرچەند زىبانى تاكە كەسى تيا بوو. بەلام
لەۋلايشەۋە بەرژەۋەندىي گشتى تيايە. من ژنەكانى مەدىنە تۆمەتبار ناكەم، پەنا بە
خا لە كارىكى ئاۋا، بەلام ئىتر بەۋ شىۋە نەبى، مرؤف ناتوانى پىگە لەۋ سروسشەى
بگرى كە لەسەرپەتى! بۇيە من بە ھاشم زانى لە پىناۋ پاراستنى بەرژەۋەندىي
گشتىدا، زىان لە بەرژەۋەندىي تاكە كەسكى ۋەك نەصر بەدەم.

..... لە و دەستە گەشتە بە عومەر ﷺ

- بە خوا ئەمە بۆچوونییکی تەواو جوانە قوربان! ئەمە نابێ ئەم بەسەرھاتە وەک تانە و تەشەر بۆ تۆ باس بکریت، بەلکو دەبێ وەک شانازییەک باس بکریت، بەلام من پرسیاریکی گرنگم هەیە.

- چییە؟

- تۆ لەبەر ئەوەی هیچ ژنیکی شاری مەدینە تووشی گوناھ نەبێ، نەصر دوور دەخەیتەو بە بصرە، یانی ئەم ترسەت لە شوینیکەو گواستەو بە شوینیکێ تر! ئەو ئەگەر ژنانی بەصرە تووشی تاوان ببێ، ئەو کات چی؟ جگە لە گواستەو ئەو مەترسییەک لە شوینیکەو بە شوینیکێ تر، بەرھەمەکە ی چی بوو؟

- پرسیارەکەت زۆر جوانە و وەلامەکەیشی زۆر ئاسانە!

- وەلامەکە ی چییە گەرەم؟!

- یەكەم: باری كۆمەلایەتی بەصرە لەگەڵ مەدینەدا جیاواز بوو، وەک پێم وتی: شاری مەدینە شاری تیکۆشەران بوو، پیاوکان بەزۆری لە جەنگدا بوون، بەلام شاری بەصرە شاری نیشتەجیبوون بوو، پیاوکان زۆربە ی زۆرینەیان لە مالدای بوون، بۆیە هەم ژنان و هەم پیاوان کەمتر جێی مەترسی بوون.

دوووەم: کەسیکی ئاوارە و دوورەولات وەک کەسیکی خۆبی نییە. مرۆفی ئاوارە لەو شوینە ی کە لێیەتی خەریکی خۆزبانە دەبێ، خەریکی پەیداکردنی رزق و رۆزی و بژیوی دەبێ، بۆ ناکرێ هەروا بە بەلاش و حەلاش لێی بسوورپتەو، بۆ ناکرێ زۆر خەریکی خۆی بێت و بێ کار بۆی دا بنیشی. ئێستە ئێمە جۆرە رەقی و ستەمیکمان بەرانبەر نەصر کردوو، راستە، بەلام دەبێ ئێمە تەماشای بەرژەوێندیی تاکە کەسی نەکەین، دەبێ بەرژەوێندیی گشتی لە بەرچاو بگرین، بەپێی شەرع و قانون، رەچاوکردنی بەرژەوێندیی گشتی لە پێشترە تا رەچاوکردنی بەرژەوێندیی تاکە کەسی!

- به خوا بېر و بؤچونه کانت هه موويان زؤر ته واونا! تۆ شتی وا هه ست پى ده که ی، خه لکی تر نایانزانى! راسته وتوويانه: "هه موومان چاومان هه یه، به لام هه موومان شته کان نابینين!"

- ده ی ئەم باسه ته واو بوو؟

- به لئى قوربان ته واو.

- هيجى ترى وهک ئەمه هه یه بېرسى؟

- زؤر هه یه قوربان.

- ده ی بلئى بزائم چييه؟

- قوربان ده لئین: "گوايه تۆ و ئەبوو به کرى سدديق هيرستان بردوووه بۆ مالى عه لى کورى ئەبوو تالیب و عه لى خۆى له مال نه بووه، به لام به هه ردووکتانه وه له فاتمه تان داوه، په راسووتان شکاندوه، به مندالیکه وه دووگيان بووه، منداله که ی له بار چوووه، دوايش هه ر به هۆى ئەو لیدانه وه کۆچى دوايى کردوووه؟

- ئای باوکه رۆ له و درۆ زله! به خوا ديسان ده لئیم: "حسبى الله و نغم الرکيل، خوام به سه که ياریده دهر و يارمه تیده ريکى چاکه."

دواتر ده لئیم: کاتى پرسىارى عه بدورپه حمانت لى کردم، وه لام دايته وه: پرسىارى نه صرت لى کردم، باسى به رژه وه ندى تاکه که سى و گشتیم بۆ کردى: به لام به خوا ئەمه که تۆ ده لئى، ئەمه يه که م جاره و له ده مى تۆى ده بيسم! نازانم چى بلئیم! من هيرش بکه مه سه ر کچى پئغه مبه رى خوا ^{صلى الله عليه وسلم}! له گه ل چ که سيکيشدا؟ ئەبوو به کرى سدديق! باشترین پياو، باشترین مرؤف له دواى پئغه مبه ران! کوره به خوا پياو نازانى له داخا چى بلئى!

- به خوا ده زانم تۆ له و تۆمه ته وه دوورى! به لام وا ده لئین چى بکه م؟

- نازانم ئەو که سه ی ئەم قسه يه ی هه لواسيوه مه به ستى ناشيرنکردنى من و ئەبوو

به که ره يان ناشيرنکردنى عه لى؟!

- عەلى بۇ؟ خۇ ئەۋ لە ژنەكەى دراۋە، بۇچى ناشىرىن دەكرېت؟

- بە خوا بەۋ قسە، ئەۋەندەى مەبەستى ناشىرىنكردىنى عەلىيان بوۋە كە

ھىچكەس بەۋ جۆرە ناشىرىن نەكرابى!

- چۆن قوربان تېمبگەيەنە؟

- كورە كورم ئەۋە تۆ چى دەلىئى؟! عەرەب لە سەردەمى نەفامىدا خاۋەن حەيا و

حورمەت و غىرەت بوون، ھەرگىز قەبوليان نەكردوۋە تەعەدايان لى بكرېت! بە

تايبەتى لە ژن و مندالىان! جارى وابوۋە چەند سالىك لەنىۋان دوو ھۆزدا لەسەر

ئەسپسوارىيەك شەر بوۋە، پىيان شەرم بوۋە بلىن: "دۇراين،" ئىتر چۆن لە ژنيان

بدرى قسە ناكەن!؟

- نا بە خوا شتى وا نابى!

- دەى ئەۋە لە سەردەمى نەفامىدا وابوۋە، ئەى دەبى لە سەردەمى ئىسلامدا

چۆن بى! ئايىنى ئىسلام بۇ پاراستنى كەرامەت و رېز و شكۆى خەلك ھاتوۋە.

عەلى كورى ئەبوۋ تالىب ئەۋ پياۋە دلېر و دلاۋەرە، ئەۋ شىرەى خوا، ئەۋ كەسەى

كە خۆى كرده فىداىى بۇ ئىسلام، ئەۋ كەسەى كە لە جىگەكەى پىغەمبەردا

نووست بۇ ئەۋەى پىغەمبەر ﷺ لە دەست كافرەكان دەرباز بى، ئەۋ كەسەى لە

غەزاي بەدردا وىنەى نەبوۋ، ئەۋ كەسەى لە غەزاي خەندەقدا شالۋى دەبرد، ئەۋ

كەسەى ۋەك شىر لە غەزاي خەيبەردا ئالا بەدەستى ئىسلام بوۋ! ئا ئەۋ كەسە لە

ژنەكەى بدرى و قسە نەكا! ئاخىر ئەمە عەقلى چ كەۋجى ئەمە قبول دەكا!؟

كورم! خوا لە بارەى ژنانەۋە بە پىاۋانى فەرموۋ: ﴿فَأَمَّا كُمُ مَعْرُوفٍ أَوْ شَرِيحٍ

يُحْسِنِ ﴿ البقرة: ۲۲۹ واتە: "يان بە رېك وپېكى و بەباشى بە يەكەۋە بن، يان بە

حەيا و حورمەتەۋە دەستيان لى بەردەن!"

دەى ئەگەر من و ئەبوۋ بەكر پەراسوۋى فاتمە بشكىنننن و عەلى دەنگ نەكا،

مندالى لەبار بېەين و عەلى دەنگ نەكا، بېرېزى پى بکەين و ھەر دەنگ نەكا و،

هه روا بۆ خۆی بیخهه بسوورپتهوه! نه وه که ی به پیکویکی لای خۆی فاتمه ی هیشتوو ته وه؟! نه وه ئیتر ئازایه تی و جوامیری و شیرایه تی عه لی له کوینه؟! ته عه دا له وه زیاتر چیه؟! عه لی و ته عه دا قه بولکردن!

- به خوا راست ده که ی قوربان!

- با پیت بلیم: به خوا نه و قسه و قسه لۆکانه ته نیا گالته کردن به که سایه تی عه لی نییه! به لکو گالته کردن به که سایه تی ته واوی بنه ماله ی پیغه مبه ره! دوور له پرووی عه لی، دوور له پرووی عه لی! با بلین: عه لی پیاویکی ترسه نوک و بیده سه لاته! که هه رگیز وانه بووه - به خوا زیره کترین و بویرترین پیاو بوو - باشه نه مه عه لی هیچ! نه ی نه وه هه مووه پیاوه دلیره ی بنه ماله ی هاشم چی! عه بباس چی! خو بۆم باسکردی عه بباس خانوو یه کی به من نه دا، نه ی ئیتر چون به رابه ر بپرزیکردن به برازا که ی بیده نگ ده بی، باشه عه بباس بۆ خانوووه قورینه یه ک به رانه ر من ده وه ستیته وه، به لام له لیدانی فاتمه دا نایه ته ده نگ؟! ئاخه نه مه چ بپرزیکردنی که به رابه ر عه بباس! نه ی عه قیل له کوئی بوو؟! حه سه ن و حه سه ن له کوئی بوون؟! خو نه وه سه رده مه ی کوئی خه لافه تی من حه سه ن و حه سه ن ته مه نیان بیست سال به ره و سه رتر بوو، گه نج و لاو و به هینز، له هه ره مه ی هینز و گه نجیدا بوون، ده ی بۆ هیچیان به رابه ر عومه ریکی به سالآچنوی لاواز نه کرد؟! نه وانیش غیره تیان نه بوو؟! نه ها کویم! نالیم نه وه پیش نه وه ی بپرزیکردن به من و نه بوو به کر بی، بپرزیکردنه به بنه ماله ی پیغه مبه ره صلواته!

- به لای به خوا راست ده فرمووی وایه!

- کوره نه م قسه له وه ده رچوووه هه ر بئیره تی پیت، به خوا سه رده کیشی بۆ جو ره گه وادییه کیش په نا به خوا، تو خوا چون پیاویک قه بول ده کا من بچمه ماله که ی تیر له ژنه که ی بده م، منداله که ی له بار ببه م، بیکوژم! دواتریش بچم بۆ داوای کچی نه و پیاوه و کچه که ی خۆی بدا به من! نه ی من زاوای عه لی نیم!

نه ی نوم که لسومی ژنم کچی فاتمه و عهلی نییه!؟ نه ی نوم که لسوم چون به رابه ر
 نه و همووه بیریزیکردنه بیدهنگ بوو!؟ نه ی خوانه خواسته نه گهر و ابی، کوا غیرهت
 و پیاوهتی و مهردایه تیی بنه مالهی پیغه مبه ر ﷺ!؟

نه و کاره نه گهر به رابه ر پیاویکی بیدین و بنپه رست و خوانه ناسیش بکری،
 قه بولی ناکا، چونکه دژی سروشتی مرؤفه، چ جای نه وه ی به رابه ر زاتیکی
 له خواترس و به غیرهتی وهک عهلی!؟

- به خوا راست ده فهرمووی، عهلی نه وهنده بیغیرهت نییه.

- حاشا عهلی ناوابی که نه وانه ده لیئن! حاشا نه بوو به کر و منیش نه وهنده

سته مکار و ناپاک بین. کوره نه وه قسه ی شهیتانه، له که لله سه ری نه وانه دا هیلانه ی
 کردووه و نه و قسانه ی پی و توون، لییان گه ری و با واز له م مه سه له بینین. نه مه
 ناویکی لیئل و بۆگه نه!

- فرمان فرمانی تویه گه وره م!

- ده ی بزانه له م باره وه هیچی ترت لایه؟

- قوربان ده لیئن: "عومه ر به پیچه وانه ی قورئانه وه جولاهه ته وه، هه ستاوه نه و

ناوچانه ی عیراق که رزگار کراون، هه مووی کردووه ته وه قف بۆ موسلمانان و له نیوان
 جهنگاوه رانی نیسلامدا به شی نه کردوون، خوا ده فهرمووی: ﴿وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ
 فَإِنَّ لِلَّهِ خُمُسَهُ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ﴾ الأنفال: ۴۱ واته:

'(نه ی نیمانداران) ناگادارین و بزانه: به راستی هه رچییه کتان ده ستکه وت (له جهنگی
 بی باوه پاندا) نه وه بیکومان پینجیه کی بۆ خوا و پیغه مبه ر و خزمانی نزیک
 پیغه مبه ر و هه تیوان و هه ژاران و پهبوارانه، چوار به شه که ی تریشی بۆ نه و
 موجهایدانه یه که له و غه زایه دا به شدارییان کردووه.' نه م نایه ته به لگه یه له سه ر
 نه وه ی که پینجیه کی نه و ده ستکه وتانه بۆ نه و که سانه یه که له نایه ته که دا باس
 کراون و و چوار به شه که ی تری دابه ش ده کریت به سه ر جهنگاوه ره کاند! نه وه ییش

به گویرهی نایه تی قورئان و سوننه تی پیغه مبه ر. کاتیک خه یبه ریش پزگار کرا، پیغه مبه ر به و جوړه به شی کرد، که وا بوو نه و کاره ی پیغه مبه ر به لکه یه له سر نه وهی که پیویسته دابه ش بکری. به لام عومه ر به پیچه وانه ی قورئان و و سوننه ته وه ره فتاری کردوه و به پای خو ی کاری کردوه. "قوربان تو له م باره وه چی ده فرمووی؟"

- یه که م: نه وهی که ده لئین: "عومه ر پیچه وانه ی ده قی قورئانه وه جولاو ته وه." نه و قسه له نه شاره زاییی خو یان له قورئانه وه سه رچاوه ی گرتووه. قورئان نه یغه رمووه: نه و ده سکه وتانه چ ده سکه وتی گوازاراوه بی وه ک که لویه ل، یان نه گوازاراوه بی وه ک زهوی زار، ده بی به ش بکری. به لکو نه و نایه ته که نه وان کردوو یانه به به لکه، باسی پینجیه کی ده سکه وته کان ده کا که چو ن و بو کئی خه رج بکری. دابه شکردنی چوار به شه که ی تر له قورئاندا باس نه کراوه، به لکو له فرمووده ی پیغه مبه ر صلى الله عليه وسلم دا هاتووه که نه و به شی کردوه. نایه ته که به هیماوه فرموویته ی چوار به شه که ی تر بدری به جه نگاهه ران، نه ک به راشکاوی! ریگ وه ک نه و نایه ته که ده فرمووی: ﴿فَإِنْ لَمْ يَكُنْ لَهُ وَلَدٌ وَوَرِثَهُ أَبَوَاهُ فَلِأُمِّهِ الثُّلُثُ﴾ النساء: ۱۱ واته: "نه گه ر مردووه که مندالی نه بوو و، دایک و باوکی میراتبه ری بوون، نه وه سییه کی میراته که بو دایکییه تی."

که و ابوو به شی باوکیک له میراتی نه و کوړه ی که مردووه و زن و مندالی نییه، دوو سییه که، چونکه دایکی سییه کی بردووه و نه وی تر ماوه ته وه بو باوک! که وا بوو نایه ته که شته که ی به په کجاری نه براندووه ته وه، به لکو به گومان وا داده نری که چوار به شه که ی تر بو جه نگاهه ران بی، له بنه ماکانی ته فسیردا یاسایه ک هیه ده لئین: "فام و تیگه یشتن له و نایه تانه ی که به کورتی و هیما شته کان ده گه یه نن، وه ک تیگه شتنی نه و نایه تانه نییه که به راشکاوی مه به سته که ده دن به ده سته وه!" دیسان مانای په نامه کی نایه تیگ ناتوانی وه ک مانای ناشکرای نایه ته که ریگا نیشان

بدا، قسه ی به تو یکل و هیما و نیشاره وهک رپک و بهی پیچ و په نا قسه کردن نابنه به لگه. نه گهر که سنی بلئی: "وه للا به شی باوک له و نایه ته هر دوو سنیبه که و شته که براوه ته وه." نه وه به گویره ی تیگه شتنی خه لک شته که ی براندووه ته وه نه ک خودی نایه ته که!

هرچی به لگه هیئانه وهیشه به کرداری پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله له غه زای خه یبه ردا، نه وه به لگه نیبه له سهر نه وه ی که هر شوینی نازاد کرا، نیتر ده بی بهش بکری، چونکه نه و کاره ی پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله له وانیه بو سوننه ت بی نه ک بو واجب. نه و کاره ی پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله نه وه دهرده خا که دابه شکردن دروسته یان لای نه و په ری سوننه ته نه ک واجب. پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله زور حزی له خه لوا بوو، ده ی نه گهر که سنی حزی له خه لوا نه بی، پیچه وانیه سوننه تی کردووه؟!

- نه وه للا قوربان!

- ده ی نیتر نه و قسه یان له کوئی هیئاوه که واجب به دابهش بکری؟ دواتر، نه گهر لایه نی سوننه تی یان دروستیتی کاره که زال بکه یین، نه وه کاریکمان کردووه به بی نه وه ی به لگه و بنه مای هه بی، نا له بهر نه وه هر کاتیک شوینیک نازاد کرا، بریار بریاری سه روک و خه لیفه یه که چی له و شوینه بکا و چونی لی بکا، نه وه ی که به مه سله حه تی ده زانی، ناوای لی ده کا. نه وه تا پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله شاری مه ککه ی رزگار کرد و به شیشی نه کرد، که وا بوو نه و ناوچانه ی رزگار ده کریین، دروسته بهش بکریین و دروسته وهک خو یان ده ستکاری نه کریین. نه و کاره ی پیغهمبه ر له خه یبه ر، مانای نه وه یه که دروسته نه ک واجب، نه گهر مانای واجب بووایه، مه ککه یشی دابهش ده کرد!

دیسان کاره کانی پیغهمبه ر صلی الله علیه و آله هه موویان بو یه ک مه به ست نه بوون، کاری وای هه بووه به مانا واجب بووه، هه بووه به مانا سوننه ت و هه بووه به مانای نه وه ی که دروسته بکری، نیتر نه سوننه ته و نه واجب. کاتی ده زانین فلان کاری بو واجب

بووه و فلان سوننهت، که به لگه یه کمان هه بی! لییره بيش هیج به لگه یه ک نییه تا شته که یه کلایی بکاته وه.

- قوربان قسه و به لگه کانت زۆر جوانن، به لام تو فرمووت: "ئه و شتانه ی ده گوازرینه وه و ئه وانه یشی که ناگوازرینه وه،" جیاوازی چیه له نیوانیاندا؟
- ئاها! مه به سته که ئا لییره دایه.

- چۆن؟

- سه رچاوه ی هه له که ئا له ویوه دروست بووه که جیاوازییان نه کردووه له نیوان مالی گوازاراوه و نه گوازاراوه. ئه وانه وا ده زانن که مالی گوازاراوه وهک پاره و زیپر و زیو چ برپاریکی هه یه، هه مان برپار بو مالی نه گوازاراوه یش وهک زه ویوزار به کار دی و ئیتر جیاواز نین! بویه وا ده زانن من پیچه وانه ی ده قی قورئان و سوننهت جولومه ته وه!

به لام به و جووره نییه که ئه وان لئی تیگه شتوون! هیج گومان له وه دا نییه ئه و شتانه ی که گوازاراوهن وهک زیپر و زیو، ده بی دابه ش بکرین، به لام مالی نه گوازاراوه ی وهک زه ویوزار، یه کدهنگی له سه ر نییه که چی لی بکرئ، زوبه یر و بیلال پئیان وایه ده بی به ش بکرئ، من و عه لی و ئه بوو عوبه یده و مه عازیش پیمان وایه به ش ناکرئ. هۆکاری بوچوونه که ی ئیمه یش ئه وه بوو وتمان: "ئه گه ر ئه م زه ویوزارانه دابه ش بکرین، ئه وا ده درین به خه لکیکی که م و زۆربه ی خه لک ده ستی له بنی هه مانه وه ده رده چی." دوا ی ئه وه ی که گفتوگو یه کی زۆرمان له و باره وه کرد، خوا ی گه وره ئه وه ی خسته دلمه وه که دابه ش نه کرئ، به لگه ی ئایه تی قورئانیشم بو پراکه ی خۆم ده سکه وت!

- به لگه که چیه قوربان؟

- ئه و ئایه ته یه که خوا ی گه وره ده فرمووی: ﴿ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَى رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَالرَّسُولِ وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَابْنِ السَّبِيلِ ﴾ الحشر: ۷، واته: "ئه و ده سته که وتانه ی

خو بەخشینی بە پیغەمبەرە کە ی لە خەلکی دیھات و شارەکانی جوو، ئەو خە خوا بریاری لەسەرداون کە بۆ پیغەمبەر و خزمانیەتی، بۆ هەتیوان و هەزاران و ریبوارانی شە. "دوایی دەفەر مووی: ﴿لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ

يَتَّبِعُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيَصْرُونَ اللَّهُ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ الحشر: ۸

واتە: "هەروەها لەو دەستکەوتانە، بەشی کۆچبەرانی هەزار دەبیئت بدریئت، ئەوانە ی لە شوینەوار و سامانیان دوور خراونەتەو و دەرکراون، ئەوانە بە تەمای بەخششی خو و پەزنامەندی ئەون و، بەبێ هیچ تەماعیک پشتیوانی لە خو و پیغەمبەرە کە ی دەکەن و هەولێ سەرخستنی بەرنامە کەیان دەدەن، هەر ئا ئەوانە راستگۆ و راستان. "تا دەگاتە ئەوی کە دەفەر مووی: ﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّءُوا الدَّارَ وَالْإِيمَانَ﴾ الحشر:

۹ واتە: "ئەوانە ی کە پیشتەر مال و شوینی خۆیان ئامادە کرد بۆ پیشوازی لە کۆچبەران و، دل و دەروونی خۆیان پازاندەو بە ئیمان. "مەبەستی خۆی گەورە ئەنصاریبەکانە. دوایی دەفەر مووی: ﴿وَالَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾ الحشر: ۱۰ واتە: "ئەوانە ی کە بە شوین کۆچبەران و پشتیواناندا هاتن."

خۆی گەورە هەموو موسلمانانی دەوی هەتا پۆژی قیامەت. من پیم وایە ئەم ئایەتە هەموو موسلمانان دەگریتەو بەبێ جیاوازی.

دوایی پیم وتن: "ئێوە دەتانهوی ئەوانە ی کە دوای خۆماندا دین هیچیان نەبی؟! ئە ی ئەگەر ئەم زەوی و زارانە بەش بکەین، ئەوان چی بکەن؟ ئەگەر لەبەر چینی دوای خۆمان نەبووایە، ئەوا هەرچی بکە دەستکەوتایە وەک چۆن پیغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خەیبەری بەش کرد، ئاوا بەش دەکرد، بەلام ئەو زەوی و زارانە هەر بۆ بەیتولمال دەمیننەو، بەروبووم و قازانجە کەیان بۆ خەزینە ی گشتی دەگەریتەو. جا هەموو موسلمانیک ئیستە و داهاوو، حازر بی یان غایب هەر بەشی هەیه!"

- بە خوا گەرەم پرایەکی زۆر زۆر جوانت هەیه!

- دە ی کورم! لەم قسانە ی من سەرنجی خالیکی گرنگت دا؟

- نازانم! ئايا ئاماژەت بە ھېچ شتېكى پەنھان داۋە و، من پېي نەزانم؟
 - مادەم گەتوگۆ و پرسىيار و ۋەلام لەنىوان من و تۆدا پرووى داۋە لە بارەى
 بەشکردنى زەۋبوزارەۋە، ئەۋە ئىتر خۆى بۆ خۆى بەلگەيە كە ئەۋ ئايەتەى پېشوو
 كە باسەمان كەرد، بەپاشكاۋى بەلگە نىيە بۆ دابەشکردنى ئەۋ زەۋبوزارانە و، جىاوازن
 لەۋ شتانەى كە مالى گوازراۋەن. ئەگەر وانەبا، ئەۋە دەبوۋە خراپە بۆ ھەموو
 ھاۋەلانى پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەك تەنیا عومەر! دەزانى بۆ؟

- بۆچى گەرەم؟

- چۆن ھاۋەلان گەتوگۆ لە بارەى ئايەتېكەۋە دەكەن كە گەتوگۆ ھەلنەگرى؟ كە
 وا بوو ئەۋ گەتوگۆيەى نىوانمان كە ئايا مالى گوازراۋە و نەگوازراۋە ۋەك يەكن يان
 جىان و، ھەرۋەھا بە بەلگەى ئەۋ دابەشکردنى كە پېغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە خەيبەر كەردى
 كە بۆ ئەۋە نەبوۋە كارەكە ۋاجبە، بەلكو سوننەتېكى پېغەمبەر بوو، ئەۋە دەردەخا
 كە ئەۋ دابەشکردنى ۋاجب نىيە! ئەۋ شوپنانهى كە بە جەنگ ئازاد كراۋەن،
 زەۋبوزارەكەى بۆ سەر كەردەى ئىسلام جى دەھىلرېت، چۆنى بە باش بزانى ئاۋاى
 لى دەكا. دابەشى دەكا يان دەيكا بە مولكى دەۋلەت، ئەۋە ئىتر بە پېي برىارى
 خەلىفە و سەر كەردە دەبى. منىش ئەۋ زەۋبوزارانەم دا بە بەيتولمال و ھىچم بۆ خۆم
 نەبوۋە. من تەنیا پارىزەرى مافى خەلكم، من تەنیا خەم بۆ ئەۋانەى ئىستا ناخۆم،
 بەلكو خەم بۆ ئەۋانەى داھاتوۋىش دەخۆم، بۆ ئەۋانەى كە ھىشتا لەدايك نەبوۋەن،
 ئەۋانە بىن و ببىنن كە ھەموو ئەۋ زەۋبوزارانە بە دەست كەمىنەيەكى كەمەۋەن،
 ئىتر ئەۋانىش ھەر لە دوورەۋە برۋانن! ئەۋ كارەى من كەردم، دەبوۋ ۋەك شانازىبەك
 بۆ من باس بگرى نەك لە دژى من باس بگرېت!

- بە خوا تۆ بلىمەتى گەرەم! بە خوا ۋايە، ئەۋە شانازىبە بۆ تۆ! پىاۋىك
 بەزەبى بەۋ كەسانەدا بېتەۋە كە ھىشتا لەدايك نەبوۋەن، بە ھىچ شىۋەيەك سەتم
 لەۋانە ناكە ھاۋرې و ھاۋسەردەمى خۆى بن. پاك و بېگەردى بۆ ئەۋ كەسەى

ئەۋەندە زانىيارى و حىكمەتى بە تۆ بە خشيۋە، ھەقى خستووۋتە سەر زمان و نىو دلت.

- دەى بزائم ھىچ شوبھە و دوودلېك ماۋە لېم بېرسى؟
 - قوربان دەلېن: "عومەر نەك جارى، بەلكو چەند جارى دژى قورئان و سوننەت ۋەستاۋتەۋە، ئەو بەشى ئەو مسولمانە نوپپانەى گىر دابوو كە ھىشتا ئيمان بە تەۋاۋى لە دلئاندا نەچەسپابوو. لەگەل ئەۋەى كە قورئان دەفەر موۋى بەشيان بدەن، بەلام عومەر بەشى نەدان. دەى عومەر چۆن دەتوانى بەرابەر دەقىكى سەرىحى قورئان بوەستىتەۋە؟ دژى كارى پېغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەكر بېت؟"
 قوربان تۆ ۋەلامت بۆ ئەۋانە چىيە؟ ئەو تۆمەتانە چۆن رەت دەكەيتەۋە؟
 - ئەو تۆمەتانە ئەۋەندە بېبنەما و لاوازن كە رەتكردەنەۋدىان لە ئاۋ و دوخواردنەۋە ئاسانترە.

- چۆن قوربان، من گوېبىستى جەنابتم!
 - ئەۋەى كە من كردم نابېتە دژايەتسى كار و كردهۋەى پېغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەكر و، نابېتە پەكخستنى دەقىكى قورئانى، ديسان نابېتە ئاۋرەدانەۋە لە شەرىعت. ئەۋەى كە لە ئايەتەكەدا باس كراۋە كە زەكات بدرى بەو كەسانەى لە شەرعدا پېئان دەوترى ﴿وَالْمُؤَلَّفَةِ فُلُوبِهِمْ﴾ (۶۰) التوبة، واتە: "ئەۋانەى كە تازە ئيمانئان ھىناۋە و بە تەۋاۋى لە دلئاندا نەچەسپاۋە،" ئەۋە من دلئيام خۋاى گەۋرە ئەو بەشەى بۆ ئەۋان ديارى كرددۋە و بەستوۋىتەى بە شتىكەۋە، ۋەك ئەو ھۆزانەى كە پېشەۋاى موسلمانان بترسى توۋشى شەريان بكن، بەو زەكاتپېدانە دلئان بېننەۋە جى و ئاراميان بكنەۋە، با ئەۋانەيش پېۋىستيان بە زەكات نەبى، بەلام ھەر پېئان دەدرېت، چونكە ئەۋانە پېۋىستە دلئان رابگىردرېت. ئەۋەيش لە بارودۇخىكى تايبەتېدا دەبى، بە زۆرى لەۋكاتانەى كە دەۋلەت لاۋازە و كەمدەسەلاتە، سەرۋكى دەۋلەت بېھۋى بەو زەكاتە بەلا و شەر لە كۆل دەۋلەت بكاتەۋە، بەلام ھەركات

دهولت به هیژ بوو، کهس پی پی نه و پرا، نه و کاته پیویست ناکا له شه ری کهس
 بترسی، پیویست ناکا به بره زه کاتیک نیمان له دلی خه لکدا گیردا!
 نه و ناوه یش که ناوی "مؤلفه قلوبهم" هه تا رۆژی قیامت کهس به و ناوه وه
 نامینی، وهک چۆن مرؤف هه میسه هه ر فه قیر یان مسکین نییه، هیچ که سیکی زیر
 نالیّت: "نه گه ر که سیکی فه قیر هه بوو و زه کاتمان پی دا و دوایی دهوله مند بوو،
 ده بی هه ر بیدریتی، چونکه رۆژی له رۆژان ناوی فه قیر بووه،" کهس نه م قسه یه
 ناکا، به خشین به سراوه به فه قیری، به مسکینی، هه رکات فه قیری و مسکینی نه ما،
 ئیتر به خشینیش کۆتایی دیت. نه م مه سه له ی موئه لله فه یه یش هه روایه، هه رکات
 ناوه که نه ما، زه کاتیش نامینیت. له سه رده می پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله دا چینیک تازه موسلمان
 بووبن، خو تا سه رده می ئیمه یش هه ر به تازه موسلمانی نامیننه وه. من که بینیم
 بارودوخ گۆرا و ئیسلام هیژ و گۆری گرت، نه و تازه موسلمانانه هه موویان له سه ر
 ئابین دامه زران، ئیتر وتم پیویست ناکا ئیسته یش هه ر زه کاتیان پی بدری، تازه نه و
 وه سفه ی که نه و کاته هه یانبوو، ئیسته نیانه، نه و کاته تازه موسلمان بوون، دلیان
 دانه مه زرابوو؛ ئیسته کۆنه موسلمانن و دل دامه زراون! که وا بوو من نه ئایه تم په ک
 خستوو و نه قورئانم هه لوه شان دووه ته وه! بریاره که وهک خو ی ماوه، هه رکات چینه
 موسلمانیکی نو ی په یا بوون، نه و کاته دلیان راگیر ده کری و زه کاتیان پی دهری،
 ئیتر کوا ئایه ت په ک خراوه؟ ته نانه ت ئایه ته که و حوکی ئایه ته که نو ی ده بیته وه!
 - به خوا ئا نه وه تیگه شتنی تیپر و ته واوه له قورئان و شرع! نه گه ر ئیمه له
 هۆکاری پشت ئایه ته که وه بپروانین که بۆچی ده به خشی و بۆچی نابه خش، نه وه
 به کارخستنی ئایه ته نه ک په کخستن!

- راست ده که ی کورم! نه و ده قه وهک ده بینی هۆکاری له پشته نه ک به ره ها
 بیّت، منیش ته ماشای هۆکاره که م کردوو نه ک پرواله تی ئایه ته که. ده مزانی بۆیه
 نه وانه زه کاتیان پی دهری، چونکه تازه موسلمانن، لاوازن، بۆیه دوای نه وه ی دلیان

دامەزرا و ئىسلامىش بەھىز بوو، ئىتر پىويست ناکا زەكات بەو چىنە بدرى. قورئان ناۋى ھىچ كەس و چىنىكى نەبردوھ كە ھەتا ھەتايە ھەر زەكاتيان پى بەدەين! بەلكو باسەكە باسى بارودۇخە، چەند بارودۇخىكە ھەركەس لەو بارودۇخانەدا بوو، زەكاتى پى دەشى، ھەركات لەو بارودۇخانەدا نەما، زەكاتىشى پى ناشى - منىش ھەروام كرد. دوو پىاو ھەبوون ناويان عويەينەي فەزارى و ئەقرەئى كوپى حابس بوو، ئەبوو بەكر نامەيەكى نووسىبوو كە ئەمانە لە بەشى مۇلفە قلوبەم بەشدارن، ئەو كاتە ھەم ئىسلام لاواز بوو، ھەمىش ئەوان دلىان دانەمەزرا بوو. دوای وەفاتى ئەبوو بەكر و بەھىزبوونى ئايىنى ئىسلام، نامەكەم لى سەندنەو و شۆرىمەو و وتم: "پىغەمبەر ﷺ بۆيە بەشى بۆ ئىو بەرپىو وە، چونكە ئىو تازە موسلمان بوون، ئىستە ھەم ئىسلام بەھىزە و ھەم ئىوئەش دلتان لەسەر ئىسلام دامەزراو، بۆيە چىسى تر پىويست ناکا زەكاتتان پى بدرىت، پرۆن بۆ خۆتان ئىش و كار بکەن و نان پەيدا بەكەن!

- يانى تۆ پىش ئەوئەش ببى بە خەلىفە، ھەر ھەمان پى ئىستات ھەبوو؟

- بەلى ھەمان پى ئىستام ھەبوو.

- ئەى چۆن ئەبوو بەكر پىش تۆ ھەمان پى تۆى نەبوو؟

- ئەگەر ئەو سەر زەويىە پر ببى لە عومەر، ئەوا ئەبوو بەكر بە تەنيا لەو ھەموو

عومەرە باشترە. من ھەرگىز لافى ئەو لىنادەم بلیم: "لە ئەبوو بەكر زاناتر و

شەرئانترم." بەلام ئىتر ئەو پراو بۆچوونە، منىش پراو بۆچوونم ھەيە، جارى وا ھەيە

دەپىنك و جارى وائش ھەيە وا دەرناچى، ئەبوو بەكرىش ھەرۋەھا. من كاتى خۆى

لەگەل ئەوئەدا نەبووم جەنگ لەگەل ھەلگە پراو ھەكاندا بکەين، بەلام ئەبوو بەكر ھەر

سوور بوو، دەپوت: "لەگەلىان دەجەنگم." دەى پراو بۆچونى ئەو پاست دەرچوو، من

وەك ئەو نەمپىكا، ئەو ھۆكارىكى بەدى دەگرد كە من بەدیم نەدەگرد. ئەو كاتەئىش

كە بۆ مەسەلەى ئەو دوو كەسە پىم وت با ئىتر زەكاتيان پى نەدەين، من ھۆكارىكم

بەدى دەگرد، ئەو بەدى نەدەگرد، دوای ئەوئەش كە بۆچوونەكەى خۆم بۆشى

كردەو، پەسەندى كرد. ھەروەھا منىش ھەركات بۆچوونىكم ھەبووايە و ھاوئەلەكانم بۆچوونىكى باشتريان لەوہى من ھەبووايە، وازم لەوہى خۆم دەھینا، ئەمە ھىچ عەيبە و كەمايەتییەكى تیا نىيە، بەلكو مايەى شانازیشە، چونكە مرؤف دەبى شوین ھەق بكەوى؛ ھەق لە ھەموو شتى شياوترە بۆ شوینكەوتنى. ئەگەر ئەبوو بەكرىش پاكەى منى بە باش نەزانیايە، پەسەندى نەدەكرد و كارى پى نەدەكرد. زووترىش پىم وتى كە لە بارەى لەكارلادانى خالىدى كورپى وەلیدەوہ زۆر قسەم لەگەلدا كرد. بەلام بە گوپى نەكردم و ھەر لەسەر بۆچوونى خۆى سوور بوو، مافی ئەوہى بە مندا كە راى خۆم دەربېرم و، مافی بە خۆیشى دا كە لەسەر بۆچونى خۆى سوور بى. خۆ ئەگەر ئەبوو بەكر سوور بووايە لەسەر زەكاتدان بەو دوو كەسە، ئەوا پى دەدان، بەلام راوبۆچوونەكەى منى پەسەند كرد.

- ئەى ئەو ھاوئەلانەى ترى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم كە زانیارییان ھەبوو، ئەوان چى؟

- من خۆم ویستم باسى ئەوانیش بكەم، بەلام پىش ئەوہى من باسیان بكەم، تۆ پرسیارت لەبارەوہ كردن. ئەوانیش پاكەى منیان پەسەند كرد، یەكدەنگی ھاوئەلان لەسەر پاكەى من، ئەوہ دەگەيەنیت كە بە كۆى دەنگ كارەكەى منیان پەسەند كردووە. ھەروەھا بە كۆى دەنگ تیگەشتنى منیان پەسەند كردووە. خۆ ئەو یەكدەنگیە یەكدەنگى نەبوو لەسەر ھەلوەشانەوہى ئایەتییكى قورئان!

دواى ئەوہى ئەقرەع و عویەینە ئەو دەنگوباسەیان بیست كە بۆم باسكردى،

ھاتن بۆلای ئەبوو بەكر، پىیان وت: "تۆ خەلیفەى یان عومەر؟"

ئەبوو بەكرىش وتى: "ئەگەر عومەر بیەوى، ئەوا ئەو خەلیفەىە!"

مەبەستى رۆژەكەى سەكۆى سەقیفە بوو، دەستى ھیناوتى بە من: "دەستت

بىنە با بەیعتت پى بەم بى بە خەلیفە." بەلام من رازى نەبووم پىشە ئەبوو

بەكر بكەوم!

ھاۋەلانى پېغەمبەر ﷺ لە سەردەمى دابەزىنى قورئاندا ژياون، ئەوانە لە پرووى زمانزانى و رەوانبىزىيەۋە لە ھەموو كەس شارەزاترن، ھەموو ھاۋەلان بە ئەبوو بەكرىشەۋە بە بۆچوونەكەى من رازى بوون. خۇ ئەگەر دژايەتتىى مانا و مەبەستى قورئانى بىكردايە، ئەوا بە ھىچ جۆرىك رازى نەدەبوون. ئەمە خۇى لەخۇيدا بەلگەيە بۆ ئەۋەى كە راکەى من رايەكى بەھىز بوو، بۆيە ھەموويان بە يەكدەنگى پەسەنديان كرد. من وا لەو ئايەت تىدەگەم كە ھەتا ئەو كاتەى پىۋىست بى دلى خەلك رابگرين، ئەۋە مۇللەفەن، بەلام كە پىۋىست نەبوو، ئەوانىش لە مۇللەفەيى دەردەچن! بۆيە بەشيشيان نامىنى.

- بۆچونىكى تەۋاۋ و يەكلاكەرەۋە و پىرەپىستە، ھەموو شك و گومانەكان دەردوئىننەۋە.

- بەلى وايە! دەى بزىنم ھىچ پرسىياري تىرت لەم بارەۋە ھەيە؟
- قوربان ۋەلامەكانت تەۋاۋ تىنوئىتىى مرؤف دەشكىنن، بۆيە لەبارەى ئەو شك و گومانانەۋە ھىچ پرسىياريكم نىيە.
- ئەى جگە لەم باسە، ھىچ پرسىياري تىرت ھەيە؟
- بەلى گەر دەم! ھەمە.
- دەى پرسىيار بىكە.

- قەسەكى تر ھەيە و دەلىن گوايە: "جەنابت پىچەۋانەى ماناى سەرىحى قورئان جولاًۋىتەۋە، خوا دەفەر موۋى:

﴿ اَلْيَوْمَ اٰحِلُّ لَكُمْ الطَّيِّبَاتِ وَطَعَامُ الَّذِيْنَ اٰتُوْا اَلْكِئْتَابَ حِلٌّ لَكُمْ وَطَعَامُكُمْ حِلٌّ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِيْنَ اٰتُوْا اَلْكِئْتَابَ مِنْ قَبْلِكُمْ اِذَا اَتَيْتُمُوهُنَّ اُجُوْرَهُنَّ ﴾ المائدة: ۵

ۋاتە: لە مېرۋە ھەرچى خۇراكى چاك و پاكە بۆتان ھەلال كراۋە و، خواردىنى ئەوانەى كە كىتئىبى ئاسمانيان پىدراۋە بۆتان ھەلالە، خواردەمەنى ئىۋھىش ھەلالە بۆ ئەوان، ئافرەتانى داۋىن پاك لە ئىمانداران و ئافرەتانى داۋىن پاك لەۋانەى

کتیبیان پی دراوه پیش ئیوه (بۆتان حه لاله) کاتیک ماره ییان پی بدهن. ' دواى ئه وه به پی ئایه تی قورئان هاوسه رگیری له گه ل کچانی جوله که و گاور ئیسبات کراوه، که چی تو حه رامت کردوو! نه ته یشتوووه هاوه لان ژنی غه یره موسلمان بینن! به وه یش نه وه ستاوی، به لکو فرمانت کردوووه هه رکه س ژنی غه یره موسلمانى هه یه، ته لاقى بدا! " تو چون بریارىکی ئاوا دهر ده که ی؟ خه لیفه چون ده توانی حه لالیکى قورئانى حه رام بکا، له م باره وه چی ده لینی؟

- کاکه گوئ بگره! جیاوازییه کی زور هه یه له نیوان نه وه ی که بلین: "عومه ر نه هیی کردوووه که موسلمانان کچانی گاور و جوله که ماره بکه ن." له گه ل نه وه ی که بلین: "حه رامى کردوووه." نه هیکردن شتیکه و حه رامکردن شتیکی تر.

- یانى به کورتیه که ی مه نعت کردوووه؟

- به لئ مه نعم کردوووه، به لام حه رامم نه کردوووه.

- ئه ی قوربان مه نعدن هه ر حه رامکردن نییه؟ شتیکی خوا حه لالی کردوووه،

که چی تو مه نعی ده که ی! مه نعیش وه ک حه رام نییه؟

- نه خیر، به هیچ شیوه یه ک وه ک یه ک نین! په له مه که با به دوور و دریزى

بۆت باس بکه م!

- قوربان له خزمه تتدام! فه رموو تو بلئ و، من گوئ ده گرم.

- ئه و تۆمه ته ی که داویانه ته پال من، گوایه حه رامم کردوووه، ئه وه له

گفتوگوکه ی نیوان من و حوزه یفه ی یه مانیدا دهرده که وئ.

- کام گفتوگو؟

- له سه رده می خه لافه تی مندا حوزه یفه ژنیکی جوله که ی هیئا.

پیم وت: "ته لاقى بده! نه و ژنه ئاگره ئاگر."

وتی: "ژنی جوله که بینم حه رامه؟"

وتم: "نه خیر."

ئەوكاتە تەلاقی نەدا، بەلام دوای ماوەیەك تەلاقی دا.

پێیان وت: "ئەي ئەو كاتە عومەر پێی وتی تەلاقی بدە، بۆ تەلاقت نەدا؟"
وتی: "من پیم ناخۆش بوو كە خەلك پیم بزانی كاریكى كریت و ناحەزم
كردوو!"

ئەم پروداوە خۆی بۆ خۆی دەریدەخا كە من حەرامم نەكردبوو، بەلكو مەنەم
كردبوو. من چۆن دەتوانم شتێك حەرام بكەم كە خوای گەورە حەلالی كردبێ؟
ئەگەر بە وردی تەماشای ئایەتەكە و مانای ئایەتەكە بكەي، خوا فرمانی
نەكردوو كە موسلمانان ژنی غەیرە موسلمان بێنن، یانی واجبی نەكردوو. ئەگەر
واجبی بكردایە، ئەو كاتە من ئایەتێكى قورئانم لەكار خستبوو، بەلام وا نییە!
مانای ئایەتەكە ئەوپەری ئەوێە كە خوای گەورە حەلالی كردوو و موسلمان
دەتوانی بیهێنێ و، دەتوانی هەر بیریشی لی نەكاتەو! یانی سەرپشكە لەنیوان
هێنان و نەهێناندا، ئەوێش نابیتە هۆی گوناھ و تاوان. كە وا بوو، ئەو برپارەي من
لەنیو بازنەي رەوايەتی خۆی دەبینییەو، نە واجب، نە حەرام. سەركردەیش بۆي
هەيە مەنەي خەلك بكا لەو كارانەي كە كردن و نەكردنیان وەك یەكە، بەو
مەرجەي سەركردە بەپێی رابوؤچوونی خۆی پێی وابی كردنەكەي زیانی هەيە.

- قوربان ئەمە گوینەدان بە رابوؤچوونی خەلكی تر نییە؟

- هەرگیز وا نییە. ئەو بەپێی حەز و گوینەدانە پای بەرانبەر نییە، بەلكو
یەكێك لە قەواعید و یاساكانی شەریعەت ئەوێە كە مەسلەحەتی گشتی پێشترە لە
مەسلەحەتی تاكە كەسی، ئەمەیش شتێكى رۆون و ئاشكرايە و هیچ گومانی تیا
نییە!

ئەوێ كە لەنیوان من و حوزەیفەیشدا رۆوی دا، خۆی بۆ خۆی ئەو دەسەلمینی
كە من نەهیم لەو كارە كردوو، مانای ئەو نییە كە حەرامم كردبێ، بەلكو نەهیم لە
شتێك كردوو كە كردن و نەكردنی یەكسانە. دەي ئەگەر سەرۆك و ئیمامی خەلك
نەتوانی شتێكى ئاوا مەنە بكات، ئیتر كەي سەرۆكە و كامەيە سەركردایە تیبەكەي؟

ئىتر خەلك چۆن گوپرايه لى دەبن؟ ئايا خەلالم حەرام كىردوو؟ يان حەرامم خەلال كىردوو؟ بېگومان نەخىرا! بەلكو وەك وتم نەھىم لە شتىك كىردوو كە كىردن و نەكىردنى وەك يەكە، نە واجبە و نە حەرام! ئەوھىش بزانە كە جىاوازى زۆرە لەنىوان حەرامكىردنى كارىكى خەلال و مەنەكىردنى ئەو كارە لەبەر بارودۆخىكى تايبەتى و لە شوپىنىكى تايبەتدا.

- قوربان خەز دەكەم بزانم چ مەسلە خەتىك ھەبوو لەو سەردەم و شوپىنەدا كە تۆ مەنەى ماركەكىردنى كچانى غەيرە موسلمانان كىرد؟

- ھۆكارەكان يەك و دووان نەبوون، زۆر بوون.

- قوربان چى و چى بوو؟

- من تەنيا حوزەيفەم لەو كارە مەنە نەكىرد، خەلكى تىرىشم مەنە كىرد. ئەو ھۆكارەى كە حوزەيفەم پى مەنە كىرد، جىاوازە لەوھى كە كەسىكى تىرم پى مەنە كىرد، يانى ھۆكارى ھەر كەسە و جىاوازە، ھەر كەسە، لەبەر ھۆكارىكى تايبەتى!

ئەو كاتەى حوزەيفەم مەنە كىرد، پىم وت: "ئەو ژنە ئاگرە ئاگر،" ئاگرىش مالى دەسوتىنىت. مەبەستم ئەو بوو كە حوزەيفە زوو زوو دەپرۆشت بو غەزاكىردن، مالى كەى جى دەھىشت، ژنىكى غەيرە ئىسلام لە مالى پىاوىكى ئىسلامدا لەگەل مندالەكانىدا بەبى مىردەكەى بژى، ئەمە بئەھى و كارىگەرى خراپى لەسەر پەروەردەكىردنى مندالەكان دەپىت! لەوانەھى بىروباوەرىان بگۆرپىت! مندال زىاتر پەيوەستە بە دايكىيەو، بە تايبەتى كچان! جا پاراستنى بىروباوەرى مندالانى موسلمانان فەرزىكى سەرشانى سەركردەى موسلمانانە! جگە لە بىروباوەرى چى بو مروف دەمىنىتەو، سەركردەپەك گوئ بە بىروباوەرى خەلكەكەى خوى نەدا، ئىتر كەى سەركردەپە؟!!

جگە لەو ھەيش، دەترسام ئەگەر ھاو لە مەزنەكان ژنە جولەكە و فەلە بېنن، ئەوا خەلكى تىرىش دەھەيئەنن و بازارى كچە موسلمانان كز دەبى! ئا ئەمەى كە دەلیم:

”بەرژەو ھەندىي گەشتى لە پېش بەرژەو ھەندىي تاكە كەسە.“

شەتەي كى تىرىش ھەيە با پېت بلىم؛ زياتر ئەو ھاو لەنە ژنى غەيرە موسلمانان دەھينا كە لە ولاتە تازە پزگار كراو ھەكاندا بوون و تەكەلى ئاگرپەرەستەكان بوون. ترسام ئەو كەسانەى كە تازە موسلمانان و زۆر ئاگادارى شەرىعەتى ئىسلام نەين، وابزانن ھەنانى كچە ئاگرپەرەستىش ھەك كچە جولەكە و فەلە دروستە! بەو پەيە كە ھەم ئاگرپەرەست و ھەم جولەكە و فەلە بە كافر لە قەلەم دەدرين!

- قوربان ئەو ھۆكارانەى باست كردن ھەموويان ھۆكارى جوان و لۆژىكىن! بە خوا تۆ پىاوى بەرپۆ ھەردنى دەولەتى، خەمخۆرىت بۆ پاراستنى بىروباو ھەرى موسلمانان و ھەروەھا بۆ بەرژەو ھەندىي كچانى موسلمانان، ئەو ھەزىرەكى و زانىارىي تۆ دەرەخات!

- ئەمە مېھرەبانى و ويستى خواى گەورەيە.

- خواى گەورە زۆرى پى بەخشيوى، گەورەم.

- ئەمە بىروباو ھەرى باشى خۆتە كورم!

- بە خوا تۆ شايانى ئەو باو ھەپپوونەى.

- دەى زۆرت پەسن كرد، من ئەو جۆ ھەسنانەم پى خۆش نىيە، وازى لى بېنە.

پىم بلى ديسان پرسىارت ھەيە لە بارەى ئەو قسە و قسە لۆكانەو ھە كە بە منيان وتوود؟

- بەلى قوربان دانە و دووان نەين، زۆرن!

- دەى بىلى بزانم چىيە؟

- باشە قوربان.

دەلئىن: "خوای گەۋرە لە قورئاندا سەرانبە لەسەر جۈلەكە و گاۋر فەرز كەردوۋە، ئەو تا دەفەرمووی: ﴿حَقَّ يَعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ﴾ التوبة: ۲۹ واتە: 'هەتا ئەو كاتەى (گاۋر و جوو) بە ناچارى باج پېشكەش بە دەۋلەتى ئىسلام دەكەن، (لەجىياتى ئەوەى گىيان و مالى و سامانىيان پارىزراۋە و بەشدارى جەنگ ناكەن.)' جا ھۆزى تەغەللوب لە سەردەمى خەلافەتى تۆدا زۆربەيان گاۋر بوون، ئەوان پېيان وتوۋى كە بە ناۋى سەرانبە پارە نادەن! بەلكو ئامادەن دووبەرابەر پارە بدەن. بەلام بە ناۋى خېر و خېرات! پېيان ناخۆش بوۋە عەرەب بن و سەرانبەش بدەن! تۆيش پەسەندت كەردوۋە. "دەى چۆن داۋاكارىيەك پەسەند دەكەيت كە پىچەوانەى بېرىارى خوا بى، خوا دەفەرمووی: "سەرانبە بدەن،" تۆ ناوت ناۋە خېر و خېرات!

- كورە ھەركەسى بە قەد سەرە دەرزىيەك من بناسى، ئەو قسانە ناكە. ئەو ھىچ، ھەر ھىچ شارەزايىيەكى لە ئايىنى ئىسلامدا نىيە، شارەزاي ياسا گشتى و مەبەستە سەرەكەكانى ئىسلام نىيە، شارەزاي شەرع و بەلگە و گەفتوگۆيش نىيە!

- چۆن گەۋرەم؟! دەكرى پوونتر بىلئى؟

- پاستە ھۆزى تەغەللوب داۋايەكى و ايان پېشكەش كەرد، منىش وتم: "كەيفى خۆتانە، ئىمە سەرانبەمان دەۋى، ئىتر ئىۋە خۆتان ھەر ناۋىكى دەنئىن، كەيفى خۆتانە." من وتم: "دەبى ھەر بىدەن." ئەگەر من حىسابى خېر و خېراتم بۆ ئەو باج و سەرانبە بەكردايە، چۆن خەلكم دەنارد بە ناچارى لىيان بىئىن؟! خۆ خۆت دەزانى خېر و خېرات ھەموو كەس بە ئارەزوۋى خۆى دەيدا، كەس ناتوانى بە زۆر لە كەسى بەسەنئەت! خەلىفە نوپنەر نانپىرى كۆى بكاتەۋە، خەلىفە نوپنەر بۆ گلپىر كەردنەۋەى زەكات و سەرانبە دەنپىرى. خېر ھەركەسەو بە ئارەزوۋى خۆى دەيدا، بەلام موسلمانان دەبى زەكات بدەن و گاۋر و جوۋبش سەرانبە! من دەمگوت: "ئەو گىلانە پارىن سەرانبەكە بدەن، بەلام پېيان ناخۆشە بلىن: سەرانبەيە." خۆيان دەيانگوت: "خېرە!" با خۆيان لەناو خۆياندا چى دەلئىن بىلئىن، چى لە مەسەلەكە دەگۆرى؟

دوای ئەوەی تەغەللوب ئەو داوایەیان پێشکەش کرد، من پراویژم بە هاوێلانیش کرد، هەرwa لە خۆمەووە پڕیارم نەدا! نوعمانی کوپری زەرعه وتی: " دەی بە ناوی خیرەووە سەرانه و باجیان لی وەرگره!"

منیش وتم: "ئێووە کەیفی خۆتانه ناوی چی لی دەنێن، بەلام لای ئیمە هەر باج و سەرانهیە." تاکە هاوێلێکیش لەم کارە ی من ناپازی نەبوو، بەوێش کۆدەنگی لەنیوان هاوێلاندا پرووی دا، ئوممەتی پێغەمبەریش صلی اللہ علیہ وسلم هەموویان لەسەر کاریکی ناشەری یەکدەنگ نابن! هەرگیز هاوێلان هەموویان بە یەکەووە لەسەر پەواوەتیدان بە کاریکی حەرام کۆ نابنەووە! هەرکەسێش ئەمە بزانی، ئیتر لۆمە ی عومەر ناکا و قسە و قسەلۆکیش بۆ عومەر و هاوێلانی تر هەلناواسی!

لەوێش زیاتر، با پیت بلیم: زەرورەتی شەری ئەم رایە تەئکید دەکاتەووە.

- مەبەستت چییە قوربان؟

- تەغەللوب هۆزێکی گەورە و زۆر بوون، لەگەڵ پۆمدا هاوسنوور و هاوئایین بوون، لە پرووی هیزیشەووە بەهیز بوون. لەوانەبوو لە پرووی سەربازییەووە بینه مەترسی بۆ سەر موسلمانان، منیش وام بە باش زانی دوژمن بۆ خۆمان نەسازینین. دەوڵەتی ئیسلامیش ئەو سەرانهو باجەیان لی وەرگری و لە ئەندازە ی خۆی کەم و زیاد نەبی، ئیتر ئەوان بۆ خۆیان چ ناویکی لی دەنێن، با هەر بینین! ئیمە سەرانه و باجمان بە تەواوی لی دەسەندن، باجمان لە منداڵ و ژن و نەخۆش نەدەسەند، چونکە باج و سەرانه لەو جۆرە کەسانە ناسەنری!

لە قورئان و سوننەتیشدا بەلگە ی زۆر هەن کە جاری وا هەبە لەبەر بارودۆخیکی تایبەت، شتی حەرام حەلال دەبی. پێشەوا و سەرکردەیش بۆی هەبە لەبەر بارودۆخی تایبەتی هەندی جار جۆرە کاریک بکا کە پێشتر حەلال نەبوو، کەسێش ناتوانی بلیت: سەرکردە ی موسلمانان کاریکی ناپهوا و حەرامی حەلال کردووە! بەلکو سەرکردە هەر بە شوینکەوتە ی قورئان و فەرموودە دەژمێردری و زەرورەت

وای کردوو له و دهقه پیرۆزانه لابدا - نه وهیش بۆ ماوهیه کی کاتی! وهک له ئوصولی فیهیشتدا قاعیده و یاسایهک ههیه دهفرمووی: شتی حهرام له بهر زهرورهت حهلال دهبی، جا ئه م دهسته واژهی "زهرورهت" هه موو شتییک دهگریتهوه و نه وهیش کاتییه وهک وتم.

ئه و کارانهیش که من کردوومن و به ئاگاداری هه موو هاوه لآن بوون، ئه وه دهچنه ئه و خانه وه که باسما ن کرد. جا لابر دنی ناوی سه رانه و وهرگرتنی سه رانه که له ژیر ناوی خیر و خیراتدا زهروه ته تیکه و کاتییه، به شه رعیش دروسته. پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله کاری وه های کردوو، له غه زای خه نده قدا بپرایدا سییه کی به رو بوومی مه دینه بدا به و فه رماندانه ی که مهیدانی جهنگ چۆل ده که ن و به رابه ر مو سلمانان ناجه نگن. یان سوپای کافران له ق و دوو شه ق بکه ن، چونکه عه ره ب هه موویان پروویان کردبووه مه دینه و گه مارۆی مو سلمانان یان دابوو، پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله به و کاره ویستی سام و هه بیه تی کافره کان بشکیینی!

خۆ ئه گه ر راستیت بوی، شتبه خشین به مو شریک و کافر دروست نییه، چونکه زه لیلی و زه بوونی ئیسلام ده رده خا، پیغه مبه ریش صلی الله علیه و آله له هه موو که س با شتر ئه وه ی ده زانی، به لام ئه وه زه رو رهت بوو، ده بووا وای بکر دایه؛ ئه وه تاکتیکی جه نکه! ئه وه به لگه یه له سه ر ئه وه ی که سه رکر ده ی مو سلمانان بۆی ره وایه که له کاتی زه رو ره تدا به رابه ر کافر نه رمی بنوینی، ئیتر ئایا به پیدانی سه رو هت و سامان و شتیکی تر بی وهک ئه وه ی که پیغه مبه ر صلی الله علیه و آله کردی، یان به گۆرینی ناوی شتییک وهک ئه وه ی من کردم!

- به خوا قوربان، ئه وه رپک ئیگه شتن و سیاسهت و زانیاریی راسته قینه یه که تۆ کردووته، ئه وه مایه ی شانازییه بۆ تۆ نهک له سه رت بکه وی. سیاسهت بریتیه له کارکردن به کو ی فه رمانه کانی شه ریهت. له کاتی فه رحانی و خۆشیدا هه موو بابه ته کان ده بی وهک خۆیان بن، به لام له کاتی ته نگانه و نا ره حه تیشدا شه رع

كارئاسانى دەكا بۆ بەندەكان، خىۋاي گەورەيش داۋاي شتىك ناككا كە لە ھىز و تاقەتى بەندەكانىدا نەبىت .

- راست دەكەي كورم! واىە .

- قوربان ئەو قسانەي من كردنم، ھەر قسەكانى جەنابت بوون، بەلام كەمىك دەستەۋازەكانم گۆرى، مەبەستىشم پشتگىرى بوو لە پراۋبۆچوونە جوانەكانى جەنابت!

- دەي خوا سەربەرزت بكا .

- خىۋاي گەورە تۆيش سەربەرز بكا، ئەي زاناي كارزان!

- دەي ئىستە پىم بلى: ئەم باسە كۆتايى ھات؟

- بەلى قوربان!

- دەي بزىنم ھىچ گومان و شتى تر ھەيە ۋەلامت بدەمەۋە؟

- بەلى قوربان! قسە و قسەلۇكى ترىشيان كردوۋە .

- بىلى، با بزىنم چىيە تا ۋەلامت بدەمەۋە .

- باشە قوربان فرمان فرمانتە .

دەلەين: "لە سەردەمى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم و ئەبوۋ بەكردا سىبەسى تەلاقخواردن ھەر

يەك تەلاقى پى كەوتوۋە . دواي ئەۋەي تۆ ھاتىتە سەر كورسى دەسەلات،

بىرپارەكەت گۆرى و فەتۋاي ئەۋەتدا كە ھەركەس سى تەلاقەتەي بە جارى خوارد و

تەلاقەكەي كەوت، ئەۋا ھەرسى تەلاقەكەي دەكەۋى و ئىتر ناتوانى ژنەكەي

بىاتەۋە!" چۆن تۆ بىرپارىكى ئاۋەھات دەركدوۋە؟ چۆن شەرى سەردەمى

پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم ت گۆرپوۋە؟ بۆ كارئاسانىت كردوۋە بە بارگرانى؟ ۋەلامت چىيە،

كەورەم؟

— ئەۋ كارەي من پىچەۋانەي سوننەت و شەرى نەبوۋ، لە سەردەمى

پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دا كەس سىبەسى تەلاقى نەدەخوارد، بەلكو وشەي (البتة) يان بەكار

دەھىنا، ئەۋ وشەيە بە گوپرەي نىەتى تەلاقخۆرەكە ھەم يەك تەلاق دەگرىتەۋە و

ھەم سەي تەلاقىش، يان سەي جار دەيانگوت؛ "تەلاقم كەوتبەي." مەبەستيان ئەۋەنەبوو سەي جار بى، بەلكو ۋەك تەئكىدكردنەۋە بەكاريان دەھىنا، يانى سەي جار دەيانگوت تەلاقىكم داۋە، ئەۋانىش لەۋ سەردەمەدا لەخواترس بوون، خۇيان قسەي راستيان دەكرد، ئەگەر مەبەستيان سەي بوۋايە، لاي قازى و دادوۋەردا دەيانگوت مەبەستمان سەي بوۋە، ئەگەرېش مەبەستيان يەك يان دوو بوۋايە، راستيەكەيان دەوت. بەلام دۋاي ئەۋەي ھاۋەلان بەرەبەرە كەم دەبوۋنەۋە و خەلكى تازە موسلمان پەيدا دەبوو و، خەلك زياتر فېرى تەلاقخواردن بوۋبوو، تەلاقخواردن يان لا سووك و ئاسان بوۋبوو، منىش بېرىمدا ھەركەس سېبەسەي تەلاق بخۋا، ھەرسىكەي لەسەر حساب بىرى و بىكەۋى، ئەۋەيش ۋەك تەعزىرىك بۇ ئەۋ كەسانەي كە بايەخ بۇ تەلاقخواردن دانانىن و بە سووك چاۋى لى دەكەن!

- تەعزىر چىيە قوربان؟

- تەعزىر برىتيە لە تەمىكردنى كەسېك لەلايەن دەسەلاتدارەۋە لەسەر كارىكى خراب كە كەسېك كرددوۋىتەي و لە شەرعدا ھەد و حدودى بۇ دانەنراۋە. شەرىعت دەفەر موۋى: "ھەر تاوان و گوناھىك كە ھەد يان كەفارەتى بۇ دانەنرا، ئەۋە تەعزىر دەيگىرتەۋە، بۇ نەۋنە ئەگەر كورپىك كچىكى بە ھەرامى ماچ كرد، ئەۋە شەرىع ھەدى بۇ دانەناۋە كە دارى لى بدرى، ديسان كەفارەتېشى بۇ دانەناۋە، كارەكە ھەۋالەي دادوۋەر دەكرى كە چۇن تەمپى ئەۋ كورە بكا كە كچىكى بەنارەۋايى ماچ كرددوۋە، چى بە بەرژەۋەندى بزانى ئەۋە دەكا. جا جارى وا ھەيە لىدانە، جارى وا ھەيە تەمىكردنە، جارى وا ھەيە تەرىپق كرددنەۋەيە، يان زىندانىكردنە....

- يانى تۇشتىكت نەشەرەاندوۋە، بەلكو بەرژەۋەندىي خەلكت رەچاۋ كرددوۋە و ئەۋەت كرددوۋە كە سەركردە يان دادوۋەر بۇي ھەيە لە پىناۋ بەرژەۋەندىي خەلكدا بىكا!

- به لئی رېک وایه که تۆ ده لئی! من هر نه و مه کردوه، نه گهر نیمام و سه رکرده
 ناگای له حالی خه لک نه بی، نه زانی له چی خۆیان ده پارێزن، خه ریکی چ
 حه رامیک ده بن، چ شتیکیان کردوه به دین، چ عاده تیکیان کردوه به عیبادت، چ
 عیباده تیکیان کردوه به عادهت، ئیتر سه رکردایه تی و نیمامه ته که ی له کویدا یه؟
 ئیتر شه ریعت چون بو هه موو کات و سه رده میک ده شی؟ ئیتر چون ده توانی
 گۆرانکار بیه کان به کی شانهی شرع بپیوی و برپاریان له باره وه بدات؟

- به لئی نه گهر سه رکرده وانه بی، خه لک به لایه کدا و سه رکرده ش به لایه کی تر دا
 ده رۆن، گوریس له سه ره تا وه لئی هه لده وه شیته وه، نه گهر گری نه در یته وه، ده یدا ته به ر
 و به ته واوی تیک ده چی! ده ی منیش بۆیه وام کرد، ریسه که نه بیته وه به خوری
 و، گوریسه که نه بیته وه به موو!

- به خوا کار یکی باشت کردوه، گه وره م!

- ده ی نه م باسه ته واو؟

- به لئی قوربان ته واو.

- هیچی تر هه یه له باره ی نه و قسه و قسه لۆکانه؟

- به لئی گه وره م هیشتا ماوه!

- بیلی بزانه م چییه؟

- باشه قوربان.

ده لاین: ”عومه نه یده هیشت خه لک فه رمووده ی پیغه مبه ر ﷺ بنووسیته وه، ئایا
 نه مه سووکایه تی نییه به فه رمووده؟ نه مه مایه ی مه ترسی نه بوو بو له ناوچوونی
 فه رمووده؟ چون که سیکی وه ک تۆ فایل و سجیلی تایبه تیت دانابوو ناوی ورد و
 درستی نه و خه لکه ی تیا نوو سرا بوویه وه، به لام فه رمووده نووسین قه ده غه بوو.“ نه مه
 گوینه دان به فه رمووده نییه؟ چی له م باره وه ده لئیت؟

- بېرۆكەي نووسىنەوەي فەرموودە لە سەردەمى دەسلاتی مندا سەرى ھەلدا، بە منیان وت، منیش وتم: "با ئىستىخارەيەكى بۆ بەكم." مانگىك ئىستىخارەم دەکرد. دوايى بەيانىيەك بە خەلگم وت: "من وىستم فەرموودەكانى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بنووسمەو، دوايى بېرم لەوہ کردەوہ كە لەسەردەمانى پېشوو فەرموودە و قسەي نەستەق و شتى لەو بابەتانەيان نووسىبووہو و بەو ھۆيە خەلك كتيبە ئاسمانىيەكانى فەرامۆش کرد، بە خوا من قورئان بە ھىچ شتىك ناگۆرمەو!"

ئىتر فەرموودەمان نەنووسىو، لەبەر ئەوہى نەكا خەلك وەك قورئان چاوى لى بكاو قورئان پشت گوى بخرى. بۆچوونى زۆر ھاوہلى تریش وەك ئەم بۆچوونەي من وابوو. قورئان تازە دابەزىبوو، خەلكانىكى زۆر تازە بووبوونە موسلمان، ئەگەر فەرموودەكان بنووسرانىتەوہ و بە ولاتاندا بلاوہيان پى بکرايە و خەلك لەبەريان بکردنايە و گرنگيان پى بدانايە، ئەوا قورئان پشت گوى دەخرا، زۆر كەس شى قورئان و فەرموودەي پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لىك جيا نەدەکردەو، ئەم پايەي من بۆ سووكايەتيکردن يان لەناوبردنى فەرموودە نەبوو، خەلك زۆربەيان چاك و پاك بوون، بىر و ھۆشيان بەھىز بوو، دەيانتوانى فەرموودەكانى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەبىر بى و وەك خۆي بيانگەيەنن، ئەمەيش وەك وتم، تەنيا پاي من نەبوو، زۆر ھاوہلى تریش لەگەل من ھاوړا بوون!

تەنانەت ئەبوو نەزرە بە ئەبوو سەعیدى وتبوو: "بۆ فەرموودەمان بۆ نانوووسى؟ ئىمە فەرموودەمان لە بەر نىيە."

ئەبوو سەعید وتبوو: "نابى فەرموودەتان بۆ بنووسىن، با لەگەل قورئاندا تىكەلى نەكەن، ئىوہيش وەك ئىمە فەرموودەكانى پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لەبەر بەكەن!"

- يانى ترسى ئەوہت ھەبوو تىكەلى قورئان بى، بۆيە نەتھىشت بنووسرىتەوہ؟

نەك وەك ئەوانە دەلین: دژى وەستاىتەوہ!

- كورم! من خۆم زۆر جار دەمگوت: "خۆتان لە رادەربەرپەن بپارپەزن، نەكەن بە راي خۆتان قورئان لێك بدەنەوه، ئەوانەي بە راي بۆچونی خۆيان ئايەت و فەرمووده لێك دەدەنەوه، ئەوه دوژمنی دینن." من خۆم وشيارم دەکردنەوه بۆ ئەوهی فەرمووده لەبەر بکەن!

زۆر جار دەمگوت: "لە پاشەرۆژدا كەسانێك پەيدا دەبن لە بارەي ئەو ئايەتانهي كە مۆتەشابیەن پرسيارتان لێ دەكەن، ئا لەو كاتەدا دەست بە فەرموودهكانی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەو بگرن، ئەوانەي كە فەرموودهیان لەبەرەو فەرموودهناسن زیاتر لە قورئان شارەزان."

دەي توخوا پێم بڵێ، ئەو قسانە قسەي كەسێكە دوژمنی فەرموودهي پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بێ؟ یان قسەي كەسێكە فەرموودهي خۆشبوی، بەلام ترسی ئەوهي هەبێ لەگەڵ قورئاندا تێكەڵ بێ؟

- بە خوا گەرەم، ئەوه مەبەستت گەرەیی فەرموودهيه نەك بەكەم زانینی، پاراستنی فەرمووده و تێكەڵاونەكردنی لەگەڵ قورئاندا دیسان بە گەرە زانینی فەرموودهيه، سوننەتیش هاوڕێ و هاوبیری قورئانە!

- ئەم باسە تەواو یان ماوه؟

- نەخیر قوربان تەواو نەبووه، ماوه!

- چیتەر هەيه بۆم بڵێ؟

- دەلێن: "عومەر نەیهیشتوه خەلك فەرمووده رپوايهت بكا و وتوووه تي: 'بە تەنیا قورئان بەسە و پێویستمان بە فەرمووده نییه!' " جەنابت لەم بارەوه چی دەفەرمووی؟

- پاك و بێگەردی بۆ خوا! ئەوه بوختانە و بۆ منی دەكەن! ئەوه درۆهە ئواسینە بە ناوی منەوه و هیچ بەلكەیدەكیشیان نییه! ئەوه هەر قسە فرەدانە! من هەرگیز نەمگوتوووه: فەرمووده رپوايهت مەكەن، تەنانەت خەلكم هانداه بۆ لەبەر كردنی فەرمووده. هیچ عەیبەيهك سەرشانی خەلیفە ناگرێتەوه نەگەر بیهوی خەلك بە

به لگه وه فهرمووده ی بۆ ریوایهت بکن بۆ نه وه ی فهتوا و برپاری پی دهریکا، به لکو هر واجبیشه. نه گهر وانه بی، نه وه هرکه سه ی بۆ خۆی فهرمووده به ک هه لده واسی و به قازانجی خۆی به کاری دهینئ. نه گهر من داوای به لگه و بهرچا و پرونی بکه من له که سیک که فهرمووده ریوایهت دهکا، نه وه به مانای گالته کردن به فهرمووده نییه، به لکو بۆ پاکوخوا وینراگرتنی فهرمووده یه، بۆ به هیزکردنی فهرمووده یه، ده بی قهزاوهت و برپاردان به به لگه و فهرمووده ی به هیز بکریت، وهک نه و کاته ی که نه بوو موسای نه شعهری فهرمووده یه کی ریوایهت کرد، منیش داوای شایه تیکم کرد که نه ویش نه و فهرمووده یه ی له پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستی، ئوبه ی کوری که عب هات و شایه تی بۆ دا که نه ویش هه مان فهرمووده ی له پیغه مبه ر صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بیستوه.

منیش وتم: ”پاک و بیگهردی بۆ خوا! من فهرمووده کهم له نه بوو موسا بیست، به لام ویستم زیاتر لئی بکۆلمه وه.“ داوی و تم: ”نه ی نه بوو موسا! من متمانم به تو هیه، به لام ترسی نه وه م هه یه که داوی خه لک فیڕ بین و، بی شایهت هه رکه سه ی فهرمووده یه که له قازانجی خۆی دابتاشی.“

ئمه نه وه ده گه یه نیت که من دژی فهرمووده وه ستابیتمه وه و نه مو یستی خه لک فهرمووده ریوایهت بکا؟

- نه وه للا قوربان!

- نه وه یش که وتوو یانه: ”عومه ر ویستویه تی ته نیا کار به قورئان بکا و فهرمووده

پشت گوئ بکا، نه وه یش هر تۆمه ته و درۆیه. په نا به خوا من چۆن قسه ی وا

ده کم؟ نه گهر له قورئاندا وه لامی پرسیار پیکم ده ست نه که وت، پروو بکه مه کوئ!؟

من جاریک ویستم به ره و شام به رۆم، بیستم که نه خۆشیی تاعوون له وئ بلو

به و ته وه، پرسم به خه لک کرد که به رۆین یان بگه ر پینه وه؟

هه ندیک وتیان: ”با به رۆین،“ هه ندیکیش وتیان: ”با بگه ر پینه وه.“

منیش پيم باش بوو بگەر پيئنه وه، بەلام بپرارم ئەدا، تا گەشتم بە عەبدورپرەحماني
 كورى عەوف، ئەو فەرموودەيەكى پيغەمبەر ﷺ ي بۆ پەوايەت كردين، وتى:
 ”پيغەمبەر ﷺ فەرموويەتى: ’ئەگەر نەخۆشيبى تاعوون لە شوپنېك بلاو بوو وه،
 مەچن بۆ ئەو شوپنە. ئەگەر لەو شوپنەيش بلاو بوو وه كە ئيوەى تيايه، لەو شوپنە
 دەرمەچن.‘ “

با شتيكى تريشت بۆ بليم: من ئەگەر ويستم دادوهريبەك بكم و بەلگەى قورئان
 و فەرموودەم دەست نەكەوت، تەماشە دەكەم بزەنم ئەبوو بەكر شتيكى لەو جورەى
 نەكردوو، فەتوايەكى هاوشيوەى ئەو فەتوايەى نيبە: منيش وەك ئەو بكم. ئيتەر
 چۆن دەليم: پيوستمان بە فەرموودەى پيغەمبەر نيبە!؟

- وەللا قوربان پيوستمانە و ئەو قسانەش هەموويان درۆن و بە دەم جەنابتە وه
 كراون، واين زانيو بەو درۆ و دەلەسانە لە شان و شكۆى تۆ كەم دەكەنە وه، بەلام
 نەيخۆن تالە! تۆ بەو قسانەى ئەوان ناشكيبى! تۆ بە رپچكەى ئەوانەى پيش خۆتدا
 رۆشتووى و رپچكەت بۆ ئەوانەى دواى خۆت شكاندوو!

- دەى كورم ئەمە گومانباشيبى خۆتە!

- بە خوا قوربان هەروايە!

- دەى با واز لەمە بينين، شتى تريان بە دەم منە وه هەلواسيوە وەلامت بەدەمە وه؟

- كورە قوربان ئەرە وه لالا.

- دەى بلى بزەنم چيبە؟

- باشە قوربان!

دەلين: ”عومەر هەتا ئەو رۆژەى لە جيگەدا كەوت و مرد، هەر بەرابەر خوا و
 پيغەمبەر ﷺ وەستايە وه، شەرمى لە خوا و پيغەمبەر ﷺ نەكرد! كاتيک كە بريندار
 كرا، وەسيىتى كرد يەكيك لەو شەش پياوہ بكرى بە خەليفە كە خۆى دياريبى كردن.
 دوايبى بە بيانووى ئەوہى كاروبارى موسلمانان بپاريزى، فرمانى كردوو بەسەر
 بيلالى حەبەشيدا كە: ’ئەگەر ئەم شەش كەسە ناكۆك بوون و بوون بە دوو

دهسته وه، بزانه کام دهسته یان که مه، بیانکوژه! "مه به ستیان شه وه یه که تۆ ویستوته پئی بلئی: نه گهر بوون به دوو به شه وه و، به شیکیان دوو که س بوو، به شیکیان چوار که س، نه وا دوو که سه که بکوژه! نه گهر پینج به یه ک بوون، یه که که بکوژه! گوايه بیلالیش نه و قسه یه ی تۆی پی سه یر بووه و وتوو به تی: "بیانکوژم قوربان!"
تۆیش وتووته: "بیانکوژه! من نامه وی دوو به ره کی له نیوان موسلماناندا هه بی."

قوربان له م باره وه چی ده لئی؟

- هه ره نه وه نده ده لیم: حسبی الله و نعم الوکیل! هه رگیز شتی وا پرووی نه داوه!
نه وه هه لواسراوی ناحه زانه، من له و قسه یه بیناگام، هه رگیز شتی وا به خه یالمدا نه هاتووه، نه وانه قسه ی هه قی من و، قسه ی ناهه قی شه یتان و نه فسی خو یان تیکه ل کردووه، نه وانه دل رهش و عه قل گه نیون!

- ده ی قوربان چه ز ده که م راستییه که م بۆ بگپریته وه!

- نه و پۆژه ی لیم درا و، خه لک زانییان ئیتر ده مرم، هاتن بۆلام، وتیان:
"گه وره مان وه سی تیک بکه! که سی ک بکه به خه لیفه با جیگره وه ی تۆ بیت."
منیش وتم: "من که س هینده ی نه و که سانه شایانی خه لیفایه تی نازانم که پیغه مبه ر ﷺ هه تا وه فاتی کرد له وان پازی بوو."

دوایی ناوی عوسمان و عه لی و زوبه یر و ته لحه و عه بدورپه رحمان و سه عدم

برد...

دوایی وتم: "با عه بدوللای کوپم وه ک شایه ت و چه که م له نیوانتاندا بی، به لام خو ی به هه یج شیوه یه ک بۆی نیبه بیی به خه لیفه."

- نه ی دوایی چی کرا؟

- وتم به خه لک: "نه و شهش که سه م بۆ بانگ بکه ن."

ته نیا عوسمان و عه لی له مالدا بوون.

..... له ودهمه یگه شتم به عومه رښه

وتم به عدلی: "نه ی عدلی! له وانه یه نهو خه لکه تو ه لبرن، چونکه تو خزمی نزیکی پیغه مبه رښه، پیاویکی زانا و لپهاتووی. نه گهر بووی به خه لیفه، هه میسه ترسی خوات له دلدا بی، که سووکاری خوت به سر خه لکدا پیش نه خه ی."

به عوسمانیشم وت: "نه ی عوسمان! نهو خه لکه ده زانن تو زاوی پیغه مبه رښه بووی، ده زانن پیاویکی دنیا دیده و به پزی. نه گهر تو یان کرد به خه لیفه، هه میسه ترسی خوات له دلدا بی، که سووکاری خوت به سر خه لکدا پیش نه خه ی."
دوایی وتم: "صوهه ییم بو بانگ بکن."

صوهه یب هات، فرمانم پی کرد به رنو پزی بکا بو خه لک.

- دوایی چی پرووی دا قوربان؟

- فرمانم کرد نهو شهش که سه ی ناوم بردن له گه ل عه بدوللادا له شویتیکدا کو بینه وه، به لام عه بدوللا ته نیا چاودیر بی، خو یان له ناو خو یاندا خه لیفه یه ک هه لبرن!

دوایی وتم: "نه گهر به کو ی دهنگ که سیکتان بوو به خه لیفه، هه رکه سیک دژایه تیی کرد، له ناوی ببه ن."

- یانی مه به ستت له وه که سانیک بووه که دژایه تیی نهو شهش که سه بکا؟ نه ک خودی نهو شهش که سه و عه بدوللای کورت؟

- به لئ وایه، من وتوومه نه گهر هه موویان به کو ی دهنگ خه لیفه یه کیان هه لبرارد، نهوا هه رکه سیک یه کپزی موسلمانانی تیک دها، له ناوی ببه ن.

- بوچی نه وهت وت؟

- چونکه خه لیفه هه لبراردن به شیکی نایینه، خوا و پیغه مبه ری خوا وایان فرمان کردووه. من خوم رژنکیان گویم لی بوو پیغه مبه رښه، هه رکه س بوو به گوره و سه رکرده تان و هه مووتان پی رازی هوون، دوایی یه کیک په یدا بوو دهیویست یه کپزی موسلمانان تیک دها، نه وه له ناوی ببه ن."

- يانى ئەۋە فرمانى پېغەمبەرى خۇايە؟

- بەلى بە خوا ئەۋە فرمانى خۇدى پېغەمبەرە ﷺ، لاۋازى لەۋپوۋە دەست پى دەكا كە كۆمەلىك لەناۋ يەكدا دژايەتتى يەك بىكەن، يان دژايەتتى رابەرىك بىكەن كە بە كۆى دەنگ كراۋە بە رابەر، ھەموويان بەلىنيان پىدائى گويپرايەلى بن، دژايەتتىكردى رابەرىكى ناۋا، دژايەتتىكردى فرمانى خۇايە نەك خۇدى رابەر يان خەلىفەكە. كاروبارى موسلمانان بە دووبەرەكى و ناتەبايى رىك نابى، بەۋە رىك نابى كە دژايەتتى غەيرى بەرنامەى شەيتان بىكەن!

- ئەى بۇ شەش كەست بۇ خەلىفەتتى ديارى كرى؟

- من پىشتر ئاماژايەكم پى دا، ئەۋ شەش كەسە شەش كەسى پاك و لەخواترس و دەست و دل خاۋىن بوون، شەش كەس بوون كە ھەر لە سەرەتاي ئايىنى ئىسلامەۋە ئىمانيان ھىنا بوو، زانا بوون، پېغەمبەرە ﷺ تا ئەۋ رۆژەى ۋەفاتى كرى لە ھەر شەشيان رازى بوو!

- ئەى بۇ يەككىيانت ديارى نەكرى؟

- لە دلى خۇمدا وتم: "ئەگەر كەسىك ديارى بىكەم، ئەۋە ۋەك ئەبوو بەكرم كرىۋە، ئەگەر كەسىش ديارى نەكەم، ئەۋە ۋەك پېغەمبەرە ﷺ م كرىۋە،" ھەرچەند پېغەمبەرە ﷺ بە ناراستەخۇ و بە ئاماژە ئەبوو بەكرى ديارى كرىۋو بەلام بە زمان نەيفەرمو كى بىت، منىش پىم ناخۇش بوو خۇم كەسىك ديارى بىكەم، بۇيە ئەۋ شەش كەسە باشتىن كەسانى نىۋو موسلمانان بوون، ديارىكردى كەسىكىانم ھەۋالەى خۇيان كرى!

- رەحمەتى خوات لى بى چەندە خۇپارپىزى! خۇ ئەگەر ناۋى كەسىكىشت برىبا، ئەۋا ناۋى يەككىكت دەبرد كە خوا و پېغەمبەرى خۇا ﷺ لى رازى بن. ئەۋ شەشە ھەر ھەموويان شىاۋ بوون، بەلام تۇ ئەۋەندە خۇپارپىزى، پىاۋ سەرسام دەكەى!

- بە خوا من وىستم كەسىكى زۇر شىاۋ ھەلبىزىرن و، دوايى لە قىامەتدا ئەگەر

پاداشت نەكرىم، لانى كەم سزايش نەدرىم!

- بە خوا تۆكە سانىكى ۋەھات دىارى كىرۋو، ھەركە سېكپان بىايە بە خەلىفە،

ھەر پاداشتت بەر دەكەوت!

- دەي ئەمە گومانباشىي خۆتە!

- نا، بەخوا قوربان تۆ شايانى لەۋەيش زياترى!

- دەي ۋاز لەۋ قسانە بېنە! پېم بلى، بۆت روون بوۋوۋە ۋ ھەقت بۆ دەرکەوت يا

نا؟

- ئەرى ۋەللا، ئەۋەنە جوان دەرکەوت ھەر مەپرسە!

- ھىچى تر ھەيە پرسىارى لەبارەۋە بکەي؟

- نەخېر قوربان!

- دەي لەبارەي قسە ۋ قسەلۆكەۋە چى! ھىچ ماۋە؟

- بەلى قوربان ماۋە!

- چىيە؟

- دەلېن: ”رۆژىك عومەر لەگەل برادەكانىدا دانىشتبوۋ، كەمىك پىكەنى ۋ پاشان

كەمىك گىيا!

برادەرەكانى وتيان: ’ئەۋە چىيە گىيان ۋ پىكەننت تىكەل كىرۋوۋە؟ خىرە؟’ تۆيش

ۋتووتە: ’ئىمە لە سەردەمى نەفامىدا بە خورما بتمان دروست دەكرد، دەمانپەرەست،

دوايى دەمانخوارد، بىرم لەۋە دەكردەۋە پىكەنن گرتى، دوايى شتىكم بىر كەۋتەۋە،

من كاتى خۆي كچىكم ھەبوۋ، ويستم زىندەبەچالى بكم، لەگەل خۇمدا بىردم،

چالېكم بۆ ھەلكەند، ئەۋىش تەپ ۋ تۆزى سەر پىشى منى دەتەكاند، دوايى بە

زىندوۋىي خستە نىۋ چالەكەۋە، دامپۇشپەۋە، ئەۋەم بىر كەۋتەۋە: گىيام. ’ قوربان

شتى ۋا پروۋى داۋە؟

- يەكەم: لەبارەي بتە خورماينەكە، ئەۋە ئىمە لە سەردەمى نەفامىدا بوۋىن،

خۋاي گەۋرە پىغەمبەر ﷺ بۆ ناردىن بۆ ئەۋەي ۋاز لە بتپەرستى بىنن ۋ پروۋ

بكەينە خۋاپەرستى. جا ھەندىكمان ئىمانمان ھىنا، ھەندىكيش ئىمانى نەھىنا. خۋاي

گه وره نه و منه ته ي خسته سهرم که ئيمانم هينا بهم بهرنامه جوانه ي ئيسلام . هه رکه سيکي کافریش هات و موسلمان بوو، هه ر وتي: "اشهد ان لا اله الا الله و اشهد ان محمدا رسول الله" ئيتر خواي گه وره له هه رچي گوناھي هه يه خوش ده بي و، نه و که سه وهک نه وه وايه نه و رۆژه له دايک بووبي .

دووهم: باسي کچ زينده به چالکردن! به خوا ئيسته له تۆي ده بيسم!

- ياني تۆ کاري وه هات نه کردوو؟

- نا به خوا! نه گه ر نه و کاره يشم کردبي، نه وه هبي سه رده مي نه زاني بووه، خوا لي خوش ده بي، ئيسلام گوناھي پيش خۆي ده شواته وه، هيج موسلمانیک له سه ر گوناھي پيش موسلمان بوون سزا نادریت. به لام به خوا من نه و کاره م نه کردوو، يه که م ژني من هينا بيتم زهينه بي کچي مه زعوون بوو، له زهينه ب حه فسه و عه بدوللا و عه بدورپه حماني گه وره م بوو. حه فسه پينج سال پيش نه وه ي پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم بي به پيغه مبه ر له دايک بووه، رپک له و سه رده مه دا که قوره يشيه کان که عبه يان نوژن ده کرده وه، حه فسه کچي گه وره ي منه، ته نانه ت ناسناوي من نه وه يه پيم ده لين: باوکی حه فسه! نه گه ر من حه فسه ي کچه گه وره ي خۆم زينده به چال نه کردبي، ئيتر چۆن کچي دواي نه و زينده به چال ده که م؟

با شتيکي تريشت پي بلیم: هه رچه ند له سه رده مي نه فاميدا زينده به چالکردني کچان له نيو عه ره بدا باو بوو، به لام له ناو بنه ماله ي ئيمه دا که پيمان ده لين بنه ماله ي عه دي، هه رگيز شتي وا رووينه داوه. به لگه يه کي تريشم بير که وته وه، فاته مي خوشکم، نه و خوشکي من بوو، ژني سه عيد بوو؛ من به هۆي فاته و سه عيده وه موسلمان بووم. نه گه ر ئيمه کچمان زينده به چال بکردايه، فاته به مندالي زينده به چال ده کرا و گه وره نه ده بوو.

- وه لامیکي پر به پيست و ده مکوتکه ره قوربان! به به لگه ي ميژووي شته که ت

روون کرده وه!

- دەی ئیتر تەواو؟

- بەلێ قوربان ئەمەیش تەواو! پێویست ناکا زیاتری لەسەر برۆین!

- بەلێ وایە، دەی پێم بلێ قسە و قسە لۆک هێشتا ماوە؟

- بەلێ قوربان، دەلێن: "کاتی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەخۆشیی مردن زۆری بۆ هینا.

فەرمووی: 'کاغەز و قەلەمیک بێنن با ئامۆژگاریبەکتان بۆ بنووسمە وە کە دواى خۆم

گومرا نەبن.' بەلام گوايە تۆ وتووتە: 'وازی لێ بێنن وری نە دەکا، ئیمە قورئانمان

هەیه ئیتر پێویستمان بە هیچ شتی نییە.' " وەلامت چییە قوربان؟

- ئای برا پۆ لەو درۆ گەورە! دیسان درۆ! دیسان تیکە لکردنی هەق و ناھەق!

چۆن عومەر بێئەدەبی و بەرابەر پێغەمبەری خوا صلی اللہ علیہ وسلم دەکا؟! عومەر بلێ: "پێغەمبەر

واری نە دەکا!" کورە درۆ نەما تا نەپێچنە ئەم درۆیە؟! مەوزوعە کە وانییە، بەلکو

جۆریکی ترە.

- چۆنە قوربان؟

- پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەخۆش کەوت، فەرمووی: "با شتیکتان بۆ بنووسم، دواى من

گومرا نەبن."

منیش تەماشای پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم کرد، ئازار تەواو تینی بۆ هینابوو. منیش زۆر

بەزەیییم پیا دەھاتەو، بۆیە وتم: "کورە واز بێنن ئەزبەتی مەدەن! ئازاری زۆر زۆرە،

خۆ ئیمە قورئانمان هەیه، ئیشە لالا گومرا نابین."

ئەوانە هەستان دۆ و دۆشاویان تیکە ل کردوو، قسە یەکی راستە قینە دەھینن و

دەیشیویینن و، دە قسەى درۆى لەگەلدا تیکە ل دەکەن و دەیکەن.

- ئەى دوايى چى پرووى دا؟

- ئامادەبووانى ئەوى بوون بە دوو دەستەو، یەکیان دەپوت: "کاغەز بێنن بزانیان

چى دەفەر مووی،" یەکیکیان دەپوت: "عومەر راست دەکا ئەزبەتی مەدەن."

ئیتەر بوو بە ژاوەژاوە و دەنگە دەنگ، پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم بەو دەنگە دەنگە بێتاقەت بوو،

فەرمووی: "هەستن لای من چۆل بکەن."

- قوربان به زهیی تو جیی خوی، شتیکی باشه، به لام کی نالی پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم
 وه حی و سروشی بو نه هاتبی؟

- داوای قه له م و کاغه زکردن په یوه ندیی به وه حی و سروشی تازه وه نه بوو،
 چونکه پیغه مبه ر بو وه حیوه رگرتن پیویستی به قه له م و کاغه ز و نووسینه وه نه بوو،
 خوا خوی کاریکی وای کرد که پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم هیچ نایه تیکی له بیر نه چیته وه و به
 نئیمه ی رابگه یه نی. خوا خوی ده ف رمووی: ﴿لَا تُحَرِّكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتَعْجَلَ بِهِ﴾ (۱۱) إِنَّ عَلَيْنَا
جَمْعَهُ وَقُرْآنَهُ ﴿۱۷﴾ القيامة: ۱۶ - ۱۷ واته: "زمانت مه جولینه و له خویندنه وه ی
 سرووشدا په له مه که. به راستی (نئیمه به لئیمان داوه)، بیگومان به خومان قورشان
 ده خهینه نیو سنگی تو و له سنگتدا کوی ده که یه وه." دیسان خوای گه وره
 ده ف رمووی: ﴿يَأَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ
يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ ﴿المائدة: ۶۷﴾ واته: "نه ی پیغه مبه ر! هه رچی فه رمان و
 په یامیکت بو دابه زیووه له لایه ن په روه ردگارته وه (بی دوودلی، بی ماتلی) رای
 بگه یه نه، خو نه گه ر به و کاره هه لئه سایت، نه وه مانای وایه په یامه که ییت
 (به ته وایی) نه گه یاندووه. (دلنیا ییش به که) خوا ده تپاریزیت له شه ر و خراپه ی
 خه لکی."

جا نه گه ر من نه مه یشتبی پیغه مبه ر صلی اللہ علیہ وسلم نایه تیگ به خه لک بگه یه نییت، نه وه په نا
 به خوا وا ده گه یه نییت که نه خوا پیغه مبه ری پاراستووه و نه پیغه مبه ریش صلی اللہ علیہ وسلم
 په یامه که ی به ته وایی گه یاندووه.

دیسان داوای قه له م و کاغه زکردن په یوه ندیی به شه رعیکه وه نه بوو که
 نه بیسرابی و دواپی له بهر زاوه زاویک وازی لی بینن!

- چون ده زانی قوربان؟

- به چه ند به لگه یه ک:

له ودهمه گه شتم به عومه ر

یه کهم: نه و پروداوه رۆژی پینج شه مه بوو، پیغمبه ر ﷺ رۆژی دوشه مه وه فاتی کرد، یانی چوار رۆژ دوی نه و رۆژه. نه کهر وه حی یان شه رعیتی تازه بایه، نه و له ماوه ی نه و چوار رۆژ هدا هر دهنوو سراپه وه، به که سیکی تری ده فرموو بینوو سیته وه! ماده م به که سی نه فرموو بینوو سیته وه، که واته وه حی ی نوئ نه بووه.

دووهم: خوی گه وره وه سفی پیغمبه ر به وه ده کات که هه موو په یامه کانی وهی خوی گه یاندوووه. دیسان خوی گه وره منه تی نه وهی به سه ر خه لکدا کردوووه که نه م دینی ئیسلامه کامل بووه و هیچ که مایه تی و نو قسانی تی تیا نییه. جا نه که ر بلین نه و شته ی که پیغمبه ر ﷺ ویستی بنوو سریتته وه وه حی یان شه رعیتی تازه بوو. نه وه تۆمه تبار کردنی پیغمبه ره، یانی په یامیکی نه گه یاندوه، ئایه تیکی قورسانی شار دووه ته وه. دیسان به درۆ خستنه وهی فرمووده ی خوییه، خوا ده فرمووی: "نه م دینی ئیسلامه کامل بووه و هیچ ناته واوی تیا نییه." که چی نه وانه ده لنین: "نه خیر ئایه تیک ماوه؟!"

سییه م: جیاوازی بیرو پای ئیمه له مه ر تیگه شتن له فرمانی پیغمبه ر ﷺ و مانا و مه به ستی فرمانه که ی، به لگه یه بو نه وهی که په یوه ندیی به وه حییه وه نه بوو. نه گینا هه موومان ده سه جی فرمانه که مان جییه جی ده کرد، ئیمه جار ئیکیان له ناو نوێدا بینیمان که پیغمبه ر ﷺ نه عله کانی له پی داکه ند، ئیتر ئیمه یش هه موومان به بی دوا که وتن دامانکه ند، به بی نه وهی خوی فرمانمان پی بکا. ده ی ئیمه بو شتیکی ناوا ئاسایی هه موومان ده سه جی شوین پیغمبه ر ﷺ بکه وین، قابیله گوی نه ددینه وه حی؟

- قسه یه کی جوانه قوربان! به لام شتیکی ماوه بیپرسم، نایا دروسته له خزمه ت پیغمبه ر ﷺ دا ئیوه راو بو چونی جیاوازان هه بی؟

- جیاوازی راو بو چون له خزمه ت پیغمبه ر ﷺ دا له باره ی کارینکه وه که خوی فرمانی پی بکا و خوی ساغ و سه لامه ت بی، نه وه هه رگیز قابیلی قه بول نییه، نه وه قوربه سه ربیه، به لام نه و کاته کاتیکی تر بوو، جیاواز بوو، پیغمبه ر ﷺ زور نه خوش

بوو و ئازارى زۆر بوو، من دەمويست لەو زياتر ئازارى نەدەين، چونكە من دەمزاني ئەوەي كە پيغەمبەر ﷺ دەمويست پيمان بلي، ئەوە شتيك نەبوو فەرز بي لەسەرمان، بەلكو ھەر زيادە ئامۆزگارى بوو، بە بەلگەوہ ئەوہم بۆ سەلماندى كە زيادە ئامۆزگارى بوو، بۆيە منيش حەزم نەدەكرد ئازارى بدەين؛ دەمويست پشوو بدات! لە بارەي ئەو نووسينەوہ كە پيغەمبەر ﷺ ويستی بينووسين بيروپاي جياواز دروستە، چونكە ئيمە دەمانزاني ئەو فرمانەي پيغەمبەر ﷺ فرمانى واجبى نەبوو، بەلكو ھەك و تەنيا بۆ زيەدە ئامۆزگارى بوو. كە سيش نەيوت فرمانەكەي فرمانيكى واجبە نەك زيادە ئامۆزگارى. خو پياوى ھەك ئەبوو بەكر و عوسمان و عەلى لەوى بوون، ئەگەر من بەرم لە كاريكى واجب بگرتايە، ئەوان چۆن قەبوليان دەكرد؟ ديسان ھەك و تەم پيغەمبەر ﷺ چوار رۆژ دواتر وەفاتى كرد، لە ماوہى ئەو چوار رۆژدەدا جاريكى تر داواي قەلەم و كاغەزى نەكردەوہ، ئەگەر واجب بووايە، ئەوا بە تەكيد جاريكى تر داواي دەكردەوہ و تا بۆمان نەنووسيايە وازى نەدەھينا! پيغەمبەر ﷺ ويستی ئەو ئامۆزگاريايە بنووسين، داويى وازى لەوہ ھينا كە بينووسينەوہ، پيغەمبەريش ھەميشە لەنيوان دوو كاردا كارە باشەكەي ھەلبزاردوہ، كەواتە بۆي دەرکەوت كە نەنووسينەوہ باشتەرە. لەوہيش زياتر، چۆن پيغەمبەر ﷺ لەبەر خاترى قسەي من واز لە كاريكى واجب دەھيني؟ ئەوہ لەبەر قسەي من نەبوو، بەلكو پيغەمبەر ﷺ خوئى واى بەباش زانى، ئەگەريش جاريكى تر داواي بگردايە، بيگومان من يەكەم كەس بووم بۆم دەنووسيبەوہ!

- ئاخەر ھەندى كەس دەلين؛ "ويستوو يەتى بنووسن كە داواي ئەو عەليى كورى ئەبوو تاليب ببى بە خەليفە."

- شتيك نەوتراوہ و نەنووسراوہ، چۆن زانراوہ؟ ئەوانە كاغەزى سپى دەخويننەوہ؟ خەيب دەزانن؟ دلى پيغەمبەريان توئ توئ كردوہ؟ لەوہش زياتر، با واى دانيين كە ويستوو يەتى ناوى خەليفەي داواي خوئى بنووسن، بۆچى پيغەمبەر ﷺ

ويستويه تي كه عهلي ببي به خه ليفه؟ بؤچي نالين؛ ويستويه تي نه بوو به كر يان
فلان يان فيسار بكا به خه ليفه؟

- نه وانه ده لين: "پيغه مبه ر ﷺ له رؤزي غه ديردا به راشكاوي عهليي كردوو به
خه ليفه و جيگره وهي خؤي." تؤ چي ده ليني؟

- ده ي نه گهر وايه، نيتر بؤچي ويستويه تي بنووسرينته وه؟

- وه للا نازانم!

- منيش نازانم، به لام وهك ده زاني نه وانه فيشهك به تاريكيه وه ده نين! نه و
قسه ي كه ده لين: پيغه مبه ر ﷺ به ئاشكرا له رؤزي غه ديردا عهليي كردوو به
خه ليفه، نه وه تاوانباركردني هه موو هاوه لاني پيغه مبه ره! ياني نه وه هه مووه هاوه له
پياويكيان تيا نه بوو راستيه كه ي بلين؟! هه موويان به يعه تيان دا به نه بوو به كر و نه و
راستيه يان شارده وه؟! نه گهر وا بووايه، نه ي نه نصاريه كان چؤن له سه كؤي به ني
ساعيده دا كؤ ده بوونه وه بؤ نه وه ي خه ليفه دياري بكه ن؟! خو نه گهر وابي، نه وه
تاوانباركردني خودي عه لييه. ياني عه لي غيره تي نه بووه قسه ي راست بكا و قسه ي
پيغه مبه ر ﷺ ي شكاندوو و به يعه تي به نه بوو به كر داوه. دواتريش به يعه تي به
عومه ر داوه. حاشا عه لي نه وه نده ترسه نوک بي!

نه گهر من يان هه ركه سيكي تر تاوانبار بكرپت به شكاندي قسه ي پيغه مبه ر ﷺ
و به يعه تنه دان به عه لي، نه وا خودي عه لپيش وهك نه و خه لكه و بگره زياتريش
تاوانباره! نه گهر عومه ر هه له بي، عه لپيش هه له يه، نه گهر منيش راستم پيكا بي،
عه لپيش راستي پيكاوه!

- راست ده كه ي قوربان وايه!

- ده ي نه م باسه ته واو؟

- به لي ته واو.

- ده ي بزانه قسه و قسه لوكي تر ماوه؟

- قوربان ماوه.

دەلین: "عومەر ھەمیشە لە جیبە جێکردنی فرمانی پیغەمبەر ﷺ خۆی دزیووتەو. لە رۆژی حودەیبیەدا پیغەمبەر ﷺ نامە یەکی نووسی بۆ قورەیش. پێی وتن کە بۆ جەنگ نەھاتووین و، بە تۆی فەرموو بوو بۆیان ببە، - بەلام بە قسە ئێوان - تۆ لە ترسا بۆت نەبردوون و وتووتە با عوسمان ببیا. دیسانەو لە غەزای ئەحزابدا شتیکی وا رووبیداو، پیغەمبەر ﷺ سی جار فەرموو یەتی: 'کئی دەتوانی فلان کارم بۆ بکا؟' کەس نەیوتوو من! ئەی عومەر لە کوی بوو؟ بوو ھەلنەساو بەلێ: من؟ ئەو عومەرە بە ئاشکرا کۆچی کرد، چی وای لێ کرد بترسی؟" قوربان وەلامت چییە بۆ ئەم قسانە؟

- کیشە ئێوانە ئەو یە کە رووداویکی راستەقینە باس دەکەن و بە ئارەزووی خۆیان درۆ و دەلەسە تیکەل دەکەن، دەیکەن بە بەلگە یەکی بۆگەن بۆ خۆیان. لە پیشەو و دەزانی قسەکانیان تەواو و جوانە: بەلام پاشتر وەک تراویلکە دەردەچێ!

- مەبەستت چییە قوربان؟

- ئەو ە راستە رۆژی حودەیبیە پیغەمبەر ﷺ ویستی نامە یەک بە مندا بۆ قورەیش بنێری، منیش پیم وت: "قوربان! دەترسم قورەیش شتیکم لێ بکەن، تۆ دەزانی چ دوژمنایەتی یەکی سەخت لە ئێوان من وقورەیشدا ھە یە. کە سوکاریشم لە مەککە نەماون تا لەسەرم بکەنەو. ئەگەر ھەر دەیشفەرمووی، بەسەرچاو دەروم! بەلام کە سیکی تەرت نیشان دەدەم لە من باشترە، کە سوکاری زۆرە، پێی ناویرن: عوسمانی کورپی عەففان."

- ئەی پیغەمبەر ﷺ چیی کرد؟

- ڕاکە ی منی پەسەند کرد و بانگی عوسمانی کرد، پێی فەرموو: "بەرۆ بۆلای قورەیش و پێیان بەلێ: 'ئیمە بۆ جەنگ نەھاتووین، بەلکو ھاتووین زیارەتی کەعبە دەکەین و دیاربیشمان لەگەل خۆمان ھیناوە، ڕیزیکی زۆرمان بۆ کەعبە ھە یە، و شتر

و ولاخ و نازه لمان هيناوه، لهوئ سهریان دهبرین و؛ زیارهتی خومان دهکین و دهگه ریینه وه.

- دهی خو ئەم رووداوه نه خودزینه وهی تیا بوو نه ترسان و نه هیچ شتیکی خراب، نه وه ته نیا راویژ و راپرسیه. پیغه مبه صلى الله عليه وسلم رایه کی هه بووه و گوئی له پای خه لکیش گرتووه، دوایی نه گهر ویستی راکه ی خوئی جیبه جئ دهکا و، نه گهر به باشی زانی، پای به رانبهر جیبه جئ دهکا! رپک وهک غه زای به در! نه و پۆژدی پیغه مبه صلى الله عليه وسلم له گه ل سوپاکهیدا به نیازی جهنگ له شوینیکدا دابه زین....

حه بابی کوری مونزیر وتی: "ئەم شوینه خوا و پیغه مبه صلى الله عليه وسلم دیارییان کردوو ه یان ههر راو بوو چوونی خوته؟

پیغه مبه صلى الله عليه وسلم فهرمووی: "ئەمە رای خوّمه، پیم وایه ئەم شوینه باشه (ههقی به سرووش و پیغه مبه رایه تییه وه نییه.)"

حه بابیش وتی: "دهی من پیم وایه ئیره جیگه ی جهنگردن نییه، با بیره ئاوهکانی به در بخهینه پشت سوپاکه وه و، ئیمه دهستمان به ئاو بگا و، نه وان دهستیان پی نه گا."

پیغه مبه ریش صلى الله عليه وسلم به گوئی حه بابی کرد.

راست دهکە ی کورم! ههر نه وه ماوه بلین: حه باب به گوئی پیغه مبه صلى الله عليه وسلم نه کرد! نه یویرا له و جیگایه دانیشی که پیغه مبه صلى الله عليه وسلم دیاری کرد! وهک نه و درۆ و دهله سانه ی بۆ منیان هه لواسیوه!

- دوور نییه نه وهیش بلین!

- دهی چۆن بۆم گیرایته وه ئاوا بوو. من قسه ی پیغه مبه صلى الله عليه وسلم نه شکاند. نه وه دهمه دهمی سیاست و لیککه یشتن بوو، من راپه کم هه بوو، راکه ی خوّم به به لگه وه عهرزی پیغه مبه صلى الله عليه وسلم کرد، بۆیه نه ویش په سەندی کرد. هاکا ره خنه یان له پیغه مبه صلى الله عليه وسلم یش گرت و وتیان: چۆن پیغه مبه صلى الله عليه وسلم به قسه ی ته مه لیککی ترسه نوکی

كردا! من دواي ئەو هەيش راكەي خۆم دەربري، ديسان خۆم فيدايي كرد و وتم:
 ”ئەگەر هەر دەيشفەر مووي من برۆم، ئەوا سەرم پێوه نيبه و دەرۆم.“

- بە خوا ئەو ئەو پەري دليري و بوپرييه. تۆ وەك سەربازيكي خاوين و زيرەك
 جولاو يتەو، ئەو هەي تۆ پاكيتي و رادەبرين و گوپرايه ليبه. پيغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم راكەي تۆي
 پەسەند كرد و، تۆيش نامادە بووي خۆت بکەي بە قورباني و برۆي.

قورەيشيەکان تۆيان بە سييەم پياوي ئيسلام دەژمارد، يەكەم: پيغەمبەر، دوو دەم:
 ئەبوو بەكر و سييەم: تۆ. رۆژي جەنگي ئوحود ئەبوسوفيان وەستابوو هاواري
 دەکرد: ”موحەممەدتان لەگەڵدايه؟!“

پيغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم ئاماژەي كرد كه وەلامی نەدەنەو.

دوايي هاوري كرد و وتي: ”ئەبوو بەكرتان لەگەڵدايه؟ عومەرتان لەگەڵدايه؟“

ئەبوسوفيان پياووە گەرەکانی ئیسلامی باش دەناسی: پيغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم. ئەبوو بەكر
 وەزیری دەستە راستی پيغەمبەر، عومەر وەزیری دەستە چەپی پيغەمبەر! تەنیا
 پرسياړی ئەو سێ كەسەي كرد، ناوي كەسيترى نەبرد.

دواتر تۆ لە بەر خۆشەويسي پيغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم خۆت بۆ نەگيرا و هاوارت كرد:
 ”كوره دوژمنی خوا! ئەرەو لەلا بە كوپرايي چاوت، ئەوانەي ناوت بردن هەموويان
 ساغ و سەلامەتن.“

- راست دەكەي كورم وابوو!

- ئەي ئەو قسەيە چيبه كه لە بارەي غەزاي ئەحزابەو دەيلين؟

- ئەو پروداو بە خوا بۆ ئەو نابي تەنھا عومەر بە ترسنۆك بزائن و هاوەلانی
 تر هيچ! ناليم: با هەموويان بە ترسنۆك بزائن! بەلام دەلیم: منيش وەك ئەو سێ
 هەزار كەسە! بۆ بە تەنیا عومەر ترسنۆكە!

- ئەي ئەو قسانە چيبه؟

..... نه و ده مه ي گه شتم به عومه ر ﷺ

- ئيمه له كاتى نه حزابدا له خزمهت پيغه مبه ر ﷺ دا بووين، سه رمايه كى زور سه ير پرووى تى كردين .

پيغه مبه ر ﷺ فه رمووى: "نه وه كه سيك هه يه بتوانى دهنگوباسى نه وانم بۆ بيئى و، منيش موژدهى نه وهى بدهمى كه له رۆژى قيامه تدا له گه ل مندا بيئت؟"

ئيمه هه موومان بيدهنگ بووين، كهس سرتهى ليوه نه هات!

دوو باره فه رمووى: "نه وه كه سيك هه يه بتوانى دهنگوباسى نه وانم بۆ بيئى و، منيش موژدهى نه وهى بدهمى كه له رۆژى قيامه تدا له گه ل مندا بيئت؟"

ديسانه وه هه موومان بيدهنگ بووين و سرتهمان ليوه نه هات!

بۆ سييه م جار فه رمووى: "نه وه كه سيك هه يه بتوانى دهنگوباسى نه وانم بۆ بيئى و، منيش موژدهى نه وهى بدهمى كه له رۆژى قيامه تدا له گه ل مندا بيئت؟"

ديسانه وه هه موومان بيدهنگ بووين و سرتهمان ليوه نه هات!

پيغه مبه ر ﷺ خوى فه رمووى: "ئا حوزه يفه هه ست برۆ و دهنگوباسيكم بۆ بيئنه وه!"

حوزه يفه رۆشت و، خواى ميهره بان كاره كهى بۆ ئاسان كرد. خو نه گه ر له جياتى حوزه يفه، من يا نه بوو به كر يا عه لى يا عوسمان يا سه عدى بانگ بگردايه، بى سى و دوو ده رۆيشتين، به لام چيرۆكه كه ئاوا بوو كه بۆم باس كردى! ئيتير بۆ به ته نيا ناوى من ده هينن؟

- كوره وه لالا قوربان نابى به ته نيا بيخه نه نه ستۆى تۆ، نابى سه ركۆنهى كه سى تريش بكرىت، ئيوه يش مرۆفن! سه رماتان ده بى، تينوتان ده بى، برسيتان ده بى، ناكري كه سيك له مالدا پالى ليبدووه ته وه و به خراپه باسى نه و جهنگاوه رانه بكا كه خوا له باره يانه وه ده فه رمووى: ﴿وَبَلَّغْتَ الْقُلُوبَ الْحَنَاجِرَ﴾ الاحزاب: ١٠ واته: "ده كان گه شتبوونه گه روو". ناكري نه و كه سهى له ماله، بۆ خوى ده خوا و ده خه وى، سه ركۆنهى جهنگاوه ريك بكا كه له سه نكه ره كاندا سه رما هه ليچۆقيني، ره شه با بي شه كيئى: شه و تا به يانى له بهر ره زامه ندى خوا پاسه وانى بكيشى!

- دەى ئەمەيه قسەى پياوا ئەمە قسەى مرؤفى دادگەر و وشيارە. بەلام لەگەل ئەو خەلكە ئەفامە ناتىگەشتوووەدا چى دەلئىى؟ لەگەل ئەوانە چى دەلئىى كە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم لە بارەيانەوہ فرموویەتى: "فرموودەيهكى پيغەمبەرانى پيشوو ھەيه بە ئيمە گەشتووہ، فرموویانە: 'ئەگەر شەرم و ھەيا ناکەى، چى دەکەى بيکە!'"

- دەى قوربان تۆ خۆت منت فیر کرد، منیش وەك تۆ دەلئیم: تەنيا ئەو قسەيهى ھەزرەتى ئيبراھيم دەلئیمەوہ كە فرمووی: "حسبى الله و نعم الوكيل."

- منیش ھەروا دەلئیم.. دەى بلئى ھيشتا درۆ و دەلەسەى ئەوانە كۆتايى نەھاتووہ؟

- نەوہللا قوربان كۆتايى نەھاتووہ، بەلام من ھەر ئەوہندەم بيستووہ، دەزانم ئەوانە دلئان نەخۆشە و بە ھەزاران قسە دەتاشن و دروستى دەكەن، لە خوا ناترسن، شەرمى قيامەت لە ناوچەوانياندا نيە، لەو كاتە ناترسن كە پرۆبەپرۆوى پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم دەكرينەوہ: نالئین: ئەو دەمەى گەشتين بە عومەر، چۆن وەلامى بەدەينەوہ؟

- دەى من پيم خۆشە ئەم باسە كۆتايى پى بينين.

- باشە قوربان چى دەفرمووی با وابئى.

- دەى ھيچ پرسيارت ماوہ؟

- قوربان ھەز دەكەم دوور لە سياسەت و دادگەرى و ئەوانە، پرسيارىكت لئى بکەم بۆ ئەوہى ھەم خۆم و ھەم ئەوانەيش كە دەيبيسن، بزائن چەندى گرنگيت بە فرموودەى پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم داوہ و چەندە ئەو كەسانەت خۆش ويستووہ كە پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم خۆشى ويستوون. باسى پياويك كە بە چاوى سەر پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم نەدى، بەلام بە چاوى دل ھەميشە لە خزمەتيدا بوو - باسى وەيسى قەرەنى، چۆن بينيت؟ داواى چيت لئى کرد؟

- باشە بۆت باس دەكەم:

رۆژيک پيغەمبەر ﷺ پيى فرمووين: "پياويک لە يەمەنەو دەیت بۆ ئيره و پيى دەلین: 'ئووهيس.' لە يەمەن تەنيا دايکە پيرههک زياتر، هيچ کەس و شتيکی نييه. پەلەيهکی سپی بە پيستیەو هیه (تووشی نەخووشي بەلەکی بووه)، لە خوا پاراوه تەو و خوا چاکی کردووه تەو، تەنيا بەقەد دیناريکی پيوه ماوه، هەرکەس پيى گەشت. با داواي دوعاي خيري لي بکا."

جا بۆ ئەو هی وهيس ببينم، هەموو جاريک پرسیاری وهيسم لە وهفدهکان دەکرد تا جاريک ريم لە وهيس کەوت، پيم وت: "تۆ وهيسي؟"

وتی: "بەلي."

وتم: "لە هۆزی مورادی؟"

وتی: "بەلي."

وتم: "قەرەنييت؟"

وتی: "بەلي."

وتم: "پەلەيهکی سپيت پيوهيه؟"

وتی: "بەلي."

وتم: "دایکە پيرههکت ههيه؟"

وتی: "بەلي."

وتم: "ددی پيغەمبەر ﷺ باسی تۆي بۆ کردووم و فرموويهتی: 'ئەگەر سویند بخوا کە خوا کارينکی بۆ بکا، خوا سویندەکەي ناشکينی و کارهکەي بۆ دەکا.' ديسان پيغەمبەر ﷺ فرمووی: 'داواي لي بکەن لای خواي گهوره داواي ليخوشبوونتان بۆ بکا.' منيش دەموي لای خوا داواي ليخوشبوونم بۆ بکەي."

ئەویش داواي ليخوشبوونی بۆ کردم، پاشان پيم وت: "بۆ کوی دەچی؟"

وتی: "بۆ کوفه."

منيش وتم: "با نامەيهک بۆ واليی کوفه بنووسم ناگای لیت بی."

وتى: "ناوەللا با كەس نە مناسى، ئاۋا باشتىرە."

سالى دوايى ۋە فەدىكى كوفە ھاتن بۇ مەدىنە. پىم وتن: "كەستان تىايە قەرەنى بى؟ پىاۋىك ھات و وتى: "من قەرەنىم." تمەز ئەم پىاۋە ھەموو جارى گالتە بە ۋەيس دەكا. منىش فەرموودەكەي پىغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم بۇ گىرانە ۋە. داۋى ئەۋەي رۆشتنە ۋە بەرۆكى ۋەيسىان گرتبوو دۇعاى خىريان بۇ بكا، پاشان ۋەيس خۆي لە خەلكەكە شاردەۋە.

- بە خوا سەيرە قوربان! بۆچى خۆي شاردەۋە و خۆي ئاشكرا نەدەكرد؟

- كورم! ئەۋانەي كە بە تەۋاۋى خۆيان بۇ خوا ساغ كىردوۋەتەۋە، پىيان خۆش نىيە دەركەون.

- راست دەفەرموۋى قوربان!

- دەي كورم ھىچ پرسىياري تىرت ھەيە بىكەي يا برۆم. قسەكانمان درىژەي كىشا!

- داۋاي لىبوردن دەكەم قوربان سەبارەت بە ۋە ھەموو پرسىيار و قسانەي كە كردنم. ھەموويان لە خۆشەۋىسىيەۋە سەرچاۋەيان گرتوۋە. بە خوا تۆ ۋەك ئاۋىكى فىنك و پروناك و پاكي لە سارايەكى گەرم و چۆلدا. جا مرۆف ھەرچەندە لاي ئاۋىكى ئاۋادا بىمىنىتەۋە، ناھەقى نىيە!

- دەي قەيناكا كورم! بەلام تۆ ۋەلامت نەدامەۋە، پرسىيارت ماۋە يا نە؟

- بەلى قوربان ماۋە، يەك شتم ماۋە و دواتر بۇ جىابوونەۋەت تىر دەگرىم.

- چىيە بىپرسە؟

- پىم خۆشە باسى كۆتايى ژيانى خۆت بكەي.

- چ لايەنىكت مەبەستە؟

- باسى يەكەم مزگىنىم بۇ بكە كە پىغەمبەرم صلی اللہ علیہ وسلم پىي داۋى سەبارەت بەۋەي كە

شەھىد دەبى.

- ئەۋ مزگىنىيە كۆنە. دۋاي ئەۋەي ئايىنى ئىسلام بە ھىز بوۋ، خەلك پۆل پۆل دەھاتن موسلمان دەبوون، من و ئەبوو بەكر و عوسمان لە خىزمەت پىغەمبەر ﷺ دا رۆشتىنە سەر كىۋى ئوھود، كىۋى ئوھود لەرىيەۋە!
 پىغەمبەر ﷺ فەرموۋى: "ئەي ئوھود! جىگىر بىبە، مەجولئى! پىغەمبەرئىك و راستگۆيەك و دوو شەھىدەت لەسەرە!"

دىارە پىغەمبەرەكە كىيە، دەك خۆم و دايك و باۋكم بە قوربانى بىن، دىسان راستگۆكەيش دىارە ئەبوو بەكرە - ئەۋە ھىچ گومانى تىيا نىيە، ئەۋ پىاۋئىك بوۋ. پلەيەك لە خوار پىغەمبەرەنەۋە و پلەيەك لە سەرۋى ھەموو مەۋقەكانى ترەۋە بوۋ. - دەمىنئىتەۋە دوو شەھىدەكە: من و عوسمان بوۋىن! ئىتر ئىمە زانىمان بە شەھىدى دەرۋىن، چونكە پىغەمبەر ﷺ لەخۆۋە قسە ناكات، قسەكانى ھەموو ۋەحى خودايىيە، ئەمە يەكەم مزگىنى بوۋ بۆ من!

- ئەي باسى ئەۋ دەرگايەي كە دەشكى، ئەۋە چىيە؟

- حوزەيفەي كورپى يەمان نەئىنپارېزى پىغەمبەرى خوا بوۋ. پىغەمبەر ﷺ چەند شتىكى نەئىنى لاي ئەۋ نەبى، لاي كەس باس نەكردبوۋ.
 من رۆژئىك وتم: "كامتان فەرموۋدەيەكى پىغەمبەر ﷺ دەزانن لە بارەي ئەۋ ئازاۋە و پشويىيەي كە روو دەدات؟"
 حوزەيفە وتى: "من."

تم: "دەي باسى بكە، تۆ پىاۋئىكى دلپىرى و بوپىرى."

وتى: "پىغەمبەر ﷺ فەرموۋىتەي: 'لە ئاخىر زەماندا مال و مندال و دراۋسى دەبنە ئازاۋە و كىچەل بۆ مەۋقە! نوپۇزكردن و سەدەقە و ئەمر بەچاكە و نەھى لە خىراپە دەبنە كوژاندنەۋەي ئەۋ كىچەل و ئازاۋانە!'"

تم: "مەبەستم ئەۋە نىيە. ئەۋ ئازاۋەيەي كە ۋەك دەرىيا شەپۆل دەدا. ئەۋەم مەبەستە!"

وتى: "تۆ زەرەرى تيا ناكەي، لەنيوان تۆ و ئەو ئاژاوەيەدا دەرگايەكى داخراو هەيە."

وتم: "ئەو دەرگايە دەكرێتەووە يان دەشكێنرێ؟"

وتى: "دەشكێنرێ."

وتم: "واتە بۆ جارێكى تر داناخرێتەووە!"

- ئەي قوربان دواي ئەووە چي پرووي دا؟

- خەلك ويستيان لە حوزەيفە بپرسن، بزائن دەرگاگە كێيە يان چيە؟ بەلام

زاتيان نەكرد بپرسن، بۆيە مەسروقيان پاسپارد لێي بپرسی.

مەسوورق وتى: "حوزەيفە! ئەو دەرگايە كێيە؟"

وتى: "عومەرە."

پتيان وت: "عومەر خۆي دەيزاني ئەو دەرگا ئەووە و، دواييش دەشكێنرێ؟"

وتى: "بەلێ، دەيزاني!"

- ئەي تۆ مەبەستت چي بوو لە: "دەكرێتەووە يان دەشكێنرێ؟"

- من دەمزاني كە خۆم ئەو دەرگايەم كە بوومەتە لەمپەر لەنيوان خەلك و ئاژاوە

و گيچەلدا، بەلام نەمدەزاني ئايا بە مردني ئاسايي دەمرم يان دەمكوژن و بە

شەهيدى دەگەرپمەووە خزمەت پەرودرگار! دواي ئەووەي حوزەيفە وتى:

"دەشكێنرێ، ئيتەر زانيم كە من دەكوژریم!"

- ئەي قوربان پيشتەر پيغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم مۆژدەي شەهيدبووني نەدايتي؟ مەبەستم ئەو

پۆژەيە كە كيوى ئوحوود لەرزي!

- وتم: لەوانەيە هەر شەهيدبوون بي و كوژران نەبي!

- ئەي بۆ قوربان دەكری مرؤف نەكوژرێ و شەهيديش بي؟

- بەلێ، دەبي.

- چۆن شتي وا دەبي؟

- رۆژيک پيغه مبه صلى الله عليه وسلم به نيمه ي فرموو: "نپوه كي به شهيد ده زانن؟"
 وتمان: "قوربان هه ركه سي له پيناوي په روهر دگاردا بكوژرئيت، شهيده!"
 فرمووي: "ده ي كه وابي شهيداني نوممه تي من كه من!"
 وتمان: "ئه ي كي شهيده قوربان؟!"

فرمووي: "ئه و كه سه ي لي ي بدرئ و بمري، شهيده؛ ئه و كه سه ي به زگنيشه
 بمري، شهيده؛ ئه و كه سه ي له ئاودا بخنكي، شهيده؛ ئه و كه سه ي به سووتان
 بمري، شهيده؛ ئه و كه سه ي ديوار يا شتيكي تر به سه ريدا بروخي، بمري؛
 شهيده."

- ياني شش جوړ شهيد هه يه، پينجيان نه وانن كه پيغه مبه صلى الله عليه وسلم باسي كردن
 و، ئه و كه سه يش كه له غه زادا شهيد ده بي، ئه مه شش!
 - نه! خواي گه وره به رابه ر موسلمانان زور به سوژه. شهيد له وه زياتره.
 پيغه مبه صلى الله عليه وسلم له فرمووده ي تر دا باسي كر دوون!
 - كي تره قوربان؟

- هه ركه س به نه خو شيبى تا عون بمري، شهيده. پيغه مبه صلى الله عليه وسلم فرموويه تي:
 "تا عون پله ي شهيد ييه بو هه موو موسلمانيك."

هه ركه س له پيناو ماله كهيدا بمري، شهيده؛ هه ركه س له پيناو شهرف و
 نامووسيدا بمري، شهيده. پياويك هاته خزمهت پيغه مبه صلى الله عليه وسلم وتي: "ئه ي
 پيغه مبه ري خوا! ئه گه ر پياويك هات و ويستي ماله كه م داگير بكا، چي بكه م؟"
 فرمووي: "ماله كه تي مه ده ري."

وتي: "ئه ي ئه گه ر له گه لمدا كردي به شه ر؟"

فرمووي: "شه ري له گه لدا بكه!"

وتي: "ئه ي ئه گه ر مني كوشت؟"

فرمووي: "ئه وه تو شهيد ي!"

وتى: "ئەى ئەگەر من ئەوم كوشتا"

فەرمووى: "ئەو دەچىتە ناو ناگرەوئا"

- ئەى قوربان كىيى تر شەهيدە؟

- ئەو ژنەى بەسەر مندالەو دەروا، ئەو وەيش شەهيدە. پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى:

"ئەو ژنەى بە ھۆى مندالبوونەو دەمرىت، مندالەكەى راي دەكىشى بۆ ناو بەھەشت!"

ھەركەس بە نەخۆشى سيل بمرى، ئەو وەيش شەهيدە. پىغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم فەرموویەتى:

"ھەركەس بە نەخۆشى سيل بمرى، پلەى شەهيدى ھەيە!"

بە خۆم و دايك و بابمەو بە قوربانى پىغەمبەر بين، ديسان فەرمووى:

"ھەركەس لەسەر ولاخ بكەوئتە خوارەو و بمرى، شەهيدە؛ ئەو ژنەى دووگيانە و

بە ھۆى دووگيانىيەو بمرى، ئەو وەيش شەهيدە."

- قوربان ئەوانە ھەموويان يەك پلەيان ھەيە؟

- نەخىر! شەھيد ھەيە ھەم شەھيدى دونيايە ھەم شەھيدى قيامەتە، ئەو ئەو

موسلمانانەن كە لە جەنگى نيوان كافر و ئىسلامدا شەھيد دەبن، يان كافر لە ولاتى

خۆيان ئەو موسلمانانە دەكوژن ھەر لەبەر ئەوئەى كە موسلمانن. شەھيدى وايش

ھەيە كە لە دونيادا پىي ناوترى شەھيد، بەلكو شەھيدى قيامەتە، ئەو وەيش ئەو

چىنانەن كە باس كردن، ئەوانە لەم دونيايەدا وەك كەسى ئاسايى مامەلەيان

لەگەلدا دەكرى، لە زەويدا دەرزىن، وەك خەلكى تر دەشۆردرىن، كفن دەكرىن...

بەلام لە قيامەتدا لە رىزى شەھيدانن.

- باشە قوربان تىگەشتم، شەھادەت پىروۆز بى لەو دەرگاىەى كە دەشكىنرى، ئەو

شەھيدى پلە يەكە!

- ئەو سۆز و بەزەبىيى خواپە!

- قوربان ھىچت بەسەردا ھاتووە كە ھەست بەكەى مردن لىتەو نەزىكە؟

..... له وده مه ی گه شتم به عومه رﷺ

- له تمه نى شهستوسى سالیدا حه جم کرد، خۆم سه رقافله بووم، خیزانه کانی پیغه مبه رﷺ یش له و کاروانه دا بوون. دواى ئه وهى حه جمان ته واو کرد، ههستم کرد ئه م کاره له سه رم گرانه.
- کامه قوربان؟

- خه لافهت، سیاسهت و کاروباری خه لک. ههردوو دهستم به ره و ئاسمان بهرز کردنه وه و وتم: "خوايه! پير بووم، هیزم که م بووه ته وه، خه لکیش زۆر بووه، خوايه مبه ره وه دیوانى خۆت، مه مفه وتینه."

- قوربان دۆعاى مردنت له خۆت کردووه؟

- کورم! دواى ژبان، ته نیا مردن ههیه. مردن جامى ئاوه، ده بى هه موو که س بینۆشى. پیغه مبه رﷺ وه فاتى کرد! پیغه مبه رانى پيشوو وه فاتیان کرد! به ته ماى عومه نه مرى! باشترین شت بۆ مرۆف ئه وهیه که به ئاخرخیری بمرى، زندهردوى له کاروباریدا نه کردبى. منیش پيم خوش بوو به و جوړه بچمه وه باره گای خوا.

- نهى باسى نه و خه وه م بۆ بکه که ماوهیه ک پيش ئه وهى شه هید بى، بینیت!

- نه وه رۆژى ههینى بوو، ئاخه ههینى من بوو له سه ر دونیا. چوومه سه ر مینه ر و سپاس و ستایشى خوام کرد، دواى سه لا واتم له سه ر پیغه مبه رﷺ دا، دۆعاى خیرم بۆ نه بوو به کر کرد، دواى به خه لکم وت:

"له خه ودا بینیم که له شیریک دوو دهنووکی له سه رم دا."

ئه سمای کچی عومه یس وتى: "نهى گه وره ی موسلمانان! نه وه مانای وایه که

پیاویکی عه جه م ده تکوژى!"

- ددى وابوو؟

- نه و کاره دهبوو بى، قه زاو قه دهره، ده بى بیته جى!

- چى له نیوان تو و نه و پیاوه عه جه مه دا گوزه را قوربان؟

- ئیسته پیت ده لیم!

– ئەمە يەكەم جارە قسەي تۆ ناپرەحەتم بكا، بە خوا ھەر لەسەرتاۋە لەۋە دەترسام! ئەگەر لەبەر ئەۋە نەبوۋايە كە پېم خۆشە باسى خۆت لە خۆتەۋە ببېسىم، ئەۋا گوپم نەدەگرت! با باسى ئەۋ ناخۆشيببەت بۆ من نەكردايە و باسەكەم دەپېچايەۋە، بەلام ۋەك خۆت فەرمووت: “ئەۋە قەزاۋ قەدەرە،” دەي فەرموو قوربان باسى بكة!

- سپاس بۆ خوا كە بە دەستى پياۋيكي غەيرە دين كوژرام!

- بۆچى قوربان؟

- پەلە مەكە، ئىستە خۆت دەيزانى!

- باشە قوربان پەلە ناكەم.

- من ھەرگىز رېگەم نەدەدا ھېچ دىليكى بائغ كە كرابوو بە كۆيلە، بىتە ناۋ شارى مەدينەۋە. رۆژيک موغەيرەي كورپى شوعبە كە واليى كوفە بوو، نامەيەكى بۆ من نارد، باسى كورپىكى كردبوو كە پيشەساز بوو، داۋاي لى كردبووم بيهيئىتە ناۋ مەدينەۋە.

وتى: “پيشەي زۆر دەزانى، خەلك دەتوانن سوودى زۆرى لى ببينن، ئاسنگەرە، وپنەكىشە، دارتاشە...”

منيش ئىزنىمدا بينىرى بۆ مەدينە.

- دۋاي ئەۋە چى قەوما قوربان؟

- دۋاي ئەۋەي ھاتە ناۋ شارى مەدينەۋە، موغەيرەي پىيى وت: “دەبى ھەموو مانكى سەد دىنار بەدەي بە من، ئەگەر لە سەد دىنار زىباترت پەيدا كرد، بۆ خۆت بى.”

ھات بۇلاي من و سكالاي لە موغەيرە بوو، دەپگوت: “سەد دىنار زۆرە!”

منيش وتم: “چ كارپك بە باشى دەزانى؟”

..... ئەۋدەمەي گەشتم بە عومەر رەزىيە

باسى زۆرى كرد. منىش بۆم دەرکەوت كە لە سەد دینار زیاتر پەيدا دەكات و،
موغەيرە ستەمى لى ناکا.

بۆیە پىم وت: " دەى خۆ موغەيرە داواى پارەى زۆرت لى ناکا!"
بە دەم پرتەوبۆلەوہ منى جى هیشت.

- دواتر چى قەوما قوربان؟

- چەند رۆژىك تىپەرى، رۆژىك داى بەلای من و چەند ھاوړیپەكمدا كە پىكەوہ
بووین، بانگم كرد.

وتم: " ئەوہ تۆ ئەو رۆژە وتت: ' دەتوانم ئاشىك دروست بكەم بۆ ئارد كە بە با
ئىش بكا؟"

بە روویەكى گرژەوہ رووی تى كردم.

وتى: " ئاشىكت بۆ دەنىمەوہ خەلك باسى بكا."
دواى لىیدا و رۆشت.

وتم: " ھاوړیپان، ئەو كورپە ھەرەشەى لى كردم!"
- دواى چى قەوما؟

- دواى دوو رۆژ رۆشتم بۆ مزگەوت بۆ بەرنوێژىكردى نوێژى بەیانى. پىش

كەوتم بۆ بەرنوێژى، بە خەلكەكەم وت: " رىك پراوہستن با بۆشایى و لارولپىرى
لەنىوانتاندا نەبى." دواى اللە اكبرم كرد و نوێژم دابەست. دواى فاتىحە، دەستم

كرد بە خویندى سوورەتى يوسف. من لە پكاتى يەكەمى نوێژى بەیانیدا ئەو
سوورەتانەم دەخویند كە درىژ بوون، بۆ ئەوہى خەلك فریای يەكەم پكاتىش بكەون.

- كورە قوربان تۆ ھىچ شتىك لە كىس نادەى، خەفەت بۆ ورد و درشتى

كاروبارەكانت دەخۆى! نوێژ درىژە پى دەدەى بۆ ئەوہى خەلك فریای جەماعەتەكە
بكەوى! بە خوا تۆ زانا و لىزانى.

- دەى ئەوہ پەحم و سۆزى خوايە.

- باشه قوربان دواى نه وه چى پرووى دا؟

- هيشتا له سهره تاي سووره تى يوسفدا بووم، ناپياويك هيرشى كرده سهر من و چهند خه نجه ريكي لى دام. نه وهى له ژير زگمى دابوو، له هه موويان خراپتر بوو. هه ستم كرد ريخوله كانم هه مووى پړاوه ته سهر زهوى.

وتم: "نه و دوژمنه ي خوا منى كوشت!"

نه و كاته مزگه وت تاريك بوو، نه وانى پيشه وه نه بى، كه س پروداوده كى نه بينى. نه وانى دواوه په يتا په يتا ده يانوت: سبحان الله... سبحان الله، چونكه من دهنگم نه مابوو.

دوايى نه و كه سهى كه له منى دا، ويستى هه لبي و من نه زانم كييه، خه لكيش هه ولياندا بيگرن. تا له بهر نه وه، دهيدا به لاي هه ركه سدا خه نجه ريكي لى ددا، بهم شيوه نو كه سى كوشت. پياويك جو ببه كه ي خوى دا به سهرى دا و گرتى. نه ويش زانيى گيراوه، يه كسهر خوى كوشت.

- نه ي تو چيت كرد قوربان؟

- ده ستى عه بدورپه حمانى كورى عه وفم گرت و بردمه پيشه وه بو نه وهى بهر نوپزه كه بكا بو خه لكه كه.

- يا نه لا! به و هه مووه برينه وه، به ريخوله ي پړاوه وه، نوپزه كه ت له بير نه چوو؟

- كورم! نه وه ناموزگاريى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم، كوئا ناموزگاريى پيغه مبه ر صلى الله عليه وسلم له باره ي

نوپز و ژنانه وه بوو! ده يفهرموو: "نوپز! نوپز! ناگادارى ژنه كانتان بن."

- نه ي قوربان دواتر چى قهوما؟

- نه وده خوينم لى پويى، بورامه وه. كاتى به هوش خوم هاتمه وه، له مال بووم و خه لك چوارده وري گرتبووم.

- دواى نه وهى به ناكا هاتينه وه، يه كه م شت باسى چيت كرد؟

- وتم: "نه و خه لكه نوپزه كه يان كرد؟"

وتیان: "بە لئی!"

منیش وتم: "هەركەسى نوێژ نەكا، لە ئیسلامدا جیگەى نابێتەوه."

دواى داواى ئاوى دەسنوێژم كرد، دەسنوێژم گرت، نوێژم كرد، دواى ئەوهى لە نوێژ بوومەوه، تەماشای دەوروبەرى خۆم كرد، عەبدوڵلای كورپى عەبباسم بینى، وتم: "عەبدوڵلا، برۆ بپرسە بزانه كئى واى لە من كرد؟"

عەبدوڵلا رۆشت بۆ مزگەوت، خەلك لە مزگەوت خڕ بوو بوونەوه.

عەبدوڵلا وتى: "كئى واى لە گەورەى موسلمانان كردوو؟"

وتیان: "دوژمنى خوا، ئەبولوئلوئەى كۆيلەى موغەيرە، چەند كەسىكى تریشى

كوشتوو و پاشان خۆيشى كوشتوو!"

عەبدوڵلا هاتەوه و وتى: "فەیرۆز بووه، كۆيلەكەى موغەيرە."

وتم: "ئەو پشەسازەكە؟"

وتى: "بە لئى."

وتم: "خوا لەناوى ببا! بە خوا چاكە نەبى، هیچ زیانیكم بۆى نەبووه. سپاس بۆ

خوا كە كوژرانى من بە دەستى كەسىك بوو كە يەك سەجدەيشى بۆ خوا نەبردوه

تا لە رۆژى قیامەتدا بىكا بە بەلگە و پاكانە بۆ خۆى."

- كورە قوربان، ئەم دەنگوباسە دل هەلئەقرچینى! بە خوا من ئەوهندە تۆم خۆش

دەوى، دەلئى لە خۆمى داوه، وا هەست دەكەم زگم بەر خەنجەر درابى، خۆم و

دايك و باوك و مال و مندالم بە قوربانى بین!

- كورم! هەموو ئاكام و ئەجەلیك نووسراوه و دیتە جئى. سپاس بۆ ئەو خواىهى

منى گەيانده پلەى هەرە بەرزى شەهادەت. بە لئین و فەرموودەى پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم هاتە

جئى، فەرمووى: "ئوحودا خۆراگرە، پێغەمبەرێك و راستگۆیەك و دوو شەھیدت

لەسەرە!"

- دهی نهو شه هاده تهت پیروژ بی قوربان! ته نیا نه وه توژیک له نازاری نیمه کهم ده کاته وه. داوا ده کهم خوای گه وره پاداشت به چاکه بداته وه و سه بووری نیمه یش بدا. به خوا تو دهرگایه ک بووی به رووی نازاوه و فیتنه و گنچه لدا داخرا بووی. دوا ی نه وهی تو شه هید کرای و دهرگاکه شکینرا، نیمه روژ له دوا ی روژ به ره و دوا پاشه کسه ده که ین.

- کورم! خوای گه وره موسلمانان و خواناسان نافه وتینن. نه گه ره له ده ستدانی من خه فه ته بو تان، یادی له ده ستدانی پیغه مبهری خوا بکه نه وه، گه وره ترین له ده ستدان، له ده ستدانی پیغه مبهری خوا یه!

- صلی الله علیه وسلم، بهس به خوا، گه وره م تویش له ده ست چووی!
- کوره نه و دوژمنه ی خوا هر قه زا و قه ده ری جیبه جی کرد، سپاس بو خوای گه وره.

- نه ی قوربان دوا ی نه وه چی رووی دا؟

- دوا ی نه وه که میک ناویان بو هی نام، خواردمه وه، ناوه که هه مووی له خوار زگمه وه پرژایه ده ره وه. دواتر شیریان هی نا، نه ویشم خوارده وه، دیسان پرژایه ده ره وه. نیتر خه لکه که زانییان ده مر م!

دوا یی پیاویک هات و وتی: "قوربان موژده ت لی بی، موژده ی خوا! تو هاوړی و هاوړلی پیغه مبهر صلوات الله علیها بووی، نه وه ی بو ت کرا به نی سلامت پیشکesh کرد، بووی به کار به ده ست، دادگه ر بووی، شه هیدیش کرای!

منیش وتم: "به خوا! خواخوامه سه ره سه ره له دونیا ده ربچم. خوا ده کا نه و پله و پوسته ی هه مبوو، به زیانم ناشکیته وه، قه ینا با قازانجیشی بو م نه بی."
پیاوه که روشت، چاوم لی بوو پو شاکه کانی به سه ره زه ویدا ده خشان.
وتم: "نه و پیاوهم بو بانگ بکه نه وه."

گەراییەو، پیم وت: "برازا! با پۆشاکە کانت بە سەر زەویدا نەخشین، با هەم پاک و خاوین بن و، هەم خیریشت دەست بکەوی!"

- قوربان! نا بەو حالەووە هیشتا نامۆزگاریی خەلکت دەکرد؟!

- ئەی دەتەوی لەو دەمە ی گیانم دەردەچێ، خراپە یە ک ببینم و لێی بێدەنگ

بم؟!!

- نا بە خوا قوربان چاکە ی تۆ نەبێ، هیچم ناوی!

- دە ی خوا سەر بەرزت بکا کورم!

- ئە ی قوربان ئەو خەلکە، دوای ئەو ی ئاو و شیر لە گە دەت نەووستا و

هەمووی پزایە خوارەووە و زانییان کە دەمە ی، چییان کرد.

- دەستیان کرد بە گریان.

منیش وتم: "مەگرین! هەرکەس دەگری، با بپرواتە دەرووە! گویتان لێ نەبووە کە

پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم چیی فەرمووە؟"

وتیان: "چی فەرمووە؟"

وتم: "مردوو بە هۆی شین و شەپۆری خزم و کە سوکارییەووە ئازار دەچیژی."

- کورە قوربان بە خوا ئەگەر جیاتی فرمیسک، خوینیان لە چاو بەاتایە،

ناھەقیان نەبوو!

- نا قسە ی وا مەکە. با کۆتایی دیدارە کە مان بەو جوۆرە نەبێ. خۆت دەزانی من

وەسف و پیاھە لدانم پێ خۆش نییە!

- باشە قوربان، تۆ چی دەفەر مووی با وا بێ.

- دە ی خوا سەرکەوتووت بکا.

- خوای گەرە تۆیش سەرفەراز بکا! ئە ی قوربان دوای ئەووە چیت کرد؟

- بانگی عەبدوللای کورم کرد، پیم وت: "بەرۆ بۆلای دایە عایشە ی خیزانی

پێغەمبەر صلی اللہ علیہ وسلم، پێی بلێ: 'عومەر سەلامت لێ دەکا!' نە لێی: 'گەرە ی موسلمانان.'

چونکہ ئىتر من لەمەولا گەرەى موسلمانان نىم ا پىي بلى: 'عومەرى كورى خەتتاب داوات لى دەکا لە خزمەت پىغەمبەر و ئەبوو بەکردا بنىژرى!' " عايشە وتى: "بە خوا! ئەو جيگە قەبرەم بۇ خۆم دانابوو، ئەوا بەخشىم بە عومەر."

عەبدوئىللا گەرپاىەو، خەلک وتیان: "ئا ئەو، عەبدوئىللا يە هاتەو."

وتم: "راستم بکەنەو."

پىاوئىک راستى کردمەو.

وتم: "ها عەبدوئىللا، چى بوو؟"

وتى: "بە دلى تۆ قوربان، وتى: 'باشە.'"

منيش وتم: "ئەى سپاس بۇ خوا! هيچم بە ئەندازەى ئەو بەلاوہ گرنگ نەبوو.

ئەگەر مردم، هەلمگرن، دوايى سەلام بکە لە عايشە و پىي بلى: 'عومەر داواى هاتنە

ژوورەو دەکا.' ئەگەر ئىزنى دا، بمبەنە ژوورەو، ئەگەرنا بمگەرپىننەو و لە

گۆرستانى موسلماناندا بمنىژن!"

- بۆچى داوا لە عايشە بکەن؟

- چونکہ پىغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەکر لە مالەكەى ئەودا نىژرابوون. پىغەمبەران

لە هەر شوپىنىکدا مردن، هەر لەو شوپىنە دەنىژرىن. پىغەمبەرىش ﷺ لە مالى

عايشەدا وەفاتى کرد، دواترىش ئىمە ئەبوو بەکرمان لای ئەو ناست.

- ئەى بۆچى دواى مردنى تۆ، ديسان داوا لە عايشە بکەنەو؟

- وتم: لەوانەىە لە پرووى نەهاتبى من زبندوو بم و داواكارىيەكەم رەت بکاتەو،

با دواى مردنىشم دووبارە داواى لى بکەن، ئەگەر پرووگىرى من نەبووبوو، ئەوا پازى

دەبى من لە خزمەت پىغەمبەر ﷺ و ئەبوو بەکردا بنىژرىم.

- ئەى سلاوى خوات لى بى! شتىک هيى خۆت نەبى، ناتەوى نە بە زبندوووى

و نە بە مردوووىيىش دەستت بکەوى.

- دە ی کورم هەق لە پێش هەموو شتی کە .

- راست دەکە ی قوربان! ئە ی کۆتا کاتی تۆ لە سەر دونیا چۆن بوو؟

- حەفصە ی کچم هات بۆلام، هاتە ژوورەووە و ماوەیەک لای من مایەووە، بە کول دەگریا. منیش داوام کرد خۆپاگربێ و لە خوا بترسێ. ئەو پۆشتە دەرهووە و عەبدوڵلای کورپی عەبباس هاتە ژوورەووە، وتی: "ئە ی گەرە ی موسلمانان! ئەو کاتە ی خەلک زۆربە ی زۆرینەیان کافر بوون، تۆ موسلمان بووی؛ ئەو کاتە ی کە خەلک دژی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم وەستانەووە، تۆ لەگەڵیدا بووی؛ بۆ سەرکەوتنی پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم جەنگای، بە شەھیدیش دەمری! پێغەمبەر صلی اللہ علیہ و آلہ و سلم زۆر لێت پازی بوو، کەس گومانی لە باشی و چاکی تۆدا نییە."

وتم: "ئادە ی چیت وت دووبارە ی بکەرەووە!"

دووبارە ی کردەووە.

منیش وتم: "لووت بەرز ئەو کەسە یە کە ئیوہ لوت بەرز ی دەکەن! بە خوا پێم

خۆشە هەرچیم هەبووبێ لە پیناو خوادا خەرجم بکردایە."

سەرم لە کۆشی عەبدوڵلای کورمدا بوو.

وتم: "سەرم بخە سەر زەوی!"

وتی: "فەرقی چییە لە سەر کۆشی من بێ یان لە سەر زەوی؟"

منیش وتم: "دایکت پۆ پۆت بۆ بکا! سەرم بخە سەر زەوی، بە لکو خوا بە

چاوی بەزەبی چاوم لێ بکا. ئیتر هەموو شتی پێچرایەووە و تەواو بوو."

- قوربان ژبانی تۆ کتیبیکێ پرشنگدار بوو، ئەو وەندە پرە لە چاکە ئەگەر کێوہکان

لە سەر شانی خۆیان بنین، نایتوانن! پیرۆزت بێ، پیرۆزت بێ ئەو هەموو

تیکۆشانە لە پیناو خوا و ئایینی خوادا.

- دە ی واز بێنە قسە کەمان درپژە ی کێشا! وادەزانم کاتی پۆشتنە، هیچ

پێویستیەکت بە من هە یە؟

— كوره قوربان ھەموومان پېۋېستېمان بە تۆ ھەيە: ئەو خەلكە داماوەى كە
دادگەريپپەكەى تۆيان بە سەرەوہ نەماوہ! ئەو پېگاوبانانەى كە چاوە چاوى نەخشە
و پلانە جوانەكانى تۆن! ئەو مېنبەرەى كە ماوہيەكى زۆرە كوئى لە دەنگە
زولالەكەى تۆ نەبووہ! ئەو مندالە ھەتيوانەى كەسيان نېيە! ستەمليكرائان، ئەوانەى
كەس نېيە بۆيان بېتە وەلام! ئەو ھەژارانەى چاوەروانى يارمەتى تۆن! ھەموو شتى
تۆى لە دەست داوہ، گەورەم! تاجى سەرم!
— ئەوانەى تۆ وتنت ھەرھەمويان بۆلاى ئيمە دەگەپپنەوہ! دەى سلاوى خوات
لى بى، من ئيتەر دەرۆم.

***

چۆن ھات ئاوا رۆيشت.
بەژن و بالاي ھېندە بەرز بوو دەتگوت خزمى دار چنارە...
ھېند پتەو بوو، دەتگوت پارچەى كەژ و كيۋە...
دەستى چەپى گالۈككىكى پى گرتبوو، بۆ وەى نەبوو خۆى بە گۆچان راگير بكا.
وہا دەيچەقاند بە خاكا، وەك بپەوى سوورپى زەوى بووہستېنى...

Digitized by Google

پۇش ھەمو شت !
 لە دور را ھات ...
 بەژن و ھالای ھیندە بەرز بو دەتگوت خزمی دار چنارە ...
 ھیند پتەو بو، دەتگوت پارچە ی کەژ و کپوہ ...
 دەستی چەپی گالۆکیکی پئگرتبو، بۆ وہی نہ بو خۆی بە گۆچان پاگیر بکا، وہا
 دەیچەقاند بە خاکا وەک بیەوی سوپی زەوی بوہستینئ ...
 رەشی پر و ماش و برنج ... تالی رەشی ھیندە رەش بوو وەک رەشی بەردە
 رەشەکە ... سپەکە ی ھیندە سپی بو، وەک پشتەمالی حاجیان ...
 پۆشاک ی ھیندە کۆنە بو دەتگوت عارەبی ھەژارە ...
 دەم وچاویکی نورانی و ناوچاوی گەش، سیمای وەک گۆرەپانی جەنگ لیکردبو
 دەزانی بۆ؟! بریسکە ی ھەردو چاوانی دەتگوت تیشکی تیژی خۆرە کاتی لە
 مەیدانی جەنگا لە شمشیری دەبان ئەدا ....
 ئا لەم رەنگە کەم کەس ھەبو، مرۆفیکی وہا نہ بو ھەمو جارئ لە وینە ی ئەو
 بەدی بکە ی ...
 ھەرچی پەسن و مەدحی ھەبو نوینەری چیرۆکیک بون، بگرە چەند چیرۆکی جیا
 جیا ...
 وردە وردە لیم نزیك بو، گەشتە لای من، ویستم پرسیار ی لئ بکەم: قوریان تۆ
 کئی؟!

07501269689
07701932749

hakem1423@yahoo.com
renwen2009@yahoo.com

ئادھام شەرقاوی - بەرزنج ناوەڕاست، مەھەس بەنەس
بەرزنج ناوەڕاست، مەھەس بەنەس (بەرزنج ناوەڕاست)

